உ

சிவமயம்.

பிரபுலிங்கலீலை.

ர்ந்தசிதாநந்தவீரசைவசமையாசாரியராகிய

துறைமங்கலம்

சிவப்பிரகாசசுவாமிகள்

திருவாய்மலர்ந்தருளியது.

இஃது,

உறையூர்

மதுரைநாயகமுதலியாரவர்கள்

குமாரர்

சொக்கலிங்கமுதலியாரவர்களால்

பார்வையிடப்பட்டு

திருப்பரங்குன்றம்

அருணாசலசரணர்

குமாரர்

நாராயணசரணரால்

தஞ்சை

"ஸ்ரீ கிருஷ்ணவிலாச அச்சியந்திரசாலையில்,

பதிப்பிக்கப்பட்டது:

விகாரி-௵.

உ

சிவமயம்.

துறைமங்கலம்.

சிவப்பிரகாசசுவாமிகள் வேலையசுவாமிகள் கருணைப்பிரகாச சுவாமிகளென்னும் மூவர்சரித்திரச்சுருக்கம்,

---

தொண்டைமண்டலத்திலே, முத்திநகரம் ஏழனுள் ஒன்றாய் விளங்குகின்ற காஞ்சீபுரத்திலே, ஏறக்குறைய முன்னூறு வருடங்களுக்குமுன் தொண்டைமண்டல வேளாளர்க்குத் தீக்ஷாகுருவாகக் குமாரசுவாமிப் பட்டாரகர் என்பவர் ஒருவரிருந்தார். அவர் திருக்கார்த்திகைத் தரிசனத்திற்காகத் திருவண்ணாமலை யாத்திரைக்குப்புறப்பட்டு ஒருநாள், வழியில் ஒரு நந்தனவனத்திற்றங்கிச் சிவபூசைமுடித்து, அன்று சாயங்காலமே தாங்குறித்ததலத்தையடைந்து, அங்குள்ள ஈசானிய தீர்த்தத்திலே அநுட்டானஞ் செய்துகொண்டு, தமது பூசைப்பேடகத்தைப் பரிசனர்களிடத்துவினவ? அவர்கள் பகலிற்றங்கியிருந்த விடத்தில் வைத்து மறந்துவந்ததாக அச்சத்தோடு விண்ணப்பஞ்செய்தனர். அதுகேட்டு மிகமனக்கலக்கமுற்று, அப்பரிசனர்களோடு அவ்வூர் மனிதனொருவனையுஞ்சேர்த்து பகற்றங்கியிருந்த நந்தனவனம் வரையும் பரிசோதித்து வரும்படி அனுப்பிவிட்டுத் தாம் ஓரிடத்திற்போய், நம்முடைய ஆன்மார்த்தமாகிய உடையவரைவிட்டுப்பிரியும்படி நேரிட்டதே என்னும் வருத்தத்தால் அன்றிரவுமுழுதும் நித்திரையின்றிச் சிவத்தியானஞ் செய்துகொண்டிருந்தனர் அத்தருணத்தில், அவரது சிவபுண்ணிய முதிர்ச்சியினாலே திருவண்ணாமலையிலெழுந்தருளியிருக்கும் சிவபெருமான் ஓர் சங்கமத்திருவுருவங்கொண்டு அவரிடத்திற்கெழுந்தருளி, தம்மெதிர்வந்து தமக்கு நிகழ்ந்த ஆபத்தைத்தெரிவித்து வணங்கிநின்ற அவர்மீது கிருபாநோக்கஞ்செய்து, "நீர் அங்கம்வேறு இலிங்கம்வேறாக இருந்தமையால் இவ்வாறு பிரியும்படி நேரிட்டது, இலிங்காங்கசம்பந்தியாயிருந்தால் இவ்வண்ணம் நேரிடுதலியலாது, உமது பூசைப்பேடகம் நாளை உதயத்தில் வந்துசேரும். நீர் இதுமுதல் இலிங்கதாரணஞ்செய்துகொள்ளும் " என்று அநுக்கிரகிக்க; அவர் இச்செய்கை நமது சீடர் பந்துக்கள் முதலானவர

களுக்கு விரோதமாக இருக்கும் என்பதைத் தெரிவித்து நின்ற னர். அதுகேட்ட சிவபெருமான்" அந்தச்சீடர்முதலியோரால் பெறப்படும் பயன் சிறிதுமில்லை. நமது கட்டளைப்படி நீர் சிவ லிங்கதாரணஞ் செய்துகொண்டால் உமக்கு மூன்று புத்திரர்க ளும் ஒரு புத்திரியும் பிறப்பார்கள். அவர்களால் இம்மைமறு மையின்பங்களும் முத்தியுஞ்சித்திக்கும். ஆதலால், இவ்வா லயத்திற்குத் தெற்குவீதியிலுள்ள மடத்திலிருக்கும் குருதேவ ரிடத்திலே சிவலிங்கதாரணதீக்ஷை செய்துகொள்ளும்" என்று வற்புறுத்தி ஆஞ்ஞாபித்து, வீரசைவசமயாசார நெறிகளையும் போதித்து, அவ்வாறே குருதேவருக்குங் கட்டளையிட்டு மறை ந்தருளினர்.

மறுநாட்காலையில், சிவபெருமானது திருவாக்கின்படியே பூசைப்பேடகம் வரப்பெற்று, ஸ்ரீ குருதேவராலனுப்பப்பட்ட அடியார்களோடு மடாலயத்தையடைந்து குருதேவரைத் தரிசி த்து, அவராலே சிவலிங்கதாரணதீக்ஷை செய்யப்பெற்று, திரு க்கார்த்திகைத்திருவிழா நிறைவேறியபின் குருதேவரிடத்தில் விடைபெற்றுக்கொண்டு காஞ்சீபுரத்திற்கு வந்து, தமது அநு ட்டானப்படியே சீடர்களுக்குஞ் சிவலிங்கதாரணதீக்ஷை செய் துகொண்டிருந்தனர். அக்காலத்திலே, அவருக்கு அண்ணும லையார் அநுக்கிரகித்தபடியே மூன்று புத்திரர்களும ஒரு புத்தி ரியும் அவதரித்தார்கள். அவர்கள் முறையே சிவப்பிரகாசம வேலாயுதம், கருணைப்பிரகாசம், ஞானம்பிகை என்று நாமகர ணமுடையராய் முதல்மூவரும் கல்வியிற்பயின்று வருங்காலத் தில், தந்தையாராகிய குமாரசுவாமிஐயர் சிவலிங்கவைக்கியமா யினர்.

பின்பு மூத்தவராகிய சிவப்பிரகாசசுவாமிகள் தமது சகோ தரர்களை அழைத்துக்கொண்டு திருவண்ணாமலைக்குப் போய், குருதேவரைத்தரிசித்து அநேகவாசஞ்செய்துகொண்டு, தமது கல்விமுயற்சியிற்றளராது வாழும் நாள்களுள் ஓர்நாள், அந்தச் சோணசைலத்தை பிரதக்ஷணஞ்செய்து வரும்போதே சோண சைலமாலையெனப் பெயரிய நூறுசெய்யுள்களாற் ஸ்தோத்திரம் பண்ணினர். பின்னும் பேரிலக்கணங்களைப் பெரிதுங் கற்கவி ரும்பித் தமது சகோதரர்களுடனே தக்ஷிணதேசத்திற்குப் பிர யாணமுற்று, வாலிகண்ட புரத்திற்குத் தென்பாகத்திலுள்ள துறைமங்கலம் என்னும் நகரத்தைச்சார்ந்த ஒரு நந்தனவனத் தில் சிவபூசை செய்துகொண்டிருந்தனர். அக்காலத்தில் அக் கிராமாதிபதியாயும் சிவலிங்கதாரியாயும் குருலிங்கசங்கமபத்தி

யிற் சிறப்புற்றவராயும் விளங்கிய அண்ணாமலை ரெட்டியாரென்பவர், சிவப்பிரகாசசுவாமிகள் வரவைக்கேள்வியுற்று, அங்கடைந்து தரிசித்தமாத்திரத்தில் அவரிடத்தே அநுக்கிரகம்பெற விரும்பி அடிமைபூண்டு, "சுவாமீ, தேவரீர் இவ்விடத்தில் வாசஞ்செய்தருளவேண்டும்" என்று பிரார்த்தித்து, அவரையுடன்படுத்தித் தங்கள் குருவாகிய சென்னவசவையர் மடத்திற்கு மேற்றிசையில் ஒரு திருமடங்கட்டி, அதில் சுவாமிகளை எழுந்தருளுவித்து, அகோராத்திரம் பிரிவின்றி அணுக்கத்தொண்டராயமர்ந்திருக்க; சிவப்பிரகாசசுவாமிகள் அவருக்குச் சன்மார்க்கங்களைப் போதித்துக்கொண்டு, இரண்டு வருஷம் வரையில் அங்கே எழுந்தருளியிருந்தார்.

அதன்பின்பு தாங்கொண்டகருத்தை நிறைவேற்றவிரும்பி தக்ஷிணதேசத்திற்குச்செல்லல்வேண்டுமென்பதை அவருக்கறிவுறுத்தித் திருநெல்வேலியையடைந்து, பொருனை நதிதீரத்திலிருக்கின்ற சிந்துபூந்துறையில் தருமபுரவாதீனத்து வெள்ளியம்பலவாண சுவாமிகள் இலக்கண இலக்கியங்களில் அதிவல்லவர்களாய் இருக்கின்றார்கள் என்பதைக் கேள்வியுற்று அவ்விடத்திற் சென்று, சுவாமிகளைக்கண்டு, அவர்களாலுபசரிக்கப்பெற்று,தாம் இலக்கணங்கற்கவேண்டி வந்தமையைத் தெரிவித்துக்கொண்டனர். அச்சுவாமிகள் சிவப்பிரகாசசுவாமிகளுடைய இலக்கியப்பயிற்சியை அறிதற்பொருட்டு கு, என்பதை முதற்கொண்டு ஊருடையான், என்பதை இடைப்பெய்து கு, என்பதையே ஈற்றினும் கொண்டுமுடியும்படி ஒருவெண்பாப் பாடுக என்றுகூற; சுவாமிகள்

> குடக்கோடுவானெயிறுகொண்டார்க்குக்கேழன்
> முடக்கோடுமுன்னமணிவார்க்கு—வடக்கோடு
> தேருடையான்றெவ்வுக்குத்தில்லைதோன்மேற்கொள்ள
> லூருடையானென்னுமுலகு.

என்னும் வெண்பாவைத் திருவாய்மலர்ந்தருளினர். மேலை வெண்பாவினுள் வடக்கோடு தேருடையான் என்று அமைத்தமையை சுவாமிகள்வியந்துபாராட்டி, சிவப்பிரகாசசுவாமிகளைத் தழுவித் தம்மருகிருத்தி, அவர் சகோதரர்களாகிய வேலையசுவாமிகள், கருணைப்பிரகாசசுவாமிகளென்னும் இருவருக்கும் ஒருபக்ஷத்துள் பஞ்சலக்ஷணங்களையும் பாடஞ்சொல்லி முடித்தார், அது கண்ட சிவப்பிரகாச சுவாமிகள் அண்ணாமலை ரெட்டியாரென்பவர் தங்களுக்குவழிச்செலவிற்குபகரித்தமுந்நூறுபொன்னையும் குருதக்ஷிணையாகவைத்து உபசரிக்க; சுவாமிகள். இது,

நமக்கு வேண்டுவதில்லை. நம்மைத்தூஷித்தலையே இயல்பாகக் கொண்டு திருச்செந்தூரில் வசிக்கும் தமிழ்ப்புலவனொருவனைத் தங்கள் வாயிலாக வெற்றிகொண்டு அவர்வந்து நம்மை வணங்கும்படிசெய்து கோடலே குரு தக்ஷிணையாகும்'' என்றுமறுத் தருளினார்.

அவர்கருத்தறிந்த சுவாமிகள் அதற்குடன்பட்டு, அவர் மாணாக்கரோடும் திருச்செந்தூருக்குப்போய், முருகக்கடவுளை த்தரிசனஞ்செய்து பிரதக்ஷணம் வரும்போது; அச்சுவாமிகளாற் சுட்டப்பட்ட தமிழ்ப்புலவர், எதிர்ப்பட்டுச் சிவப்பிரகாச சுவாமிகளை யாவரொன்று அவருடன் வந்த மாணாக்கரிடத்திற்றுனே வினவி, மேற்படி சுவாமிகளிடத்திற் பாடங்கேட்டசுவாமிகள் என்பதை அறிந்துகொண்டு, அவர்களைத் தமதுவழக்கப்படியே தூஷிக்கத்தலைப்பட்டார். அப்பொழுது சிவப்பிரகாசசுவாமிகளுக்கும் புலவருக்கும கலகநேரிட; புலவர்சுவாமிகளை நூதனவகையாற்பாடி வெற்றிபெறுவோமெனத்துணிந்து "நாமிருவரும் நிரோட்டகயமகம் பாடுவோம். முன்னர்ப் பாடிமுடித்தவருக்கு அஃதியலாதார் அடிமையாவோம்'' என்று வாக்குத்தத்தஞ்செய்தார். சுவாமிகள் தங்கருத்து நிறைவேறும் வாயில் இதுவே என்று கருதி அதற்கிசைந்தருளி, அவரோடு பாடத்தொடங்கி உடனே அத்தலத்து முருகக்கடவுண்மீது நிரோட்டகயமகவந்தாதித்தொடையாக முப்பது கட்டளைக்கலித்துறை பாடிமுடித்தருளினார். அதுகண்டு புலவர், தாம் ஒரு செய்யுளேனும் பாடிமுடியாமையையுணர்ந்து, சுவாமிகளுடைய திருவடிகளைவணங்கி, '' அடிமையாயினேன் '' என்று விண்ணப்பஞ்செய்துகொண்டார் சுவாமிகள் தமதடிமையாயமைந்த அப்புலவரை ஆதீனத்திற்கழைத்துவந்து தாம போதகாசிரியராகக்கொண்ட அச்சுவாமிகளுக்கு, அடிமையாக்கிவிட்டார். சுவாமிகள் திருவுளமகிழ்ந்து சிவப்பிரகாச சுவாமிகளைப்பார்த்து, "தாங்கள் பாடியசெய்யுளிற் குறித்தபடியே சிதம்பரத்திற் சிலகாலம் வாசஞ்செய்தருளுக '' என்று விடைகொடுத் தனுப்பியருளினார்

சுவாமிகள் அவ்விடத்தினின்றும் நீங்கி சிவஸ்தலங்கடோறுஞ்சென்று சுவாமிதரிசனஞ்செய்து, துறைமங்கலத்தைச்சார்ந்து முன்போலவே அண்ணாமலை ரெட்டியாரென்பவருக்குத் திருவருள்பாலித்து, அவரது வேண்டுகோளின்படி அவராளுகையுளமைந்த, வாலிகண்டபுரத்தின் வடமேற்பாகத்துள்ள திருவெங்கைமாநகரத்திலே, தம்பொருட்டு அவராற்கட்டப்பட்ட திருமடத்தில் வசிக்குநாளில், அவ்வூர்ப்பிடாரியாரது உற்சவ

இரதத்தால், அடியார்களுக்குபயோகமாகத திருமடத்தெதிரி லிருந்த முருங்கைமரம் அழிந்தமைகண்டு

திருந்துதமிழிலக்கணவைந்திணைக்கோவைவிருத்தகிரிச
செல்வர்க்கோதும், பெருந்தகைமையுடையம்யாம்விடுமோலை
வெங்கணூரிப்பிடாரிகாண்க,விரும்புவியிலொருமுருங்கைக்கொ
மபொடியாமற்காத்திங்கிருக்குநீரம், முருங்கைதனைவேரோடுங்
களைந்தனையென்று னுனக்குமுறைநன்றோமோ.

என்னும் திருவிருத்தத்தை அருளியமாத்திரத்தே,அவ்விர் தம அழிந்தொழிந்தது, அதன்பின் சிலகாலமங்கிருந்து, அத் தலத்திலுள்ள பழமலைநாதர்மீது திருவெங்கைக்கோவை, திரு வெங்கைக கலம்பகம, திருவெங்கையுலா, திருவெங்கையலங் காரம என்னும் நான்குபிரபந்தங்களை அருளிச்செய்து, பின்பு துறைமங்கலத்தை யடைந்தார். தமதடியாராகிய அண்ணாமலை ரெட்டியாரென்பவர் சுவாமிகளை "தேவரீர விவாகம் செய்து கொள்ளவேண்டும்" என்றுபிரார்த்திக்க ; அதற்குத்தரமாக

சேய்கொண்டாருங்கமலச்செம்மலுடனேயரவப்
பாய்கொண்டானுமபரவும்பட்டீச்சுரததானே
நோய்கொண்டாலுங்கொளலாநூறுவயதளவிருந்து
பேய்கொண்டாலுங்கொளலாம்பெண்கொள்ளலாகாதே

என்னும் தரவு கொச்சகக் கலிப்பாவைப் பாடியருளிய சுவாமிகள் கருத்துணர்ந்து, பின்பு வேலையசுவாமிகளைப் பிரார்த்திக்க ; அவர் சிவப்பிரகாசசுவாமிகளுடைய கட்டளை எவவாறோமோ என்னுங்கருத்தால் உடன்படல் மறுத்தலென்னும் இரண்டுமின்றி மௌனராயினர். பின்னர் யாத்திரையினின்றும்வந்த கருணைப்பிரகாச சுவாமிகளிடத்தில் தமது வேண்டுகோளை விண்ணப்பஞ் செய்தமாத்திரத்தில், அவர் அதற்குத்தரமாக

நாணியென்பதைநாரியென்றுணாத்திடுநசையால்
வேணுவானதுவளைந்துபோய்ப்புகுந்ததுவென்றாற்
காணலாவதோருருவமெய்ந்நாரியைக்கண்டாற்
பூணுவார்மயல்காளையரென்பதும்புதிதோ.

என்னும் செய்யுளால் தமது கருத்தை உள்ளபடி தெரிவித்தனர். சிவப்பிரகாசசுவாமிகள் தம்பின்னோரிருவர்கருத்தையும் உணர்ந்து, அவர்களுக்குத் தாம்துறவறம் பூண்டமையைத் தெரிவித்து "மணம் புரிவித்து," இல்லறத்தை ஒழுங்குபெற நடத்தி வாழ்க என்று ஆசிர்வதித்து அவர்களை நிறுத்திவிட்டு, தம்மிடத் தன்பு பூண்ட அண்ணாமலை ரெட்டியாரோடு சிதம்

பாத்திற்கு எழுந்தருளி, அங்கே ஒரு திருமடங்கட்டுவித்து அதில் வீற்றிருந்து, சுவாமிதரிசனஞ் செய்துகொண்டு, சிவப்பிரகாசவிகாசம், தருக்கபரிபாஷை, சதமணிமாலை, நால்வர்நான்மணிமாலை என்னும் பிரபந்தங்களைச் செய்தருளினர்.

பின்பு சிதம்பரத்தை அருமையாகநீங்கி, பிறதலங்களையும் வணங்கி, திருக்காட்டுப் பள்ளியையடைந்து, சுவாமிதரிசனஞ்செய்துகொண்டு அங்கிருக்கும்போது, கல்வியறிவிற்சிறந்த ஒருபெண் வீதியினிடத்தே உப்புவிற்றலைதலைக்கண்டு, இறக்கமுற்றுத் திருநோக்கதீக்ஷை செய்து, அவளதுநல்லூழையும் பரிபக்குவத்தையு முணர்ந்து, அவளுடைய புலமையைப் பிறர்க்குப்புலப்படுத்தத் திருவுளங்கொண்டு

நிறைய வுளதோவெளிதோ கொளுவேம்
பிறையைமுடிக்கணிந்தபெம்மா—னுறையுந்
திருக்காட்டுப்பள்ளி திரிபாவாய்நீயிங்
கிருக்காட்டிப்பள்ளியெமக்கு.

என்னும் வெண்பாவைத் திருவாய்மலர்ந்தருளிய மாத்திரத்தே, அப்பெண்,

தென்னேங்குதில்லைசிவப்பிரகாசப்பெருமான்
பொன்னேங்குசேவடியைப்போற்றினே—மன்னேன்
றிருக்கூட்டமத்தனைக்குந்தெண்டனிட்டோந்தீராக்
கருக்கூட்டம்போக்கினேங்காண்.

என்னும் வெண்பாவைப் பாடிக்கொண்டு, தரிசனவேதியினெதிர்ப்பட்ட இரும்புபோல மனமுருகி மிக்கவிரைவொடு விழுந்து நமஸ்கரித்தெழுந்து கூப்பியகரத்தினளாய் நிற்க; அப்பெண்ணிற்கு உண்மைஞானமுண்டாகும்படி கிருபாநோக்கஞ் செய்துசிலகாலமங்கிருந்தனர்.

அதன்பின் சுவாமிகள் காஞ்சீபுரத்தைத் தரிசிக்கவிரும்பி, அண்ணாமலைரெட்டியாரோடும் பிரயாணப்பட்டு வரும்போது வழியிலே சாந்தலிங்க சுவாமிகளைக்கண்டு கலந்து, களிகூர்ந்தபின அவரை நோக்கித்தாங்கள் பேருரொன்னுக் திவ்வியதலத்தினின்றும் எதையுத்தேசித்து எழுந்தருளியதென்று வினவ; அவர் "திருக்கைலாயத்தில் சிவபெருமானருளியவாறே சமுத்திரத்தில் திருவவதாரஞ்செய்து வீரசைவசமயத்தை உலகத்தில் நிலைபெறநாட்டி முருகக்கடவுளது வரப்பிரசாதியாய் மயிலமலையில் விளங்கியிருந்த சங்குகன்னமொன்னுங் கணத்தலைவரது மாணக்கருட்சிறந்த சிவஞானபாலைய சுவாமிகளைத் தரி

சித்தல்வேண்டுமென்னும் காதலால் வந்தேன்,, என்றுரைத்த னர். பின்னர் இருவரும் களிகூர்ந்து பொம்மைய பாளையத்தைச் சமீபித்தவுடன் சாந்தலிங்கசுவாமிகள் சுவாமிகளைநோக்கி ,,நாமிருவரும் சிவஞான பாலையசுவாமிகளைத் தரிசிக்கவேணடி யிருப்பதால் அவர்கண்மீது சிலதோத்திரங்கள் பாடுக,, என்றுபிரார்த்திக்க; ,,நாம்நரஸ்துதி பண்ணுகிறதேயில்லை,, என்று மறுத்துவிட்டு சாந்தலிங்கசுவாமிகளோடு அவ்வூரிலுள்ள ஐயனார்கோயிலில் அன்றிரவு துயில்கொண்டார். அப்பொழுது முருகக்கடவுள் மயில்வாகனரூடராய் எழுந்தருளி ஒருபாத்திரத்தில் விடுபுஷ்பங்களைவைத்து "இவற்றை மாலையாகத்தொடுத்து நமக்கு அணியக்கடவாய்" என்று திருவாய் மலர்ந்து மறைந்ததாகக் கனவுகண்டு, அதனைச் சாந்தலிங்க சுவாமிகளுக்குத் தெரிவிக்க;' அவர் " சிவஞானபாலையசுவாமிகள் முருகக்கடவுளிடத்து அதிபத்திமைபூண்ட உள்ளத்தோடு விளங்கியிருத்தலால், அதுபற்றியே அக்கடவுள் தங்களுக்குச் சொற்பனததில் சுவாமிகள் மகிமையை இவ்வாறுகப் புலப்படுத்தினர்" என்று வலியுறுத்தினர். உடனே அச்சுவாமிகள் மீது தாலாட்டு, நெஞ்சுவிடுதூது என்னும்பிரபந்தங்களை பாடி அவர்சந்நிதானத்திலே அரங்கேற்றி, ஞானேபதேசம்பெற்று அந்தஞானசாரியரது கட்டளைப்படியே தமது தங்கையாகிய ஞானம்பிகையைச் சாந்தலிங்கசுவாமிகளுக்கு விவாகஞ்செய்து கொடுத்துவிட்டு, தம்மை நெடுநாளாகப்பிரியாது அத்தியந்த அன்புடையராய் உடன்றொடர்ந்துவந்த அண்ணமலை ரெட்டியாரைத் துறைமங்கலத்துக்குப்போகும்படி ஆஞ்ஞாபிதது, ஞானசாரியனைத் தரிசித்துக்கொண்டு, அவ்விடததிற்றனே இருந்தார்.

சிலகாலஞ்சென்றபின் ஞானசாரியரிடத்தே விடைபெற்றுக் காஞ்சீபுரத்தையடைந்து சுவாமிதரினஞ்செய்து அங்கிருக்கும்பொழுது, நிஜகுணயோகியென்பவராற் கீர்வாணகன்னட பாஷையிற் செய்யப்பட்டிருந்த விவேகசிந்தாமணியின் ஓர் பாகமாகிய வேதாந்தபரிச்சேதத்தை வேதாந்தசூடாமணியெனப் பெயர்தந்து அதனையும், இரேணுகரொன்னுங்கணத்தலைவரால் அகத்தியமகாமுனிவருக்கு உபதேசிக்கப்பட்ட சித்தாந்தசிகாமணியையும், பிரபுதேவர்சரித்திரமாகிய பிரபுலிங்கலீலையையும் தமிழிற்பாடியருளி, சிவஞானபாலையசுவாமிகளைத் தரிசித்தல்வேண்டுமென்னும் பேராசையால், அவர்மீது பிள்ளைத்தமிழ், திருப்பள்ளியெழுச்சி என்னும் இரண்டு பிரபந்தங்களையுஞ் செய்து

கொண்டு, கூவமெனவழங்கும் திருவிற்கோலத்தின் வழியாக வரும்பொழுது, அந்நகரத்தார் சுவாமிகளின் அற்புதமகிமைகளைக்கேழ்வியுற்று எதிர்கொண்டுபசரித்து அத்தலபுராணத்தைத் தமிழில் மொழிபெயர்த்தருளும்படி பிரார்த்திக்க; அவர்களது வேண்டுகோளுக்கிசைந்து, புராணம்பாடி முடித்து, ஞானாசாரியனையடைந்து தரிசனஞ்செய்து மேற்சொல்லியபிரபந்தங்களை சந்நிதியிலரங்கேற்றி, உடன்வசித்திருந்தார்.

பின்னர் ஞானாசிரியரிடத்தே விடைபெற்றுக்கொண்டு விருத்தகிரியையடைந்து, பழமலைநாதனையும் பெரியநாயகியம்மையாரையும் தரிசித்துவணங்கி, அவ்விடத்தில் ஞானாசாரியார் கட்டளைப்படி ஒரு திருமடமமைத்துத் தமவரவுநோக்கி எதிர்கொண்டு வணங்கிநிற்கும் சிதம்பரபூபதியைச்சிறப்பித்து,

வெங்கைப்பழமலையார்மீதுகோவைவியந்துரைக்கு
மெங்கட்கினியசிவஞானதேவனிசைவுகொடு
திங்கட்பவனியிருகான்முதுகுன்றர்சேர்மறுகின்
மங்கைச்சிதம்பரபூபதிநல்குமடமிதுவே.

என்னும் கட்டளைக்கலித்துறையைப் பாடியருளி அத்திருமடத்தடைந்து வீற்றிருந்து, பழமலையந்தாதி பிக்ஷாடனநவமணிமாலை, கொச்சகக்கலிப்பா, பெரியநாயகியம்மை நெடுங்கழி நெடிலாசிரியவிருத்தம், பெரியநாயகியம்மை கலித்துறை என்னும் பிரபந்தங்களைத் திருவாய்மலர்ந்தருளினார். ஒருநாள் மணிமுத்தநதியிலே ஸ்நானஞ்செய்து வரும்பொழுது அதனருகிருந்த மாஞ்சோலையின்புறத்து வறிதே விழுந்துகிடந்த மாங்கனியைக்கண்டு, இது சிவலிங்கப்பெருமானுக்கு நைவேத்தியத்திற்கு உபகரணமாகுமென்று கருதி எடுக்க, அதுகண்ட அச்சோலைக்காவலாளன் சுவாமிகளின் மகிமையறியாது மடிபிடித்திழுத்து மனவருத்தஞ் செய்தமையைக்கண்டு

அடுத்துவருந்தொண்டனுக்காவந்தகனைத்தாளா
லடர்த்ததுவுஞ்சத்தியமேயானா—லெடுத்தவொரு
மாங்கனிக்காவென்னைமடிபிடித்தமாபாவி
சாங்கனிக்காதித்தன்வரத்தான்.

என்னும் வெண்பாவை அருளிச்செய்தனர். அவ் வெண்பாவிலமைத்தபடியே அவன் சூரியனுதயமாக உயிர்துறந்து, சுவாமிகளைத் தரிசித்துப் பரிசிக்கப்பெற்றுத் தண்டிக்கலுற்றமையால் நற்கதிபெற்றுய்ந்தான். பின்னும் சிலநாளங்கிருந்து

திருப்பதிகம்பெற்ற திருத்தலங்கடோறும் யாத்திரைசெய்து வருமபொழுது, அகராதிசெய்த வீரமாமுனிவரென்பவர் எதிரப் பட்டு ஏசுமதமாகிய தங்கொள்கையை நாட்டுதற் பொருட்டுத் தருக்கஞ்செய்ய; உடனே அக்கொள்கையைமறுத்து, ஏசுமத நிராகரணமெனப் பெயரிய ஓர்நூலை அருளிச்செய்து, ஒவ்வோர் தலங்களையும் இரண்டு வெண்பாக்களாற் ஸ்தோத்திரஞ்செய்து முடித்து, அதன்பின் கலம்பகமென்னும் ஓர் பிரபந்தத்தை இயற்றிக்கொண்டுவந்து, ஞானாசாரியரைத் தரிசித்து, அந்நூலை சந்நிதானத்திலரங்கேற்றி, உடன்வசித்தனர் ஒருநாள் சாயங்கால அநுட்டானமுடித்துக்கொண்டு, ஞானாசாரியரும் தாமும் ஏகாந்தமாயிருந்து, தமது சடஸ்தல இலிங்கவனுபவத்தையும் ஞானவிசேஷ சமரசபாவத்தையும் ஆராய்ந்து, இன்புறும்பொழுது, எதிரெழுந்த சந்திரோதயத்தைக் கண்டு

கடன்முரசமார்ப்பக்கதிர்க்கயிற்றுலேறி
யடைமதிவிண்கழைநின்றாடக்—கொடைமருவு
மெங்கள்சிவஞானவேந்தலிறைத்தமணி
தங்கியவேதாரகைகடாம்.

என்னும் வெண்பாவை அருளிச்செய்து, பின்னுமொருநாள் தனிமையாய்ச் சமுத்திரதீரத்தையடைந்து அங்குள்ள நறுமணற் பரப்பில் தாமெழுதிய நன்னெறிவெண்பா நாற்பதையும் தம்பின்னோராகிய கருணைப்பிரகாச சுவாமிகளுக்கு எழுதிவரும்படி கட்டளையிட்டு, ஞானாசாரியரிடத்தே விடைபெற்றுக்கொண்டு நல்லாற்றூரையடைந்து, அவ்வாசிரியர் திருமடத்தில்வீற்றிருந்தார்.

இவரிடத்து விடைபெற்றுச்சென்ற கருணைப்பிரகாச சுவாமிகள் இஷ்டலிங்க வகவல் பாடிமுடித்து, சீகாளத்திபுராணத்தைப் பாடத்தொடங்கி சீகாளத்திச சருக்கம்வரையும் தமிழில் மொழிபெயர்த்தருளி, திருவெங்கைமாநகரத்தில் பதினெட்டாம் வயதில் சிவலிங்கவைக்கியமாயினர். அதனையறிந்த சிவப்பிரகாசசுவாமிகள் அவ்விடத்தேசென்று,

முன்னமொருதமிழ்ப்புலவன்றனையுங்கண்டசுவைமுதிர்ச்
சியாலே, தன்னியலைமுழுதுமுறைத்தமையாமுன்னினைக்கவா
ந்துதடங்காளத்தி, மன்னவனுண்டானெனதுமாதவத்தின்வலி
தீரமண்ணின்மீதே, யென்னுடன்வந்தவதரித்தவிளக்கருணைப்
பிரகாசனென்னுங்கோவே.

என்னும் செய்யுளைப் பாடிநிற்க, வேலையசுவாமிகள்,

ஆண்டதனுலெனையொவ்வாய்வித்தையினிற்றமையனினு மதிகமென்றே, பூண்டவுலகதனினுள்ளோர்புகல்வதுகேட்டிருந்துமென்னபுதுமைதானோ, காண்டருகண்மணியேநல்விளஙகருணைப்பிரகாசக்காளாய்நீதான், மாண்டனையென்றறிந்திருந்துமுயிர்தரித்தேன்யானுமிகுவன்னெஞ்சேனே.

என்னும் செய்யுளைப்பாடித் துக்கித்துக்கொண்டு, சுவாமிகளைப் பிரியலாற்முது வருந்தி நின்றனர். அவரை ஒருவாறுதேற்றி நிறுத்திவிட்டு, தாம் நல்லாற்றூரையடைந்து, திருமடத்திலிருந்துகொண்டு, சிவநாமமகிமையும், இஷ்டலிஙகப்பெருமான்மீது அபிஷேகமாலையும் நெடுஙகழிநெடிலும், குறுங்கழிநெடிலும், நிரஞ்சனமாலையும், கைத்தலமாலையும், சீகாளத்திபுராணத்தில் கண்ணப்பசருக்கமும, நக்கீரச்சருக்கமும் செய்தருளி, சிவாநுபவச் செல்வராய்ச் சிலகாலம்வாழ்ந்திருந்து, முப்பத்திரண்டாம்வயதில், கன்னிமதியில், பௌர்ணிமைத்திதியில், சச்சிதானந்தப் பிழம்பாகிய பரசிவலிங்கத்திற் கலந்தருளினர்.

அதனையறிந்த வேலையசுவாமிகள் அவ்விடத்தையடைந்து

அல்லிமலர்ப்பண்ணவனுமாராய்ந்தறிகவிதை
சொல்லுமிருவரிடைநதோன்றியயான்—முல்லை
யரும்பிற்பொலியுமணிமுறுவனல்லாய்
கரும்பிற்கணுநிகர்த்தேன்காண்.

என்னும்வெண்பாவைப்பாடி அளவிடப்படாத அருந்துயர்க்கடலின்மூழ்கி, ஒருவாறுதெளிந்து சிவப்பிரகாசசுவாமிகளது சமாதிதரிசனஞ்செய்துகொண்டு, அவ்விடத்தி னின்றுநீங்கி, நல்லூர்ப் புராணம்,இஷ்டலிங்ககைததலமாலை,கும்பகோணச்சாரங்கதேவர் சரித்திரமாகிய வீரசிங்காதனபுராணம், குகைநமசிவாயசுவாமிகள் சரித்திரமாகிய நமசிவாயலீலை, உபமன்னியமகாமுனிவரால் திருவடி தீக்ஷைசெய்யப்பெற்ற கிருஷ்ணசரித்திரமாகிய பாரிசாதலீலை, மயிலத்திரட்டைமணிமாலை, மயிலத்துலா என்னும் பிரபந்தங்களைச் செய்தருளி, சீகாளத்திபுராணததையுமுடித்து, பெருமத்தூர் மடத்தில, எழுபத்திரண்டாம்வயதில், சிவலிங்க வைக்கியமாயினர்.

இம்மூவர் சரித்திரச் சுருக்கம்,

முற்றுப் பெற்றது.

சிவமயம்

இம்மூவராருளிச்செய்தநூல்களின் பெயர்.

சிவப்பிரகாச சுவாமிகள் அருளிச்செய்தன.

சோணசைலமாலை
திருச்செந்திலந்தாதி
திருவெங்கைக்கோவை
திருவெங்கைக்கலம்பகம்
திருவெங்கையுலா
திருவெங்கையலங்காரம்
சிவப்பிரகாசவிகாசம்
தருக்கபரிபாஷை
சதமணிமாலை
நால்வர்நான்மணிமாலை
தாலாட்டு
நெஞ்சுவிடுதூது
வேதாந்தசூடாமணி
சித்தாந்தசிகாமணி
பிரபுலிங்கலீலை [ள்ளைத்தமிழ்
சிவஞானபாலையசுவாமிகளபி
திருப்பள்ளியெழுச்சி
திருவிற்கோலபுராணம
பழமலையந்தாதி
பிக்ஷாடனநவமணிமாலை
கொச்சகக்கலிப்பா
பெரியநாயகியம்மை விருத்தம்
பெரியநாயகியம்மைகலித்துறை
ஏசுமதநிராகரணம்
க்ஷேத்திரவெண்பா
கலம்பகம்
நன்னெறி
சிவநாமமகிமை
அபிஷேகமாலை
நெடுங்கழிநெடில்
குறுங்கழிநெடில்
நிரஞ்சனமாலை
கைத்தலமாலை

வேலையசுவாமிகள் அருளிச்செய்தன.

நல்லூராப்புராணம்
இஷ்டலிங்கக்கைத்தலமாலை
வீரசிங்காதனபுராணம்
குகைநமசிவாயலீலை
பாரிசாதலீலை
மயிலத்திரட்டைமணிமாலை
மயிலத்துலா

கருணைப்பிரகாசசுவாமிகள் அருளிச்செய்தன
இஷ்டலிங்கவகவல்

இம்மூவராலும் அருளிச்செய்யப்பட்டது.
சீகாளத்தி புராணம்.

ஆக நூல்கள் (சஉ)

இச்சரித்திரச் சுருக்கத்துள் இவர்கள் சமைய உசிதமாயச சொல்லப்பட்ட கவிகள் (ழஉ).

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

கதியின் அட்டவணை.

பக்கம்.	அவது.	கதியின் பெயர்.	பாட்டுத் தொகை
க	க	ஆதிகதி	உக
எ	உ	கைலாசகதி	௬க
௰ரு	௩	மாயையுற்பத்திகதி	எ௪
உஎ	௪	மாயைபூசனைகதி	ருகூ
௩௬	ரு	பிரபுதேவர்வந்தகதி	கூக
ருக	௬	விமலைகதி	ரு௰
ருஅ	எ	மாயைகோலாகலகதி	அ௰
௬௰	அ	வசவண்ணர்வந்தகதி	௪ரு
எஎ	கூ	அக்கமாதேவியுற்பத்திகதி	ருக
அரு	௰	மாதேவியம்மைதுறவுகதி	ருஅ
கூ௪	௰க	கொக்கிதேவர்கதி	௩௰
கூஅ	௰உ	முத்தாயியம்மைகதி	உஎ
௱உ	௰௩	சித்தராமையர்கதி	எ௬
௱௰உ	௰௪	வசவண்ணர்கதி	௪அ
௱௰கூ	௰ரு	மருளசங்கரதேவர்கதி	உ௪
௱உஉ	௰௬	இட்டலிங்ககதி	௪௩
௱உஅ	௰எ	கதலிவனகதி	உ௰
௱௩க	௰அ	சாதகாங்ககதி	உரு
௱௩௪	௰கூ	கோரக்கர்கதி	௬௩
௱௪௩	உ௰	முனிவரர்கதி	உ௩
௱௪௬	உக	சூனியசிங்காதனகதி	௰ரு
௱௪அ	உஉ	சூனியசிங்காதனத்திலிருந்தகதி	௬உ
௱ருஅ	உ௩	ஆரோகணகதி	௬௪
௱௬௬	உ௪	ழூஞேலயகதி	உக
௱௬கூ	உரு	மான்மியகதி	உஎ

ஆக கதி உரு-க்கு திருவிருத்தம் ககருஅ.

உ

சிவமயம்.

பிரபுலிங்கலீலைமூலம்.

காப்பு-விருத்தம்.

சுரர்குலாதிபன்றூய்மலர்நந்தனம்
பெருகவார்கடற்பெய்தவயிற்றினேன்
கரகநீரைக்கவிழ்த்தமதகரி
சரணநாளுந்தலைக்கணியாக்குவாம்.

முதலாவது
மாயைகதி

சிவபெருமான்.

பூவாய்நெடுங்கோட்டுறுபசுந்தேன்கைகான்முடங்குபொறியிலி
னூவாயொழுகிற்றெனவுலகமளந்தமாலுநான்முகனுந [தன்
காவாயெனநின்றேத்தெடுப்பத்தானேயுவந்தெங்கரதலத்தின்
மேவாவமர்ந்தமாமணியைத்தொழுதுவினைக்குவிடைகொடுப்
பாம். (க)

உமாதேவியார்.

ஆதிபகவன்றனதுடறணிப்பான்பணியவவ்விறைவன்
பாதமிறைஞ்சுமதற்குநெற்றிப்பகையுமல்குற்பகையுமாஞ்
சீதமதியுமரவும்விழுஞ்செயற்குமூவகைசெயாமலலை
மாதுபணியுமதற்குமனமகிழுமுமையைவணங்குவாம். (உ)

விநாயகர்.

மாரனெடுத்துவளைக்குமொருகரும்பையொடித்துமலர்சிதறி
நாரியடுத்தவளிமாலைகுலையததுரந்துநயந்தோடி
வீரமனத்துவினைப்பாகர்குறிப்பிலுழுகிவிளையாடு
மீரமதிச்செஞ்சடைக்களிறல்யானையிணைத்தாளேத்துவாம். (ங)

சுப்பிரமணியர்.

பாகமொருபெண்குடியிருக்கும்பரமனணியிற்பரித்தமணி
நாகநுழைவுற்றுடல்சுருணடுகிடந்துநகுவெண்டலைப்புழையிற
போகமெல்லத்தலைநீட்டிப்பார்த்துவாங்கப்போகுமொரு [வாம
தோகைமயில்வாகனப்பெருமானைத்தாட்கமலந்தொழுதிடு

அல்லமாப்பிரபுதேவர்.

கலையைமதிக்கும்புலவர்தமைச்சித்தர்குழாத்தைக்கடவுளரை
நிலையைமதிக்கும்முனிவரரைத்திசைமாமுகனைநினைவிளையாசு
சிலையைமிதுக்குநொடியோனைவிழுங்கியுமிழாத்திறன்மாயை
நிலையைமிதிக்குமல்லமன்செங்கமலமலர்த்தாடலைக்கணிவாம்.()

,வசவேசர்.

வெள்ளவேணிப்பெருந்தகைக்குயான்செய்யடிமைமெய்யாகும
கள்ளவேடம்புனைந்திருந்தகள்வரொல்லாங்களங்கமறு
முள்ளமோடுமெய்யடியாராக்வுள்ளதருள்ளுமருள்
வள்ளலாகும்வசவேசன்மலர்த்தாடலையால்வணங்குவாம். (சு)

சென்னவசவேசர்

பங்கவளற்றுவழிமாற்றியொருநல்வழியைப்பகர்வார்போற்
றங்கண்மதியிற்பலபிதற்றுஞசமயருளாகடமைநீக்கி
யங்கநிலையிற்றிலிங்கநிலையிற்றென்றருளும்வீரசைவ
சிங்கநிலைத்தவருட்சென்னவசவன்றிருத்தாள்சிரத்தணிவாம.

மடிவாலமாச்சையர்.

வார்க்குங்குமமென்முலைபாகனடியாரறுவைமாசடித்துத்[யைத்
தீர்க்குஞ்செயல்போல்விச்சலமன்னவன்றன்சேனைசெய்பிழை
தாக்குங்கரவாள்கொடுசின்னபின்னமாகத்தடிந்திட்டுப்
போக்குங்கருணைமடிவாலமாசசன்பொன்னங்கழல்போற்றி.

சைவசமயாசாரியர்.

பெண்ணிற்கரசுதானகவென்புபெருநீற்றறைபிரச
வண்ணக்கமலமலர்ப்பொய்கையாகச்செங்கன்மாழையா
நண்ணச்சிறியநரிகண்முடங்குளையபரியாய்நகர்புகுதப்
பண்ணற்குரியவமுதுறழ்முத்தமிழ்நால்வரையும்பணிகுவாம்.

சிவனடியார்.

பரமர்மகிளவன் றிருத்தொண்டத் தொகையுளடியார் பத்திபெ
முருவமாகுநஞ்சோமநாதன்றுதியுளூறுசரண [லா
ரரவணியானடியார்கண் மற்றையவர்களனை வருந்தாம்
விரவிநாளுமிருப்பவிடங்கொடுக்குமுள்ளம்விரிந்தன்றே. (௰)

சிறப்புப்பாயிரம்.

வேறு.

தண்ணிலவுபுனைசடிலத்திறைபுகழல்லமதேவன்சரிதத்தீம்பால், புண்ணியாருசெவிவாயிற்றமிழ்ச்சங்கத்தான்முங்கிதுபுகட்டினனே, லெண்ணரியபுகழ்ச்சலயத்திருந்தவனோவடிவெரிக தானென்றகூறப், பண்ணியன்முத்தமிழ்க்கவிதைசசிவப்பிரகாசப்பெரும்பேர்படைத்துளானே. (௰௧)

அவையடக்கம்.

வேறு.

அடலுறமல்லமனரியசீரொடு
படுதலினயந்துபாராட்டும்பன்முறை
மடனிகுமுலகமென்மொழியைவந்துவாக்
கடலினுமூழ்குவாகாலமொன்றினே. (௰௨)

படலந்தொகை.

நாற்கதிசருமிடர்கடந்துநச்சுனர்
பாரக்கதிமுதலிருபத்தைந்தாங்கதி
மேற்கதிபெறவருள்விளங்குமல்லமன்
சீர்க்கதியிருபதோடைந்துஞ்செப்புவாம். (௰௩)

சம்பந்தம்.

கன்றியவயிரிகள்காதுங்காதையும் *
வன்றுயர்மதனநோய்வளர்க்குமாற்றமும்
புன்றொழிலினர்வறும்பொழுதுபோக்கலு
மன்றருளல்லமனமலலீலையே. (௰௪)

அதிகாரிகள்.

புறங்கறையொழுகுசெம்புண்ணிலீயென
வறுங்கதைபுல்லியர்கொளவர்மாமல
ருறுங்களிவண்டினல்லமன்றூண்காதையைப்
பிறந்துளபயன்பெறும்பெரியர்கொள்வரோ. (௰௫)

*. பாரதராமாயணங்களிற் கிளந்தனர் போலும்

பிரயோசனம்.

மயலுளற்றான்றுகோன்மல்குமன்பெனு
மியலெழுத்தெழுதுகோலங்கலிங்கமாம்
வியனிலத்தளவுகோன்மதிவிளக்கினை
யயர்வறத்தூண்டுகோலமலலீலையே. (௧௬)

விடயம்.

நன்றிகொளடிகளுன்குறநடந்துபோ
யென்றனிநாவினினெறெழுமிசசெய்யுளான்
வென்றிகொளல்லமன்சீர்த்திமென்பயன்
கன்றலிலன்பராங்கன்றையூட்டுமால். (௧௭)

வேறு.

பரசிவம்பிரமமென்னப்பட்டொருதிரிவுமின்றி
யுணாமனமிறந்துநின்றவொரு,சிவலிங்கந்தன்னின்
வருமுயர்சதாசிவன்றான்மற்றவன்றனைப்பொருந்து
மருமைகொண்ஞானசத்தியவர்களாற்சிவனுதிப்பன். (௧௮)

ச,,ற்ப்மச்சிவனுக்கிச்சாசத்தியவ்விருவரானுந்
தோற்றுவனுருத்திரன்றான்சொல்லியவவற்குச்சத்தி
மாற்றருங்கிரியையென்பாமற்றவரிருவர்பாலும்
போற்றுநீமரியுதிப்பன்பொறியவன்சத்தியாமால் (௧௯

அத்திருமாலுமாவுமளிப்பவந்துதிப்பன்வண்டு
மொய்த்திசைமுரலுஞ்செங்கேழ்முளரிவானவனவற்குச்
சத்திவெண்கமலையனோர்தரவருமுலகிற்றோற்ற
நித்தனங்குருகுகேசனினைவுமாதிரையினுமால். (௨௰)

ஆக்குறுஞ்செயலதொன்றேயயன்றனக்காக்கலோடு
காக்குறுஞ்செயலிரண்டுங்கண்ணனுக்காக்கல்காத்தல்
போக்குதலென்றிம்மூன்றும்புராந்தகற்களித்தவர்க்கு
நீக்கருமிறைமைநல்கினிறுவினன்குருகுகேசன். (௨௧)

முதலாவது துதிகதி முற்றிற்று.

ஆக திருவிருத்தம் ௨௧.

இரண்டாவது.

கைலாசகதி.

—:*:—

வெள்ளிமால்வரையினுச்சிவீற்றிருந்தருளுமுக்கண்
வள்ளலாரொடுகூறுற்றுமதரரிநெடுங்கட்செவ்வாய்ப்
பிள்ளைவாண்மதிநுதற்[illegible]றமு[illegible]ராட்டியல்லமனைக்காண்பான்
கள்ளமாயையைஞாலந்துவிடுத்தவக்கதியுரைப்பாம். (க)

இயங்குவநிற்பவானயாவையுங்கலைமாதோடு
முயங்குபுமுன்னமீன்றருளரிவானவன்வகுத்து
வியன்புவியண்டந்தன்னுளவிதித்தனன்றகுமிடங்கள்
வயங்கெழுமசுரர்நாகர்வானவர்முதலியோர்க்கும். (உ)

நான்முகவண்டந்தன்னுணனிசிறந்தொப்பிகந்த
தூன்முகவிழிகளாற்கண்டுமெபாகூஉவகைபூப்பத்
தான்மிகுமருளான்மேனிசாற்றியபேராநந்தக்
கூன்முகமதியணிந்தகொற்றவன்கைலைக்குன்றம். (௩)

கொள்ளைவண்டிழிந்துதாதுகுடைந்தழூஉக்குழவுடைந்து
கள்ளிழிந்தொழுகுசெம்பொற்கடுக்கைவேய்ந்திலகுவேணி
வள்ளல்வண்புகழ்திரண்டனையங்கெழுகைலைக்குன்றில்
வெள்ளிவந்ததத்தியாசமாகவேவிளைந்ததம்மா. (௪)

கண்பிசைந்தொருசேயின்னுங்கலுழினுந்தனைக்கொடுப்பன்
மண்பிசைந்துண்டமாயன்மறுத்திடவலியனல்ல
னண்பிசைந்திறைவனுக்கேநாமிடமாவமென்று
பண்பிசைந்தலைதிரண்டபரிசினின்றிடுமெக்குன்றம். (ரு)

ஒழுகுறுமருவியீட்டமொலியினனகுவெண்டிங்கள
பழகுறுமுடற்களங்காற்பாகசாதனன்கூர்ங்கோட்டு
மழகளிறுமிழ்மதத்தான்மலர்மிசைக்கடவுளூர்தி
யழகுறுநடையாலன்றியறிதரப்படாவக்குன்றில். (௬)

விளங்கொளிதுளும்புமந்தவெள்ளியங்கிரியினுச்சி [று
துளங்கொளிவிரிக்குஞ்செம்பொற்சுடர்மணிச்செய்குன்றொன்
களங்கறுபராரைத்துய்யகருப்புரக்குவாலின்மீது
வளங்கெழுசுடரொன்றுற்றுவயங்குதல்போலுமன்றே. (எ)

இனையதிக்கைலைவெற்பிலிறையரசிருக்கையொன்றுண்
டனையதையணியமாட்டாதப்புறம்போயினுனென
றெனையிகழ்பவர்களில்லையிலங்குமம்மண்டபத்தின
றனிவளமனந்தனுலுஞ்சாற்றிடற்கரிதுமாதோ (அ)

வேறு.

அன்னமண்டபத்தங்கணனோர்பகன்
மின்னுசெம்மணிவேதிகையொன்றின்மேன்
மன்னுசெங்கதிர்மண்டலத்துற்றன
னென்னவந்தங்கிருந்தனனென்பவே (கூ)

குழவியாயுடற்கூனிநரைத்ததோர்
விழவுவாண்மதிவேணியின்மேவுறக்
கிழவியாகிக்கிரிக்கோன்மகபெறு
மழகுநீர்முகளாயிடைவாழ்வுற. (ம)

அங்கியென்னநகப்பமேனோக்கிய
செங்கணொன்றுதிருநுதல்சேர்தரத்
திங்களொன்றுந்தினகரனென்றும்வா
ழுங்கண்மல்குமருண்மடைபோன்றுற. (மக)

எண்ணுமன்பரிதயமென்புட்பமே
கண்ணிபோன்றுவார்காதிடைத்தோடுற
நண்ணுமாதுமைநன்னுதற்பொட்டென
வண்ணநீலமணிமிடற்றொன்றுற. (மஉ)

நகந்தருங்கொடிகண்களைநாணியே
முகந்திருமபுமுறையிற்றிரும்புமான்
மகிழ்ந்திடங்கதிர்வீரமழுவலந்
தகுந்தகுந்தகுமென்னத்தயங்குற. (மக)

ஒசிர்றெறிந்தசுடர்மணிக்கங்கண
முற்றில்ங்கவொருகருங்கேழலின்
பற்றிருந்தமதாணியிற்பட்டெனப்
புற்றருங்கலையுற்றனைபொற்புற. (மச)

புரத்தைவென்றநகைக்குமென்போதினோன்
சிரத்தைவென்றசெங்கைக்குஞ்சிலைமத
னெரித்தகண்ணிற்குமின்றெனக்கூற்றடூஉத்
தரித்தவீரக்கழலொடுதாளுற. (௰௫)

இருந்தவாதியிடத்திலிருந்தனள்
பரந்தவானும்படியுமுயிர்களு
மொருங்குதோன்றவுதவிக்கருவுறீஇ
வருந்திலாதமணிவயிற்றன்னையே. (௰௬)

இறைவனங்கணெனுமுச்சுடர்களு
முறவுகொண்டவிருளெனுமோதிமே
லறவனென்றநம்மண்ணல்புனைந்தரு
ணறவுமிழ்ந்தநறுமலர்தாழ்ந்திட. (௰௭)

எற்றுவார்கொடியெந்தைசடைப்பிறை
யாற்றுள்வீழ்வுற்றிறப்பதற்கெண்ணுறத்
தோற்றமேவுசுடர்த்திருநெற்றயின்
னாற்றுமோமாமணிச்சுட்டிநலந்தர. (௰௮)

ஈசனார்முகமென்னுமுளரியி
லாசைகூருமளிவிழிக்காரருள்
வாசமாமலர்வாய்க்கிளவெண்ணகை
தேசுலாமணியாகச்சிறந்துற. (௰௯)

மாணப்பூண்புனைமற்றையுறுப்பெனப்
பூணுட்பட்டிடாதோலையின்பூணென
யாணர்ச்செம்பொனிலங்கொளியோலைமேற்
காணக்காதெனும்வள்ளைகவின்செய. (௨௰)

ஓங்குவாவுடையும்பனயனரி
தாங்குமாவிதணந்தொழிந்நாளினும்
வாங்குருவெழின்மங்கலநாணொளி
தேங்குபூணரசென்னச்சிறந்திட. (௨௧)

அரவுலாஞ்சடையண்ணலைப்பிள்ளைதான்
பருவமூன்றினிற்பாடவின்பாறரும்
பொருவில்கொங்கைப்புகழெனப்பொங்கொளி
மருவுமாரமணிவடந்தாழ்ந்துற. (௨௨)

பறந்திடாமணிவண்டுபெடுமலர்
சிறந்தநீலமலரொடுசேர்பெற
மறந்திடாதுமறைமுடியின்பொரு
ளறைந்துபைங்கிளிமுன்கையமர்ந்திட. (உங)

தோலுடைப்பரன்றன்மனையாட்டிதன்
பாலடுத்ததெவ்வாறெனும்பட்டடை
மேலுடுத்துவிளங்கவொண்மேகலை
நூலிடைக்குறுநோய்புரியாதுற. (உச)

புத்தனிச்சம்படினும்பொருமையை
யெய்த்துமற்றையிருமணத்தம்மியி
லத்தன்வைத்தவடிககமலங்களின்
முத்தரிச்செஞ்சிலம்புமுழங்குற. (உரு)

இருந்தவாரருளெம்பெருமாட்டிபாற்
குரும்பைநாணுமென்கொங்கைப்பொறையினால்
வருந்துநூற்பகவன்னமருங்குலா
ரரம்பைமாதரளப்பிலரொய்தினர் (உசு)

வேறு.

முமலையந்தொடையருந்ததிமுதலெழுமுனிவ
ரில்லறம்புரிதுணைவியராமெழுவருமபோய்
வல்லரும்பெனகுவிமுலைப்பனிமலைமகளைச்
சொல்லருந்துதிசெய்துவாழ்த்தெடுத்தனர்தொழுது. (உஎ)

அன்னமொன்றறியாமுடிக்கங்கையையறிந்து
துன்னவந்தலமருமெகினங்களின்றொகுதி
யென்னவமபுயத்தொருசதகோடியிந்திராகண்
முன்னடைந்துவெண்கவரிகளிரட்டினர்முறையால். (உஅ)

அரவுகௌவியகதிரொளனப்பட்டசாந்தாற்றி
பரவையல்குல்வெண்முத்தவாணகைகொலைபயில்விற்
புருவமென்மலர்க்குழற்சசிகோடிகள்புகன்று
மருவியம்பிகைமருஙகுநின்றசைத்தனர்மன்னே. (உகூ)

எடுத்துவீணைகளுளர்நரம்பிதுமிடறிதுவென்
றடுத்தகேள்வராமபிரமருமறிவரிதாகப்
பட்டத்தபாம்பணிபரன்புடைமாதுசீர்பாட்டிற்
றொடுத்துவாலியகலைமடந்தையர்பலர்துதித்தார். (௩ம)

செப்பமைந்ததண்ணுமையிசைதாளமென்சிறுதாட்
டுப்பமைந்தவொண்சதிதழீஇச்சுவையபல்காய
முப்பமைந்தவின்கறியெனநடித்தனருழையோ
டொப்பமைந்தக்ணுருத்திரகணிகையருவந்து (௩௧)

எந்தைபாலுமைமுக்குணங்களுமுருவெடுத்து
வந்தமாதர்களருகுநின்றனாபணிமகிழ
வந்தமாதருட்டமகுணமாதுமையருளாற்
சந்தமாயையெனபெயர்கொடுதருக்கிநின்றனளால் (௩௨)

தெள்ளுவார்திரைக்கஙகையுஙகஙகையுஞ்சிறிய
பிள்ளையாகியமதியமுமதியமும்பெரிது
துள்ளுமோரிளநவவியுநவ்வியுந்தொடாபு
கொள்ளுமாறவணெருங்கினவுருததிரகுழாஙகள் (௩௩)

சஙகமொன்றுடனென்றுதாக்குறவொளிதழைக்குந்
துஙகநேமியுமன்னவாறுறவலைசுருட்டும்
பொங்குவேலைவந்தெனவரிக்கணஙகளற்புதத்த
வெங்கணயகன்பேரவையிடத்துவநதிறுதத. (௩௪)

முகங்கணன்கினு..ான்மறைவிதிமுறைமுழங்க
வுகந்துகையிருநான்குநான்குச்சியிற்குவியச்
சகந்தருஞ்செயற்பிரமர்களளப்பிலர்தையல்
பகுந்தமேனியனவையிடைப்புகுந்தனர்பரவி. (௩௫)

அயனுமாயனுமெனிலுயர்ந்தவொன்பதன்றிக
கயிலைநாயகனமர்திருவோலக்கஙகாண்பா
னயனமாயிரமிலாமையினதிகனனென்று
வயிரவான்படையிந்திரனெண்ணிலர்வநதாா. (௩௬)

உரகர்சித்தர்கள்வித்தியாதரர்சுரருயர்கிம்
புருடர்மெய்க்கதிர்முதலியகோடிசைபுரப்போா
ரிருதர்மற்றுளார்விழிபிதிர்ந்திடவுடனெருஙகி
வரதனத்திருவோலக்கங்காணியவந்தார். (௩௭)

அழிவுமாக்கமுமுறையினுற்செயும்வலியடைந்தா
மொழியும்யாக்கையுமனமுநல்லறஙகளின்முயன்றா
கழியுமாறுமுக்காலமுமுளர்தலைகழன்றார்
பழியிலாவசிட்டாதிமாமுனிவரர்பரந்தார். (௩௮)

குழவிபால்குடிப்பதுகடல்குடிப்பதுகுழவி
பழகுமாறுணன்மண்ணெடுத்துண்பதுபடைப்பு
முழுதுமோர்தளர்நடைமகச்செயலெனுமுரண்கொள்
வழுவிலாவருட்கணங்களெண்ணிகந்தனவந்த. (௩௯)

செருக்கொடுஞ்சிவநிந்தைசெய்வார்க்கிலைதீர்வு
விரிக்கினென்றுமுன்சிறுவிதிதலையறவெட்டி
யெரிக்குநல்கிநிந்தனைசெயாமறிமுகமியைத்துத்
தருக்கிநின்றவவ்வீரன்வந்தொருபுடைசார்ந்தான். (௪0)

காதியாயிரமால்களைப்பிழிந்துமாங்கனிபோற்
கோதுவீசினுங்கடல்கவிழ்த்தனையசெங்குருதி
பூதியாயினுநிரம்புறுக்கபாலபாணியனாய்
மாதுபாதியனவையிடைப்புகுந்தனன்வடுகன். (௪௧)

வீரமாதருக்கில்லையென்றுரைப்பதென்விளங்க
வீரமாதெனவறிகிலிரோவெனவிளம்பி
வீரயோகினிவெள்ளமோடமர்பொரவிரும்பும்
வீரகாளியும்புகுந்தனளவையிடைவிரைந்து. (௪௨)

ஊன்றுஞானமோடுயர்வயிராகநல்லொழுக்க
மூன்றுகாலெனக்கொண்டரன்முகத்திளமுறுவ
றோன்றுமாறுநின் றுடினன் கதிரிருடொலைத்தல்
போன்றுமாயையைத்தொலைத்திடுபிருங்கியென்புனிதன்.

படிகொண்மாமுடிக் கங்கணத்திறைபதம்படுமொண்
முடிகள்யாவையும்படுகழனந்தியெம்முதல்வ
னடிகளேந்துகையுறவடிததொதுக்கியவ்வவையைக்
கடிகொண்மாலையம்பிரம்பொடுதிரிந்தனன்களித்து. (௪௪)

பெய்யுமாமழைமுகிலெனப்பெரியவாய்முழவந்
துய்யமாமதியனையவெண்சுரிமுகச்சங்க
மையவாணனும்பானுகம்பப் பெயரவனுங்
கையும்வாயுமொத்ததிர்த்தனர்செவிகரங்கவிழ்ப்ப. (௪௫)

துதிப்பரோர்சிலர்பாடுவரோர்சிலர்துள்ளிக்
குதிப்பரோர்சிலர்கைகளாற்றேளிணைகொட்டி
யதிர்ப்பரோர்சிலர்நெக்குநெக்குருகிநெஞ்சகமெய்
விதிர்ப்பரோர்சிலராயினரவ்வயிடையிடைந்தோர். (௪௬)

படைக்கலங்களிலொளியிமையவரொளிபரித்த
தொடைக்கலங்களிலொளியரம்பையர்பணைத்தோளி
னிடைக்கலங்களிலொளியெலாமிருளிறைமிடற்றி
னடைக்கலம்புகநிறைந்தனபரந்தபேரவையில். (௪௭)

கடவுளுக்குந்தேவிக்கும்
(வாக்குவாதம.)
வேறு.

இன்னணமவையிடையிருந்தவெம்பிரான்
றன்னொடுவினவுமோர்தகைமையுன்னுபு
கன்னலுமமுதமுங்கைப்பமொழுடை
யன்னைதன்வாய்திறந்தறைதன்மேயினாள். (௪௮)

தலைவநின்னவையிடைச்சார்ந்தவிட்பெரு
நலனுடையவரெலாநனிவெம்பவத
தலைகிலராகியின்படைவோரலா
னிலையிலரோவிதுநிகழ்த்துவாயென்றாள். (௪௯)

விளங்கிழைநன்றுநின்வினாவென்றெந்தைமண்
ணளந்தவனயன்முதலாயினோருமின்
புளையகொளுநாமரூபதொடொன்றுறத்
தேர்ந்துளகிரியையாற்சாகிலாரென்றான். (௫௰)

வேறு.

அனையமேதனுமரூபக்கிரியைகளனைத்துமெல்ல
நினைவுறுசூட்சியொன்றுநீயெனக்குரைத்தியென்னப்
பணிமலைதவஞ்செய்தீன்றபவளவாய்மடந்தைகூற
நனையவிழ்கொன்றைவேணிநம்பனமற்றிதனைச்சொல்வான். ()

போகபூமியினிற்போகதனுவினாற்பொருந்தலாகா
தேகமாமின்பசித்தியம்புறிற்கருமபூமி
யாகமானதுகொண்டன்றியாதலான்ஞாலத்தெய்தி
யோகமாநெறியினின்றோருண்மைசாதித்துக்கொள்வர். (௫௨)

என்றிதுகொழுநன்கூறவிளங்கொடியனையதாயி
னென்றொருமக்கண்ஞாலத்துவமையின்ஞானசித்தி
நன்றுறவுணர்த்தவல்லகுரவன்யார்நவிறியென்னக்
குன்றணிமதியமொப்பக்குனித்தவன்கூறலுற்றான். (௫௩)

தொல்லையிலுயர்சுஞ்ஞானிதூய்நிராங்காரனென்போ
ரெல்லையிறவங்கள்செய்யவெமதுமெய்வடிவந்தானே
யல்லமநாமமைந்தனாயினமனையான்றன்னை
வில்லுறழ்நுதலாய்காண்டன்மிகவுனக்கரியதென்றான். (௫௪)

என்றலுமிமையவல்லியெனக்கரிதென்பதென்கொ
லுன்றனியல்லமன்றனுண்மையையறியவேண்டி
னின்றவர்தமக்கெலாமுமெளிதெனநெகிழ்ந்துரைபப
வன்றினர்புரமெரித்தவணிநகையாளன்சொல்வான். (௫௫)

முனிவுறேல்வறியவுன்றன்மொழியளவல்லன்மாதே
வினைதபுமன்பரன்பால்வேண்டியவடிவனாகி
யனையவாவிழியிற்றோன்றியருளுவனலமதேவன்
றனதியல்பியாவரானுஞ்சாற்றிடற்கரியதென்றான். (௫௬)

மெய்ம்மையிம்மாற்றமாதும்வேறுளார்க்கியான்செய்மாயை
பொய்ம்மலிசெயலிற்றப்பிப்போமெனிற்காண்பலென்று
வம்மலைமகடருக்கியறைதலுநின்றனாற்றன்
மைம்மலிகுழலாய்காண்குமென்றிதுவள்ளல்கூறும். (௫௭)

இன்னணஞ்சூளியம்பியினிவறிதிருத்தியாயிற்
பொன்னவிர்சுணங்குபூத்தபுணர்முலைமடவாய்தோல்வி
நின்னிடைவருமென்றண்ணனிகழ்த்தலுமிமையவல்லி
யென்னுரைதவறாதென்றுநெடுமொழியிசைத்துப்பின்னர். ()

மாயையை-பூதலத்தில்விடுத்தல்

ஆயிடையருகுநின்றதமோகுணவடிவமாகு
மாயையைவிளித்துநீபோயமண்ணிடையல்லமப்பேர்
நாயகன்றனையறிந்துநணுகுதியென்றுகூறி
யேயினளவள்வணங்கியினையதொன்றியம்பலுற்றாள். (௫௧)

(மாயைகூறுறவு)

அல்லமனியல்பறிந்துங்கணைகுவனழுவ்மாயின்
வல்லிதின்வலிந்துபற்றியீர்த்திவண்வருவலென்று
சொல்லினளொருசூள்வேலைசுவறவுண்டவேலென்று
புல்லியவெறும்பொன்றாற்றல்புகல்வதுபோலவன்றே. (௬௰)

(மாயைபூதலத்தில்அடைந்தமை.)

தன்னளவறியாண்மாழ்கித் தண்மதிதவழும்வேணி
முன்னவனவையுணின்றுமொழிந்தவச்சூண்முடிப்பான்
பன்னகமுடிபரித்தபார்மிசைச்செலவைநெஞ்சத்
துன்னினளெய்தினளவ்வொளியிழைமாயைமாதோ (௬௧)

இக்கதியில் (உ-வது) பாட்டுமுதல் (௬) பாட்டுகள் திருக்கைலாயச்சிறப்பும் (அ-வது) பாட்டு அரசாட்சிமண்டபசிறப்பும் (௯-வது) பாட்டு சிவபெருமான் ஆதனத்துற்ற சிறப்பும் (௰-வது) பாட்டுமுதல் (௫) பாட்டுகள்சிவபெருமானதுசிறப்பும் (௧௬-வது) பாட்டு கடவுளிடத்து உமாதேவியாரிருந்தமையும் (௧௭-வது) பாட்டுமுதல் (௯) பாட்டுகள் உமாதேவியார் சிறப்பும் (௨௬-வது)பாட்டுமுதல் (௨௨) பாட்டுகள் மகாசபைகூடுதற்சிறப்பும் பொருள் கொள்க.

இரண்டாவது-கைலாசகதி-முற்றிற்று.

ஆக-திருவிருத்தம்-௬௨.

மூன்றாவது,

மாயைஉற்பத்திகதி.

பூதலத்தைப்பொருந்துபுமாயையென்
றோதலுற்றவொருபிடிநுண்ணிடை
மாதவத்தர்மனங்கள்கலங்குறச்
சாதமுற்றுவளர்ந்தமைசாற்றுவாம். (௧)

(நாட்டுச்சிறப்பு.)

களங்கவெண்மதிநெஞ்சங்கவற்றுமோரர்
துளங்குசங்குடைத்தோன்றன்மணத்தணி
வளங்கொண்மண்மகள்மார்பின்மதாணிபோல்
விளங்குமென்பவினவலதேயமே. (௨)

வாவியாவுமதன்பெருந்துணிசெய்
யாவுமாரனெடுக்குஞ்சிலையிடங்
காவெலாமவன்காகளசாலைகள்
பூவைமார்மனைபோர்க்களமென்பவே. (௩)

பொறைக்கயிற்றிற்புகழையின்சொல்லெனும்
விறற்கயிற்றின்விருந்தைக்குரவர்சொன்
மறைக்கயிற்றின்மனத்தைததிருவைநல்
லறக்கயிற்றினசைப்பவொருங்குமே. (௪)

வறியனுவன்வடதிசைமன்னவ
னறிவிலாளனனந்தனுமாவனோர்
சிறியனுவன்சிலையதன்பூம்பொழில்
வெறியுலாவும்விளவலதெய்தினே. (௫)

(நகரச்சிறப்பு.)

இணையிலாதவினையவளமபல
நணுகிவாழுமவிளவலநாட்டிலவ்
வணியினுபபணமுத்தும்விலையிலா
மணியினமேவுமவணவசைமாநகர். (௬)

படிக்குளீரப்பூலாப்பழுத்தொண்புவி
வெடித்தவாயினனந்தன்மணிவெயி
லடுத்துவானத்தமர்மதியைததொடாக்
கடுத்தவேள்குடைக்காம்பெனத்தோன்றுமால். (௭)

நறவவிழ்ந்தநறுமலர்தோறும்வண்
டுறவருந்தியிருளுற்றொடுங்குமா
லறவர்தங்களகந்தொறுமையமுண்
டுறவர்தங்குகைதுன்னுதல்போலவே (௮)

வாவிச்செங்கமலங்களில்வல்லிநண்
மேவித்துஞ்சிவிடிதருகாலையிற்
காவிற்சென்றுகளிவண்டினங்குயில்
கூவத்தண்மதுக்கொள்ளைகொண்டெனுமால் (௯)

பெடையொடுற்றுப்பிரிவில்லைபைங்கிள்ளைகள்
குடியிருக்குங்குளிர்பொழில்வாய்மலர்ப்
பொடியுதிர்க்கிலவேலளிபோய்வயன்
மடையுடைக்குமதுப்பெருவெள்ளமே. (௧௰)

சேலுலாவித்திரியுநதிப்புனன்
மாலியானைமறையக்கதிர்க்தலைச்
சாலிநீடித்தழைததுவிளைவயல்
காலிளேடிக்கடிதுவிழுமரோ. (௧௧)

வரிக்கயல்செங்கமலம்வரிவளை
யிருக்கையான்மலரம்பிணையேந்தலால்
விரிக்குமஞ்சிறைமென்னடைப்புள்வயல்
செருக்குவின்மதன்சேனைநிகர்க்குமால். (௧௨)

நளிர்கடற்றுயிலுரணன்றன்னுருக்
கொளவளிப்பவர்கையிற்கொடுத்திடும்
வளைபிறக்குமிடமெனவண்புனற்
குளமனைத்துங்குடவளைமொய்க்குமால். (௧௩)

(அகழும் மதிலும்)

வேறு

தாழ்ந்தோருயர்வொன்றுமிகவுயர்ந்தோர்தாழ்வொன்றுமறஞ்
சூழ்ந்தோருரைக்குமுறைகண்டாமதில்சூழ்கிடந்ததொல்லகழி [ச்
தாழ்ந்தோரனந்தன்மணிமுடிமேனின்றன்றுயர்ந்துதடவரையை
சூழ்ந்தோர்வரையினுதிப்பவன்றாட்கீழ்நின்றதுபோய்ச்சூழெயி
லே. (௧௪)

(நான்குவருணத்தார்.)

சொற்போர்புரிவர்சான்மறையாறங்கமுணர்ந்ததொழுகுலத்
விற்போர்புரிவர்நெடியசிலையிராமனனையவிறல்வேந்தர் [தோர்
பொற்போர்புரிவர்பிறர்பொருளுந்தம்போற்பேணிப்புரிவணிக
நெற்போர்புரிவரந்நகரில்வேளாண்குலத்துநெறியினரே. [ர்

(நகரின்குறைவு)

உடுப்போர்க்குடுக்குந்துகில்களாலுண்போர்க்குண்ணும்பொரு ள்களாற்,றொடுப்போர்க்கெடுக்குமலர்களாலணிவோர்க்கணியு ஞ்சுடரிழையா,லடுப்போர்க்கடுக்குமனைகளாற்குறைபாடுடைய தன்றதுதான்,கொடுப்போர்க்கிரப்பாரில்லாதகுறையொன்றுள துகூறுங்கால். (கசு)

(யானைகளுங்குதிரைகளும்)

ஈசனளித்தவொருகோட்டியானைக்கியாங்களிணையாயின்
வாசவனைத்தாங்கிருகோட்டியானையெம்மைமானுமெனும்
பாசவுற்கால்யானையொடுபொண்டிலிழுக்கும்பகடியரிற்
றேசினிரதப்பரிசிறந்தவென்னும்பரிகடெருவகலா. (கஎ)

(நூலாசிரியர்)

மறையுங்கலைகள்பற்பலவுமுழங்குமொலியுமங்கலஞ்செய்
பறையுங்குழலும்யாழுமியம்பொலியுங்கரியும்பரிமாவு
நிறையுந்தெருவிலேறுமணித்தேரினொலியுநிறைகடலி
னறையுந்திரையிற்சென்றுவிசும்பமரர்செவியினடைந்திடுமால்.

வேயைநகுமென்சுடர்த்தொடியதோண்மாதுமையைவிடை
பேயுமகன்றுவரற்கரியகைலமலையைப்பிரிந்தெய்தித் [தொண்
தூயமனமுங்கலநகவருந்தவர்வேள்குவவுத்தோள்வீங்க [டு
மாயைபிறந்தவனவசைமாநகரின்வளத்தையார்சொல்வார். ()

(அந்நகரின்அரசன்சிறப்பு).

வேறு.

இம்மாநகரிற்கரசாகியிருந்துவாழ்வோ
னம்மால்புணருஞ்செயன்மாதரையாகம்வைத்தல்
சும்மாபுகழன்றெனவிந்தையைத்தோளில்வைத்தோன்
கைம்மாறுவேண்டாமழைபோன்மமகாரனென்பான். ()

திறைதானளக்குந்திறல்வேந்தர்க்கரியசீரான்
குறைதானிரக்குமவர்க்கோடிக்குறுகநிற்பா
னிறைதானவெற்புமணிர்நாகமுநின்றுதாங்கும்
பொறைதானெடுக்குமிகுமாற்றல்பொருந்துதோளான்.

இரப்பார்வரினோரடினாலமெளியதன்றிக்
கரப்பார்கரக்கும்பொருளன்றெனவீகைகற்றே
யுரைப்பாருரைக்குமுரையாவும்புகழில்வைத்தோன்
றனைப்பாலுவமையிலையாகத்தருக்கிவாழ்வோன்.. (௨௨)

அவன்மனைவிசிறப்பு)

அன்னான்மனைவிவணர்வார்குழலையவேற்கண
மின்னார்மருங்குறளர்ந்தொல்கிமெலியவிம்மிப்
பொன்னார்சுணங்குவிரிபூண்முலைப்பூங்கொம்பன்னா
ளின்னாரமுதமொழிமோகினியென்னும்பேராள். (௨௩)

ஒன்றானநம்பன்மருங்காயிழையுய்த்தமாயை
குன்றாதவாற்றன்முனிவோருளங்குன்றுமாறு
பொன்றாதபொற்பிங்கிவள்பூங்கருப்போந்துபெற்றா
ளென்றாலிவளுக்கிணையாவினியாரைச்சொல்வாம். (௨௪)

(அவ்விருவருமகவுக்காகநோற்றமை.)

வேறு.

இம்மமகாரனுமோகினியென்னு
மைம்மலிமென்குழல்வாள்விழிமாது
மம்மகவின்மையினாருமொய்த்தி
மெய்ம்மெலிநோன்புவிளைத்தனரன்றே. (௨௫)

(மாயைகருவுற்றமை).

முன்னியநோன்புசெய்மோகினிமாதின்
றன்னுதரத்துமைதண்ணருளாலே
மன்னியன்மாரன்வலப்புயமாடக்
கன்னிகைமாயைகருப்பமடைந்தாள். (௨௬)

(கருப்பக்குறி).

முத்தணிகொங்கைமுகங்கள்கறுத்தாண்
மெய்த்திருமேனிவிளர்த்துநரம்பு
பைத்தனமீதுபரப்பவிருந்தாள்
பொய்த்துயில்கொண்டுபுளிக்குமுவந்தாள். (௨௭

(கருவுயிர்த்தமை.)

இன்னணமைமயிருதிங்களிருந்து
பின்னருமோகினிபெண்மகவீன்று
டன்னிகர்கின்றசலஞ்சலமொன்றிங்
கின்னொளிமுத்தினையீனறதையொத்தே. (உ௮)

(பிறந்துழிவிழாவெடுத்தமை.)

சங்கொடுதண்ணுமைசச்சரிதாளம்
வங்கியம்வெந்துடிவார்முரசங்கண்
மங்கலமங்கைமகப்பெறுகாளி
லங்கசன்வெம்முரசென்னவதிர்ந்த. (உ௯)

*இதுவுமது

தூண்டொளிபோன்மகடோன்றவுவப்புற்
றூண்டகைமன்னவனந்தணர்கொள்ளப்
பூண்டுகின்மாமணிபொன்னிலமற்றும்
வேண்டினயாவும்வெறுப்பவளித்தான். (௩0)

(மன்மதன்செயல்.)

வேறு.

இங்கொருமாயையென்னுமெழின்முளை தோன்றலோடும்
பொங்குறுமுவகைநெஞ்சமபொறுக்கலஙிகியெய்யும்
வெங்கணைமழையுந்தூவுமென்மலர்மழையுமொன்று
வெங்கணுமதனவேணின்றிடையறசொரிந்தானம்மா. (௩௧)

(தவஞ்செய்வோருக்குநேரிட்ட இடையூறு.)

கண்ணகனிலத்தகங்கைக்கரையினுமுழையிடத்தும்
புண்ணியவனத்துமெய்திப்புற்றுமாய்மரமாயுற்றுந்
தண்ணியபுனலிற்றீயிற்சார்ந்துமூண்டுயிறுறந்து
பண்ணியதவத்தோர்நெஞ்சம்பதைத்தனமயலின்மூழ்கி. (௩உ

(முனிவர்கள்காரணமாராய்தல்)

ஐம்பெரும்பூதமெல்லாமடுக்கழிந்தொழியும்போதுங்
கம்பமினமதுநெஞ்சங்கலங்கியதென்னைகொல்லோ
வம்புறசெயலீதிங்குவந்தவாறெவ்வாறென்னத்
செம்பொருளுணர்ந்தசீர்சால்செய்தவரிருந்தகாலை. (௩௩)

(துர்வாசர்வந்தமை.)

தளர்ந்துழியுதவுங்கல்விதானெனத்துருவாசபம்பா
கொளுந்தனிமுனிவர்கோமான்குறுகலுமுனிவரெல்லா
முளங்கனிவரநின்றேத்தியுயர்தவிசிடையிருத்தி
வளங்கெழுமலர்கடூவிவந்தனைசெயதுசொல்வார். (கச)

(முனிவர்கள்விஞ.)

என்றுமெம்முள்ளமெல்லாமெழுதியவிளக்குப்போல
நின்றிடுமின்றன்கோல்லோநிலைதடுமாறுநின்ற
தென்றன்முனிருந்தசெய்யசிறுசுடர்போலவைய
நன்றிதையுணருமாறுநவின்றருள்செய்தியென்றார். (கரு)

(அவருத்தரம்.)

சங்கரியொருகூளாற்றன்றமோகுணவடிவமாகிய
மங்கையைவிடுப்பவன்னாள்வனவசைநகரிற்பிள்ளைத்
திங்களினுதித்தாளின்றுசெய்தவக்கிழமைபூண்டீ
ருங்கணெஞ்சதனாலாற்றலுடைந்ததென்றவனுரைத்தான். (கசு)

(அதனைஅங்கீகரித்தமை.)

அருந்தவமுனிநீகூறிற்றுண்மையேயன்றியெங்கள்
பெருந்தவமுயலுநெஞ்சம்பிறழ்தரற்கேதுவில்லை
யிருநதுளம்வருந்தியாய்ந்தவெம்மிடையையமெல்லாம்
பரிந்தனவருளானீயெம்பால்வருகையினாலென்று. கஎ)

(அதனைவிரித்துரையென்றல்.)

முனிவரர்துருவாசப்பேர்முனிவர்கோன்றனைவழுத்தி
பணிமலைவல்லியேவப்பட்டெழிலுமாயையென்னும்
வனிதையிவ்வுலகில்வந்தவாறுநீவிரித்தியாங்க
ளினிதுணர்வுறுமாறோதுகென்றலுமவனுரைப்பான். (கஅ

(அவ்வாறுரைத்தமை.)

கயிலையோலக்கத்துற்றகண்ணுதலல்லமன்று
ணியல்பினையறிந்தேற்றுரென்றுமையுடனுரைப்ப
மயிலியலறிவவென்றுமாயையைவிளக்கைக்காண்பான
பயிலிருளினைவிடுத்தபரிசெனவிடுத்தாளன்றே. (ககூ)

(அவ்விடையூறுநீக்குமாறுகூறினமை.)

காரணமிதுவேயெங்கோன்கைலையைவிடுத்துமாயை
தாரணிதனில்வரற்குத்தக்கவம்மாயையென்னு
மாரணவிடங்கலந்தமயக்கமல்லமனென்றிட்ட
பேரணிகலுழன்றன்னைநினைந்திடிற்பெயருமன்றே (௪௦)

(இதுவுமது.)

பிணிதபவேண்டில்வாழ்நாள்பெரிதுறவேண்டிற்செல்வ
மணிதரவேண்டிற்கல்வியறிதரவேண்டில்வானம்
பணிதரவேண்டின்முத்திப்பயன்பெறவேண்டிலென்று
மிணையுறுமல்லமப்பேரெந்தையைநினைப்பமென்று. (௪௧)

•(இதுவுமது.)

புகன்றவருளத்திற்றுன்பம்போக்குபுதுருவாசனா
ணகன்றுதன்னிடத்தடைந்தானன்றுதொட்டருந்தவத்தோர்
மகிழ்ந்தருளல்லமன்றன்மலரடிமனசதிற்றாங்கி
யுகந்தவன்புகழ்வாய்வந்தவாறெலாமுரைக்கலுற்றார். (௪௨)

(அவ்விடையூறுநீங்கினமை.)

நெஞ்செனுமகலிலன்பாநெய்நிறைத்துள்ளமென்னும்
பஞ்சுறுதிரியினுச்சிபற்றிடவல்லமப்பே
ரஞ்சுடரிலகவேற்றியருந்தவர்மாயையென்னுந்
துஞ்சிருளகன்றிருந்தார்தொல்லைமாதவங்கள்செய்து. (௪௩

(நூலாசிரியர்கருத்து.)

மந்தரகிரிப்பேர்பெற்றமத்தெறிகடல்போலையர்
சிந்தனைகலங்கிமெல்லத்தெளிந்தமைதெரிந்துரைத்தாம்
வந்துமண்பிறந்தவன்றேமாதவாமனங்கலக்கும்
வெந்திறன்மமகாரன்றன்மகடிறம்விளம்பலுற்றாம். (௪௪)

(தந்தைநாமகரணமுதலியசெய்தமை.)

(வேறு.)

சூர்ந்தம்வலியுமிரும்புபோற்கண்கடன்னோடுறப்பிணித்து
நேர்ந்தமனமோரணுவென்னனியாயமன்றென்றம்மனத்திற்
போர்ந்தவாசைப்பெருங்கடலைப்புகட்டுமகனைக்கண்டுவெந்து
வேர்ந்தன்மாயையெனுநாமம்விளம்பிச்சிறப்புப்பலசெய்தான். ()

மோகினிமகளைவளர்த்தமை.

மாயைப்பெயர்கொண் மகளைநறுமஞ்சடிமிர்ந்துகணைக்காலி
னேயக்கிடத்திநீராட்டியிணைக்கணுந்திநீரூதி ·· [வி
நேயத்துகிலின்மெய்துடைத்துநெகிழ்மென்முலையோடுறத்தழு
வாயிற்றிவலைகொடுதேய்த்துமண்பொட்டணிந்துநீறிட்டு. ( )

கண்ணிற்கமையணிமையெழுதிக்காற்குச்சதங்கைபொறறண்டை
நண்ணப்புனைந்துபொன்னரைஞாணுவிற்பூட்டிப்புலியுகிர்சேர்
வண்ணப்பசும்பொனணிமார்பிலவனைந்துசிறுமென்றொடிசேர்த்
திப்,பெண்ணிற்கரசிதிருநுதற்பொற்பிறைமேற்சுட்டியொன்ற
ணிந்து. (௬௭)

போக்கும்பொருளாற்கண்மிச்சில்போக்கியன்பான்முலையூட்டித்
தூக்கும்பவளக்காற்பசும்பொற்றொட்டின்மலியக்கிடத்தியே
பார்க்குஞ்சுவைவானமுதமேபார்வேந்தணியேயென்றுயரந்
தீர்க்குங்கரும்பேகண்மணியேதிருவேயென்றுசீராட்டி. (௬௮)

மிடியவொருசெய்யாளனச்செய்விளையக்காக்குஞ்செயல்போலப்
படியில்நல்விவிரும்பினோன்பாடம்போற்றுமதுபோல .
கொடிவில்செங்கோன்மனுவேந்தனுலகம்புரக்குமுறைபோலக்
கொடியநோன்புசெய்தீன்றகொடியைவளர்த்தாள்மோகினியே

(மாயைவளர்தற்சிறப்பு.)

கள்ளமாயைதன்னெழில்போற்கண்டதில்லையென்னமிக
வுள்ளம்வியந்துதலையசைப்பதொப்பவசையுஞ்சுடர்பார்த்து
மெள்ளவிரலொன்றனைச்சுவைத்துமிளிர்பூஞ்சதங்கைத்தாளு
தைந்து,விள்ளுமலர்வாய்குவித்தழுதுமீளநகைத்துங்கிடக்கு
மால். (௭௰)

மாயைகவிழ்முகங்கவிழ்ந்தமதனனிருந்தானவளிருப்பப்
போயசிலையொன்றெடுத்தெழுந்தான்பொன்னிலியன்றபாலை
யெழ, மேயவனங்கவேண்டந்தான்வேந்தன்பயந்தமகண்டப்பத்
தூயதவஞ்செய்தைந்தவித்ததுறவினோர்பாலோடினான். (௭௧)

குழலும்யாழுமினியவெனக்கூறு வண்ணமென்கனிவாய்
மழலைமொழிந்துமுடற்கினபமருவவோடிமேல்விழுந்தும்
விழையுமமிழ்தின்மிகவினிமைவிளையநுகருஞ்சுவையடிசில்.
செழியசிறுகையாலளைந்துஞ்செய்தாண்மோகமீன்றோனை.

பரவுபெருஞ்சீரல்லமனைப்பறறவந்தமதியாற்றன்
னுருவநிழலைப்பற்றநினைந்தோடியோடிகைகலுழ்ந்திடுவாள்
பொருவின்மதியமென்முளிந்துபொங்குமழலைவீசாமன்
மருவியுறவுகொள்வாளம்போல்வாவாவெனவழைத்திடுவாள்.

(பெதும்பைப்பருவமடைந்தமை.)

மாதிப்பரிசுதந்தைதாய்மகிழவளர்வுற்றாசிருந்த
நீதிக்கிழவனிறப்பவனெறிசேரிளஞ்சேயவன்றவிசின்
மீதுற்றதுபோன்முன்முளைத்தவெண்பல்விழவேயெயிறுதிப்பப்
பேதைப்பருவங்கடந்துமேற்பெதும்பைப்பருவநண்ணினாள்.

(அப்பருவத்தின்சிறப்பு)

செய்யவல்லகம்மியன்செய்சிங்கஞ்சுமந்தமணியணைமேற்
றையவந்துமணிமௌலிப்பாரோங்கிருக்கும்பரிசுபோல்
வெய்யகுதம்பைவளர்த்தகலவிழுநீர்வள்ளைக்காதினிடைத
துய்யபசும்பொன்மணிகுயின்றதுணைத்தோடமையதோன்றி
னாள். (௫௫)

(அப்பருவத்தின்வளர்ச்சி.)

மட்டுக்கணைவேளரணைகவளர்த்தகுழற்காடலர்விரவிக்
கட்டுற்றதுநமபரனகளசதிறகம்வுமவிழிகள்சிறிதுற்ற
முட்டித்துறவாமபறவையமனமுடியிற்படுதன்மெல்லமறைந்
தெட்டிப்பார்ப்பவெனமுகங்கொண்டெழுந்தமார்பினிளமுலை
கள். (௫௬)

அன்னநடையுமன்னமிலாவையர்நடையுந்தளர்வெய்தக்
கன்னிநடைக்குநடைகற்றாள்கரும்புகசக்குமொழிபெற்றாண்
மன்னுமலர்வீழ்சுரும்பனையமைந்தர்பார்வைக்குறிப்புணர்ந்தா
டன்னையரியளெனவறிந்துதானேமனத்திற்றருக்குற்றாள். ( )

இந்தக்கன்னிமதிமுழுநோக்கெய்திச்செவ்வாய்வலியடைந்து
சந்தச்சிங்கந்தனையடுத்ததக்கவரவின்வலிசார்ந்து
மூன்றைக்கொடிமீனத்தலைவன்முனிவாகுங்கைவெல்லக்
கந்தப்பகழிபலவேழக்கருப்புச்சிலையிற்றொடுத்தனனால். (௫௮)

(மங்கைப்பருவமடைந்தமை)

ாகமாகப்பொங்கியெழும்பதமேபோலப்பொங்குமெழின்
மோகமாயைதன்பருவமுன்னிமுடிவேந்தயனுமா
ாகுமாடமொன்றுபுரிந்ததன்கட்கல்விபற்பலவும்
போகுமாதர்பலர்சூழப்போற்றியிருப்பச்செய்தனனால். (ருகூ)

(பொழுதுபோக்கல்.)
வேறு.

வாய்த்துளவம்மணிமாடநண்ணுபு
பாததொடைபற்பலபயின்றுநதநிரி
நாத்தனியாழைமாணுக்கனெனறுதான
பேர்த்ததுளவிரல்களாற்பேசுவித்ததுமே (சு0)

அங்கொருமடவரலதிர்ப்பத்தண்ணுமை
மங்கையர்சிலரிசைமரபிற்பாடுறக்
கொங்கவிழ்மலரளிகுமுறத்தென்றலாற்
பைங்கொடியசைதல்போற்பாடியாடியும். (சுக)

வருமுலையிறைக்கிணையாகவந்துறக்
கரமெனுமேவலன்புடைக்குங்காட்சிபோல்
விரைமலரோதிமேன்மிஞ்றிரைந்தெழப்
பருமணிகுயின்றமென்பந்தடித்துமே. (சுஉ)

பூந்தொடைவார்குழல்புனைந்துநல்விரைச்
சாந்தமுநானமுந்தயங்கப்பூசியு
மேந்திழைபலவுறப்பிசையத்தாங்கியு
மாந்துறுசுவைபலவகையமாந்தியும். (சுங)

தீங்கனிபாலொடுசெம்பொற்பஞ்சரந்
தாங்குறுபைங்கிளியூட்டித்தன்மொழி
யாங்கதுபயில்வுறவளித்துங்கற்பகப்
பூங்கொடியனையவள்பொழுதுபோக்குநாள். (சுச)

(அரசனும்ஆசிரியனுமணத்தலைவனைத்தேர்தல்)

தென்னவன்செம்பியன்சேரன்கொங்கண
மன்னவன்மாளுவன்மகதநாட்டிறை
யென்னுமிங்கிவர்தமுள்யாவர்கண்ணதோ
கன்னிதன்மணவினைக்கடனென்றுன்னியே. (சுரு)

ஆய்ந்திருந்தனன்மமகாரனாயிடைப்
போந்தனனவன்குருவாகப்போற்றுறுஞ்
சாந்தவாங்காரனாந்தகுதிப்பேரினோன்
வேந்தனங்கெதிர்கொளீஇவிதியிற்றாழ்ந்தனன. (சுசு)

மன்னவன்வந்தனைமரபிற்கொண்டவன்
கன்னிதன்னெழினலங்காணப்போயினா
னன்னவளெதிர்நடந்தாரியன்றனைச்
சென்னியின்வணங்குபுசிறப்புச்செய்தனள் (சுஎ)

மாந்தளிராலிலைவயங்குகோங்கரும்
பேங்தெழின்மனைமலரொய்தியற்புதப்
பூந்துணர்வல்லிநேர்பொனனைக்கண்டவ
னோர்ந்தனன்காரணமாதென்றுன்னியே (சுஅ)

மாதுருவுறுகுறிமதித்தறிந்தவ
னாதரவொடுமுடியரசைநோக்கிநின்
கோதையையார்கொலோதோளிற்கொள்பவ
ரோதுகவென்றலுமுறைத்தன்மையினான். (சுகூ)

உணர்ந்திலனடியனேனொருநங்கோதைதன்
மணந்தனக்குரியவர்மனிதாவானவா
கணங்களுளொருவரைக்கருத்திற்றேர்ந்துநீ
யிணங்குறவெனக்கிவணியமபுயென்றனன் (எ0)

(தலைவனைத்தெளிதல்)

கொங்கவிழ்தொடையினாய்கூன்கொக்கன்றுவான்
கங்கையையடைவதுகடவுளன்னமே
மங்கையையணைபவர்மனிதரல்லர்நஞ்
சங்கரனேயிவடலைவனென்றனன். (எக)

(ஆசிரியன்அரசன்ஐயமகற்றல்)

மாலுநான்முகனுநாடரியவள்ளலிவ்
வேலவார்குழலினாட்கெளியனோவென
வாலமார்மிடற்றினனன்பர்வேண்டிய
கோலமாய்நணுகுமீதுண்மைக்கூற்றென்றான். (எஉ)

(உபதேசஞ்செய்தமை.)

இன்னணமரசனோடியம்பிமாயையாங்
கன்னியைவிளித்தவள்கருத்திணங்குறச்
செந்நிலைதனையுபதேசித்தேகினான்
றன்னிகர்குருபரன்றனதிடத்தரோ. (எங)

(நூலாசிரியர்)

குருவருண்மொழிநெறிகொண்டுமாயைதான்
வரவணவசைநகர்மதுரைநாதனைப்
பரவினளருச்சனைபயின்றுபூசனைக்
கருவிகண்முழுவதுங்கடைப்பிடித்தரோ. (எச)

மூன்றாவது மாயையுற்பத்திகதி முற்றிற்று.

ஆக-திருவிருத்தம்-கஙச.

நான்காவது

மாயைபூசைகதி.

பதியையமேவுறுங்காதனெஞ்சகத்தினுட்பதித்து
மதுரைநாதனைவரன்முறைவரிவிழிமாயை
யுதயகாலையிற்பூசைசெய்நாள்களுளொருநாள்
விதியையோதுவன்குவிமனத்தவர்கொளவிரித்து. (க)

(சூரியனுதித்தல்.)

விதுவைச்சேய்மையிற்கண்டலர்குவளைகண்மெலிய
முதிர்விற்பூணிளமுலையெழின்மாயைதன்முகமா
மதியைச்சேர்தருவரிக்கருங்குவளைகண்மலரக்
குதிரைத்தேரவனெழுந்தன்குணத்திசைக்குன்றில். (உ)

(நீராடல்)

அனையகாலையிலன்னமென்றூவிபெய்யணைமேற்
றணியண்மாமயில்போற்றுயின்றவடுயிறணந்து
வினையி[illegible]ன்ம்விமஞ்சனச்சாலையுண்மேவி
யினியவாசநீராடினள்சேடியரோர்ந்த. (ங)

(கலைதரித்தல்.)

விலைவரம்பறியாமணிக்கோவைசூழ்விளிம்பு
கலையணிந்தொருதலைமுலைமேலலங்கரித்தாண்
முலையொடுந்துகில்கண்டநாண்முதற்றொடர்ந்தன்றோ
விலகுறுங்கலைவல்லவாகடபடாமென்றல். (௪)

(அலங்காரமண்டபமடைந்தமை)

மணியமைந்தபொற்பாதுகையொருத்திமுன்வைப்பப்
பிணியவிழ்ந்தசெந்தாமரைப்பதங்கொடுபெயர்ந்தே
யணியணிந்திடுமண்டபத்தணைமிசையமர்ந்தாள்
பணியணிந்திடுமங்கையரடைந்தனர்பலரோ. (௫)

(ஆபரணந்தரிக்குமுறைகள்)

மாரவேள்சிலைவளைந்திடப்பூட்டியவண்டு
நாரியோர்தலைநெகிழ்த்துவிட்டெனவொருநாரி
காரவாமலர்குழற்சனிகைபுனைந்தியற்றி
வீரவேனெடுங்கண்ணிதன்முதுகுறவிடுத்தாள். (௬)

பின்னும்வேணிவார்குழலெனுங்கரியபேரரவ
முன்னமார்தருசுடர்களையுமிழ்ந்திடுமுறைபோற்
கன்னிவாணுதன்மிசைக்கதிர்ப்பிறையொடுகவினப்
பொன்னவாஞ்சுணங்கவிர்முலையொருத்திகைபுனைந்தாள்

ஓதியாகியவறன்மிசைச்சுவடுறவூர்ந்து
தீதிலாதவொண்சந்தனத்திலதவெண்மதிக்குப்
போதுமோர்சிறுபாம்பெனமயிர்வளிர்ப்பொருந்தச்
சோதிமாமணிச்சுட்டியொன்றொருத்திதூக்கினளால் (அ)

வேனலம்பதிகொலைவிடமூட்டியவெவ்வேன்
மானவஞ்சனமெழுதியவிழிபொரவரலாற்
றுணதன்பகைதனைத்துணைகொண்டுறுந்தகைபோற்
பாணலஞ்செவிமிசையணிந்தனளொருபாவை. (௯)

அடுத்துமாதவமழிமினென்றனங்கவேடமக்கு
விடுத்தவோலையைக்கண்கடம்மேற்பழிவிரும்பிற்
கொடுத்தவேண்மிசைசிந்தைகூறுதற்குவைத்திருத்தல்
கடுத்துவாழ்தரவொருத்திபொன்னோலைகாதணிந்தாள். (௰)

தன்னைநிந்தைசெய்வெண்ணகைமேற்பழிசா
மன்னியங்கதுங்கரறவாழ்மனைவாய்தன்
முன்னிறந்திடுவேனெனஞான்றுகொண்முறைமை
யென்னவெண்மணிமூக்கணியொருத்திநின்றிட்டாள். ( )

கற்றையங்குழனறுமலர்த்தொடையொடுகனமா
யுற்றணங்குமென்றிலகுபூணபிடித்ததையொப்ப
விற்றயங்குவாணுதலெழின்மாயைதன்மிடற்றிற்
பொற்றடந்தகட்டணியொருமடவரல்புனைந்தாள். (௧௨)

கன்னியத்தம்வந்தினமணிக்கற்கடகத்தின்
மன்னியுற்றதற்புதமெனவளைபலகாக்க
வின்னுதற்கருங்கண்மடமாதுகைவிளங்கப்
பொன்னினற்கடகம்புனைந்தனளொருபூவை. (௧௩)

ஆயுமின்சுவைதரச்செலுங்கையுடனடுத்து
வாயினெண்கவின்காணியமருவுறுமாபோன்
மாயைதன்கையிற்பொற்கடகத்தின்முன்வனைந்தா
டீயசெம்பவளங்களைக்கோத்தொருதோகை. (௧௪)

மங்கலத்தொழிலாடவர்மனநடுங்கிற்காக
குங்குமப்பெருஞ்சேற்றினைக்குழித்திடுகற்போன்
மங்கையர்க்கொருதிலகமாகியவெழின்மாயை
கொங்கையிற்புனைந்தனளொருபெண்மணிக்கோவை. ( )

பாயும்வெண்டிரைக்கருங்கடனிலச்சுமைப்பாம்பி
னாயிரம்படங்களுந்திறையிட்டனவனைய
மீயிலங்கொளிவிரிமணிமேகலைவேய்ந்தாண்
மாயைமங்கைதனல்குலினொருதிருமடந்தை. (௧௬)

கறையடிக்களியானையின்வரவினைக்கண்டு
மறுகினுற்றவரிரிதரமணிமருங்கிடல்போ
லுறுதவத்தினரறிந்தனரோட்டொண்ணுதற்கு
நறுமலர்ப்பதத்தணிந்தனள்சிலம்பொருநங்கை. (௧௭)

(சந்தனக்குழம்பணிதல்)

கூடைமென்மலர்மணத்திறலறிந்ததைக்குறுகப்
பாடும்வண்டினஞ்சூழ்தல்போலிளைஞர்கண்பரப்பத்
தேடரும்பொருளனையகட்குறுநறுந்தேய்வை
பீடுறுங்குவிமுலைக்கணிந்தனளொருபேதை. (௧௮)

(கண்ணாடிதெரித்தல்)

நின்றன்விம்பமேநினக்கெதிரன்றிவேறில்லை
யென்றுகண்கொளத்தெளிந்தபோரடியொன்றெடுத்தாள்
குன்றெனுங்குவிமுலையவளொதிரகொடுங்குழைமேற்
சென்றுசென்றுபாயரிமதர்மழைக்கண்ணார்தெரிவை. (௧௯)

(மாயையின் விளக்கம்.)

வீரவேள்வளையாதசெங்கரும்பன்வில்லி
ஞரிமேலிடாமலாமறுவிலாநகைமதியங்
காருறாதமின்கடற்பிறவாதவினனமுதம
வேரிலாதபூங்கொடியெனவிளங்கினண்மாயை. (௨௰)

(நூலாசிரியர்)

மாதரிவ்வகையணியலுமதுகைநாயகன்றன்
பாததாமரையருச்சனைப்பொருள்கள்பற்பலவு
நீதியாலமைந்தனவினிநீகிரிலெம்பிராட்டி
போதுவாயெனவொருமடமாதெதிர்புகன்றாள். (௨௧)

(பூசைக்கிச்செல்லல்)

மயிலெழுந்தெனவெழுந்தனள்கோமகள்வாழ்த்திக்
குயிலெழுந்தெனவெழுந்தனமடந்தையர்குழாங்க
டயிலெழுந்தெனவெழுந்தனநூபுரத்துழனி
வெயிலெழுந்தெனவெழுந்தனமணியணிவிளக்கம். (௨௨)

பொன்னிலங்கியசிவிகைமுன்கொணர்ந்தனர்பொறுப்போ
மன்னியங்கதையேறினண்மதர்விழிமாயை [ர
சின்னம்வெண்பணிலம்பணைதண்ணுமைதிமிலை
முன்னிரைந்தனமதியெழக்கடன்முழங்குதல்போல் (௨௩)

ஆன்றிரட்டுறுங்கண்ணனீவாய்க்குழலிஃதணிபூண்
மான்றிரட்டுறுமெனக்குழலூதினர்மலர்விற்
கோன்றிரட்டியவமுதனையாண்முனங்குறுகி
மூன்றிரட்டியமுகமுடைமுருகனுமுருக. (௨௪)

வயங்குமாயையங்கரும்பினிற்றாழ்ந்தவர்மாவி
னுயர்ந்தமாதரார்நற்றிருந்தொழுகுகண்மலரா
நயந்துசூழ்தருமளியினண்ணினர்பிறர்காலா
வியங்குமாதிருபுடையினுமிடையறவீண்டி. (௨௫)

வேளித்தனன்றன்குடையெனக்குடைவிதிர்க்கும்
வாளெனப்பிறழ்மதர்நெடுங்கண்ணிபான்மருவக்
காளமொத்தகண்மடந்தையர்பலரிளங்கமுகின்
பாளையொத்தவெண்கவரிவீசினரிருபாலும் (௨௬)

காமவெந்தழன்மூட்டல்போற்கடிமலர்ச்சிவிறி
தாமஞ்சந்தனபொய்க்கணைசொரிந்துவிற்றடக்கைக்
கோமகன்றிருந்திழையுளமறிதல்போற்குறுகிப்
பூமடந்தையையென்றவர்பூமழைபொழிந்தார். (௨௭)

பாகுவெள்ளிலைசந்தனங்குங்குமம்பளித
மோகைமான்மதம்வண்டிமிர்நறுமலரொலியல்
பேர்கெழும்பணிப்பெட்டிமென்றுகிலுடைப்பேழை
தோகைமார்பலர்மருங்கினிற்சுமந்துபோயினரால். (௨௮)

கொங்கையங்குவிமுகிழ்விழிக்கயலிதழ்க்குமுத
மங்கையம்புயமுந்தியஞ்சுழியிவையடுத்துப்
பொங்குறுங்கவினீர்பெருகாற்றினைப்புரையு
மங்கலந்திகழ்வுறுமணிமாளிகைமறுகு. (௨௯)

திங்கள்வாணுதன்மடந்தையர்செஞ்சிலம்பொலியுஞ்
சங்கினோடணிகலன்களின்சிற்றொலிதாமுங்
கொங்குலாமலர்த்தொடையளியிசைகளுங்குழுமிப்
பொங்குமாழியிற்பஃறுளிபெருகுதல்போன்று. (௩௦)

துன்றுபெண்படைசூழ்வரமாயையந்தோகை
வென்றியங்கனன்மழுவினோன்விழியினால்வேளைக்
கொன்றதென்னெனக்கேட்பமென்றுளவலிகொண்டு
சென்றுறுஞ்செயலென்னவத்தெருவிடைச்சென்றாள். (௩௧

சேடியர்களைக்கண்டஆடவர்அறிவழிந்துபுகல்தல்.

வேறு.

அரிமதர்மழைக்கணல்லரிவைதன்புடை
ஒருமடவரலியர்வனப்புக்காண்டலு
மெரிபுரைவிழியரியேறுபோல்பவர்
கரிநுகர்வெள்ளிலங்கனியையொத்தனர். (௩௨)

இடையொருசற்றுவாணுதல்சற்றேழையர்
படைவிழிசற்றுவாய்ப்பவளஞ்சற்றிணைக்
குடமொருசற்றிவண்கொள்ளைகொள்ளநம்
புடைபெயரறிவெலாம்போயிற்றேயென்பார (௩௩)

இனத்தியல்பரமறிவென்பதுண்மையே
மனத்துயர்செயுமயன்மாற்றுநீறுதா
னனிச்சமெல்லடியினார்றுதலடுத்தலும்
பனித்துடல்வெதும்புமால்படுத்தலாலென்பார். (௩௪)

தொல்லைநஞ்சடர்துயர்சொலக்காததவன
வல்லிபங்குடையருண்மதுகைநாயகன்
செல்லுமங்கையர்விழிநஞ்சுசெய்வதுஞ்
சொல்லுதுமவனுடுதொழுதுநாமெனபார் (௩௫)

இக்குழுமகளிருள்யார்வனப்பினன்
மிக்கவளெனத்தமைவினவினொதிர்
முக்கனிகளுட்சுவைமுதிர்ச்சிபெற்றுள
தெக்கனியதனைநீரியமபுவீரென்பார் (௩௬)

கரும்பினுமினியசெங்கயற்கணாரிளங
குரும்பையும்பயன்படாக்கோவைதன்னையும
விரும்பினமுலகர்முன்வீணினெஞ்சகம்
வருந்துதனைகைதருமடமையேயென்பார். (௩௭)

விடங்குலாமதர்விழிவிரைத்தண்பூங்குழ
னுடங்குநூலிடைப்பிறைநுதற்பொற்கொம்பனார்
குடங்கணுநுமிளங்குவவுக்கொங்கைபோ
லுடம்பெலாமுடினுலுய்யலாமென்பார். (௩௮)

இவ்வணங்கருத்தழிந்திளைஞர்மாழ்குறக்
கொவ்வையங்கனியிதழ்க்கோதைமாரொடு
மௌவலங்குழலெழின்மாயையென்பவ
ளவ்வரங்கோயிலினருகுபோயினள். (௩௯)

(ஆலயமடைந்தமை).

சிவிகையினிழிந்துதன்சென்னிதாங்கிய
குவிகையினெடுபுகாக்கோபுரத்துள்வெண்
கவிகையனெனுமமகாரன்கன்னிகட்
செவிகையினணிபரனெதிர்சென்றுளரோ. (௪௦)

(பூசையின் துவக்கம்)

வேண்டியவனைத்தையுமேவன்மெல்லிய
ராண்டருகுறவமைத்தளிப்பமாயைதான்
காண்டகுநுதல்விழிக்கடவுட்கன்புளம்
பூண்டனளருச்சனைபுரிதன்மேயினாள். (௪௧)

(நிர்மாலியங்களைதல்)

ஆதியவரன்முறைசெய்தருக்கிய
மாதியகொடுபரனணிந்திருந்தபூ
வாதியகளைந்துமந்திரமறைந்துநம்
மாதியைமஞ்சனமாட்டன்மேயினாள். (௪௨)

அபிஷேகமுறைமை.

வேறு.,

தயிலமுடனுணிடத்தைந்தையமுதநறுநெய்பாறயிர்செழும்தேன் வயலினெழுகரும்புடைத்துக்கொள்சாறுபழம்பிழிந்தமதுரச்சாறு, புயலளவுதாழையிளநீர்நறுஞ்சந்தனக்குழம்புபோற்றூலினியலினமைதபனமிவையொன்றன்பினொன்றுமுறையிறைவற் காட்டி.

(சந்தனம் அட்சதை).

சங்குலவுமென்கைநெடுஞ்சுடரிலைவேல்விழிமாயைசாம்பற்பூத்து, மங்கலமாகியமேனிமுழுவதுஞ்சந்தனத்திரளைமலியச்சாத்தித்,திங்களொளுமொருசிறுகூன்முதுகிப்பியீன்றதெனச்சினவெள்ளேற்றான், கங்கைமுடிமீதினில்வெண்ணிலவெறிக்குநித்திலவக்கதையுமிட்டாள். (௪௪)

(மாலை பரிவட்டம் ஆபரணம் .

பிறைதவழுநெடுஞ்சடையெம்பெருமானைச்சார்ந்துசர்ப்பபிராந்திமேவ, நறுமலர்மென்றொடைமாலைபலவனைந்துகூர்ங்கோட்டுநால்வாய்ச்சிற்றக், கறையடியீருரிசுபந்ததிருமேனியழகுறநுண் கலைபுனைந்திட்,டிறைவனெலும்டணிநாணவிர்மணிப்பூண்பற்பலவுமெடுத்தணிந்தாள். (௪௫

(கஸ்தூரி அன்னநிவேதனம் தாம்பூலம்).

நற்றாமங்கமழ்நித்தியகல்யாணிமணாளற்குநானஞ்சாத்திப்
பெற்றானங்கடிதலிலாக்கறிமருவுபோனகங்கள்பிச்சையல்லான்
மற்றானொன்றில்லாதபெருந்தகைக்குநிவேதித்துவண்டுகிண்டி
யுற்றாதுங்கடிமலர்மென்குழன்மடவாள்வெள்ளிலையுமுவந்தளி
த்தாள். (௪௬)

(தூபம்தீபம் உபசாரம் வாத்தியம் தோத்திரம் பிரகாரம்).

நறியபுகைசெழுஞ்சுடர்மென்சிவிறியொடுவெண்கவரிநாடுமோடி
நெறிமுறையினெடுங்கடல்போலியமுழங்கநின்றுதவிநிமலன்ற
ன்னைப், பிறைநுதலிவ்வகைபூசைபுரிந்துதுதிபலசெய்துபெரு
குமன்பான், மறைபுகலுமஞ்செழுத்துமறைந்துவலம்வந்துமு
னம்வணங்கிப்பின்னர். (௪௭)

(நடனசபையைஅடைதல்).

அன்பினுளமுருகிவிழிசொரிநீராலெழுதியமையழிந்திருப்பப்,
பொன்புனையும்வடிமெட்ர்பொடிப்பவெயர்வாணுதலின்பொட்ட
ழிந்து, மின்புனையுநெடுஞ்சடிலப்பொன்மலையினணைந்தவெள்ள
மூழ்கி, யின்பினடிப்பவனென்னவந்துநடநவிலரங்கதெய்தின
ளால். (௪௮)

(நடன அலங்காரம்).

அரங்கினிடைநடநவிலுஞ்செயற்கேற்பவுடையணிந்திட்டரும
பைவென்ற, குரும்பைமுலையினைவம்புகொண்டணிந்துதவங்க
ளெல்லாங்கொள்ளைகொள்ளுங், கருந்தடங்கண்மலர்க்கோதை
சிற்றடியிற்கைபுனையக்கற்றமாதர், சுரும்புமுரன்மல்லிகைமெ
ன்போதனையசிறுசதங்கைதுளங்கவார்த்தார். (௪௯)

(தாளம மத்தளம் வீணை).

மாயைமுலைகளிணையெனவென்முன்றானும்வந்ததெனவலக்கை
த்தாளம, போயிடைக்கைத்தாளமதைப்பொறாமையினாற்றாக்
குதல்போற்புடைத்தொலிப்ப, வாயுனாக்குமொழிபோலத்தண்
ணுமைசெங்கைகளால்வார்த்தைசொல்ல, மேய்கலைப்பெண்வி
ளர்ப்பவெழினமாதரிசைபாடவீணைகொண்டு. (௫௰)

(நூலாசிரியர்)

என்றொருகையோடெமற்போர்புரிகவெனநிற்பவள்போலிடையி ஞேர்கை, மன்னியுறவைததொருகைநீட்டியரனெதிர்நின்றும்மா யைவல்லி, கன்னன்மதன்றனைவருகவெனவிளித்தல்போற்றழ நகக்காற்சதங்கை, பொனனினியவொருபாவைநடிக்கின்றதெ ன்னநடம்புரியலுற்ருள். (௫க)

(நடனம்).

வேறு.

தண்ணுமைவிளநகலுறதாளமிசையெல்லாம
வண்ணமலாமெல்லடிமுழிச்சதியினிற்பக்
கண்ணிணைகொள்பல்வளையகைவழிநடப்பப்
பெண்ணமுதமன்னவள்பெயாந்தனணடித்தாள். (௫உ)

வாயுரைசெய்சொற்பொருண்மலர்க்கரமுரைப்ப
மீயுயர்விசுமபினெழுமென்புளொலியெல்லாம்
பாயொளியபஞ்சுறபதத்துறமிதெறுப்
பேயொடேநடித்தவிறைபிதறுறநடிததாள (௫௩)

(நூலாசிரியா)

அந்தணனிருநகலையணங்கினையுமிழ்ந்தான்
செந்திருவைநேமியிறைசியெனவெறுத்தா
னிந்திரனருந்சியையெண்ணிலன்மறந்தான
பைந்தொடிநடிப்பநரர்பட்டதெனுரைப்பாம் (௫௪)

பொன்னெயிலிஞென்றியபுழைக்குண்முகமவைத்துந்
துன்னிமுனாநின்றவாதோமிடையிவர்ந்து
மின்னெனநடமபுரிபுமெலலியனமருநகு
லென்னும்வெளிகாணியவிடாப்படுவாமைந்தர். (௫௫)

பற்றுமனமோடியிருபார்வையினுமெய்தி
மற்றையபுலன்களைமறந்துநடமாடும்
பொற்றொடியைநண்ணவுயர்பொன்மதிலுறுப்பி
னுற்றபொறிபோலசைவொழிந்திளைஞர்நின்ருர். (௫௬)

(பிரசாதம் அளிததல்).

இளங்கொடிமருங்குலவளின்னணநடிப்பக்
களங்கனியையென்றமணிகண்டனையருச்சித்
துளங்குளிரருந்தவனுவந்திறையணிந்த
வளங்கெழுமுசந்தமலர்மாலையொடளித்தான். (௫௭)

(அவைவனற்றல்)

வணங்கிமதுகேசனிருமாலியமதேற்றங்
கணங்குமடவாருடனரங்கிடையிருந்தா
ணுணங்கிழைமருங்குன்மிகநோமெனவிரைந்து
பிணங்குறுசதங்கையழுபிள்ளையிணடங்க. (௫௮)

(நூலாசிரியர்)

மைத்தடநெடுங்கணிளவல்லிநிகர்மாயை
பத்தியொடருச்சனைபயின்றதையறிந்தா
னித்தனுலகெங்கணுநிறைந்தவனனாதி
முத்தனருளல்லமமுதற்பெயரினானே. (௫௯)

நான்காவது மாயைபூசைகதி முற்றிற்று.

ஆக திருவிருத்தம் ௨௧௫.

ஐந்தாவது.

பிரபுதேவர் வந்தகதி.

நிரந்தரமடியார்வேண்டுநினைவெலாநிரப்பாநின்ற
பெருந்தகையல்லமையன்பெயர்ந்தொருமனிதனாகி
வருந்துறுமயன்மனத்தால்வந்தனைபுரிந்தாடன்பாற்
பொருந்துறுபவன்போற்செய்தபுணர்ப்பினைப்புகன்றுரைப்பாம

(நூலாசிரியர்).

தாமுறுநுகர்வும்வீடுந்தந்திடவல்லன்றானே
யாமெனவியம்பலாலெம்மல்லமதேவனுண்மை
நாமமுமறையவேறோர்நாமமுற்றம்மாயைக்குக்
காமியவினைப்பயன்றான்கடைப்பிடித்தருளவெண்ணி (௨)

(மாயைமயங்க அல்லமன் வடிவுகொள்ளல்).

கதந்தருதிருநுதற்றீக்கண்ணினானீறுபட்ட
மதன்செயல்செய்யவன்றான்வடிவுதான்கொண்டதென்ன
முதிர்த்தழகொழுகுமாறுமுகங்களுட்சிறந்தவொன்றோ
டெதிர்ந்துளமுருகவென்னவிளமையோடழகுவாய்ப்ப. (௩)

அவிர்சடைமுனிவர்மாதரழுங்குறக்கொண்டகோலங்
கவினும்வடிவங்கொள்ளக்கற்றுமுன்விட்டதென்னக்
குவிமுலைமகளிராவிகூட்டுணுங்கோலமென்னப்
புவியுறுமிரவியென்னப்பொங்கொளியுருவொன்றுற்றான். (௪)

விளிம்புறநடுக்களங்கமவீழ்ந்துசூழ்மதியொன்றுண்டேல்
வளங்கெழுமயிரொழுங்குவள்ளல்வாண்முகநிகர்க்குந்
துளங்குறுமுந்திமேற்போய்மார்பிடைத்தோன்றுரோம
மிளங்கருநளினமுண்டேலேய்க்குமென்றியம்பநின்றான். (௫)

விலைவரம்பறியாவாடைவிரித்துடுத்தரையிலங்க
மலைவருமபுதியசந்தமான்மதங்காதநாறக்
கலைவரம்பறிந்துளோர்தங்கருத்தினுக்கரிதாயென்புன்
றலைவருங்கமலப்பொற்றாளுடையபிரானமலியச்சாத்தி. (௬

தளிர்த்ததண்பொழிலிற்றேமாநறுஞ்சினைக்குயின்முகம்போற
றுளித்தலைமுகிலகற்றுஞ்சுரிகுழற்சிகழியாத்திட் [ம்
டளிதொடர்மாலைவேய்ந்தவலங்களைக்குறுவோர்க்கெல்லா
வெளிற்றுணைப்பொருள்போற்றோன்றமனறலைச்சாத்தணிந்து

களத்திடையிருப்பினுண்மைகாண்குவனொன்னவாலங்
குளத்திடைவாங்கிவைத்தகொள்கைபோற்றிலதந்தீட்டி
யொளித்தனிமதிநன்பாங்கரோணியோடொருபெண்கூட்டி
யளித்துறைவதொத்ததென்னவணிமணிசெவிக்கணிந்து. (௮)

விலையில்வெண்டரளக்கோவைவீரசங்கிலிகேயூர
மிலகுசெம்மணிப்பொன்னாழியிவைமுதலாயவெல்லாக்
கலனுமொண்கவினெனுஞ்செங்கனலிற்பெய்நறுநெய்யென்ன
மலைவினங்குருகுகேசன்மெய்யங்குறுப்பெலாமணிந்து. (௯)

(மத்தளமேற்றல்)

இந்திரதிருவிற்கேற்றவிலக்கணமுழுதும்வாய்த்த
சுந்தரகுமரற்காவாவிதனைத்தான்சுமப்பதாக
வந்துளதெதுகொலோவென்றெண்ணிமானிடர்மயங்க
நிந்தையின்முதுகின்பாற்றண்ணுமையொன்றுநிகழத்தாங்கி. ()

(மத்தள முழக்கல்).

சென்றருண்மதுகைநாதன்றிருமுன்வான்சுடர்வலஞ்சூழ்
குன்றுறழ்கொடிநெடும்பொற்கோபுரத்தெதிர்போய்நின்று
மன்றிடைநவில்கூத்தாடிமத்தளத்தொழில்கைக்கொண்டா
னென்றுளமருளவெங்கோனெறிந்துதண்ணுமையதிர்த்தான்.()

உரலசைந்திடாதடுக்கியுறியினெய்யெடுத்தயின்றோன்
குரலசைந்தாதுமோர்வேய்ங்குழன்மொழிமாதர்மாழ்கச்
சிரலசைந்தாடாநின்றசிறகர்போன்மத்தளத்தை
விரலசைந்தறைதலன்றிமெய்யசையாமனின்றான். (கஉ)

(மாயைவியப்புற்றுப்புகல்தல்).

சுத்தமெய்ஞ்ஞானந்தரூரியன்கரத்தாலார்க்கு
மத்தளமுகின்முழக்கநடிததுறமயில்கேட்டம்ம..
வித்தைமானிதர்கையாலெஞ்செவிப்படாதிருந்த
புத்தொலியிதுவென்றுள்ளமவியந்திதுபுகலுமன்றே. (கங)

மோட்டிளமுலையீரின்னதண்ணுமைமுழக்கங்காதாற்
கேட்டிலமிவ்வாறுண்டெனறுரைப்பவுங்கேட்டிலேமால்
வேட்டிலகவைத்துநின்றுவியக்குமிவவிஞ்சைகற்றுக்
காட்டியவவன்யார்கொல்லோகாண்கவென்றணங்குரைத்தாள்.

(பாங்கியர்பகர்தல்).

மாதர்வல்விரைந்துசென்றுமத்தளமுழக்கிநின்ற
சோதியைவிழியாற்றுஞ்செய்தொல்லைமாதவத்தாற்கண்டு
காதொடுபொருதுமீனுங்கயனெடுங்கருங்கட்செவ்வாய்க்
கோதைதன்மருங்கின்மீண்டுவந்திதுகூறலுற்றார். (கரு)

(பாங்கியாமாயையின் முன்அல்லமனைச்சேர்த்தல்).

கற்றதன்விஞ்சைபோலக்கவினுநாங்கண்டதில்லை
விற்றொழிலனங்கவேளேமேனிகொண்டடைந்தானென்ன
வுற்றனனொருவனென்னவொண்டொடிவிளிமினென்றாண்
மற்றவர்விளித்துவந்துமாயைமாதெதிர்விடுத்தார். (க

(நூலாசிரியர்).

அந்நிலையலமனுமத்தண்ணலைக்கண்டபோதே
செந்நிலமுருநீர்போலச்செல்வீமான்மயமேயாகிப்
பொன்னவிரொருபூம்பாவைபோன்றசைவறவிருந்தாள்
கன்னல்வின்மதவேளெய்துகையினைத்தருகுநின்றான். (கஎ)

(பாங்கியர்அல்லமனோடுரையாடல்)

மயக்குமென்பதுபோரிய்மாயைமயங்குமென்றிடவிருப்ப
வியக்குநின்றேயம்யாதுவீரவேளனையாயின்பம்
பயக்குநின்பெயர்யாதெங்குப்பயின்றுறைகுவைசொல்லென்னு
நயக்குமென்மொழியார்கேட்பஞானவாரிதியுரைக்கும். (கஅ)

(அல்லமன்பாங்கியர்க்குப்புகல்தல்).

செல்லுறழ்குழலீர்தேயமோபரதேயஞ்சூளால்
வல்லவனென்னவந்தோர்வலிநிலையல்லவென்று
மல்லமனென்பேரொன்றுமன்புசெய்பவரிடத்திற்
புல்லுவன்றொடர்பிலாயவென்றனன்பொய்ம்மையில்லான். ()

(அல்லமனைப்பாங்கியர்உபசரித்தல்)

உலகுளவிஞ்சையெலலாமுணர்ந்தவெம்பிராட்டிதன்பான்
மலைவறவிஞ்சைகற்றோர்தம்மொடுமருவியப்பாற்
செலவினையொழிந்திருத்திசெல்வமோடையவென்று
விலவிதழமுதமன்னாரியம்பினரிணக்கும்வண்ணம். (உ0)

(மாயைமகிழ்வுற்றது)

தன்கனிவாய்திறந்துசாற்றவேண்டியசொல்லெல்லா
மின்குழுவனையமாதர்விளம்பலுமகிழ்வுற்றீது
புன்சடைமதுகைநாதன்பூசனைப்பயனென்றெண்ணி
யின்குழன்மொழிமடந்தையிருந்தனளுரையாடாமல். (உ௧)

(மாயைஅல்லமனுக்குத்தாம்பூலமளித்தல்)

மோகினிதவஞ்செய்தீன்றமுகிழ்முலைமாயைதன்கைப்
பாகுவெள்ளிலையளித்துப்பரிந்தருகுறுமடைப்பைப்
போகியென்பவள்சிறந்தபோகிபோனடித்துநின்ற
யோகிதன்கரத்தளிப்பித்துரியனபலவுஞ்செய்தாள். (உஉ)

(அவையேற்றல்)

அடிக்கமலங்கள்போற்றுமடியவர்வேண்டிற்றெல்லாங்
கொடுத்தருள்கருணைவள்ளல்கொண்டகோலத்திற்கேற்ப
நடிப்பவனுதலாலேநாமவேற்றடங்கண்மாயை
யெடுத்துதவுறுவதனைகையேற்றனனிழிந்துளோன்போல்.

(நூலாசிரியர்)

விடைக்கொடியமலன்றன்னைவிடைகொடுபுறம்போந்தங்கண்
மடக்கொடிமதவேள்வாளிமறுமம்பாய்ந்தருகணைந்து
நடக்கரிதாகியப்பொனகைமணிச்சிவிகையூர்ந்து
தொடிக்கைநுண்ணிடைமருங்குற்றோழியர்சூழச்சென்றாள். ().

(மாயைஅரசனைத்தன்வசப்படுத்தல்)

நண்ணிவெண்குடைவேந்தன்பானடம்புரிதொழிற்கிசைந்த
தண்ணுமைமயலமன்றன்சதுருணைத்துடனிருபபக்
கண்ணகன்ஞாலங்காக்குங்காவலனிசைவுகொண்டு
பெண்ணமுதனையமாயைபிறங்குதன்மாடமபுக்காள். (உரு)

(மாயைஅல்லமனோடுனையாடல்)

வலம்புரிவளையனந்தமருங்குசூழ்ந்துறச்சிறந்த
சலஞ்சலமிருப்பதென்னததமனியமணிமாடத்திற்
பொலங்குழைமகளிர்சூழப்பூந்தவிசிருந்துவிஞ்சை
நலந்தெரிபவள்போலெலகணம்பனோடுனாவிழைந்தாள் (உசு)

(மாதரியற்கைக்குணம்)

நினைவவன்புணர்ச்சிமேற்றுநெடுங்கணோக்கனங்கனன்று
வனிமிகுமழகின்மேற்றுநரவெறுங்கூற்றின்மேற்று
புனைமலர்வண்ணர்வார்கூந்தற்பொற்றொடிக்கிதனலன்றே
மனமொழிமெய்யொருங்குமஙகையரரியவொனபார். (உள)

(நூலாசிரியர்)

தீதறுகழைக்கரும்பிற்றீஞ்சுவையிரதநீத்துக்
கோதினைவிரும்பிக்கொள்ளுங்கொள்கைபோலுவியின்கட்
போதுறுமதம்விடுத்துப்புன்மலங்கொள்ளுமாபோற்
பேதையெம்பிரானுன்முத்திபெறுதுபுன்போகம்வேட்டாள். ()

(இதுவுமது)

ஒன்றிரண்டொழியவாளியுளவெலாமாரன்றூர்த்தான்
குன்றிரண்டனையகொங்கைக்கோமகளாற்றளாகி
மின்றிரண்டனையமேனிவிமலன்மேற்சாய்ந்துவீழ்வாள்
பொன்றிரண்டனையமாதர்பொருந்தலாலுணிநின்றாள். (உக)

(மாயைபரவசமடைந்தமை)

தளிரியல்காமத்தீயிற்சருகுபட்டாற்றளாகி
யுளநிகர்மகளிர்சில்லோருடன்வரவெழுந்துட்போகி
யளிமலரளகஞ்சோரவணிமுலைத்துகில்விலங்க
வளம்லியணையின்மீதுவாயுயிர்ப்பெறிந்துவீழ்ந்தாள் (கூ0)

(மாயைபாங்கியர்க்குத்தன்கருத்துணர்த்தல்)

அள்ளிக்கொளும்பேரழகனருணும்புகலுமவாவாலு
முள்ளக்கருத்தையுயிர்போலுமகளிர்க்குணர்த்துமுளததா௰௲
மெள்ளப்பவளவாய்திறந்துவீடேதலமன்மேவுதற்குப்
பிள்ளைப்பிறைவாணுதன்மடவீரொன்றுள்பிறைமொன்றுளே.

(பாங்கியர்மாயைமனமறிதல்)

இறங்குதுறையினீத்தாயிற்றென்னமாயையிடத்துமயல்
பிறந்தபொழுதேயுயிரளவாய்நினைறதென்னும்பெற்றிமையை
யறிந்துமகளிர்நின்கருத்தையறியவுணாத்திலல்லமற்குச்[வ
சிறந்தமனையொன்றளிக்குதுமென்றுரைத்துப்பின்னுஞ்செட்

காம்புளேதோன்றிற்றுனக்கென்றெங்கள்கருத்திற்றோன்றிற்று
வாமமணிமேகலைமருங்குல்வடிவேன்மருட்டுமதர்விழியா
யாமுனினதுநெஞ்சகமுமவேறலேநின்னிதயத்திற்
சேமமதனைநாணுமற்செப்புகென்றார்திருந்திழையார். (௩௩)

(மாயைதன்பெருமைகருதல்)

கன்னித்தன்மையழியுமெனுநாணுமுலகங்காக்குமொரு
மன்னற்குரியமகளென்னுமபெருமைதானுமத்தளிகன்
றன்னைப்புணர்ந்தாளெனறுவருந்தகாதமொழியுந்தன்னுளத்தி
லுன்னிக்கருங்கண்மடமாயையொன்றுமுறையாதிருந்தனளால்

(சகளைவிலாசியைவினுதல்)

இறைவியொன்றுமுறையாமல்வாளாவிருப்பவேவல்புரிந்
ஹுறவினின்றசகளையெனுமாதுபிராட்டியுமையொடுதான்
பிறவுமின்றுவேறுபட்டாளென்னேனபெண்ணேயறியேனென
றறிவுகலங்கியொருவுகலாவிலாசியணங்கைவினுவினுள். (௩௫)

(சகளைக்குவிலாசிபுகல்தல்)

இனியான்மறைப்பதென்கொனுமத்தின்றுவந்தவல்லமனுந்
தனிநாயகன்பேரழகென்னுநறவையுண்டுதெரியாமற்
கனிவாய்மடந்தையுளமழிந்தாளென்றுவிலாசிகட்டுரைக்க
முனியாளியைந்துபுன்னகைகொண்டிருந்தாண்மாயைமுகங்க
விழ்த்து. (௩௬)

(மாயையின்கருத்தைப்பாங்கியறிந்தமை)

மாயையிடையையுளண்முலையான்மற்றைமாதர்போலென்று
தூயமதிஞானுமதித்துச்சொல்லுமருங்குற்றோகைதான்
வாயினிளவெண்ணகைதோன்றவாளாவிருப்பக்கண்டுமைய
லாயினுடையளெனமாதரறிந்தாருத்தாபததியினால். (கூஎ)

(அல்லமனிடத்தில்மதமாணிதூது[illegible])

வல்லியுள்ளமறிந்தனமிம்மாயைதனையுமயக்கவல்ல
வல்லமன்றன்கருத்தையினியறியவேண்டுமென்றவர்தாஞ்
சொல்லவொல்லைமதமாணியென்பாள்யானத்தோன்றறனை
மெல்லவுள்ளமறிவலெனச்சென்றாள்விரோதவிமலன்பால். ()

(அல்லமனுமதமாணியும்வாய்வலிகூறல்)

மங்கைவருமவ்வரவையறிந்தவளோர்மாற்றம்வகுத்திடுமுன்
றங்குமனையிற்சென்றிருப்பனுங்கடலைவியெனைத்தேடிற்
றிங்கணுதல்வெண்ணகைக்கருங்கட்செவ்வாய்த்திருவேசெப்பு
கவென்றெங்கடலைவனியம்பமதமாணியியம்பன்மேயினாள். ()

வீடுபுறநீவேண்டற்கவையவெமதுவிளங்குமணி
மாடநினதேயிவணுறைகவரசர்கோமான்மகளிதய
பீடமதனிலுனைவிடாதிருத்தியிருந்தாள்பிரிவறநீ
கூடவுறையும்விருப்புடையளென்றாள்குறிப்புவெளிப்படவே

[illegible]மில்லேனுநீவிர்மிகவுமுடையீரும்மிறைவி
வென்றியரசர்குலமடந்தைசாதியறியாவிகிர்தன்யா
னன்றிமகளிர்நீவிர்நான்மைந்தனென்றாலடாதம்மா [னான் (சக)
வென்றுமுங்களுடனுறைவனென்றெந்தநகைகொண்டியம்பி

நள்ளாதொழியினன்றியவணட்டாளாயிற்பினைப்பேதங்கடவுளை
கொள்ளாளொருவர்மாட்டுமெனிலுயிர்போற்சிறப்பிற்கொண்
டெள்ளாளென்னவேண்டுமோவென்சொலெல்லாமிருந்தறிதி
வள்ளாலெனவின்மொழிபுகன்றாண்மாற்றமறிந்தமதமாணி. ()

காரிற்சிறந்தமலர்க்குழலாய்நின்சொலெல்லாங்கவர்பொருளைப்
பாரித்திருந்ததேறுகிலேன்பணியொன்றொருவர்பாற்புரிவோர்
தூரத்திருந்துவருங்காலந்துணிந்துவருதறுணிவென்றா
னரிக்கிணங்குமவன்போலநடித்துவிடுத்துநழுவுவோன். (சங)

மன்னர்மன்னன்மகடிருவோலக்கங்காணுமைந்தரோ
டுன்னையுன்னுமவளல்லடலைவனாகவுன்னினளா
லென்னவன்னமனையாய்நுந்தலைவிக்கியற்கையுயர்த்திடுதன்
முன்னமென்னவடங்கியொழுகுறுதலெனக்குமுறையென்றான்.

சொற்போர்செய்துமறைப்பதினியென்னும்யாங்கடொழுமிறை
யாய்,நிற்போய்நின்னையெதிர்ந்தளவேகரியுண்விளவினிறையழி
ந்தாள்,கற்போனின்றவருந்தவருங்காணுமுன்னமுனைக்கண்ட
தற்போனின்றுதடுமாறநினைப்போலிருந்ததலைவியே. (௬௫)

(அல்லமன்மாயைக்குடன்பாடுற்றது)

என்றுமங்கைகூறுதலுந்தலைவியிதயநீயறிவை
யன்றியின்றுபுதியன்யானறிவனோவிங்காய்தமாய்
நின்றவுன்றன்மொழிகேட்குமதுவேயெனக்குநெறியென்றான்
குன்றைவென்றகுவிமுலையாள்களிப்பவெமையாட்கொள்ளு
வோன். (௬௬)

(மதமானிமகிழ்வுற்றுமீளல்)

நல்லசகுனமென்னவெதிர்கண்டுவந்தாய்நம்பிநீ!
வல்லவசுரர்சுரர்முனிவரெல்லாமயங்குமாயையையோர்
புல்லினெளியளெனப்புல்லநின்றாயெனப்புன்முறுவலொடு
சொல்லிமகிழ்வுகொண்டிறைவிபான்மீண்டனனச்சுடர்த்தொ
டியே. (௬௭)

(மதமானிதூதுசென்றபின்மாயைவருந்துதல்)

அங்குமாயைமதமானிசென்றதறிபினகந்தளர்ந்து
மங்கைவாய்மைகூறியுடம்படுக்குமோமன்மகடனக்குப்
பங்கமாமென்றென்னுயிரைச்சீறியகலப்பண்ணுமோ
விங்குநானென்செய்வனெனவறியேனென்னவிருந்தயர்வான்.()

என்னோவறிந்துபோயினள்சந்துபொருந்தாதெய்துமோ
வன்னோவரசன்மகளென்னவஞ்சியழகனக்லுமோ
வின்னோரன்னநினைவின்றியெனையேநினைந்திட்டிருக்குமோ
பொன்னோடுறழும்வாண்முகங்கண்டலதுதுயரம்போகாதே. (

(நூலாசிரியர்)

என்னப்பலவுநினைந்துமடமாயையிருப்பவிகுளை மார்
மின்னற்கருங்கணிடனூடக்குறிகணல்லவிளங்குதலாற்
கன்னிக்குவகைகைகூடுமென்னவிருக்குங்காலைதனி
லன்னப்பெடைபோனடந்துமதமானிகளிப்புற்றனடைந்தனளால்

(மதமானிவரவறிந்தபாங்கிர்வினவிற்குவிடைபுகல்தல்)

வெண்டாமரைபோன்முகமலர்ந்துவந்தாள்சென்றமதமானி
கண்டார்மகளிரவனுள்ளங்காயோபழமோகழறென்றார்
தண்டார்வனைமென்குழன்மடவீர்பழமேயென்றுசாற்றினள்
கொண்டாருவகையவர்மாயையுவகையாரோகூறுவார். (ருக)

(மாயைமகிழ்வுற்றது)

மன்னனறியினென்றுமோவறியோமிதனைமறைமமனைப
பன்னிமகளிருளத்தடக்கிக்கங்குலிரவுபார்த்திருந்தா
ரன்னமனையாளல்லமன்றனுடம்பாடுரைத்தவம்மொழியே
கன்னன்மதவேளெய்தபசும்புண்ணின்மருந்தாக்களிப்புற்றாள்

(இரவுக்குறி).

புனலின்விளையாடிருமைந்தர்தமமுளெழுந்துபோயோடிப்
புனலின்விழுவான்போல்விழுந்தவொளிஞாயிறுபோயப்புண்
ரியிடைப், புனலின்விழுந்துமூழ்குபுவங்கெழுவான்போலக்கு
ஞூதுகடற், புனலின்மிசைவந்தெழுந்ததிருள்பருகிப்புதுவெண்
டிங்களே. (ருரு)

(செவ்வானம்).

தொக்ககமலம்வாய்மூடக்கள்ளுண்டிடருஞ்சுரும்பினங்கண் [ற்
மொய்க்குநறுமென்குவளைவயேதிறந்தமுகிறுஞ்சிளம்பொழிலி
புக்கமணிநீர்க்கயத்திரைதேர்குருகுவிண்மீன்பூத்தனவாற்
செக்கரொனுஞ்செந்தீயினிடைப்பொரிந்துதெறித்தபொரிபோல

இதுவுமது.

தூயம்சாதிப்பகலவன்போய்மேலைப்புணரிதோய்ந்திடலு
மாயைநாமங்கொண்டிருந்தமணிமென்கலாபமயிலையா
ளுய்யதோம்பிகணமெனந்துடலஞ்சிவப்புற்றடங்கல்போன்
மேயமாலைப்பொழுதிலிருஞ்செக்கர்தோன்றிவீந்ததால். (ருசு)

(நூலாசிரியர்).

காலையரும்பிப்பகலெல்லாம்போதாயிருந்தகாமமலர்
மாலைமலர்ந்துபொருமலொருமாயைநாமமணிவல்லி
மூலையிருந்துபுறம்போந்துவிரிவெண்ணிலாவெனமுற்றத்திற்
பீலிமஞ்ஞையெனவீழ்ந்துமதநோய்மிகவாய்பிதற்றுமால். (ருசு)

(நிலவைப்பழித்தல்).

தாய்வாயடைந்துமிகுந்தலையைமோதிமோதிச்சலித்தலறக்
காய்வாய்நிலவேயுடன்பிறந்தாளிருந்துவாழுங்கடிமனையை
நீவாவெழுந்துவந்தழிப்பாயென்றலந்தோர்நிலையின்றித்
தேய்வாய்நின்னேடிமையில்லாவென்னையென்னசெய்யாயே. ()

தக்கன்மகத்திலொருஞான்றுதாளிற்பரிந்தலையேறி
மிக்கமுனிவர்மந்திரநீரிறைப்பவினனுமீண்டிலாய்
நக்கன்பவளவாய்ப்பட்டுக்களத்தேயிறங்குநஞ்சுநினை
யொக்குமென்பதறியாமையன்றேவொளிரவெண்மதியமே. ()

அங்கமதினஞ்சிருத்திறுனங்கமல்லாவவிர்சடைமேற்
றங்கநினைவைத்திட்டதுநின்கொடுமைகருதித்தானன்றே
பொங்குமமுதகலையென்னநின்னைப்புகறல்வெண்டிகொ
ளிங்குமணிதர்காராட்டைவெள்ளாடென்பதேய்க்குமால் (ருகூ)

உருப்பமிகுவன்றழல்சிவப்புற்றலகர்காணவொளிதரவு [ன்றே
நெருப்புவெண்மையென்பதுநன்னியாயர்நின்னைக்குறித்தன்
பொருப்புநறுஞ்சந்தனச்சேறுபுலர்ந்துபொரியப்பூவணையும்
விருப்பமலருங்கொளுந்தழல்வீசியெழுந்தவெண்டிங்காள். ()

இன்றேருலகிலெனக்கொன்றுபிறர்க்கொன்றாகியிருக்கின்றாய்
நன்றேவுனக்குமதியமேஞாயிறேபோல்வாழாமன்
முன்றேகையர்களியாவரையுமொப்பக்காணுமுயற்சியா
லன்றேதேய்ந்துபோகின்றாயந்தோவதனையறியாயோ. (கூக)

(தென்றலைப்பழித்தல்). [ய்

கொல்லாநோன்புமுனிமலையிற்றேன்றியென்னைக்கொல்கின்று
பொல்லாமந்தமாருதமேயென்னேகருணைபூண்டிலாய், சொல்
லாய்திருப்பாற்கடலினிடைத்தோன்றுங்கடுவிற்றன்குணமே,
யல்லாலமுதகுணமுண்டோநின்னைவெறுப்பதறிவன்றே. ()

(குயிலைப்பழித்தல்).

உயிர்த்தபொழுதேநின்குரல்கேளாமுன்னோடிற்றீன்றதாய்
நயத்தின்வளர்த்ததாய்குரல்கேட்டலுமேநடுங்கத்துரந்ததாற்
பயத்தமல்ர்ப்பூங்காவகத்திலிருந்துபல்காற்கூவினூற்
செயிர்த்துநின்னைக்குயிலேநான்வெறுத்தல்செப்பவேண்டுமோ

(மன்மதனைப்பழித்தல்).

கன்னற்சிலையாயென்மனத்தைக்கலக்குங்காளைகவின்கண்டு
முன்னிற்பதற்குநாணியோவிங்கேநின்றுமுனிகின்றாய்
தன்னிற்பெரியாரில்லையெனுமவனைச்சமரிற்றாக்காம
னன்னார்த்தளிரின்மெலியாளையடர்த்தாயாண்மைநன்றரோ. ()

(மதமானி அல்லமனிடத்தில்மாயையைசேர்த்தமை)..

என்றுபுலம்பிமயன்முதிர்ந்துமாயையிரங்கியிருந்தயர
மன்றன்மலர்பெய்மெல்லணைப்பூம்பள்ளியறையின்மதமானி
சென்றுநம்பியல்லமனைமுன்றந்திருத்தித்தேனையூண்
வென்றிமடங்கற்கிடுதல்போலவளைவிடுத்தாளவ்வறையுள். ()

வேறு.

(மாயைஅல்லமனைத்தழுவுதல்).

வேனிலண்பகலின்வெய்யபாலையுணீர்வேட்டவனங்கிலத்துறு
நீர், தானெதிர்கண்டுபெருகவோடுதல்போற்றண்மலரணைமிசைய
மர்ந்த, ஞானநல்விளக்கைவிழியுறக்கண்டுநகையொடுதிருமுகம
லர்ந்து, பானலங்கண்ணிபுணர்முலைவிம்மப்பரிந்துமேல்விழுந்
துபுல்லினளால். (சுசு)

(அல்லமன்உருவெளிகண்டுமாயைவருந்துதல் .

நாடியவாடிகிழலெனவணைமேனுண்ணுறத்தோன்றியவிறையை
யோடினள்விழுந்துதழுவுறத்தழுவுறாமையாலணைமிசைவிழு
ந்தே,யாடியினிழலைபற்றநீட்டியகையாடியிற்றாககநின்றழுது
வாடுறுமழலைப்பேதையேபோலவருந்தினண்மதர்விழிமாயை.()

சொல்லருமழகன்றிருவுருவிழியிற்றோன்றலான்மீளவுமெழுந்
து, புல்லினண்மலர்மென்கைகளால்வெளியைப்புல்லல்போற்சு
ழல்வுற்றனள்வெறுவாய், வல்லியவ்வாறுவெளிமயக்குற்றுவன்ன
றன்னைப்படாமையினூ, லல்லமன்லனீருருவெளியென்னவுயிர்
த்தனளுண்மையையன்றே. (சுஅ)

(நூலாசிரியர்).

அருந்தவநெடுநோன் முயன்று தான்பெற்றவமுதைவாய்வைத்திடு மளவிற், கரந்தவறுதல்போலல்லமதேவன்கட்புலத்துற்றுமென் றேளிற், பொருந்துறவெளிபோல்வராமையாற்றீயிற்புழுவெனப்பதைபதைத்தரிவை, வருந்தினள்காமமல்லமாயன்றிவடிவுளார்யார்கடந்திடுவார். (சுகூ)

(இதுவுமது).

கன்னிகையென்றுமிறைமகளென்றுங்கருதிடாதவாவிளைத்திட்டு, மென்னிணைமுலைகண்மார்புறத்தழுவியிதழ்சுவைத்தணை மிசைப்புணர்வுற், றின்னலினின்பக்கடலிடைமூழ்கவிவன்றனுற்பெற்றிலேனென்று, தன்னகனைந்துவெய்துயிரபெறிந்தாடவத்தளையலைத்தவமடந்தை. (எ0)

(இதுவுமது).

பொழிந்திழிமழையால்வளிநனைந்திடுமேற்புகைந்தெழுமெரியில்வான்வேமேன், முழங்குவெண்டிரைப்பேராழியக்கலயமுனிவனையுழுத்துமேனஞ்ச, மெழுந்தரன்றன்னைவருத்துமேன்மயக்கமெய்துவனல்லமதேவ, னெழிந்தவர்தம்மையொழிவறமயக்குமொருத்தியுமவன்றனைமயக்கும. (எக)

(கனவுகாணுதல், சூரியனுதித்தல்).

விண்ணினைக்குத்திக்கையிளைப்பவர்போல்வேனெடுங்கண்ணியநங்கிருந்த,வண்ணலைத்தழுவித்தழுவிமெய்வருந்தியவசமுற்றணை மிசையுறங்கி, யெண்ணுறுங்னைவாலவன்புணர்ந்ததுபோலின் கனவொன்றுகண்டெழுந்தாள், கண்ணகனிலத்தினிருள்குடிப்பவனுங்கருங்கடன்முகட்டினிலெழுந்தான். (எஉ)

(மாயைபாங்கியர்க்குக்கனவுகூறல்)

காலையின்மாலைவார்குழன்மாதாகண்டுரைசெய்வளல்லமன்றன் கோலமென்சொல்வேன்விழியெதிர்தோன்றிக்குறுகிவெண்கைப்படாணதனுற், சாலவுணைந்துதுயின்றனன்கனவிற்றடமுலைகுழைந்திடப்புல்லி, மேலுநல்லருள்செய்துன்னைகாணென்றும்விடுகிலேனென்றனனென்றுள். (எகூ)

(பாங்கியர் அல்லமன் உண்மைதெளிதல்)

அருந்தவமழிக்கு மழகுடையணங்கிற்ககப்படாவிறலினன்யா
ரோ, புரந்தரனயன்மால்சுரர்முனிவராகிம்புருடர்விதியாதர
ரென்னப், பரந்தவர்தமமுளலனிவனொருவன்பார்த்திடிற்பராபர
னென்று, திருந்திழைமகளிர்மனததுளேவியந்துதெரிவையோ
டுரைத்தன்மேயினரால் (எச)

(பாங்கியர்கனவின்பயன்கூறக்களிப்படைந்தமை)

ஆசைநின்னுளத்தின்மிகவளர்ப்பதற்காயல்லமனிவ்வகைநடித்
தான்,பேசுறுகனவின்பயனுனக்குரைப்பிற்பின்புனைமெய்யுறவ
ணைவன், வாசமென்குழலாயென்றணைமனததின்கருத்தமற்றிட
வறிந்துரைத்தார், காசனிமருங்குன்மடநதையர்மாயைகவலைதீர்
ந்துள்ளுளேகளிததாள (எரு)

(மாயையைத்தாய்முனிதல்)

இன்னணமாயைமாதிடைநகழ்ந்தவியல்பினைமோகினிசிலர்போ
ய்ப், பன்னுறவறிந்துமானமீககூறப்பருவரற்கடலிடைப்படிந்து,
தன்னொருமகளவாழ்நாளினைக்கெய்தித்தனையைப்பாங்கிமாரொடு
கூ, டென்னிதுசெய்தாயையகோபேதாயென்றுரைநதின்னனபு
கன்றாள். (எசு)

மானமுமுயிருமொருங்குநில்லாதவழியுயிர்தன்னையேவிடுத்துத்
தானுறுபொருளாய்மானமேகொளுமுனரைந்ததன்செவிப்படி
லென்னாம்,பானுவுமறியுமியங் குறுமளவுமபழியிதுவழிவழிவரா
தோ, யானுனைவருந்தியீன்றதுமிதற்கோவென்செய்தாய்பாவி
யென்றிசைப்பாள். (எஎ)

குரவர்தாமியைந்துகொடுத்திலராயிற்குமரகேளனையவரெனி
னு, மருவராநிற்பர்தந்தைதாய்தங்களானையினொழுகுகன்னியர்
தா, முருவிலாரெனினுங்குரவருண்மகிழ்வுற்றுதவுறிணனையவ
ர்தம்மைப், பரவுவான்கடவுளாகவேநினைந்துபண்பொடும்பயி
லுவரன்றே (எஅ)

மணம்புரிவதன்முன்குரவரானையினுமணவினைமுற்றியபின்ன,
ரிணங்குறவருள்செய்கொழுநனானையினுமிருப்பர்தம்வயமில
ரன்று, மணஙகனையவர்தாமென்பதையறிந்துமடாதவிச்செய
லினைச்செய்தாய், பிணஙகுவாரிலையென்றிருந்தனைபோலும்பே
தைநீயென்றுதாய்முனிந்தாள். (எகூ)

(உலகவியல்பு, நூலாசிரியர்).

தான்செயுந்தவறுந்தாய்செயுமுனிவுந்தன்மனந்தனைநனிவருத்த
நான்செய்வதென்னென்றிருநிலநோக்கிநாணிநீர்விழியுக விருந்
தா, டேன்செய்மென்மொழியாண்மோகினிகண்டுசினந்தவிர்ந்
தகங்கரைந்தீன்மேண், மான்செயும்விழியாய்பிழையிலையென்று
ண்மனங்கரைவன்னேபோலுண்டோ. (௮0)

(மோகினிமுனியப்பாங்கியர்புகல்தல்)

மங்கைமீர்நீவிர்சூழ்ந்தனரிருந்தும்வளைதருவேலியில்பயிர்போ
லெங்கடம்மடந்தைநிறையழிந்தொழியவென்செய்தீர்பாவிகா
ளென்று, ளங்குறுமடவார்சொல்வெம்பிராட்டியருளொடுகே
ண்மதிமதனு, லுங்குலமடந்தையுயிர்விடாதிருந்ததுன்றவமென்
றுரைந்துரைத்தார். (௮௧)

பாங்கியர்பகரச்சினஞ்சிறிதவிந்துபாங்கியர்குழுவினுட்சிறப்புற்,
றோங்கியசகளைதன்முகநோக்கியுரைப்பண்மோகினியெனுமரசி
பூங்கணைமதவேளனையவல்லமனைப்புறத்துநின்றகற்றிடாதெங்க
ளீர்ஙகதிர்முகமெல்லியன்முனம்விடுத்தாயென்கொலோவெனவ
வளுரைப்பாள். (௮௨)

மானிடப்பிறவியரிததிலரசர்மக்களாகுதலரிததனி
லூனுறுப்பமைதலரிததிலரிதாலுணாவொடுபோகங்கணுகர்த
ருனெனப்பெரியர்கூறலாலன்னாய்தவம்பலமுயன்றுநீபெற்ற
மீனெனப்பிறழுங்கண்ணியைவெகுண்டுவெறுப்பதுதகாதெனவு
ரைததாள். (௮௩)

மோகினிசகளைபுகன்மொழிகேட்டுமுகமலர்ந்தென்றவப்பயனும்
பூகெனுமொழியாடவறிலள்யாழோர்பயின்மணமரசர்மேற்றெ
ராகலிவிவளுக்கல்லமன்றுனேயருமணத்தலைவனங்கவன் [ன்ப,
பாற், போகம்வேண்டியவாகொள்கெனப்புகன்றுபுகன்றனள்பி
னனுமோர்மாற்றம். (௮௪)

(மோகினிமாயையினினைவிற்கிணங்கியது)

உலகெலாமறியவதுவைசெய்காறுமுலகமன்னவனறியாமற்
றிலகவாணுதலாளொழுக்கநீர்மறைமின்றேமொழியீரிவடமைநீக்
கலமெலாதுமதேயாதலானுமக்குநான்சொல்வதென்னெனுமகளு
கலகிலாவுவகைசெய்துபோயினடன்னகத்திலுண்முனிவுறவர்
தான். (௮௫)

(மாயைவினாவும் சகளை விடையும்)

என்பிழைபொறுமலன்னையோடென்பாலிருந்தவரோசொலினத
னா,லன்புடையன்னைமுனியுமோவென்னவறைந்தனண்மாயை
கேட்டறைவாள்,பொன்புனைசகளைநங்குருவுனக்குப்புராரியேத
லைவனென்றிருப்பப், பின்பிதுநீசெய்தனையெனின்னினைப்பிழை
சொல்வார்மேறபிழையுண்டோ. (௮௬)

மானனையாய்நந்தாயறிந்தமையான்மறைநததுநொய்துபட்டன்
றிக், கோனிதையறிவனெனினெளிதாமோகோமளவல்லிநீகே
ண்மோ, போனதுபோகவினியவன்றன்னைப்புறத்தினில்விடுவே
தேயறிவு, தானெனவுரைத்தாண்மாயைகேட்டயர்ந்துதாங்கரு
ந்துயரமோடிருந்தாள்., (௮௭)

(அல்லமன் அறியான்போன்று சகளையைவினாவிடைபுகல்தல்.)

அல்லமனறிந்துநந்திருமடந்தைக் கடுத்ததென்புகலெனச்சகளை
வல்லிநின்மாயைவலையிடைப்பட்டமறையெலாமிறைமனைநிறை
ந்த, தொல்லைநல்வினையாலறிந்திலன்வேந்தனொருவனும்யாமுய்
யவேண்டிச், சொல்லுவதொன்றுண்டையநீபுறததோர்சூழலிலி
ருத்தனன்றென்றாள். (௮௮)

(அல்லமன்வருந்துதல்).

மாயையையகன்றானடக்கக்காலெழுமோவாயிடைமாற்றமொ
ன்றுண்டோ, போயொருவிடயமுணமனம்வருமோபொருந்து
றும்பகலிரவுளவோ, காயமுமுயிருங்கலந்துவாழ்வுறுமோகண்ட
னமெனவெனையொருவர், நீயறிவுறவிங்குரைப்பவருளரோநேரி
ழாயென்றனனண்ணல் (௮௯)

(நூலாசிரியர்)

கருத்தினையறியாதவன்மொழிதனக்குக்காட்டியபொருளையே
கொண்டு, விரைத்துணர்மலர்மென்குழலினாள்புணரும்விதியுள
தென்னிலெங்கொடியைத், தரித்தெவனொருநீயிருப்பினுமுனக்
குத்தருமிதிலையம்வேண்டாவென், றுரைத்தனள்கருணையென்
றுசெய்குவனென்றுழன்றவளண்ணலைநோக்கி. (௯௰)

சகளையிவ்வாறுமொழிதாநங்காய்சாலவுநன்றுநன்றென்று
நகைமதிதவழுஞ்செஞ்சடைமதுகைநாயகன்றிருமுனஞ்சென்று
முகிழ்முலைநடிக்கும்பொழுதுதன்செயல்செய்முயற்சியினின்றன
ன்றனக்குத், தருமெனவளர்போறிவிஞற்றன்னைத்தானலாதறி
தரப்படாதான். (கூக)

ஐந்தாவது-பிரபுதேவர்வந்தகதி-முற்றிற்று.

ஆ_திரு-விருத்தம் கூஎ௯.

ஆறுவது

விமலைகதி.

அமலையேவவகனிலத்தெய்துபு
சமலமாயைதனக்கருண்மூர்த்தியா
நிமலனல்லமனீதியையன்பிஞல்
விமலைகூறியவண்ணம்விளம்புவாம். (க)

(நூலாசிரியர்)

மதுகைநாதனைநாடொறுமாயைதா
னதிகவந்தனையாற்றிநம்மல்லம
னுதவுமான்மனத்தோங்கவிருந்தன
டிதிகளெண்ணிலசெல்லநிலத்திஞே. (உ)

(அம்பிகைஏவுதலால்விமலைமாயையைக்காண்டல்)

ஆயகாலையிலம்பிகைஞாலமேன்
மாயைபோய்நெடுநாளினும்வந்திலள்
போயிராதவட்கொண்டிவண்போதென
வேயிஞணல்விமலையையென்பவே. (ங)

கறையில்சோதிக்கயிலையினின்றுநம்
மிறைவியேவவிறைஞ்சிவருமுலைப்
பொறையிஞல்விழுந்தாளெனப்பூமிசை
மறுவிலாமதிபோல்பவ்வந்தனள். (௪)

வந்துபொன்னெயிலவட்டவனவசை
நந்துபொன்மணிமாடநணுகியே
சந்தமாயைதனதெதிர்நின்றனள்
கந்தமென்மலர்க்கற்பகவல்லிபோல். (௫)

(மாயைவிமலைக்குஆதனமளித்தல்)

நின்றபோதெதிர்கண்டுநிலவுல
கன்றுபோலுமிவ்வாயிழைவாழிட
மென்றுமாயையெழுந்துதொழுதணை
யொன்றுமேவியிருப்பவுதவினள். (௬)

(பாஙகியரவ்விருவரைவியப்புறுதல்)

அருகிருந்தவணையாிருவரு
மிருகரங்களுமேந்துமணியென
வுருவமைந்திவளொத்தனவொன்றுசூழ்
புரமடைந்தையர்புந்திவியந்தனர். (௭)

(மாயைவினவிற்குவிமலைபுகல்தல்)

மாயைவந்தமடந்தையைநோக்கியே
நீயிருந்தநெறுகுன்பெயர்யாதுநீ
மேயதன்மையென்னென்றுவினவலுந்
தேயுநுண்ணிடைசெப்புதன்மேயினள் (௮)

கயிலையென்னிடஙகற்பகவல்லியென்
பெயரியம்பின்விமலைபெருஙகுலச்
சயிலமங்கைநின்றன்புடையேவினள்
வியனிலநதனில்வந்துனைமேவினேன். (௯)

என்னமன்மகளெம்பெருமாட்டிதான்
மன்னும்வெந்துயர்மக்கட்பிறப்பினேன்
றன்னையுன்னிநின்றன்னைவிடுததெதன்
பன்னுகென்னப்பகர்தரன்மேயினள். (௧௦)

வேறு.

அல்லமன்வலிநிலையறிந்துவாவென
நல்லுமைநினைவிடநன்றென்றெஙகைநீ
வல்லமைபேசியிம்மண்ணில்வந்தபின்
சொல்லியநின்பெருஞ்சூண்மறந்தனை. (௧௧)

நின்னையுமறிநதிலைநீயென்ருலிவ
ணுன்னுறுமனமொழியுருதவல்லமன்
றன்னைநீயறிவுறுந்தனமையுண்டுகொல்
கன்னிமாதுமைதமகலையயல்லையோ (கஉ)

ஒடுறமருந்தயின்றுறஙகல்போலுமா
யாடியசூண்மறந்தயர்ந்திருத்தலா
ஞடிநின்றனைதரற்கென்னைநல்லுமை
யேடவிழ்மலர்க்குழாலேவிஞளென்ருள. (கங)

(நூலாசிரியர்)

கதிரொழுபகலெனக்கண்டிடாதுதண்
மதியெழுமிரவெனமணந்தெளிநதுதன
றிதியொடுநின்னைவுமோர்சிறிதறிந்தனள்
விதியுணரிறைமகளவிமலசொல்லிஞல் (கச)

மூலகாரணனெனச்சிலர்மொழிந்திடு
மாலுமோர்மானிடப்பிறப்பில்வந்துதன்
சீலமோர்ந்திலனெனிற்சிறியபேதைநான்
ஞாலமேன்மயங்குதனவிறல்வேண்டுமோ (கரு)

(இதுமுதல் கூரு-கவிகளால்விமலைஅல்லமன்சரித்திரம)
மாயைக்குப்புகல்தல்.

அல்லமனியல்பெலாமறியப்பூந்துணர்
வல்லிநின்குமுதவாய்மலர்ந்துகூறெனச்
சொல்லிநின்றினையடிதொழுதமாதொடு
வில்லுறழ்நறுநுதல்விமலகூறுவாள். (கசு)

கயிலையினுமையொடுகண்ணுதற்பிரான்
செயலுறுமல்லமன்செய்திகூறலு
மயலுறவிருந்துநானறிநதுளேனதை
மயிலியல்கேளெனவகுததன்மேயிஞள். (கஎ)

வேறு

படியில்வள்ளிகாவையெனும்பதியிற்றனக்குநிகரில்லா
ஞெடிவில்கருணைநிராங்காரனென்னுமுண்மைப்பெயரிஞன்
மடிவில்கற்பினவன்றேவிமாசுதீர்ந்தசுஞ்ஞானி
கடிவின்மறையாகமவிதிகள்கண்ணுற்றறியவொழுகுவார். ()

மெய்ம்மைசிவமேயல்லாமல்விரியுமுலகம்பொய்யென்பா
ரிம்மைமறுமைநிலையல்லவென்னநிகழ்ந்தகருத்தினர்
செம்மைநெறியிற்புறமொடகந்திரியுங்கரணங்காமாதி
பொய்ம்மைவினையிலவர்குருநூல்பொருளாய்த்துணிந்து
வீடுவப்பார். (௧௧)

இனையராகியிருக்குநாளில்வாழ்க்கையினின்றிடுதலாற்
றனையரின்மையானெஞ்சந்தளர்வான்போன்றுநிராங்கார
னினையுந்தியானமில்லாதநெஞ்சுஞானமில்லாத
வினையும்போலுமக்களிலாமிக்கவாழ்வென்றியம்பியே. (௨௰)

இந்தவுலகிற்குதவியாயியன்றதொழில்கள்பலசெய்யு
மைந்தன்வேண்டுமெனநிற்போன்மக்கட்பதடியாகுவா
னந்தவுலகிற்கானினைப்போனறங்கூர்மகனுமத்துவிதா
னந்தமுதவுமகவிருப்போன்ஞானியாகுமென்றெண்ணி (௨௧)

உடம்பைப்பொறியைக்கரணத்தையுயிரைத்தானென்றுழலாம
லடங்கத்துறந்துதனையறிந்துபேதாபேதமென்னுமயல்
கடந்திட்டிருக்கும்பரமுத்திகாட்டும்புதல்வன்வேண்டுமென [ன்
விடும்மைப்பிறவிநோய்தணிப்பவெண்ணுமனத்தானெண்ணிண

இரண்டோடிரண்டுமூவிரண்டையிரண்டாறிரண்டுமீமிசை
யெண், ணிரண்டோடிரண்டுகொண்டிருந்தவிதழ்ப்பங்கயங்க
ள்கடந்துபோ, யிருந்தகுளத்தின்மேலோராயிரந்தோட்டமலக
மலமிசை, யிருந்தசோதிதனைக்கண்டெம்மெண்ணமுடிப்பே
மெனவெழுந்து. (௨௩)

வேறுமொருவனுடனிருப்பும்வேண்டாதவத்திற்கென்படுதொடு
மாறும்மனையுங்கொழுநனும்போய்வனத்திற்கமலாசனத்திருந்து
தேறார்புனல்போற்றெளிந்தமனந்திறந்துந்திறவாவிழியொடு
பேறுமிட்டலிங்கத்திற்பிறழாதமையும்படிவைத்து.(௨௪) [தம்

தறிபோலுடலநேரிருந்துதயங்குமருங்கினிருநாடி
னெறிபோய்மீளும்வளியதனைநிறுவிநடுநாடியிற்செலுத்தி
யறிவோர்சிறிதுஞ்சலியாமலன்னப்பெயர்மந்திரமாறிக் [ரால்.
குறிபோயிருந்தவொருகுறியைக்குறித்துகொண்டங்கிருந்தன

வாயுநிற்பமனநின்றுமனந்தானிற்பப்பொறிநின்று
பாயபொறிகணிற்பவிடர்படுபுன்புலன்கணின்றனவா
லாயபுலன்கணின்றமையாலகிலந்தோன்றாதுள்ளத்தே
தூயபரமானந்தபரஞ்சோதிதோன்றக்கண்டிருந்தார். (௨௬)

ஒருங்குமனமோடிணையசிவயோகசமாதிநவதிங்க
ளிரம்பவிருந்தகாலத்துநெற்றிமிசையிற்பரஞ்சோதி
திரண்டுகுழவியுருவாகிச்சென்றுபுறமுற்றிடவதனை
விரும்புமிருவர்தாமுமுடன்விழிகடிறந்துகண்டனரால். (௨௭)

வெம்மையொழிந்துநிலத்திழிந்துவிளங்குகதிரோபனிநீங்கி
யெம்மையாளவருமதியோவிடுமிந்தனங்கணுகராத
செம்மையொளிவான்பேரழலோதெரியாதென்னவொளிர்ந்ததவ
தம்மையறியாவுவகையுளந்தழைப்பச்சோதிமதலையே. (௨௮)

அலைந்துபிறப்பிலாங்காரவஞ்ஞானிகளாமானிடரு
மலிந்தசுரருமுனிவருமற்றையோரும்பெறுவரோ
தொலைந்தமாயைநிராங்காரசுஞ்ஞானிகள்போன்மலவிருளை
நலிந்துவளர்சச்சிதானந்தநந்தாவிளக்காமதலையையே. (௨௯)

பேரானந்தம்பிள்ளையாப்பெற்றவர்க்குவிடயத்து
ளோரானந்தம்பெற்றுடனேயொழியுமுலகர்தம்மைநா
நேராவியம்பலாகுமோநிகர்தாந்தம்மிற்றாமென்று
வாராரிளமென்முகிழ்முலைநன்மடவாயுரைப்பதன்றியே. (௩0)

பண்டுபாசந்தபுசிலரும்பரஞ்சோதியைத்தாந்தம்முளே
கண்டுவாழ்வுபெறுநரலாற்கண்ணிற்காட்டுமவரில்லை
தொண்டுபடுமிந்நிராங்காரசுஞ்ஞானிகடம்முட்கண்டு
கொண்டவொளியையுலகுய்யக்குழவியாக்கிக்காட்டினரால். ()

சங்குந்தெய்வதுந்துமியுந்தழங்கமலர்மாமழைபொழிந்த
வெங்குந்திசைகள்விளங்கினகன்றீன்றமலடுதறிதளிர்த்த
பங்கங்கலந்தபுனறெளிந்தபதகர்மனமுந்தெளிந்தவருள்
பொங்குந்துறவர்மனமகிழ்ந்தபுனிதன்மகவாய்த்தோன்றுநாள்.

நையாமனத்துநிராங்காரன்ஞானத்திரளாம்பிள்ளைதனை
மெய்யாமுளக்கணன்றியுமிவ்விழியுங்காணப்பெற்றனமென்
றெய்யாவுவகைக்கடன்மூழ்கியேறான்மார்போடுறத்தழுவிக்
கையாலெடுப்பவெங்குநிறைகனவான்கனவாஞெய்தாகி: (௩௩)

செவ்வாய்ஞானமயில்கொழுநன்செந்தாமரைத்தாள்வணங்குபுந
மிவ்வாய்மகனதியல்புநீயியம்பாயென்னவவனெறிந்து [ம
சைவாகமமுமாரணமுஞ்சாற்றற்கரியநமமகவை
யெவ்வாறுரைப்பனியான்மடவாயென்றுவியந்துகூறுவான். ()

நாம்பார்க்குழவியாகாமனம்பாற்குழவியாயினன் [ந்
நீமபாற்கடலிற்றுயில்வோனுஞ்செந்தாமரைமேலுறைவோனு
தாம்பார்க்கரியவடிமுடியோன்றனேயையமிதற்கில்லை
காம்பாற்புரிந்ததனையதோட்கனிவாய்த்தடங்கணென்றான் ()

ஆன்றமயல்செய்சையோகத்தன்றித்தவயோகத்தினு
லீன்றபொழுதிற்றன்மகனையிருந்துசான்றோனெனக்கேட்டு
தோன்றுமுவகைக்கடற்படிந்தாள்சுஞ்ஞானித்தாய்பசும்பொன்
போன்றுவளர்ந்துமருங்குன்மிடிபோககவறியாவிளமுலை[மலை,
யாய். (௩௬)

வேறு.

மத்தநெஞ்சகமோடுதம்மதியினென்றையறைந்தி து
மெய்ததுறும்பொருளென்றதைவேதமாகமமோதுமென்
றுத்திகொண்டுரைசெயதெதிரொன்றைநிந்தைசெய்சமயர்தம
பித்தைதயல்லெனுமல்லமாப்பிரபுவெனும்பெயரிட்டனர். (௩௭)

வினையினுலொருவன்றருமேனியாளனலாதொரு
மனிதனுகிநடித்திடும்வடிவனுதலிலல்லம
னினையுமாறுதவழ்ந்துபின்னின்றுமெல்லநடந்துபோய்
வனையுமாமணிமாளிகைமறுகிைடல்பயின்றனன் (௩௮)

வருகவெங்கடமாவியேவருகக்கண்ணுகரமுதமே
வருகவெங்குலதீபமேவருககேடறுசெல்வமே
வருகபாசவிநாசனேவருகஞானவிநோதனே
வருகவென்றனையுளமகிழ்ந்திடவந்துமேல்விழுமல்லமன் (௩௯)

மாயையாலுளவாகியவடிவுநாமமழித்துள
தாயவோர்பிரமந்தனையறியுமாற்றிவித்தல்போன்
மேயபேதையர்மணலமைவீடுதாள்கொடழித்தனன்
போயுலாவுவன்மாணிடன்போலவேவிளையாடுவோன். (௪௰)

நாணியக்கினியங்குறுஞாலமென்றறிவிதல்போற்
றனுருட்டுநெல்வீதியிற்றமணியச்சிறுதேரினை
யாணடக்கருநெஞ்சகமிதனையொக்குறுமென்பது
போனமக்குயிராயினேன்புதியபம்பரமாடுமால். (சக)

ஆடியொன்றெதிர்கொண்டுதம்மானனந்தெரிவார்கள்போல்
கூடியொண் குருவெதிர்கொடுகொண்டுதன்பெருவிஞ்சைக
ளாடியொண்கலைகற்றல்போனாடகம்பலசெய்தனன்
பீடுறுமபழமறைகளும்பேசருமபுகழாளனே. (சஉ)

தந்தைதாயுளமின்புறத்தனதுபேரருளாலிள
மைந்தனாகியிருந்தொருவாலலீலைநடித்தரு
ளெந்தைதானுலகெங்கணுமெய்திமக்கடமவல்வினை
சிந்துமாறுநினைந்திதுசெப்பன்மேயினனென்பவே. (சங)

உங்கள்பாவனையாருமையாலுருவமாமகனாகிநா
னிங்குமேவியிருந்தனனினிநடந்துலகெங்கணுந்
தங்குமாதவர்முதலியோர்தங்களெண்ணமுடிப்பனென்
றெங்கணாதனியம்பவவ்விருவரும்புகல்கின்றனர். (சச)

பிறப்பெனுங்கடலிற்படும்பிழையேமுறுபுணையனைய
துறப்பின்வீடெனுமொண்கரைதுன்னுறு தமிழ்வேமெனு
மறப்பிலாவிருகுரவருமனமுளைந்துரைசெய்திடச
சிறப்பஞானசிகாமணிதெளியுமாறுரையாடினன். (சரு)

சறறுநும்மையகன்றிடேன்றளரன்மின்மனமென்றுநான்
சொற்றதையுமக்கெனிற்றுணியுமாகமவேதநூல்
கற்றுளோரைவினாய்நிராங்காரஞானிகடமையிவ
ணுற்றவல்லமனகல்வனேலுணாமினென்றுணர்மின்களே (சசா

என்றுபொன்றுமிவ்வுடன்முதலியாவும்வேறெனநீக்குப
நின்றதம்மில்வேறலனெனுநிலையைநின்றுதாதான்மிய
மொன்றுறும்பரிசுரைசெயூவுணரும்வண்ணமுணர்த்தினன்
பின்றலின்றியவல்லமாப்பிரபுவெனுங்குருராயனே. (சஎ)

தநதைதாயிலனாகியதானுவாகியசங்கரன்
மைந்தனாய்மகவில்லெனுமனவருத்தமகற்றவு
முந்துதேசிகனாகிநன்முத்திநல்கவுமெய்தினோ
ரிந்தமாதவரலதிலையென்றுமக்கடுதித்தனர். (சஅ)

ஆதலாலெழிலல்லமனருளினாலுறுகின்றது
வாதமாறுநன்முத்திதான்மலைதருங்கொடியறிதியென்
றோதினானதுபொழுதுடனிருந்தனனென்றவண்
மேதைமாயையறிந்திடவிமலைகூறினளென்பவே (௪௧)

எள்ளிலெண்ணெயெனப்படாரிந்தனத்தெரியென்னவாய்
விள்ளுமென்மலர்மணமெனவிரவியெங்கணுநிற்பினும்
வள்ளலல்லமனன்பர்தம்மனமடைந்துவிளங்குவன்
றெள்ளுமின்சுவைவிம்முபாறிரண்முலைக்கணினொழுகல்போல்

ஆறாவது-விமலைகதி-முற்றிற்று.

ஆக-திருவிருத்தம்-௩௫௪.

ஏழாவது

மாயைசோலாகலகதி.

நல்லெழில்விமலையின்னணநவின்றிட
முல்லைவெண்ணகைவருமுயற்சியெண்ணியே
புல்லுவனவனையென்றெழுந்தபோதினி
லல்லமனகன்றமையறியக்கூறுவாம். (௧)

(மாயைஅல்லமனைஅடையும்விதம்வினாதல்)

முகிழ்மதியணிபவன்முதல்விக்கோதிய
வகைபெறவிமலைதான்வகுப்பமாயைகேட்
டகநெகிழ்வுற்றுநாமல்லமப்பெருந்
தகைதனையடைவதெவ்வாறுசாற்றென்றாள். (௨)

(இதுமுதல் ௰௪-கவிகளால்விமலைவிடைபகர்தல்)

மழுவலமுயரியவள்ளல்வந்தனை
யழகுறவியற்றினையாயினல்லமன்
விழியெதிர்தோன்றிநீமனத்துவேண்டிய
தொழிவறநல்குவனுனக்கென்றோதினாள். (௩)

முதல்விநீயுரைசெயுமுன்னமேயருண்
மதுகைநாயகன்றனைவழிபட்டேத்தினே
னதுதரும்பயனிலையறிந்துளேனெனப்
புதுமயன்மூழ்கினாள்புலர்ந்துகூறினாள். (௪)

வெருவறவிவளகவிழியிலாமையாற்
பரசிவபூசனைப்பயனிலெனறனை
ளாகரவென்றுகாதமகைவைத்தி.:.
துனைசெயும்விமலைதன்னுளங்கலங்கியே. (ரு)

பயனிலையருச்சனைபயின்றுமென்றனை
யயனரிமுதலியவமரர்க்காயினு
நயமொடுசெதூசிவநாதன்பூசனை
முயலுதலன்றியோவொண்ணமுற்றுமோ. (சா)

வாசவனரியயன்வானநாட்டுளோர்
பாசமின்முனிவரர்பலருமண்ணிடைப்
பூசனைவிதிமுறைபுரிந்தவாலயங
காசணியல்குலாய்காண்கிலாய்கொலோ. (எ)

மலைமகள்சூரரமகளிர்பாற்கட
லலைமகண்முனிவரில்லறக்கிழத்தியர்
கலைமகள்விழிநுதற்கடவுட்பூசையா
னிலைமைகளடந்தமைநினைந்திலாய்கொலோ. (அ)

சித்தியுமாயுளுஞ்சிறப்புங்காமிய
புத்தியரடைவரப்புதநிபோக்கினோ
முத்தியையடைவொமமுதல்வனபூசையாற்
சத்தியஞ்சத்தியந்தளர்மருஙகுலாய் (கூ)

பீடுறுமானிடப்பிறப்புவாய்த்துநல்
லேடவிழ்மலரினுலிறையைபபூசியார்
பாடமைகாளெலாம்பாழ்க்கிறைப்பவர்
மூடரையெண்ணுஙகான்முந்திநிற்பரோ. (கய)

காம்படுதோளிமுக்கண்ணன்றுண்மலா
தேம்படுமலர்கொடுபூசைசெய்பவர்
பாமபொடுபழகிலாபபரமனென்றவர்
பூம்பதமணமகிழ்ந்துலகம்போற்றுமே. (கக)

நோய்ப்பிறப்பிலாதகண்ணுதலைப்பூசியா
வாய்ப்புறததலைக்கொருமதிபெறுநர
ஞய்ப்பிறப்புற்றதினறிஞொள்ளுரு
காய்ப்பிறப்பாற்றவுநன்றுநன்றரோ. (கஉ)

பொருவிலியாகமம்புகன்றமந்திரக்
கிரியைகள்வழுவறக்கிளக்குநல்லருட்
குருபரனருளினாற்கொண்டுசெய்குநர்
ப்ர்சிவபூசனைப்பயனைநண்ணுவார். (௧௩)

அண்ணலைம்முகங்களுமருளுமாகம
நண்ணியவிதிமுறைநன்குசெய்யினு
மெண்ணருமன்புளத்தில்லையேயெனிற்
பண்ணியபூசனைபயன்றராதரோ (௧௪)

பூசைசெய்தன்னையும்பூசிக்கப்படு
மீசனதியிலபையுமிறைவன்பூசைசெய்
யாசறுபொருளையுமறிவறிந்துயர்
தேசிகனருளினாற்றெளியவேண்டுமால் (௧௫)

மந்திரதந்திரவழுக்கள் வந்தவோ
சிந்தனைபுறவிடயத்திற்சென்றதோ
பைந்தொடிபூசனைபயனிலென்றுநீ
நிந்தனைசெய்ததென்னிகழ்த்துவாயென்றாள் (௧௬)

(நூலாசிரியர்)

என்றுநல்விமலைமாதியப்பூசையால்
வென்றிகொளல்லமன்விழியிற்றோன்றிய
நன்றியையறிந்திலணழுவிநிற்றலால்
வன்றுயர்மனமுறமாயைகூறுவாள். (௧௭)

(மாயைவினாவிற்குவிமலைமனமிரங்கிவிடைபுகல்தல)

வேறு.

ஒன்றையுமுணர்கிலேனானெனகுருவுரைததவாற்றா
லின்றளவிலிங்கபூசையியற்றியுமபயனொன்றில்லை
யென்றனள்பருவமுற்றோர்க்கிருமறையுபதேசிப்ப
தன்றிவன்மனிதர்க்கோதினதுபயன்படுவதுண்டோ (௧௮)

நெறிபலமுறையுணாத்துநினைந்திலளதனையந்தோ
மறுகுறுமனத்தாளாகிமாயைமால்கொண்டிருந்தா
ளறிவிலர்க்கறிவிப்பார்தாமறிவிலராவரொன்று
வெறிமலர்வணர்வார்கூந்தல்விமலைதன்மனந்தளர்ந்து. (௧௯)

இவண்மனங்கவன்றிருந்ததினைநானறிவலென்று
குவிமுலைவிமலைசொல்வாள்கோற்றொடிமடந்தாய்நின்மே
லவிழ்மலரம்புபட்டதாயிருந்தன்றெனக்கு
நவிலுதிமறையேலன்னைநகமகளாணையென்றாள். (உ0)

ஆணையைவெருவிமாயையம்பலத்தாடாநின்ற
தாணுவுமுளமவிரும்புந்தண்ணுமைதொழிலான்கண்கட்
கூடொணுமழகின்மிக்கானொருவன்வந்தனனன்னானைக்
காணலுமெனைநான்காணேனென்றனள்கற்றார்போல. (உக)

அல்லமனனையனுமமவன்றனக்கலதென்னெஞ்சக்
கல்லுருகுறுதுமுக்கட்கடவுளுக்கன்றிமேரு
வில்லுருவாவதுண்டோவிளங்கிழாய்நின்னைக்காணு
நல்வினையொன்றிருப்பநானுயிர்தரித்தேனென்றாள். (உஉ)

நீநவிலல்லமன்வேனெடுங்கண்வாணுதன்மடந்தாய்
நானவிலல்லமன்றானச்சுமுன்றனக்குத்தக்க
மானிடவடிவங்கொண்டுவந்தனனபோலுமன்னோன்
ஞானநல்விழியினன்றிநயந்துதன்னுண்மைகாட்டான். (உங)

என்னநல்விமலைகூறவிலங்கிலைநெடுவேற்கண்ணி
தன்னிகரல்லமன்சசிதாநந்தசம்புவென்றா
யன்னவனலனிவன்றானமதத்தளவல்லமன்காண்
முன்றொடுபின்மயங்கமொழிந்தனையணங்கேயென்றாள். (உச)

வேண்டியவடிவங்கொண்டுவேண்டியவாறுசெய்யு
மாண்டருளல்லமற்கீதாமென்றுமாகாதென்றுங்
கோண்டருநினதுநெஞ்சாற்குறித்திடப்படுவதுண்டோ
பூண்டிகழிளமென்கொங்கைப்பொற்றொடியென்றுசொன்னாள்.

(மாயைவிமலைக்குத்தன்வலிமைபுகல்தல்.)

தருக்கநின்னுடனுரைத்தறக்காதினியரங்கிலென்றன்
கருத்துறுமனையன்றன்னைக்காட்டுவல்கண்டுநீயின்
புரைத்தருளினையனென்னவுணர்ந்தறிவரியனென்று
தெரித்தவனாயினன்றன்றிறலினைக்காண்பலென்றாள். (உசு)

(மாயைவிமலையோடுஆலயமடைதல்.)

கண்டுகொண் மணியின்றன்மைகாட்டுதற்கறிந்துளோனைக்
கொண்டுசெலபவரபோல்வந்தகோதையையுடன்கொண்டேகிப்
பண்டுதன்பூசைக்கெய்துமபரிசுபோன்மகளிர்சூழத
தொன்டையங்கனிவாயமாயைசுடர்மணிக்கோயில்புக்காள். ()

அருச்சனைமுன்புபோனன்றுற்றுபுமதுகைநாதன்
திருச்சரணங்கள்போற்றிசசேயரிநெடுங்கட்செவ்வாய்
விளைததுணர்மலாமெனகூநதல்விமலைமாதோடுமெந்து
நிருத்தமண்டபம்புகுந்தாணிளைவளைசதளிர்க்கைமாயை. (உஅ)

(மாயையாடிததல்.)

அலலமரிவாதாநதாமெனறறிதரவறிதிராமற்
சொல்லுகவெனசடிககுநதோற்றமபோன்மததளததை
வல்லவனறைதலோடுமாயைநெஞ்சுசலாடச்
சில்லரிமணிசசிலமபுசிலமபுறவாடுகினறாள (உகூ)

முன்னுறவிருந்தஞானமூர்ததிமேல்விழியுமார்த்துப
பின்னுறநின்றமூாததிமானமிசைப்பெயருநெஞசு
மனனுறவிருததின்னறுமாயைதானடிததாளகணடோா
தனனயனமுமானெஞசுநதனமிசைவநதுவீழ. (கூ0)

(நூலாசிரியா)

அரததமதுறபளிஙகாயரிமதாமழைககணமாயை
கருத்துறுகாமநதனபாற்காணுறததோனறிநின்றுன
வருததுறுசெயல்கொணமாயைமருவியகுணமடுததுப்
பரததிநிற்றென்றுமென்றுபகர்வதுமுணமையன்றே. (கூக)

கூத்துக்குப்புகுநதநம்பிகெரிட்டுகெகுநாணுறுமற
சீர்த்தப்புநடநவின்றுசிநதைதேறுகினறுள
வார்ததைக்குட்படாதஞானவாரியைவாயாற்சொல்ல
மூததுக்குமதியைவெனறமுகததியர்குழாததுணணி. (கூஉ)

கையொடுசெல்லாநின்றகடைக்கணுன்மாயைகாட்ட
வையனைவிமலைகண்ணுற்றதிசயமுடையளாகி
ஙவயகமதனின்மிககமனிதருளினையனபோல
மெய்யழகுடையான்றன்னைவேறுகண்டிலனென்றெண்ணி. ()

மாறருமலமனேயிவவடிவுகொண்டிவளசெயபூசைப்
பேறருளுதற்குற்றனேபெருந்தவத்தாறபிறநத
வேறொருமகனேனென்றுவிமலையைய த்தாளகித
தேறிலணிற்பமாயஞ்செய்துநின்றனனெனகோமான். (௯௪)

தமமில்வேலையினிற்சேய்மைததடத்தொருவனைக்கண்டன்று
னமைவுறவருதல்போதலையமுற்றறியாபோல
நிமலனைவிகாரியென்றுநிகழ்நிருவிகாரியென்றும்
விமலையேமயஙகுமென்னின்மாயையைவெறுப்பதென்னே. ()

(விமலைமாயைக்குஅல்லமனைதெரித்தல்.)

நீர்நிலைகோலாற்காணுநீர்மைபோலிங்குநின்றான்
சீர்நிலைமாயைதன்னாற்றெளிவுறவறிவலென்று
வேர்நிலைவடிவமாயைக்கினையனேயலமனென்று
வார்நிலைமுலைமடந்தைவடிக்கணாற்காட்டினளால். (௯௬)

(மாயைஅல்லமனையறிதல்.)

கண்ணினாற்கேட்குஞ்சீர்சால்கஙகணத்திறைவன்முன்னர்
கண்ணினாற்குமரர்நெஞ்சக்கட்டவிழ்த்தாடுவாட்குக்
கண்ணினாற்கூறவந்தகயிலைமாதறிந்தாளன்றாள்
கண்ணினாற்கண்டுஞானக்கண்ணினாற்காண்பான்றன்னை (௯௭)

(நூலாசிரியர்)

வல்லிதன்மனத்திற்காமமாய்ந்துவண்கயிலைக்குன்றிற்
சொல்லியசூணெஞ்சத்திறமறான்றலுஞ்சுழன்றுடிப்போ
யல்லமன்மீதுவீழ்வாளாகமேல்வீழ்ந்துபற்றிப்
புல்லியநினைந்துசென்றாள்புல்லியநெறியினின்றாள். (௯௮)

(அல்லமன்மாயையின்செயலைவெளிப்படுத்தல்)

கண்டனனவள்கருத்தைதக்காரிகைமனத்திற்காம
மண்டலமுணரக்காட்டிவழிக்கொள்வலென்றுளத்திற்
கொண்டுகைதவறிவீழ்ந்தகுடமெனமத்தளந்தான்
விண்டுகெவெறிந்துபோகட்டோடினன்விரைந்துவீரன். (௯௯)

(பாங்கியர்வியப்புற்றுவருந்துதல்.)

இத்தனையாட்டமெல்லாமிவட்கிதனாலென்றெண்ணி
மத்தளமதனைவீசிப்போகலபோல்வளளல்போகப்
பித்தடைந்தனன்கொலென்றுபித்துறீஇமாதரொல்லாங்
கைத்தளிர்விரன்முடக்கிக்கவுளடிவைத்துநின்றார். (௪௦)

பறையடித்தின்றுகாறுமறைத்தவிப்பாவைசெய்கை
பறையுடைத்தொழிந்துகாளைபாரொலாமறியச்செய்தான்
கறையடிக்களிநல்யானைக்கருங்கழற்சீற்றத்துப்பி
னிறைமகட்குயிரிலாதென்றிகுளையர்மனமுளைந்தார். (௪௧)

(மாயைதன்சூள்நழுவவருந்தல்.)

சிலைமதனின்றுசெய்யுஞ்செருவினுக்கன்றிவெள்ளி
மலைதனிலியம்புமாற்றம்வழுவிற்றென்றுளமழிந்தாள்
கலவிசெய்தலைவனீங்கக்கைப்பொருட்கழுதிரங்கு
முலைவிலைமகளிர்போலமுத்தவாணகைப்பொற்கொம்பு. (௪௨)

(மாயையைப்பாங்கியர்தேற்றல்.)

மாலைவாய்மனையேபோலுமாயைவாண்முகத்தைக்கண்டு
வேலுலாங்கருங்கட்செவ்வாய்விமலைமாதவளுளத்திற்
சாலுமாரஞரறிந்துதடங்கணாய்தளரேனீநின்
சீலநாயகன்போந்தேயந்தேடிநாங்காண்போமென்றாள். (௪௩)

(நூலாசிரியர்)

சிலைநுதல்விமலைசொல்லாற்றெளிந்துளமிறையைநோக்கிக்
கலைதொடருழைபோன்மாயைகாட்டினிற்றொடர்ந்துபோனாள்
மலர்தொடரளிகள்போலமாயையைத்தொடர்ந்துசென்றார்
கொலைபடுமயிலமர்த்துக்குழைபொருதடங்கணல்லார். (௪௪)

மெய்த்தவம்பயின்றுபெற்றுவேந்தர்க்குங்கொடாமன்முக்க
ணத்தனுக்கென்றுவாளாவரசன்வைத்திருந்தபாவை
மத்தளிகன்பின்போனாண்மகடனையந்தோவாண்டு
பத்தின்மேல்வைத்திருத்தல்பாவமென்றிகழ்ந்தார்கண்டோர் ()

பாவமும்பழியுநல்கும்பல்வகைப்புகழறங்கள்
யாவையுமழிக்குமெய்துமின்பமுமதனாலெய்து
நோவுநன்மரபுஞ்செய்யுநோன்புநல்லொழுக்கமேன்மை
சாவுமெண்ணுறுமனிற்குந்தயங்குபுன்காமமென்பார். (சசு)

(மாயைபாலையிற்செல்லல்.)

வேறு.

பஞ்சின்மேன்மிதிப்பினும்பதைபதைக்குமென்பதங்க
ளஞ்சுறுள்பரன்மிதிப்பதைநீருணவவாவாள்
விஞ்சுஞாயிறுமுதிரகதிர்வெதுப்பினைவெருவா
ணெஞ்சியோகிமேலிருத்தியந்நினைவிலைசென்றாள். (சஎ)

(பாலைவனச்சிறப்பு.)

காமவெந்தழலாலுடல்வெந்துளங்கரிந்த
கோமடந்தையலாலலைமேல்வருகுளிர்தண்
பூமடந்தையப்பாலையிற்போமெனிற்புனலிற்
றுமிளங்கயல்சுடுமணல்வீழ்ந்தெனத்தளரும். (சஅ)

பானலங்கருங்கண்ணிபோகியகொடும்பாலை
யானைதன்புழைக்கைநிகர்தூளியிடைவிடாமல்
வானநின்றுபெய்யினுந்தழற்பட்டவல்லிரும்பின்
மேனகந்தெறிதிவலைபோற்சுவறுறுமவிந்து. (சகூ)

மாலருந்தியபோதுதன்வயிற்றிடையிராதிப்
பாலையென்றுடனுமிழ்ந்திலனுகின்மெய்பதைத்து
வேலையின்றலைவீழ்ந்ததனாலுமுண்வெண்ணை
யாலுமவெந்தழறணிந்துயிருய்குவனலனே (ருo)

நாயினுவிநீர்சிறுமுயற்குருளைகணக்குந்
தீயபாலையிற்றனைமறந்தவசத்திற்சென்ற
மாயைமாதுபின்றொடர்ந்துசென்மலர்முகமிர்தர்
வாயினீரறீஇக்கண்கணீர்சுரந்தனவந்து. (ருக)

கானனீரொனச்சிறிதிடங்கடிதுசென்றிளைப்பார்
மானனூர்சிலர்வாய்க்ககடைநாவினல்வருடித்
தானையோாகரமுகத்தெதிரசைத்துமெய்தளர்வார்
வேனிலாகொடிதென்றுதம்விதியினைவெறுப்பார். (ருஉ)

மாதரிவ்வணந்தொடர்ந்துபின்வரவெழின்மாயை
பாததாமரைவருந்தினபாலையுண்டந்தவ்
வாதிநாயகன்றனைமறித்துதவிசெய்தறன்மெல்
லோதியோடுறவாவமென்றுழைகணமுன்னேறுமே. (௫௩)

கூந்தன்மேல்விரிமுகிறரக்கோபமவாயகாட்ட
சேந்தகொங்கைமயனவடமலையருவியையேய்ப்பக
காந்தளங்கைகடரவருங்கானெனக்கலாபம
வாய்ந்தமஞ்ஞைகண்மகிழவந்தனள்பெருவனத்தில். (௫௪)

(மாயைவரவறிந்தமாதவாமனந்தளர்தல்)

சிங்கமுங்கரியும்பணிசெயத்தவஞ்செய்யூ
உங்குறுந்தவாமாயைதன்முலையிடையாமா
தங்கமுஞ்சிறுசிங்கமுங்கண்டுளந்தளர்ந்து
பொங்குறுந்துயரோடெழுந்திரிந்துபோயினரால். (௫௫)

(நூலாசிரியர்.)

கொடியவாளரிவேங்கையைக்கண்டமான்குழாம்போ
னெடியவார்சடைமுனிவரர்கலங்குறுநிலையுந்
தொடியுலாவுமென்றோண்மடவார்வருந்துயரு
முடியுமாறருள்செயநினைந்தனனருண்மூர்த்தி. (௫௬

மாயைபோகவோர்கணத்தினிற்றரப்பனீர்மனத்தி
னேபுரீரெனவொருமுனிபோனின்றுநுவன்று
தூயமாதவாக்கருள்செய்துதொல்லைநல்லுருவாய்த்
தேயுநுண்மருங்கணங்கெதிர்தோன்றினன்சிரித்து. (௫௭)

பொங்குமாரழல்வெஞ்சுரம்புக்கபூவையர்க்குக்
கங்கையாறெதிர்ந்தாலெனக்கண்ணெதிர்தோன்று
மெங்கணாயகன்றிருவடித்தாமரையிணையைத்
தங்களாகுலந்தீர்ந்துமெய்குளிர்தரச்சார்ந்தார் (௫௮)

(பாங்கியர் அல்லமனைத்தூறுதல்.)

பெருகளற்றினிலழுந்தியங்கெழுபவன்பிடித்த
கரனெகிழ்த்துவிட்டகல்பவன்போலிளங்காளாய்
விரைமலர்க்கணைபட்டுளனையுமெல்லியலை
யருளறத்துறந்தனையென்கொலென்றனரவர்தாம். (௫௯)

(பாஙகியர்க்கு அல்லமன்சமாதானம்.)

பற்றியாயிடைவிடுத்ககாநீயிரோபற்றி
யிற்றறநா ஞா பெரிதெதிலெளிதனையிவ்வுலக
முற்றமோதாறுந்தமபிழைமொழிகுநருளரோ
குற்றாஙடியேதிலரிடைகூறுநரல்லால். (கூ0)

(பாஙகியர் அல்லமனைப்பழித்தல்.)

என்னவோதலுமல்லமனேந்திழைமடவார்
மன்னன் மாமகண் மனதழுதெழுகாமநோய்வளரு
முன்னநீமுனியாதிருந்தின்று தான்முனிந்தா
யென்னையேறவிட்டேணியைவாஙகினையென்றா.' (கூக)

(மாயைக்கும அல்லமனுககும்வாக்குவாதம்)

தொலலைநின்றிருமேனிபோலுள்ளமுநதூயதாய்
நல்லையென்றனைநமபினேனஙஞ்சகநடிப்பு
வலலையெனபதையறிந்திலேனெனவன்சொற்
சொல்லிநின்றனண் மாயையெமபிராணிதுசொல்லும (கூஉ)

வஞ்சநாடகநடிப்பதுமாயைதன்செயலோ
தஞ்சவலலமனறனசெயலோவெனததடஙகட்
பஞசின்மெல்லடியாய்கடவுளையுமபடிறி
னெஞசமாதவாதமையுங்கேட்டறிதிநீயென்றான். (கூ௩)

கள்ளன்மஙகையைகசளவுசெய்பொருளினைக்கண்டு
கொள்ளுநன்குறிபுகல்விப்பதொககுமென்கூதலைதத
தளாருஞசுராமுனிவராற்சொல்விக்குந்தகைமை
வளளலென்றுபுன்னகைகொளீஇயுரைக்குமம்மாயை. ()

நெஞ்சமயாதிறலெலனையகன்றிடவரிநினைக்குங்
கஞ்சன்மாயையையிலனெனக்கழறவாயுண்டோ
விஞ்சும்வானிறையென்னையெமமெய்யிறல்விடுவான்
றஞ்சயாயையென்றிகழ்தரததக்கசொற்கற்றோய். (கூரு)

என்னையஞ்சிமாவழங்குகாட்டிருக்குமாதவரொன்
றன்னைவென்றிடவல்லரோவல்லரொன்றன்னைப்
பின்னைவென்றிடவல்லரியார்பேசுதியென்று
மின்னைவென்றநுண்ணிடைசொலவல்லமன்விளம்பும. ()

என்றனுணையக்கடப்பவரிலையிலையென்று
வென்றிகூறினையேலவர்நிற்கவேல்விழியாய்
நின்றவாருயிர்முயற்சியாணிகழ்த்தியமாற்ற
மன்றிவாழ்மறையாகமத்தறிதியென்றறைந்தான். (௬எ)

* நாலுவாக்குநீபார்ப்பினுநானவற்றினுக்கு
மூலகாரணமாகுவன்மொழிந்தவிம்மாற்ற
நூலெலாமுணாத்திடுமெனச்செருக்கொடுநுவன்றாண்
மாலெலாம்பிறப்பதற்கிடமாகியமாயை. (௬அ)

ஆட்டுகிற்பனிவ்வுலகமுமென்றனைநின்னை
யாட்டுகிற்பவராரெனவறிந்திலைபேதாய்
கேட்டுநின்னையோர்பொருளெனமூடரோகிளப்பார்
நாட்டுமென்னைநன்கறிந்துயர்ஞானிகணவில்வார். (௬௯)

(நூலாசிரியர்)

ஆனையாரிருந்தாட்டுவோரவதையறியே
மாரவேள்செயுநோய்மறித்ததன்பினென்வாதம்
பாரெனுவியம்பினள்பசிக்கனமிடிற்பசிநோய்
தீருமாமருந்துதவுவனென்பவர்சீர்போல். (எ0)

காமியாகிநீயருச்சனைகடைப்பிடித்தமையா
னுமவேனெடுங்கண்ணினுய்காமிபோனடித்தேன்
றீமைனெஞ்சினுற்சூணினைந்தனைநினைத்தீண்டேன்
போமினுருடனென்றனன்வன்சொலாற்புனிதன் (எக)

(மாயைதன்வலியிழந்துவருந்துதல்).

வேறு.

மண்ணுலகிலிழிகுலமத்தளத்தொழிலோன்றனைவிரும்பிவறிது மீண்டா, ளண்ணன்மகளெனும்பழியைமாளாமனிறுவிப்போயங்கைகொட்டி, விண்ணுலகநகைசெய்யச்சூண்முடியாதெவ்வாறுவிமலன்பங்கிற், பெண்ணரசிதன்முகத்தில்விழிப்பலெனமாயையுளம்பீழையுற்றாள். (எஉ)

---

* நாலுவாக்காவன. பரை, பைசந்தி, மத்திமை, வைகரி. என்பனவைகளாம்.

(அல்லமன்மாயையைமுனிதல்.)

அன்பிஞலன்புபெறற்கெளியனுமெனைச்சூளோன்றறைந்துவ ந்து, வன்பினுற்பெறவேண்டிநின்றழிந்தாயிதுதகுமோமாயை மாதே, முன்பினுக்கவிதைத்துக்கரும்பாகவேண்டிமிக்முயன் றுநெஞ்சிற், றுன்பராய்த்திரியுமவர்போலென்றுன்மாயைதனைத் துறக்கவல்லான். (எங)

(மாயைவருந்தவிமலைஅல்லமனுக்குப்புகல்தல்.)

கறைகுறுகவந்தகலங்கவிழ்ந்தநாய்கன்போலக்கலங்கிநின்ற வளைபுனைமென்முலைமாயைதனைக்கண்டுவிமலையுளமறுகிமாழ்கி யிரதமுறுகளிம்புமலிசெம்பினியனேக்குருவியல்புபோல வருள்புரிதியையவிவள்குணநோக்காதென்றுதொழுதஞ்சிச் சொன்னள். (எச)

(விமலைக்கு அல்லமன்சமாதானம்.)

இலங்கிலைவேன்மருட்டுமதர்விழிவிமலாய்வறுயவோடிரதந்த ன்னு, னலங்கிளர்பொன்னுருவாயிலென்னுலிம்மாயையின்பீதனு குமென்று, புலங்களறிவரியபரமானந்தசிவயோகிபுகலமாயை, கலுங்கியெளிபசும்புண்ணிற்செவ்வேல்பட்டெனவழுங்கிக்கழறுகி ன்றுள். (எரு)

(நூலாசிரியர்.)

நனவொருபுன்கனவாகமயங்கவெனைப்புணர்தலினுனேம்வெ ன்றி, யெனவெதனநின்றுளஞ்செருக்கிமடமாயைகூறுதலுமெங்க ள்கோமான், கனவினுகர்வுறுமுணவுகுறையுமோபசியதனுற்க ளைவதுண்டோ, நினைவில்வருகனவொன்றுகண்டிறுமாந்தனை யேதாய்நீதானென்றான். (எசு)

எவ்வண்ணமுனைவன்மைகொண்டுநீதன்னினுகானின்றுபோ கேன், கைவண்ணமலர்ப்பழிமதனனையாய்நினைத்தழுவிக்கட்டிக் கொண்டு, செவ்வண்ணனமர்கைலைக்கேகியெஞ்ஞுண்முடிப்பலெ னச்செருக்கிச்சொன்னள், மைவண்ணமலர்க்குழலாள்வான்றிர ட்டிவிழுங்குவலென்மாற்றம்போல். (எஎ)

முடிக்குமலர்க்குழன்மடவாள்சூண்முடிப்பலெனுமொழிக்கு
முறுவல்செய்து, பிடிக்கவலையாயிலெனைப்பிடிநடையாய்பிடியெ
ன்றுபிரான்மறைந்தான், மடக்கொடிதன்விழியினாற்காண்பதும
போய்மதிமயங்கிவெறிதுநின்றாள், சுடத்தொடிமென்றோண்மட
வாரின்றிழந்தோமிவளையெனத்துயருழந்தார். (௭௮)

வெண்டிங்கணிலவுவாயிடைப்புகினுஞ்சகோரமென்னுமென்பு
ளன்றி, யுண்டிங்குவாழுமுயிருளதோநம்மல்லமனுமொருவன்
றானும், பண்டங்குமொழிமாயைகைப்படினுமவன்பிடிக்கப்படு
வனோதான், றொண்டன்பின்வழிநின்றுமனமாசுதீர்ந்தபெருந்து
யோர்க்கல்லால். (௭௯)

மாயைதனைவாதித்துத்தள்ளுருபுதன்னிலைநின்றுமாயாவாதி
யாயினனல்வீரசைவசித்தாந்தகுலதீபமாயினனென் [மாற்றற்
றோயுமனநிறுவியிறப்பெதிர்வுநிகழ்வெனுங்காலமுணரு [ந்தார்.
றூயமுனிவரொல்லாமல்லமனைத்தொழுதுதவந்தொடங்கிவாழ்

ஏழாவது-மாயைகோலாகலகதி-முற்றிற்று.

ஆக-திருவிருத்தம்-௪௯௬.

எட்டாவது.

வசவண்ணர் வந்தகதி.

உசைவிலல்லமற்காயுமைநற்கலை
வசவதேவன்வலியகணங்கடாங்
கசியுமன்பிற்கயிலையினின்றுதென்
றிசையில்வந்ததிறமுரைசெய்குவாம் (௧)

நீங்குகாணுஞ்சிறுவிலைநாட்கடன்
வாங்குமோர்பொருள்போக்கும்வறியர்போ
னீங்கஞானநெடுந்தகைமாயைநின்
றேங்குமாவியியக்கமுமின்றியே. (௨)

(மோகினியுமமகாரனுமாயையைத்தொடர்தல்.)

மத்தளங்கொடுவெந்தவன்றன்சொடு
பொய்த்தநுண்ணிடைபோயினளென்னவே
சித்தநாணுந்துயரமுந்தின்றிடப்
பித்தர்போற்பின்றொடர்ந்தனர்பெற்றவர். (க)

தக்கதந்தைதாய்சாயப்பழிசெயு
மக்களின்றிமிலேடர்தாமாதலு
மிக்கவன்பிணிமேவலுநல்லவென்
றுக்கநெஞ்சுடனோடினன்மன்னவன். (௪)

காய்பசிக்குக்கவன்றுதசைதின
வாய்பதைக்குமறவர்வலையிடைப்
போய்விழக்குழக்கன்றுபுகுந்தவண்
டாய்பதைப்பதுதன்னெதிர்காணுமோ. (ரு)

கண்டுவார்சிலைக்கானவர்பார்ப்பினைக்
கொண்டுபோகக்குடம்பைகண்டேங்கியே
தூண்டமாரினைசோரப்பறவைகண்
மண்டுநோயின்மறுகுதல்காணுமோ. (சு)

அரின்மிதிட்டதர்படப்பூம்பணை
மரமுறிததுமழைமதக்கைம்முக
வுரலடிப்பிறையொண்மருப்பஞ்செவிக்
கரிநடப்பக்கலங்கியிரியுமோ. (எ)

பரற்கண்மென்பதம்வைத்துப்பதைக்குமோ
சுரத்துமேனிதுவண்டுவெதும்பிநீ
ரிரக்குமோமகளென்செயுமோவெனத்
தரிக்கருந்துயர்தாயடைந்தேகினள். (அ)

பொன்னையன்னபுதல்விபொருட்டிவண்
மன்னர்மன்னன்மனத்தில்வளர்ந்தெழு
மின்னல்காணவுமழொன்றிருந்ததென்
றுன்னிமாழ்கியவ்வூரர்பின்போயினர். (க)

(அரசன்மகளைக்கண்டுபுகல்தல்).

அயர்ந்துநிற்குமரிவையைக்கண்டுநான்
முயன்றுமெய்த்தவமுற்றும்பயின்றனைப்
பயந்ததற்குப்பயனன்றுதவினை
நயந்தெமக்கெனத்தந்தைநவின்றனன். (௧0)

(தாய்வருந்தல்)

என்னைநீங்கியிழிதொழில்செய்பவன்
றன்னைநாடித்தலைமையிழந்தனே
கன்னிநீகொடுங்காட்டில்வந்தாயென
வன்னையோவென்றரற்றியழுதனள். (௧௧)

(விமலைஅவ்விருவர்க்கும்உண்மைபுகல்தல்).

மகனுமல்லனவ்வல்லமன்மாயைநும்
மகளுமல்லள்வளைபுனைதோளினு
யிகலும்வாட்கணரசியுநீயுமிங்
'கநலுமென்றுவிமலையறைகுவாள். (௧௨)

வினைப்பயன்கொளவேண்டுநேரரிடந்
தனைப்பொருந்துறச்சம்பந்தமாதிரத
தெனக்கினுரிவவொன்றபிமானமொன்
றனைப்பொருந்தியழிவரறிவிலார். (௧௩)

தனையராகியுந்தந்தைதாயாகியு
முனையுறுதவுயிரிலையாதலா
லினையர்கேளிரினையரயலென
நினைவுறேன்மினிர்நெட்டிலைவேலினுய். (௧௪)

(மாயைமுன்நிகழ்வுகூறிக்கைலாயஞ்சென்றமை).

வேனெடுங்கண்விமலையிவைசொலப்
பானலங்கட்பனிமதிவாண்முகப்
பூநறுங்குழற்பொற்றொடிமாயைமுன்
றனடைந்தமைதந்தைக்குணர்த்தியே. (௧௫)

காவியங்கட்கனியிதழ்மாதுமை
யோவவந்தவென்னெண்ணமுடித்திலன்
போவனங்கிப்புரிகுழலோடுநா
னீவிர்நோவன்மினென்னைநினைந்தெனா. (௧௬)

விரைந்தெழுந்துவிமலையணங்கொடு
வருந்துநெஞ்சகமாயையக்காட்டுளோர்
பிரிந்தழுங்குரல்பின்றொடர்ந்தேகவே
பொருந்தருங்கயிலைத்தடம்போயினாள் (௧௭)

(நூலாசிரியர்)

அழுதுவாய்விட்டரற்றிலன்றன்னுடல
புழுதியாடப்புரண்டிலன்மன்னவன்.
பழுதிலாததன்பாவைகாணாமையா
லெழுதுமோவியமென்னநின்றனனோ. (௧௮)

(மாயையைநினைந்துதாய்படுந்துன்பம்).

விழுவண்மீளவெழுவண்மெலிந்துநைந்
தழுவண்மேனியசைந்துநிலங்கையா
லுழுவள்வாய்நொண்டுயிர்ப்பளிறப்பலென்
றழுவள்கைநெரித்தேங்குவளன்னையே. (௧௯)

பாடுமாதரும்பந்துங்கழங்குநன்
றாடுமாதருமாகுமரிவைய
ரோடுமேவியொருமகள்வாழ்ந்தவம
மாடநாளினிக்கண்டுயிராவாழ்வனோ (௨௦)

துளிக்கும்வார்மதுச்சோலையும்வாவியும்
பளிக்குமாடமும்பாழ்படவெனமகள்
களிக்குமாணிருங்காட்டினுளெம்மைவிட்
டொளிக்குமாறொருசற்றுமுணர்ந்திலேன். (௨௧)

என்னைவிட்டிருப்பினும்பொற்றொடி
யுன்னைநான்விட்டுயிர்பிழையேனென
வன்னைவாய்விட்டரற்றினளாயிடை
மின்னனாருங்கதறினர்வேலைபோல். (௨௨)

(ஆசிரியன்அரசனுக்குமகள்பெருமைகூற மனைவியுந்தானு
மகிழ்வுற்றிருந்தமை.)

வந்துவேந்தன்வழிமரபாரிய
னுந்தமாமகளேனென்மைநுமகருநான்
முந்துகூறிலனேதுயர்மூழ்கிநீர்
சிந்தைநோதறகாதெனச்செப்புவான். (உந)

அருந்தவம்பலவாற்றுமறிஞரும்
பொருந்தருங்கயிலைக்குமின்போனமை
தெரிந்துநெஞ்சந்தெளியவறிந்துநீர்
வருந்துந்தன்மைமடமைமடமையே (உச)

சிலைநுதற்பசுந்தேன்மொழிமாதுமை
கலைநுமக்குக்கவின்மகளாகநீர்
தலைமைபெற்றதுசாலுமுண்மையினி
யுலகினிற்பிறரொப்பவரில்லையே (உரு)

என்றுகூற ' குரவனிறைமகன்
மன்றல்வாழ்க்கைமனையொடுநன்போரீஇச்
சென்றுமாடத்திருநகரிற்புகாக்
குன்றமாமதிற்கோயிலினண்ணினன். (உசு)

வேறு.

(நூலாசிரியர்)

கயிலையில்விமலையோடுகவிரிதழ்மாயைசென்று
வியனிலமதனிற்றனைவிடுத்தருளன்றென்னவானோ
பயிலவைதன்னிற்புக்குப்பரனையுமிமையமீன்ற
மயிலியறனையும்வாழ்த்திவணங்கியங்கருகுநின்றாள். (உஎ)

(கைலையிற்சென்றமாயைஅம்பிகைக்கித்
தன்செயலுணர்த்தல்)

பொலிவழிவதனங்கண்டபோதேயம்மாயைநெஞ்சின்
மெலிவினையறிந்துமன்னைவினவலுஞ்சூள்கொண்டேகி
மலர்தலையுலகிற்றான்முன்மயங்கியவாறனைத்து
நலியுநாணடவருந்திரவின்றனள்குறிப்பிற்றோன்ற. (உஅ)

(அம்பிகைவருந்தமகாசபையில்சுவாமிநகைத்தல்.)

நன்னகமகள்கேட்டுள்ளநாணுபுமுகங்கவிழ்ந்தாள்
பன்னகசயனனுதிபண்ணவாநெருங்கலைவக்கண்
முன்னகைசெய்துதியமுப்புரமாளச்செய்தான்
புன்னகைபுரிந்தான்பங்கிற்புரிகுழல்செருக்குமாள. (உ௯)

அளியனென்றுன்க்குநான்சொலல்லமனரியனோமற்
றெளியனோவுனைத்திநீயென்றிலங்கயிலெறிதலேபோல்
வெளியபுன்முறுவல்செய்யவிமலன்வெண்மதியங்கண்ட
களினமென்மலர்போலென்றுய்நகைமுகமொடுங்கினாளால். (௩0)

(அம்பிகைவணங்கிப்புகல்தல்.)

போக்கரும்வலிபுகன்றுபோய்வருமாயைசொன்ன
வாக்கினில்வருந்துவேனைவள்ளனீநகைசெய்தெள்ளன்
மூக்கிலிமுகத்தின்முன்னர்முகுரங்காட்டுதல்போன்மென்ன
மீக்கிளரிமையமீன்றமெல்லியன்மெலிந்துசொன்னாள். (௩௧)

(சுவாமி அம்பிகையைத் தேற்றல்).

நடம்பயிலெந்தைமங்கைநாணினுல்வருந்தினுளென்
றடைந்தருள்சொல்வன்ஞாலமலைக்குமம்மாயைசூளா
னெடுந்தகைமுன்னஞ்சென்றநிலையேநன்றுடுகொல்வோ.
மடங்கன்முன்வெல்வேனென்றுவருதலேயாற்றலன்றோ. (௩உ)

அல்லமன்பெருமையெல்லாமனைவருமறிந்துகொள்ள
நல்லெழின்மலைமடந்தாய்நன்குணர்த்தினைநீயென்று
சொல்லுநரன்றிநின்னைநிந்தனைசொல்லவல்லா
ரில்லையென்றியம்பயாவுமீன்றவளியம்புகின்றாள். (௩௩)

(அம்பிகைவினாவும்சுவாமிவிடையும்).

பொறியிலியேன்செய்தீமைபொறுத்தருள்புரிந்துமெய்ம்மை
யறிவருள்குரவனுகுமல்லமன்றன்னைக்காணு
நெறியருள்புரிதியென்னநிமலைவணங்கிக்கூற
மறிமழுவமர்ந்திருக்குமலர்க்கைவானவனுரைப்பான். (௩௪)

மத்தமதுறுகுணத்துமாயையைவிடுத்தவாற்று
னித்தியகுரவன்றன்னைநீயறிந்திலையணங்கே
சத்துவகலைமடந்தைதனையினிவிடுத்தியாயிற்
கைத்தலநெல்லிபோலக்காண்குவையவனையென்றான். (௩௫)

(நூலாசிரியர்).

மிடியடவி றபபலென்றுமேவுமோரிடத்திற்செயபொன்
குடமொடுகண்டவன்போற்கோலேசெய்நாண்டுநந்துவந்து
துடியிடையுமையெம்மானேத்தொழுதுசததுவவணங்கைப்
படிமிசையலமற்காண்பான்செல்கெனப்பணித்தாளன்றே. (௩௬)

(நந்திதேவர்அம்பிகைக்குப்புகல்தல்).

அப்பொழுதருகுநின்றவருணந்திதேவனன்னே
யொபபரும்பத்தியென்னுமஞ்சனமொன்றுண்டாயிற்
செப்பருஞானனந்தவல்லமதேவனென்னும
வைப்பினையெளிதுகாணலாமெனமகிழ்ந்துசொன்னான். (௩௭)

(நூலாசிரியர்)

அழிவருந்தியவைப்பையஞ்சனங்கொண்டுகாணும்
விழியுடையவன்போன்ஞானமெய்க்குரவனைததான்கண்டு
கழிமயலன்பர்காணக்காட்டுவோனிவனென்றெம்மை
வழிவழியடிமைகொள்ளும்வள்ளனந்தியைப்புகழ்ந்து. (௩௮)

சத்தியால்யான்பணித்ததனைத்தனதுதூய
பத்தியாலவிழ்க்கவல்லோன்பார்க்கினிநந்தியேதா
னித்திறல்விலங்குபூட்டுமிறைவனேவிடுவிப்பானே
மெய்த்தவாசருளினேன்யார்விளம்புகவென்றுசொல்வான். ()

(சுவாமிநந்திதேவர்க்குவிடைபுகல்தல்).

அல்லமனென்னுஞானவானையையகப்படுத்த
வல்லவொண்பார்வைநீயேயாதலான்மண்ணிற்போகி
யெல்லேயிலன்பர்நெஞ்சத்தின்புருணந்தியென்று
சொல்லினுயிர்சிற்றேன்றுத்தனையெனவிருக்கும்பெம்மான்.

(சிவகணங்கள்வினவும்சுவாமிவிடையும்.)

அந்திவண்ணதமதங்காமானருளினைவின்னகூறச்
சுந்தரிதனக்குமெட்டூர்த்தூயவன்றன்னைக்காண
நீந்திவல்லவனேவென்றுநகைசெய்துகணங்கட்முள்
வந்தொருசிலருரைப்பமங்கைபங்காளன்சொல்வான். (௪௧)

நந்தியென் றனையுணர்ந்தானவன் றனையுணர்ந்தே தன்
சிந்தைசெய்தெம்மைநீவிர்தெளிவுறவறிகிலீரொன்
றெந்தையெம்பெருமான்கூறவிகழ்ந்துரைசெய்தோரெல்லாம்
வெந்துயர்கொண்டுநின்றார்மீளவும்விமலன்சொல்வான். (சஉ)

மாசறுநந்திபத்திவார்த்தையாலறியீர்நீவிர்
காசினியதனிற்சென்றுகண்களாலமையக்கண்டு
பேசுதிர்பின்னரொன்றுபெருந்தகைநந்திதன்னோ
டேசென்றெண்கணங்கடம்மையேவினனருளினானே. (சங)

(நூலாசிரியர்)

கண்ணுதலருளாலேவுங்கணங்களுட்டலைமைபெற்றோர்
மண்ணுலகதனில்வேண்டும்வளமபதிதோறுமவந்து
நண்ணினருலகர்கண்ணினரர்வடிவாகத்தோன்ற [ர்.
வெண்ணுறினெழுநூற்றின்மேலெழுபதென்றுரைக்குமெண்ணோ

நந்தியென்கின்றஞானஞாயிறுநிலத்துதிப்பின்
முந்துறுமபணரொன்னுமூடுவெல்லிருள்கெட்டோடுஞ்
சந்திரமௌலிசீர்வெண்டாமரைமலருமென்னா
விந்திரன்முதலாயுள்ளவிமையவர்மனமகிழ்ந்தார். (சரு)

எட்டாவது-வசவண்ணர்வந்தகதி - முற்றிற்று.

ஆக-திருவிருத்தம்-சஅக.

ஒன்பதாவது

அக்கமாதேவியுற்பத்திகதி.

புரஞ்சுடுசிறுநகைப்புனிதன்பாலமர்
கருந்தடங்கண்ணிதன்கலையுந்திய
மருங்கணநாதருமகனிலத்திடை
வருந்திறமறிந்தவர்வகுத்துக்கூறுவாம். (க)

பெடையொடுசுரும்பினம்பெரிதிரைந்திடக்
கடிதடமன்னுவார்க்காலிறேடியே
மடையுடைமதுமண்டுமலர்ப்பெய்சோலைசூ
ழுடுதடையெனுநக்கொரான்றிண்டாயிடை. (உ)

நன்மையென்பனவெலாமுடையனுன்மனறப்
புன்மையென்பனவெலாம்பொருந்துருனெனுந்
தன்மைதன்பெயரினலறியத்தக்கவ
னின்மலனெனவொருநிகரிலானுளன். (௫)

அவனெழின்மனையவளாடகத்தினைச்
சுவணமென்குதலெனச்சுமதியென்பவ
டவநிலைதன்னினுந்தலைமைத்தென்னவே
யுவமையிலில்லறத்தொழுகுநீர்மையாள். (௬)

தூநிருமலனுக்கச்சுமதிதன்னிடைத்
தாவொருமகளெனச்சார்ந்துதோன்றினு
ளானுயர்கொடியினைங்கைதாங்குரு
மானுறழ்சததுவகலைமடந்தையே. (௭)

(நூலாசிரியர்)

மதிபெறுகடலெனமகளையீன்றவர்
நதிபெறுசடைமுடிநம்பன்பாலுறு
கதிபெறுமதிநுதற்கரும்பைப்பெற்றுநற்
றுதிபெறுமலையெனமகிழ்ச்சிதுன்னினர். (௮)

(பிதாவினல் உபதேசமும் சிவலிங்கதாரணமும்செய்தல்)

நெறிமுறைநிருமலனீறுசாத்தியே
யறிவருமஞ்செழுத்தறைந்துமெய்யுணர்
குறியினைத்தரித்தனன்குழவியாகிய
பொறிநிகருறுமொருபுதல்விக்கென்பவே. (எ)

(நாமகரணம்.)

இந்துவார்சடையினேனிடத்தளேயெனுஞ்
சிந்தையான்மகளைமாதேவியென்றொரு
சந்தநாமங்கொடுதானழைத்தனன்
றந்தையாதற்குநற்றவம்புரிந்தவன். (அ)

(மாதேவியம்மைவளர்ச்சி.)

அறிவருளாதரவடக்கம்வாய்மைமெய்த்
துறவுநல்லொழுக்கமேதூய்மையென்றிவை
யுறவொடுகுழவியாயுடன்வளர்ந்திட
மறுவறுசுமதிதன்மகள்வளர்ந்தனள். (௯)

வாடியமருங்குலம்மாயைதோன்றுநாட்
கோடியசிலைகொடுதவங்குலைப்பவே
யோடியமதனன்மாதேவியோங்குநாள்
வீடியசிலையனாய்வீழ்ந்துமாழ்கினான். (௧௦)

விழுந்தனகொடியதீவினைப்பரப்பெலா
மெழுந்தனநல்லறம்யாவுந்திங்களங்
கொழுந்தெனுநிருமலன்குமரியோங்குநாள்
முழுங்கினசிவாகமமுற்றுமெங்குமே. (௧௧)

வேறு.

(நூலாசிரியர்)

எங்குமாதேவியின்னணமிருப்பவெம்பிரானேவியகணங்க டாங்கள்வேண்டியவொண்பதிதொறுமுன்செய்தவத்தர்பானன் மகவாகித், தீங்கிலாச்சித்தராமையன்மாச்சிதேவனென்றிடுபெயர்முதலா, யோங்குநாமங்கள்வேறுவேறுறக்கொண்டுற்றனர்ந ற்றவமுயன்று. (௧௨)

பயக்குறுமினியசஙகரபூசைபல்வகைநெறிப்படவியற்றிச்[சிறக்க செயற்கருஞ்செய்கைசெய்தவரிருந்தார்தென்றிசைக்கயிலைபோற் மய்க்குற மமணவல்லிருண்மெலியவயிணவமெனுமுடுமழுங்க வியக்குறுசைவமலரநன்னந்திவெய்யவனுதித்தமைவிரிப்பாம்.

வாயின்மண்ணிட்டுக்கொண்டவன்றன்னைமதித்துநன்னுதலின்மண்ணிடாமற், பாயும்வெண்டிரையிற்றுயில்பவன்றனக்குப் பரிதியொன்றளித்தருண்முக்க, ணயகன்றனையேகருதிவெண்ணீற்றானன்னுதல்வீதியையணியுந், தூயநன்மறையோர்தமக்கிடமாகுந்துரிசிலாவிங்குளாபுரியே. (௧௩)

(நகரச்சிறப்பும்அந்தணரொழுக்கமும்.)

கதிர்விளைச்செந்நெற்காடுசூழ்கரும்புகரும்புசூழ்கதலியங்கதுசூழ் புதுநறும்பாளைக்கமுகதுசூழ்முப்புடைப்பசுங்காயதெங்கதுசூ ழுதிர்கனித்தேமாந்தண்பொழில்பார்ப்பார்க்குயர்வுறுதுயர்மிடிபுகாம, லதிர்முரசியம்பும்வீதியந்நகரிற்கணிகள்வைத்திடுபெடைகாட்டும். (௧௫)

விருந்தினுக்கிடுவாரன்னமந்நகரின்வேதியர்மடந்தையரெல்லாம், பொருந்துமன்னத்திற்கிடுவனவிருந்துபுனல்வயற்செங்கமலங்கள், வருந்துநுண்ணிடைநன்மாதர்கைமமலர்க்குவண்டினைகொடுப்பர்பேரின்பந், தருந்தனிநகர்சூழ்தடங்கள்வண்டிற்குத்தாண்மலர்கொடுத்திடுமன்றே. (௧௬)

இந்நகர்வாழுமறையவர்செய்யும்யாகதூமம்படிந்தன்றோ, பொன்னகர்வாழ்நர்நிறைந்தவாயுளராய்ப்பொருந்துதலிந்நகர்மறையோர், றுன்னருமனுவானெருப்பினைவளர்த்திட்டொழுகுநீர்காட்டெறினன்றிப், பின்னொருசெயலாற்கலியுகந்தன்னிற்பெருகுநீர்காணுறப்படுமோ. (௧௭)

இனையமாநகரினந்தணர்க்கெல்லாமிறைமைபூண்டுளனொருமறையோ, னினைவெலாமரன்றாளினுமுரையெல்லாநிருமலன்றுதியினுஞ்செய்யும், வினையெலாமவன்பூசனையினுமமைத்தோன்வேதமுமொழுக்கமும்வல்லான். மனையுளானெனினுந்துறந்தவர்க்கொப்பான்மற்றவனுமமாதரசன். (௧௮)

திருந்தியவனையான்றேவிதன்னாமஞ்செப்பின்மாதாம்பிகையென்னருந்ததிமுதலாங்கற்பினரியாருமருநிலையூறின்றிமுற்ற [பார் நிரந்தரமவளைக்கைகுவித்திறைஞ்சிநினைந்துபின்பாயலிற்படுப்பா கருந்தடங்கயற்கட்பூங்கொடியனையாள்கற்பினையாவரேபுகல்வார். (௧௯)

பூங்கொடியனமாதாம்பிகைபெருமைபுனைந்துரையன்றுபட்டாங்கே, யோங்கியவபரசிவனெனவேதமுறைத்திடுமருணந்திவந்தான், றங்குறவுடன்வயிற்றிடையதனாற்றக்கவர்தகவிலரென்ப, தாங்கவர்பயந்தபுதல்வனாற்றெளியவறிமினென்றறைகுவர்பெரியோர். (௨௦)

ஐந்தொழிலொருவன்றிருவுளமகிழுமறுதொழிலாளன்மாதரசன், பைந்தொடிகொழுநற்றொழுதெழுதொழிலாள்பரிந்துதீவளர்ப்பவன்மறையோன், செந்திருவனையாள்விருந்தினர்வயிற்றிற்றீயவிப்பவளிவர்பெருமை, நந்தெழின்மலரோன்சொன்மகளிருக்குநாவினும்புகன்றிடப்படாதே. (௨௧)

(நந்திதேவர்திருவவதாரம்.)

இன்னமாதரசன்றேவிதன்வயிற்றினிவ்வுலகெலாஞ்செய்புண்ணியத்தான், மன்னுமாமுனிகள்விருந்துணக்காமர்வல்லியின்மலர்மலர்ந்ததுபோ, லென்னையாளுடையநந்திவானவன்றானெய்திவந்துதித்தனனன்று, சென்னியாலமரர்தொழுதுபூமாரிசிந்தினர்துந்துமிமுழங்க. (௨௨)

(நூலாசிரியர்.)

எங்குருநாதந் தானறுநாட்புதுமையென்சொல்வாங்கண்டு
ட்டென்னுஞ், செங்குணவமணருளத்தெரிபழுவோன்வேடங்க
ணடஞ்சலிசெய்ய, வங்கொருநேயமபிறந்ததுதிருமாலடியவரு
ளத்தினிலெங்கள், சங்கரனிறைவனெனவொருஞானஞ்சார்ந்த
துதமையறியாமல். (உங)

கொலைகளவழுக்காறவாவொடுவெகுளிகொடுஞ்சொல்பொய்ப
யனிலகூற, னிலையழீஇயொருவன்செய்நன்றிமறத்தனிந்தனைவ
ஞ்சனைபிறர்தஞ், சிலைநுதன்மடவார்க்கருதலென்றினையதீமைக
ளியாவுமபொயினவா, னலமலிதருமமூர்த்தியாகியநன்னந்திவா
னவன்புவிவருநாள். (உச)

(சிவபெருமானால் விபூதியுஞ்சிவலிங்கதாரணமுந்தரித்தல்)

தாடலைநந்திங்கெம்மையாணந்திதாயகட்டினுநின்றுதனைமே,
லேடவிழ்மலர்வாண்முகமதுதோன்றவெழுந்தருளுதன்முனங்கு
ருவாய்க், கூடலசங்கமேசன்றுய்க்கொளித்துக்குறகினனுதலி
னீறணிந்து, வீடருள்பரமசிற்கனலிங்கமெய்யுறத்தரித்தனனம்
மா. (உரு)

(வசவேசனென்னும்பெயரிட்டமை.)

தரித்தபின்றனதுமேனிதோன்றுமற்றுமெதிர்நின்றிடப்பப்போர்,
திரித்துநல்லவசவனென்றுபேரிட்டுச்சென்றனன்சிவன்றனைக்கு
ருவா, லொருத்தர்தம்மிடத்திற்பாவனைசெய்கென்றுரைப்பவரு
ளாகெடத்தானே, யருட்குருவடிவாய்வந்தருள்புரிந்தவாலமார்
சூலபாணியனே. (உசா)

(உலகுளோர்வசவேசனைப்புகழ்தல்)

பிறந்தமெய்ஞ்ஞானப்பிள்ளைநன்னுதலிற்பெருகொளிநீறுமொ
ண்களததிற், சிறந்தளவயலலிங்கமுமகண்டுசெறிந்தவானைவரு
மவியந்து, மறைந்தரன்குருவாய்வந்திவைபுனைந்துமகவினைவச
வனென்றுருபே, ரறைந்தனனென்னவறிந்தனர்மகனறிவுணி
னறறிவிக்கவன்றே. (உஎ)

குறில்வழிவகரந்தனிநிலையாயுங்கூடியதகரமுன்னெழுந்தென்
றறிகுறிவடிவந்திரிதல்போனகதியடல்விடையெய்திநித்துறிநூ
நறுமலர்விழியிற்கண்டவெல்லாநந்தியேயென்றுமகிழ்ந்தார்
பெறுதவமுமன்றவன்னையும்பிதர்வும்பெறுமகவைக்கியாரு
ரைப்பாா. (உஅ)

{ சாதகன்மம். உத்தாபனம். நாமகரணம். அன்னப்பிராசனம் }
{ பிரவாசம். பிண்டவிர்த்தி. சவுளம். உபநயனம்." }

(இவ்வெட்டுவகையுமுறையேகூறப்படுவன) புத்திரோற்பத்தியாயகாலத்திற்செய்யுங்கிரியை, அசுத்தமாகியஅறைவீட்டினின்றுஞ்சுத்தமாகியவுயர்ந்தவிடத்திற்குழந்தையைச்சேர்ப்பிக்குங்கிரியை, பேரிடுதலிற்செய்யுங்கிரியை, சோறூட்டுதலிற்செய்யுங்கிரியை, குழந்தையெடுத்துக்கொண்டுஆலயத்திற்குசெல்லுங்கிரியை, சரீரத்தைவிர்த்திசெய்யுங்கிரியை, மயிர்வினைக்குச்செய்யுங்கிரியை, பரசிவத்தைத்தரிசிப்பதற்குச்சமீபமாகியநயனத்தையுண்டாக்குங்கிரியை, இவையாவுமுற்றமுடித்து (சு-வதுகாண்டேபக்கிரமணமாகியவேதபாகங்களைஅததியயனம்பண்ணுவித்தல்.)

ஈன்றநாடொடங்கிச்செய்கடன்முற்றுமியற்றினன்மாதிரசன்றன், றுன்றுமோர்குழவிப்பதங்கடந்தெதங்கோன்சொல்குருமுன்னுறுங்காலை, யான்றபடிமறைகண்முதலவாய்த்தான்முன்னறிந்துளகலையெலாமறிந்தான், சான்றதாமதியமிரவிவந்திறுப்பத்தன்கதிர்தானடைகுதல்போல். (உக)

(நூலாசிரியர்.)

பரமனையிகழ்ந்துநெறியலாநெறிபோம்பரமதயானையையடக்க, வரமுறுகூர்மையங்குசமென்னவரனடியாரொனுமாவிற், கொருமழவிளங்கன்றெனவருள்வசவனெழுகுநாள்வளங்கொள்கல்யாணபுரமுறவமணகுழாத்தொடுமிக்கபுரவலன்விச்சலனிருந்தான். ()

படியில்கல்யாணபுரமெனுந்தூசுபரசிவபத்தியால்விளர்ப்பக்கொடியபுன்சமணமாசுவர்பிடித்தாங்குவலயத்திருந்திடுமந்நாளடியவர்செல்வமெனும்வசவேசனங்குடன்வந்தநாகாம்பையுடன்வரவந்தவ்விச்சலலனகரினுற்றனனற்றவர்நெருங்க. (கக)

(விச்சலராசன்உட்பகைகொண்டுவசவேசனைத்தன்னிடஞ்சேர்த்தல்.)

வந்தனன்வசவதேவனென்றுரைப்பமன்னவன்விச்சலனறிந்துமந்திரியென்றுமறைந்தவுட்பகையைமலிபொடிமூடியதழலைவெந்தழலென்னவறிந்திடாதெடுப்படுமென்கைதீணடுதலெனவெதிர்போ, யுய்ந்திடவரிதாய்தந்தன்மதமழியவுடன்கொடுகோயிலுட்புகுந்தான். (கஉ)

(நூலாசிரியர்.)

பொருந்துமத்தாணியிடைத்தவிசொன்றுபுறமதகோளரிக்குதவி
யிருந்திறற்சிங்கஞ்சுமர்ந்தணைமேலிருந்தனனரசனப்போதி[ர்
லருந்திறற்றுணைகாவலர்சேர்ந்தரமைசசாவெண்கவரிகொண்மாத
நெருங்கிநிற்கரியபேரவையிடத்துநிகழ்ந்தமையொன்றெடுத்து
ரைப்பாம். (௯௩)

வேறு.

இந்திரனெதிர்நின்றுடுமேந்திழைகாதிற்செம்பொற்
சுந்தரவோலையொன்றுசோாநதெனசசுருணமுடங்க
லந்தரமுகட்டினின்றுமரசன்பேரவையிடத்து
வநதெதிரவிழுநதொன்றுமானிடாமருணடுநோக்க. (௯௪)

நின்றவொடுத்துவந்துநெடுங்கையிற்கொடுப்பவாங்கி
வெனறிகொண்மடங்கலன்று பிரிததனைதயெழுததுநோக்கித்
தன்றலையெழுத்தேயெனனதந்துணாந்லன்மயங்கி
வனறிறலமணகாவலன்மலர்க்கையிறகொடுத்தானன்றே. (௯௫)

வாங்கியமுடங்கறேக்கிவசவநாயகனிவ்வோலை
தாஙகுநினறவிசினக்ழோாதமணியவைப்புணடென்ற
தோஙகியதுணசெய்தோ ராயுனக்குநானகாட்டுவேனென
றுஙகளைதயகழ்வித்தானப்பரசர்கோனதிசயிபப. (௯௬)

அகழ்ந்திடநிதியமைப்பொனறுடகயலைபிலததிற்
புகுந்திவண்வந்துமெல்லப்புறப்படலபோலததோன்ற
மகிழ்நதனனரசாகோமானவசவனைககண்டபோதே
நிகழ்நதவொண்பயனுணர்நதுநெஞ்சகநனிவியந்தான். (௯எ)

பயிலுநல்வினையெமகருப்பயநதவிவ்வசவதேவன்
கயிலைநன்மலைக்கிரண்டாங்கடவுளேயென்றுசொல்லி
யியலுமைமடந்தைபொய்யாளென்பதைபபுதுக்கினைச்
செயலினைவிழியிற்கண்டோாதெளிந்துநெஞ்சகழகிழ்ந்தார். ()

(விச்சலன்தன்னரசுரிமையைவசவேசற்களித்தல்).

மந்திரிக்கிழமைநல்கிமரபுளியுரிமையாற்றி
மைந்தனைப்புரக்குந்தாய்போன்மற்றெனைப்புரத்தியென்று
சிந்தனைகளிப்பவின்சொற்செப்பியாயிடையிருப்ப
நந்தியைத்தொடர்புகொண்டானுந்தகத்தடக்கைவேநதன். (௯௯)

(நூலாசிரியர்)

(அரசன்வசவேசற்குவிவாகமுடித்தல்).

பெருந்தகைவசவதேவன்பெருமைக்குத்தக்கவாறே
யருங்கடிமணஞ்செய்வித்தானலங்கல்வேண்முருகனன்றன்
றிருந்தியவம்மணத்தின்சிறப்புநாம்விரிப்பதென்கொல்
புரந்தனையன்றுதொட்டுப்புகன்றுகல்யாணமென்றால். (சഠ)

இவ்வகைகல்யாணத்தினிருப்பநாகாம்பையென்னுந்
தவவைவநமவசவதேவன்றன்பிரசாதந்தன்று
லெவ்வமின்முத்திமெய்யோடிருக்கையினளிக்கும்வீர
சைவநன்னெறியாளர்க்குந்தலையனையீன்றாளம்மா (சக)

மைந்தனையீன்றவந்துவசவநாமம்புனைந்தா
ணிநதைதயில்கற்புநங்கைநிகழ்திருமுகங்களாறு
* மந்தமிறலங்களாறுயறிவித்தற்குலகில்வந்த
கந்தனெனறுன்னவந்நாகாம்பைதனமகன்வளாந்தான். (சஉ)

வீரமாகேசமொன்றுமென்பயிர்வளர்க்கவந்த
மாரிபோனிகரில்செனனவசவதேசிகனிருப்ப
நேரிலாவசவநாமநெடுந்தகைமகவொன்றீன்று
சீருலாஞ்சஙகமேசதேசிகன்பெயர்புனைந்தான. (சஙு)

மொழியிஞனினை வாரேைக்கான்முக்கணுனடியர்வேண்டிற்
றொழிவிலாதுதவித்தாய்போலோம்பினன்புறமததடேதா
வழியெலாம்வழக்குமாறமலிபுகழ்ச்சைவமென்னும்
பழியிலாவழிநடப்பப்பண்ணினன்வசவதேவன். (சச)

(கைலையினின்றும்வந்தகணங்கள்கல்யாணபுரிககிச்செல்லுதல்)

அரனடியவர்க்குத்தேனுவாகியவசவன்கீர்த்தி
விரிநிலமுழுதுமபோர்ப்பவெள்ளிவெற்பினையகன்று
தனமிசைவந்திருநததவரெலாமுணர்ந்துசென்றார்
பொருவில்கல்யாணத்திற்குப்போதல்போர்றகல்யாணத்தில். ()

---

*ஸதலஙகளாவன - பக்தஸ்தலம், மஹேஸ்வரஸ்தலம, பிரசாதிஸ்தலம், பிராண்லிஙகஸ்தலம், சரணஸ்தலம், ஐக்கியஸ் தலம்

(வசவேசர்அடியார்களையுபசரித்தல்).

பலமொடுவரினுமெள்ளும்படி தனிவரினுமிக்க
நலமொடுவரினுமேனிநலமறவரினுஞ்சேர்சான்
மலைமகள் கணவன்றொண்டர்வரவுகண் ணுறினெதிர்ந்து
நிலமிசைவணங்கியஞ்சிநின்றுநன்றாற்றுநங்கை (சகூ)

சாதியுங்குறியுநீத்துச்சரணரைச்சிவனேயென்று
பாதபங்கயமிறைஞ்சிப்பதிசெயகுவனன்னைநுதி
தீதறுசுவைததீங்கண்டாற்செய்தசெங்கரும்பும்வேமபும
பேதமொன்றுமற்சாதிபெயர்விடுத்தறிதல்போல. (சஎ)

மாதர்கடமையகன்றமலிதுறவினரொண்ணில்லார்
கோதையருடனிருந்துங்கொடுமையிலரொண்ணில்லார்
மேதைகொளருசசனைக்குவேண்டுவமுழுதுங்கொண்டு
போதுகள்வழாமலீசனபூசைசெய்பவரொணணில்லார். (சஅ)

விரதங்கள்வேறுவேறுமேவிநிற்பவரொண்ணில்லார்
பரதஞ்செய்மதரிக்கட்பரத்தையாமனைகடோறுஞ்
சுரதஞ்செய்பவரொணணில்லார் நாயகனினங்நிநாம
வரதன்றனன்பின்வாழும்வழுவின்மாகேசரமமா. (சகூ)

தீதுசெய்யமணர்முன்னாச்செயற்கருஞ்செய்கைகாட்டி
வாதுசெயதவர்செருக்குமாய்வுசெப்பிமையமீன்ற
சூதுசெய்முலைமடந்தைதுணைவரொதொண்டர்க்கெல்லாம்
யாதுசெய்குவனென்றேவலியறறுவன்வசவதேவன். (ருo)

உளநதெளிசரணர்தமமோடிர்ந்தரமெயாமருநாளி
னளந்தறிவரியசோதிபல்லமன்றனநோக்கி
வளங்கெழுதிருக்கல்யாணவளநகர்தனில்வாழ்ந்தங்கு
மிளம்பயிர்போலிருந்தானெம்மையாளுடையநங்கை. (ருக)

ஒன்பதாவது-அக்கமாதேவியுறபததிகதி-முற்றிற்று.

ஆக-திருவிருத்தம-ருஉ.

பத்தாவது

மாதேவியம்மைதுறவுகதி.

தன்னைக்காணுவேளகணைபாயத்தமொறு
மன்னைக்காலுஞ்சோறெனவிட்டருண்மாதேவி
மின்னைப்போலுமல்லமதேவன்விளையாடுங்
கொன்னைக்கானிற்றேடியுடைந்தமைகூறுறறாம. (க)

(பேதைபெதும்பைநீங்கி மங்கைப்பருவமடைந்தமை.)

கொங்கைப்பொறையைக்கொண்டுமருங்குற்கொடிவாட
வங்கைக்குடநெய்பெய்தழலென்னவழகெய்தி
நங்கைக்கிணைகண்டிலமுலகெங்கணுநாமென்ன
மங்கைப்பருவநண்ணினண்முற்றுணர்மாதேவி (௨)

வாதித்தொன்றோடொன்றழல்போன்முலைவந்துற்றும்
பேதைப்பெண்போற்காமமுளைந்திறபிறவாமற்
பாதிப்பெண்மேனியனெனுமின்பபுதிதன்னைச்
சாதித்தெய்துஞ்சாதனமோடுதலைப்பட்டாள். (௩)

தன்னையறிந்திடையீடறமுககட்டலைவன்பாற்
பின்னமறும்படிமேவுபெரும்பருவப்பெண்ணைக
கன்னனெடுஞ்சிலைமன்மதன்வேரிக்கணைபாயு
மன்னுமிளம்பருவத்தினளென்பர்மறைப்புற்றார் (௪)

வண்டுபடாதலாசண்பகமேயெனமாறாகிப்
பண்டரனோடமாசெய்மதன்வண்டுபடாமேனி
கண்டிடுமொண்சுடரோவெனுமாறுகவின்பொங்க
வொண்டவனின்மலன்மாதமர்நாள்களினோர்நாளில். (௫)

(அமணனாகியகவுசிகராசன்பவனிவருதல்.)

வீரங்குறைவின்மும்மதவேழமிசைகொண்டு
தாருந்தோளும்பொங்கமதிக்குடைதன்மேலா
மாரன்கரிமேல்வந்தனனென்னமணிப்பொற்றே
ரூருந்தெருவிறகவுசிகமன்னனுலாவந்தான் (௬)

இயங்கடங்கநெடுங்கடலென்னவெழுந்தார்ப்ப
வுயங்குமருங்குன்மடந்தையர்பாடியுடன்போத
ஹயங்களிவர்ந்திளமைந்தர்மருங்கினடுத்தேகப்
புயங்களலங்கலிலங்கவிசும்பிறைபோல்வந்தான். (௭)

மானுநெடுங்கரிமீதுப்புரந்தனில்வந்தானைக்
காணுமடந்தையரோதுமுணர்ந்திலர்காமத்தா
னாணுமிழந்தனர்தூசுமிழந்தனர்நன்றாகும்
பூணுமிழந்தனராவியிழந்திலர்போனார்கள். (௮)

நல்லமதந்தானெண்கவுளின்பானன்றுண்ணச்
செல்லுசுரும்பேவெங்கரியின்றாழ்செவியூடு
மெல்லநடந்தேபோவென்மெல்லவினம்பென்று
சொல்லிமறங்கூர்வேலனகண்ணார்துயர்கின்றார். (௯)

(அரசன்மாதேவியம்மையைக்காண்டல்.)

கோதையாமாலாலிவ்வகைநோவக்கொடிமாட
வீதியினூடுவருந்திறனமன்னன்வினையில்லா
மாதவனுக்கின்மலனுக்கோர்மகளாகுங்
காதொடுகொருதுங்கண்மடமாதைக்கண்டானே. (௧௦)

(அரசன்யானைமீதுபரவசமடைந்துபுகல்தல்.)

கண்டனனோவிலையோவெனுமுன்னனங்கழைவாங்கிக
கொண்டனன்வாளிசொரிந்தனனேடிக்கொடுமார
னுண்டிலையோவெனவாவிதளர்ந்தேயும்பன்மேல்
மண்டலமாளுமன்னனிருந்தான்வசமறவே. (௧௧)

கொங்கைப்பாரத்தான்மலர்வாசங்கூடாம
லிங்கிப்பாரிற்போதுமலர்க்கணைழின்மாவோ
மங்கைக்கோலங்கொண்டுநிலத்தில்வருமின்னோ
வங்கைக்காந்தட்பொற்றொடியாரோவறியேனே. (௧௨)

வஞ்சிநடந்தேயென்னெதிர்வந்தேமயல்செய்தா
ளெஞ்சுதளர்ந்தேன்மாலில்விழுந்தேனிலைகாணே
னஞ்சலையென்றேயின்றிணையாளேலனல்காணும்
பஞ்சுபடும்பாடங்கசனம்பாற்படுவேனே. (௧௩)

(அரசன்மாதேவியம்மையைத்தெரிதல்)

என்னநினைந்தேமன்னவனவ்வெந்தீயிழுதாகி
முன்னர்மருங்கேநின்றவொருத்தன்முகநோக்கிப்
பொன்னெனவந்தவ்வாயதலின்றுபுறப்பட்ட
கன்னியணங்கார்நீயறிகென்றான்காமுறவே. (௧௪)

ஓடியறிந்தேயன்னவன்வந்தனுக்ஞைசெய்ய
வாடுமருங்குன்மங்கையையினனைமகளென்று
நீடியவெந்துயர்மன்னனறிந்தெந்நெறியாலுங்
கூடுவனிந்தவணங்கினையென்றுகுறித்தேகி. (௧௫)

கோயிலின்மேவியிருந்துயாஞானகுறிகூறுந்
தூயவராகியவாரியர்தாமுஞ்சுடர்செம்பொற்
சேயிழையாரும்வலித்துறிலின்புசெயாலொன்று
வாயிலிலைவேனெனமன்னனமனத்தெண்ணி. (௧௬)

(மாதேவியம்மையைமனைவியராக்க அரசனல்விடுத்த தூதியர் நிருமலய்யருக்குப்புகல்தல்.)

வேறு.

தூதுவல்லநன்முதுக்குறைமாதரைத்துணிந்து
நீதிவல்லவனிருமலனமகடனைநீவிர்
தீதிலெம்மனைக்கிழத்தியாம்படியுரைசெய்து
போதுமின்களெனறேவினனவியனிலம்புரப்பான் (௧௭)

ஐயவன்னதேசெய்குவமெனப்புகனறகத்திற
பையவந்துநன்னிருமலன்றிருமுகம்பார்த்து
வையமன்னவன்கருத்தினைக்குத்தனர்மறுத்துத்த
துய்யமங்கைமீரொமக்கடாதிதுவெனச்சொன்னான். (௧௮)

வேந்தன்மாமனைநும்மகளாயினவவேந்தன்
சார்ந்தவாழ்வெலாநுமவெனவறிகிலீர்தானே
போந்தவோர்திருமகளைவிரவினைப்புறம்போக்கு
மாந்தர்யாருளரென்றுமங்கையர்சொலக்குப்பான். (௧௯)

இம்மைசேர்பயன்கருதியேதகாதவரிடத்திற்
கொம்மைவார்முலைமகட்கொடைநேர்ந்தவக்கொடியா
ரம்மையாழ்நிரயத்திடைவீழ்ந்தனரழுந்தித்
தம்மைநோக்குநரொருவருமின்றியேதளர்வார் (௨௰)

தமக்கடாததுசெய்துயிர்வாழ்வதுசன்னிற்
சுமைக்கடாதபெயவிடுதலேநன்றெனச்சொலச்
சொமக்கடாததுபுகன்றனிர்மங்கைமீரிச்சொ
னுமக்கடாததென்றியம்பலுமங்கையர்நல்லவா (௨௧)

உறையில்வாளொடுமொவழங்குறுவனத்தோடி
மறவனோர்பொருட்டருகெனவிரத்தலைமானு
மிறைவன்வாழ்குடிதன்னிலொன்றொருபொருளிரத்த
லறவனாகியநீயிதையறிந்திலையந்தோ. (௨௨)

(நிருமலய்யர்தூதியரைமகளிடத்துய்த்தல்.

என்றுமாதரார்கூறலுநிருமலனெங்கண்
மன்றல்வார்குழல்பேதையோவல்லனும்மனத்தைச்
சென்றுகூறுமின்னெண்மன்மிசைத்துரைசெய்யீ
னின்றுபோமினென்றியம்பினனவர்மனநயந்து. (௨௩)

மங்கைபாலடைந்தறைகுவர்மதன்வலிமாய்க
கொங்கைமாமுகிழ்ப்பூங்கொடிநீயருள்கூர்ந்தே
யெங்களகோமகனுயிர்கிறுதிவினையென்னி
லங்கண்மாநிலத் துயிர்க்கெலாமனையாருவையால். (௨௪)

(மாதேவியம்மையாவினையதனைக்கருதியிணங்கியது).

என்னவோதலுந்திருமலர்நின்றருளென்றாய்
மன்னன்மனைதுறக்குமோசூழ்ச்சியையறிந்துப்
பொன்னனீரரசெனக்கொருசூழ்வினைப்பொருந்திப்
பன்னுமாயினீர்பணித்ததுநனறெனப்பகர்ந்தாள (௨௫)

(நூலாசிரியர்

தூதுசெனறவர்பொற்றொடிசொல்லியசொல்லார
காதல்கொண்டனரென்றுமாககெரிந்துதாங்கருதி
மாதுரின்பெருங்கருணைசெயவதற்கிங்கண்மன்னன்
பாசறைநீதனைபருசெயதந்நவெனன்று (௨௬)

உள்ளமாரவோமோடேகியரமடந்தையருளைப்பய
வெள்ளலாகிய மன்னவனமனநனிமகிழ்ந்து
தௌளமாமுகத்தனையவனிருந்துழிச்சென்று
னௌளநகரமநோயகொண்டவனென்செயவிசையான. ()

(அரசன் அழகைநோக்கிப்புகலுதல்).

நலலிகொங்கைகையைப்பொன்மலையெனவேமதியா
னிலவுறங்குடமாகவேயெண்ணினானுகலை
வில்லெனுப்படிநினைத்தனனெண்ணமையென்றான்
சொல்லுவன்றனக்கப்படிமடந்தையாய்நதுணிந்து (௨௮)

(அரசன்விளைவும் மாதேவியம்மைவிடையும்).

அருள்செய்தென்னைநீயளிதரிடுமகற்றநான்செய்வ
துரைசெய்நானதுசெய்வனென்றரசர்கோனுரைப்ப
வரைசெய்தோளிறையென்னைநீவலிந்துபுல்லாமைக் [௨௯.()
கொருசொலுண்மைசொல்லென்றனளொருபுடையொது

நூலாசிரியர்.

நின்கருத்திசைவாலன்றிநின்னையானணுவியே
னென்பதற்கொருசூளுரைக்குரன்முகிலெழுந்த
மின்கொடிச்சிறுமருங்குலாய்கேளெனவெஞ்சேறு
புன்புகர்க்கருங்கடாக்களிற்றரசர்கோன்புகல்வான். (௩௦)

அரசன்சபதம்புகல்தல்

வேறு

வந்தநல்விருந்திருப்பமனையினுற்றருந்துவானும்
பந்தியினுணவுவேறுபண்ணுபாத்தகனுந்தாயுந்
தந்தையுமுணவுணுத்தசழக்கனுமுச்சிப்போது
மொருந்தவாதனைமனோக்காமனுகாந்திடுகொடியன்றானும். (௯௧)

நிந்தைசெய்யுணவினானுநிருமலன்பூசையின்றி
வந்துணவருந்துவானுமற்றதனுனுகாவிப்பானுந்
தந்தநல்வினையாற்செல்வஞ்சார்ந்தவர்தம்மைக்கண்டு
சிந்தனைபொறாதழுங்கித்தீவினைமகிழ்வான்றானும். (௯௨)

கன்றுணவிடாமலான்பால்கறந்துகொள்பவனுஞ்செய்த
நன்றிகொல்பவனுங்கோடிநடுநிலைதவறுவானுங்
கொன்றுயிர்பதைப்பநோக்குங்கொடியனும்போர்க்களத்திற்
றனைநிலைவினைவிடுத்துச்சாய்ந்துபோமடமையானும் (௯௩)

அடைக்கலமெனவந்தானையளித்திடாதகற்றுவானுங்
கொடுக்குதுமெனவுரைத்துக்கொடானுமொண்கொடைவிலக்கி
விடுக்குநுமவனும்பாவவினையிடத்துதவியாகி
நடக்குறுமவனுந்தேர்ந்துநட்டபின்வஞ்சிப்பானும் (௯௪)

குரவர்தம்முறைகடக்குங்கொடியனுந்துறந்துளார்தம்
வரவெதிர்கண்டெழாதமறவனுமறிந்தான்போன்று
கரவினிலருநூல்கற்குங்கயவனுமபுதியராகி
யிரவினில்வந்தநல்லோர்க்கிடங்கொடாதகற்றுவானும். (௯௫)

முனைபுகழ்ந்துரைத்துப்பின்னர்முறுவல்செய்திகழ்வான்றானுந்
தனைபெருங்கிளைநலங்கூர்ந்துதளர்வுறவாழ்கின்றானு
மன்புகொண்டொருவன்வைத்தவரும்பொருள்கவர்கின்றானுந்
துன்புறுந்தொழில்செய்வித்துச்சொல்பொருளிலையென்பானும்

கற்புடைமனைவியோடுகலந்திருப்பவனுமற்றோர்
பொற்புடைமனைவிதன்னைப்புணர்வதற்கெண்ணுவானுஞ்
சொற்பொருளுணர்த்தினானைத்தொழவுளநாணுவானும்
விற்பனவலாதவிற்றுமெய்வளர்த்திழிகுவானும். (௯௭)

நலமலிகையிலார் றினைந்தனைத்தாலயத்திற
சலமல்மொழிபோன்றனுந்தனிவழிவிலக்குவானும
விலைமொழிபொய்த்துவிறகுபவெய்யவாணிகனுந்தாழ்ந்த
குலமிலிதனக்குறவேவலகூலிகொண்டியற்றுவானும .. (௯௮)

ஈரயுசெய்த்திந்தசொல்லையுவாத்தழிக்கூறுமொனும
பிறர்பிழைதனையேநாடிப்பிறரொடுபேசுவானு
முறைவழுவுறக்கொடுஞ்சொன்முனிவிடைமொழிகுவானு
மறிவிழிமனைவிசொல்லினவழிநிற்குமறிவிலானும (௯௯)

கலந்தவாதனைப்பிரிந்துக்கலகங்கண்டிடவல்லானும
புலந்தருநூலினில்லாப்பொருளினைக்கூறுவானு
நலந்தனையழுக்காறுற்றுநகைத்திகழ்கிறபோன்றனு
மெலிந்தவர்ட்த்துமிக்கவெகுளியைப்பெருக்குவானும (௱)

புண்ணியம்பிறர்பொருட்குப்புர்பவன்றனுமிந்த
மண்ணிடையினபத்திறக்காமருமைசெய்தொழிலவிடுக்குந்
தண்ணியவறிவிலானுந்தவத்தனையிகழ்கிற்பானும
பண்ணியவினையிலென்றம்பாவமேபயில்கின்றனும (௱௧)

(நூலாசிரியர்)

ஆவனுனனைமையாத்தனைநந்தனையதுசெய்தனறி
மேவுவேனுயினெனறுவேளவிருமபழகனகூறக
காவிநோவிழிமாதேவிகருத்திசைந்தற்றேயாயிற்
போவமவெனறுசொன்னனுளபுரவலனுவகைபூத்தான் (௱௨)

கோயிலின்முன்னாசெனறன்கொற்றவன்சிவிகையேற்றி
யாயிழைமடந்தைநல்லாருருகுசூழ்வுற்றுச்செல்லப்
போயினளரசர்கோமான்புக்குழிப்புக்காளொளவேற்
சேயரிநெடுங்கட்செவவாய்த்திலகவாணுதன்மாதேவி (௱௩)

(அரசன்காமமிகுதியால்மனங்கனாந்துணைதல்)

மடந்தையைத்தனிக்கண்டங்கிமருவியவரக்கேபோல
வுடைந்துநெக்குருகியாற்றுயுளமோடிளம்பூங்கொம்பே.
கடந்திடற்கரியகாமக்கடல்கடந்தேறக்கொங்கைக்
குடந்தரத்திருவுளத்திற்கோடியென்றரசிறைஞ்ச. (௱௪)

(மாதேவியம்மைநகைத்துப்புகல்தல்.)

காவலன்காமமிக்ககழிபடர்கிளவிகண்டு
பாவைபுன்முறுவல்செய்துபண்பெனுந்தொடரால்யாப்புண்
டோவல்செய்யாதுநிற்குமொருகளிறனையாயான்சொ
லேவல்செய்திட்டபின்னரொன்றொடுபேசுகென்றாள். (௪௫)

(அரசன்தான்செயயுமபணியைவினவமாதேயம்மைபுகல்தல்.)

ஏதுநான்செய்வதன்னதியற்றுவனறைதியென்ன
வோதினனரசனேதவொண்டொடியயனமாறேறுரு
சோதிமாசிவலிங்கததைததூயையாய்க்கரீடததிற
போதினாலர்ச்சித்தென்னைப்பொருந்துதிபின்னரென்றாள்

(அரசன்சிவபூசைக்கிணங்காமையைநோக்கிமாதேவியமமை மறுததல்)

எல்லையில்காமமபொஙகவிளமுலைநெருமுககதோளாற
புல்லுவனென்றெழுந்தபுரவலன்றனைததடுத்துச
சொல்லியதன்னமன்றாள்சுரததுணிவாமுகந்துவாயிற்
செல்லுமொணகரததையோடிச்சென்றுபற்றுதலையொககும. ()

(நூலாசிரியர்)

மூகையிடைமுருகுண்டாயினமுளையிடைவிளைவுண்டாயின
மகவிடைமதனவினபமவருவதுண்டாயிற்றசைகைப்
பகையொடுமருவிநின்றபார்த்திபன்றனதுளததி
னுமிடையமலற்போற்றுமொழுக்கமும்வந்துநண்ணும. (௪அ)

(அரசனுமாதேவியம்மையும்மதவழிநிற்றல்.)

செப்புறுஞ்சூணிணைந்துதீண்டிலனரசனின்று
மூப்புறுஞ்சீறுமுங்கண்முதல்வன்பூசனைதான்யாங்க
ளெப்போழுதுஞ்செய்தக்கதன்றெனவிணையிலாநின்
றுப்புறுதோளும்யாங்கடொடுவதன்றெனப்புகன்றாள். (௪௯)

(மாதேவியம்மைதுறவடைந்தமை).

மட்டவிழ்குழன்மடந்தைவாயுரைகையுழ்வாயுற
கட்டியவேதனவடக்கிக்காமமிந்தனமீறிப்போற்
கெட்டிடவறிதிருந்தாள்கிளர்பூணித்தூண்செய்தோளா
னெட்டிலையயில்வேற்கண்ணாணீத்தனன்போகவென்னணி. (௫௦)

துறவெனுமரசுநெஞ்சத்தொன்னகர்கொளவவாவா
மிறைவனதாணையெல்லாமிரிதல்போற்பூண்கள்யாவு
மறுவையுமகற்றியோதியவிழ்த்துவார்குழற்குழம்பின்
மறைவுறுமணிப்பொற்பாவைபோலுடன்மறையவிட்டாள். ()

மருளடைந்தனள்கொலென்றுமருண்டுமன்னவனிருப்பத
தெருளடைந்தங்கைகொண்டசிவலிகத்தொடுநினைந்த
பொருளடைந்தெனமகிழ்ச்சிபொங்கமன்னவனைநீங்கி
யருளடைந்தொழுகுகண்ணுளணிமறுகூடுசென்றாள். (ருஉ)

(மேதேவியம்மைபிதாமாதாகளுக்குத்தன்கருத்துணர்த்தல்).

அன்னையும்பிதாவுங்கேளாவுருமட்கடுத்ததென்னென்
றுன்னிவந்தழுங்கநீவிரும்மகளென்றுமாழ்கி
யின்னல்கொண்டிரங்கன்மின்போமென்னைநானறியததேடித
தன்னிருங்கருணைசெய்புஞ்சற்குரவனைசசார்கிறபேன். (ருங)

(நூலாசிரியர்).

என்றவளவரைநோக்காதேதிலர்போலகன்று
சென்றனணிருமலப்போச்செல்வனுஞ்சுமதிதானு
நன்றிவணினைந்ததென்றுநம்முடைமரபிற்கெல்லா
நின்றிடுமெபுகழெனவெண்ணிநிறுவினர்தங்களுமை. (ருச)

(கண்டோரிரங்கல்).

கணடவரெல்லாநெஞ்சங்கரைந்துகக்கண்ணீர்மல்கத
திண்டிரலரசன்பின்னர்ச்சிவிகையூர்ந்தலர்பூங்சோய் [லங
லொண்டிருமகள்போற்சென்றவொண்டொடியிப்பேய்க்கோ
கொண்டிவண்போகாநின்றகொள்கையேதறியேமென்பார். ()

மங்கையையிவணங்கண்டேம்வெயிறெரிதவழ்ந்ன்றே
மிங்கிவடன்னையீனறொன்படுவோரோவென்பார்
மங்கலவடிவங்கண்டுமகிழ்நதகண்ணிதுவுங்கண்டு
பொங்குறுதுயரங்கூறப்புரிந்ததெப்பாவமென்பார் (ருரு)

(நூலாசிரியர்).

இன்னணநகரமெல்லாமிரங்கமாதேவியம்மை
தன்னலுமமுதுந்தேனுங்கைப்பப்பேரின்பால்குறு
தன்னிகர்குருகுகேசன்றன்னையேதேடிச்சென்றாள்
மென்னிழல்விரும்பிமிக்கவெயில்சுட்டுச்செல்வார்போல. (ருஎ)

அடவிகடொறுமடைந்துமடுக்கல்கடொறுமிவர்ந்துங
கடிநகர்தொறும்புகுந்துங்காமனைவென்றவல்லி
மடிவருமனத்திலன்புவளர்தரக்கருணையாலெங
குடிமுழுதடிமைகொள்ளுங்குரவனைத்தேடுகின்றாள். (௫௮)

பத்தாவது-மாதேவியம்மைதுறவுகதி-முற்றிற்று.

ஆக திருவிருத்தம்-௫௧௦.

பதினோராவது
கொக்கிதேவர்கதி.

—:0:—

அருள்செயுமல்லமனநிமிட்ப்பெயர்க்
குரவனைமெய்யொடுகலந்துகொண்டுதான்
பரவுறுமடியர்தம்பவந்துறந்துபோய்த்
திரிதருநிலையினைத்தெரிந்துசெப்புவாம். (௧)

(அல்லமன் அடியார்களைநோக்கிசெல்லுதல்).

சீர்நிலையல்லமதேவன்சூல்கொளுங
கார்நினைமயிலெனக்கருதித்தன்னையே
பார்நிலமிசையமர்பத்தர்தம்மையா
ளோர்நினைவொடுநடந்துலாவுகாளினே. (௨)

ஒன்றொருநாளொருதிசையினோங்கருட்
குன்றனையானொருகோலங்கொண்டுதான
சென்றனனவனெதிர்சிறந்துதோன்றிற்று
மன்றன்மென்மலரிளவனமொன்றாயிடை (௩)

சிறுபொழுதைந்தினுந்திரிவிலாதபே
ரறுபொழுதினுமிதழவிழ்ந்துதேன்சொரி
நறுமலர்நிறையுமந்நந்தனதினைப்
பெறின்மகபதிவளம்பெறவுவாதிடா. (௪)

படிமிசைதவம்பலபயின்றுநொந்தவா
வடதிசைக்கயிலையின்மருவவேண்டலக்
கடிமலர்ப்பொழினமணங்கலந்ததென்றல்வந
துடன்மிசைதவழ்தரலொன்றுமுன்னியே (௫)

கண்ணுற்றுமலர்பலகண்டுகண்டுபோ
யுண்ணுறுநறுமதுகொளவுழன்றிடு
மெண்ணறுமளியினமிரையுந்தன்மையாற்
றண்ணுறுநந்தனம்வண்டின்சந்தையே (௬)

நறுமலர்நிறையுமந்நந்தனத்தினைக்
குறைவறவளிப்பவன்கொக்கிதேவனென்
றறைதரும்பெயரினானனையனாயிடைத்
திறமுறுசெயலினைச்செய்துநின்றனன. (௭)

(அல்லமன்நந்தனத்திற்கொக்கிதேவனைக்கண்டுவணங்கல்)

நின்றவன்றனையருணினைந்தநெஞ்சொடு
சென்றநம்மல்லமதேவன்கண்டிவன்
புன்றொழில்விடவரும்பொருளுணர்த்துவ
லென்றருகடந்தையசரணமென்றனன். (௮)

(கொக்கிதேவர்அல்லமனைவணங்கிவினாவல்).

தானெதிராங்கமலனைச்சரணெனத்தொழாத்
தேனலாவனத்தனின்செயலியாதுநின
மேனியின்பெயரொதுவிளம்புகென்றனு
ஞானநல்விளக்கனைவிறன்மேயினான். (௯)

(அல்லமன்தன்னுண்மைபுகல்தல்).

பததாதமமனைதொறும்பத்திப்பிச்சைகொண்
டேததிறவினையுமின்றிருப்பனல்லம
னுததமவென்பெயர்பெயருனக்கெனென்
றததனும்வினவத்தன்பெயரறைந்தவன். (௧௦)

(கொக்கிதேவர்அல்லமனைப்புகல்தல்).

அருங்குருலிங்கசங்கமத்திற்காகமெய்
வருந்துறுதொழிலறவறிதிருப்பவ
னருந்துறுபிணமெனவறையுமாற்றநீ
தெரிந்திலையோவெனச்செப்டன்மேயினான். (௧௧)

வேறு.

எய்தற்கரியயாக்கைதனக்கெய்திற்றென்றாலதுகொண்டு
செய்தற்கரியவறங்கள்பலசெய்துதுயர்கூர்பிறவியினின் [திம்
றுய்தற்கொருமைபெறவெண்ணாதுழல்வோனுடம்புபொற்கலத்
பெய்தற்குரியபால்கமரிற்பெய்ததொக்குமென்பரால். (௧௨)

மின்போலழியுமுடல்கொடுநல்வினைசெய்தழியாவுடம்பெய்தி
யின்போடமாதலாயிருப்பயாக்கைவருந்துமென்றெண்ணி
யன்பொடறஞ்செய்கிளையாமலருந்திவாளாவிருக்குமவ
றன்போனமருளரிலையென்றான்றண்பூம்பொழில்வைத்தளிக்
கின்றான் (௧௩)

(அல்லமன்சிரித்துக்கோக்கிதேவர்க்குஞானோபதேசஞ்செய்தல்)

உரைத்தமொழியையல்லமப்பெருந்தகையான்கேட்டுக்கைகுலைத்
துச்,சிரித்துவினைநல்லனசெய்துசிந்தையாலின்பமும்பெறவானேல்
வருத்தலுறுமமலர்கள்கிரோமலமாகியவாணவத்தாலும்
பொருத்தமுறப்பேரின்பநாமபுணரலாமென்றியம்பியே. (௧௪)

நான்செய்வினையாலோருடம்பெய்தாருமின்பமென்றினைய
வூன்செயுடல்மொழியவுடன்றோழிபுமம்மெய்யழியாமல
வான்செயபத்திலிருக்குமெனின்மாறப்புகந்தனன்றுகுங், கான
செயமலாந்தனஞ்செய்துமுறைபதுடைப்பணூமோ.

இன்பந்தனிசெய்நல்வினையின்பயின்றிப்பயுடம்பின்னிடைத்
துன்பந்துய்செய்தீயவினைதோன்றுமத்தீவினைமாயவின
முன்புசெய்நல்வினைக்குமிம்முறையாலிரண்டுமொழிதரு
மென்பவுலகிலெண்பகலுமிரவுமாறிவருதல்போல (௧௫)

புறத்துக்கருமம்பலசெய்துபொருப்பையகழ்ந்கிடடேலிபிடித்த
கிறப்பசிறியவிண்ணிணைப்பமெய்துமாஞேர்ந்தோரமன [ங
மறுத்துச்செயல்களனைத்தினையுமவாளாயிருந்துபேரின்பம்
பெறத்தக்கவறோமந்தளனையாரேபசுகென்றன்றே நமான)

பொறியிற்புறத்துமனஞ்செல்லிறப்புலனேசொறியிமெகத்திற
செறியக்கரணம்பராநந்தப்போதான்றுஞ்சிறந்தோன்ற
வறிவிற்பரந்தவிடயமயமாகுமுலகநோகாணாற
பிறவித்துயரக்கடல்கடந்துபேரின்பஞ்சாருவமோனறு. (௧௮)

கணஞ்ஞறகாணக்காட்டியினகருகஞ்தர நசகுரோபெனன
வெணஞுக்கருணைக்கடலனையாளியணியுகழ்தியென்றுரைப்ப
ன்ஞைப்பெருமான்றென்றுநவின்றநிலத்தையகழ்கின்றான்
பண்ணுற்சிறந்தபொழிவிண்டுபொடுமலர்ப்பூம்பொழிலுடையான்

(கொக்கிதேவர் அநிமிடனைக்காண்டல்)

தொடலுஞ்செம்பொற்சிகரமொன்றுதோன்றச்செய்யுட்பொருள்போலக், கடிதினகழ்ந்துபுகுந்ததனுட்கண்டார்நிலத்தையகழ்ந்திட்டு, மிடியன்கண்டபொருள்போலவிடையம்புறத்துக்காணுமல், வடிவஞ்சிறிதுமசையாமல்வசமறறிருக்கும்யோகியையே. (உ0)

கையிற்சிவலிங்கத்தின்மேற்கண்கள்வைத்திட்டெலும்பல்லான்மெய்யிற்றசையொன்றின்றியேமேவும்புனிதன்றனைநோக்கிச்செய்யசசெயலிலாதசெயற்சிவயோகியைக்கண்டனையோவென்றையததடைந்தவவனறியவறிவிததுயரல்லமதேவன். (உக)

(கொக்கிதேவர் அல்லமனைக்குருவாகவடையநினைத்தல்.)

கடலின்விழுந்துதுயர்பவர்க்குக்கலமொன்றருகுவந்ததெனக்கெடலில்பரமகுருவெனக்குக்கிடைத்ததாவாவற்புதமென்றுடலம்விதிரப்பக்கண்கணீரொழுகவுருகித்தொழுதனனல்விடலின்மரபிற்குருசீடவிதியைவிளக்கவுளங்கொண்டு. (உஉ)

(அநிமிடன்முத்தியும்-அல்லமன்சிவலிங்கம்பெற்றமையும்)

காந்தங்கண்டவிரும்புபோற்கண்டபொழுதேயநிமிடன்றனேந்துஞ்செங்கைச்சிவலிங்கமெங்களபெருமானவகைமலர்போந்தங்கிருந்ததபொழுதிற்புனிதனசிவகலைதானுஞ்சார்ந்தஙகிருந்தசிவலிங்கநதன்றேடவன்பாற்சார்ந்ததால். (உங)

(நூலாசிரியர்)

வந்துபரமசிவலிங்கமருவப்பெறுமல்லமன்றனையுமந்தவிமலலிங்கமுட்னடைநதஞானகுருவனையுஙகந்தமலர்நல்வனமுடையான்கண்டுமகிழ்வுற்றிவர்பெருமைசந்தமறைதேர்நான்முகனுஞ்சாற்றீற்கா்தென்றறைகுவான். (

(கொக்கிதேவர் அல்லமனைப்புகழ்ந்துசரியைத்தொழிலைவிட்டுஞானநிலைநினறுபுகல்தல்.)

நின்றுற்கண்டேன்சிவலிங்கநிஷ்டைஞானயோகிதனைமுன்னுட்கருமமனைத்துமினிமுடித்தேன்ஞானநிலைநின்றேனுன்றுற்செய்யப்படுமுதவிக்குதவிவேறுதெங்குதகாயென்றுற்செய்வதொன்றுளதோவெழிலிக்குதவியார்செய்வார்.

ஐயநினையுநின்கரத்தினடைந்தசிவலிங்கத்தினையும்
பொய்யில்குரவன்றனையுமொருபொருளென்றறிந்தேனின்றெ
செய்யகமலத்திருவடியிற்சென்றுதொழுதல்லமநாம [ன்று
மெய்யனெதிர்நின்றன்பினால்விளம்புமவனங்காவலனன்றே. ()

என்னையறிவித்ததுபோலிவ்விஷ்டலிங்கமகம்புறமு
மன்னியிருக்குநெறியினைநின்மலர்த்தாள்பரவுமடியார்க்குப்
பன்னியுணர்த்திச்சரமாகிப்பாரிற்சரிப்பாயெனத்தொழுதான்
றன்னினிலத்தினரசெல்லாந்தரும்பேரின்பமபெறநினைந்தான். ()

(அல்லமன்கொக்கிதேவரைத்தழுவிக்கிருபைசெய்தல்.)

கொக்கிதேவனிரந்தமொழிகொண்டுகிளரல்லமதேவன்
றக்கபெரியோர்தமக்கியல்புதாம்பெற்றுள்ளபேறெல்லா
மிக்கவுலகம்பெறுகவென்வேண்டிக்கோடலெனப்புகழ்ந்து
செக்கர்மலர்ப்பூங்கைகளாற்றீண்டித்தழுவியருள்செயதான். ()

(நூலாசிரியர்.)

அங்கைச்சிவலிங்கத்தினிடையமைத்தநோக்குநெஞ்சகமுந்
தங்கச்சிவயோகத்தினையேசார்ந்தங்கிருந்தானேவியமபோன்
மங்கைக்கிடந்தந்தருளினேன்மலர்த்தாட்கிடுபூவனமாக்கிப் [ன்
பொங்கப்புரந்தவத்தானமெய்ப்பொருளாசிரியர்கண்ணுற்று

அடியர்வேண்டிற்றேபுரியுமல்லமப்பேரெம்பெருமா
னெடியவிழிகளருள்சுரப்பநிமலலிங்கங்கரத்தேந்திப்
படியிலரியதவஞ்செய்யும்பத்தருள்ளங்களிகூர
வடியவிளமாத்தழைப்பவருமந்தாங்லமபோற்சரிகின்றான். ()

பதினோராவது-கொக்கிதேவர்கதி-முற்றிற்று.

ஆக-திருவிருத்தம்-சுஉ0.

பன்னிரண்டாவது

முத்தாயியம்மைகதி.

கண்டிலேனசகண்ணனையென்றனூர்
கொண்டுவாரீங்கொடியிடையாயொ
விண்டுபோகவினைத்துவந்தல்லமன
பண்டுகூறும்பரிசுவிளம்புவாம். (க)

பொடியணிந்தெழில்பொங்குறுமல்லம
னடியர்தங்களகத்திற்றுயரினை
யுடையிழந்தவொருவன்கரமெனக்
கடிதடைந்துகளைந்தருள்செய்யுநாள். (உ)

அசுகணன்முத்தியடைந்தமைநோக்காது
உடன்பிறந்தாள்வருந்துதல்.

மறைத்திருந்தமலிசிவபத்தியைப்
புறத்தறிந்தபொழுதேயுடம்பினை
வெறுத்தகன்றுவெளியுருவாயினு
னறுத்தபந்தவசகணனென்பவே. (௩)

அறைந்ததூயவனங்கவுபாதிபோய்
நிறைந்தநீர்மைநினைந்திலள்போயுயி
ரிறந்துபோயினனென்னத்தளர்ந்துடன்
பிறந்தமாதுபெரிதுளமாழ்கியே. (௪)

(அல்லமனைமுத்தாயியம்மைகண்டழுதல்).

புலம்பிநைந்திருக்கின்றவப்போதினி
லிலிங்கமுங்கரமுந்திகழ்வெய்துற
நலங்கொளல்லமனண்ணினனண்ணலுங்
கலங்கிநின்றவக்காரிகைகண்டனள். (௫)

கண்டபோதசகண்ணனைக்காண்கிலாள்
கொண்டபீழைகுறையவழுதடிப்
புண்டரீகப்புதுமலர்வீழ்ந்துகண்
மண்டுநீருகவாய்விட்டரற்றினாள். (௬)

பாவியேன்முகம்பார்க்கவொண்ணாதென
வாவியாமசகண்ணனகன்றுசெய்
நோவெலாமிவனூக்கவருளினான்
மேவினாயெனமீண்டும்வணங்கினாள். (௭)

முத்தாயியம்மைக்குஅல்லமன்அசகணன்றன்மையையறிவித்தல்.

வணங்குமாதின்மலர்முகநோக்கியே
யணங்கனாய்நல்லசகணன்றன்மையை
யுணர்ந்திடாமலுளைதலுணர்வுளார்க்
கிணங்குறாததென்றெந்தையியம்புவான். (அ)

அழிவிலானையழிந்தனனென்றுநீ
விழியினுன்மிகுவெள்ளம்பெருக்கினை
கழிவிலாதவாகாயங்கழிந்ததென்
றொழிவிலாமலுளமெலிவார்கள்போல். (௯)

சச்சிதானந்தசங்கரனாகவே
யச்சநீங்குபுதன்னையறிந்தவன்
றுச்சமாந்துயர்தோன்மலியாக்கையை
யிச்சியானதையானெனவெண்ணியே. (௧௦)

ஒண்டகைக்கணெழிவிலருளுருக்
கொண்டடுத்தகுருவருளாற்றனைக்
கண்டமெய்த்தவன்காயந்தனையன
முண்டகெட்டிலையொப்பவிடுப்பனால். (௧௧)

படியில்வந்தபரமகுரவனாற்
றடையறும்படிதன்னையறிந்தவ
னுடல்விடும்பொழுதொன்றொருமண்மயக்
கடமுடைந்தவாகாயமிகர்ப்பனால். (௧௨)

பந்தபாசமுழுதும்பரிந்திட
நந்துமோர்சிவஞானிநரர்வினை
சிந்துமாறுசெறிந்தவுடம்புதான்
வெந்ததுசின்விழியெதிர்தோன்றுமே (௧௩)

யாவுமாகியிருக்குஞ்சிவத்தொடு
மேவுஞானவிழியுடையான்றனக்
கோவுமாறிலுறவுபகையெனும்
பாவமோவிலையென்றறிபாவையே. (௧௪)

யாக்கைதாமென்றிருந்தழிகின்றவ
ருக்கிலாவறிவாகியுடம்பொடு
தாக்கிலாதவர்தம்மையுந்தாமென
நோக்குவாரவருண்மையைநோக்குறார். (௧௫)

கூத்தனுடைக்கோலநடிப்பினைப்
பார்த்துவாய்மையென்றெண்ணிலாபாருளா
ரோத்துஞானிதன்யாக்கைநடிப்பினை
*யோர்ததுமாதவருண்மையென்றுன்னுறார் (௧௬)

---

* ஓர்ந்து என்பது ஓர்த்து எனவலித்தல் விகாரம்பெற்றது

அறிந்திடாமலசகணன்றன்மையை
யிறந்துளாளென்றிரங்கினையன்னைநீ
மறந்திடாயிம்மதியென்றணல்சொல
நிறைந்தஞானமுத்தாயிகிழ்த்துவாள். (கஎ)

(முத்தாயியம்மையல்லமனைப்புகழ்ந்துபுகல்தல்).

அரவின்காலரவன்றியறிபவர்
தனையினில்லையசகணன்றன்னைநீ
தெரியினன்றிசிறியளறிவலோ
பெருமயான்செய்பிழைபொறுப்பாயென்று (கஅ)

வேறு.

பங்கனிருந்தபதிக்கருள்செய்து
கங்கையடைந்தகணக்கெனவென்பீர்
லிங்குறவந்தனையெங்குடியுள்ளார்
தங்கடவந்தருதன்மையினென்று. (கக)

வந்தனைசெய்துவழுத்திமுனின்று
பந்தமகன்றபதம்பெறுமவண்ண
மெந்தையியம்பியெனக்கருள்செய்யென்
றந்தமடந்தையறைந்தனளன்றே. (உ0)

(அல்லமன்முத்தாயியம்மையைப்புகழ்ந்துஉபதேசஞ்செய்தமை.)

தேசிகனல்லமதேவன்மகிழ்ந்து
பாசமகன்றுபரம்பொருள்காணு
நேசமடைந்தனைநின்னைநிகர்ப்பார்
காசினியின்மிசைகண்டிலமென்று. (உக)

பிறப்பொருகோடிபிறந்துபிறந்து
புறக்கருமங்கள்புரிந்திடினும்போய்
மறப்புறுமாணவவல்லிருளின்றிச்
சிறப்புறுமுத்திசெறிந்திடுவாரோ. (உஉ)

மரிப்பொடுதிப்புமறிக்குதுமென்று
கருத்தைவெளிக்கருமத்தின்விடுத்து
விரிக்குதனெய்யைவிடுத்தெரிகின்ற
நெருப்பையவிப்பனினைப்பதையொக்கும். (உங)

மட்டறவோமனத்தைநிறுத்திக்
கட்டுதல்வீடுவிடுதநிடல்கட்டென்
றெட்டியபண்பினுனாத்தலமப்பேர்ச்
சிட்டனவட்கருள்செய்தனனன்றே. (௨௪)

(நூலாசிரியர்)

சத்துவெமுற்றுமயக்குவதள்ளி
மெய்த்ததனைப்பெறவேறுகொடுத்தான்
பொய்த்துறுகுப்பைகிளைத்தொளிபொங்கு
முத்தையளித்தெனமுத்தைதனக்கு. (௨௫)

(முததாயியம்மைஅல்லமனைவணங்கிச்சிதம்பரஞ்சென்றமை).

வீடுவிரும்பிவெறுத்திலன்மெய்யைத்
தாடருமொண்குரவன்றனையெங்கு
நாடியுழன்றிலனுயவென்னைத்
தேடியடைந்தருள்செய்தனையென்று. (௨௬)

அல்லமனென்னுமருட்குரவன்றாள்
புல்லிவணங்குபுபொற்கொடியன்னாள்
செல்லலகன்றுசிதம்பரமெய்தி
யொல்லையிலின்பொடிருந்தனளம்மா. (௨௭)

பன்னிரண்டாவது-முத்தாயியம்மைகதி முற்றிற்று.

ஆக-திருவிருத்தம் ௬௪௭.

பதின்மூன்றாவது.

சித்தராமையர்கதி.

காமருசித்த-ராமனிடத்திற்
போமணஞ்சொற்ற-சீர்மையுரைப்பாம். (௧)

செல்லல்களைந்து-நல்லறிவின்பஞ்
சொல்லுவனென்னு-மல்லமனென்பான். (௨)

(அல்லமன்சொன்னலாபுரமடைந்துசித்தராமனையிகழ்தல்).

கருமயோகமுங்-கிரியையாவையும்
மருவிராமன்வாழ்-புரியைமேவினன். (௩)

காவியாலயங்-காவிராமனு
ரேவ்லாளர்செய்-தோவிலாமையை. (ச)

பார்த்தருளன்னன்-மூத்தவிராமன்
வார்த்தையறிந்த-கூத்தினனென்றே. (ரு)

பேரறிவனானன்-சாரவிருந்த
வூரினுமில்லென்-ருரவிகழ்ந்தே. (சு)

இல்லமகன்றிங்-வல்லலடைந்தா
னல்லபசும்பொன்-வல்லியுவந்தான். (எ)

என்றுநினைந்து-நன்றுறவாவி
யொன்றகழ்வார்பாற்-சென்றிதுசொல்வான். (அ)

வேறு

ஒட்   னுளத்தினி-விட்டம்யாதுகொலித்தொழின்
முட்டிலாமன்முயன்றனன்-கொட்டிவீழுமிருத்தல்போல். [மை

விழற்கிறைப்பவிடுத்தல்போற்-ருழிற்குளெய்த்துறுதொழினு
யிழைக்கவிட்டதெனென்றிட-ரொழிக்கலுற்றவனேதினன். ()

(நூலாசிரியர்.)

சாந்தனேதியதாழ்மொழி-காய்ந்தவேலிருகாதினும்
போந்தபோன்றுபுகுந்தன-மாந்தராகுலமன்னினுர். (கக)

(சித்தராமர்வவலரும்அல்லமனும்வாய்வலிகூறிப்பூசல்புரிதல்.)

அறமழித்தனையன்றியு-நெறியறக்குருநிந்தனை
பெறவுரைத்தனைபித்தவென்-றுறவுறுததனரொட்டலர். (கஉ)

ஒட்டனென்றனையும்பருஞ்-சிட்டனென்றுகொள்சித்தனைத்
துட்டவென்றுசுளித்தனர்-வெட்டிருந்தடமேவினோர் (கங)

வேறு.

மெய்த்தடமகழ்பவர்வினையையன்றியே
சித்தர்தஞ்செயலொருசிறிதுமின்மையான்
மத்தர்நுஙகுரவனைமண்ணினும்மினு
மூத்தமவொட்டனென்றுரைத்துமென்றனன். (கச)

நிகழ்ந் துலகிடை நிலைநிற் குநல்லற
முகந் துசெய்பவன் றனையும்பனேயெனப்
புகழ்ந் தவர்புண்ணியர்பொரு மையானிழித
திகழ்ந் தவர்நரகமொன் றிசைப்பர்நல்லவர். (கரு

மறவினையுடையனை மாற்றித் தூயநல்
லறவினையுடையனையறிந் திட்டன்னரோ
டுறவினையடைந் திலையொப்பக்கண்டறத்
துறவினையுளேயெனவொட்டார்சொல்லினர். (கசு)

ஓங்கிரு வினைகளுமொப்பக்கண்டவர்
தாங்களென் றனையொருதமரிற்பேணுவ
ராங்கவையிரண்டையுமடைந் துபோயுழ
னீங்களென் றனையுணர்நெறியிலீரொன்றான். (கஎ)

யுனக்கொருகதியிலென்றுண்மைகூறியே
சினத் தனர்நலனகழ்சிறியர்யாவருந்
தனக்கிணை தானெனுந் தம்பிரானையே. (கஅ)

முற்றியகல்வியின்மூடர்நீவிர்நுங்
கற்றறிமூடனைக்கறைமினன்னவ
னுற்றனனெனிலவனுணர்வுஞ்சொல்லினு
லிற்றெனவுணர்வமென்றெந்தைகூறினன். (ககூ)

சேடனும்புகழ்வுறுஞ்சித் தராமனை
மூடனென் றுரைத் தவம்மொருகயந்தொடாத்
தொடருங்கொட்டினேர்சீற்றத் துப்பெனு
நீடுவெந் தழல்சொரிநெய்நிகர்த்ததால். (உ0)

இறுக்கினராழுக்குடைவெயிறுமென்றன
ருறுக்கினரதிர்த் தனருயிர்த் துமீசையை
முறுக்கினர்நகைத் தனர்முருட்டுக்கைகளாற்
பெறுக்கினர்சிலைகளைப்பெருஞ்சினத்தராய், (உக

நங்குரவனையிகழ்நயமிலான்றனை
யிங்கொருசிலையினாலெறிந் துகொல்லுதல்
பொங்குறுமறமொடுபுகழுமாகுமென்
றெங்குரவனையவனெதிர்ந் துசூழ்ந்தனர். (உஉ

கட்டுமினடிமினுங்காத்திற்கொட்டினல்
வெட்டுமினிந்தைசொல்வாயின்வெண்பலைத்
தட்டுமினெறிமின்வன்றலைகுமைந்திடக்
குண்டுமினெனவுளங்கொதித்துக்கூடினர். (உ௩)

(நூலாசிரியர்.)

என்மனவிருளறவெழுந்தவல்லமன்
மின்மலிவுறுதிருமேனிமீதிடிச்
சொன்மலியொட்டலர்சூழ்ந்துகொண்டுவன்
கன்மழைசொரிந்தனர்கைசலிப்பவே. (உ௪)

சாக்கியனெறிதனிக்கலன்றிமெய்
நோக்கிலர்தாமொருநூறுகோடிகன்
மீக்கிளர்சோதிதன்மீதுவீசினுந்
தாக்குறுமோவவைதாக்குறுவரோ. (உ௫)

கொடியவரெறிந்தகல்குவிக்குன்றென
முடிமிசைநின்றனன்முத்தனல்லமன்
புடவியினுடனிழல்புதைப்பவந்நிழல்
கடிதினின்மீமிசைகாணுந்தன்மைபோல். (உ௬)

(இச்செயலினைக்கண்டோர்அல்லமனைவியப்புறுதல்.)

ஒறுப்பவனிழிந்தவனொருவன்செய்தநோய்
பொறுப்பவனடுவுளன்பொறுக்குநெஞ்சமு
மறப்பவனுயர்ந்தவனென்றுவாய்மையாற்
சிறப்பவரிம்முறைசெப்புவாரரோ. (உ௭)

தீங்கினையெதிர்நின்றுசெய்தபோதினே
தாங்கிலன்முனிவினைமறந்துதாமரைத்
தேங்கமழ்மலரொனமுகஞ்சிறப்புறீஇ
யிங்குநின்றிடுமிவன்யாண்டுளான்கொலோ. (உ௮)

மலர்மிசைவேதனேமலர்க்கண்மாயனே
பலர்புகழ்மழவிடைப்பாகனேவெனி
லலனிவன்பிழைசெயுமவரிடத்தினு
நலனுளனென்றுகண்டவர்நவின்றனர். (உ௯)

(நூலாசிரியர்.)

கல்லெறிபடாமையைக்கண்டவொட்டலர்
சொல்லுறினிவனொருசூழ்ச்சிமந்திரம்
வல்லவனிவன்றனைவலிந்துபற்றியே
கொல்லுவமெனவெதிர்குறுகினரரோ. (௩0)

குறுகலுமவன்பலகோலங்கொண்டன
னிறைபுனற்குடந்தொறுநிலவுதோன்றல்போன்
மறுகினர்நிலனகழ்மனிதற்பற்றுதற்
கறிகிலரினையனென்றமலன்றன்னையே. (௧௧)

(ஏவலர்மயங்கிஅல்லமன்றன்மையைச்சித்தராமர்க்குணர்த்தல்)

மருண்டனர்சித்தராமப்பெருந்தகை
யிருந்தருளிடத்துமெய்யிளைப்பவோடியே
திருந்தியவடிமிசைச்சென்றுவீழ்ந்தெழுந்
தரந்தையோடினையனவறைதன்மேயினர். (௧௨)

யாந்தொழில்செயுமிடத்தேதுவின்றியே
போந்தனனொருமகன்புதியனின்புக
ழோர்ந்திலனுனைக்கொணுமொழியுரைத்தனன்
மாய்ந்திலமுடனசைமருவியாங்களே. (௧௩)

(நூலாசிரியர்.)

என்றவரறைதலுமிராமன்சிந்தையிற்
புன்றொழிலகன்றுமெய்ப்போதம்பெற்றிட
வன்றருளல்லமனடிகள்காட்டிறு
மொன்றொருசீற்றம்வந்துதித்தெழுந்ததே. (௧௪)

யாவனென்றன்னையின்றிகழ்ந்துளானவ
னவரிந்திடுவனெனவெழுந்தனன்
மேவுறுந்தவமதவெருளிதானினி
யோவுறுந்தரத்ததன்றொருவரானுமே. (௧௫)

(சித்தராமரும்-அல்லமனும்புகழுதல்போ
லிகழ்ந்துபோர்புரிதல்).

வேறு.

என்னைவைதவன்யாரவனெனமுனிந்தெரிபோன்
முன்னமெய்தினன்சித்தராமப்பெயர்முதல்வ
னன்னையன்னநம்மல்லமனவன்சினமறிந்து
சென்னியொண்கரமசைத்துவெண்ணகைசெய்துசெப்பும். (௧௬

அகழ்கின்றார்தமைத்தாங்குறுமகனிலமென்ன
விகழ்கின்றார்தமைப்பொறுக்குமிதநன்மையெய்தலினு
னிகழ்கின்றருண்மாதவமுடையோகிநீயென்று
புகழ்கின்றனெனவிகழ்ந்தனன்பின்னரும்புகல்வான். (௧௭

சிறப்புப்பெற்றநல்யோகிதன்மனத்தெழுசினந்த
னறத்தைக்கொன்றிடுமுன்புபஞ்சியிற்புகுமழல்போ
லொறுக்கப்பட்டவன்பவம்பிணையொழித்திடுமெதனுற்
பொறுத்தற்கொப்பிலையென்றுநன்றறிந்தனைபோலும். (௩அ)

காலனின்முனம்பொறையுளனுகுவன்கடல்சே
ராலநல்லமுதாகுமென்றவன்றவமபுகழ்வான்
போலவைதனனகொடியவனெனும்பொருடோன்றச
சீலநல்குமோர்தொழில்செயுமல்லமதேவன். (௩௯)

பொறையுறும்படியல்லமன்சூழ்ச்சியிற்புகலக்
குறையுறுஞ்சினமிகுந்தனனெருப்பெனக்கொதித்தே
யறையுறுந்திறன்பங்கெனச்சித்தராமைய
னிறையுறுந்திருவருளுடைப்பிராணெடுமிகழ்த்தும். (௪0)

குறிப்பில்வைதனைவெளிப்படையிகழ்வினுங்கொடிதாய்
வெறுப்புமுன்செயாவென்னைநீமிகவிகழ்ந்தமையாற்
பொறுப்பனல்லன்யானுதல்விழித்தீயிடைப்பொடிப்ப
வறுப்பனெனறனனிகழ்வினுக்காருளமறுகார். (௪௧)

தன்னைக்கொல்லினுந்தான்பிறிதொன்றினைக்கோறல்
பன்னிற்பாவமென்றறைகுவர்கற்றுணர்பழையோர்
நின்னைச்சொல்லியவறததினைநிந்தையென்றெண்ணி
யென்னைக்கொல்லுவனென்றநீயறவனேயென்று. (௪௨)

சாதனங்களுணீறுமுந்தியதென்பர்சாற்று
மாதவங்களுளுயிர்செகாமையுமற்றுமதிப்பிற்
பாதகங்களிற்கொலைசிறந்தன்றெனப்பார்த்து
நீதெரிந்திலையரக்கனேயென்றனனிமலன். (௪௩)

செருக்கொழிந்திலையென்னெதிர்செவிசுடுதீச்சொ
லுறைத்துநின்றனையுனைவிடுகிலனெனவுருத்து
நெருப்பெனுந்திருநுதல்விழிதிறந்தனனினைத்து
மரிப்பினுந்தருவேனுயிரொனறிராமன்றான். (௪௪)

நெற்றித்தீவிழிக்காமனைநீற்றுவதன்றிப்
பற்றிக்காமமில்யோகியைப்படுத்திடவற்றோ
செற்றத்தானுதல்விழியழலல்லமதேவன்
வெற்றித்தாண்மலர்க்கீழ்ச்சென்றுபணிந்ததுவிரைந்து. (௪௫)

பணிந்துமீளுமவ்வழலொருவீரன்மேற்பாயத்
துணிந்துபோயவனுற்றல்கண்டுளவலிதொலைந்து
தணந்துபேடிமேற்செல்லுமாறலைவனசரன்போ
லணைந்திராமன்வாழ்நகரினைப்பற்றியதன்றே. (சசு)

(நூலாசிரியர்).

கங்கைவார்சடைக்கறைமிடற்றிறைநகைக்கனலம்பாய்த்
துங்கமாமதில்சூழ்தருபுரத்தினைச்சுடல்போ
லெங்களையகன்மேல்விடுமிராமனன்னுதற்க
ணங்கிபோகியந்நகரினைச்சுட்டதையன்றே. (சஎ)

அணியெரிந்தனமென்றுகிலெரிந்தனவாரத்
துணியெரிந்தனகலவைகளெரிந்தனசுதையின்
பணியெரிந்தனமனைவளமெரிந்தனபகரு
மணியெரிந்தனவெரிந்தனகண்டவர்வயிறு. (சஅ)

சேயெடுப்பவர்விருத்தரையீர்ப்பவர்சேமம்
போயெடுப்பவர்புகவரிதாகிமண்புரண்டு
வாயடிப்பவர்மனையெரியவிப்பவாமறுகிப்
பாயலைக்கடலெனவழுதிரங்கினர்பதைத்து. (சகூ)

உதித்தஞாயிறுபோன்றுசெம்மணியினமொளிரப்
பதித்தமாளிகைமீதுபற்றியவழற்கொழுந்தாற்
கதித்தவாடகச்செங்கமலத்துவான்கங்கை
கொதித்ததாயிடைக்கொதிபொறாதன்னங்கள்குழைய. (ருo)

அன்னகாலையிலருக்கடலல்லமதேவன்
சொன்னலாபுரததவர்துயரனைத்தையுந்தொலைப்ப
வுன்னிியோர்விழியழலினையிமைப்பினிலொழித்தான்
முன்னமாலமுண்டமரரைக்காத்தருண்முறைபோல். (ருக)

எந்தையல்லமனருளினனுதல்விழியெரியால்
வெந்தவந்நகர்பண்டையின்மும்மடிவிளக்கம
வந்தபல்வளமொடுசிறந்ததுநரர்மகிழ
வுந்துவெவ்வழலிடைவெந்தவாடகமொத்து. (ருஉ)

ஒருத்தன்வந்தவாறுகசியபொற்பணியொன்றைத்
திருத்தவல்லவனழித்ததைச்சிறந்திடச்செயல்போற்
புரத்தைநன்றறவல்லமன்புரிதலும்புரத்தோர்
கருத்தில்வந்தெழுந்தோங்கியதார்வமாக்கடலே. (ருங)

ஒருகணுற்றல்போயொழிந்திடவலியறுமிராம
னிருகணுலுஙகண்டுளச்செருக்கென்பதொன்றின்றிப்
பெருகுநாவெனு னும்புனல்கொளப்பேரழல்விழுந்து
கருகுநாண்மலரொனமுகங்கரிந்திதுகருதும். (௩௪)

(அல்லமனுண்மைகண்டுவணங்கியசித்தராமற்கு அறிவுறுத்தல்)
வேறு.

என்றொருநுதல்விழித்தீயிவன்றனையிறைஞ்சலாலே
தன்னருளதனுலெனனைத்தடுததுவநதாளவேண்டிப்
பொன்னவிர்சுணங்குபூத்தபுணர்முலைமடந்தைபாக
னிங்கிலவரைப்பிற்கோலமிதுகொடுவந்தானென்று. (௫௫)

தீயனேனறிவிலாமற்செய்பிழைபொருததாட்கோடி
பேயனுமொருவன்செய்தபிழையினையவனையீன்ற
தாயலாற்பொறுப்பர்யாவர்தாணுவேயென்றிராமன்
போயெழுமதின்செந்தாட்போதினைப்பற்றிவீழ்ந்தான். (௩௬)

தன்னினமாமிராமன்சரண்புகிலவன்செய்தீமை
யுன்னுவனலனெனகோமானுடன்றவிந்திலங்கைகாக்கு
மன்னவனகவின்கூடவெள்ளிமலையெடுததலைததுவந்து
பின்னவன்வணஙகிநிற்பப்பிழையுளஙகொண்டதுண்டோ (௩௭)

செய்யதாண்மலரின்வீழ்ந்தசிததனையருளாளனுக்கி
மையயாநீயெழுகநெஞ்சிலருசலையென்றுகூறிக்
கையினலெடுத்தணைத்துககல்வியுந்தவமுமாய்க்கும்
வெய்யதாம்வெகுளிதனனைவிட்டிடென்றெந்தைசொல்வான்.

வலியவனிடத்துமொத்தான்மாட்டினும்வெகுளிகாத்தல்
பொலிவுசெயறமதென்னப்பொருந்துறாதனையர்தம்பா
னலிவுறவெகுளிசெல்லாதாதலானலியலாற்று
மெலியவனிடத்திற்காக்குமவெகுளியேயறமதென்பார். (௩௯)

வைதவன்றன்னைநன்றுவாழ்த்தினனெனவுந்தீய
செய்தவன்றன்னைநல்லசெய்தவனெனவுஙகொள்வோன்
கைதவமகன்றமுத்திகண்டவனவ்வாறன்றேன்
பொய்தவனென்பதென்றுபுகன்றனர்புலவரன்றே. (௪0)

பெரியவர்தம்மைக்காய்ந்தான்பிறங்கல்கல்லியகோலொப்பான்
புரிவனபுரியப்பட்டுப்புலம்புவனைத்தார்க்காய்ந்தா
னெரிநரகதனில்வீழ்வனிழிந்தவர்க்காய்ந்தானென்று
லொருவர்[illegible]ஞ்சீற்றமுறாமையேநன்றுமாதோ. (௪௧)

யாவர்க்குமொப்பநன்றுமென்னினுஞ்சினமிலாமை
மூவர்க்குமரியசெய்யமுனிவர்க்குஞ்சிறந்ததென்று
தேவர்க்குமரியவின்பஞ்சித்தராமப்பேரண்ணன்
மேவற்குவடிவுகொண்டுமேவியவிமலன்சொன்னான். (கூ௨)

(அல்லமன்கூறியஅறிவிற்ககமகிழ்ந்துபுகல்தல்)

அல்லமனறைந்தமாற்றமறிந்துநஞ்சித்தராமன்
சொல்லுவன்முத்தியெய்துந்துணையசாதனங்களெல்லா
மில்லையென்னிடத்திலேனுமென்னைநீவலிந்தாட்கொள்ள
நல்லவனாகச்செய்தநன்மையேநன்மையென்று. (கூ௩)

கருத்தழிகடமிறநகுகவுட்கரிவலிந்துபற்றித்
திருத்துபுதன்காலேவுஞ்செயல்செயக்கொள்வதன்றி
யொருத்தல்வந்தறிந்துதானேயுறவுகொண்டிடுவதுண்டோ
தெரித்திடலடியனேனின்றிருவடிக்கத்திறத்தேன். (கூ௪)

அடன்மலிவீரன்வீரமவனெதிர்மலைந்துநின்றோன்
படைமிசைகொண்டுகாணப்படுமதுபோலவுன்றன்
கடன்மலியருளினாற்றல்கண்டிடப்படுமிநகென்றன்
கொடுமையின்மிகையாலென்றுகுடந்தம்பட்டமுங்கிக்கூறி. ()

என்குறைநினையாதெந்தாயினித்திருவுளமிரங்கி
நன்குறுமுத்திசேருநன்னெறிகாட்டுகென்று
தன்குறையிரநதுளைந்துதனைநிகர்சித்தராமன்
முன்கரையிறந்தவன்பான்முதல்வனைவணங்கினானால். (கூ௬)

(அல்லமன்சித்தராமர்க்குஞானோபதேசஞ்செய்தல்)

வணங்கியவவனைஞானவாரிதியருளானோக்கி
யிணங்கியபருவநகாணுமிவன்றனகநின்பமுத்தி
யணைந்திடுநெறியீதென்னவறைவமென்றுளத்துட்கொண்டு
பிணநகுறுபிறவியென்னும்பிணிமருந்தனையான்சொல்வான். ()

பருவமுறறிலர்க்குமுக்கட்பகவனாகமத்தினுண்மைப் [ஞன்
பெருமையைப்பொருளையெண்ணிப்பெருமிதத்துரைப்பிலன
குரவரிற்பதடியென்பகுறித்துநற்பருவநோக்கி
யருள்செயிற்குரவசிநகமவனெனுவறைவனையன். (கூ௮)

உரைசெயிற்பரமஞானமொன்றுமேழ்முத்திக்கேது
சரிதைநற்கிரியையோகந்தாமொருமூன்றுஞான
மருவுதற்கேதுவென்றுமறைபுகன்றுரைக்குமிந்தக்
கருவியைப்பொருளென்றெண்ணிக்களிப்பவர்கயவரன்றே. ()

கருமமும்யோகந்தானுங்கரணத்தைப்புனிதமாக்கிப்
பொருமிடர்வாயிரேறும்புக்குழல்கறங்குபோலத்
தெருமராதுண்ணிறுத்துந்தெளிந்தவக்கரணந்தன்னு
னிருமலனுருமீசனித்தனென்றுணர்வுதிக்கும். (௬௦)

நித்தியனிமலனென்னுநினைவுநினைநித்தமாகிப்
பொய்த்தழியுடம்புடம்பைப்பொருந்தியபொருள்வெறுத்து
மெய்த்தருள்குரவன்றன்னைவிரும்பினன்சென்றுசார்ந்து
தத்துவமுதறிநின்றதனியறிவினையேகாணும். (௭௧)

புலன்களையொழித்தபோதேபொறிகளும்பூதமைந்துங்
கலங்குறுகரணநான்குங்கலாதியுஞ்சுத்தமைந்தும்
விலங்குறுமடியில்வைத்தவெறுங்குடந்தள்ளின்மேன்மேன்
மலங்குறவொருங்கடுக்குமட்கலம்விழுதலேபோல். (௭௨)

இந்தியமோவொன்றய்விட்டிடின்மற்றையொன்றுசாரு
முந்தியமனமழிப்பமுற்றும்போமணியபாம்பி
னைந்தலைகளினுளொன்றையரிந்திடின்மற்றொன்றலஞ்
சிந்திடுமிடாறிந்தாற்றீர்ந்திடுமொருங்குமாதோ. (௭௩)

ஆதலான்மனமடங்கிலங்கலிங்கங்கடம்முட்
பேதமோவபேதமோவென்றழிவுறுபித்துநீங்கு
நீதிலாயென்றியம்பிச்சித்தராமற்குநாவா
லோதொணாவுணர்விறுண்மையுணர்த்தினன்குருகுகேசன். ()

(நூலாசிரியர்.)

மணிதருளூரகர்சித்தர்வானவர்கணங்கடம்முண்
முனிவருளென்போனின்றன்முழுதருள்பெற்றாரில்லை
யினியெனைநிகர்வார்யாவரொன்றருட்குரவனூர்தம்
பணிமலரடியில்வீழ்ந்துபணிந்தனன்சித்தராமன். (௭௫)

இப்பரிசருளினூலேயிராமனுக்குபதேசித்துச்
செப்பருமவன்குற்றேவல்செய்யியவுளமகிழ்ந்து
கைப்படுமமுதமன்னகருணைவாரிதியிருந்தான்
றப்புரவமைந்துசீர்சால்சொன்னலாபுரத்துமாதோ. (௭௬)

பதின்மூன்றாவது-சித்தராமையர்கதி-முற்றிற்று.

ஆக-திருவிருத்தம்-௭௨௩.

பதினொன்காவது.

வசவண்ணர்கதி.

சித்தராமனோடாரியனல்லமதேவன்
பத்தராகியபயிர்செய்கல்யாணமாம்பழனத்
துய்த்தநீரெனும்வசவனையுழவரிற்கண்டு
மெய்த்துமாவமங்கடைந்தமையாமினிவிரிப்பாம். (௧)

அன்னமீனாடணிகழ்வறக்கொண்டமையாமற்
செங்நெலார்வயறீப்பசியாற்றுபுசிறந்த
சொன்னலாபுரந்தவஞ்செய்ததென்றுவான்றுதிப்ப
வென்னையாளுடையல்லமனிருந்தருணாளில். (௨)

(மார்க்கவாசிகளால்வசவேசர்புகழைஅல்லமனறிந்தமை)

சந்தமேவுகல்யாணமாநந்தனந்தன்னி
னந்திநாண்மலர்ப்புகழ்மணநயந்தசொல்வளியால்
வந்துகாதெனுநாசியிற்புகமிகமகிழ்ந்த
துந்துவார்திரைக்கருங்கடலுடுத்தபேருலகம். (௩)

முக்கணாயகன்புகழெனுமூரலுண்பதற்குத்
தக்கதீஞ்சுவைக்கறியெனச்சமைந்ததுவசவன்
மிக்கவான்புகழவற்றினைமாதவர்விரவித்
துய்க்குநாவினிற்றுய்த்தனர்பவப்பசிதொலைய. (௪)

(அல்லமன்வசவேசரன்பினைசித்தராமர்க்குணர்த்தநினைத்தல்.)

விலக்குமுற்பவச்சித்தராமற்குமுன்விளம்பு
மிலக்கணத்தினுக்கருணந்தியெனுமிலக்கியத்தைக்
கலக்கமற்றறிந்திடுவதற்குதாரணங்காட்ட
மலக்கமுற்றநம்மல்லமன்றிருவுளம்வலித்தான். (௫)

(அல்லமன்சித்தராமனையுடன்கொண்டுகலியாணபுரம்
நோக்கிச்செல்லுதல்.)

அடியவர்க்கெளியானெனுமவனெமதகத்திற்
குடியிருக்குமவ்விராமனையுடன்கொடுகுறிலோர்
நெடிலடுத்தகன்னிமையெனவங்நகர்நீங்கிக்
கொடிமதிற்கலியாணமாநகர்வழிக்கொண்

(வசவேசனைநோக்கிச்செல்லுமம அடியார்களைக்கண்டு
இருவரும்புகழ்தல்)

நறும்பழஞ்செறிதனியிடமொய்த்திடநண்ணு
மெறும்பெழுஙகெனவானடியவர்திரளெழுந்து
மறந்தும்வெஞ்சமண்குண்டரையினர்குருவசவ
னுறுமபுரம்புகலிருவருங்கண்டுளமுவந்தார். (எ)

தம்பிரானருள்வசவனுக்கியவறச்சாலைக்
கும்பவாசனீர்முதலியவேண்டுவகொண்டு
வம்புலாமலர்வனத்தயர்வுயிர்த்துநல்வழிசேர்
தெம்பிரானடியவர்திரளேகுதல்கண்டார. (அ)

பாண்டின்மாவளஞ்சிவிகையூர்ந்தேகுநர்பரிந்து
வேண்டுமாறுகொளவேடத்தர்துறந்தவர்விரத
ரீண்டுமாறுகண்டுவந்துசென்றெழிலலங்கார
காண்டமாமெனுமஙகலபுரத்தினைக்கண்டார். (கூ)

(அல்லமன்கலியாணபுரியின்நகர்வளச்சிறப்பைச
சித்தராமர்க்குப்புகன்றுகொண்டேகுதல்.)

கண்டுசெல்லுமப்போதிலந்நகர்வளஙகருத்திற்
கொண்டவல்லமன்றிருவுளமிகக்களிகூர்ந்து
பண்டைநல்விசைப்புலவர்சொல்லிராமனைப்பார்த்து
மண்டுபல்வளங்காட்டுவென்றனித்தனிவகுத்து. (கo)

(சோலை.)

தனைவிரும்பிவந்தடைந்தவாதம்மைமுன்வெறுத்த
தினகரன்கதிர்விரும்புறச்செயதளித்திரள்க
ணனிவிருந்துணுஙகடிமலர்சுமந்துபொன்னகரார்
கனிவிரும்புதண்பொழினிகழ்வதையெதிர்காணாய். (கக)

(வண்டு)

பூவினோடுசெந்தேன்மழையொழிவறப்பொழியுங
காவினோடுவெள்ளிதழவிழ்ந்தொழுகுதேங்கமலு
வாவியோடுநல்லிசைபயிலஞ்சிறைவண்டு
பாவினோடுவெண்குழலெனத்திரிதலைப்பாராய். (கஉ)

(வயல்)

கடிமலர்ப்பசுந்தேன்றுளிபிலிற்றுபூங்காவைக்
குடியிருக்குமவ்வனவெனக்கொண்டுவெண்குருகு
மடியடுத்தவொனவிருந்திளஙகயல்வாலு
நொடியினிற்கவர்தண்பணைமருதமுநோக்காய். (கங)

(கதிர்)

குதிரையங்கதிர்மணிக்குடநீர்குடிப்பதுபோ
லதிரிளங்கமஞ்சூல்வளை தவழ்வயலணிநெற்
கதிர்வளைந்துசெந்தாமரைவாயுறக்கவிழ்ந்து
நுதிபொருந்தியவழகையுமையநீநோக்காய். (௧௪)

(கோட்டை)

இங்குத்தன்னுள்வாழ்பயிற்சியாலிறந்துயிர்போயு
மங்குப்பொன்னெயில்வட்டத்துளிருண்மனத்தமணர்
தங்கற்குன்னுமிப்பொன்னெயில்வட்டமுஞ்சடைமேற்
கங்கைப்பெண்ணமர்பரனடிக்கன்பநீகாணாய் (௧௫)

(கோபுரம்)

திறந்துமூடுநின்றுதலிமைவிழியெனச்சேர்ந்து
பிறங்குமாமணிக்கதவிருபுடையினும்பெற்றுஞ்
சிறந்தகோபுரவாய்தலுமலர்மிசைத்தெய்வம்
பறந்துநாடியமுடியிறைக்கன்பநீபாராய். (௧௬)

(சிவனடியார்கள்)

இலங்குநீறெனுங்கவசமிட்டக்கமென்றியம்பு
மலங்கல்வாகைவேய்ந்தஞ்செழுத்தத்திரமடுத்த
நலங்கொள்வீரராம்பத்தர்தமறுகமணள்ளார்
கலங்குபாசறைபொன்றெதிர்நிகழ்வதுகாணாய். (௧௭)

(கொடிகளையுடையமாடங்கள்)

கட்டுவார்சடைக்கண்ணுதல்பூசனைக்கரும
மட்டுமாதவர்தீப்பசியாற்றுறுமறமுள்
ளிட்டுமேற்புறங்கண்டவர்கொடியனவென்னப்
பட்டுமாளிகைபற்பலநிகழ்வனபாராய். (௧௮)

(சித்திரம்)

பொறித்தவாழையின்கனியினைக்கடைத்தலைபொருந்தக்
குறித்திடாதுணவெனக்கறித்தலகுநோய்கொண்டு
நிறுத்துவாழையின்கனியுமச்செய்கையாய்நினைந்து
கறித்திடாதமர்செம்முகப்பசுங்கிளிகாணாய். (௧௯)

(கிள்ளைகள்)

வள்ளனல்வசவன்புகழ்வாயினால்வழுத்தா
தெள்ளும்வல்லமண்குண்டர்தம்பிறப்பினுமிழிப்பில்
புள்ளுநல்லனவெனவிளம்பூவையோடிருந்து
கிள்ளையவ்வசவன்புகழ்சொல்வதுகேளாய். (௨௦)

(நூலாசிரியர்)

என்றுகூறியவ்விராமனைமகிழ்வுசெய்தின்ப
மன்றல்வீதியில்வசவநாயகன்றிருமனைமுற்
குன்றுபோலுயர்கோபுரவாய்தலைக்குறுகச்
சென்றுமேழவினனெம்மையாளல்லமதேவன். (உக)

(வாசல்வளமும்அடியார்கள்சிறப்பும்)

தொடர்த்துளைக்கைவெண்மருப்புரற்காற்கருந்தோற்றோ
லுடுத்தமெய்ப்பரன்கொலைகுறித்தெடாமழுவொப்ப
வடைத்தலைக்குறித்திடாதசெம்மணிக்கதவடுத்த
கடைத்தலைக்கண்மாதவர்குழாநெருங்குதல்கண்டார். ()

வேறு.

அறுசுவையடிசிலுண்பானடைகுவாரடிசிலுண்டு
மறுகிடைவருவார்சான்றோர்வைகியவிடங்களுடிக்
கறியொடுமருவுசோற்றுக்காவடிசுமந்துசெல்வார்
நறுமலர்சுமந்துதண்டநாதன்பூசனைக்குப்போவார். (உ௩)

செஞ்சரணிறைஞ்சிநல்குஞ்செழுந்துகில்கிழித்துக்கீள்கொண்
டெஞ்சியமிகையென்றெண்ணியிட்டவணகன்றுபோவா
ரஞ்சுடர்மணிப்பசும்பொன்னணிதுகிலலங்கல்சாந்தம்
வஞ்சியர்தமக்களிப்பத்தருகெனவாங்கிச்செல்வார். (உ௪)

நிலைதசெய்தெமையெதிர்ந்தநெறியில்புன்சமணர்தங்கண்
மைந்தினையறியச்சொல்வம்வசவனுக்கென்றுசெல்வார்
நந்தியைவணங்கவேறுநகர்தொறுநின்றுபோந்து
சிந்துரம்வயமாவம்பொற்சிவிகைவிட்டிழிந்துசெல்வார். (உ௫)

(நூலாசிரியர்.)

சீர்கெழுவசவற்பாடத்திவவியாழ்கொண்டுசெல்வா
ராகிவின்மதனைவென்றோனடியவர்குழாநெருங்கு
மேர்கெழுமணிப்பசும்பொன்னிருங்கடைநோக்கிநின்ற
ரோகையோடலமனுமத்தொருவனுமிராமன்றானும். (உ௬)

(அப்பணனென்னுமடியார்வசவேசருக்கு இவ்விருவர் வரவுணாத்தல்.)

ஆயிடைநின்றோர்தம்மையப்பணப்பெயரின்மிக்க
தூயவனெதிர்கண்டோகைசொல்லுவலையற்கென்று
கோயிலுளமலபூசைகுழாத்தொடுசெய்யும்போதிற்
போயினன்வசவனைபுகழ்ந்திதுபுகலலுற்றான். (உ௭)

மாதவரிருவரையமழைமதர்நெடுங்கண்மங்கை
பாதியனுருவிரண்டுபடைத்துவந்தனனேயென்னச்
சோதியதரளக்கோவைத்தோரணவாய்தன்முன்னம
வீதியினின்றுறொன்றுவிளம்பினன்றவததின்மிக்கான். (உஅ)

(வசவேசர்ஏவுதலால்அப்பணன்அவ்விருவரையுமழைத்தல)

எனறவனியம்பநந்தியெனும்பெயர்க்கருணைக்குன்றங
கற்றிளைநிளைந்துநெஞ்சங்கரைந்துவந்திணையுந்தாய்க்கிங
கொன்றொருதடையுமுண்டோவொல்லைநீதருதியென்னச
சென்றவனமலனுறுசித்தராமனைவணங்கி. (உகூ)

பரசிவலிங்கபூசைபண்ணியபயனேயுங்கள்
வரவெனவுளமகிழ்ந்தான்வசவனீர்வருகவென்ன
வெருவெவாடுமுளமுளைந்துமெய்த்தவன்விளம்பவெங்கள்
குருபரன்முனிவான்போலக்கூறுகைகொண்டுகூறுழ (௩०)

(அல்லமனுமையும் நூலாசிரியரும்).

அரசியலடைந்தார்தம்பாலையமேற்றருந்துகின்றோர்
வருசெயல்வரிசையன்றுமறித்துநீபோதியென்று
வுரைசெயவமலனப்பனுளம்வெரீஇக்கடிதுமீண்டு
வரைசெயும்வயிரத்திண்டோள்வசவநாயகற்குச்சொன்னான்

(அப்பணன்வசவேசர்க்குப்புகல்தல்)

அல்லமன்புகன்றமாற்றமப்பணன்சென்றுநின்று
சொல்லலுந்துணுக்கென்றுள்ளஞ்சொற்றளர்ந்துடல்வியர்த்துப
புல்லவந்திணையுந்தாய்முன்பொறுத்துதும்பறுத்திட்டோடு
நல்லிளங்கன்றுபோன்முன்னுன்செலாதிருந்தேனென்று. (௩௧)

(வசவேசருக்குமடிவாலமாச்சய்யர்புகல்தல்)

கரைந்துகுமனமுளைந்துகவலைகொண்டழுங்கநந்தி
பெருந்தகைமாச்சிதேவன்பெருங்கடற்பிறந்தசாவா
மருந்துதன்னைதிர்கிடைத்துமற்றதைவாரிக்கையா
லருந்துறவலச்வான்போலாயினைநீயுமென்றான். (௩௨)

(வசவேசர்அடியார்களுடன்வந்துஅல்லமனை
வணங்கிக்குறைபாடுரைத்தல்).

பெருந்தகைமாச்சிதேவன்பேசுசொல்விளக்குத்தூண்டுந்
துரும்பெனவுதவச்செம்பொற்றூணெனுந்தோளான்மாழ்கி
யிருந்தவப்பிழையென்மேற்றேயென்றடியிறைஞ்சியொய்யென்
றருந்தவரொடுபுறப்பட்டல்லமனருகுவந்தான். (௩௩)

னகுணமறமேயாகியானதிற்றிரிதலில்லே
ரின்குணமருளேயென்றனீயதினிற்றியெந்தாய்
புன்குணமகவின்றீமைபொறுத்தருள்செய்கையென்னுந்
தன்குணம்விடுததொழிக்குந்தாய்வியனுலகிலுண்டோ. (௫௫)

ருத்திரப்பாவையானச்ருத்திரிநீயருட்கண்
பாரதெனேக்குறையகற்றிப்பணிசெயக்கோடியென்று
வாயததநற்குரவன்செந்தாமரையடிமிசைவிழுந்தா
னேத்திமெய்ப்பததிசீத்தமெனப்படும்வசவதேவன். (௫௬)

(சென்னவசவேசர்வணங்குதல்).

ருதுதள்ளினிறுத்துநர்யாவரோதை
ருமாயின்மறிப்பவருளரோவெஙக
வையாயிற்றடுப்பவருலகில்யாண்டு
பயயயருள்செயெநதாயெனச்சென்னவசவன்றாழ்ந்தான்.

(மடிவாலமாச்சையயர்வணஙகுதல்).

சொற்றிடுங்குதலேச்சொல்லிற்சொற்றிறந்தெரிதல்போலிச
சிற்றிளங்குமரனன்புசெயவடியிடுமுளேக்கேல்
சற்றுநின்கடைக்கண்வைத்துத்தண்ணளிபுரிகவென்று
நற்றவமாச்சிதேவனங்குரவனேப்பணிந்தான். (௫அ)

(கின்னரப்பிரமன்வணங்குதல்.)

உரைமனமெய்யொருங்கியுன்பணிசெய்யவல்லோன்
றரைமிசையிவனலாதுதாரொருவரையுங்காணே
னருள்செயவேண்டுமென்னவல்லமனடிபணிந்தான்
கிரிமகள்கொழுநற்கன்பன்கின்னரப்பிரமனம்மா. (௫௯)

(அடியார்கள்யாவரும்வணங்கஅல்லமன்புகல்தல்.)

எமையெலாமடிமைவேண்டினிவன்பிழைபொறுத்தியென்று
வமையுலாம்பணேமென்றாட்சேயரிமதர்மழைக்கட்செவ்வா
யுமைமணுளனேயுவந்தவொண்டவொலாம்பணிந்தா
சமையுளாருணருமெங்கடம்பிரான்சாற்றலுற்றான். (௬௦)

சொல்லியசொற்கள்கற்றீர்சொற்றவங்நெறியினிற்கு
நல்லியலில்லேதும்பானவிறருமாற்றமொன்று
புல்லியசெயலொன்றாகப்பொருந்துநர்தம்மிலார்க்கும்
பல்லியமொடுநெடிக்கும்பரதரேபெரியராவார். (௬௧)

ஆதரவிலையேல்வேண்டுமறத்தினிற்பொருளோர்செம்பொற்
பூதரவளவளித்தும்பொருளழிவளவேயாகு
மாதரவுளதேனல்கும்பொருளணுவளவென்றாலும்
பூதரமெனவளர்ந்துபுண்ணியப்பொருளளிக்கும். (௪உ)

துறவறமனையறஞ்சேர்தூய்மைநற்கல்விநல்லோ
ருறவொடுமகங்கடானமொண்டவம்விரதம்பூசை
யறிவிவையனைத்துமில்லையாதரவில்லையாயிற்
பெற்றவனமெய்வருத்தம்பெரும்பொருளழிவுமாதோ. (௪௩)

ஆதரவுடையான்செய்யுமல்லவுநல்லவாகு
மாதரவிலாதான்செய்யுநல்லவுமல்லவாகு
யாதரவதனுலாவிக்கருந்துணையின்பமுத்தி
யாதரவலாதுவேறென்றளித்திடக்கண்டதுண்டோ. (௪௪)

(நூலாசிரியர்)

ஆதலாலன்பினுஞ்சொல்லகமகிழ்வினைச்செயாவென்
றோதினனடியர்தீமையொழித்தருடொழிலினின்றோன்
காதலால்வணங்கினோர்நின்கருணையாலன்றியாங்க
ளேதினனல்லராவேமென்றடிதொழுதுநின்றார். (௪௫)

(வசவேசர்பத்திக்குவியந்துசித்தராமர்அல்லமனுக்குப்புகல்தல்.)

காஞ்சிரங்கனிதின்றாங்குக்கடையனேன்பிழைபொறுத்தாய்
தீஞ்சுவையமுதமன்னதிவ்வியகறியிற்குற்ற
மாஞ்சுவையறைதல்போலிவ்வன்பனைச்சீறலென்று
பூஞ்சரண்மிசைவணங்கிப்போற்றினன்சித்தராமன். (௪௬)

(அல்லமனைவசவேசரும்சென்னவசவேசரும்வணங்குதல்)

கடிக்கமலங்கள்வென்றகான்மிசைமீண்டுந்தாழ்ந்தான்
விடுத்திடேலென்றுசென்னவசவனும்வீழ்ந்திறைஞ்சித்
தொடிக்கரந்தொழுதானன்பர்துதித்தனர்சூழ்ந்துகொண்டு. (௪எ)

(நூலாசிரியர்)

அல்லமனெனுமெங்கோமானருட்கடைக்கண்வைத்தைய
சொல்லுவனெழுதியென்றுதுணைக்கையாலெடுத்தணைத்து
நல்லருள்புரிந்துதண்டநாயகன்றிருமடத்து
ளெல்லையிலடியர்சூழவினிதெழுந்தருளினனல். (௪அ)

பதினன்காவது-வசவண்ணர்கதி-முற்றிற்று.

ஆக-திருவிருத்தம்-௭௪௧.

பதினைந்தாவது
மருளசங்கரதேவர்கதி.

தாணுவினுயர்பிரசாதகுண்டத்திற்
காணருமருளசங்கரனைக்கண்டருட்
பூணணியல்லமன்போதநல்கிய
மாணுறுநெறியினைவகுத்துக்கூறுவாம். (க)

(வசவேசர்அல்லமனைக்கொண்டுதம்மனைக்குட்புகுதல்.)

மாதவரொண்ணிலர்மருங்குசூழ்தர
வாதுலரொதிர்பொருளாகவல்லம
நாதனையறிவறிநந்திகொண்டுத
னேதமின்மனையிடையெய்தன்மேயினன். (உ)

(அல்லமன்பிரசாதகுண்டமடைந்தமை)

அவதைகள்பலபலவகன்றுமெய்பபர
சிவதினையடைபவர்செய்கைபோற்கடை
தவப்பலகடந்துபோய்ச்சாதகுண்டத்தை
யுவப்புடனடைந்தனனுப்பிலல்லமன்.

(அல்லமன் மருளசங்கரதேவரைநோக்கஅவர்வணங்கினமை)

உயர்பிரசாதகுண்டததினுண்கரை
மயன்மலிபித்தரின்மருளசங்கரன்
பயிலுதலகண்ணுற்றீ இப்பரமயோகிதன்
னியலினையுணர்நதனனெம்பிரானரோ. (ங)

கண்டருளமலனைக்கண்டுதாவெதிர்
வெண்டிரையமுதினைமிடியன்மேவியே
யுண்டனனெனமகிழ்ந்தோடிவீழ்ந்தனன்
வணடிருவடிமிசைமருளசங்கரன். (ச)

(அல்லமன்மருளசங்கரதேவர்குணங்களைச்சித்தராமருக
கெடுத்துரைத்தல்.)

மய
யனைந்தெழுமுவகையோடருள்செய்தல்ல
னிணங்குறவருணிலையிராமற்பார்த்தவன்
குணங்களைவியந்திதுகூறன்மேயினன்.

குண்டமேவுறுபிரசாதங்கொள்ளைகொண்
டுண்டுவாழ்மாதவனுண்மைத்தன்மையைத்
தண்டநாயகன்முதற்சரணர்யாவருங்
கண்டிலர்யாரினிக்காணவல்லவர். (௭)

சரியையொண்கிரியைகாறடுக்கும்யோகிவை
புரிபவர்தம்மையப்புரியுஞ்செய்கையாற்
றெரிதரலாகுமோர்செயலுமின்றிவா
ழரியநன்ஞானியையறியலாகுமோ. (௮)

நலமுறுமோர்சிவஞானியில்லில்வாழ்
நிலையறமாகினுநீத்துநிற்குமோர்
தலையறமாகினுந்தரித்துஞாலமே
விலைமறைகாயெனவிருக்குமென்பவே. (௯)

வல்லனென்றிருப்பினுமிருக்கும்வன்மையொன்
றில்லனென்றிருப்பினுமிருக்குமெள்ளுறப்
புல்லனென்றிருப்பினுமிருக்குமபுண்ணிய
நல்லனென்றிருப்பினுமிருக்குஞானியே. (௰)

அறிவெறிஞானியாலன்றிவன்பவ
மறிவுறுகருமியான்மாய்வுறாதுகா
ணெறிகதிரவிவங்கெழுந்திடாவிடிற
செறியிருளகலுமோசித்தராமனே. (௧௧)

சஙகரமுனிநிலைதனைக்கண்டாய்கொலென்
றெஙகுருபரன்சொலவிராமன்கைதொழு
திங்கிவன்மருளரிலிருந்ததன்மையென
னங்கணவறைகெனவறைதன்மேயினான். (௧௨)

வேறு.

தொழிலான்முயன்றுநுகர்வமெனிற்றுயரொன்றுயிாகருவினையு [மௌன
வொழியாவமலசரமூர்த்தியுண்டமிச்சினுகர்வமெனிற
பழியாதுமிலையகனறுபோம்பவமுமென்னப்பிரசாதக்
குழியானதனையகலாமற்கொண்டிங்கிருந்தான்குணமி காமா ( )

பந்தமகன்றசிவபத்தர்பாதம்விளக்கும்புனற்குழியில்
வந்துபிறந்துழேழ்கியதில்வைகும்புழுவின்பெறும்பேறு
முந்துகங்கைமுதலவாமுற்றும்படிந்துதீவினைகள்
சிந்துமந்தணளருமேசேரரொன்றுமறைசாற்றும். (௨)

தாய்க்குவழுவின்மகளிர்க்குத்தந்தைதனக்குப்பசுவிற்குச்
சேய்க்குமறையோர்தமக்கிடர்செய்தீர்வில்கொடியபாதமும்
போக்குமிமைப்பிற்கரணதைப்புனிதமாக்கிச்சிவமாக
வாக்குமரன்றன்பிரசாதமாயினதற்குநிகருண்டோ. (கஙு)

பசிக்குமருந்துமாய்வீடுபெயக்குமுண்மைசேர்ந்துபவ
மொசிக்குமரன்றன்பிரசாதவூதியந்தானுணர்ந்திங்கு
வசிக்குந்தகைமைசங்கரற்கேவருவதன்றிப்பசிக்குணவு [ன்.()
புசிக்குமனிதர்தமக்கென்றும்பொருந்தாதென்றானெம்பெருமா

(சித்தராமர்அல்லமனைப்புகழ்தல்)

நின்னையறிவன்சங்கரனேநீயேயவனையறிகுவாய்
பின்னையுலகில்யாரறிவார்பேசிற்பாம்பேபாம்பின்கா
றன்னையறியுமெனவல்லமன்றாட்டாமனையினகிழ்ப்பணிந்தா
னென்னையுடைமையாவுடையவிராமனெனனுமிணையில்லான். ()

(வசவேசர்அல்லமனைவணங்கிப்புகல்தல்.)

அம்பொன்வைப்பின்மீதிருந்துமறியாதல்லற்படுவான்போ
னம்பன்மருளசங்கரனைநானேவறியாதிருந்தழிந்தே
னிம்பர்மருவிநிரஞ்சனநீயெனக்குக்காட்டித்தந்தனையென்
றும்பர்பரவுமல்லமனையுவந்துபணிந்தானநுணர்ந்தி. (கஅ

(அல்லமன்வசவேசரைப்புகழ்ந்துபுகல்தல்.)

இணங்குமிக்ககாமிதனக்கின்பமுடல்சரலிங்கம் [ர்த்தற்குக்
பிணங்கன்முத்திகாமிக்குப்பேரின்பென்பதுண [றுளதோநினக்
குணங்கண்மிக்காய்நினைச்சினந்தாங்குறையொன் [கரவின்,
பணங்கொணிலத்திற்பரமசிவபத்திக்குவானீயென்றக்கால். ()

இங்குமருளசங்கரன்போலெண்ணிலார்நின்மனைவாயிற்
கங்குல்பகலுமகலாமற்காப்பொன்னினின்முன்றில்
பங்கவினையின்வலிகடந்தபலருந்தாஞ்செய்தவப்பயனாற்
றங்குகயிலைமலையன்றோதண்டநாதவெனறமலன். (உ0)

வெம்மையெதன்கணிகழ்ந்திடினும்வெந்தீக்குணமென்பதுபோ
மும்மையுலகின்யாண்டேனுமுளைக்கிற்பத்தியதைநினதென் [ல
றிம்மையுலகமியமபுமெனிலெங்கள்வசவநின்பெருமை
கொம்மையிளமென்முலைமடந்தைகூறனன்றியாரறிவார். (உக)

பத்திக்கடலேகுணக்குன்றேபாசப்பகையேயெம்முறவே
முத்திக்கரசேசிவானந்தமுதலேஞானமணிவிளக்கே
சித்திப்பொருளேயருணந்திதேவேநின்னைத்தொழுமடியார்
புத்திக்கமுதேயாவர்நினைப்போல்வாரவனையறியேமால். (உஉ)

அல்லமன்புகழுதலேற்றவசவேசர்வணங்க
அடியார்மகிழ்வுற்றமை.

என்றுகூறவெமையுடையானெனக்குப்புகன்றநலமெல்லாஞ
சென்றநாளிலிலைநினதுசெந்தாமரைததாடொழப்பெற்ற
வின்றுதொடங்கியுளவாமென்றெந்தைநந்திவணங்கியெழ
நின்றவமலசிவசரணர்நெஞ்சமுவகைபூததனரால். (உஙு)

(மருளசங்கரதேவர்க்கு உபதேசஞ்செய்தல்.)

அருளான்மருளசங்கரனுக்கமரர்தாமுமறிவரிய
பொருளாகியபேரின்பவநுபூதிவிளக்கமருள்செய்தா
னுமையாணினைவாலருஞேக்கர்லுலகருணாவைப்பிணித்தமல
விருளானதனையறமாற்றவெழுந்தஞானசூரியனே. (உச)

பதினைந்தாவது மருளசங்கரதேவர்கதி-மூற்றிற்று.

ஆக-திருவிருத்தம்-எகூரு.

பதினாறாவது
இட்டலிங்ககதி

சிட்டனல்லமதேவனு
நட்டநண்பொடுநெந்தியுணர்வுற
விட்டலிஙகதநியல்புபுகன்றமை
கட்டுவெல்வினைக்கட்டறவோதுவாம். (க)

சங்கரற்குத்தனைநிகரின்பவீ
டங்களித்தருளல்லமனந்திதன்
மங்கலத்திருமாளிகைகட்செவிக்
கங்கணற்கினியாரொடுகெண்டனன். (உ)

(வசவேசர்அல்லமனுக்குஆதனமளித்துப்புகல்தல்.)

மண்டுபேரொளிமாடத்துநாப்பணந்
தண்டநாதன்றவிசொன்றமைத்திட
வண்டநாயகனல்லமனையிடைக்
கண்டநோக்கங்களிப்பவிருந்தனன். (ங)

ஆதனத்திலமர்ந்தருளல்லமன்
பாதமன்பொடுபெண்மலர்தூயிது
மாதவத்தின்வலியெனத்தாழ்ந்தெழு
காதன்மிக்குக்கரிந்துளநந்திதான். (ச)

அடியனேன்சிவபததியறிந்தமை
படியிலூமன்கனவெனப்பட்டது
முடியுமாறுமொழிந்தருளென்றுபொற்
றொடியுலாங்கைதொழுதுவிளம்பினான். (ரு)

(அல்லமன்வசவேசனைப்புகழத், தான்மனம்வருந்திப்புகல்தல்.)

கேட்டவாரியன்கேடில்சிவநெறிக்
கூட்டமேவுறுகொள்கையினாய்நினைக்
காட்டுவாருளரோசெகதிக்கிரு
ளோட்டுசோதியுமுண்டுகொலோவென்றான். (சு)

வள்ளலின்றெனைவந்துபுகழ்ந்தனன்
றெள்ளுதண்புனறேக்குமுளைத்தலைக்
கிள்ளிநின்றெறிகின்றவர்போலெனு
வுள்ளுடைந்திட்டுனைக்கும்வசவனே. (எ)

வேறு.

இகழ்ந்தெனதுளச்செருக்கினையகற்றிலாய்
புகழ்ந்தனைவிழைபுளிஙகறியிட்டாறுநோய்
மிகுந்தெழவளாத்தல்போலெனவிளம்பியே
தகுங்கழலிறைஞ்சினன்றண்டநாயகன். (அ)

அருளினனினதடியருச்சிக்கும்படி
தெருளிலாவெனக்குரைசெய்தியென்றலு
மருளறுமெனுமொருமதிஞற்கீந்தருள்
பொருளினனினையனபுகறன்மேயினான். (கூ)

(அல்லமன்வசவேசருக்குஉபதேசஞ்செய்தல்.)

புன்மரநெளிபுழுப்புள்விலங்கெனும்
பன்மயறுயர்செயும்பவநகடப்பியே
வன்மைகொணிலமிசைமக்களாகுத
னன்மைகொளுயிர்க்கலாலரிதுநந்தியே. (கo)

நரர்வடிவாயினுநன்மையாற்றுரு
மரபினிலுலகினில்வருதறப்புத
லரிதுநல்லறம்புரிவழியடைப்பினு
மருவுதலரிதறம்வளர்க்குமங்கமே. (கக)

அறத்துறுப்பெய்தினுமன்பினாலறஞ்
சிறப்புறச்செய்தலிங்கரிதுசெய்யினும்
புறச்சமயங்களைப்போக்கியாகம
நெறிச்சமயங்களையரிதுநேர்தலே. (கஉ)

ஆகமம்புகனெறியடைவனாயினுஞ்
சோகமில்சைவநற்றுறையைநன்றெனச்
சேர்குதலரிததுசேரவனாயினு
மேகலிங்கயிக்யனாகுதலன்றெண்மையே. (கந)

புண்ணியமுதிர்வினாற்பொருந்தியங்கையிற்
கண்ணுறநிகழ்வுறுசிவலிங்கத்தினை
யெண்ணியமனமுடனென்றும்வந்தனை
பண்ணியமுயல்பவன்பத்தனென்பவே. (க௪)

ஆவுறுபிணிகெடவாவின்பால்கறந்
தாவினையூட்டல்போலாணவங்கெட
வாவியுளமலனையங்கைதந்துபின்
னாவியுளமைவுறவாக்குமாரியன். (கரு)

கருங்கொடியிருவிழிக்கண்ணுமோர்மணி
திரிந்திடுசெயலெனத்திருதலின்றியே
பொருந்துறுமகமொடுபுறமுந்தீர்வற
விருந்திலகுறுமருளிட்டலிங்கமே. (கசு)

குறிபலபலமுறைகொண்டுபல்வகைப்
பொறிதொறுமருவியொண்புலனுகர்ந்துமாய்ந்
தறிவருநிலையவாதாரமேவியு
நிறைவுறுமங்கையினிகழுமிட்டமே. (கஎ)

அடைந்துளவுருச்சுவை——மைதியென்பன
வுடம்பொருமூன்றினுமுற்றடைந்திடுந்
தொடர்ந்துளவினைவலிதொலைத்தியானெனு
மிடும்பையிலின்பருளிட்டலிங்கமே. (கஅ)

என்றறிவுறவறிந்திட்டலிங்கமா
மொன்றொருபொருளிலேயுறவிழித்தவன்
பொன்றுறுசகமெனப்புணர்ந்தமாயையை
வென்றவனவனெனவிளம்பும்வேதமே. (கக)

பொருவில்சற்பத்தியாந்தாரம்பூண்டொரு
வரவயிராகமாம்வத்திரமபுனைந்
தொருவலிலுணர்வெனுஞ்செச்சையொன்றுறப்
பரமனையிருததுவோன்பததனாகுவான். (உ0)

ஒன்றியொன்றுள்ளுறவுடம்புமூன்றையு
*மன்றநல்லததிரமடியதாககியே
யென்றுமங்கையுறவிட்டம்வைப்பனே
லன்றவன்சிவபூயமாகுமென்பவே. (உக)

அருளெனும்புனலினையாட்டிச்சாந்தமாம்
ணைநறுஞ்சந்தொடுமருவவிந்திய
விரைமலர்புனைந்தறிவினையருத்துறிற்
பரமனையவன்சிவபத்தனாகுவான (உஉ)

ஆசறுமனததெழுமன்பையன்றியே
பூசனையுவக்கிலென்புராரிசென்னிமேல்
வீசுறுதிரையினுமிக்கதோசொலீர
பூசல்செய்மனமுடையொருவனூட்டுநீர் (உ௩)

பூப்புனைகையுமெம்புனிதனறனபுகழ்
பாப்புனைநாவுமேபடைததுளான்றனைச்
சேப்புனைகொடியுடைததேவனேயென
நாப்புனைபுகழொடுநோககோததுவார். (உ௪)

பூசனைசெயாதகைபுராந்தகன்புகழ்
பேசுதலிலாதவாய்பெற்றுழன்றிடு
நீசரானவர்தமினெடுவனததிடைக்
கூசுதலிலாதபுன்குரங்குநனறரோ. (உ௫)

குடிப்பனவிழுங்குவகூவொயிற்றினுற்
கடிப்பனக்குவவினைத்துங்கைம்மல
ரடுத்துளசிவன்றனக்கற்பித்துண்பவல்
விடுத்தவன்மேல்வரும்வினைகள்யாவுமே. (உ௬)

தானுறுமுடன்மனநதனமென்றுளளவை
யீனமில்குருசிவசரங்கட்கீந்துதான்
யானெனதென்குதலின்றிவைகுவோன்
மேனிகழ்சிவமொடுவேறலானரோ. (உ௭)

* மன்ற-அசைநிலை.

குருசிவசரங்கொளக்கொடுத்தமெய்மனம்
பொருளிவைநமவெனப்புந்திசெய்துகொ
ளொருவனில்வழிமறித்தொறுத்துக்கொள்வன
சூரனனிநல்லன்மெய்தவறிலாமையால். (௨௮)

விடுவனகாமம்வெவ்வெகுளிமாலிவை
தொடுவனகுருசிவசரங்கடொல்பவங்
கடுவெனவெருவியகருத்துளார்க்கிவ
ணடுவனவெனப்புலனட்டவாற்றலாய். (௨௯)

ங்கையினமர்தருமரனைவிட்டொரு
வெங்கடவுளர்தமைவிழைந்துபோற்றுவார்
ங்கையையகன்றுவர்க்கழியின்மூழ்குநர்
ங்களின்வேறலர்தருமமூர்த்தியே. (௩௦)

மாகமில்குருசர்முனியின்முன்னுள
தாகியசெயிர்முழுதகன்றுவண்டுறைப்
போகியமடியெனப்புனிதனுகுமேற்
பாகெனுமொழியுமைபாகறகன்பனும். (௩௧)

விள்ளருநற்சிவவேடத்தோர்பொருள்
கொள்ளைகொள்கிற்பினுங்குறைகள்கூறினும்
பிள்ளையையறுப்பினும்பிழைகள்செய்யினு
மெள்ளுதலிலனெனிலீசற்கன்பனும். (௩௨)

சங்கமந்தனக்கொருசாதியுன்னினு
னங்கையினமர்தருமரற்குமுன்னினன்
சங்கரனெடுசரந்தம்மில்வேறெனு
மங்கவனறிவருமளற்றழுங்குவான்.

தலைமைகொள்குருசிவசரங்கட்காகவே
யுலையிடுமரிசியன்றேங்கன்மத்தெறி
யலையமுதாந்தமக்காகவாக்குறிற்
கொலைசெயுநஞ்சினுங்கொடியதாகுமால். (௩௪)

தனுவுளவளவுமோர்தகுநற்செய்கையு
மனமுளவளவும்பாவனையுஞானமுண்
டெனவுளவளவுஞேயமுமியைந்தவன்
பினையுளவளவுநோய்பிறர்க்ககற்றுமே. (௩௫)

ஈசனையிருத்துறுமிதயத்தோர்பொரு
ளாசையையிருத்துதலந்தனுளர்தாம்
வாசமுற்றிடுமொருமனையிற்புன்செய
னீசனையிருத்துதனிகர்க்குமென்பரால். (௩௬)

சினமுதலியமயறீ ரமாற்றுபு
வினைதபுவாய்மையாமெழுக்கையன்பெறும் ;
புனமெலாடுவிரவியேபூசினல்லது
மனமெனுமனையிடைவராதிலிங்கமே. (௩எ)

காலமுங்கருமமுங்கடந்தகாரணன்
பாலுறும்பரிசறப்பார்மடந்தையர்
கோலமும்பொருளையுநகுறித்துநச்சுநர்
சீலமுமவிரதமுந்தீயவென்பரால். (௩அ)

வெங்கொலைகளவுபொய்வெகுளியாசையென்
றிங்கிவையொடுமரீஇயிருக்கின்றார்தமக்
கங்கையினெல்லிபோலவிர்சடைப்பிரான்
செங்கையிலிருப்பினுஞ்சேயன்சேயனே. (௩௯)

பத்தனைப்புகழ்வுறப்பணியவுண்டவர்
வைத்தனகொளவுடன்மருவப்பெற்றவர்
சித்தியுங்கடவுளர்சிறப்பும்வேறொரு
முத்தியும்பொருளெனமுன்னுறார்களால் (௪0)

இன்னணநன்னெறியாவுமாயிடைத்
துன்னியசிவகணந்துணிந்துகொள்ளவே
மன்னவனெனுமருள்வசவநாயகன்
றன்னெடுபுகன்றனன்றலைவனல்லமன். (௪௧)

பாடினன்பரவினன்பணிந்தசொல்லுளா
யாடினன்பன்முறையல்லமன்றிருத்
தாடலைபுனைந்தனன்றண்டநாயகன்
மூடியவுவகையின்மூழ்கினனரோ. (௪உ)

திருந்தவிவ்வகையுபதேசித்தெண்ணிலா
வருந்தவர்குழாத்தொடுமருணந்திப்பெயர்ப்.
பெருந்தகைமகிழ்வுறப்பிரிவிலாரிய
னிருந்தனன்மலிகலியாணத்தென்பவே. (௪௩)

பதினொருவது-இட்டலிங்ககதி-முற்றிற்று.

ஆக-திருவிருத்தம்-௪௩௪.

பதினேழாவது

கதலிவனகதி.

வளையிற்புண்ணியவுனத்தினில்வளநகெழுநதியின்
கனையிற்பன்னெடுநாளருட்குரவனைககாண்பான
திரிதற்குற்றுலாய்வந்துமாதேவிகல்யாண
புரியிற்கண்டுவந்தேதகியமுறையினிப்புகல்வாம் (க)

(மாதேவியம்மைஅல்லமனைத்தேடிக்காணுது
கலியாணபுரியைஅடைந்தமை).

காட்டினும்பெருங்குன்றினுந்தேடினள்காணுள்
வாட்டுறும்பிறப்பெனும்பிணிமாய்வுறவீட்டிற்
கூட்டுநன்மருந்திருப்பதையறிஞராற்கூறக்
கேட்டுவந்துமாதேவியந்நகரினைக்கிடைத்தாள். (உ)

தலையின்வெண்கலையொன்றுறவெற்றரைசமைந்து
பலிகொளும்படிமனைதொறுமுலகெலாம்பழிச்ச
வலமரும்பராற்கினியவள்வெற்றரையாய்க்கட்
புலன்விருந்துணுங்கடிநகர்வீதியுட்புகுந்தாள். (௩)

நாற்குணங்களுண்முதற்குணமாகியநாணைத
தீர்க்குமிம்மடமுடையவள்யார்கொலோதெரியேம
பார்க்கிலின்னவள்பித்துடையாளெனப்பலரு
நோக்கும்வண்ணம்வந்துற்றனளுலகியனேக்காள். (௪)

(மாதேவியம்மைவசவேசர்மடத்திலுற்றமை)

உலகுளார்தமைப்பேதையென்றுணர்ந்தனளோதா
னுலகுளார்தனைப்பேதையென்றுணர்குவனொன்றே

ளுலகுளார்தொழுந்தண்டநாயகன்மடத்துற்றுள். (௫)

(மாதேவியம்மைஅல்லமனைக்கண்டுவணங்க
சிவகணங்கள் வியப்புற்றது).

தண்டநாயகனெடுபலர்நெருங்குறத்தவிசி
னண்டநாயகனல்லமன்வீற்றிருந்தருளக்
கண்டுபோயருகிறைஞ்சினளாண்டமர்கணங்கள்
பண்டுதாமறியாவியப்படைந்தனர்பார்த்து. (௬)

(மாதேவியம்மைபிறவிநோய்க்குவருந்தியழுதல்).

நெஞ்சமாரழலரக்கெனநெக்குநெக்குருகச்
செஞ்சொல்வாய்தடுமாறவாளவிழிபுனல்சிந்தக்
கஞ்சநாண்மலர்க்கைதொழுதநங்கநோய்காணு
ளஞ்சினேன்பவப்பிணியினிலருள்செயென்றழுதாள. (௭)

(அல்லமன்மாதேவியம்மையின்பக்குவமறிந்தமை)

வீடுவெப்பவராணெனப்பெண்ணெனவேறு
வேடலர்க்குழலுமைகலையேயிவளிவள்போ
ளுடுறிற்பருவமபெருமவரிலைஞானங்
கூடுதற்குரியாளெனவல்லமன்குறித்தான்.

தானலாதொருபொருளிலைச்சகமெனவென்று
ஞானமேவலாற்காமவின்பந்தனைநண்ணு
டானலாதரவாற்றனைத்தழுவியின்புறுந
ரேனைமாந்தருளுளர்கொலோவென்றனரிருந்தார். (௯)

அங்குள்ளசிவகணங்கள்மாதேவியம்மையைப்புகழ்தல்).

இன்றுகாமனைவென்றவளினையளாயிழையோ
டொன்றுமேனியனாகியகண்ணுதலொருவன்
வென்றுளானெனவுலகினிலெடுத்தசொன்மெய்ம்மை
யன்றுபோலுமென்றியம்பினர்சிலரவணமர்ந்தோர். (௧0)

உடலமானமற்றிவளெனவனைத்தையுமொருங்கு
விடவலார்க்கலாவிளமையுஞ்செல்வமும்விரும்பி
நடலைவாழ்வினில்வெறுப்புறுப்புல்லியநரர்க்குத்
தொடருமாவினைதொலையுமோவெனச்சிலர்சொன்னார். ()

(அல்லமன்அடியார்கள்தாரதன்மயமறிந்துமாதேவி
யம்மைக்குஉண்மைநிலையுணர்த்துதல்).

சென்றுதேடிநாந்தத்துவமருள்செயுஞ்சீட
ரன்றிஞானதேசிகனுளனோவெனவாய்ந்திட்
டின்றுமேவுமாதேவிபோலிலையெனவெம்மா
னின்றஞானமூலந்தனையுணர்த்துவானினைந்தான். (௧௨)

பூதநீயலைபொறிகளுமலையலைபுந்தி
யேதுநீயலையிவற்றினைமயங்கியானென்னும்
போதநீயலையென்றிவையனைத்தையும்போக்கிச்
சோதியாகியபிரமமேநீயெனச்சொல்லி. (௧௩)

ஞேயஞானஞாதுருவெனுமிவைபலநிற்கு
மாயின்மேறறுமுத்தியன்றதுசகமாமென்
றேயுமாறிதுவதுவெனுஞ்சுட்டிலாவியல்பை
மாயைமாறியதேவிபாலருளினன்வள்ளல். (கச)

(இவ்வாறுணர்த்த-மாதேவியம்மைவணங்குதல்).

தேறுநீரெனவெனதுளந்தெளிந்ததேசிகனைகம்
மாறுகாண்கிலேனுடல்பொருளாவிகண்மதிப்பில்
வேறுபோய்நினவாயினவென்றகள்விழிக
ளூறுநீரொடுமெல்லமன்றடொழுதுளைந்தாள். (கரு)

(மாதேவியம்மைஅல்லமனிடத்தில்விடைபெற்றுத்
திருப்பருப்பதமடைந்தமை .

அன்னைநீயினிக்கதலிமாவனத்தினையடைந்திட்
டென்னைமேவினைகேட்டவிப்பொருளினையெல்லா
நின்னினிதெளிந்துறநிலைகொணிருத்தியாசனத்தின்
மன்னுவாயெனவேவினனறக்கொடைவள்ளல். (கசு)

வள்ளறண்மலர்த்திருவடிவணங்கியம்மருங்கிற்
கொள்ளைமாதவர்தாடொழுதருள்விடைகொண்டு
வெள்ளமாகியவன்புநின்றய்த்திடமேவித்
தெள்ளுமாரமுதனையவள்பருப்பதஞ்சேர்ந்தாள். (கஎ)

(அரம்பைவனவளம்).

வசவன்பாலருளல்லமனுற்றெனவானோர்
பசுவின்பானிறைசுனையிடைநழுவிவீழ்பழத்தை
மிசையும்பூங்கிளிமிழற்றொலிகடலெனவிரவ
விசையும்பாசிலைக்கதலியங்காடதிலிலங்கும். (கஅ)

விரிந்தவாழையினெட்டிலைமிசைநிறைமதியம்
பொருந்துமாறுவிண்முழுதையுமளித்தருள்புத்தே
ளருந்தவாய்மடைத்தொழிற்றிறநிரம்பியவடிசில்
சொரிந்ததாமெனமனங்களிகூர்தரத்தோன்றும். (க௯)

(நூலாசிரியர்)

இனையவாழையங்காடுகண்டெங்கண்மாதேவி
முனிவர்வானவரியாவருமுறைமுறைபோற்றத்
தனியளாயொருபுறம்பசந்துளச்சுவைதருசெங்
கனியவாவியவுள்ளமோடிருந்தனள்களித்து. (உo)

பதினேழாவது-கதலிவனகதி-முற்றிற்று.

ஆக-திருவிருத்தம்-அருஅ.

பதினெட்டாவது

சாதகாங்கத்தி.

வினையடுத்தவிழுமந்துடைத்தெமக்
கினையடுத்தவருளுடையல்லமன்
மனனடக்கலிவசவற்குணர்த்துத
றனையெடுத்தினிச்சாற்றுதுநாமரோ. (க)

காவினீடுங்கதலிவனத்துமா
தேவிபோற்றத்திருவருள்செய்தவண்
மேவிஞானவிளக்குறவெம்முடை
யாவிபோலும்வசவனுரைக்குவான். (உ)

(வசவேசர்வணங்கஅல்லமனுபதேசஞ்செய்தல்).

மூத்தவாதமயக்கமிலாதுயர்
முத்திசூத்தனமொன்றுமொழிந்தரு
ளத்தநீயென்றடிகடொழுதெழப்
பத்திவேண்டுமெபரமன்பகருமால்: (ங)

பரமமுத்திபதம்பெறுமேதுவுட்
கரணசுத்தியதனதுகாரண
மரணெறித்தவமலறகுறித்தநற்
கிரியையித்திறமவேதங்கிளக்குமால். (ச)

மணமிலிங்கமருவிலையேவுட
றணிலிலிங்கந்தரித்துமிலையிலை
யெனவியம்புமினோயிலியாகம
நினைவரன்கழனிற்கநிறுததிறாய் (ரு)

தாவிலாதமனமொடுசார்தரா
தோவுமாயினுலகிறபுனலுமொண்
பூவுநாடொறுமபோககுறுபூசனை
யாவிபோகியவாகநிற்குமால். (சு)

புறம்புகாண்குவன்புல்லியனீசனை
யறிந்தஞானியகமுறக்காண்பனு
லெறும்பிகாணுறிலின்கரும்பேகொளுஞ்
செறிந்தவாடிலைதின்பனவென்பவே. (எ)

கரங்கணல்லகருமஞ்செயாநிற்பத்
திரிந்துசெல்லுஞ்செலாதவிடத்துநெஞ்
சொருங்குறுதவொருமனந்தன்னினும்
பரந்தவல்லற்படுக்குமபகையிலை. (அ)

துயிலையின்பெனச்சொல்லுதலிந்தியத
தியலுநெஞ்சமிலாமையினாலன்றோ
பயிலுநெஞ்சம்பரந்துதிரிதருஞ்
செயலில்லைச்சிறிதுஞ்சுகமரோ. (௯)

மனமொருத்தன்வசப்படுமேலவன்
பினைவருத்தும்பிறப்பையடைந்திடான்
மனமொருததன்வசப்படாதோடுமே
னனிபிறப்பிடைநாளுஞ்சுழலுமே. (௧0)

அறவினைக்குமரும்பொருளினபொடு
பெறுவதற்கும்பெருநகல்விகற்றுயர்
விறலினுக்குநல்வீரந்தனக்குமொண்
டுறவினுக்குந்துணைமனமென்பவே (௧௧)

நல்லசெய்துநரரையுயர்த்தவு
மல்லசெய்தநகளற்றிடையாழ்ப்பவும
வல்லதிந்தமனமலதையனே
யில்லையென்னவியமபுமறையெலாம. (௧௨)

நெஞ்சமாதுமைநேசனைநண்ணுமேல்
விஞ்சுபாதகநகோடிவிளைப்பினு
மஞ்சுறானவனவ்வினையாவையும
பஞ்சுதீயிடைப்பட்டெனமாயுமே (௧௩)

மக்கண்மானிடரென்றுமனததினான்
மிக்கமேன்மைவிளஙகினரில்லெனிற
பொக்கமேவும்பொறிகளோரைநதினு
லொக்குமாவினையொததுயர்வுற்றிடார். (௧௪)

கெடுக்கவல்லதுங்கெட்டவாதஙகளை
யெடுக்கவல்லதுமிமமனமென்றதை
யடக்கவல்லவனையபவக்கடல்
கடக்கவல்லவனாவன்கடிதரோ. (கரு)

ஆயின்மிக்கோரரியசெயலெலா
நேயமிக்கமனத்தைநிறுத்தல்காண்
வாயுநிற்கமனமுமுடனிற்குந்
தோயநிற்குறினிற்குந்துரும்புமே. (௧௬)

ஓடுமாவைநிறுத்துறினுள்ளுறக்
கோடும்வாய்க்கலினத்தினைக்கொள்ளுவ
நீடுமாமனநிற்கநிறுத்துறி
லோடும்வாயுவையுள்ளுறவீர்ப்பரால் (௧௭)

அடுத்தநாடிகளாங்கொருமூன்றிலும்
விடுத்துமவாங்கியுமேவநிறுத்தியுந்
தடுத்துமவாயுவைத்தன்வசமாக்கில்வாய்
மடுத்திடாதுமனமுமவசப்படும். (கஅ)

ஓடும்பொன்னுமுறவும்பகையுமோர்
கேடுஞ்செல்வமுங்கீர்த்தியுநிந்தையும்
வீடுங்காணிமும்வேறறநோக்குதல்
கூடுந்தன்மைகொளுமனநன்மனம். (கக)

மன்னுகாமவெகுளிமயக்கமென்
றின்னகூடியெறிவளிமுற்சுட
ரொன்னவாடுமியன்மனந்தீமனந்
தன்னையாருந்தடுக்கததகாதரோ. (உ0)

மறிந்திடாதுமனபவனங்கடாஞ்
செறிந்தவாயிற்சிவமயமாகுமா
லறிந்துவாயுவையங்ஙனமெய்திடுே
னிறந்திடாதவிலிங்கபபிராணிஙாம. (உக)

இன்னவாறுபலவுமியம்பினு
னன்னைபோலுநமமல்லமதேசிகன்
றன்னைநேர்தருசைவமவளர்க்குமோர்
மன்னனுகுமசைவனைநோக்கியே. (உஉ)
(வசவேசர்அல்லமனைப்புகழ்ந்துவணங்குதல்).

நின்னைநோக்கவுநின்னையிறைஞ்சவு
நின்னைவாழ்த்தவுநின்மொழிகேட்கவு
மென்னமாதவமெய்திளனோவெனப்
பன்னிநாதற்பணிநதனனந்தியே (உங)
(அடியார்கள்வணங்குதல்).

சித்தராமனுஞ்சென்னவசவனு
முத்தனுமருண்மாச்சன்முதலிய
பத்தாகும்பலருமென்புனறலை
வைத்தநாதன்மலரடிவாழ்த்தினர். (உச)

ஊனகாலையிலல்லமனுகிய
ஞானவாரிநடந்தலமேகமெனு
மேனைமாதவர்க்கின்பமளிபகுவல்
யானெனுவுளத்தெண்ணினனென்பவே. (உரு)

பதினெட்டாவது-சாதகாங்கத்தி-முற்றிற்று.
ஆக திருவிருத்தம-அஅரு.

பத்தொன்பதாவது

கோரக்கர்கதி.

வசவனைமுதலாயுள்ளமாதவர்தமையகன்று
பசுமதிதவழ்குவட்டுப்பருப்பதமலையைநண்ணி
குசைசுடுமறையோர்போற்றுங்கோரக்கனெனும்பேர்ச்சித்த
னிசைவுறவுண்மையெந்தையியம்பியவாறுசொல்வாம (க)

(அல்லமன்னிங்ககஅடியார்கள்வருந்துதல்.)

பொறிவழிசெலாதுநெஞ்சம்புனிதமாம்வகைபுகன்ற
நெறிமுறைவழாதியற்றிநீவிர்நின்மின்கண்மிக்க
வறவரையுலகிற்கண்டிஙகடைதுமென்றுண்டையோர்கட்
கிறையவனினிதியம்பியெழுந்துமின்னெனமறைந்தான். (உ)

கன்றின்வாய்முலைநெகிழ்த்துக்கறவைவிட்டகன்றதென்னச்
சென்றனனையனென்றுதிசைதொறுநோக்கிமாழ்கி
வன்றழலிழுதுபோலமனமுகக்கண்ணீரமல்கி
நின்றனர்வசவனாதிநிகரில்சற்பததரெல்லாம் (ந)

காணுதலொழிகநல்லார்க்காணினஙகவர்பானட்புப
பேணுதலொழிகபேணிற்பிரிவுறலொழிகவுற்றான்
மாணுயிருடம்பில்வாழும்வாழ்க்கைபோயொழிகவென்று
வூணிடுமொருதாய்நீத்தபார்ப்பெனவுளஙகுலைந்தார். (ச)

(சித்தராமர் அல்லமனைநினைந்துதனதிடமடைந்தமை)

தண்டநாயகன்கரத்திற்றம்பிரான்றன்னைக்கண்டு
பண்டுபோலுவகைபூத்துப்பததிசெய்தாஙகிருந்தான்
றெண்டனாகியவிராமனசொன்னலாபுரத்திெனஞ்சிற்
கொண்டவாரியனேடேகிக்கொடுவழிதப்பிநின்றான. (ரு)

(நூலாசிரியர்.)

அலலமனறைந்தமாற்றமகஙகொடுபிறருந்தாஞ்செய்
நல்லனபுரிந்துதத்தமிடந்தொறுநணுகிவாழ்ந்தார்
தொல்லைநல்வினையாற்றன்னைத்தொழப்பெறுமடியாதம்பாற்
செல்லுவனென்றுசென்றோன்செயலினிததெரிக்கலுற்றாம். (சு)

எரிபுரைதளிர்தளிர்ப்பவிளமரக்காவிற்றென்றன்
மருவுதல்போலவன்பர்மனமொடுகண்களிப்பத்
திருவுருவொன்றடைந்துசென்றவக்கருணைவள்ளல்
கருமுகிறவழ்பராரைப்பருப்பதங்கண்டுசென்றான். (எ)

அல்லமன்கண்டுசெல்லுமப்பருப்பதத்தின்மேன்மை
சொல்லுதலறியாராகிச்சுரர்முனிவரர்கடம்முள்
வல்லவனொவிருக்குமறிஞருமயங்கிநிற்பப்
புல்லறிவாண்மைகொண்டுபுகலுவன்சிறிதஞ்சாமல். (அ)

(உதயகிரி-அஸ்தகிரி)

நாடொறுமுதிதஞ்செய்துதாருஞாயிறுதனைச்சுமக்குங்
கோடுறுவரைகுணக்குங்குடக்குமாய்த்திசைததுநிற்பக்
கூடுதல்பிரிதலின்றிக்குறைமதிதலைச்சேர்நதின்பந்
தாடருகதிரைச்சென்னிதரிப்பதக்குன்றமாதோ. (கூ)

(திருக்கைலாயம்)

பொன்னற்குன்றெழுவாயாகப்பொருப்பளவிறந்துநிற்பச
சென்னிக்கட்டவழ்வெண்டிங்கட்சிலாதரன்குழவிவெற்புத்
தன்னைக்கண்டவரையென்றோர்தலைமிசையேற்றுமென்னென்
றின்னற்கட்புடிந்தன்றேவவ்விறைமலைவிளர்த்ததம்மா. (க0)

(மேருகிரி.)

பரசிவலிங்கமொன்றுபருப்பதமபோற்றரிப்பத்
தரிசறவடைந்தேனில்லையென்னுமச்சோகத்தீயா
லுருகுறுமமையத்தோடியொருமலைகுழைத்தானன்றிக்
குருகமர்தளிரியற்குக்குழைந்தவன்குழைக்குமோதான். (கக)

(மைநாகபருவதம்)

பொருப்பிறைமகனெற்குப்பொருந்துறுதீசநாம
நெருபபனையான்சார்ந்தாங்குநிகழ்தொடாமொழியினன்றிப்
பருப்பதமெனவேகூறப்படுமிதுவென்னுநாணாற்
றிரைப்பொலிகடலிற்சென்றுவீழ்ந்தது சிலமபொன்றம்மா. (கட

(விந்தகிரி-மந்தரகிரி.)

தன்னையோர்கையால்வீழப்பிலத்திடைத்தள்ளிவந்தோன்
சென்னியால்வணங்கியேத்துஞ்சிலம்பினைவிந்தமொக்கு
மென்னலாமென்னலாமோவிணையறுபருப்பதத்தைப்
பின்னுவார்திரையிலிட்டுப்பெயர்த்தபுன்மத்தோவொக்கும். (கந)

(சுனையின்மகிமை.)

நகைமதிப்பிள்ளைபோலநரைத்தகூன்கிழவன்சென்றோர்
முகைமலர்ச்சுனையின்மூழ்கிமுருகுகொப்பளிக்குந்தோட்டுப்
பகைமலர்க்குழன்மடந்தைபகர்ந்தவோராணைகாத்து
மகிழ்மனத்*தன்பனேபோல்வந்துமேலெழுவன்றே. (கச)

---

* அன்பன் *திருநீலகண்டநாயனார்.

(கோட்டுப்பூ-கொடிப்பூ-நீர்ப்பூ-நிலப்பூவுடையகொடிகள்.)
சினைமலர்புதன்மென்போதுசெழும்புனற்பசுந்தாட்செந்தே
னனைமலர்தமதுதண்பூநண்ணியீர்ங்கொடிகள்குண்டுச்
சுனைமலர்விழிகள்போலத்தோன்றுமப்பாராரைக்குன்றிற்
புனைமலர்பலவுங்காட்டும்புரிகுழன்மகளிர்போலும். (கரு)

(அருவியும்-யானையும்).
தூங்கிசையருவிபாயத்துளைக்கைவெண்கோட்டுரற்கா
லீர்ங்கவுணெடுநல்யானையேற்பவெந்தழலலாமற்
றேங்குதண்புனன்மேனோக்காதென்பதுதீர்ச்சென்று
பூங்கதிர்பனிவெண்டிங்களபோன்மெனத்திவலைசெய்யும். (கசு)

(யோகிகள்).
விஞ்சையருளர்நரம்பின்வீணையாறெழுமின்னோசை
குஞ்சரமனையவென்றிக்குன்றமர்புரத்திலென்றுந்
தஞ்செவிமடுத்துக்கேட்பார்தனிநிலையோகமுற்றோ
ரஞ்செவிநிறையவுள்ளேயரியயாழோசைகேட்பார். (கஎ)

(கொர்ப்பகிரகம்,ஸ்தூபி).
பீடுறுகருவிஞேடுபெயரியவில்லினும்ப
ரோடுறுபசும்பொனற்செய்தோங்குறுசிகரமொன்று
நீடுறுசிலாதரன்றனெடுந்தலைப்பிள்ளைக்குன்றின்
மோடுறுமுடியின்மீதுகவிழ்த்தபொன்முடியையொக்கும். (கஅ)

(சோதிவிருக்ஷம்).
செங்கதிரவனெழுந்ததிவாவிடைக்குடம்பைதெற்றிப்
பொங்கொளிமரத்திற்சிசால்புள்ளினம்பொறையுயிர்த்துக்
கங்குலினடைகிடப்பக்கருதிவந்தனைக்கண்டு
வெங்கனல்கொளுந்திற்றென்றுமீமிசைச்சுழன்றிரங்கும். (கக)

(மூங்கில்).
நறுமலர்க்குழல்வெண்முத்தநகைமலைமடந்தைதமிக்ட
வறம்வளர்ப்பதற்குநெறசிற்றளவிருநாழியென்று
கறைமிடற்றிறைவளப்பவொருபெருங்கருவிதானிவ்
வெறிமலர்க்குடிமிக்குன்றின்வேய்களுளொன்றிற்பெற்றான் ()

(திருப்பருப்பதத்தின்மகிமை.)
நெடியவன்குறுகியப்பானின்றுகைதொழுமவ்வெற்பின்
மிடியுண்டயொருவன்விற்கும்விறகினைக்குறித்துச்சென்று
வடிவுடைநவியங்கொண்டோர்மரத்தினைத்துணித்தலோடும்
படிபுறுபசும்பொன்னுகும்பரிசுகண்டுவந்துசெல்வான். (உ௧)

(சோலையும்வானரமும்).

கொணடலகணமுழவினார்க்குங்கோதைவெள்ளருவிவெற்பில் .
வண்டுபாண்முரன்றுமூசிமலர்கிளைத்தூறுசெந்தே
னுண்டுகண்டுயில்பூஙகொம்பருயர்மரத்திவர்ந்திராசி
நெண்டுகண்டஞ்சிமந்திநெருடேனவிழியுமன்றே. (உஉ)

(பளிஙகுமலையும்யானைச்சத்தமும்).

தளிர்க்குளகினைத்தேனறேய்த்துத்தனதுவாய்க்கொடுக்குஞ்
பளிக்கறையதனுட்கண்டுபரிந்துவேறொன்றினுக்கிங் [ய
களித்ததென்றுளமயஙகியருமபிடியொருகூர்ங்கோட்டுக்
களிற்றினைமுனிந்துசெல்லுங்கமபலையுடைத்தக்குன்றம். (உங)

(குறவாகுறத்தியர்)

.... யின்மானைப்பிடித்துநீகல்குகென்னு
வொண்ணுதன்மடந்தைவேண்டவொருகுறமகன்கேட்டன்று
பெண்ணுணாகொண்டிராமன்பிடிப்பதற்கெண்ணுமாபோ
லெண்ணிலனிதற்கென்செய்வேனென்றுளநைந்துநிற்பான். ()

(அருவி).

மருமந்தரமேயாதிவெற்பெலாமெனவெறுப்பச்
சாற்மென்மாட்டேமுக்கட்டம்பிராணெனநினைந்து
சருமொன்னலாயஞ்சிச்சிலம் போல
ரவெள்ளருவிபாயுமழகினையு ரதோ. (உரு)

(அல்லமன்கோரக்கரிருக்குமிடம்அடைந்தமை).

இனையனவளமிரு ரவெங்திருச்சயிலந்தன்னை
னையினுமினியனெஙகோனல்லமன்சென்றுநண்ணித்
னியுடல்சித்திபெற்றுததருக்குமக்கோரக்கன்ரு
னியுளமகிழ்ந்திருக்குநல்லிடந்தனையடைந்தான். (உசு)

(கோரக்கர்அல்லமனைக்கண்டுமுகமன்கூறல்).

அத்தனேர்வருதல்கண்ணுற்றப்பெருஞ்சித்தன்றன்னே
டொத்தவோர்சித்தனாகவுன்னுபுதனைவியந்து
நித்தநாண்மலர்த்தாடாழாநின்றுகைகுவித்துஞான
சித்தநீவருகவென்றோர்தவிசிடைச்சேர்த்திச்சொல்வான். (உ

வேறு.

இரவிவானவனெழுந்ததுமின்றெனக்கதாஅன்று
தெரியவாயினகண்களுமின்றுநின்சிறந்த
வரவுநாளெதிரின்றுபெற்றமையினினவரவு
பொருவின்மாதவம்புரிந்திடார்க்கெளியதோபுகலின். (உ௮)

முதலையாகியநற்குணஞ்சார்ந்துநல்வாய்மை
சிதைவிலாவடியாரினஞ்சேர்ந்திடாதவன்கண்
ணுதலினுனேயுஞ்சேர்ந்திடானென்பவெந்நூலு
முதலிலான்பெறுமூதியம்யாதுகொன்மொழியில். (உ௯)

ஒருவிருந்தினர்க்குரைசெயுமுகமனேடொப்பக்
குருபரன்றனக்கினையனவின்மொழிகூறி
வருபெருந்தகையார்கொனீயுரையெனவாழ்த்தி
யருளினங்கடறனைவினுய்நின்றனனன்றே. (௩0)

(கோரக்கர்முகமனுக்குஅல்லமன்புகல்தல்).

செறிந்தமூலவாங்காரத்தின்வேறெனதீர்ந்திட்
டிறந்திடாதுதற்கண்டவனென்னையுநகாண்பான்
மறிந்துபோமுடன்மானியையுரைப்பதென்மதிதென்
றறிந்தஞானிகள்வேறறவறிபவனறைநதான. (௩௧)

(கோரக்கர்காயசித்தியைவியப்புறுதல்).

ஆதிநாதனதருளினற்குளிகையாதிகளான்
மேதையாமுடல்சித்திபெற்றவனென்றும்விளியா
னுதலாலதுபெருதவனழியுமென்றறைந்தான்.
பூதமேனியேதானெனப்பொருந்துபுந்தியினுன். (௩உ)

(அல்லமன்பழித்தல்).

உடம்புவாழ்தருன்வாழ்தலுமூன்பொதிந்தியற்று
முடம்புசாதருன்சாதலுமாகவேயுரைத்தா
யுடம்புதானுயிரென்னநீயுன்னினைபோலு
முடம்புவேறறியாவுலகாயுதனுெத்து. (௩௩)

யாக்கைதானெனிலெனதுடம்பென்பதிங்கென்னை
போக்குமாடைபொன்முதலியபொருளுளொன்றெனதென்
றூக்குவார்தமிலதனையானென்பவனாய
பார்க்கில்யாருளர்பகர்தியென்றல்லமன்பகர. (௩௪)

(கோரக்கர்)

யானினைந்தனனோடினனென்றியம்புதலாற்
றனெனப்படுகின்றதேதெனக்கதுதன்னை
நீநிகழ்த்துகவென்றுகோரக்கனின்றியம்ப
ஞானநற்குருபரனிதுநவின்றனனயந்து (ருடு)

(அல்லமன்)

நானினைந்தனனெனக்கரணத்தினைநண்ணு
மானதன்மையாலுடல்பொறிகரணங்களனைத்துந்
தானெனும்படிவரும்வரததான்பலவதனு
னீநவின்றதத்தியாசமென்றறிகெனநிகழ்த்த. (ருசு)

(கோரக்கர் நூலாசிரியர்)

ஒழியுமென்னுயிரெனுமிடத்தவனுயிரொழிய
மொழியவேறுமோருயிருளதோவிதைமொழிதி
பழியினல்லருட்குன்றமேயென்றவன்பகரச்
செழியமென்மலரப்பதத்தெமையாளபவன்செப்பும். (ருஎ)

(கோரக்கருக்கு அல்லமன்புகல்தல்)

உயிரெனும்பெயரியங்குகாற்கியற்பெயருரைப்பி
லயுவுறுந்தனக்கப்பெயராகுபேராமென்
றியலுணர்ந்தவரியம்புவதொன்றெமக்கிறைவன்
மயலறும்படியுரைத்திஃதுரைத்தனன்மன்னோ. (ருஅ)

தன்னைச்சச்சிதானந்தமென்றருமறைசாற்ற
மின்னிற்கெட்டிடுந்தசைநிணமென்புதோன்மேய்ந்த
வின்னற்பொய்க்குடிலாகியவுடம்பினையானென்
றுன்னிக்கெட்டனையென்கொனீயென்றினுமுரைக்கும். (ருக)

வெருவுறப்படும்பிறவியையொழித்துமெய்வீடு
மருவுதற்குளம்வைத்தவனிம்மலவடிவைத்
தெருவினிற்புனிதம்படாவொன்றனைத்தீண்டி
யருவருப்பவன்போலருவருத்ததைய்கற்றும் (சும)

மருந்துகொண்டுநோய்தீர்ப்பவர்போற்சிவமருவி
யிருந்தவிவ்வுடம்பினைப்பெரியவர்விடவெண்ண
மருந்துகொண்டுநோயோடுறமதிப்பவன்போல
விருந்தவிவ்வுடம்போடுறவெண்ணினையென்னே. (சுக)

பிறந்தவாகமொன்றிறந்திடாப்பெருமையுமுடைத்தே
வெறிந்தவான்சிலைவீழ்ந்திடாதிருப்பதிங்கில்லை
செறிந்தகாரியமென்பதொன்றாயினுஞ்சிதையு
மிறந்திடாதுகாரணமெனப்படுமதேயென்றும். (௪௨)

மருந்தினாலுடனித்தமாமென்றுநீவகுத்த
திருந்துவாழுநாட்பன்மைகொண்டன்றிவேறில்லை
பொருந்துநீயுடலழிந்திடாதென்பதுபொருந்தா
தருந்தவாவினிவீடுவேண்டென்றனனையன். (௪௩)

(கோரக்கர்தன்னைவியந்து அல்லமனுக்குப்புகல்தல்)

ஏதுசொல்லினுமென்னுடலழிவுறாதென்றும்
வாதுசெய்வதென்காட்சியாலுணர்த்துவன்வலியின்
றாதினாதனதருளினாலென்றுகோரக்கன்
நீதிலாவருள்வாரியோடுரைத்திதுசெய்யும். (௪௪)

இன்னியங்களின்முழங்குவெள்ளருவிவெற்பெறிந்த
மன்னவன்படையன்னதோரொளிரயில்வாய்வாட்
டன்னையெம்பிரான்கைக்கொடுத்தனையனென்றன்னை
நின்னிரும்புயவலியினாலெறிகெனநிகழ்த்தி. (௪௫)

அத்தவீச்சிறகன்னதோர்தோலறுமேனுஞ
சித்தனானலேனென்றுமுன்னின்றனன்செருக்கி
நித்தனயாளிவன்கருதியதேசெய்துநெஞ்சின்
வைத்தமாதருக்கொழிப்பலென்றருளாம்வலித்தான். (௪௬)

(கோரக்கர்செருக்கொழிய அல்லமன்வாளாலெரிதல்)

வாங்கும்வாளினைமின்னெனவிதிர்த்தருண்மாரி
யோங்குவானுருவேறெனவதிர்த்தவனுடம்பிற்
றாங்கமால்வரைமீதெறிந்தானெனத்தாக்க
வாங்கொரோதைகிண்ணென்றுமேலெழுந்ததையன்றே. (௪௭)

(கோரக்கர்தேகவலிமை)

திருப்பருப்பதநடுங்கியதவ்விறற்சீற்றத்
தரக்கனுற்றிதுதனையுமின்றெடுத்தனனாமென்
றுரைப்பதற்கரிதாகியவச்சமுற்றோடிப்
பொருப்பிறைக்கொருமகளரன்புயங்கள்புல்லினளால். (௪௮)

விஞ்சைமாதர்தம்யாழொலிகேட்டமாவேட
ரஞ்சிலோதியர்பத்லைகேட்டயரசுணம்போ
னெஞ்சுமாழ்கினர்புள்ளினமெழுந்தகானிமிர்த்துத்
துஞ்சுமாவெழுந்தோடினவான்றுளிதுளித்த. (௪௯)

(கோரக்கர்முன்னினுஞ் செருக்கடைந்தமை)
இன்னவாறொலியெழவுடலூறின்றியிருப்ப
முன்னமேவியசெருக்கினுமும்மடங்கெய்தி
யென்னைநேர்பவரிலையெனவனுளத்தெண்ணித்
தன்னையேநனிவியந்தமையறிந்தனன்றலைவன். (ருஅ)

(கோரக்கனைஅல்லமன்நகைத்துப்புகல்தல்)
ஒலியெழுந்திடவின்னணநினதுபேருடம்பு
வலியடைந்தநின்னொப்பவரிலைஎளிவழங்கு
முலகிலென்றுகைகுலைத்திளநகைபுரிந்தொருகைம்
மல்பொருந்துவாளவன்கையிற்கொடுத்திதுவகுத்தான். (ருக)

(அல்லமன்ஏவியவாறேகோரக்கர்செய்தமை).
வாங்குவாளினினின்வலியொடுநுமர்வலியுந்
தாங்கியென்னைநீயெறிந்துகாணென்றுநந்தலைவ
னுங்குநின்றனன்சித்தனுமஞ்சிலனுகி
யோங்குவாளினாலெறிந்தனனொப்பிலானுருவை. (ருஉ)

(நூலாசிரியர்).
அணுமயங்குமின்னுழைகதிரொறிந்தவாளாக
வினைமயங்குமெய்ப்படாதுவாள்வறிதுபோயிற்றுப்
பிணைமயங்குதோண்மாயைதன்படாமுலைபடாத
மணமயங்குதண்சோதிமேல்வாள்படவற்றோ. (ருங)

வேறு.

(மகண்டுகோரக்கர்வணங்கிப்புகல்தல்).

வானெறிந்துகையிளைத்தகோரக்கநாதன்மிகமனம்வியந்து,[த்
நானிறைஞ்சும்பரஞ்சுடரோயிவனென்றுமெய்விதிர்ப்பநடுங்கி
தானடைந்தசெருக்கொழிந்துதலையன்பினெறிநடப்பத்தலைப்பட்
டெங்கோன், றேனடைந்தசெழுங்கமலத்திருவடியில்வீழ்க்தெ
ழுந்துசெப்புகின்றான். (ருச)

நின்னையறியாதுமதவுண்டவன்போன்மனஞ்செருக்கிநினைந்த
பாவம், பின்னமொதிர்நின்றுநினதுணைமறுத்துப்பித்தனெனப்பிதற்
றுந்தீமை, யின்னுயிர்கொன்றுடல்கவருமறவன்போற்செய்தபி
ழையெல்லாமெந்தாய், மன்னியநின்பேரருளாற்றீர்த்தெனையாட்
கொடியெனமறித்துந்தாழ்ந்தான். (ருரு)

* அணு-உசணைகசாக்கிரகம், அதாவது மயிர் நுனி.

செய்தபிழைபோகவினிப்பிழைசெய்யாதுடம்புநசைதீர்ந்துநின்
றன், மெய்தெரியினெனக்குநீயினியனெனப்பெருங்கருணைவெ
ள்ளங்கூற, வுய்தலிலென்பிழைபொறுத்திட்டடித்தரியவானமு
தமூட்டுகின்றாய், கைதருசெமமணியனையாயான்செய்வதேதுள
துகைம்மாறென்று. (௫௬)

(கோரக்கர்பக்குவங்கண்டு அல்லமன்புகல்தல்)

"முற்றுமருள்செய்துநீயானறியவேண்டுபொருண்மொழிதியெ
ன்று, பற்றுடலநசைதீர்ந்துகோரக்கனிற்பவவன்பருவங்கண்டு,
கற்றறியுமறிவினாலறிவரியபரஞ்சோதிகருணைகொள்ளப், பெற்
றதிருவுளமகிழ்வுற்றன்பொடுகேண்மதியென்னாப்பேசலுற்றான்.

(அல்லமன்புகலக்கோரக்கர்புகல்தல்).

இருந்தபடிகுகேசனையறிவையெனினின்பிறவியெனுநோய்
தீர்ந்து, பொருந்துறுவைபேரின்பமென்றமலன்கூறவவன்போற்
றியெந்தாய், பரிந்தருள்செய்குகேசனெனுமொழிப்பொருளேத
துகூறப்படுவான்யாவன், றெரிந்துணரவருள்செய்வாயென்று
தொழவெம்பெருமான்செப்புகின்றான். (௫௮)

(இதுவுமது).

குகையிதயமதன்கணமரிறையீசனென்றுபொருள்குறித்துக்
கொண்மோ, நிகழனையகுகேசமொழியுடையன்யான்றானென
வேநிமலன்கூற, வகமகிழுமுகமலர்ந்துசித்தனறைகுவனீயேயா
கிலுன்றன், முகையவிழ்மென்மலர்க்கரத்திற்சிவலிங்கங்கொண்
டதென்கொன்மொழிதியென்றான். (௫௯)

(அல்லமன்புகல்தல்).

பிறந்தபயன்பெறவுலகரெனைக்கண்டுகொண்டுமெளம்பிறழ்தலி
ன்றிச், சிறந்தசிவலிங்கமலர்க்கரங்கொண்டுபூசனைதாஞ்செய்ய
வேண்டி, நிறைந்தவெனதுருவாகுமிக்குறிகைக்கொண்டனன்
யானீங்காதென்று, மறிந்துதெளிகுதிமனமென்றருள்செய்தெங்
குருதேவனறையலுற்றான். (௬௦)

போதகனாகியகுரவனெஞ்ஞான்றுநற்கருமம்புரிகவென்று [வே
வேதமுதலாகியநூன்முழுதுமொருங்கொருவர்தம்விதித்தலா
சாதகனாகியபருவமாணாக்கன்பாசவலிதணிக்கவல்லான், [தால்.
மேதினிமேலுடலொடுநற்செயல்விடுவதன்றியிடைவிடலாகா

ணர்த்தியுடம்புநானென்றிருந்தவியல்புபோல, நின்றவெனேயுணர்ந்துநீசோகம்பாவனைகொண்டுநிற்பையாயிற், பொன்றலுறுவிடங்கலுழன்றனைநினைப்பப்போதல்போற்போமவிச்சை, நன்றறிதியெனவறிவித்தனனெங்கோன்கோரக்கநாதன்றன்னை, (சுஉ)

(கோரக்கர்அல்லமன்வடிவடைந்தமை)

ஞானகுருபரனருளாற்றனக்குரைத்தமொழிப்பொருளைநன்கறிந்திட், டேனைவடிவென்பதுவிட்டுண்மையலாவனைத்தையுநீத்துண்மைகண்டு, தானதனையடைந்துதானதுவென்னுமருளகன்றுதானேயாகி,வானவருமறிவரியபெரும்புகழ்க்கோரக்கனவண்மன்னினுனல். (சுசு)

பத்தொன்பதாவது-கோரக்கர்கதி-முற்றிற்று.

ஆக திருவிருத்தம்-கசுசு.

இருபதாவது

முனிவர்கதி.

பனிவரைமகளொடுபவளவாசடைத்
தனிவரையமர்திருச்சயிலநீங்கியே
துனிவரையல்லயன்சுருதிமெய்ப்பொருண்
முனிவரையுணர்த்தியமுறைமைகூறுவாம். (க)

அருந்தவமுயன்றகோரக்கற்கம்முறை
விரிந்தறிவுருவமாமெய்ம்மைத்தன்மையைப்
பரிந்தருளமலனப்பாலுமுத்தரம்
பொருந்துனர்தமக்கருளபுரியப்போயினன். (உ)

(அல்லமனஇயற்கைக்குணம).

நல்லனதீயனநாடுறுதுகொள்
வல்லழலெனவருண்மழையெனப்படு
மல்லமனைதிர்ந்தவரறமுளாரற
மில்லவனொருதறிவயற்றினனரோ. (௩)

யாவருந்தனதருட்கேற்றுளாரெனப்
பாவவன்றளையறப்பரிந்துநன்னெறி
மேவவர்தருள்புரிவிமலனுயிடை
மாவழங்குறுமொருவனத்திற்போயினன். (ச)

(அல்லமன்ஓர்வேடனுக்குமனமிரங்கல்).

அக்கொடுவனத்தெதிரன்பென்கின்றதுட்
புக்கறிகிலாவொருபுளினன்கூன்புறக்
கொக்கெனநாடொறுங்கொலைகுறித்தவன்
கைக்கொடுமரமொடுகடிதுதோன்றினான். (ரு)

அன்பனாய்க்கண்ணிடந்தப்பும்வேடனுக்
கின்பமீகுதல்புகழ்க்கேற்றதன்றுநான்
வன்பனாய்த்திரியுமிம்மறவற்காப்பவென்
றென்*பொலாமணிமனமிரங்கிற்றென்பவே. (சு)

(அல்லமன்வேடனைநோக்க அவன்வணங்கினமை).

நல்லறிவனுளநடுதற்கொப்பிலா
வல்லமன்வினையறவருட்கண்வைத்தனன்
கொல்லையின்விதையிடக்கொழுப்புகாழுளி
புல்லெரியுறவழற்போகட்டெனனவே. (எ)

மேவுதீவினையெலாம்விளிந்துதூயனாய்ப்
பாவியேனுய்வகைபகர்தியென்றனன
மாவலாலவழங்குருவனத்தில்வேட்டுவன்
யாவர்தாமிறையருளெய்தினுய்ந்திடார். (அ)

(வேடனுக்குத்துன்பமொழித்துநன்னெறியுணர்த்தல்)

அறிவெனுமவேலினாலைம்புலனகளா
மறியினமருளெனுமலையைத்தப்புறு
தெறிகுவையெனினினக்கிலைத்துன்பெனா
நெறியினைவழுவறநிமலன்கூறினான்.

அறிவொடுமனஞ்சிலையம்பதாகநான்
குறியெனவெய்மையேறகுடைந்தறனைப்
பொறிபடிலிலங்கைமுனபுரந்துளான்றலை
பறிபடவெய்தவன்பணியுமென்றுமே, (௰)

(நூலாசிரியர்)

இப்பரிசெறுழ்வலியெயினனுய்வகை
செப்பிநன்னிலையருள்செய்திருததியே
யப்புறமருளுடையமலனபோமபொழு
தொப்பறுதவனயொன்றுதோன்றிறறே. (கக)

---

* பொலாமணி = துரமிடாதமணி.

(வனச்சிறப்பு)

கோட்டமைகரிகளுங்கொடுமடங்கலும்
பாடமைபகைதவிர்பரிசினானதற்
காடரவொடுமதியமர்பிரான்சடைக்
காடலதுவமையாங்கண்டதில்லையே. (கஉ)

பெயர்க்குறுகால்கள்கையாகப்பெற்றவு
முயிர்க்குறுநாசிகையாகவுள்ளவு
மயக்கறுதீயினைவளர்த்துவான்புனல்
பயக்குறுமுனிவரர்பணிகள்செய்யுமால்.

மறைபலவோதுநர்மகம்வளர்க்குநர்
கறைமிடற்றுடையநங்கடவுட்பூசனை
முறைவழிபுரிகுநர்மூசசவித்தொரு
தறியெனவசைவறவிருக்குந்தன்மையார் (கச)

வேறு.

ஆயிருககுமருந்தவர்தங்கள்பாற்
போயிவர்க்குறுபோதனையாற்பவ
நோயகற்றுவலென்றுநுவன்றனன்
றூயெனக்கொருதாளெனுமல்லமன். (கரு)

(அல்லமன்முனிவர்களுக்குப்போதித்தல்.)

நோற்றுநோன்புடனொந்துவருந்துவீ
ராற்றுநீர்மகமாதிவினையினான்
மாற்றுமாயைமலஞ்செறுவிற்படு
சேற்றினாற்கழுஞ்சேறுநிகர்க்குமால். (கசு)

ஞானங்கொண்டுநணுகுஞ்சிவபத
மூனங்கொண்டகருமத்துறுவது
வானங்கொண்டுவளர்த்தல்புகையறு
மானங்கொண்டுவளர்த்தலையொக்குமால். (கஎ)

குடுமியங்கிரியொப்பக்குவித்தபுற்
சுடுதல்கோண்டுபிறவிசுடப்படா
தடுபுலன்களறிவெனுமங்கியிற்
சுடுதல்கொண்டுபிறவிசுடப்படும். (கஅ)

போதமாகும்புனிதத்தழலினுட்
பேதபாவனைப்பேரவிபெய்வனே
லாதி§சோவுடைமாசியவனென
வேதம்யாவும்விளங்கவிளம்புமே. (ககூ)

---

§சோவுடைமாசி-சோழாசிமாறநாயனார்.

மறையினுள்ளகருமஃமனவினை
வறியர்கொள்ளுதல்போலமதியறுஞ்
சிறியர்கொள்வர்தெளிதத்துவமசி
யறிஞர்கொள்வரணிகொளுஞ்செல்வர்போல். (உ0)

(முனிவர்கள் அல்லமனைத்தொழுதுவணங்குதல்.)

என்றுகூறவிருந்தவரன்பொடு
நின்றுஞானநெடுந்தகைதாண்மிசை
யின்றுநீவரவெத்தவஞ்செய்தன
மன்றயாமெனவாழ்த்திவணங்கினார். (உக)

மாயைதோனறியஞான்றுமனத்தினை
மூயமோகமுடிந்திடச்செம்மலர்
வாயினாற்றருவாசன்சொலப்படுந்
தூயனுமிவனென்றுதுதித்தனர். (உஉ)

(நூலாசிரியர்)

இன்னவாறியவிருந்தவரின்புற
மன்னுஞானமறைமொழிகூறியே
தன்னைமேவுந்தலைமைபுரிந்தன
னன்னைபோலுநம்மல்லமதேவனே. (உ௩)

இருபதாவது முனிவர்கதி முற்றிற்று.

ஆக-திருவிருத்தம்-கசுக.

இருபத்தோராவது

சூனியசிங்காதனகதி.

அல்லமனையறிதற்கோரறிகருவியாகவுன்னிச்
சொல்லரியவொழுர்லைப்பொற்சூனியசிங்காதனமொன்
றில்லையெனவில்லைபெறுமெங்கள்குருவசவேசன்
மல்லலுறவினிதாற்றியவைகுமுறைவகுத்துரைப்பாம். (க)

(வசவேசர்யோகநிலையடைந்தமை.)

ஒடுக்குமனம்வீட்டினெறிக்கொருதுணையாகும்புறத்து
நடக்குமனநிரயவழிநடப்பதற்குத்துணையாமென்
றிடக்கர்மனமடக்குங்கையெர்பிராணியம்பியவா
றடக்கமனமுறநெறியினருணம்கிதலைப்பட்டான். (உ)

பனவு சங்குமணி.

நில்லாதுபோமனத்தைக்கால்பிடித்துநிறுத்தியே
வில்லாருமதியமுதம்விருந்திட்டுநட்புறீஇப்
பொல்லாதபுலனுகரப்புறத்துநிலைதமொறிச்
செல்லாமலுடன்கொண்டுசித்திரமொத்திருந்தனனால். (ங)
நின்றமனங்கொண்டுதானித்தமாந்தனையுணர்த்த
வென்றுவருஞானகுருவெனமெழுந்துவளர்காத
லொன்றுமொழியறநிற்பவுவப்பதுலகிற்பொருள்வே
றின்றியருணந்திபிரானெந்தைவரவினைநோக்கி. (ச)
(வசவேசர்அல்லமனையறியுமாறுஆதனமமைத்தல்.)
எவ்வுருவினுமெவருமோவெம்பிரான்றெளியகிலேன்
செவ்வியவோர்தவிசமைத்துச்சேர்ந்ததன்மேலிருப்பவனை
யவ்வியமிலல்லமனென்றறிவன்யானென்றுதுணிந்
திவ்வுலகமுளம்வியப்பவிதுசெய்தானருணந்தி. (ரு)
ஆதியாதாரமாதியடுக்கெனப்பன்னிறத்த
சோதியேழ்நிலைகளோங்கச்சூனியபீடமொன்று
போதினுனுளம்வியப்பப்பொன்மணிபளிங்குகொண்டு
சாதிநான்மறைகள்போற்றுஞ்சைவநாயகன்செய்வித்தான். (சு)
காரணவுபாதியேழ்மேற்கண்டிடுஞானிபோலச்
சீரணிநுதலின்மீதுசென்றுகாண்யோகிபோலப்
பூரணஞானந்தப்போதகனிருப்புக்காண்பா
னோரணிநிலைகளேழ்மேனிகழ்வெளிததவிசமைத்தான். (எ)
(ஆதனத்தின்றோற்றம்)
களங்கமின்மதியம்போலக்கண்டவாமனமலர்த்தும்
பளிங்குசெய்நிலைபுள்வந்துபார்ப்பவர்மெய்ந்நிழற்போய்
விளங்குதறன்மேற்றோன்றவெந்தெரிபசும்பொனாற்செய்
துளங்கொளிநிலையைச்சென்னிசுமத்தல்போற்செய்தவொக்கும்
(ஆதனத்துட்புகுந்தமானிடர்மயக்கிப்புகழ்தல்)
திருந்தியபளிங்குகொண்டுசெய்தநந்நிலையின்வாய்தல்
பொருந்துதறெரிகிலாராய்ப்புகுந்துகாண்மனிதரொல்லாங்
கரங்கொடுதடவிக்கண்டுகண்டெரியரர்கள்போல
வருந்தியமனமகிழ்ந்துவசவனைவியப்பரன்றே. (கூ)
(ஆதனத்தின்அழகைநோக்கித்தேவர்கள்புகழ்தல்)
நினைவினுலொருவன்செய்தநெஞ்சுளாலயமேயன்றி
வினையினுலுலகர்செய்துவிளங்கியபணிகடம்மு
ளினையதோடுவமையாதலில்லையென்றும்பரொல்லாந்
தனையலாளிகரிலாததவிசினைவியந்துநின்றார். (கய)

* ஒருவன்-பூசலநாயனர்

(ஆதனத்தின்பெருமைநோக்கி அடியார்கள்வசவேசரைப்புகழ்தல்)

அம்பராசனமியன்றவதிசயங்கேளாமுக்கட்
டம்பிரானடியராகத்தனையுளாரெல்லாஞ்சென்று
செம்பொனாலியன்றவந்தச்சீர்கெழுபீடநோக்கி
யெம்பிரான்வசவதேவனிணையடிதொழுதிருந்தார். (கக)

(வசவேசர்ஆதனத்தினியல்புநோக்கி அல்லமன்
வரவுபார்த்திருத்தல்.)

கரையிதுகல்விக்கென்னக்கற்றவர்பலருமேத்தத்
தரைமிசையமர்ந்திருந்தசாரதாபீடமேபோ
லுரைமனமிறந்ததாமிவ்வொருதனிஞானபீட
மருடருகுருகுகேசனன்றியேறிடுதற்காமோ. (கஉ)

இப்பெரும்பீடமேறியிருந்திடவல்லோனென்றும்
வைப்பெனும்படிமறைந்தெம்மனத்திருப்பதற்குவல்ல
வப்பெருங்கருணைக்குன்றமாகுமல்லமனேயென்று
செப்புறுபரிசிலானுய்ச்சிந்தைசெய்திருந்தானந்தி. (கங)

(நூலாசிரியர்)

கனாபொருகங்கையாற்றிற்கண்ணிவைத்தரசவன்னம்
வருதலைநோக்கிநிற்கும்வாறுபோலிருள்விழுங்கிப்
பெருகொளிவிரிக்குஞானபீடமொன்றமையவாக்கிக்
குருபரன்வரவுநோக்கிக்கொண்டிருந்தனனெங்கோமான் (கச)

(வசவேசனைநோக்கும் அல்லமனை அடியார்கள்கருதுதல்.)

ஏட்டினைப்புதுநீராற்றிலெதிர்கிழித்தேறவிட்டோன்
பாட்டுடைத்தலைவனன்பர்பலருநம்வசவன்றன்னை
நாட்டமுற்றடையுமாசானமக்குமாமென்றிருந்தார்
வீட்டினுக்கேற்றுசோதிவிருந்திற்குமுதவுறுதோ. (கரு)

இருபத்தோராவது-சூனியசிங்காதனகதி முற்றிற்று.
ஆக-திருவிருத்தம்-கஅச.

இருபத்திரண்டாவது
சூனியசிங்காதனத்திலிருந்தகதி

பள்ளம்புகுபுனல்போனெறிபடருஞ்சிவனடியா
ருள்ளம்புகுமருணந்தியிவ்வுலகோரறியாமற்
கள்ளங்கொளுமனமோடுசெய்யினைமேலொருகருணை
வெள்ளங்கடிதேறுஞ்செயல்விருப்பாலெடுத்துரைப்பாம். (க)

(அல்லமன்வரவுதலுக்குவசவேசர்பரவசமுறுதல்)
சிரனுடுறுகயலாடல்செய்செய்ந்நாடுடையுழவ
ரானுடுறுமொருகாவிரியறனுடுறுமுறைபோற்
பரனுடுறமடியார்வினைபரியத்திரிகுரவன்
வரனுடுறுமுருகும்பரவசவன்புறுவசவன். (உ)

(அல்லமன்வரவுதாழ்ப்பவசவேசர்மனம்வருந்துதல்.)
பெருன்ஞனமைக்திர்வீசணைபுரிந்தீரறுபருவம்
பினனுயினயான்செய்தொழில்பிள்ளைத்தொழிலாயிற்
றெந்நாள்வருமேனியாளுடையெம்மானறியேனென்
றுன்னுவருதுயரோடுளமுளைந்தான்வினைகளைந்தான். (௩)

(வசவேசர்சென்னவசவேருக்குத்தனதுநிமித்தங்கூறுதல்)
இவ்வாறமர்நாளோர்பகலெமையாளுடைவசவன்
செவ்வாறுசென்மனத்தல்லமதேவன்வரமுன்றிற்
றவ்வாறதுநிகழ்வுற்றவனூர்வந்தனையொருநா
ளெவ்வாறினிசெய்வன்பணியினிறயுஞ்சொலவரிதால். (ச

வலமாடினவிழிதோளருள்வசவற்கதூரஞ்
செலுமாடவன்வருநாள்விழியிடமாடியசெயல்வாய்
குலமாதுளமெனவேமகிழ்கொண்டன்புநிறைந்து
மலமாயைகடொக்குஞ்சென்னவசற்கிதுபுகல்வான். (ரு)

வேறு.

நற்குறிபலவுமிற்றைநாணிகழ்கின்றவென்பால்
வந்கலேமுனிவர்போற்றும்வசவவந்நிகழ்ச்சியானும்
பிற்பெறுபயன்யாதென்றுபெருந்தகைவினவநின்ற
சிற்பரமுணர்ந்தசென்னவசவதேசிகனுரைப்பான் (சு)

(சென்னவசவேசர்வசவேசருக்குநிமித்தத்தின்பயனுணர்த்தல்)
ஐயவிந்நிமித்தந்தன்னாலல்லமற்காணபையின்று
மெய்யுறாயிதுகாணென்னுவிடுத்தனன்மருகனெங்கள்
கையுறுமமுதனுன்முன்கருதியபடிவிண்ணப்பஞ்
செய்யவுண்மகிழ்வுபூத்துச்செயல்செய்வார்க்குரைக்கலுற்றான்.

(அல்லமன்வரவறிந்தவசவேசர்கலியாணபுரியைஅலங்கரிக்கச்
செய்தல்)

உடம்பெனும்வனத்தினின்றவுயிரொனுங்கன்னிதன்னைத்
தொடர்ந்திசைமணத்தாற்சேர்ந்ததுணைவனல்லமனின்றெய்து
மடைந்தருள்கல்யாணத்தையணிமினென்றெண்டைதகூற
நடந்தனர்நன்றென்றன்னார்நகரியோர்க்குணர்த்தினரால். (அ)

(தோரணம்)

அலர்கதிர்ஞாயிறாருமணிநெடுந்தோகைகொடிஞ்சி
விலகுறவதிற்றுககாமனமேலளவொருசாணிறப்ப
பலர்புகழ்மணிமாடத்துப்பறக்குமொண்கிளியொழுங்கி
லிலைசெருகியபசும்பூநதோரணமிசையவாரத்தார். (௯)

(நிலைத்தர்-கொடி)

போதகக்குருநம்முருட்புகக்கொடிகட்டனன்றென்
றாதரவொடுமசைததாரவிரகொடிமாடததும்பா
சோதிதன்னிரதமென்றுஞ்சுழலமேனகுதல்போல
வீதியுளாடியோடுவிளங்குறுநிலைததோசெய்தார் (௰)

(பனிநீரால்வீதிதிருததல்)

குங்குமநறியசந்தங்குழைத்ததண்பனிநீர்சிந்திப்
பொஙகெழின்மறுகனைததுமபுதைசெழுஞ்சேறசெய்தா
மஙகலமனைமுன்பந்தர்மணப்பந்தருண்மையாகக்
கொஙகவிழிதழ்நறுமபூஙகோர்தைகடூக்கினார். (௧௧)

(வாழை-கரும்பு-கமுகு)

வயலிடஞ்சேர்ந்துநின்றவாழையுங்கரும்பும்பாளை
யுயரிளஙகமுகுமொனறோடொன்றுநின்றுசாவித்தாமெல்
லியரருந்தொடைதோள்கண்டடுமுறப்பழகிரக்குஞ்
செயலில்வந்தடைந்தவென்னசெழுஙகடைததலைமுனர்த்தா

(பூரணகுமபம்)

இலையினற்பொலிந்தவாழைதொடையினுலெய்தும்பேறு
முலையினறபெறுமென்றுமுன்னிவந்திருததல்போலக்
கலையினற்சிறந்தசல்குற்கயற்கணர்நிறைகுடஙகள்
விலையினற்சிறந்தசெமபொன்வேதிகைமீதுவைத்தார் (௧௩)

(தீபம்)

மனத்திருளகற்றுநின்றமணிச்சுடர்வரவுபார்ப்ப
நினைத்துவந்திருதலபோலநெடுமணிக்கதவவாய்தன்
முனைத்திருவிளக்குவைததார்முகிழ்முலைக்கருநெடுஙகட்
டனிச்சிலைநுதற்பூங்கோதைச்சரிகுழற்றளிர்க்கைநல்லார். (௧௪)

(வசவேசரோடு அல்லமனைக்காணவந்தமாதர்கள்)

அல்லமகுரவன்றன்னையருணந்தியோடுகாணச்
செல்லுவமென்றுசெம்பொற்சீர்கெழுவிமானத்தோடு
மெசல்லையினிலத்திழிநதவும்பர்வாழ்மகளிர்போல
வில்லெனுமருங்குன்மாதரிருந்தனர்நிலைத்தேறி. (௧௫)

(நகரத்தின் அலங்காரமகிமை.)

திருநகரிதனையின்று திருந்தவேறலங்கரிப்ப
வொருநலுள்ளனகழித்துநீத்தவையமரர்கோமா
னொருநகரலங்கரித்தற்குரியனவென்னினந்தி
பெருநகரணியினமிக்கபெருமையாற்கூறவல்லார். (கசு)

வசவேசர் அல்லமனைக்காண அரண்மனையினின்றுஞ்செல்லுதல்.

இன்னணமலங்கரித்தவெழின்மணிமறுகினூடு
மன்னவர்மன்னனுய்யமந்திரிக்கிழமைபூண்டோன்
றன்னொருகுரவன்றனைத்தானெதிர்கொள்ளவேண்டிப
பொன்னவிர்கோயினின்றும்புறப்படாப்போதலுற்றான். (கள)

(சென்னவசவையர்.)

பதியுமப்பதியாற்காணும்பசுவுமப்பசுவின்ஞானம்
பொதியு * மைம்பாசந்தானும்பொருளெனவழக்கிற்கூறும்
விதியுமப்பாசம்பொய்யாய்வேறுமவீடுமோதி
மதிமயக்கறுத்தசென்னவசவனுமருங்குசென்றான். (கஅ)

(மடிவாலமாசையர்.)

எம்மடிமாசுமுக்கணிறையவனடிமைபூண்டோர்
தம்மடிமாசுநீக்குந்தன்றொழினெறிவழாத
செம்மடிவாலமாசசமேதவனுமன்புதாயின்
மும்மடியாகுநந்திமுதல்வனோடருகுசென்றான். (ககூ)

(கிங்கரன்-கின்னரப்பிரமன்.)

சங்கரன்சடையிற்பாம்புந்தவழ்ந்தெதிர்கிடந்தபிள்ளைத்
திங்களுஞ்செய்தவொப்பச்செங்கைமானவசமாகக்
கங்கையுந்திரையடங்கக்கானமுன்பாடியீச
கிங்கரன்றனதுபாங்கர்கின்னரப்பிரமன்சென்றான். (உ௰)

(அடியார்பகுப்புகள்)

தண்டினர்கரகக்கையர்சடையருத்தூளனத்தர்
புண்டரநுதலர்கற்றோய்பூந்துகிலுடையர்நீல
கண்டனையகம்புறத்துங்கண்டவர்வினையினீங்கித்
தொண்டுறுநெறியினின்றோர்சூழ்ந்தனரொண்ணிலாரே. (உக)

---

* ஐம்பாசமாவன-ஆணவம்,கன்மம்,மாயை,வைந்தவம்,திரோத
சத்தி.

(வீரர்கள்)

தோள்வலந் துடித்ததின்று சுடரிலைவேற்புணென்று
கோள்வலங்கொள்ளுஞ்சொம்பொற்குன்றெனுமார்பிற்காண்
வேள்வலங்கொண்டநெற்றிவிழியிறையருளாலென்னும் [போர்
வாள்வலங்கொண்டசேனைமறவாவாரிதிபோர்சூழ்ந்தார். (௨௨)

(குதிரைகள்)

எங்கள்வாழ்வனையநந்தியெழுந்தருண் மறுகினூடு
பங்குல்வானிரவிப்புத்தேண்மணிநெடுந்தோப்பைங்கிளை
தங்கள்காற்றாட்குடைந்துதரிப்பரிதாகியோட
வங்கண்மாஞாலமெல்லாமதிர்தரநடந்தவம்மா. (௨௩)

(யானைகள்)

அரவொடுமண்சுமக்குமடுகளிறெட்டொடுமபோர்
பொரவொருகளிநல்யானைபோதுமென்றெண்ணிலாத
விரவொடுபுணர்நிறத்தவீர்ங்கவுட்சிறுகட்டேங்கு
கரவளைவெண்மருப்புக்கடாக்களிறெழுந்தவன்றே. (௨௪)

(சேனாதிபதிகள்)

ஆனைமேற்கொண்டும்வாவுமாடல்வெம்பரியிவர்ந்துங்
கூனல்வேய்தொடுத்துஞான்றகுச்சுடைச்சிவிகையூர்ந்துஞ்
சேனைகாவலரெண்ணில்லார்சிலைமதன்கோலமென்ன
மானவேன்மன்னர்மன்னன்மந்திரிமருங்குசென்றார் (௨௫)

(வெண்சாமரம்)

நலங்கிளர்மதன்குடைக்குநகைமணிக்காம்பிலென்ன
விலங்குறுபசும்பொற்காம்போடெண்ணில்வெண்குடையெழுந்
புலன்களைவென்றவீரன்போகியமறுகிலெங்கும் [த
விலங்கினையன்றிவந்தவிலங்கின்வாலாடிற்றன்றே. (௨௬)

(மாதர்களீட்டம்)

மாயைதன்றோல்வியெல்லாமாதர்க்கும்வந்ததன்றோ
நாயகன்றன்னைப்பற்றி நாம்வென்றிகொள்வமென்று
போயுறுதன்மைபோலப்புணாமுலைக்கருநெடுங்கட்
டேயுநுண்மருங்குன்மாதர்திரள்பலவெழுந்தவன்றே. (௨௭)

(சேனையின்ஓசை)

பரிகளின்முழக்குமிக்கபல்லியமுழக்கும்பூட்கைக்
கரிகளின்முழக்கும்வீரக்கழலொடுசெல்லும்வெங்கோ
ளரிகளின்முழக்குமாதரணிகளின்முழக்குஞ்செங்கைச்
சரிகளின்முழக்கும்விம்மித்தடங்கடல்போன்றவன்றே. (௨௮)

(சேனையின்சிறப்பு)

ஆடுவகவரியெங்குமசைவனசிவிறியெங்கு
மூடுவகுடைகளெங்குமுழங்குவவியங்களெங்கும்
பாடுவவிசைகளெங்குமபாய்வனகரிகளெங்கு
மோடுவபுரவியெங்குமுயர்வனதூளியெங்கும். (உகூ)

(சேனைக்குங்கடலுக்குஞ்சிலேடை)

* கரிகலமசையரீனறகவரிகணுரைகணமொக்குள்
விரிகுடைமதுகைவீரர்விதிர்க்குமவாளுகண்மீன்பாயும்
பரிதிரைமுழக்கமார்க்குமபல்லியமுழக்கமாகப்
பொருகடலெனவெழுந்துபோயதுவசவன்சேனை. (கூ௰)

(வசவேசர் அல்லமனைவணங்கச்சேனையோடுசெல்லுதல்)

இன்னவாறெழுந்திரளொடுநந்தியெம்பெருமான்
றன்னைநேர்குருபரனெதிர்சென்றவன்றுளைச்
சென்னியால்வணங்குவனெனுமோகையிற்சென்றன்
றுன்னும்வானவர்தொகுதியும்வியப்பொடுதுதிப்ப. (கூக)

(புத்தரும்அமணரும்வசவேசர்முதலிய அடியார்களையிகழ்தல்)

அத்திறஞ்செலுஞ்செலவினையகங்குருட்டமணர்
புத்தர்கண்டிவனொன்கொலோவறிதெதிர்போதல்
பித்தனென்றுதம்பிறைவனைச்சொல்லுமிப்பேய
ரொத்திறஞ்செயரெனச்சிவசரணரையிகழ்ந்தார். (கூஉ)

(அமணர்கள்விச்சலராசன்முன்வசவேசரையிகழ்தல்)

மன்னன்விச்சலன்பாலடைந்தருகரொம்மன்னு
நின்னகர்க்கொருபுதுமையொன்றுற்றதுநீகே
ணன்னிமித்தமொன்றெய்தியதேகொடுநந்தி
தன்னிடத்தொருவன்வருமென்றெதிர்சாரும். (கூகூ)

தண்டநாயகன்றுள்வலந்துடித்தது தன்னைக்
கொண்டுதான்வருங்குருபரனென்றெதிர்கோடல்
கண்டவோர்கனவிற்பெறுமடிசிலைக்கருதி
யுண்டுபோம்விருந்தினர்தமைத்தேடுதலொக்கும். (கூச)

ஒருவன்வந்திடுமெனவெதிர்கடற்படையொருங்கு
பரவிவந்திடச்செலுமிவன்றன்னைநீபார்த்துப்
பொருவின்மந்திரக்கிழமைநல்கியவுனைப்போல்வா
ரரவின்வன்றலைப்படிமிசையிலையெனவுறைந்தார். (கூரு)

---

*யானையும்-கப்பலும்-சாமரமும்-நுரையும்-குமிழியுங்குடையும-மீகாமனும்--வீரரும்--வாளும்--மீனும்--குதிரையும்--அலையும் ஓசையும்-வாத்தியமும் என்றுபொருள்கொள்க.

(அரசன் அமணர்களுக்குவசவேசரின்மகிமையையுணர்ந்து
புகல்தல்)

அருகர்வாசகங்கேட்டலுமுளம்வியந்தடிகேள்
விரகினன்மிகு தண்டநாயகனுமெய்விளைவு
கருதினன்கொலோவறிகிலமுடிவுறக்காண்பம்
வருகநீரிருமின்களென்றிருந்தனன மன்னன். (௬௬)

(அமணர்கள்செருக்கழியவசவேசர்முன் அல்லமன்வரநினைத்தல்)

தண்டநாயகன் றனதுளந்தங்குறத்தானத்
தண்டநாயகன் றன்மனந்தங்கியதலைவன்
றண்டநாயகன் றனையிகழ்சமணசெருக்கழியத்
தண்டநாயகனெதிர்செலநினைத்தனனறவித்து. (௬௭)

(அல்லமன்வேற்றுருவடைந்துவசவேசாமுன்தோன்றல்)

என்னைக்காண்குவனெவ்வகைசெல்லினுமென்று
துன்னற்கோவணமொடுவிரிகுஞ்சியுந்தோன்ற
தன்னைக்காண்குநர்பித்தனெனநெள்ளவென்றனக்குப்
பொன்னைப்போலுநல்வசவநாயகனெதிர்போனான். (௬௮)

வேறு. (அவ்வுழிநின்றோர் அல்லமனுக்கஞ்சுதல்)

மருவிநின்றவரிவன்மருளனேயென
விரைவிலிஙகலகலெனவிலங்கினா
ரொருவருங்கண்டிறையுருவுணர்ந்திலர்
ருருவுகண்டெள்ளுநருணரவல்லரோ. (௬௯)

(அல்லமன்புரியும்லீலாவினோதம்)

அல்லமனுயிடையாடலுன்னியே
பல்லெழுவாயுடைப்பாலனுகுவன்
கொல்லிளவேறெனக்குமரனுகுவன்
வில்லெனவுடல்வளைவிருத்தனுகுவன். (௭0)

விஞ்சையர்மகிழ்வுறவீணையொன்றுகைக்
கஞ்சமென்மலர்கொடுகானம்பாடுவ
னஞ்சனவிழிமணியரிச்சிலம்படி
வஞ்சிபாமனமயல்வளரவாடுவன். (௭க)

இந்திரனிவனெனயானைமேற்கொளா
வந்தொருபுடைநரர்மருளத்தோன்றுவன்
பைந்தொடிபெயர்தருபாணிபோலவே
பந்திமுன்முடங்குளைப்பரிநடத்துவன். (௭உ)

வானிடைக்கண்டனன் மனையிற்கண்டனன்
சேனையுட்கண்டனன் றெருவிற்கண்டனன்
யானெனக்கடிநகரொங்குந்தோன்றுவன்
ஞானநற்கண்ணிறுற்காணுநம்பனே. (சங)

ஆடுநர்தம்முடனாடுநல்லிசை
பாடுநர்தம்முடன்பாடுமென்மலர்
சூடுநர்தம்முடன்சூடும்வாள்விதிர்த்
தோடுநர்தம்முடனோடுமல்லமன். (சச)

பொருவிலாவள்நகாப்பொருந்துமானிடர்
வரைவிலாவாடலிவ்வகைசெய்கிற்பவ
ரொருவரோபலாகொலோவுணாகிலோமென
வெருவிறுால்லமன்விநோதநோககியே. (சரு)

(வசவேசர் அல்ல மனைறுயமற்றறிந் தவணங்கினமை)

மண்ணிடைய ற றவு றமிதியவைபினைக்
கண்ணளிமெருசனகாரனகாண்கைபோ
னண்ணிடுமுணாவுடைநதியெயபிரா
னணணலயறிந்தனனயமினறியே. (சகா)

உடமபெலாமுள்ளமாயுருகிக்கண்கணீ
ரடம்குறதொமகயெயவிதிப்பவன்பினுற்
றொடர்நதலாவுயிமையுநதொண்டுகொணடரு
ளொடுநதகாயருளெனநிலத்திறைஞ்சினுர். (சஎ)

(அடியாாகள் வணஙகுதல்)

தண்டநாயகனிலநதணடிற்றழ்நதெழத
தொண்டராயாரனைநதுன்னிறுரெலாங
கண்டுநீர்விழியுகக்கிநதவன்பிரு
லண்டநாயகன்றிருவடியிறைஞசினுர் (சஅ)

தேவர்கள்பூமாரிபொழிதல்)

நநதிதனன்பையுநதிபால்வரு
மெந்தைதன்னருளையுமென்சொல்வாமெனச்
சிந்தினர்மலர்மழைதேவாயாவருந்
துந்துமியதிர்த்தனதொணடரார்ப்பவே (சகூ)

கலியாணபுரமுமகைலையஙகிரியம

மயலிலாநய்நருசைவன்வாழ்தந
மியலிறுல்லமனெனணிவநகருள
செயலிறுடியவர்திரள்களிததலாற்
கயிலையேயளஙகெழுகல்லியாணமே (ருய)

(அமணர்கள்பொறாமையுறுதல்)

தெரியநற்றண்டநாயகன்றன்செய்கையும்
பெரியவக்குருபரன்பெருமைதன்னையுங்
கரியமெய்ச்சமணர்தாங்கண்டுமன்பில
ரரியவற்றரிதழுக்காறுவெல்வதே. (௫௧)

(அல்லமன்வசவேசர்மடத்திலுறுதல்)

தந்திரமுடிவெனுஞ்சைவதேசிகன்
வந்தெதிர்தனதுதாள்வணங்கினாரொடு
செந்திருமகளுலாந்தெருவுட்போகியே
நந்திதன்மந்திரநணுகினனரோ. (௫௨)

(தேவர்களும்வியப்புறும்ஆதனத்தைஅல்லமனோக்குதல்)

தேவருமுனிவருஞ்சித்தராகிய
யாவருமிதனியலின்னதென்றுளத்
தாய்வருநிலையுடையம்பராதன
மூவருமடிதொழுமுதல்வனோக்கினான். (௫௩)

(அல்லமனஆதனத்திவர்ந்தமை)

அசைவறுமறிவுருவாகுமல்லமன்
றிசையுறுமணியணைச்சென்னிமீமிசை
வசையறுவழிநடைவசவதேசிக
னிசையமருலகிடையேறவேறினான் (௫௪)

(அல்லமன்ஆதனத்திவரத்-தானேபூமாரிபொழிதல்)

கூறருமொளியுடைக்குதிரைத்தேரினான்
வேறொருமணிமயவெற்பிவர்ந்ததெனத்
தேறருமணைமிசைதேசிகோத்தம
னேறலுமலர்மழையிழிந்தவென்பவே. ௫௫)

(வாத்தியமுழக்கமும்-அடியார்கள்தோத்திரமும)

முரசொடுபல்லியமுழக்கெழுந்தன
துரிசறுமடியவர்தொகுதிகைகுவித்
தரகரவெனுமொலியண்டகூடமட்
டொருகணமொடுங்குமுன்னோடிற்றென்பவே. (௫௬)

(ஆறுதாரமுடிவின்நிட்களசிவம்போல் அல்லமன்
ஆதனத்திருந்தமை) வேறு.

முதனிலைமுதலாமூவிருநிலையின்மூலமாமுதலவாதார
விதழவிழ்கமலப்பொகுட்டினுணின்றவிலிங்கமோராறெனநின்
றதன்மிசையிலகுநிட்களம்போலநுவன்றவேழாநிலையாகு [று
மதன்மிசையமலனல்லமதேவனமர்ந்தனனமரரும்வியப்ப ()

(தூலசூக்குமகாரணமுதலியவுபாதியொழிந்ததுரியனைப்போல
அல்லமனையாவருமறிந்தமை)

உடம்பொடுபொறிநாற்கரணமற்றுயிரொன்றுணைத்திடப்படுமுபா
கடந்துளநிலையிற்சோதியாயிலங்கக்கண்டிடுதுரியனை [திகளைக்,
கெடுந்தவிசமையவமைத்தசெம்மணிப்பொனணிலைக [ப்போல,
விடந்தணிவிசும்பெனறல்லமனிருப்ப [ளோரேழையுங்கடவா,
வீருந்தவர்யாவருங்கண்டார் (ருஅ)

(அல்லமன்புகழைஅடியார்கள்துதித்தல்)

ஆடினாசிலவரவனைநன்கொட்டியல்லமனபெரியதோர்புகழை
பாடினாசிலவர்விழிபொழிவெள்ளம்பாயவுறக்குவித்தகைதலை
சூடினாசிலவர்நிலமிசைவீழ்ந்துதொழுதனாசிலவாமெய் [மேற்
மூடினாசிலவர்பரவினாசிலவர்முகமலர்ந்தனடியவரனறே. [ப்புளக,

(அல்லமனஆதனத்தமரவசவேசாபரவசமடைந்துஆனந்தவாரி
யிற்படிந்தமை)

இந்தியம்விடயங்கரணமெய்யென்னுமயாவையுங்காண்கிலனே
மந்தரவணைமேலிவாந்திருந்தருளுமண்ணலைக்கணடவப் [ங்கு
முந்தியபரமானந்தவாரிதியுணமூழ்கினனழுந்தினன [பொழுதே
தந்திரமெவற்றுஞ்சிறந்ததுசைவதந்திரமெனுமருணநதி. [மமா

(அல்லமனதன்னைப்புறத்துக்கண்டவசவேசனைப்புகழ்தல்)

மண்டலமனைத்தைகுணமபிமானமலமிவையனைத்தையுங்கடந்து
கண்டுமெவண்ணமபுறத்துநீயெமமைக்காண்டியல்லமைத்தவி [ட்
வெண்டிரைசுருட்டுங்கருங்கடலுலகில்வேறுளாசெ [ச்செய்கை
தொண்டர்கடுதிகுடவசவனைத்துதித்தான்சுர [ய்வதன்றென்று
ரொலாந்துறிக்குமெயபெருமான். (சுக

(வசவேசாபுகழஅல்லமனஆதனத்திலிருத்தல்)

உனனருளேதேற்கமலனமாரொழிலுபொருசிறுதுரும்புசெய்கி
மெனனநலவசவன்புகனறுகைகூடப்பியணைவிருபுனலுகவு [ற்கு
தன்னுணாகிலனுப்பசமறநிறபததணகதிாசசெமமணிகு [ருகித்
பொன்னரியணைமேலவிசும்புறவிருநதானபுல்லருமல்ல [யின்ற
மதேவன். (சுஉ)

இருபத்திரண்டாவது-சூனியசிங்காதனத்திலிருந்தகதி
முற்றிற்று

ஆக-திருவிருத்தம்-கஙசுக

இருபத்துமூன்றாவது

ஆரோகணகதி,

ஒருவருரைப்பணவொருவர்பசிகெடார்
தனையிலென்னுஞ்சகுமொழிபொய்த்திட
வருளினல்லமனுருமபசிகெட
விரவியுண்டமிகுதிவிளம்புவாம். (௧)

தண்ணாந்திங்களிற்றண்ணெனத்தண்கதிர்
வண்ணங்குன்றுறுஞாயிறுவாசிலைப்
பண்ணங்குன்றுறுபான்மையினுதனத்
தெண்ணணந்தேவனிருந்தருள்காலையின். (௨)

ஏத்துற்றஅல்லமனைக்கண்டவசவேசர்அசைவற்றிருந்தமை

வசவனுள்ளம்வயல்புகுநீரென
விசயநல்லமன்மேனிவடிவமா
யசைவிலன்பிறிதொன்றுமறிந்தில
னிசையுமோவியமென்னவிருந்தனன். (௩)

அல்லமனுகியவமுதத்தைச்சென்னவசவையர்நோக்குதல்;

கழுமணித்தவிசென்னுங்கலத்திடை
யழிவற்றதிகழல்லமனுகிய
செழியநற்சுவைதெசன்னவசவனும்
விழியினுக்குவிருந்திட்டனனரோ. (௪)

(மோளிகைமாறன்மடிவாலமாச்சையர்முனமாகியவண்டினங்
களஅல்லமனுகியமலரிடத்துற்றமை)

முனிவினைக்கொளுமோளிகைமாறனும்
வினையினைத்தெறுமெய்மமடிவாலனுங
தனைநிகர்க்குந்தவிசமர்பூவினை
மனமெனப்படுமவணடுறவிட்டனர். (௫)

(அல்லமனிருந்தஆதனத்தைஅடியார்கள்சூழ்ந்தமை)

முன்னிருந்தமுதுக்குறைவாளரும்
பின்னடைந்தபெரியருமாகிய
மன்னிருந்தமணித்தவிசின்புடைத்
துன்னியெங்கணுஞ்சூழ்ந்தனர்தொண்டரோ. (௬

(ருத்திராக்கமணிபவர், பஞ்சாக்கரதியானமுடையார்சிலர்)
புண்டரந்திருநெற்றியிற்பூசிமெய்க்
கண்டியெனவுங்கலனணிவார்சிலர்
பண்டைநான்மறையின்பயனாகவே
கொண்டவஞ்செழுத்துங்குறிப்பார்சிலர். (எ)

(ஆகமவிதிப்படிசிவார்ச்சனைபுரிபவர்சிலர்)
நந்தனந்தருநாண்மலர்மஞ்சனஞ்
சந்தனஞ்சுடர்தண்புகையாதிகொண்
டிந்தியங்களெலாமடங்குள்ளமோ
டந்திவண்ணனையர்ச்சிப்பரோர்சிலர். (அ)

(இந்திரியாலயமுடையார்க்கேவல்புரிபவர்சிலர்)
தாவில்பூசனைதாம்புரிகிற்பதிற்
பாரெலாஞ்சொலப்பட்டிடுமைம்புலக்
காவல்செய்யுங்கருத்துடையார்தமக்
கேவல்செய்தனன்றென்றுசெய்வார்சிலர். (கூ)

(சிவபிரானைத்தோத்திரஞ்செய்பவர்சிலர்)
பூசனைத்தொழில்பூண்பதினெண்மடங்
கீசனைத்துதித்தேத்துதனன்றென
ஆசலொத்தவுளமிலராய்ப்புலத்
தூசிநிற்பத்துதிப்பவரோர்சிலர். (க0)

(வேதத்தின்முடிவாகியதத்துவமசியின்பொருளைத்
தியானிப்பவர்சிலர்)
அங்கலிங்கமயிக்கமிதுவென
மங்கலந்தருமாமறையின்முடித்
தங்குறுந்தத்துவமசிதன்பொருள்
பங்கமின்றிப்பகர்பவரோர்சிலர். (கக)

(அல்லமனுகியஆசிரியனிடத்திற்பசுபதிபாசவியல்பைத்
தெளிபவர்சிலர்)
பாசமேதுபசுவெனப்பட்டதே
தீசன்யார்பதியெவ்வகையாருயிர்க்
காசுதீரவருளுமருளுடைத்
தேசிகரவெனத்தேர்பவரோர்சிலர். (கஉ)

(மானதபூசையாற்சிவபோதமிழந்தவர்சிலர்)
புறந்தினஞ்செயும்பூசையினன்றெனச்
சிறந்தகஞ்செய்தியானமருவிமெய்
மறந்திருந்தமனஞ்சிவலிங்கமுற்
றிறந்திடுந்திறமெய்தினரோர்சிலர். (கங)

இடகலைபிங்கலைதடுத்துச்சுழிமுனையினிறுத்தினர்சிலா
ஒடிமீளுமுயிர்நின்றிடாதெனி
னீடுமாமனநிற்பதன்றுதலால்
வீடுமேவரிதென்றுவிதிமுறை
நாடிவாயுநலிபவரோராசிலர். (௧௪)

(அல்லமனிடத்தில்அன்புவைத்தவசவரைக்கண்ட
அடியார்கள்மனமவருந்திநீங்கினமை)

இனையராகியிருந்தவக்காலையி
லனையனாகியவல்லமன்றனனிடை
நினைவெலாமுறநின்றுதமதிடை
மனமிலாதவசவனைக்கண்டனர். (௧௫)

வேறு.

பெரியவர்சிறுமையொன்றும்பெற்றிடை
யரவணிகடவுடனடியர்தமமுளே
தெரிபவனெவனவன்சிறியனேயென
விரிவுறுமறையெலாம்விளம்புமென்பவே. (௧௬)

ஆவுரிதகிடினுநீறணியுமன்பனம்
மாவுரித்தவனெனவணங்கத்தக்கவன்
பூவுரித்தவன்பதம்புனையப்போற்றுற
நாவுரித்தெனமறைநான்குமோதுமால். (௧௭)

வந்தவர்வருபவர்வருகின்றார்களா
மந்தமிலடியர்மாட்டாற்றுஞ்செய்கையைச்
சிந்தனைசெய்கிலன்றேசிகனசெயு
மிந்திரசாலமுற்றிருந்துநந்தியே (௧௮)

பத்தியிற்றவறினேன்பாலிருந்துநாந்
துய்த்துடற்சுமப்பதிற்றுறத்தனன்றென
மெய்த்தவக்குழாமெலாமருண்டுபோயின
வத்தனற்றண்டநாயகனைவிட்டரோ. (௧௯)

(அடியார்கள்நீங்கவசவேசர்மணவினைமுடிந்தமனைபோலிருக்கு
மடத்தைநோக்கினமை)

துன்றியமெய்த்தவர்துறந்துபோயபின்
மன்றல்செய்மற்றைநாண்மனையையொத்தொரு
தன்றனிநற்புரந்தனிப்பக்கண்டனை
னன்றறிநற்செயனந்திதேவனே. (௨0)

அடியார்கள்அமுதருந்தாதொழிந்தமைநோக்கிவசவேசர்மனம
வருந்துதல்)

எழுவினனன்புசெயவழியையின்றுநான்
குழுவுறுமடியவர்க்குறிததுச்செய்தவிவ்
வொழிவறுமடிசிலுண்டொழிந்திடாததீங்
கழிவுறுமேயெனவகந்தளர்ந்தனன். (உக)

சங்கமபத்திசெய்தண்டநாதனே
சங்கமபத்திசெய்தகைமைபூணுநான்
சங்கமபத்தியிற்றவறினேனென்றாற்
சங்கமபத்திசெய்தன்மையெனமையோ (உஉ)

இழிப்பினுமவெறுப்பினுமில்லினுள்ளனை
வழிப்பினுமுடமபினையரிந்துகொல்லினுங்
பழிப்பறுசங்கமபத்திசெய்பவ
ரொழிப்பதுபிறவியென்றுலகமோதுமே (உங)

அடியார்கள்பசிநீங்கஅல்லமனவசவேசரிடத்தில்அமுதருந்த
நினைததல)

இம்முறைசங்கமபத்தியெய்திய
வெம்முடைநந்திதனெண்ணமுற்றுற
வம்மடையடிசிலுண்டலமன்மாதவா
தம்முறுபசியெலாந்தணிப்பவுன்னினன (உச)

சவேசரிடத்தில்அல்லமன்தனதுபசிநோயைவிரைவி
லகற்றென்றல்)

ஒருவன்யான்சிறுபசியுடையனசிற்றுண
விரைவுறவிடுதிநீவேண்டுமாறுபின
பரிவுளவடியவர்பாற்செயென்றனன்
பொருவறுவசவனைநோக்கிப்போதகன் (உரு)

(வசவேசர்அல்லமனையுபசரித்துஅமுதுசெய்வித்தல்)

ஐயனுமுனிவுறுதருளும்வண்ணமயான்
செய்யுநல்வினையெனமகிழ்ந்துதேவனைப்
பையவுண்மனையிடைப்பணிந்துகொண்டுபோய்ப்
பெய்யுமென்மலர்மணிப்பீடத்தேற்றினான். (உசு)

ஏற்றியவருள்வசவேசனெம்பிரான்
காற்றுணைமலர்களைக்கந்தமஞ்சன
நாற்றமென்மலர்நறுமபுகைவிளக்கெனட்
போற்றியவிவைகொடுபூசைசெய்தனன். (உஎ)

பூசனைசெய்தபின்போற்றிநின்றுபொற்
பாசனமமைத்தவென்பதம்படைத்துமேல்
யோசனைகைகமழ்நறியுமொள்ளிய
போசனமுறையிடப்புரிந்தனனதியே. (உஅ)
அருந்துகவெனவடிதொழுவமக்கலந்
திருந்தியமுநளோரவிழுஞ்சேடியா
தருந்தினன்றரிமைப்போதனலமன்
பொருந்தியவரிறுபபூதராகவே (உகூ)
பின்னருமமுறைபெய்யவயனவ்
வன்னமுமமுமைறயநந்திப்பின்னரும்
பின்னருமமமுறைபெயயவுண்டனன்
றன்னுளமகியநதனனறண்டநாயகன். (கூ௦)
சிறுச்சிறிதனமிதிருசெய்கையாலரு
ளிறைக்கெறிலுதரவெமெருப்பெழுந்ததால்
விறற்கனலமுறைவிறகிடககனன
றறப்பெரிதெனவெழுந்தோங்கல்போலவே. (கூக)
எண்ணியவெணணறிபாங்கியற்றுமேவல
ரண்ணலுமவருநெனவழைததுநமனைப்
பணணியபதமெலாமபடைமினென்றலுந்
துண்ணெனவனமிடுதொழிறொடங்கினர். (கூஉ)

வேறு.

அளவறுமடியர்க்கெல்லாமாக்கியவடிசிற்குன்றங்
கொளவுறக்கூடையோடுகூடைகடாக்கக்கொண்டு
வளமுறுகயிலைக்குன்றபெயர்த்திவண்வைத்ததென்னத
தளவுறவடிசிலெங்கடம்பிரானெதிர்குவித்தார். (கூங)
பருப்பொருபொருப்பெனத்தாம்படைசதனர்சிலரொடுத்து
விளைப்புதுநெய்கவிழ்த்துவிடுத்தனர்சிலாமணக்கும்
பொரிக்கறிபளிதமபாகுபுளிங்கறிபலவுமெல்லா
நிலைத்தொருசிலர்சொரிந்துநின்றனர்முகில்கள்போல. (கூச)
வடைபடுதிகிரியாகமாங்கனிகவண்கல்லாக
வுடைபடுகழைக்கரும்பங்கொண்கதையாகக்கொண்டு
கடைபடுமுலகிற்கெல்லாங்காரியகருத்தன்முன்னர்ப்
படைபடையெனச்சொரிந்தார்படைமுகத்திளைஞர்போல. (கூரு)
குளங்கரையாகவந்தக்குளத்தினுட்பசுவின்றீம்பால்
விளங்குறுமமுதவேலைவிடுத்தெனவிட்டாசில்லோ
ருளங்கனிமூவர்செய்யுளொத்தமுக்கனியுமேனோர்
வளங்கெழுதொடர்புபோலுமற்றையபழமுந்தார்ததார். (கூசு)

எண்ணிலரிடுவவெல்லாமினியனவின்றென்றான்
கண்ணிமையொடுங்குமுன்னங்கடிதயின்றுதவுறுமல்
வண்ணமெனமலர்கைவாங்கிப்பறிதிருந்தனனெங்கோனேர்ப்
பண்ணவன்பரிக்குமேபெள்ளமெனபணவங்குண்டோ. (௩௭)

(மடைத்தொழிற்புலவர்வசவேசெருக்குக்குறிப்பறிவித்தல்)

சற்றினுமுண்கவென்றுதமருபசரியாவண்ணஞ்
சுற்றினுமிடுகவென்றுதம்பிரானுணர்த்தினான்
மற்றிதுகண்டுநின்றோமட்கலமொழியவேறு
பற்றிலையென்றநந்திதிருமுகம்பார்த்துச்சொன்னார். (௩௮)

(அடியார்கள்தங்களிலவிளைந்தவமுதுகளைக்கொண்டுவந்து
படைத்தல்)

உண்விளையாடல்செய்யுமொருவனைக்கண்டுவேண்மேற்
கண்விளையாடுநெற்றிக்கடவுளைமெய்யடியாரெல்லாம்
விண்விளையாடுஞ்சோலையயனகரிடத்திற்செலவ
பெண்விளையாடுந்தமிற்பேரணிமிகுறநண்ணி. (௩௯)

பாண்டினைமேலேற்றியெருதுமபானையிறகுடந்துமந்தும்
வேண்டியபாகமுற்றுவேறுவேறுயானை
மாண்டகைக்கூரனுணணவளவிலாசொரிந்துயர்த்தா
ரூணடழலவெறுக்குமவணணமூட்டுவெவ்வபார்போல (௪௰)

மலையெனவமலஞானவாரிமுனசெறிந்துபாப்பா
ரிலைமலாபசுங்காயந்தமிளகுசொற்ந்தணடாற்செய்த
வுலையமைபல்காயபெயொணகறியமுதுவேறு
பலபலமுறைமயங்கப்படைப்பர்சொல்விரைந்துவந்து. (௪௧)

குய்கமழ்கறிகளிட்டுக்குவிப்பார்சிலரொடுதது
நெய்கவிழ்கையராகிநிற்பர்சிலர்நிரமபப்
பெய்கவிழ்சொரியெனறுன்பால்பெய்பவர்சிலரளைந்த
கைகமழ்தயிர்க்குடத்தாற்கவிழ்ப்பவர்சிலரங்கம்மா. (௪௨)

இட்டவர்மறியவன்னமிடுதற்குவிரைந்துசெல்வார்
மூட்டுவரொதிர்நடந்துமூரல்கைவாங்கிவாங்கிக்
கொட்டுவாடிசிறந்தகூடைகள்கவிழ்ததெறிந்து
தட்டுவரனம்படைக்குந்தம்பிரானடியரன்றே (௪௩)

(அல்லமனுக்குப்பசிநோய்தணியாமையால்பலபண்டங்களா
லொழிக்கநினைத்தல்)

இன்னணம்படைத்தவெல்லாமிமைப்பினிலயின்றுசைவ
மன்னவனவயிற்றின்வெந்தீவளர்த்தினிநீயொல்லா
மென்னநல்வசவதேவனிருந்தபல்பண்டங்கொண்டு
முன்னவன்பசியையாற்றமுன்னிமற்றிதனைச்செய்தான். (௪௪)

அவரையும்பயறுமெள்ளுமரிசியுமவலுங்கொள்ளுந்
துவரையுங்கடலையுஞ்செஞ்சோளமுநெல்லும்புல்லுங்
குவரையுங்கயிலையுமபொற்குன்றமும்போலஞாலத்
தெவரையுங்களிப்புச்செய்யவெங்கணுங்குவிப்பித்தானால்
(வசவேசர்மனத்தாலியற்றவல்லமனிலைவாலயின்றமை
குன்றெனக்குவித்தவெல்லாங்கொள்ளெனக்கொண்டுநம்பனை
மென்றனைக்கணத்துளின்றுமெல்வனகொணர்தியென்ன
வன்றிறற்றண்டநாதன்மனத்தினாலவையியற்றி
நின்றிடத்தம்பிரானுநினைவினாலவையாயின்றான். (௩௯)

(அடியார்கள்வசவேசரியல்பையும்அல்லமனியல்பையுநோக்கிப் புகன்றுவணங்குதல்)

நோக்கினாலளித்தவெல்லாநோக்கினாற்றொலைத்தானந்தி
வாக்கினாலளித்தவெல்லாமவாக்கினால்வளனளுண்டு
போக்கினானிடுதலுண்ணவென்னுமிப்போரின்கண்ணே
தூக்கினாலிருவர்தாமுந்தோல்வியுற்றுடைந்தாரில்லை. (௪௰)

படைத்திடுந்தொழின்முயன்றபத்தனாரியல்புமன்ன
துடைத்திடுந்தொழிலினின்றதூயவனியல்புநோக்கி
யடுத்தநற்பத்தரெல்லாமனைபவரிருவர்சீரு
மெடுத்துரைத்துளம்வியப்புற்றிறைஞ்சினரொருங்குமாதோ ()

இடுதற்குவல்லானந்தியிடுபொருளெவற்றையுங்கை
தொடுதற்குவல்லானித்தத்தூயவனென்பரிவ்வா
றிடுதற்குவல்லாரில்லையென்பரிவ்வாறுநாங்கை
தொடுதற்குவல்லார்தம்மைச்சொல்லவுங்கேளேமென்பார் ()

(அல்லமனுக்கமையுமுணவைவசவேசருக்குச்சென்னவசவையர்புகல்தல்)

கண்ணப்பனன்பினானேநறியெனவமைத்தவூனை
யுண்ணப்பனூணினவேறுமுயிருணினமையவனென்று
வண்ணப்பொன்னனையசென்னவசவதேசிகன்வணங்கி
விண்ணப்பஞ்செய்தான்றுங்கவிடைமுகங்கரந்தானோடு (௫௰)

(மடிவாலமாச்சையர்புகலவசவேசர்அல்லமனுக்குப்பொருந்துமாறுவமுதருத்துவித்தல்) வேறு.

சென்னவசவன்சொல்லியவசசெயலேசெய்யுஞ்செயலென்று
மன்னுமருளின்மடிவாலமாச்சிதேவன்வந்துரைப்ப [து
வென்னையுடையானும்மொழியேயெனதுமனத்தைத்தேற்றும
பின்னேயுளதோ*கதகமலாற்பெருநீர்தெளித்தற்கென்றுரைத்து.

* கதம்-தேற்றாங்கொட்டை.

பொறிகள்கரணம்பூதங்கள்புலன்கண்மற்றும்பல்வகைய
கறிகளாகவாருயிரோகலந்துண்பதமாகீயுண்ணப்
பெறுவதிலன்யானெனநின்றுபிறவிபடணிதீர்மருத்துவன்ற
னறியமலர்மெல்லடிபணிந்தானமையாளுடையகருணந்தி. ()

(அல்லமன்அடியார்கள்களிக்கவசவேசனைப்புல்லுதல்)

வசவனிலேகண்டருணஞானவள்ளலல்லமப்பெயரான
பசியின்வந்தேலனபொருட்குப்படர்காமக்குறைந்திலன்யான்
கசியுநினதுமனத்தனுபுகாணவந்தேனென்றேத்தி
யிசையினமலியுமரனடியார்யாருமகிழவெடுத்தணைத்தான். ()

(வசவேசா அல்லமனைப்புகழ்ந்துவணங்கிநிற்றல்.)

கண்போலுயிர்கள்கண்டறியக்கதிரோபோற்காட்டுமபெருமானே
யுண்போன்யானூட்டுமுனக்கூட்டுவேனென்றெழுந்தமையா
லென்போதெனபோற்பேதைமையாரில்லையில்லையென்றனன்
பண்போடமலனெதிரநின்றுனபதிவடிவமாயினான். [பின்,

(அடியார்கள்புகழ்ந்துமகிழ்ந்தமை.)

செம்மைநெறியானருணந்திதேவன்றன்னைப்புகழ்வமோ
பொய்ம்மைதீருமல்லமனைப்புகழ்வமோவிங்கன்றியிவர்
தமமைவிழியாற்காணபதறகுத்தவஞ்செய்துடலமிதுபெற்ற
மெய்மைபாமேபுகழ்வமோவெனநின்றனர்தமபிரானடியார். ()

(அல்லமன்ஏவுதலால்வசவேசர்அடியார்களுக்கமுதருத்திவிக்கச
செல்லுதல்)

பரிந்தநந்திமுகநோக்கிப்பசித்தாமொன்றுநீதளரப்
பிரிந்தவந்தவடியர்தமைப்பிறங்கலனையநின்மாடத்
தருந்தவணர்க்கிக்கொணர்தியெனவறிவானந்தமயன்கூற [தில்
விரைந்துவிடைகொண்டெழுந்தன்புவெள்ளஞ்சென்றதவரிடத

(வசவேசர்அல்லமனருந்தியவுணவுகளியாவுமருந்தியகமகிழ்வுற்
றிருக்குமடியார்களைக்காண்டல்)

சென்றவசவனருட்குரவன்றிருமேனியிற்றுணங்கணிந்த
மன்றன்மலருஞ்சந்தனமும்வடிவிற்றிகழமடிநிமிர்ந்து
தின்றன்முதலகறிமணக்கத்தேக்குவிடுத்துமுகமலர்ந்து [ல்.
கொன்றைகமழ்வேணியனடியார்குழாங்களிருப்பக்கண்டனனு

(வசவேசர்வணங்கிஅழைக்கஅடியார்கள்புகல்தல்)

கண்டநந்தியடிபணிந்துகடையேன்செய்தபிழையெல்லா
முண்டுபொறுமின்வருகவெனவுள்ளங்களிப்புற்றுங்கிருக்க
தொண்டர்வசவநின்பெருமைசொல்லவெளிதோவயிருரப்
பண்டுபோலவாய்கவொழிற்புடாமலயின்றேமின்றென்று. ()

தேவருண்ணவவியுணவுசெந்தீமுகத்திலிடுதல்போ
லோவில்யாங்களெல்லேமுமுணணவடிசிலல்லமன்ற
ஞவின்மருவவிடுகின்னையோர்நாவோபுகழுந்தரத்ததென
வாவியவினையகந்திரிமலனடியார்புகன்றேறதி. (ருக)
உலகிலொருவன்சிவயோகியுண்டதமமாசராசரமா
மலகிலுயிர்களெலாமுண்டதாகுமென்னமறைகூறு
மிலகுமுறையைக்காட்சியானின்றிங்குணரவுணர்த்தினன்
கலகவினைகடீாக்குமருட்கண்ணன்றிகழல்லமதேவன் (சுய)
ஆதலாலவ்வல்லமனையருத்தலெமைமையெலாமருத்தல்
பாதமனைப்பணிதலெமைப்பணிதலாகுமென்ஞான்றும்
பேதமில்லைநல்வசைப்பெயரோய்செல்கவென்னமலை
மாதுதழுவக்குழைந்ததோள்வள்ளலடியாாதமைவணங்கி. (சுக)
(வசவேசர்மீண்டுஅடியார்களியல்பைஅலலமனுக்குப்புகல்தல்.)
மீண்டுநந்தியல்லமஞாமென்பூங்கமலவடியிறைஞ்சி
யாண்டபெருமானடியார்களனையுண்டவுணவுகரு
வீண்டுமெகவுமுண்ணல்போலெந்தையுண்டவெலாமுண்டு
பூண்டமகிழ்வோடிருந்தனாநீபுனைந்தமலருமபுனைந்தென்றான்.
(உலகோர்புகல்தல்.)
மாறனடித்தவடிபட்டமன்னுமுயிரின்றிறமெல்லா
மீறில்புகழ்க்கங்கணவசவனிட்டவடிசிலுணடுபசி
யாறியிருந்தாதலினுலல்லமன்பூரணனென்னக்
கூறுமொழிமெய்மெய்யென்றுகூறியுலகங்களித்ததால். (சுங)
(அல்லமன்வேதாகமத்தின்பொருளைவசவேசருக்குணர்த்த
நினைத்தல்.)
இவ்வாறருந்தியமைதிபெருமெய்கள்பரமயோகிதான்
றெவ்வாகியவைம்புலன்வென்றதிறல்கூர்வசவன்றனைமகிழ்ந்து
சைவாகமமுநான்மறையுஞ்சாற்றுமபொருளையுணர்த்துதற்குச
செவ்வாய்மலாததிருவுள்ளஞ்செய்துதனிவீற்றிருந்தனனால். ()
இருபத்துமூன்றாவது-ஆரோகணகதி-முற்றிற்று.
ஆக திருவிருத்தம்-கககo.
இருபத்துநான்காவது
மனோலயகதி.

மயக்குதலின்றிமனோலயமெய்திற்
சயந்தருமுத்தலைப்படுமென்று
நயந்தருபல்லமனா தன்விளங்க
வியம்பியவண்ணமியம்புதுமன்றே. (க)

பத்தர்கடங்கள்பசிக்குணுமையன்
றந்துவநல்குகருத்தொடுதங்க
வத்தலையலபொட்டகங்குழைகின்ற
வித்தகனந்திவிளமபுவனன்றே. (உ)

(வசவேசர்அல்லமனைநோக்கிபிரமத்தின்னிலைமையையறியுமா
றுணாததென்றல்.)

விருப்புவெறுப்புருவாய் விடயத்தோ
டிருககுமயற்சகமென்பதிலாபற்
பரப்பிரமத்தியல்பார்ப்பதெனக்குத்
தெரித்தருளென்றுரைசெய்துதுதித்தான். (ங)

(அல்லமன்வசவேசருக்குஉபதேசஞ்செய்தல்.)

அண்ணலுமார்வமடைந்தருணாநதி
யண்ணலுலகோர்தளைமாறபுராணக
கணாறுயாரமடாவினவெ றறு
புண்ணியனேறுபுகன்றிடுகின்றான். (ச)

யானெனதெனவிருந்திடுகோள்
ஞானமுமுனதுநண்ணிலஞ்சிற்
றனிலையாகசஞ்சிகெழ்கிறகுந்
தீனமிலாதசிவந்திகழாதே. (ரு)

கறங்கெனுமாறுழல்கின்றகருத்துப
பிறந்திறவாதபெருப்பிரமத்தி
லிறந்திடலயானெனதெனுமகந்தை
மறைந்திடுமென்றிமறைந்திடுமோதான் (சா)

யானிதுசெய்வலெனங்கிதுசெய்வ
னேனையொன்னவிருந்தகருத்தான்
மேனிகழ்முதறிவிருமபவிருட்டாற்
பானுவைமேவுறுபற்றைநீக்கும. (எ)

இருவினைதாமருவியானெனலாலவ
விருவினையால்வருமினபொடுதுன்ப
மிருவினையானெனலின்றெனிலில்லை
யிருவினையிலலெனிலில்லைபிறப்பே (அ)

மனத்தையடக்கமனந்தனையாகும்
பினைத்துணையின்றதுபெற்றனனுயிர்
றனிசசிவமேயொருதானெனவாழ்வ
னினைத்துமறந்துநிலத்துழலானே. (கூ)

வாரணமாகுமனத்தையடக்கிற்
காரணமாயைகளைந்தொழியாத
பூரணமாகியபோதமடைந்திட்
டாரணமோதுமருமபொருளாவான். (கo)

வேறு.

விரிந்தநெஞ்சங்கருவியாம்விடையமுணரவிரியாம
லொருங்குநெஞ்சங்கருவியாந்தனையுணரவொருங்காமல்
விரிந்தநெஞ்சமுடையவனைவிடாதுபிறவியென்றுணர்க
வொருங்குநெஞ்சமுடையானையுறாதுபிறப்பென்றுணர்கவே. ()

அந்தக்கரணசுத்தியேயறிவையறிதற்சாதனமவ்
வந்தக்கரணசுத்திதனக்கறையுங்கருமமாரணங்க
ளந்தக்கரணசுத்திதானுவதவாவற்றிடுதலே
யந்தக்கரணசுத்தியினாலடைவன்பிண்டப்பெயரன்றே. (க௨)

ஆசையறுதல்வீட்டினைப்பேறடைதற்காரணமா
மாசையறுதலதில்லைப்பலநூலனைத்துமாய்ந்திடினு
மாசையறுவோனசிவனாதறிண்ணமெனநன்றறிந்திருந்து
மாசையறுதலென்கொண்டோவந்தோமனிதரறியேமே (க௩)

ஆசுதீர்ந்தமனத்தினிடையன்றியுணர்வுதோன்றாது
மாசுதீர்ந்தவாடியிடையன்றிவதனந்தோன்றுமோ
பாசநீங்குபரஞ்சுடரைநினைக்குநினைவாற்பற்றுமனங்
காசநீங்குகண்போலத்தனைக்காணவிளங்குமால். (க௪)

வானமல்லேன்வளியல்லேனழனீரல்லேனமண்ணல்லேன
ஞானமல்லேனவினையல்லேனானேசிவமென்றெண்ணினோ
னூனமில்லாவொருசிவமேயாவனிவ்வாறுன்னாதா
னீனமெல்லாமுடையவுடம்பெடுத்துச்சுழலுமென்றும். ()

தன்னைச்சிவமென்றறிந்தவனேயறிஞான்றனையுண்மையாத
தன்னைச்சிவமென்றறியாதானறியானென்றுந்தன்னுண்மை
தன்னைச்சிவமென்றறிந்தவன்றேதாழ்வாமபாசந்தனைநீப்பன்
றன்னைச்சிவமென்றறியாதான்றனக்குப்பிறப்பேதுணையாகும.

தன்னைப்பேதமாய்க்காண்கைசகத்திற்காணப்பட்டதாந
தன்னைப்பேதமறச்சிவமென்றறிவோன்ஞானிதானொருவ
னென்னக்கருதிமறையதுநீயானாயெனவத்துவிதந்
தன்னைப்புகலுங்கண்டதனைச்சாற்றன்மறையின்கருத்தன்றே

தூய்தாகியநெஞ்சுடையார்க்குத்தாமேசிவமாத்தோன்றுமாற்
றீதாகியநெஞ்சுடையார்க்குத்தெளியவபேதமிகலின்றி
வேதாகமங்கள்விளம்பிடினும்விளங்காதென்றும்வேறென்னும்
வாதாலழிவரவர்மாயைமயக்கமயங்குமதியினர். (க௮)

நெஞ்சஞ்சோகம்பாவனையினிற்கநிறுத்திவிடயங்க
ளஞ்சுந்துறவாத்துறந்தசிவயோகியொருவனடியிணையிற்
றுஞ்சுந்திருமால்முதலமரருள்ளமவனைத்துதித்திறைஞ்சா
தெஞ்சுந்தவமாமுனிவரிலையெனநான்மறையுமியம்புமால். (கக)

(உபதேசம்பெற்றவசவேசர்அல்லமனைவணங்கஅடியார்களியாவரும்வணங்குதல்.)

என்றுகருணைபொழிவிழியெங்கோமானுண்மையினிதியம்ப
நின்றவசவராயனுளமழல்சேர்மெழுகினெக்குருகிச்
சென்றுகுரவனடிபணிந்தான்சென்னவசவண்முதலாகத்
துன்றுசரணருய்ந்தனம்யாமென்றுதுதித்துத்தொழுதனரால். ( )

(அல்லமன்தனதுதொழிலில்நிற்றல்.)

இவ்வாறருளாற்றலையுணர்த்தியிருந்தஞானவியல்வீர
சைவாசிரியனல்லமனித்தனையிறபருவந்தலைசிறப்ப
வுய்வானினைந்துதனைநோக்கியுறவடியார்க்குபதேசஞ் [ளுன்.
செய்வானியன்றவடிவொடுசென்றருள்செய்செயல்செய்துலாவி

இருபத்துநான்காவது-மனோலயகதி முற்றிற்று.

ஆக-திருவிருத்தம-கக௨௬.

இருபத்தைந்தாவது.

மான்மியகதி.

வியனிலமேவியவிழுமியோர்க்கெலாஞ்
செயிரறுமல்லமன்செய்தநன்றியைக்
கயிலையினுதல்விழிக்கடவுடன்புடை
மயிலியலொடுசொலுமாறுகூறுவாம். (க)

ஆயிடையருணந்தியாதிமாதவர்
நேயமோடமர்வுறநிறுவியல்லமன்
மாயிருஞாலமேன்மானிடர்க்கெலாம்
போயருள்செயுந்தொழில்பூண்டுளானரோ. (உ)

(திருக்கைலாயத்தில்உமாதேவியார்சிவபிரானைவினுதல்.)

இன்னணமல்லமனிருநிலத்துறத்
தன்னிகர்கயிலையிற்சிங்கந்தாங்கிய
பொன்னணைமிசையமர்புராரிதன்னொடு
மின்னணிமுலையுமைவிளம்பன்மேயினாள். (௩)

(சிவபிரான்அம்பிகைக்கிநந்திதேவர்-சத்துவகுணமாயை,சிவ கணங்கள்ஆகியஇவர்கள்பூவுலகில், அவதாரஞ்செய்துநடபடுத்திய வியல்பையும்வீரசைவசமயாசாரத்தையும்அச்சமயிகளுக்குப்போ தகாசிரியனாகிய அல்லமன்பெருமையையும்விரித்துரைத்தல்)

அல்லமனருள்பெறற்கடைந்தநந்தியோ
டெல்லையினின்கணமெனதுநற்கலை
மெல்லியனிலமிசைமேவிச்செய்ததென்
சொல்லுதியெனவுமையிறைவன்சொல்லுவான. (௫)

நந்திநல்வசவனாமங்கொண்டமாந்
தந்தமிலெம்மடியவனாயாமெனப்
புந்திசெய்தவர்விழைபொருளளித்தமண்
சிந்தியநிலமிசைச்சிறப்புற்றானரோ. (௬)

அறஞ்செயுநின்கலையாகுமங்கைபோய்ச்
சிறந்துளவுலகின்மாதேவிப்பேர்பெறீஇ
மறஞ்செயுமதன்வலிமாளமாய்த்தெலாந்
துறந்தனள்குரவனைத்துருவிப்போயினள். (௭)

நண்ணியநங்கணநாதர்தாமுமக்
கண்ணகன்ஞாலமுற்றெமமைக்காணிய
வண்ணநல்வினைகள்பலவகைபுரிந்தவ
ரெண்ணியபலநகரிடத்துவைகினா (௮)

அளக்கரும்விரதராயவரிருந்திடத
துளக்கமினிலையுடைத்தூயனல்லமன
கொளக்குறைபடாதபேரின்பநகூட்டிண
விளக்கினனுலகினில்வீரசைவமே. (௯)

வேறு.

எவ்வகைச்சமயத்திற்குமிறைவனேயெனினுநேயஞ்
சைவநற்சமயத்துற்றான்சைவமதும்வீரசைவத்
தவ்வவர்பிறவிநீக்குமல்லமன்விருப்பமுள்ளான்
மைவரிக்கயனெடுங்கண்மடவராலென்றான்வள்ளல். (௧௦)

சமயமெவ்வகையினுநதான்சைவமேலாயதென்கொ
லமையுநல்வீரசைவமதனினுஞ்சிறநததென்கொ
லிமையவர்பரவுமுக்கணெம்பிரானருள்செய்யென்ன
வுமையவள்வினவவேழமுரித்தவன்விளம்புமன்றே. (௧௧)

உரைக்குமெச்சமயததிற்குமுத்தரபாகஞைசைவந்
தரிக்குமச்சைவததிற்குததரமெனவீரசைவந்
தெரிக்குநற்காமிகாதிசிரத்தினிற்றிகழுங்கண்டா
யரிக்குரற்சிலம்பாற்றுமடிமலர்த்தடங்கணல்லாய். (௧௨)

புறந்தீருசமயம்புக்குப்புறமலாச்சமயத்தெய்தி
யறந்திகழ்சைவமுற்றுங்கதிற்சரிதாதியாற்றிச்
சிறந்துளவீரசைவஞ்சேர்ந்தபின்வீடுநண்ணு
நறுந்தளிர்கவற்றுமேனிநளினமலர்வல்லியன்னாய். (கஉ)

அருமறைமுடியுஞ்சீர்சாலாகமமுடியுமொத்துப்
பொருமறமில்லாமன்முற்றுப்பொருளினைவிளங்கக்காட்டித்
தருமுறையதனால்வீரசைவமேதலைமைத்தாமிவ்
விருமறுவற்றநன்னூலுமிதிற்பிரமாணமாகும். (கங)

ஒன்றொருவிடயந்தனையுருசுவைநிறைவென்றாக்கி
யென்றுமெம்முகத்தளித்திட்டெம்பிரசாதங்கொண்டு
துன்றுறுகருமமுன்னாத்தூய்மையிவ்வீரசைவத்
தன்றிவேறொருமார்க்கத்தினடுக்குமோவடுக்கண்மாதே. (கச)

ஆதலால்வீரசைவத்தறிவினையறியச்செய்தான்
மாதர்மாதேவியாமுன்வண்கலைமாதினுக்கும்
மேதையாம்வசவனாதிமெய்யடியவர்க்குஞான
போதகாசிரியனென்னும்பொருவிலல்லமன்வேற்கண்ணாய். ()

பருவபேதத்தாற்பேதப்படும்பொருள்பருவங்கண்டு
திருவின்மாமுனிவர்யோகர்சித்தர்கண்முதலானோர்க்குப்
பொருவிலாவல்லமப்பேர்புண்ணியன்புகன்றாட்கொண்டான்
குரவவார்குழன்மடந்தாயென்றனன்குன்றவில்லி. (கசு)

(அம்பிகை அல்லமன்பெருமையைச்சிவபிரானாற்கூறக்கேட்டு
வணங்கினமை.)

அம்மையுண்மகிழ்வுபொங்கவல்லமன்பெருமைகேளா
மமமர்செய்துளங்கலக்குமாயையைக்கடந்தானென்றன்
மெய்மையானின்பவளராமால்விளம்பநானறிந்தேனென்று
மும்மதில்வலிதொலைத்தமுக்கணையகனைத்தாழ்ந்தாள். (கஎ)

(நூலாசிரியர்.)

அங்குமைமாதினோடுமல்லமன்பெருமைகூறித்
திங்கள்வெண்முகிழ்புனைந்தசெஞ்சடைப்பரமன்மேவ
விங்கருண்மேகமென்னுமிணையிலெங்குருகுகேசன்
மங்கலமுத்தியின்பமவழங்குமத்தொழிலினின்றான். (கஅ)

மூத்தவரிளைஞர்நோயர்முகிழ்முலைமாதர்நல்ல
சீர்த்தொழிலாளர்பொல்லாத்தீத்தொழிலாளரொன்றும்
பார்த்திலன்யாவர்மாட்டும்பரிந்தருண்மாரிபெய்து
காத்தனனமலஞானகாரணன்குருகுகேசன். (ககூ)

இன்னவாறருளினானேயிவருறவிவர்வேறென்னா
தன்னைபோலுயிர்கட்கெல்லாமாருளொருங்குசெய்தே
யென்னையாளெனக்கொண்டாளுமிணையடிக்குருகுகேசன்
மன்னுமாதவர்கணெஞ்சமலர்தொறும்வாழாநின்றான். (உ௰)
எல்லொளியிரவிபோலவிருண்மலமிரிததிலங்கு
மல்லமன்சரிதமோதிலறமபொருளின்பமவீடாம
நல்லனபயனோர்நான்குநண்ணுவனிதனைக்கேட்க
வல்லநல்வினையினானுமற்றவைமருவிவாழ்வன. (உக)
மதியிலார்மதிஞராவர்மகவிலார்மகவுயிர்ப்பர்
நிதியிலார்நிதிபடைப்பர்நிலையிலார்நிலைத்துவாழ்வர்
பதியிலார்பதிகிடைப்பர்பழுதிலிவ்விருபத்தைந்து
கதியினானிரமபுகாதைகற்றவர்கூறக்கேட்பின். (உஉ)
மாசறுமல்லமப்பேர்வள்ளறன்சரிதந்தன்னி
னாசறுஞ்செய்யுளெல்லாமன்புடன்படிப்பார்தம்மை
யேசறுமனிதவொன்னவிசைப்படோகரித்தோல்போர்த்த
வீசனென்பதுவேயன்றியேதுமற்றேதுவம்மா. (உ௩)

நூல்செய்தகாலம்.

பார்கெழுசகாத்தமூனைஞ்ஞூற்றெழுபானான்காவ
தாகியகரநாமங்கொளாண்டுறுவிடைஞாயிற்றிற்
சீர்கெழுமல்லமன்றன்றிருவிளையாடற்காதை
கார்கெழுமிடற்றெங்கோமான்கருணைகொண்டியம்பினானே. ( )

வாழ்த்து.

புண்ணியருலகில்வாழ்கபுலஞ்செறுநோன்புவாழ்க
பெண்ணொருபாகன்பூசைபேணிவாழடியார்வாழ்க
கண்ணுதலொருவற்சார்ந்தகற்புடைச்சைவம்வாழ்க
வண்ணலல்லமன்சீர்கேட்குமாதரவாளர்வாழ்க. (உ௫)
பொருவரும்பூதிவாழ்கபூதியையணிவோர்வாழ்க
திருவளர்கண்டிவாழ்கசிறந்தவஞ்செழுத்தும்வாழ்க
குருவருள்வாழ்கமெய்யைக்கூறுநாவோர்கள்வாழ்க
வெருவரும்பிறவிதீர்க்கும்வித்தகர்வாழ்கவாழ்க. (உ௬)
அல்லமன்சரிதச்செய்யுளதனிலோர்செய்யுள்கற்க
வல்லவாருததமோதவல்லவர்வாயவல்லோர்
செல்வமீதென்னவன்பாற்செவிப்புலனிறைக்கவல்லோ
ரொல்லுவரும்பூமிதிலென்றும்வாழ்ந்திடுகவன்றே. (உஎ)

இருபத்தைந்தாவது-மான்மியகதி-முற்றிற்று.

ஆக - திருவிருத்தம் -ககருஅ.

பிரபுலிங்கலீலை-முற்றிற்று.

சிவப்பிரகாசசுவாமிகள் துதி

கருணைப்பிரகாசசுவாமிகளியற்றியது.

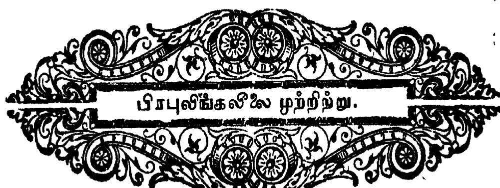
புனையெழில்வடிவினுளோர்பொதுமகட்கண்டமைந்தர்
மனமெனப்புலவர்நெஞ்சமருளுமின்றமிழ்ப்பாமாலை
சினவிடையவற்கேசாற்றுஞ்சிவப்பிரகாசனென்னு
முனைவனெம்மடிகள்பாதமுளரிகள்சென்னிசேர்ப்பாம். (க)

எவனொருநொடியிலெண்ணுதிசைத்ததோர்செய்யுண்மற்றைக்
கவிகள்பன்னுணினைந்தகாப்பியங்கட்குமேலா
மொவனிறைமுதனுமத்தோடியைதருவிளக்கப்பேரோ
னவனெடுபிறப்பெமக்கீண்டளித்தபால்வாழ்கமன்னே. (உ)

சிவப்பிரகாசதேசிகர்திருவடிவாழ்க.

சாலிவாகன சகாப்தம் ௲௫௱௭௪-ல் கர௵ வைகாசிமீ ஆதிவாரத்தில் வேதாந்த சித்தாந்த வீரசைவ சமயாசாரியராகிய துறைமங்கலம் சிவப்பிரகாசசுவாமிகள் திருவாய்மலர்ந்தருளிய பிரபுதேவர் சரித்திரமாகிய இவ்வரிய நூலின் கவிகளின் கருத்தை எளிதிலறிதற்பொருட்டு உறையூரில் வசிக்கும் தொண்டைமண்டல வேளாளர் குலதிலகராகிய மதுரைநாயக முதலியாரவர்கள்குமாரர் சொக்கலிங்கமுதலியாரவர்கள் முன்னிலையில் திருப்பரங்குன்றம் அருணாசலசரணர் குமாரர் நாராயணசரணரால் எழுதப்பட்ட அவதாரிகையுடன் ஷை சகாப்தம் ௲௮௱௨௨ல் சார்வரி௵ சித்திரைமீ ௨௰௨ சுக்கிலபக்ஷம் புதன் வாரம் திரிதிகை-திதி மிருகசீரிட நக்ஷத்திரம் அமிர்தயோகம் இவைகூடியசுபதினத்தில் தஞ்சைமாநகரம் ஸ்ரீகிருஷ்ணவிலாச அச்சியந்திரசாலையில் பதிப்பிக்கப்பட்டது. இப்புத்தகத்தின் ஊதியம் ஷை திருப்பரங்குன்றம் சுப்பிரமணியசுவாமி கோவிலில் ஷையூர்இராமலிங்கசரணரவர்களால் நடத்திவரும் கமலபாத்திரக்கட்டளைக்கு உபயோகிக்கப்படும்.

வேணும், பெரியநாயகிதுணை.

பிழைதிருத்தம்.

பக்கம்.	பாட்டு.	வரி	பிழை.	திருத்தம்.
௪	௬	௧	மெய்யாகிற்	மெய்யாக
௫	௰௧	௨	முங்கூது	முகந்து
௩௧	௨௯	௩	கவினீர்	கவினீர்
௪௮	௭௫	௪	க்ாசனி	காசனி
ஷ	௭௬	௩	தனயை	தனயையை [டு
௮௰	௰௬	௩	வண்டிணைகொடு	வண்டிணைக்கொ
௮௭	௰௪	௩	வாய்தலின்று	வாய்தலினின்று
௮௯	௨௫	௨	மன்ஞன்	மன்னஞன்
௯௨		௯	மாதேயம்மை	மாதேவியம்மை
ஷ	௪௮	௪	னுவிடை	னுகைவிடை
ஷ	௫௰	௨	அடக்கி	அடங்கி
௱௪	௨௰	௨	மொரு	மொழி
௱௮	௫௧	௪	மாலமுண்ட	மாலமுண்ட
௱௰௩	௭	௩	இணங்குரு	யிணங்குரு
௱௨௧	௰௫	௨	பாதமும்	பாதகமும்
௱௫௭	௬௨	௨	யிணைவிரு	யிணைவிழி
௱௬௩		௰	ளுள்ள	லுள்ள

உ

சிவமயம்.

திருக்காளத்திப்புராணம்.

கருணைப்பிரகாசசுவாமிகள்
சிவப்பிரகாசசுவாமிகள்
வேலையசுவாமிகள்
அருளிச்செய்தது.

இஃது

உறையூர்
தி.ம சொக்கலிங்க முதலியாரவர்களால்
பார்வையிடப்பட்டு

தஞ்சை
இரதநவியாபாரம்
சபாபதி பிள்ளை அவர்கள்
வேண்டுகோளால்

திருப்பரங்குன்றம்
அ. நாராயணசரணரால்

தஞ்சை
"ஸ்ரீ கிருஷ்ணவிலாச அச்சியந்திரசாலையில்"
பதிப்பிக்கப்பட்டது.
சோபகிருது-௵

உ

இப்புத்தகத்தின் ஊதியம் திருப்பரங்குன்றம் சுப்பிரமணியசுவாமி கமலபாதத்திர நிவேதனத்திற்கு உபயோகிக்கப்படும்.

சிவமயம்

சிறப்புப்பாயிரம்.

இஃது

திருக்கைலாய பரம்பரைத்

திருவாவடுதுறை

ஆதீனத்து

அடியார்குழாத் தொருவராகிய

ஆறுமுகச்சுவாமிகளால்

இயற்றப்பட்டது.

வீங்குகரையெறிந்துவருபுனலெதிருநெடுவாளைமீனம்வான்பாய்ந்
தாங்குநிகழ்மீனமினமென்றளவளாவலிதிலமையத்தோய்ந்தோர்
பாங்குபெறுமெம்போல்வான்படருவரென்றறிவுறுத்தும்பரிசுகா
ட்டுங். தேங்குபுகழ்ப்பாலினதிகோலிவளர்தொண்டைவளத்திரு
நாடோங்கும. (க)

அத்திருநாடதனினதிபொதிசடிலநம்மான்போலன்புவாய்ந்த
பத்திநெடிவாகியநங்கண்ணப்பாதிருப்பதந்தோய்பரிசுபெற்றோ
மெத்தியசீரநமபோலெககிரிபடைததெனச்செருக்குமேன்மை
போல்விண்,குத்தியெழுந்தப்பாற்செல்சிகரமுடைககாளத்திக்கு
ன்றொன்றுண்டால். (உ)

கைலைவரையுறுந்தொண்டர்வாகீசர்போல்வருதல்காணுமற்றெ
ன்,கைலையெனுமத்திருக்காளத்திவரையெளிதுறுவான்கருதிலை,
ஞமலைசிகரஞ்சாயல்ஞானப்பூங்கோதையொடுமருவியார்கு
மையிலையெனச்செய்தருள்நமபெருமானார்மனமகிழ்ந்துவடித்த
தேன்போல். (ங)

முன்னர்த்தித்திக்கப்பாடும்மூவருந்தமிழ்போலிம்மூவர்பாட்டு
பின்னர்த்திதிக்குமெனத்திருச்செவிகேட்டருள்வவவொழிற்பு
ரணங், கன்னலெனுந்தமிழின்மொழிபெயர்த்தணிகள்பலசெறி
த்துக்கணிப்பில்பன்னூற், பன்னலமுந்தெரிந்தோருநன்னலமெ
ன்றதிசயப்பப்பாடல்செய்தார். (ச)

அப்பெருஞ்சீருடையவனையானறையுந்தரமுள்ளதோவகிலமெல்லா,மெய்பொருளுமோராந்தவராலெடுத்துரையாநிரோட்டகத்தை வெளிதுசெய்தோன், துப்புறுசெஞ்சடைப்பெருமான்றிருவடிக்கேபாமாலைதுலககச்செய்தோன, ஒப்பறுநற்றுறவொழுககமோம்பிசிவப்பிரகாசனென்றுமொப்பில்லோன். (௫)

அன்னவன்பிற்றோன்றலெனுங்கலையன்கலைபுலவுமறிந்தோனன்றான், பின்னவனுமிளஙகருணைப்பிரகாசக்கலைவல்லோன்பிறங்கியமூவர், முன்னவனசெயயருளனைத்துமொருங்கடைந்தாரவர்பெருமைமொழிதற்பாற்றோ,சொன்னவப்புராணமதையச்சியற்றியெங்கெஙகுந்துலங்கச்செயதான். (௬)

மற்றவன்செவ்வேற்கரத்தெங்கொற்றவன்வாழ்பரங்கிரியின்வாழ்வான்பன்னூல்,கற்றவனல்வீரசைவமுற்றவன்பெற்றவன்செல்வங்கதிக்குஞ்சீர்தகி, முற்றவமபோலீட்டருணசலசரணனிரதயமெய்மொழியாற்செய்த, நற்றவம்போலுதித்தபெருஞ்சீர்நாராயணசரணநாமத்தோனே. (௭)

திருக்குருகூர்

ஸ்ரீ-ல-ஸ்ரீ

ஞானசித்த சுவாமிகளால்

இயற்றப்பட்டது

சீர்கொண்டவுமைபூசைசெய்துகணவனைவளைசேர்செங்கையாரவார்கொண்டமுலைமாபினழுந்தக்கட்டித்தழுவவளரனபோடுமேர்கொண்டதவஞ்செயமுனைபேபெரியதவஞ்செய்ததெந்தநாடு சூர்கொண்டநாமன்றியெனநினைக்குந்தொறுமகிழுந்தொண்டைநாட்டில் (க)

திருந்தியபொன்றுமுதலெந்நாடுமிந்நகர்நந்திசையினந்தோவிருந்ததானற்றோணடைநாட்டுக்குத்தாழ்வோமோவெனர்தாநம்மை,வருநதவிழிந்தனவென்பாரெனக்கவலைப்படவளவில்வளஞ்சாலகீர்தகி, பொருந்தியதெனகைலயெனுங்காளத்தித்திருதலத்தின்புராணந்தனனை (உ)

உலகுண்டநாரணனுதியனையுணவெழும்விடத்தையுண்கொத்த லவிலாப்பெருங்கருணையாளனடியாரக்கமுதமனையானன்பு குலவியமெஞ்ஞானப்பூங்கோதையொருபாலுடையகோமான் செங்கைத்,தலமருவுமழுப்படையான்றந்தையுமாயெவ்வுயிர்க்கு ந்தாயுமானோன். (௩)

கனறுபசியோடிருந்தாய்யான்சகியேன்சகியெனனக்கண்ணப்ப னைறூன், அன்றுமதுரக்கனிவாயாற்சுவைபார்த்தூட்டியவனமுத மபோல, நனறுநமக்கிமமூவர்பாடலுந்தித்திக்கின்றனவென்று மேன்மை,யொன்றுபெருங்கருணையொடுமெயன்காணுச்சிறந்துளங் கியுவகைசெய்ய (௪)

லாய்ந்தபுகழிளங்கருணைப்பிரகாசனெவர்க்குங்கண்மணியேபோ லவான, ஆய்ந்தபுகழ்க்கல்வியினுல்நயகுணத்தான்பேரறிவோ னவனுமுற்றோன்றி, ஏய்ந்தபுகழ்ப்பெற்றசிவப்பிரகாசமாதவன் வானிரவிமெய்யிற், றோய்ந்தபொழில்சூழ்துறைமங்கலப்பதியி லமாந்தருளுந்தூயமேலோன். (௫)

திருமலியுமிலக்கியமுமிலக்கணமுங்கனாகண்டசேர்த்திமிக்கோ ன, ஒருநொடிக்குளெண்ணூறுகவிபாடுகனிவாயானெங்குமே ன்மை, கருகாதவீரசைவசித்தாந்தகுலதீபன்கருணைசான்றோன், பருகாதவிடநுகர்ந்தபரமனுக்குப்பாமாலைபலவுஞ்செய்தோன். ()

திரிந்தகைக்குமைவரெனுமைந்துகளிற்றையுமடக்கிச்செலுத்து ந்தீரன், விரிந்தகைக்குங்காமாதியாறுசிங்கேற்றையுங்கொன்ற வெற்றியாளன், புரிந்தபுகழ்நெடுமாலுமலர்த்தவிசுப்புத்தேளும் பொய்யாமியாங்கள், பரிநதவுடற்சுமையகற்றியாள்கவெனத்து திக்கவவர்பாற்செல்லாது. (எ)

அளவிலாப்பேரன்பினிட்டலிங்கப்பிரானமர்ந்தவகலத்தான்மெய் யுளமலியுந்துறவொழுக்கந்தவறாதுகாத்தோமபுமுரவோனீற்றி ன், வளமலிமெய்யோன்ஞானச்செல்வனவன்பிற்றோன்றுமாண் புமியாரும், விளம்பரியவிதைதயுஞ்சேர்வேலையசிகாமணிபன் மேன்மைபூண்டோன். (அ)

இன்னபெருந்தகையோர்மூவருஞ்சாலமகிழ்ந்தையோவெளியநா முன், என்னதவஞ்செய்தோமோவிதுவுநமபாக்கியந்தானென்றி னிமையாகச்,சொன்னயமும்பொருணயமுந்தோன்றவடமொழி நின்றுதூயகோற்றேன், அன்னசெழுஞ்செந்தமிழின்மொழிபெ யர்த்துப்பாடினர்தெள்ளமுதநாண. (௯)

அத்தகையபுராணத்தையறிவுடையோரகங்களிப்பவளவில்சேர்த்தி, மெத்தியசீருறைதலொடுதாக்கணங்குநாக்கணங்குமேன்மேலோங்கிப், பத்திபுரியடியவர்கள்சூழ்ந்துறையுமுறையூரிற்பண்பாய்வாழ்வோன், முத்தலமும்புகழ்படைத்தமதுரைநாயகக்குரிசில்முன்செய்பேற்றால். (௰)

வந்துதித்துமலைமகள்தன்மணவாளனடிமறவாவாய்மையோடுமுந்துதித்தவேதமொழிவழிநூலும்புடைநூலுமுற்றுமாய்ந்துஇந்துநுதற்றிருவொடுநன்னுமகளையிருவிழிபோலெண்ணிநாளும், வந்தவர்க்குப்பதங்கல்வியளித்துவளர்சொக்கலிங்கவள்ளல்நோக்கி. (௰௧)

மைப்படியும்விழியுடையநாமகள்தன்மாமியுடன்வளரன்போடுமெய்பொழுதூடம்புரிந்துவிலகுதனுசைநகர்வாழ்வோனெவர்க்குமேலா, யொப்பரியபுகழ்படைத்தசந்திரவள்ளல்செய்தவத்தாலுதித்தசீலன், தப்பறுநான்மறைமொழிபொய்த்தாலுந்தந்நாத்தவறாத்தகைமைபூண்டு. (௰௨)

பெருவுடையார்முடிமுதனல்லடிவரையுஞ்சந்தணிந்துபெருமைவாய்ந்து, திருவுடையநவமணியின்றரந்தெரிந்துபொருளீட்டுந்தொழிலிற்றேர்ந்து,பொருவறுநல்லடியவராட்கண்ணப்பன்றனைமறவாப்புகழ்பெற்றோங்கித், தருநிகருங்கரமுடையசபாபதிவேளிந்நூலைத்தயவின்வேண்ட. (௰௩)

பருப்பதத்தின்முகடண்டப்பருமுகட்டைத்தடவியெங்கும்பரவிநிற்குந்,திருப்பரங்கிரியினகரின்னுன்பரமகுருகருணைத்தீம்பாலுண்டோன், தருப்படியுந்தலத்தமரர்புகழருணசலசரணன்றந்தமைந்தன், விருப்பமெவரோதன்பாலவர்க்காயுள்பெருகவெனவிரதநோற்போன். (௰௪)

அன்னவன்றான்றமிழருமையறிந்தவர்க்குமடியவர்க்குமன்புமிக்கான்,நன்னலமார்பூதியொடுகண்டிகையும்பொருளெனவேநயந்துகொள்வோன், பன்னலமார்திருமுருகாற்றுப்படைபாராயணத்திற்பழகுநாவோன், மன்னுறுநல்லுலகிலுளார்மகிழ்ச்சியுறவச்சியற்றிவழங்கினுல் (௰௫)

முற்றிற்று.

உ

திருக்காளத்திப்புராணம்.

கருணைப்பிரகாசசுவாமிகள்

அருளிச்செய்தது.

பாயிரம்

விநாயகர் துதி.

தருமஞ்சந்திகழ்தாமரையோன்பதங்
கருமஞ்சந்திகடப்பவர்வாழ்பதந்
துருமஞ்சந்திரற்றோய்திருக்காளத்தி
வருமஞ்சந்திமழைமதயானையே.

காளத்திநாதர்.

நீர்கொண்டபொலம்பூங்கொன்றைநெடுஞ்சடைவனத்துடுத்த
சீர்கொண்டபுலித்தோற்கஞ்சிசசென்றுபுக்கொளிப்பத்தாவு
மேர்கொண்டவுழையிளங்கன்றிலங்கியதிருக்கரத்துக்
கார்கொண்டபொழிற்காளத்திக்கடவுளைமனத்துள்வைப்பாம்.

ஞானப்பூங்கோதையம்மை.

பூமகளிறைஞ்சநெற்றிப்புதுமணித்திலகந்தோய்ந்து
தாமரைநகுமுகதேர்தான்பெறப்பணிகளங்க
மாமதிபுரையுமங்கேழ்வயங்குகிமலர்த்தாட்குன்றக்
கோமகளருண்ஞானப்பூங்கோதையைவணக்கஞ்செய்வாம். (௨)

விநாயகக்கடவுள்.

தாய்குறங்கேறித்தந்தைசடையிடைமதிகேதுப்பேர்க்
காய்சினவரவென்றஞ்சிக்கடுக்கையுட்புகக்கைநீட்டிப்
பாய்புனன்முகந்துநின்றுபழிச்சுநர்வாயிலீனறோர்
வாய்நகைதழைப்பவீசுமழைமதக்களிற்றைத்தாழ்வாம். (௩)

சுப்பிரமணியக்கடவுள்.

பன்னிருகமலக்கையும்பற்பலதொழில்விளைப்பத்
தன்னமர்தாய்முலைப்பாலுண்கவானிருந்துணனுங்கான்
முன்னவனகலந்தாழ்ந்தமொய்த்தலைத்தொடைபுரட்டும்
பொன்னடியிணையசேயெம்புந்தியிலுலவுமன்றே. (௪)

வளர்செழுங்குருதிச்சூட்டுவாரணம்வலனுயர்த்த
வொளிகெழுபரிதிவைவேலொருபெருங்கருணைமூர்த்தி
களிமகிழ்சிறந்துதான்வாழ்கற்களிறொருகலனென்று
வெளியவென்மனத்தினுள்ளுமகன்றிலனிருக்குமன்றே (௫)

வீரபத்திரக்கடவுள்.

அருவரைக்குலங்கள்பந்தினடிபெயர்ந்துருளவார்க்கும்
விரிதிரைக்கடல்புரண்டுவியனிலமுழுதுமபோர்ப்பக்
குருமலரண்ணலண்டங்குலுங்கிடச்சிறையடிகொள
சரபமாய்நரமடங்கற்றனையடர்த்தவனைத்தாழ்வாம். (௬)

திருநந்திதேவர்.

செம்பொருளாகமத்திறந்தெரித்தரு
ணம்பவமறுத்தநன்னந்திவானவ
னும்பர்தமணிமுடியுரிஞ்சக்கன்றிய
வம்பவிழ்மலரடிமனத்திருத்துவாம். (௭)

திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனார்.

மேவரும்பரமானந்தவீட்டினுட்
டாவினன்மணங்காணியசாந்தவர்
யாவரும்புகுவித்தருள்செந்தமிழ்ப்
பாவலன்மலர்த்தாண்முதல்பற்றுவாம். (௮)

திருநாவுக்கரசுநாயனார்.

வேற்றுருக்கொள்விதியறியாவரன்
கீற்றுவெண்பிறைக்கேழ்கிளர்செஞ்சடை
யாற்றுணைச்சுமையேற்றுமருந்தமிழ்
மாற்றருந்தவத்தோனைவழுத்துவாம். (௯)

சுந்தரமூர்த்திநாயனார்.

மாதரிற்கண் மழுவலத்தேந்திய
வாதியைததிருமாலுமறிகலாப்
பாதமுற்றுஞ்சிவந்திடப்பண்டோர்நா
ளோதுவிட்டபுலவற்சூழுவமால். (௧௦)

மாணிக்கவாசகசுவாமிகள்.

வஞ்சி நுண்ணிடைமால்வரையங்கைபுண்
டுஞ்சுவெமமுலைத்தொய்யிலெழுதுகைக்
கஞ்சகோகைகடவுளெழுதுமச்
செஞ்சுவைத்தமிழோனடிசேர்குவாம். (௧௧)

காரைக்காலம்மையார்.

தோற்றமில்பரஞ்சேர்திதன்வாய்திறந்
தாற்றவன்புடனம்மையேயென்னுமோர்
பேற்றைமுன்பெறபபேயுருவெய்திய
சாற்றருமபுகழ்த்தாயைவணஙகுவாம். (௧௨)

சேரமான்பெருமாணாயனார், காடவர்கோனாயனார்.

வெள்ளியங்குன்றத்துச்சிவீற்றிருந்தருள்வோன்கேட்பத்
தெள்ளமுதனையதீஞ்சொற்றிருவுலாசசெய்யுள்செய்தோன்
றள்ளுடம்பிழித்துமுன்றோன்றலந்தொறும்புனைவெண்பாட்டு
வளளலென்றிவர்கள்செம்பொன்மலரடிவணக்கஞ்செய்வாம். ()

தமிழ்த்தெய்வம்.

மறைமுதற்கிளந்தவாயான்மதிமுகிழ்முடித்தவேணி
யிறைவர்தமபெயரைநாட்டியிலக்கணஞ்செய்யப்பெற்றே
யறைகடல்வரைப்பிற்பாடையனைத்தும்வென்றாரியதொ
டுழறதருதமிழ்த்தெய்வத்தையுண்ணினைந்தேததல்செயவாம்.)

பொய்யடிமையில்லாதபுலவர்.

தடவரைமுனிவனீன்றதமிழ்க்கொழுங்குழவிதன்னைப்
படர்வெயிலுமிழுஞ்சங்கப்பலகையாந்தொட்டிலேற்றி
நடைவளவளர்ததுஞாலநனந்தலைமறுகில்விட்ட
மடனறுபுலமையோரைமனத்துயாநினைத்துமன்றே. (௧௫)

குருதேவர்.

புனிற்றிளந்திங்கள்வேய்ந்தபுரிவளர்சடையுநெற்றிக்
கனற்றிருவிழியுமானுங்கரந்துவந்தென்னைப்பாச
மனைத்தையுமறுத்தாட்கொண்டவருட்குருதேவனென்னுந்
தனிப்பெருங்கருணைவள்ளல்தன்னடிமனதுள்வைப்பாம். ()

சிவப்பிரகாசசுவாமிகள்.

புலையெழில்வடிவினாளோரபொதுமகட்கண்டமைந்தர்
மனமெனப்புலவர்நெஞ்சமருளுமின்றமிழ்ப்பாமாலை
சினவிடையவற்கேசாற்றுஞ்சிவப்பிரகாசனென்னு
முனைவனெம்மடிகள்பாதமுளரிகள்சென்னிசேர்ப்பாம். (கஎ)

எவனொருநொடியிலெண்ணெனிசைத்ததோர்செய்யுண்மற்றைக்
கவிகளபன்னணினைந்தேகாப்பியங்கட்குமேலா
மெவனிறைமுதநாமத்தோடிலியதருவிளக்கப்பேரோ
னவனெமிறப்பெமக்கீண்டளித்தபால்வாழ்கமன்றோ. (கஅ)

அவையடக்கம்.

நூற்றுறைபயின்றுபெற்றநுண்ணுணர்வுடையனல்லேன்
சாற்றுமிப்போலிச்செய்யுள்சானறவரிகழ்தல்செய்யார்
மேற்படுமுணர்வின்மூததோர்மென்னடைச்சிறுவர்செவ்வாய்ப்
பாற்கடிகமழுமின்சொற்பழிப்பவருலகிலுண்டோ. (கசு)

மூரிதிரைக்கங்கைநீத்தமுனையினஞ்சுமிழெயிற்று
மொருவருசினத்தபாமபைவெண்டலைமுழையிற்சேர்க்கும்
புரிசடைக்கடவுள்வாழும்பொருவிறென்கயிலாயத்தின்
பெருமையிற்சிறிதறிந்தபெற்றிசெந்தமிழாற்சொல்வேன். ()

பாயிரமுற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம். உக.

சிறப்புப்பாயிரம்.

பொன்றிகழ்சடிலப்புனிதனெம்பெருமான்புலமலர்க்கோதை யோடமர்ந்த, தென்றிருக்கயிலைப்புகழமுததனைத்தீங்கவித்தா ரைபெய்ததுவாற், குன்றலிலிசையார்சிவப்பிரகாசக்கோதிலாத் தமிழ்க்கடன்முகந்தே, யென்றுநின்றுறவேபொழிதருகருணை விளக்கமென்றியம்புமாமுகிலே.

விடசங்கமச்சருக்கம்.

கடலுடைப்பெருமாநிலமடந்தைக்குக்கவின்ற
சுடர்விழிக்கருமணியினுட்பாவையாய்த்தோலா
விடையுயர்த்தவற்குட்புறமாகியவியன்சீ
ரொடிவில்காளத்திநகரணியறிந்தவாறுரைப்பாம். (௧)

இதுமுதல் ௩௨ செய்யுள். நகரச்சிறப்பு.

மகரமைக்கடனிலவலயத்திடைவளங்கூர்
துகளில்சீர்த்திருநாட்டினுட்டொண்டைநாடென்னத்
திகழ்மணிக்கணங்குயின்றொளிர்செமபொனீண்மாட
நகரெவற்றினுஞ்சிறந்ததுகாளத்திநகரம். (௨)

ஒருவில்போகமும்வீடுமென்றிரண்டையுமொருங்கு
தருபெரும்புகழ்க்காளத்திமாநகர்தனக்குப்
பொருவில்வீடொழித்துறழ்வுடைப்போகமொன்றுதவும்
விரிகடுஞ்சுடர்ப்பொனனகரொக்குமோவிளம்பில். (௩

அகழுமிஞ்சியுமண்டத்தினடிமுடிகாறும்
புகுதுமென்றுதம்மாற்றலான்முரணுபுபுகுதா
விகலுமவெஞ்சினச்சேடனேடிராகுவெனறுரைக்கு
நிகரில்பாமபுகள்செறியிடைக்காண்டலுநின்ற. (௪)

அரசவன்னங்கள்கமலநின்றஞ்சிறைப்பெடையோ
டரியவெந்திறற்கராம்பகுவாயின்வந்தெய்தப்
புரிசையுள்ளினின்றெழுமுடததாழைமுப்புடைக்காய்
கனைபெரும்புனறுளுமபவீழ்கம்பலைததகழி. (௫)

இருநிலத்தவர்கவர்ந்தனநம்பொருளெல்லா
மொருமதிற்சிறையகத்துவந்துற்றனயாம்போய்த்
தருதுமற்றுமென்றறைகடல்வந்துவிண்டடவும்
புரிசைமுற்றியதொக்குமாற்பொருதிரையகழி. (௬)

வெங்களிக்களிறுழக்கலின்விரிதிரையகழிப்
பங்கயத்தமரோதிமம்வெரீஇமிசைப்பறந்து
மங்குலிற்புகுமணிமதின்ஞாயின்மேல்வதிவ
பொங்கொளித்தரளக்குடைநிரைத்தனபோலும். (௭)

தவழ்திரைப்புனலகழியிற்சிலதியர்தம்ம
குவிமுலைததடந்தாமரைமுகிழொடுகுலுங்க
வலிரொளிப்பொலங்குடங்களினலைததுநீர்முகவாச்
சுவன்மிசைக்கொளக்கழன்றுவீழ்பொலங்குழைசுடரும் (அ)

புலவர்மன்னவன்வச்சிரப்படைவெரீஇப்பொருப்பின்
குலமடங்கலுமாரெயில்புகுந்தெனகுளிரவெண
கலைநிரம்பியமதிமுகக்கொடிகளாற்கவின்ற
நிலையபொன்னெடுமாடங்களெண்ணிலநிலவும். (கூ)

மாதர்மேனிலைக்கலவியின்வருந்தியவருத்த
மோதுவெண்டிரையகல்விசும்பியாற்றபொன்முளரித்
தாதளைந்துநுண்டுளியொடுசௌரநுழையுஞ
சீதமென்னடைத்தென்றல்வாண்முகததுலாய்த்தீர்க்கும். (க0)

பரவைவெண்டிரைக்கருங்கடல்குறைபடப்பருகி
யிருவிசும்பெழுந்தெங்கணும்பரந்துநின்றெழிலி
சொரிதரும்பெயற்பருவததினமுளையின்வான்றோயும்
பொருவில்செம்பொனீண்மாடததின்மேனிலைபுகுவார். (கக)

முட்டிவிண்ணுயர்மாடமேற்புலவியின்முனிந்த
மட்டுநின்றிழிகோதையர்மகிழ்நர்மேற்புழுகால்
விட்டெறிந்திடப்பிழைத்ததுவிரிகதிர்மதிமேற்
பட்டதன்றுகொல்களங்கமென்றுரைப்பதுபகரின். (கஉ)

மைந்தர்யாவருமறைமினென்றினையவாவாய்விட்
டேந்துகாழினோடமுன்றொடர்கலினெனவான்
றோய்ந்தநித்திலத்தோரணந்துளைக்கையாற்பரிந்து
காந்துவெஞ்சினக்களிறுலாய்த்தெருமதங்கமழும். (கங)

மறையவர்வீதி.

புலனடர்ந்தறநூல்வழியொழுகுமுப்புரிநூ
லலைதருந்திருமார்பினருமறைமுதனூற்
பலவுநின்றகலாதவெண்மாளிகைப்பரப்பு
கலைமழுங்கதவெண்டாமரைமலரெனக்கவினும். (கச)

வரையறுமறைநிரப்பிமந்திரவேள்விமுற்றிப்
பசுவுடலறித்துமுகக்கட்பதியுடலாகின்ற
விசைபடுமந்தணாளரொழுங்கிலமாடமெல்லா
மிசைநிலையுலகினுள்ளோர்விருந்துணும்மிடங்களாமால், (௧௬)

நறைவிரிகமலத்தோனிந்நகர்மறையவர்போலன்று
மறைகளுநவிலலுற்றோன்வானமுறைதவறிலவிலா
லுறைபகலவனைமுறைமுறையென்னமோராந்துணைநதொருங்குநான்குங்
குறையறநவிற்றறப்பனரேகொண்டனனுனைச்செவ்வாய், (௧௭)

மன்னவர்வீதி.

ஐங்கணைக்கிழவற்கன்றியருவனைபகவெறிந்த
பொங்கொளிவேலினுற்குமபுறக்கொடைபெறுதலாகா
வெங்கொலைமடங்கலாற்றலவேந்தர்தமவீதியன்றோ
தங்கிழலொலியின்முந்நீர்த்தடங்கடனிகர்க்குமன்றே. (௧௮)

முழவுறழ்தோளிராமன்முதலியசிலைவலாரிம்
மழைதவழெயிலுடுத்தவளநகர்மன்னராக்கண்டு
குழைசிலைகற்கநன்றாட்கொண்டுகற்றாலுனாட்பில்
விழுமியமையாதமிக்கவீரமெவ்வாறுகற்பார். (௧௯)

வணிகர்வீதி.

பிறவுந்தம்பொருளேபோலப்பேணிவாணிகஞ்செய்நாய்க
ரறனெறமனையின்முற்றத்தாமமேபேதையாகொழிக்கு
மறுவினறிவிளக்குமுத்தமவடதிசைக்கிறைவனகாத
வியறைகொண்டமகளிர்கொம்மையெழின்முலைத்தடத்துமின்றே

வேளாளர்வீதி.

அநலிருவிசும்பியங்குமலகிறாகையுங்கோளு
முகுதலையடையாவண்ணமொருபெருந்துருவன்றாங்குந்
தகையெனவுலகில்வாழ்நர்த்தாங்குநலலுழவர்மாடம்
வகைபடுபல்லுணவும்வருநர்க்குவழங்குமன்றே. (௨௧)

பரத்தையர்வீதி.

படுகடலுலகமேத்தும்பைங்கிளிப்பெயரினுனுங்
கடைதயிர்போலநெஞ்சநகலக்குபுதொடருநோக்கின்
வடுவகிரனையவுண்கணவருமுலைபகர்நர்சேரி
யடுசுறவுயரியோனறணிநகரனையதன்றே. (௨௨)

இந்நகரின்மடந்தையர்

முற்றுபொன்மதிலிம்மூதூர்முழுமடந்தையராம்வாட்கட்
சிற்றிடைமகளிர்ச்சுட்டிதெரிந்தனைமகளிரென்று
சொற்றனர்பெயரறிந்தோர்சுடர்செய்விண்மாதராக்கு
மற்றதுமரீஇயதன்றேவழங்கரமகளிரென்பேர். (௨௩)

யானைகள்.

அடலயிராவதப்பேரடுகளிறுதியெட்டுக்
கடவுள்வாரணமுமிவ்வூர்க்கண்ணதோர்பிடியினேடற்
றுடைதலினோடித்திக்கிற்றொளித்துநின்றனவற்றைத்
தொடுகடலுலகிலுள்ளோர்சொல்பதிக்கயங்களென்றே. (௨௪)

குதிரைகள்.

கொண்டறோய்மணிசெய்மாடக்கோநகரிதனிடத்த
வெண்டமாறுகச்செல்வவருவிலைப்பரிகடம்பாற்
கண்டவேகத்திற்காற்கூறுடைமையைக்கருதியன்றே
பண்டையோர்காற்றினுக்குப்பகர்ந்தனர்காலெனும்பேர் (௨௫)

இதுமுதல் ௬ செய்யுள் ஆவணவீதி.

வேறு.

மலையினுள்ளனவார்கடலுள்ளன
நிலவுநால்வகைநீணிலத்துள்ளன
பலவுநன்குவிளக்கலிற்பார்புகழ்
புலவர்காப்பியம்போலுமவ்வாவணம். (௨௬)

வேறு.

ஒலிதிரைக்கடலினேழுமாவணங்
கொலைமதக்களிறுகந்தடர்த்துக்கூற்றென
மலையெனப்பிளிறுபுவரினுமன்பதை
நிலைபெயர்ந்தடியிடாநெருக்கிற்றென்பவே. (௨௭)

தரளமிங்கிதன்விலைசாற்றுமின்களென்
றரிவையர்விளியவர்க்கவெயிற்றெழின்
மருள்படமனத்தினையயக்கவாணிகர்
வரிவளைமணியெனமருண்டிருப்பரால். (௨௮)

வேறு,

அரவுரியனைய நுண்ணூலந் துகின்மறைத்திருந்த
விரைவிரிகமலச்செங்கேழ்மென்முகிழ்விலைவரைந்து
தருதிறொன்றனைத்தனைந்தாதமக்கலர்தொடுக்குநல்லார்
பொருவிலவிளைஞாயவிண்மேற்பூத்தனவிலையிலென்பார். ()

தேந்தருசெய்யவாம்பற்றிருமலரொன்றமீண்டி
யாந்தருமவிலைகொண்டொல்லையெமக்களித்திடுமினென்ன
வேக்கெழிலுடையதோர்மெல்லீர்ங்கமலத்தோடல்லா
ஞாந்தனிபகரோமென்றுநன்னுதன்மகளிர்சொல்வார். (௯0)

இனையனபலதிறத்தாலெறுழ்வலித்தடந்தோண்மைந்தர்
புனைநறுமலர்மெல்லவைத்துப்புகதருமுன்னற்கேற்பக்
கனைகடலமுதமன்னகட்டுரையெதிர்கொடுக்கும்
வனைகுழன்மகளிர்கூடறகிற்குவிளக்கமாவார். (௯௧)

இது முதல் ௨ செய்யுள் கொடிகள்.

மழைகிடந்துகண்படுநெடுஞ்சுடர்செய்பொன்மாடத்
தெழில்செய்பூங்கொடி நுடங்குதலிருநிலங்குளிரப்
பொழிதரும்பனிநிலாமதிமண்டலமபுகுதாக்
கழிபெருங்குளிர்கொண்டுடனடுக்குதல்கடுக்கும். (௯௨)

திங்கள்வாணுதற்றிருவனார்பயிறலிற்சிறந்த
வங்கண்மாடத்தினெடுங்கொடிவான்முகட்டசைதல்
செங்கையாணிலமடந்தைசெவ்வாய்ப்பெயர்ச்சிறுவன்
பொங்குமாரழலுடம்பினைத்தைவரல்போலும். (௯௩)

கதை

இனையபல்வளங்கெழுதிருக்காளத்தியென்னும்
வினையிருண்ணகருமையொடுவீற்றிருந்தருளி
முனிவில்பேரருட்டிறத்திஞன்முத்தொழிலியற்றும்
புனையிளமபிறைக்கண்ணியஞ்சடைமுடிப்புத்தேள். (௯௪)

முன்னோர்ஞான்றறைகடற்படைமுழுமதிக்கவிகை
மன்னுமாபுகழ்யாதவனெனுமபெயர்மன்னன்
றன்னையாட்கொளத்திருவுளங்கொண்டுமென்றடந்தோட்
பொன்னவாஞ்சுணங்கிளமுலைப்பூங்கொடிபுலமப. (௯௫)

நீற்றுவெண்டிரிபுண்டரங்கரில்கண்மணிகண்
மாற்றரும்பாசிவலிங்கந்தன்னுருவெய்ங்கச்
சாற்றரும்விடசயகமனுகியசதடந்தோ
ளாற்றன்மன்னனூாயண னைகரடைந்தான். (௩௬)

அடைந்தபேரருட்குன்றனைகலிருவிசும்பு
தொடர்ந்தமாமணிமாடத்ததோரணத்தெருவி
னுடங்குநுண்ணிடைமகளிர்காணருங்கடிநூறி
மடங்கலேறெனச்சென்றனன்கண்டவர்மருள (௩௭)

இலங்குபன்மணிமேகலைவளையுடனிழந்து
பொலஞ்சுணங்கலர்கொம்மையம்புணர்முலைபசந்த
கலங்கொள்கொம்பனூரஞ்சனக்கண்மலர்பரப்பிச்
சிலம்பினெண்மணிபொருதுகக்கடைதொறுஞ்செறிந்தார். ( )

வேறு.

தன்றிருவுருவந்திரிந்துமாநிலத்திற்றனிவிளையாடியகுன்றங்,
கொன்றவைந்நுதிவேற்பூதலைச் சேவற்கொடிவலனுயர்த்தசெ
வ்வேளோ, வன்றினல்லன்பர்க்கருளியகடல்சூழகனிலததடைந்
தசிற்றிளமான், கன்றுகெணிச்சிக்கூர்மபடையெடுத்தகண்ணு
தற்கடவுளோவென்பார். (௩௯)

விரிசுடர்ச்செக்கர்வானிறஞ்சமழ்ப்பவிளங்குகற்றோய்த்தபூந்
துகிலே, சுரிவளைததடக்கைதிருமறுமார்பன்றகிலினைக்கடற்கு
மாலென்பார், பொருமதக்களிற்றின்பிறைமருப்பீர்ந்துபுனைந்த
செந்துகிர்த்திரள்குமிழின், றிருவடிநிலைதொட்டுறைகழலார்ப்
பச்செல்லுதனமர்க்கரிதென்பார். (௪௰)

வினையடர்நீறுபூத்தவொண்ணுதலும் விரிசடைக்கடவுள்கண்
டந்த, புனைமணிதாளமிடையிடுபேஉக்கோத்துப்பொலிவடந்துயல்
வருமார்புஞ், சினைமலரதொடுத்தகண்ணிசூழ்ந்தியாத்துச்செவி
மிசைதாழ்ந்தகுஞ்சியுநம் கனவினுளேனுமின்னுமோர்நாளிற்
காண்டரப்பெறுவமோவென்பார். (௪௧)

மெல்லிளம்பிணையின செவியெழில்கடந்த வெள்ளிலையடுக்கி
டக்கையும, வில்லுமிழ்பசும்பொற்றகடுகொண்டியாத்துவிளங்
குபொற்கொடிப்பிரம்பேனை, யல்லியங்கமலக்கையினிற்பிடித்த
வழகுமீத்துகில்கிடந்தசையும், கல்லுறழ்தடந்தோளழகுநங்கண்
கள்கருத்தொடுகவர்ந்தனவென்பார். (௪௨)

ஊரலரெடுப்பக்கலையொடுபொலஞ்செய்யாவிவனைக்கவர்ந்துமா
முலைக்கட், பீரலர்விக்தாமணிநெடுந்தெருவிற்பெயர்ந்தெமதுளத்
தொடுஞ்செல்லுமீரமின்மனத்திம்மாயசங்கமனையெதிர்ப்படினெ
றிபெருந்திரைய, வாகலியுலகமீதனைத்தையுமயக்குமனநகனுமய
நகுமறறென்பார். (௬௩)

வேறு.

இன்னனகிளர்ந்துகாமத்தெரியகமகளிர்நிற்ப
முன்னவன்செல்லுமாநகண்முழவுதகோள்யாதவற்குப்
பொன்னியல்கலந்திருத்தும்பொற்கொடியிறைவன்றனின்
மன்னுமன்புருவமாயமடவரலெதிர்ப்பட்டாளால். (௬௪)

எதிர்தருமடந்தைதனையணிணையடிக்கமலப்போதின்
மதியிளம்பிளவினுக்குவண்ணத்திறனுமொப்பப்
புதையிருண்மலரகற்றும்பொடியணிநகலுரிஞ்சத்
தனைதமலர்க்கொடிநிலத்திற்றாழ்ந்தெனவிறைஞ்சிநின்றாள். ()

எரிபடுமிழுதின்றன்மைபெய்தியமனத்தினோடு
திருமுகமினிதலர்ந்துசெறிதொடிக்காந்தள்கூப்பி
யருவினைத்தொடரறுத்தவடிகளும்மடிகள்கண்டு
பெரிதுமிவ்வுடம்பெடுத்துப்பெறுபயன்பெற்றேனென்றாள். ()

ஐயநின்கருணைதன்னாலடிச்சியேன்பொருட்டிரங்கிச்
செய்யதாமரைமருட்டுந்திருவடித்தலங்களைப்
பையவென்மனைக்கட்போந்துபரிகலச்சேடமீந்தென்
வெய்யவல்வினையறுத்துவிடுகெனமறித்துந்தாழ்ந்தாள். (௬௭)

அண்ணலுமருளினோக்கியன்பொருவடிவெடுத்து
நண்ணியதென்னநின்றநாமவேற்றடங்கணல்லாய்
கண்ணுதலடியார்க்கன்பர்க்காண்டிடினின்னொப்பாரின்
றெண்ணுதனினக்குவைப்பதொன்றுளதென்றுசொன்னான். ()

மற்றதையையசெவ்வாய்மலர்ந்தருள்செய்கவென்னப்
பொற்றொடிமயிலேகாமன்போரினுக்குடைந்தயானின்
சிற்றிடைமெலியவீங்குந்திரண்முலையாணஞ்சீர்ந்து
சற்றுமஞ்சாதிருப்பத்தருதியேல்வருவலென்றான். (௬௯)

என்றலுமுவகைமீதூர்ந்திளகிலாவெறிப்பாக்குப்
பொன்றுதலியல்பிற்றாகிப்பொள்ளல்யாக்கையினைத்தோய்தற்
குன்றிருவுளத்திற்கொண்டதுகம்பலகழியயான்செய்
குன்றலிறவப்பேறன்றோகுறித்தவாறாகவென்றான். (ரு௦)

இசைந்தவன்முனைவன்றன்னையில்வயிற்கொணடுபுக்குப்
பசும்பொனின்கரகநீரிற்பாதபங்கயம்விளக்கி
யொசிந்தநுண்ணிடைமடந்தையுயர்தவிசிருத்திநெஞ்சங்
கசிந்துநல்லமுதுபொன்னங்கலத்தினுளருத்தினால். (ருக)

அருத்தியபின்செஞ்சாந்தமாகமுற்றணிந்துபாகுங்
கருப்புரச்சுண்ணந்தீற்றுகாமர்வெள்ளிலையுஞ்செந்தா
மரைத்திருமுகத்தினல்கமாசிலான்கவுளடுத்து
விருப்புடனிருந்துகாமம்வெளிப்படுகுறிகள்செய்தான். (ருஉ)

பெண்ணமுதினுக்குக்காமம்பெருகியகுறிப்புநோக்கிக்
கண்ணுதல்கரந்தகள்வன்கதித்திறமாந்துவிம்மி
மண்ணியமணிப்பூண்டாங்குவனமுலைஞெமுங்கப்புல்லி
யெண்ணருங்காமவெள்ளத்திடையவட்படிவித்தானால் (ருங)

மாதர்மென்கொம்பரன்னாண்மாயசங்கமன்வலைப்பட்
டியாதவன்கடிநகர்க்குற்றேவலைமறந்திருப்பத்
தீதில்செங்கோனடாத்துந்திங்கள்வெண்கவிகைவேந்தன்
கோதிலின்னமுதமுண்ணக்குளிர்புனலாடிப்புக்கான். (ருச)

புனிதவெண்ணீறுசாத்திப்புரந்தரன்றிக்குநோக்கி
மனனமர்ந்திருந்துதாலம்வைப்பவளின்மைகேட்டுக்
கனல்படக்கண்சிவந்துகைபிணைத்தருகுநின்றோர்க்
கனையவட்டருகிரென்றானழற்கடவுளொத்தான். (ருரு)

வெந்திறற்சியமன்னான்வெருவருமாற்றங்கேட்டோர்
சிந்தையிற்கடிதுசென்றுசினத்தொடுகழறிக்கூவக்
கொந்தழலுருமுவீழ்ந்தகுருமணிச்சுடிகைப்பாம்பிற்
பைந்தொடிமனந்துண்ணென்றுபனித்துடலுடனெழுந்தாள் ()

வானிறக்கலிங்கமற்றவரைக்குமாத்திரையுடுத்து
நீனிறப்புயன்மென்கூந்தனேரோவெனச்செருகிச்செவ்வாய்
தானையிற்றுடைத்திட்டையதணத்தலென்றிறைக்குரைத்து
மீனெனப்பிறழுங்கண்ணாள்விரைவினிற்புறத்துப்போந்து (ருஎ)

வெளிப்படுவெளிப்படென்றுவெருவரமுடுகிநின்று
விளிப்பவர்தாழ்த்தற்கொத்தமென்மொழிபலவுங்கூறிக்
களத்திருண்மறைத்துவந்தகள்வன்மாட்டெழுந்தவன்பு
ளளப்பருஞ்செல்வன்றன்மாட்டச்சமுமனத்தையீர்ப்ப. (௫௭)

சேபலையந்தளிர்க்கேற்றுஞ்சிறடிச்சிலம்பரற்ற
வுயவுநுண்ணிடைநடுங்கவொளியுமிழொருகாழ்முத்தந்
துயல்வருகுவவுக்கொங்கைதுளும்பவாணுதல்வியர்ப்பக்
கயல்பொருகண்டுளிப்பக்கடிதடிபெயர்த்துச்சென்றாள். (௫௮)

யாமினிதிருந்துவாழுமிருங்குழல்களையப்பட்டுப்
போமினியென்றுநெஞ்சமபுழுங்குபுகலுழ்தல்போலக்
காமரம்பயில்சுரும்புகதுப்பெழுந்தார்ப்பப்போகிப்
பூமகணிலையியகோயிற்புக்குமன்னவன்முன்னின்றாள். (௬0)

நிற்றலுமரசர்கோமானெருப்பெழவிழித்துநோக்கிச்
செற்றிவடன்னையின்னேசீதமலரொடுமுடித்த
கற்றையங்குழலைநீவிர்களைவித்துவிடுகென்றேவ
மற்றருதடங்கைத்தாண்மைந்தர்வார்குழல்களைவித்தாரால். (௬௧)

கடைகுழைந்திருண்டுநெய்த்துக்கார்க்கரும்புயலைநீலச்
சுடர்கெழுமணியைத்தேன்வாய்த்தும்பியைச்சைவலத்தை
மடிதிரையறலைவென்றுமலரொடுபழகிநீண்டு
மிடைகுழலிழந்துபீலிவீழ்த்தியமஞ்ஞையொத்தாள். (௬௨).

வேறு.

கண்ணீரொழுக்கிக்கதிர்மாமுலைமலைக்குத்
தெண்ணீரருவியாகச்செவ்வாய்மலர்திறந்து
பெண்ணாரமுதமபெரிதழுதுகோறறகிற்
பண்ணார்மொழிபார்பலரிரங்கச்சென்றனளால். (௬௩)

கண்டார்களந்தோகலந்திருத்தாத்தப்பினுக்கே
யொண்டாதவிழ்மலர்த்தாரோதிமழிப்பித்தான்
விண்டார்மருங்கறுத்தவேல்வேந்தன்சேறமிகை
யுண்டாயினெவ்வாறொறுக்குமோவெனபாரும். (௬௪)

பூந்துகிலாற்பொன்னாற்பொதியின்மலைப்பிறந்த
சாந்தத்தாற்பண்மணியாற்சாலப்புனைந்தாலு
மேந்திழையார்தங்களெழிலெலாநெய்த்திருண்ட
கூந்தறானின்றேற்குறையுங்காணென்பாரும். (௬௫)

உலகமெல்லாமுடையாய்க்கிருப்பவோ
ரிலகுகோயிலெடுப்பவரில்லையோ
தலைவனென்றவன்றன்முதலேந்தியிந்
நிலைமைநின்பாணிசுழ்த்தியவந்தனம். (அஉ)

நீயலாமணிமிர்சடையெம்பிரான்
கோயில்செய்பவரில்லெனக்கூறினான்
தீயபாம்பணியுஞ்சிறுதிங்களுந்
தூயநீர்ச்சடையுந்துறந்தெய்தினான். (அங)

சொன்னவாசகங்கேட்டுச்சுடர்செய்வேன்
மன்னர்கோமகன்வார்குழல்பெற்றவப்
பொன்னுலாவும்புணாமுலைப்பூங்கொடி
யென்னமாமகிழ்வெய்தினன்கூறுவான். (அச)

தீயனேனைத்திருவுளத்தெண்ணிநீ
வாய்மலர்ந்ததென்மாதவமாதலாற்
றூயநின்னருட்சொல்வழிநிற்பதே
நாயினேற்குநலமெனக்கூறியே. (அரு)

கொன்றையஞ்சடைக்கூத்தப்பிரானயர்
தென்றிசைககயிலாயச்சிறப்பெலா
மின்றெனக்குணங்கொளவெமபிரான்
மன்றநனறுவகுததனையென்றனன். (அசா)

என்றசொல்லினைக்கேட்டலுமீறிலான்
பொன்றவில்கயிலாயப்புராணத்தை
வென்றிவேலவகேட்டனையாயிடி
னன்றுசொல்லுதுநாமெனச்சொல்லுவான். (அஎ)

மாசில்காட்சிவசிட்டனகத்தியன்
வாசமாமலர்வந்தோன்சிலந்திபாம்
பாசில்யானைபுளிந்தனருட்சிவ
கோசங்கீரனகுவளைக்கருங்கணார். (அஅ)

ஆதியாகவளவிலருண்டவண்
டீதுதீர்த்தவரவ்வத்திருக்கதை
யோதவேண்டிலுகம்பலசெல்லுமங்
காதையுட்சிலநாவலகூறுவேம். (அகூ)

என்றுசங்கமவேடத்தினெம்பிரா
னன்றுகூறினனன்னவனசொற்படி
யின்றியானுமிசைக்கலுற்றேன்வினை
கொன்றநல்லவர்கொள்பவென்றெண்ணியே (௯௰)

விடசங்கமச்சருக்க முற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம்-௧௧௧.

தென்கைலாயச்சருக்கம்.

இதுமுதல்-௰௧-செய்யுள் தலவிசேடம்.

திங்களங்கண்ணிவேய்ந்தசெஞ்சடைக்கருமிடற்றுச்
சங்கரன்றேவர்தம்முட்டலைவனாயூறுபோல
வங்கண்மாஞாலத்தண்ணலருயபெறல்வீடளிப்பத்
தங்கியதலங்கடம்முட்காளத்திதலைமைத்தாமல். (௧)

கருமிடற்றிறைவன்வாழுங்காளத்திபிறவியென்னும்
பெருமதக்களிற்றினுக்குப்பிறையெயிற்றரிமானேறு
பொருவறுமுத்தியென்னுமபுணர்முலைத்திருமகட்கு
[illegible]ரவிரிகமலச்செங்கேழ்வெனயலாகக்கோயிலாமால். (௨)

மதிதவழ்நீலக்குன்றும்வான்மேருதுர்க்கைவெற்பும்
கதிர்முலையாங்கவின்றகாளத்தியணங்கைச்செயபொற்
றிதலையங்குவவுக்கொங்கைச்சேயிழைபுமையிற்சலப்
புதுமதிமிலைந்தசென்னிப்புங்கவன்வேட்குமன்றே. (௩)

அருமறைநவின்றநாவினந்தணரிளைஞர்மூததோரா
திருநுதன்மகளிர்தீம்பாற்செருந்தசலான்படிமததோர்க
ளிருமுதுகுரவர்நீத்தோரெனறிவாமுதலினோரை
வெருவரக்கொன்றவர்கரும்வீட்டுலகளிக்குமம்மா. (௪)

தழைவனைடப்பநிற்பதத்துவபறப்பநீர்வாழ்
விவையெலாமங்கண்முகக்கணிறைஞாருருவமாகு
யவலுறுபுனல்களெல்லாமகவிருவிசும்பிற்றீர்த்தஞ்
சிவபுரமுலகின்மற்றத்திருத்தலமாகுமாதோ. (௫)

பிறந்தவர்க்காரூர்காணப்பெற்றவர்தமக்குத்தில்லை
யிறந்தவர்தமக்குக்காசியெவ்விடத்தேனுநின்று
மறந்திலர்நினைத்தவர்க்குவான்றருமருணையாகுஞ்
சிறந்திறைவீற்றிருக்குந்தெனாதுபொற்கயிலைகுன்றே. (௬)

ஏனையதலங்கடோறுமிருபிறப்பாளர்கொள்ள
வானுயர்பசும்பொற்குப்பைவழங்கலுந்திருக்காளத்தி
மீனுயிர்கவருந்தூண்டில்வேடனென்றனக்கோருசி
தானுதவுதலுமொப்பாச்சாற்றுவாரிந்தநல்லோர். (௭)

கருமிடற்றிறைவன்வாழுங்காளத்தியின்போகொண்ட
வொருவனைவிளிக்குங்காலவ்வொப்பிலபேர்செப்புவோரும்
பரிதிவெங்கதிர்கடோய்நுண்பனியெனப்பாவகோடி
யிரிதரத்துரப்பரென்றாலெத்தலமதற்கொப்பாமயா.

வேறு.

யாவனொருவன்விளையாட்டினிடத்தாயினுந்தென்கயிலைக்குப்
போவனெனவோரடியிடுவானவனறன்கழற்காற்பூங்கமலந்
தேவாமகுடநிரையுரிஞ்சத்திகழ்வனென்றான்மனமொத்துத்
தாவில்கயிலைக்கேகுவார்தம்பேறியாவாசாற்றுவார் (௯)

வேறு.

மற்றொருதலத்திற்பன்னாண்மரபுளிநோற்றுநெஞ்சஞ்
செற்றுறைதலுங்காளத்தித்திருநகரத்துளோர்நாட்
பொற்றொடிமகளிர்மென்றோள்புணர்ந்துறைதலுமொப்பென்ப
கற்றவரிதுபட்டாங்குகட்டுரையன்றுவேந்தே. (௧௰)

கடவுண்மாதிருக்காளத்திகயாரணியப்பேர்க்காடாய்
நெடுநிலவரைப்பின்மிக்கநேமியங்கடறித்தி
யொடுபெயரியகாடாதியொப்புமைக்குடையவோங்கு
மடலரிமானோடொப்பாயாரதனசிறப்புச்சொல்வார்.

இதுமுதல்-௧௭-செய்யுள் மலைச்சிறப்பு.

ஒளிர்மலரசோகந்தேமாவுயர்சினைத்தமாலங்கோளி
சுளையகமுட்புறக்காய்தூங்குகோட்டுயர்வருக்கை
வளரகில்சண்பகம்யாமணங்கமழாரந்தேக்கு
கிளைமுதலியதுவன்றிக்கெடலருங்குளிர்கொண்டன்றே. (௧௨)

முடங்குளையரிமானெண்கான் முழுவலிச்சரபமாமான்
கடம்படுகவுட்கூர்ங்கோட்டுக் களிறுவல்லுளியங்கேழல்
கொடுஞ்சினப்பிறையுகிர்த்தாட் கொடுவரிவேங்கையாதி
மிடைந்துவில்லுழந்துணவாழ்க்கைவேட்டுவக்குடியுடைத்தே.

பூநின்றுபுவனமாக்குமபுங்கவன்புகழிக்காட்டிற்
றீநின்றுசுடவெடித்தசேண்டொடுநெடியவேயின்
வாய்நின்றுதெறித்தமுத்தமவான்பதிந்தவறறையன்றோ
மீனினறுவிளங்குமீனென்றுலகெலாமவிளம்புமன்றே. (கச)

திங்கடன்னருகுமீக்கட்சென்றிடப்பிறையெயிற்று
மங்குலினிறத்தப்பன்றியண்கிளைத்தடியினிற்பப்
பொங்கொளிவிரிக்குஞ்சோதிப்புதுமணிற்றன்மாலும்
[illegible]பத்தவனுந்தேடப்படுதழற்பிழம்பையொக்கும். (கரு)

வேறு.

மழைசூழ்சோதிமரந்தனதுமருங்கின்விலகியிடைவிட்ட,
தழைசூழ்கொம்பொன்றனையபுனைத்தடங்கொம்பொன்றன்மி
சைககிடப்பக்,கழைசூழ்பொதும்பரிலடங்கிற்றல்களிற்றினுரிபோ
ர்த்தவன்றிருமா, விழைசூழ்கையின்மிசைத்தன்கையேற்றிநின்
றாற்போலுமால். (கசு)

வேறு.

இருள்படத்தழைந்தவேயினிடைப்படர்சோதிவல்லி
பொருவளிக்கசைந்துமெல்லென்புநுந்தழைபெயருந்தோறும்
விரிகதிர்பரப்பித்தோன்றிமிடைதருமழைமறையுந்தோற்றம்
பெருகொளிமினனுமின்னிப்பெயன்மழைமறைதல்போலும். ()

கோணின்றநிலையைமுட்டிக்குனிந்தொருபசியவேய்தன்
னுணின்றநிலையைத்தொட்டுத்தலையிற்றேனொழுகநிற்றல்
சேணின்றவில்லெடுத்துத்தேவர்கோனரிதுபெற்ற
நாணொன்றுகொளீஇநிலத்தினட்டுவைத்தனையதம்மா. (கஅ)

வேறு.

முருகுவிரிமலர்க்கொடிகண்மூங்கின்மிசைப்படர்ந்துபோய்ப்
பொருவரியதுறக்கத்துப்புகுந்துவளர்கற்பகமா
மரமுழுதும்படர்ந்தலவும்வளர்மதியின்பேலாய
பெரியவளையடைந்தொழுகப்பெறிற்றுறக்கப்புகலரிதோ. (ககூ)

மரகதநன்மணிக்கதிரின்வளர்பசும்புற்கொடிமேய்ந்து
திரைபொருநீர்க்கான்யாற்றுத்தீம்புனலுண்டாமாக்க
ளரிமணல்பாயிளம்புன்னைநிழற்கீழ்வாய்குதட்டிப்
பொரியனையபூவுதிர்ந்துபுறம்புதையக்கிடக்குமால். (௨௰)

மணிமலர்கொள்பலகாயாமருங்குடுத்துச்சினைமுழுது
மணிமலர்கொடுணர்சுமந்தவசோகமொன்றுநடுநிற்றல்
பிணியவிழுநறியசெச்சைப்பிணையருழ்தோண்முருகன்
பணியடருநெடுந்தோகைப்பறவைமிசையிருந்தற்றே. (௨௧)

அறுபதவண்டினங்குறுகியறியாதசண்பகங்க
ணறவொழுகவிதழ்விரியுநறுமலர்பூத்துறுதோற்றங்
குறைபெறுநரடைந்தறியாக்குறையிவறன்மாலையான்
பெறலரியபெருஞ்செல்வம்பெற்றிருத்தல்போலுமால். (௨௨)

வேறு.

பற்பலவகிலழல்படவெழுந்தவிப்
பொற்பமைவனத்திடைப்புகையுண்டன்றுகொல்
கற்பகப்பொலமலர்கமழ்வதன்றெனி
லெற்படுபொன்னிடத்தியாதுநாற்றமே. (௨௩)

வேறு.

தொக்கநன்மரச்சூழலுணிற்குமாற்
றக்கமேலவர்தம்முளெவற்றினு
மிக்ககல்விவெறுக்கையுளொன்றுமின்
மக்கள்போன்மெனவற்றன்மரங்களே. (௨௪)

வேறு.

வளர்கரிநெடுங்கையால்வானந்தோய்சினை
தளர்வொடுள்வளைந்திடுந்தகைமென்கொம்புகள்
களிதருகரிகரலீலையாற்கடி
தெளிதினுட்குழைந்திடலியற்கையன்றுகொல்.

விரிசிறைப்புட்குலவிருந்துசெய்கலா
துருள்பழங்கரிபொரவுதிர்க்கும்வெள்ளில்க
ளிரவலர்க்கீந்திடாவீகைகொண்டுகொல்
லரசர்கள்பெறச்சொரியறிவிலார்கள்போல்,

மக்வுடலொடுக்கியவயிற்றுமந்திக
ளுயண்மலர்க்கொம்பினின்றொழுகுந்தேறல்வான்
றிகழ்தருகங்கையுட்டெய்வத்தாமரை
நிகரறுபொலங்கலநிறைக்குமென்பவே. (உஎ)

வேய்த்தலைவானரம்வேழம்பக்குலக்
கூத்தரிளுடியகூத்தரம்பையர்
பார்த்தனைவற்றின்மேற்பரிசின்வீசிய
துாத்திரண்மணிவடஞ்சுடருமெங்குமே. (உஅ)

வேறு. கதை.

இன்னவாரணவனத்திடையெம்பிரார்க்கண்டு
முன்னமைந்தடர்வசிட்டமாமுனிவினையறுத்து
மன்னுநன்கதியடைந்தமைவகுப்பலென்றெறிநீர்ச்
சென்னியந்தணன்வேந்தனுக்கொருகதைதெரிப்பான். (உக)

மூந்துமாமறைமுழுதுணர்வசிட்டமாமுனிதான்
றந்தமைந்தர்களுாற்றுவர்தாவில்சீர்க்காதி
மைந்தனுலுயிர்துறத்தலின்மனத்தைதீயுள்ளழுத்தி
யுந்துவெந்துயர்க்கடலகத்துணர்வெலாமுகுத்தே. (கo)

மருளுநெஞ்சமுந்தானுமோர்வான்றொடுகுடுமி
வரையிலேறிநின்றொய்யெனவிழுந்தனன்மண்ணி
லரிதுபெற்றதம்முடம்பின்மேல்வெறுப்புடையவரு
மொருவகல்லரோமக்கண்மேலுற்றதோர்வேட்கை. (கக)

வீழும்வேலையின்மணிகொழித்தெறிதிரைவேலை
சூழுமாநிலமடந்தைதன்றனைக்கையாலேந்தி
யாழுமாரஞர்க்கடலினின்றகற்றுகற்கேள்வித்
தாழுமவார்சடைமுனிவரனினக்கிதுதகவோ. (கஉ)

மலையிலேறிமண்வீழ்தரின்மாளுமோதுன்பங்
கலைகுறைந்தவெண்மதிமுடிக்கங்கையங்கண்ணித்
தலைவனுாருள்பெறுதியேற்றுன்பமுந்தணப்பை •
தொலைவின்முத்தியும்பெறுகுவையாதலாற்றுாயோய் (கங)

அடியர்வேண்டியவேண்டியாங்கருளிருண்மிடற்றுக்
கடிகொள்கொன்றையஞ்செஞ்சடைக்கடவுளைநோக்கி
யொடிவின்மாதவஞ்செய்தியென்றுரைத்தனண்முனிவ
னெடியவெந்துயரளக்கரினீந்திநன்றென்றான். (கச)

கண்ணகன்கடலுடைப்பெருநிலத்திடைக்கவின்ற
புண்ணியத்திருவனத்தினுண்மேலெனப்புகன்றே
தண்ணென்மென்புனல்வேட்டெழுகலையெனத்தரியா
னெண்ணலங்களிற்றடவியையடைந்தனனன்றே. (௩௫)

அடைந்தமாமுனிசிறந்துழியகனமர்ந்திருந்து
கடுபுலப்பகையைந்தையுங்கொன்றுபூங்கடுக்கை
மிடைந்தசெஞ்சடையந்தணன்றிருவடிவிடாது
தொடர்ந்தநெஞ்சினனாகியூண்யாவதுந்துறந்து. (௩௬)

கனலிவெங்கதிர்பெருமழைகுளிர்பனிகடுங்கால்
சினவிலங்கெனவிவற்றினால்வருந்துயர்சிறிது
நினைதலின்றியுச்சலித்தசைவகன்றுபன்னெடுநாள்
வினைகெடுந்தவமுழந்தனன்யாவருமவியப்ப. (௩௭)

வேறு.

சொன்னவிவ்வகையினோற்குந்தூயவற்கருள்வேண்டி
முன்னவன்பணைப்பருந்தானைமுத்துறழ்முறுவற்செவ்வா
யன்னமுமைகுடவயிற்றினைங்கைக்களிறறுகன்றும
பன்னிருதடந்தோட்சேயும்பரிசனகணமுமின்றி (௩௮)

அருமணிச்சுடிகையைவாயாடராவுருவத்தோடு
பரசிவலிங்கமாகிப்படுபுனலிறைவனறிக்குத
திருமுகமாயகத்துத்திமிரமுங்கெடவிளங்கி
விரிசுடர்க்கனலிதன்முன்மின்மினியாகநின்றான். (௩௯)

கண்ணுதலண்ணனிற்பக்காண்டாலோடுநெஞ்சந்
துண்ணெனநடுநடுங்கித்தொகுமயிர்சிலிர்த்தெழுந்து
மண்ணிடைவளிபெயர்த்தமரமெனத்தாழ்ந்துமுக்கட்
பண்ணவனெழுகவென்னப்பயமொரீஇயெழுந்துநின்று. (௪௰)

கையிணையுச்சிகூப்பிக்கண்களினருவிபாய
வெய்யசெந்தழலிற்பட்டமெழுகெனவுருகநெஞ்சம்
பொய்யில்வாய்குழறக்கொன்றைப்பொலமலர்க்கண்ணிவேய்ந்த
செய்யவார்சடிலமுக்கட்செல்வனைப்பழிச்சலுற்றான். (௪௧)

வேறு. இதுமுதல்-௯-செய்யுள் தோத்திரம்.

இம்மாநிலத்தோர்நின்னொடுவைத்தெண்ணப்பட்டதிருமாலுஞ்
செம்மாமலரினாசிருக்குந்தேவுமறியப்படாயென்று
ல மமாபிறவிநெடுங்கடல்வாபலமந்தறிவுகெடுத்தழலு
மெமமாலறிதற்கெளியாயோவெரியோடாடிபெரியோயே. ()

எல்லாக்கலைக்குமுதலாகியாவுந்தரிக்குமபொய்ப்பொருண்மை,
புல்லாப்பொருளினறுமறைக்குமபுகழ்தற்கெளியையல்லையென்
றூற், கல்லாககழிமாமடனுடையேங்கண்டாங்குணக்குஞ்சிறு
புன்மைச், சொல்லாற்புகழ்தறகெளியாயோதுறந்தோருளத்திற்
சிறந்தோயே. (௪௩)

உடம்புமுதலாந்தொடர்பனைத்துமொழித்துப்புலன்கள்கரந்து
மன, •மடங்கியருநோன்புகழந்தவர்க்குமடைதற்கரியையென்றக்
கா,லொடுங்கலில்லாவாககடலுளுழக்குமபுலத்துக்காட்பட்டே
ந,தொடர்ந்துபெறுதற்கெளியாயோதொலையாக்கயிலைமலையோ
யே. (௪௪)

வேறு.

எனப்பழிசசவிறைவன்கருணைகூர்ந்
துனககுவேணடிற்றுதவுதுஞ்சொல்கென
மனத்தடக்கருமாமகிழ்வெய்திஞன்
சினக்களிறறுரிசசெமமற்குணாசெய்வான். (௪௫)

பத்திநாறரும்பாறைமனத்தென்மேன்
வைத்தபேரருளாவெளிவந்தவிவ்
வித்தகத்திருமேனியொடென்றுநீ
யித்தலத்திலிருப்பதுவேண்டினேன். (௪௬)

தேங்குபேரருட்செலவதான்றுநீ
யோங்குதத்துவமுள்ளவெலாங்கடந்
தோங்குநின்றவசைவிலைமைகாண்
வீங்குஞானமுமவேட்டனனெனறனன். (௪௭)

அண்ணலவ்வுரைகேட்டலுமன்பநீ
யெண்ணியாங்காகென்வாங்கிருந்துபின்
விண்ணுயர்ந்தவியனசிலையாலடித்
தெண்ணிலாச்சடைத்தென்றிசைமூர்த்தியாய. (௪௮)

வீற்றிருந்துவிரைமலர்தூயடி
போற்றிநின்றபுனிதமாணாக்கனை
யேற்றஞாங்கரிருத்திமனங்கொளச்
சாற்றரும்பொருள்சாற்றுதன்மேயினான். (௪௯)

இதுமுதல்-௫-செய்யுள் ஞானோபதேசம்.

பிறத்தல்சாதல்பெருகல்சுருங்கலே
ஆறத்தல்கூடறுயர்தல்களித்தலே
வெறுத்தல்வேண்டல்வெகுளலுவத்தலே
மறத்தலுள்ளன்மயங்கறெளிதலே. (௫௰)

இனையபல்குணமின்றியியற்கையாய்
வினையினீங்கிவிளங்கியஞானமாய்
நினைவரும்பரமானந்தநித்தமாய்த்
தனையறிந்தவர்தங்கட்கபேதமாய். (௫௧)

பூவினுண்மணம்போலுலகெங்கணு
மேவிநிற்பினும்வேறுயிர்த்தொகைக்
கோவின்மெய்யுமொழிந்தவுந்தக்கவா
றீவதாயொருங்கியாவுமுணர்வதாய் (௫௨)

ஆதிவேதமுஞ்சொல்லற்கரியதோர்
சோதியாய்மனமுந்தொடாததாய்
மீதுயர்ந்ததன்றன்மையுமெய்தனக்
கேதந்தீர்தனதிச்சையினாயதும். (௫௩)

மாயைமூன்றினுமாயிருஞாலமுன்
னாயதத்துவமெல்லாமமைதலுந்
தூயசத்திவிளங்கியதொல்லுயிர்க்
கேயுமுத்தியளிக்குமியற்கையும். (௫௪)

விரித்துநன்குவிளம்பினன்செஞ்சடைக்
கருத்தனவ்வெலாங்காசின்முனிவனுட்
டறித்துஞானந்தலைப்பட்டனனொலா
மிரித்தெழுந்தபேரின்பத்தழுந்தினான். (௫௫)

தந்தைதாண்மலர்தாழ்ந்துவிடைபெறீஇச்
சிந்தையெண்ணியதேயத்தடைந்தன
னந்திவானிறத்தண்ணாலுமவ்வுழி
வந்தவன்னவடிவொடுநின்றனன. (௫௬)

வேறு.

அப்பொழுதுமைப்பெயரரிக்கருநெடுங்கட்
செப்பிளமுலைக்கொடிசிவன்பிரிவுதந்த
வெப்பவிரகத்தழல்வெதுப்புதல்பொறாளா
யொப்பிலியிருந்தருளுமொண்கடறடைந்தாள். (௫௭)

ஆங்கோதைநீர்விடமயின்றருள்கடுக்கைத்
தேங்கோதைமார்பனொடுசோந்தினிதிருந்தே
தீங்கோதைநூன்கழைசெறுத்தொளிருஞானப்
பூங்கோதையென்றுதிசைபோம்பெயர்படைத்தாள். (௫௮)

மழைமதமுகக்குடவயிற்றுமகன்வெளுகா
மழியறவறுத்தவருண்மைந்தனடல்வீர
னழிவில்வடுகக்கடவுளையன்விடையண்ணல்
குழுமியவுருத்திரர்கள்கோதில்கணநாதர். (௫௯)

என்றிவர்களாதியர்கள்யாவருமெழுந்து
துன்றியுமையம்மையொடுசோதியுறைகின்ற
மன்றன்மதயானைவனமவல்விரைவினெய்திக்
கொன்றைமுடியண்ணலருள்கொண்டினிதிருந்தார். (௬௦)

வேறு.

விளங்கொளிக்கயிலைக்குன்றம்விரிசடையிறைவன்றன்னைத்
துளங்கலில்கும்பத்தோடுதுறத்தலிற்பயந்தோர்நீத்த
விளஞ்சிறுரெனக்கலங்கியிலைகயங்குன்றத்தோடு
வளங்கெழுகளிநல்யானைவனம்புகவெழுந்ததன்றே. (௬௧)

இருணிறவிருவிசும்பினெழுந்துதென்றிக்கிற்செல்லும்
பெருகொளிக்கயிலைவெற்பும்பிறங்கியசெம்பொற்குன்றந்
திரையெறிகடறுங்காற்றின்சேயையுமண்டகோடி
விரல்கொடுதெறிக்குமாற்றல்வீரவாகுவையுமொத்த. (௬௨)

கூற்றுறழ்வெகுளிவேழங்கொண்டுவிண்படருமூழிக்
காற்றெறிசிறைப்போற்றற்கண்டபேரண்டப்புட்கள்
போற்றிரையுவரிசூழ்பூம்பொழிலெலாமருளவிண்போயச்
சாற்றருமலையிரண்டுந்தானமாவனத்தடைந்த. (௬௩)

தோடவிழ்கடுக்கைவேய்ந்தசுடர்மணிச்சுடிகையைவா
யாடரவுருவைத்தண்ணற்கயிந்திரதிசையினவெள்ளிக்
கோடுயர்வரைநின்றன்றுகுருமணியருவிசூடி
நீடியகுடுமிமேருநின்றதங்கதன்வடகசே. (௬௪)

அன்றுதொட்டுலகமேத்துமண்ணலங்களிற்றுக்காடு
மன்றவென்கயிலையென்னுமவான்பெயர்பெற்றதம்ம
பொன்றலிலதன்சிறப்புப்பொருபுலனரவேந்து
நின்றதன்னுள்காறுநிகழ்த்தினுமுலத்தற்பாற்றே (௬௫)

வியனிலம்போலவிண்ணும்வெள்ளத்துளழுந்துமஞ்ஞான்
றுயர்தருமண்டகோளத்துறநிமிர்கயிலையென்னுமா
பெயருடைப்பரமானந்தப்பெறலருமுத்திவைப்பா
மயலெறிதிருத்தலக்குயறைறயதலங்களொப்போ. (௬௬

ஒவில்சீர்த்தினாதுவெள்ளியோங்கலினான்குதிக்குங்
காவதவளவுட்பட்டகன்மரமுதலாயுள்ள
தாவரமக்களாதிசங்கமமெல்லாமுக்கட்
சேவுயர்கொடியினான்றன்றிருவுருவாகுமன்றே. (௬௭)

புலிபுலியதளுடுக்குமபொருகரிகரித்தோல்போர்க்கும்
வலியவானனேறுமொளாராவரவம்பூணு
மெலியியன்மான்மானேந்துமவெந்திறற்சீயஞ்சியத்
தலைபுனைதருந்தென்வெள்ளிச்சயிலத்தினிறகின்மன்னே ()

வேறு.

என்றுதென்கயிலைப்பொருப்பினதியல்பினைத்தையுமெம்பிரா
னன்றுகூறலுநெஞ்சுவந்தொளிர்நாமவெள்ளிலைவேலனெடுங்
குன்றிறேறிறழ்திறைமருப்புயர்குஞ்சரப்படையாதவன்
மன்றுநன்கதையின்னுமொன்றுவழங்குகென்றுவணங்கினான். ()

வேறு.

ஆதியங்கயிலையினடைவுகூறினந்
தீதில்பொன்முகரியின்செய்திகூறுதும்
யாதவமனனமர்ந்தினிதுகேளென
மாதவர்க்கடிவருளவள்ளல்கூறுவான். (எ௧)

தென்கைலாயச்சருக்க முற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம்-௧அ௧.

பொன்முகரிச்சருக்கம்.

வேறு.

மணிமிடற்றிறைவன்முன்னம்வாணன்றொடுபணிக்குன்றத்தி
னணிநகைப்பணைபெருந்தோளம்பலைத்தரிபரந்த
பிணையெழிற்கருங்கட்செவ்வாய்ப்பிறைநுதற்சுணங்குபூத்த
புணர்முலைக்கருமென்கூந்தற்புனிதையைவேட்பவந்தான். (௧)

கருடர்கந்தருவர்தாராகணந்தயித்தியர்கள்விச்சா
தரரிராக்கதரோசித்தர்தாபதரசுரரோடும்
புருடர்கின்னரரியக்கர்பூதர்வேதாளர்தேவ
ருடிராகாசவாசரொடுபோகபுவியுளாரே (௨)

விரிசடைமுனிவரீட்டம்வெந்திறற்கணேசவெள்ளந்
திருமறுமார்பதண்ணறிசைமுகத்தலைவனின்றே
மொருவருமொழிந்திராமலொருதனிக்கடவுளோடும்
மவினாவந்துவிண்டோய்பனிவரைமருங்கிறுத்தார். (௩)

தெய்வதவெள்ளமெல்லாந்திரண்டவட்குழீஇயவாற்றால்
வையகந்தெற்குயர்ந்துவடதலைதாழ்ந்ததாக
மையொளிர்மணிமிடற்றுவானவன்கடத்துவந்த
வையனையருகுவாவென்றழைத்தருளுக்களித்தே. (௪)

மாநிலஞ்செம்மைத்தாகமாதவநீதெற்கேகி
மேனிமிர்மலயவெற்பின்மேவுதல்வேண்டுமன்றே
ஞானவில்புலவநாமேனொடிசெலத்தக்கதென்றான்
வானுயர்புகழினானும்வணங்கிவாய்புதைத்துநின்றான். (௫)

திருமறுவணிந்தமார்பன்றிசைமுகன்முதலோர்நிற்பக்
கருணையங்கடலேனாயிற்கடையனேன்றன்பால்வைத்த
வருளினாற்பணித்தவேவலாற்றுவலருளினென்று
விரைமலரடியிறாழ்ந்துவிடைபெறீஇவிரைந்துசென்றான். ()

வேறு.

ஆதாரமெய்ப்பொருளறிந்தசிவயோகி
மாதாரவெம்மூலவடுககொளகண்மார்பன்
றூதாரவுண்டளிகள்சாதாரிபாடுங்
கேதாரமென்றுபுகழ்கேடில்வரைகண்டான். (எ)

வேறு.

அருந்திறற்பிறவிமாவினுவியுண்டுளிககோல்சிந்தும்
பெருஞ்சிலையாகிமுத்திப்பிறைநுதற்றிருமகட்கு
மருங்குநின்றிரட்டுமவெண்சாமரைகளாய்விளங்காநிற்குந்
தரங்கவான்கங்கைசூழ்போர்தனியவிமுத்தங்கண்டான். (அ)

இயலியமொன்றனுமத்தியாறுசூழ்முரண்விழிப்பேர்
வியனகர்வடவெழுத்துமெய்களுணடுவுமீறு
முயிர்களுண்முதலயற்றோடுயிர்த்துமுன்னின்றராமப்
பெயர்நகரொழுவாயானபெரும்பெயர்ப்பதிகள்கண்டான்.

(இதன்பொருள்.) இயல்இயம்ஒன்றன்நாமத்துயாறுசூழ்-அழகுபொருந்திய பலவகைவாத்தியங்களுள் ஓர்வாத்தியத்தின்பெயரையுடையஆற்றினாற்சூழப்பட்ட,-முரண்விழிப்பேர்வியன்நகர்-மாறுபட்டகண்ணின்பெயரைக்கொண்டபெரியபட்டணமும்,—வடவெழுத்துமெய்களுள்-கீர்வாணபாஷையிலுள்ளமுப்பத்தைந்துமெய்களுள்,—நடுவும்ஈறும். (முதற்ககரமுதல்இரண்டாவது தகரம்வரையுமுள்ளமுன்பதினேழுமெய்களும, நான்காவதுதகரமுதல்க்ஷகாரம்வரையுமுள்ள பின்பதினேழு மெய்களுநிற்க) நடுநிற்பதாகியமூன்றாவதுதகரமெய்யும,ஈற்றெழுத்தாகியக்ஷகாரமெய்யும்,--உயிர்களுள்முதல்அயற்றோடுஉயிர்த்து--உயிரெழுத்துக்களுள்முதலெழுத்தாகியஅகாரத்தினதுபக்கத்திருக்கின்றஆகாரவுயிரோடுசேர்ந்து,--முனைநின்றராமப்பெயர்நகர்-முன்னேநிற்கப்பெற்றராமவென்னுமபெயரையுடையபட்டணமும்,—எழுவாய்ஆனபெரும்பெயர்பதிகள்கண்டான்—முதலான கீர்த்திபெற்றஅனேகந்திவ்வியதலங்களை அகத்தியமகாமுனிவர்தரிசித்தனர் என்றவாறு.

ஓர் வாத்திய மென்றது ஈண்டுப் பம்பை யென்னும் வாத்தியம; அப்பெயர்கொண்ட யாறு பம்மையாறு: முரண் என்றது விரூபம், விழியென்றது அக்ஷம்; இப்பெயர் கொண்டபுரம் விருபாக்ஷபுரம்: எனவே, பம்மையாற்றினாற் சூழப்பட்ட விரூபாக்ஷபுரமெனப் பொருள்கொள்க. விரூபாக்ஷம் மேனோக்கின்கண்.

வடவெழுத்துமெய்களுள் நடுநிற்பதாகிய தகர வொற்றும் ஈற்றெழுத்தாகிய க்ஷகரவொற்றும் ஆகாரவுயிருடன் சேர்ந்து முன்னே நிற்கப்பெற்ற ராமவென்னும பெயரையுடைய நகரென வே, தாக்ஷாராமபுரமெனப் பொருளுரைத்துக் கொள்க. (௯)

தனதுயர்முடியைக்கண்டோர்தாமறைமுடியைக்கண்ட,
வினையிலர்பெறுமபேறெய்தவேழம்பாய்தேத்திரல்கண்,
டனையதற்கொத்ததிங்களஞ்சுபுநடக்கும்வெற்பாய்ச்,
சினவிடையுயர்த்தோற்றுங்குஞ்சிலாதரன்புதல்வற்கண்டான்.

அறக்கடலிறைவன்றங்குமகனகர்பலவுங்கண்டு,
மறப்படைமறலியாசைவருமுனிக்கெதிர்தோன்றிற்றாற்
பிறப்புவன்றொடரறத்துப்பெறலருங்கதியைக்கண்டோர்,
பெறத்தருதெனதுவெள்ளிப்பெருவரைக்குமிதானே. (௧௧)

காண்டலுந்தொழுதிறைஞ்சிக்கண்ணெளிசொரியமெய்யி
லீண்டியமயிர்பொடிப்பவேத்துபுவடமீன்வென்ற
மாண்டகுகடவுட்கற்பின்மனையொடுகயிலைக்குன்றின்
சேண்டிகழ்சிறப்புக்கூறுத்திருநகரெல்லைபுக்கான். (௧௨)

புக்கவனுப்பாலோடும்புனிற்றிளங்கன்றுபோலச்
செக்கரஞ்சடையினான்றன்றிருமுன்னர்விரைவினெய்தி
நெக்குநெஞ்சுருகக்கண்கணீரறாதொழுகவுச்சிக்
கைக்கமலங்கள்கூப்பிக்கரணங்களடங்கிநின்றான். (௧௩)

நெடும்பொழுதுடறம்பித்துநின்றுபின்னவசநீங்கிக்
கடுங்கதிராழியேந்துங்கரியவன்முதலோர்மௌலி
யிடைந்தொளிர்மணித்தழும்புவிளங்கியகழற்தாற்றெய்வ
மடங்கலைத்தழும்பவழுத்தியதொடங்கினனே. (௧௪)

இச்செய்யுள்-க-தோத்திரம்.
அம்போதரங்கவொத்தாழிசைக்கலிப்பா.

உலகெலாமபடைத்துக்காத்தொழித்துமறைத்தருள்செய்யு
மலகிலாத்திருவிளையாட்டாடுவான்குறிகுணமற
நிலத்துநிலையதுநிற்பவீறிலருளுருவெடுத்துக
கொலைகெழுவேலரிநெடுங்கட்குமுதவாய்க்குவிமுலையம
புலியனையமுகஞானப்பூங்கோதையொடுகயிலை
மலையில்வீற்றிருந்தருளுமதிமுகிழீர்ப்பெருஞ்சடையோய்.

அலங்குளையபரிமானேவமுதனைபதிருமொழியோ
விலங்குபுகழ்பலவுமெடுத்தேத்துமிகல்வந்திகரோ
கலங்கொளருமறைநான்குநாடரியநிலையாய்கசே.

தரியலராருயிருண்ணுந்தனிக்கணையோகூர்ங்கோட்டு
வரையனையமழவிடையோமலர்சாத்துமடியானே
விரிகதிர்மாயணிவண்ணன்வியனுலகமுடையாயக்கே.

சுடர்விழியோவெழிலுடம்போதூச்சிறையோதிமமூர்தத
கடிமலரோன்செலுத்துநிலக்கண்ணகன்றேருருளேயோ
படரொளியாயிரங்கதிரோன்பல்லுயிரும்படைத்தாய்கசே.

வெருவருங்கூற்றம்வீழ்தரச்சிறிது
விரனிமிர்ந்தன்றுநின்மென்மலர்த்திருடி.
முரணினரரணமூன்றும்வெந்தவிய
வெரிதழலுமிழ்ந்தன்றிறைவநினனிளநகை.

கனல்படவிழித்துக்காமற்காய்ந்தனை,
மனைவிவேண்டலின்மறித்தவற்றந்தனை,
மருவரைபெயர்த்தவரக்கனைநெரித்தனை,
புரிநரம்பின்னிசைபுகன்றவற்கருளினை,
அழித்தனைசிறுவிதியாக, மசைத்தனைபுடையெனமாக,
முரித்தனைபுகர்முகநாக, முயர்த்தனைமழவிடைமேகம.

புண்ணியமூர்த்தியை, புகலருஞ்சீர்த்தியை,
யெண்ணருஞ்சிறப்பினை, யில்லாப்பிறப்பினை,
யவாவிலாமனத்தினை, யடற்கரிவனததினை,
தவாத்திருவருளினை, தலைமறைப்பொருளினை-எனவாங்கு,
அரும்பெறலொருவநின்றிருந்தடிவணங்குது
மைமபுலவிலக்குவெம்படருறுத்து
மானுப்பிறவிக்கானங்கடந்து
கருதருமின்பமுத்திப்
பொருவின்மாநகரம்புகுதரற்பொருட்டே. (கரு)

வேறு

இன்னணநாகலிங்கமேத்தியபின்னராலின்
மன்னியகடவுட்போற்றிவாரணமுகத்தோற்றாழ்ந்து
பன்னிருதடந்தோட்சாமிபனிமலரடிபழிச்சி
யன்னைஞானப்பூங்கோதையடிபணீஇவலம்வந்தானால். (௧௬)

பலமுறைவலஞ்செய்தையற்பணிந்துபின்னரிதினீங்கி
வல்லிகெழுமிடற்காய்ந்தவருமுலைபணைநகுவாழு
மலைமிசையேறியன்னாண்மணியரிச்சிலம்பாற்று
மிலவிதழெழில்கடந்தவிணையடிதொழுதுமீண்டான். (௧௭)

அவ்வயின்விளங்கித்தோன்றுமதிசயம்பலவுங்கண்டு
செவ்வியமனததன்றெண்ணீர்த்திருநதியினமைகாணாஉ
இவ்வயினதியொன்றின்மைகுறையெனவெண்ணியாமோர்
கவ்வைகொளிருநீர்யாறுகடிதிவட்டருதுமென்று. (௧௮)

ஐந்தவித்தாண்டுவைகுமருந்தவமுனிவர்பாற்போய்
வெந்துயாப்பிறவிகொன்றமெய்யுணரடிகள்யாறென்
றிந்நதற்றலத்தழைப்பவெனக்கருளுதியொன்றன்னார்
தநதமுற்றருள்பூண்டுள்ளந்தடாநதிமுயற்சியுந்த. (௧௯)

ஐபதென்கயிலைநீங்கியதற்குநான்கியோசனைத்தில்
வெய்யவாணிருதிதிகில்விளங்கொருபொருப்பிலேறிச்
செய்யதாணுவின்மனத்தைச்சிக்கயாதனைந்துஞ்செற்று
மெய்தசைகெடவூண்யாதுமவிட்டருநோன்புழநதான். (௨௦)

முல்லைசான்மனையுலோபாமுத்திரையருகுநீங்கா
தெல்லியும்பகலுநின்றேயேற்றனபணிகள்செய்ய
நல்லியற்புலவர்கோமானதிபெறுதவமுழந்து
செல்லுநாளுள்விதிப்போன்றிருகோட்டுதளிற்சென்றான். (௨௧

இதுமுதல்-௰௨-செய்யுள்.

இளவேனிற்பருவம், முதுவேனிற்பருவம்.

நனந்தலையுலகமெல்லாநலிபனிப்பகையிரிந்து
பொனங்குவட்டிமயத்தேறப்பொருந்துதன்றுணைவனாய
வனங்களேளாக்கமெய்தவஞ்சிறைக்குயிற்பாண்வாழ
மனங்கவர்வேனில்வேந்துமாநிலத்திறுத்ததன்றே. (௨௨)

முள்ளரையுருக்குமந்திமுளையிளந்திங்கள்காட்டுங்
கள்ளகமுகிழ்ப்பலாசுங்கடிமலரவிழ்ந்ததோற்றந்
தள்ளவில்சிறப்பின்வேனிறண்பணிப்பகையிருந்த
வொள்ளெழினகரமெல்லாமொருங்கெரியூட்டிற்றொக்கும். (உ௩

மருமலர்வாளிவேந்தன்வருமுலையரித்தடங்கட்
டிருநுதலணங்கோடாடத்தென்றலந்தூதன்முன்னி
விரைமலர்த்துணர்களானுமெல்லிளந்தளிர்களானும
பொருகடல்வரைப்பினுள்ளபொழிலெலாமணிவித்தானல். (

மாதர்மென்பொதும்பரெல்லாமணவணிமகளிரொத்த
காதலங்கொழுநர்தம்மைக்கலந்தமாமதிமுகத்துப்
போதரிநெடுங்கணல்லார்பூஞ்சிறைக்குயில்களொத்தார்
கோதையர்துணைதுறந்தார்மடமயிற்குழாத்தையொத்தார். (உ௫)

இங்நிலவரைப்பினுள்ளோர்யாவர்க்குங்கேள்வியின்பந்
தன்றெனபிறந்தவந்சீந்தமிழ்கொடுத்தாங்குவிண்ணோர்
பொன்னகரணவுகோட்டுப்பொதியமீன்குழவித்தென்றன்
மன்னியவுயிர்கட்கூற்றின்வருமின்பமவிளைத்ததன்றே. (உ௬)

மாந்தளிர்க்கவசம்புக்குமணங்கமழ்கைதையங்கோட்
டேந்தெழிலுடைவாள்வீக்கியீர்ம்மலர்க்கணைபெய்பிண்டிப்
பூந்தளிராவந்தாங்கிப்பொருகழைச்சிலையெடுத்துச
சேந்தவாய்க்கிளிமான்பூண்டதென்றலந்திருத்தேரேறி. (உ௭)

கருங்குயிற்றொழுதியென்னுங்காகளமிரங்கவண்டு
சுரும்புதேன்ஞிமிறென்றெண்ணுந்தொலைவிறற்படையுஞ்சூழ
வருந்துணைவசந்தன்றன்னோடனங்கவேடாதுநண்பேள்
விரிந்திருவிசும்புபோர்ப்பவிரகர்மேற்படையெழுந்தான். ()

இன்னிலவேனில்செல்லவிருங்கடல்சுவறவிண்டோய்
சென்னியங்குன்றமெல்லாந்திசைமுகமழற்றச்செங்கேழ்ப்
பன்னிருசுடருமொன்றாய்ப்பகற்கதிர்பரப்பியாங்கு
மன்னுயிர்த்தொகைவெதும்பவந்ததுமுதியவேனில். (உ௯)

உருகெழுகாலச்செந்தீயுருத்திரன்றலையெடுத்து
வெருவரவிழித்துநோக்கவெந்தழல்கொழுந்துவிட்டுப்
பரவைமாநிலத்தில்வந்துபற்றியதென்னவெய்யோ
னெரிபடுகதிர்பரப்பவிருநிலங்கொதித்ததன்றே. (௩0)

வெந்தழனிலத்துவெண்டேர்மென்புனலெனமயங்க
விந்திரசாலஞ்செய்ததெறிவளிமாமுந்திய
நந்தலில்பெருஞ்சிறப்புநல்குகண்ணோட்டமில்லாச்
சிந்தையர்கடுஞ்சொல்லென்னத்தீமுகந்திறைத்தனரே. (௫௧)

நீடழல்வெஞ்சுரத்துநீரின்றிநாவுலர்ந்து
வாடுபுநிழலபெறாதுவருந்துபுதிரியுமான்கள்
கோடியகோலனாகிக்குடிகெடவலைக்குங்கல்லார்க்
கூடியவறனில்வேந்தன்குடைபெறாக்குடிகளொத்த. (௫௨)

நெடுநெறிமரங்களெல்லாநீணிதியோடுசுற்றத்
தொடர்புடையவர்போன்மக்கட்டொகுதியாற்சூழப்பட்ட
தொடுகழல்கிழிக்குங்கூர்ங்கற்சுடுபரலொடுவிராய
வடுதழற்சுரங்களெல்லாமாள்வழக்கற்றவன்றே. (௫௩)

வேறு.

இனையவாயவிருவகைவேனிலு
மனல்செய்நாள்களினாரழலைந்தினுட்
புனலெனுஞ்சொலுமபோக்கித்தளர்விலா
முனிவரோறுமுழுத்தவமாற்றினான. (௫௪)

வேறு,

இதுமுதல்-௰௧-செய்யுள் கார்ப்பருவம். கூதிர்ப்பருவம்.

குயினெலாமன்னமென்னக்குழாகடனாடிச்சென்று
வயினிருபுடையும்விம்மவாய்மடுத்துண்டுதோகை
மயில்கள்போற்குன்றநாடிவந்துநீள்சிமயமுற்றி
வியனிருவிசும்பெழுந்துவிரிகடலுமிழ்ந்தமனே. (௫௫)

அருவரைக்குலங்களெல்லாமருவியந்தும்பைசூடிக்
கருவிமாமழைத்தோலேந்திக்கடுமின்வாள்விதிர்த்துத்தங்கள்
விரிசிறையறவெறிந்தவிண்ணவன்றன்னோடேற்றுப்
பொருதரமுயலவன்னான்பூஞ்சிலைவளைத்தானன்றே. (௫௬)

தடங்கடல்குறையவுண்டதழங்குரற்கொண்டல்வான
மடங்கலுங்கவிந்துவிண்டோயடுக்ககல்கள்புதையநின்று [யோன்
குடங்கொடுசொரிவதென்னக்குளங்கள்கோடுடையவெய்
சுடுங்கதிருலரம்வேட்பச்சோவெனச்சொரிந்ததன்றே. (௫௭)

கொடிநுடங்கொளிசெய்மின்னுக்கூத்தியர்வாளரங்கத்
திடிமுழாமுழக்கம்விம்மவெழில்படவாடியாடிப்
படுகடல்குறையவுண்டுபொய்புயலெழினியுள்ளாக்
கடிதுபுக்கொளித்ததன்மௌவலகணடிளமுறுவல்பூத்த. (௩௮)

கருமுகிற்பட்டுடுத்துக்கடுக்கைமாமலர்ப்பொன்பூண்டு
குருதிமெய்க்கோபச்செய்யகுருமணியணிந்துமுல்லைத்
திருநகைக்காந்தளங்கைத்திமபுனற்குமிழிக்கொங்கைப்
பொருவினற்கார்மடந்தைபுவிக்கொருசெவிலியானாள். (௩௯)

வரைமிசைமேகம்போலமலைகண்மேற்றூமஞ்சூழ்ந்த
வருவியங்குன்றமென்னவானைகணனைந்துநின்ற
பரிதியம்பறவைபோலப்பற்றுடைத்துணைபிரிந்த
குருமலர்நெடுங்கணல்லார்குவிமுலைசுகமிழந்த. (௪௰)

வேறு.

சீதநுண்டுளியெனுந்தீயதண்டமும்
பாதகவடந்தைவன்பாசமுங்கொடு
காதலந்துணையொரீஇக்கலங்குவோர்கண்மேற்
கூதிரென்றொருபெயர்க்கூற்றிறுத்ததே. (௪௧)

வருமுலைமகளிரும்வரைகொண்மார்பரும்
பிரிவெனவுரைத்தற்கும்பெரிதுமுள்ளஞ்சிப்
புரைபடாமுயக்கொடுபொழுதம்போக்கினார்
விரிசிறையன்றிலின்மிதுனமென்னவே. (௪௨)

உடலலைகுளிரினுக்குடைந்தவில்லவர்
தடவினுணெருப்பினைத்தணதலஞ்சினார்
கடவுளர்பசிப்பிணிகளையுமவேள்வியிற்
சுடரழல்பிரிகலாத்தொழுகுலத்தர்போல். (௪௩)

தண்டையஞ்சீறடித்தருணமைந்தரும்
வெண்டயிர்வெணணைமோர்வெறுத்துவேட்டன
ருண்டொறும்வெய்யெனவுணவுநீரிடங்
கொண்டனவுயிர்களுங்குளிர்க்குடைந்தவே. (௪௪)

எரிசுடர்நெருப்பைநீரென்னவேட்டனர்
தருகுளிர்நீரினைத்தழலினஞ்சினா
ரிருசெவிகளுந்துகிலிறுகச்சுற்றுபு
கிரணிரைமறைபடமெய்ப்பைபுக்கனர். (௪௫)

வேறு.

இன்னவாகியகாலமிரண்டினு
நன்னர்நீழனளிர்சுனையுட்புகா
மன்னுமாதவன்வாயளவும்புன
றுன்னநின்றுதுளங்கலனேற்றனன். (௪௬)

வேறு.

இதுமுதல்-௫-செய்யுள் முன்பனிப்பருவம், பின்பனிப்பருவம்

திருமலர்முதலியதிகைப்பப்புன்புலம்
வெருவனபயிர்சிலமகிழவந்தன
விருபனியிருதுவுமயாவர்யாவர்க்கு
,மொருநிகர்நடையினருலகிற்றேரினே. (௪௭)

கண்ணகனுலகெலாங்கவைஇயதண்பனி
விண்ணுபர்வரைகளும்வேலைஞாலமு
மண்ணணிடிமயமுமதனைச்சூழ்தரு
மண்ணுமாயினவெனமருளச்செய்ததே. (௪௮)

வளர்பசும்புற்செறிவயின்றெறும்பனித்
துளிசுடரிளங்கதிர்தொடவிளங்குவ
வொளிர்மரகதததகடுறவழுத்திய
நளிகொளசெமமணிகளைநகுதல்செய்யுமே. (௪௯)

வேறு.

இவ்வகையபனிப்பருவமிரண்டினுந்தண்பனிக்குளிர்மெய்
வவ்வுபொழுதலைபுரட்டுமவானபுனலினின்றுமெல்லின்
வெவ்வெயில்கூரமயத்துவெந்தழலினிடைநின்றுஞ் [ம்
செவ்வியமெய்ப்பொருளுணாந்தோன்றிருந்தியமாதவம்புரிந்தா

வேறு.

இன்னவாறருந்தவஞ்செயவிந்திரன்முதலோ
ரன்னதோமுனிகருத்தெனத்தெருமரவெய்தி
யன்னவூர்தியையடைந்தனரவனவரோடுஞ்
சென்னிவான்றொடுகையிலைமால்வரையிடஞ்சேர்ந்தான். (௫௧)

நந்திவாணவன்றாள்பெறீஇக்கோயிலினடவா
வந்திவானிறத்தண்ணறன்பேரவையணுகிச்
சந்தமாமலர்த்திருவடிபலமுறைதாழ்ந்து
முந்துமாரணமொழிகளாற்பழிச்சுதன்முடித்தே. (௫௨)

ஐயவென்கொலோகருதியதினைத்தெனவறியேன்
செய்யவார்சடைக்குறுமுனிநெடும்பகல்செல்ல
வெய்யநோன்புசெய்கின்றனன்மழைமதர்வேற்கட்
டையல்பாகமற்றவற்கருளெனவுரைதந்தான். (௫௩)

தோடலர்ந்ததாமரையினோன்சொல்லுதல்கேட்டுக்
கோடல்வெண்பிறைக்கண்ணியோன்கூறுமற்றொன்று
நாடினானலனகத்தியனமதுதென்கயிலைக்
கோடுநீரநதிவேண்டினனருந்தவமுழக்கும் (௫௪)

வேறு.

விண்பயில்கடவுட்கங்கைவிடுக்குதுமவன்பானீபோய்க்
கண்களிகொள்ளநின்றுகருதியாங்கதனையீதி
தண்கமலததோயென்றுசாற்றினான்விடைகொள்வேதா
வண்சிறையன்னமூர்ந்துவந்தனன்முனிமுன்னினரூன. (௫௫)

நிற்றலுமெழுந்திறைஞ்சிநீள்சடைமுனிவனேத்தப்
பொற்றடமலரினானீபுகல்பொருளுரைத்தியென்ன
விற்றிரைநதியொன்றைபவேண்டினன்கயிலைக்கென்றான்
சொற்றளிரியறன்கேள்வன்சுடர்பயில்விசும்பைப்பார்த்தான். ()

பொலநகர்முனிதவத்துப்பொங்கழல்சுடக்கரைந்து
மலைமிசையொழுகிற்றென்னமணிமிடற்றிறைவன்சென்னி
யலைபுனலிதழிப்பொற்றாதளைந்திழிந்தென்னப்பொன்மை
குலவியநீர்விண்ணின்றுகுன்றின்மேற்குதித்ததாங்கே (௫௭)

ஒலிகெழுநீத்தங்கண்டவுறுதவக்கிழவன்பன்னாண்
மலடிருந்தரிதுநோற்றுமணிமகப்பெற்றதாய்போ
லலகில்பேருவகையானானதற்கயன்பொன்மையோடு
கலியுடைமையிற்பேர்பொன்முகரியெனவுரைத்துப்போனான்.

மலைபிளந்தகிறேக்காரம்வழைகழைதிலகம்வேங்கை
பலவுசண்பகமாரஞ்சேப்பனைமுதலியபெயர்த்துக்
கொலைகெழுவிலங்கினீட்டங்கொன்றுபன்மணிவரன்றி
யொலிபடவிழிந்துநீத்தமொழுகியதிருநிலத்தே. (௯௯)

வேறு.

மன்றன்மெய்ப்பொருள்புணர்மனத்தனேற்றலி
னன்றுதொட்டவ்வனையகத்தியாசல
மென்னெருபெரும்பெயரெய்திற்றென்பவாற்
குன்றுறழ்புகர்முகக்கொலைவல்யானையோய் (சுO)

வேறு. இதுமுதல்-௩-செய்யுள் நதி சமுத்திரசங்கமமாதல்.

துடிவயிர்தொண்டகம்வேறுகேணைவரிவில்லாவங்
கடியுடைப்பார்வைப்பன்மாகளிற்றுவெண்மருப்புலகைகை
யிடிபடுநறுங்காழாரத்தெழிலுறன்முதலவெளவி
வடிமுனைப்பகழிவேடர்வாழிடமழித்ததன்றே. (சுக)

அரிதொருவகையினுய்ந்தவாய்ச்சியர்சுலவிநின்று
விரிவிளக்காந்தளங்கைவருமுலைபுடைத்திரங்க
வெருமலிமறுகினண்டரிடம்படுமணிமிடற்று
னிரையொடுங்கவர்ந்துகாட்டுநிலமெலாம்பரந்ததன்றே. (சுஉ)

விரிதலைநிலங்கடந்தோன்வேங்கடத்தருகடைந்து
பரசுராமேச்சுரத்தின்பாலடைந்தெழிற்காளத்தித
திருமகட்காரமென்னச்சிறந்துநீத்திசைதிரும்பிப்
பொருவிலோங்காரமூதூர்புகுந்துபோய்க்கடல்புக்கன்றே. ()

வேறு

இதுமுதல்-எ-செய்யுள் அகத்தியமுனிவனை அங்குள்ள
முனிவர்கள் புகழ்தல்.

குறுங்குடமுனிவரன்குன்றிழிந்துநீள
சுறமகலைமாநதிக்கரையிலணுறன
சிறந்தநல்லுருவமாஞ்சிவலிங்கமபல
நிறைந்தபேரன்போடுநெறியிற்றாபித்தான். (சுச)

வீழ்துணையொடுநதிவேந்தின்றாயநீர்
மூழ்குபுகயிலையின்முக்கணனடி
தாழ்பவனொருசிலாதலத்திருந்தனன்
சூழ்சடைமுனிவரர்துவன்றியேதரு ஈர். (சுரு)

ஐந்தழனடுவணின்றரிதுநோற்றிவட்
சிந்தருமபிறவிநோய்தெறுமருந்துநீ
தந்தனையுய்ந்தனந்தமியமாதலா
லெந்தைநின்னருளினுக்கெல்லையுண்டுகொல். (சுசு)

இருசுடர்வழக்கறவெழுந்தவிந்தமாங்
கருவளாபுழுதிமேற்கழலினுழ்த்தினை
முரிதிரைப்பெருங்கடன்முழுதுமுண்டனை
பெருமநின்னுற்றல்யாம்பேசவல்லமோ. (௬௭)

கண்ணுதறனகருந்தன்கணுதிபர்கருமற்
றெண்ணரும்யாவர்க்குமிணையென்றுன்கணே
மண்ணிலைநிறுத்துதல்வைத்திட்டானெனி
லண்ணனின்பெருமையாமளக்கற்பாலமோ. (௬௮)

கனவிலுநின்னலாற்கைதொழாதுநின்
னினைவினிலொழுகுமிந்நிகரில்கற்பினு
டனைமனையாப்பெற்றதாவில்சீர்த்தியோய்
மனையறநினைதலானமற்றொன்றுண்டுகொல். (௬௯)

இற்றைநாள்வரையிவணிருந்தநன்மையாற்
பெற்றனங்காண்டரப்பெருமநின்னடி
யுற்றனமுடம்பினுலுறுதியென்றனர்
சொற்றமிழ்முனியவர்த்துதித்தன்மேயினுன் (௭௰)

இதுமுதல்-௩-செய்யுள் அகத்தியர் முனிவரைப்புகழ்தல்.

மறைமுடிப்பொருளதுவரம்புகண்டநல்
லறிவுடையடிகளும்மருளினன்றுகொல்
பெறலருநதியிதுபெற்றதன்றெனிற்
சிறியனேறகிதுபெறுதிறமுமுண்டுகோல். (௭௧)

முடிச்சடைமுனிவிர்நீர்முன்னினுமகொரு
கடிப்பகையாயினுங்கடவுட்குன்றமா
மடுக்கலுமையவியாகுமனனறும
மிடத்தடைந்தரியனுமிறப்பமேம்பட்டேன். (௭௨)

கொன்றையஞ்சடையருட்குன்றந்தெய்வமாத்
தென்றிருக்கயிலைவாழ்தேயமாப்பெற்ற
மின்றிகழ்சடையிர்நுமமேன்மைபல்லுகஞ்
சென்றிட்வேத்தினுந்தீர்தற்பாலதோ. (௭௩)

இதுமுதல்-௫-செய்யுள் அகத்தியர் நதியின் பெருமை கூறல்.

ஏனவவர்ப்புகழ்ந்துபினிந்தமாநதிப்
புனலினுட்படிந்தவர்புனிதமுத்தியங்
கனைகடலழுந்துவர்கண்ணுதற்பிரான்
றனதருளொழுக்கமேதரங்கமாநதி (௭௪)

பரம்பொருள்யோகியைப்பசுவையீருயிர்க்
கருங்குழன்மகளிரைக்கடவுளேற்றினைப்
பெருங்கொலைபுரிந்தவரேனும்பேணியிவ
விருமபுனற்றோய்வரேலிருப்பர்தேவராய். (௭௫)

சிறந்தவிந்நதித்துறைசென்றுமூழ்குந
ரிறந்தபிற்றலையினீரேற்றங்கொளபவிப்
பிரங்குநீர்தோய்ந்தபுட்பெறுமெல்லோதிம
மறங்கெழுகலுழனும்வாகனங்களே. (௭௬)

வேறு.

தன்னிடைமீன்களைத்தலையகன்றவான்
மன்னுமீனாகுமிவ்வயங்குமாநதி
நன்னர்நீரவிடாதுதோய்நலமபெற்றீர்கணீ
ரன்னதுபாவியேனடைந்திலேனென்றான் (௭௭)

இன்னணமதன்சிறப்பெடுத்துக்கூறியம்
மின்னுறழ்சடையாபால்விடைபெற்றாரமு
தன்னதீநதமிழ்வளரடுக்கலெய்தினான்
கன்னன்மென்மொழியொடுகலசயோனியே. (௭௮)

ஆடகமுகரிதானணவப்பெயர்
நீடியவழுக்கறநீக்குநீரதாய்ப்
பாடிமிழ்பனிக்கடற்பரவைமாநிலத்
தோடைமாகளிறறினாயொழுகுமென்பவே. (௭௯)

கடவுணற்பதிகளுட்களிற்றுக்காடென
வுடைதிரைக்கடனிலத்தொழுகும்யாற்றினுண்
முடிவில்சீர்க்காஞ்சனமுகரிமிக்கதா
லடையலர்த்தேய்த்தகூரலங்கல்வேலினாய். (௮௦)

இதுமுதல்-௰க-செய்யுள் நதியின் வருணனை.

வேழவெண் மருப்பாதியபுறப்பொருண் மேவிக்
கேழ்கொடாமரைமுதலியவகப்பொருள்கெழுமித்
தாழ்வில்சீர்புணர்நதின்ஞெலிபடநடைதந்து
வாழிநாவலன்செய்யுளிற்றிகழுமம்யாறே. (௮க)

தரளம்பொன்மணிசந்தனமலரிவைதாங்கி
வரைநறுங்கடல்வயிற்படர்கலெவிசைவானீர்
மெரிதுமபொற்புறவணிந்துதாம்பிறந்துழிநின்று
மருவுங்காதலர்பாற்புகுமகளிரைமானும். (௮உ)

சவரிவெண்மயிர்சுமத்தலினெறிநிரைக்கங்கை
யவிழ்நறுந்துணரசோகலர்விரிதலினரவத்
தவழ்பெருந்திரைச்சோணைமென்பீலிகடலாற்
குவலயமபுகழ்யமுனையாதமொழுகுமக்குளிர்நீர். (௮௩)

திரைகொண்மெல்லுருவளைந்துதன்வாய்நுரைசிந்திப்
பெரிதலைந்திருமுதலையும்வயின்வயிற்பெருக்கி
வரவுகண்டவர்மிகநகமலர்தலையுலகிற்
பொருவில்பொன்முகரிப்பெயர்முதியவள்போந்தாள். (௮௪)

செய்யகுங்குமத்தான்முலைநிலமெழில்செய்து
வெய்யநித்திலததோடிருமருங்கினுமிளிர
வையபொற்குருகிரங்கமாதரங்கங்களசையத்
தையலாடகமுகரிதானடக்குமித்தலத்து (௮௫)

நிறையுடைப்பொலமுகரிதான்செலவினினீங்கா
துறுமுவர்ப்பொடுசிலைத்தலைதன்பதியுடனே
றிறைவெறுப்புமின்றொழுகுமானிலைபெயாவில்லாச்
செறிகுலத்துதித்தார்க்கதுபுதுமையோதெரியின். (௮௬)

முதிர்கலைப்பெருமதியவெண்குடையுடைமுடியிற்
றதைபசுந்தழைவேய்க்கொடிதழுங்கும்வெள்ளருவிப்
புதியநீள்பெருஞ்சாமரையகத்தியப்பொருப்பாஞ்
சிதைவிறேர்க்கொருவடமெனத்திகழும்பொன்முகரி (௮௭)

தத்துவங்கடந்தொளிர்கின்றமுக்கணன்றன்னே
டொத்தசெந்தமிழ்முனிவரன்பறபகலுழந்த
மெய்ததவந்தரவந்தவிவ்வாற்றொடோரவேந்த
னுற்றநோன்பினட்டந்ததோர்கங்கையோவொக்கும். (௮௮)

குடதிசைக்கடலுடைத்தொருவழிக்கொடுகுணது
கடல்வயிற்புகவெழுந்தனவெழுந்தவிக்கடுநீ
ருடனெருதந்தனுண்டஞ்செவியொழுகியநீருங்
கொடிகவிழ்ந்தசெந்நீருமோர்கர்ப்பனகூறில் (அகூ

இதுமுதல் ௩-செய்யுள் இந்நதியின் மகத்துவம்.

இடனகன்றவிவ்வாறுதன்கட்படாவிறந்த
முடிவில்வெஞ்சினக்குஞ்சரமுதலியவற்றி
னுடலைவெண்டிரைக்கருங்கடலுய்த்துமன்னுயிரைக்
கடவுள்வெள்ளியங்குன்றின்மேலேற்றிடுங்கடிது (கூ0)

உலகிலெங்கணுமில்லதோரதிசயமொன்றித்
தலைமைகொண்டபொன்முகரியுட்டாழ்ந்தவர்யாருந்
தொலைவிறன்பவங்கள்பலதருஞ்சூழ்வினைப்பிறப்பா
மலைநெடுங்கடற்கரைமிசையேறுவரன்றே. (கூக)

இன்னவாறுபொன்முகரியின்சிறப்பினையிசைத்துக்
கன்னல்வாசிலைமதற்றெறுகனல்விழிகரந்தோ
னென்னலாதமகத்துவீழ்விலயேற்வயவேலோய்
மனனுதீர்தமிதனறியுமுள மெனவகுப்பான். (கூஉ)

வேறு.

இதுமுதல்-௩-செய்யுள் முன்னுள்ள தீர்த்தவிசேடம்.

இருவினைமலதொலைக்குமிந்திரதீர்த்தம்பாவ
மொவடர்மயூரதீர்த்தமாரஞர்ப்பிறவியென்னு
முருகெழுபரந்தீயூட்டுருத்திரதீர்த்தமபேழ்வாய்
வெருவருதழற்கட்கூற்றமவெல்லுமார்க்கண்டதீர்த்தம். (கூ௩)

அரகரதீர்த்தம்யாருமவாவுமோகினிதீர்த்தம்வெண்
டிரையெறிசருமாகாளதீர்த்தமென்றிவைமுன்னாய
பரமபுண்ணியதீர்த்தங்கள்பலபடிந்தவரைவிண்ணோ
ரிறைதொழவிருத்தல்செய்துநிலவுமாற்புலவுவேலோய். (கூ௪)

இனையதீர்த்தங்கடம்மிலீசையங்கலுழிதன்னிற்
கனலியைமதியைப்பாம்புகவருநாணமுதலாயுள்ள
தினவிசேடத்தின்மூழ்கல்செய்தவர்பெறுபவாலந்
தனலிடைநெடுநாணேற்றுமடைதரப்படாதவின்பம். (கூ௫)

என்றுபொன்முகரியாற்றினியல்பொடுமெற்றும்ள்ள
மன்றன்மாமலர்த்தீர்த்தங்கள்வகுத்தனனிறைவன்கூற
வென்றிவேற்குரிசிலுள்ளமிகமகிழ்ந்தையவின்னு
மொன்றுநன்கதைதொழுமபற்குரைத்தருளென்னத்தாழ்தான்.

வேறு.

தீதில்பொன்முகரியின்செய்திகூறினும்
வேதியன்கதையினிவிளம்பலுற்றனம்
யாதவமனமர்ந்தினிதுகேளென
மாதவவடிவருள்வள்ளல்கூறுவான். (சுஎ)

பொன்முகரிச்சருக்கமுற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம்-உஎஅ.

நான்முகசசருக்கம்.

இதுமுதல்-ச-செய்யுள் பிரமன் அரசுசெய்தல்

உலகெலாம்படைக்கும்புததேளொருபகற்றனுதுலோகத
திலகொளிவிரிக்குஞ்செமபொனெரிமணிகோயிலுள்ளா
லலர்தருமாயிரந்தோட்டாடகமலர்ப்பொகுட்டிற்
பலர்புகழ்நாரதாதிப்டிமத்தர்மருங்குசூழ. (க)

அடல்கெழுகுலிசவைவாளாயிரக்கண்ணன்மூன்றுங்
கடவுளிருமருங்குங்கைகட்டிநின்றுதுநிற்ப
வடிவுடையியக்கர்விஞ்சைமன்னரீரிருகூற்றும்பர்
சுடர்மணியுரகர்சித்தர்சுற்றினர்நெருங்கிநிற்ப (உ)

எழிசையுருக்கொண்டன்னவெழில்கொள்கந்தருவவேந்தர்
யாழிசையமுதமூற்றவீர்க்கிடைபுகாதகொங்கைத்
தாழிருங்கூந்தற்செவ்வாய்த்தளிரியன்மகளிர்தீம்பா
லாழிவெண்டிரைமருட்டிமெலங்குவெண்கவரிவீச. (௩)

மின்னுறழ்பொற்பிரம்புவிளங்கியகையர்முன்னின்
றின்னரென்றுரைத்துக்காட்டவிறைஞ்சல்செய்குநர்க்காணுத்
தன்னருளவரவர்க்குத்தக்கவாறீந்துநான்கு
சென்னியம்பொற்குன்றென்னச்சிறந்தினிதரசிருந்தான். (ச)

இது முதல்-உ-செய்யுள் சரஸ்வதி தன்னுபகனைச் சார்தல்
அவ்வலமயதனிஞர்க்குமலைவிரிகடற்பிறந்த
திவ்வியவமுதூர்திங்கட்செல்வனொண்கலையுங்கூடி
யெவ்வமிலுருக்கொண்டன்னவெழில்கனிந்தொழுகுமேனிக்
கொவ்வையங்கனிவாய்வாட்கட்குவிமுலைப்பனுவலாட்டி: (ஞ)

இழையிளவெயிலெறிப்பவிணையடிக்கலன்களார்ப்ப
மழைவளமைம்பாற்செய்யவாயரமகளிர்சூழ
விழைதருகணவனூரதிவெள்குமென்னடையால்வந்து
கொழுநனேடிருந்தாள்செமபொற்குருமலர்த்தவிசினமீதே.(சு)

இதுமுதல்-உ-செய்யுள் பிரமன் தன்கருத்தறிவித்தல்.

இருந்தவளவயவத்தினெழினலங்கண்களார
வருந்திநெஞ்சடங்காக்காதற்கனைகடலுறவழுந்தி
மருங்குநினறவளையெல்லாம்வல்விரைந்தொருங்குநீக்கிக்
கருங்குழல்வெள்ளைமேனிக்கலைமகட்கீனறுரைப்பான். (எ)

எனதுநாவமுதேநின்மேலெழுபெருவேட்கைதீர்த்த
லுனதருவொன்றின்முற்றுதுயிருடையோவமேசெங்
கனியிதழன்னமேயெனகணயணிப்பாவாய்பூவாய்
வனமுலைமயிலேநூறுவயநகுருகொள்ளாயென்றான். (அ)

சரஸ்வதி நாயன ஏண்ணமுடிதல்.

பாமகள்கணவன்வேட்டபடிவெழுகினறேனென்னத்
தாமரைமலாமுகததுததளிரியலபொற்குன்றன்ன
மார்முலைபரிததடங்கணமழையொடுமுரணுமைம்பால்
வாயமேகலையணங்கு டிவொருநூறெடுத்தாள். (கூ)

இதுமுதல்-ம க-செய்யுள் பிரமன் லீலாவினோதம் புரிதல்.

பாரதிபதிற்றுப்பத்துப்படிவமுநாவிரண்டு
கூர்விழிகொடுநோக்கிப்பொற்குடத்தினைவறுமையுற்றோன்
யாருமிறனியிடத்திலெதிர்ந்தெனக்களிசிறந்து
தார்மலிகுழலினைத்தனித்தனித்தழுவிககொண்டான். (ம)

ஆலிங்கனம்.

ஒருத்திபான்முலையாலிங்கனங்கொள்ளுமொருத்திபாற்றூ
டைத்தழாலடையு, மொருத்திப்பாற்சகஞலிங்கனமேவுமொரு
த்திபானுதன்முயக்கெய்து. மொருத்திபாற்றிலதண்டுலமெனக்
கலக்குமொருத்திபாற்பாலினீர்செய்யு, மொருதநியான்மரஞ்சூ
ழ்வல்லியிற்புல்லுமொருத்திபாற்குதிரையேற்றுறுமால். (கக)

சும்பனம்.

ஒருகொடியிதழ்மற்றோர்கொம்பொளிநுதலோர்மான்கண்க,
ளொருகிளிநாவோர்மஞ்ஞையொண்கவுளோர்மின்கண்ட
மொருபிடிமார்போரன்னங்கையடியோர்பொன்கொங்கை
யொருகரும்பல்குலோர்தேனுந்திதந்தளிக்கவுண்ணும். (கஉ)

இதுமுதல்-உ-செய்யுள் நகக்குறி.

விளங்கிழையொருத்திபொம்மல்வெம்முலையினுமிடற்று
மிளம்பிறைபுலிநகத்தோடிருத்துமோர்பொன்னம்பாவை
வளர்ந்துயர்நிதம்பதின்கணமண்டலமிறுத்துமோர்மா
துளங்கவர்முலைப்பொருப்பினுருததுமான்மயூரபாதம். (கங)

ஒருகிளிமழலைபாடன்ஞெளிர்சுணங்கணிந்தகொம்மைத்
திருமுலைமுகட்டிற்றீட்டுஞ்சிறுமுயலடிபொருத்தி
பெருமுலையினுமொருத்திபிற்புறத்தினுமொருத்தி
யுருவளர்கடிதடத்துமுற்பலதளமமூப்பிக்கும். (கச)

இதுமுதல்-ங-செய்யுள் பற்குறி.

இலங்கிழையொருத்திசெய்யவிதழின்மூடகமுமற்றோர்
பொலங்கொடிக்கவுளினுற்சூனகமுமோர்பூங்கொம்பன்னா
ளலங்கெழிற்கபோலத்தங்கணந்துகிர்மணியுமவேறோர்
சிலம்படிமயிலிதழ்க்கட்சிறந்தவிந்துவுஞ்செய்கிற்கும. (கரு)

பண்ணமர்மொழியினாளோர்பாவைதன்கைமூலத்து
நுண்ணிடையொருத்திதிங்கணுதலினுமொருவடிக்க
ணொண்ணுதறுடையின்கண்ணுமொருமணிவிளக்கினெஞ்சின்
கண்ணுநகணியுமிக்ககவினமணிமாலைதானே. (கசு)

இருடுன்னியகருமென்குழலேவன்னகட்கனிவா
யொருபைந்தொடிதுடிநுண்ணிடையொடியப்புடைவிம்முந்
தரளந்துயல்வருபொன்னுணாதனையொத்தொளிதிதலை
வருகொமமைவெம்முலையிற்கருமாவின்கடிசெய்யும். (கஎ)

கரணபேதமும் புட்குரல் எட்டும்.

ஒருவர்கட்செய்ததொன்றையொருவர்கண்மீதுசெய்யா
துரைதருகரணபேதமுள்ளனவெல்லாஞ்செய்யு
மரிகுயின்மஞ்ஞைசெமபோத்தனம்புறாக்காடைகோழிக்
குரலென்வொலிசெய்வித்துக்கூடுமுள்ளின்பமோங்க. (கஅ)

அமுதநிலையறிதல் தொயிலெழுதல்.

அமுதங்கொண்டிருக்குமங்கமறிந்ததன்ஞெழிலியற்றங்
குமுதங்கொள்வாய்கதுப்புக்குவளையங்கண்கண்முதத
வமைமென்றதோள்கபோலமணிமுலையிலெற்றிற்கன்னல்
கமலஞ்செஙகயல்கள்போலக்கவின்பெறத்தொய்யிறீட்டும். (கக)

அலங்கரித்தல்.

அஞ்சனமெழுதுஙகண்கட்கலரொடு குழன்முடிக்கும்
பஞ்சிமெல்லடிகட்கூட்டிக்கிண்கிணிபாடகம்பொற்
செஞ்சிலம்பணியுமம்பொற்றிருமணிக்கலாபஞ்சூழும்
பிஞ்சிளமதிநுதற்குப்பிறங்கெழிற்றிலகந்தீட்டும. (உo)

வேறு.

இதுமுதல்-அ-செய்யுள் உளடித்தழுவுதல்.

தன்னுடனுடுழித்தன்னலாதொரு
பொன்னனையாணமுகம்புகன்றுநோக்கலிற்
கொன்னவில்படைவிழிசிவந்துகொவ்வைவாய்
யின்னிசைமொழிகொடாதிருக்கின்றாளையும் (உக)

உற்றதென்னினக்கெனவுறவிலாதுநெஞ்
சிற்றுறைகின்றனமெமைத்தொடேலெனப்
பற்றியமலர்க்கையைப்பறித்துப்பேரொலி
சிற்றடியணிதரச்செல்கின்றாளையும. (உஉ)

தொண்டையங்கனியிதழ்சுவைப்பவூக்கலுந்
தணடளிர்க்கையினுன்முகத்தைத்தளளிநின்
ஞெண்டொடியாருளயானெருத்தியல்லனப்
பெண்டிர்பாற்செல்கெனப்பெயாகின்றாளையும் (உங)

ஆடமைத்தோளியோரணங்கின்வெம்முலைக்
கோடுழுதழியுரக்குங்குமதொடுங்
கூடியவினழ்ந்துதற்குறுகநெஞ்சழன்
-றிநெடுங்கண்முத்துகுக்கின்றாளையும். (உச)

இழையவளர்தன்முலைக்கெழுதுதொய்யிலிற்
குழன்மொழியொருத்திதன்குவவுக்கொஙகைமே
லெழுதியதழகுவாய்ததிலஙகக்கண்டுதன்
னழகுசெய்தொய்யிலைபழி..கின்றாளையும. (உரு)

புலந்தனளாடகப்பொன்செய்முததரிச்
சிலம்பொடுதவளைவாய்ச்செம்பொற்கிண்கிணி
கலந்தொலியெழவடிக்கமலங்கணறநீ
ளுலம்பொருதடம்புயத்துணைதகின்றளையும். (௨௬)

கூரயில்கவற்றியகுவளைக்கண்சிவந்
தார்கலிமுகந்தகாரனுக்குமீங்குழற்
றாபலசிதறபுதளாவில்கொங்கைமுத்
தேர்கிளர்வடம்பரீத்தெறிகின்றளையும். (௨௭)

இளந்தளிர்ச்சீறடியிறைஞ்சித்தைவந்திட்
டிளங்கொளப்பொய்த்திறமுரைத்துச்சூள்பல
கிளந்தினிதுணர்த்தினனகிளைமென்றோடயீஇ
விளம்பருமபேரின்பவெள்ளத்தாழ்ந்தனன். (௨௮)

பொலமலர்த்தவிசிலோன்பொன்னம்பாவைபோ
லிலங்கிழைநூற்றுவரிடத்துஞ்சொற்படாத்
தொலைவறுமருமபெறலின்பந்துய்த்தனன்
மலர்பலவற்றினுமணங்கொள்வண்டுபோல் (௨௯)

காலமுங்கருதிலன்காண்டற்கொத்ததோர்
வேலையின்றமராருமவெய்துயிர்ப்பொடு
கோலநீள்கடைத்தலைக்குழீஇயுணங்கத்தன்
வாலிழைமடந்தையர்வலைப்பட்டானரோ (௩0)

ஒருமுதற்கடவுளென்றுலகமேத்துமப்
பெருகறிவார்மலாப்பிராற்குமபெண்மய
லொருவல்கூடாதெனினுலகர்யாவரே
யரிமதாநெடுங்கணாராசைமாற்றுவார். (௩௧)

வஞ்சித்துறை.

இவ்வாறயன்வே, ளெவ்வாவின்பந்
துவ்வாவிளையா, டவ்வேலையினே. (௩௨)

வேறு

இதுமுதல்-௨-செய்யுள் அகாலப்புணர்ச்சி யாற்றோன்றும்
புதல்வர்களியல்பு.

வாளொடுபலகையேந்திமலைகிளைத்தன்னகையர்
நீளெரியிணரினன்னநெறித்தகுஞ்சியர்புலிக்கக்
கேள்பயில்சுழல்செங்கண்ணர்கிளர்பிறைகொடுங்கூர்ம்பல்லர்
மூள்சினமுருக்கொண்டன்னார்முடியிருவிசும்புதோய்வார. ()

உருமிடிக்குரலராழியுண்டெழுபருவக்கொண்மூப்,
புரைகருநிறத்தாசெமபொற்பொருப்பினையெடுகுமாற்றல்
வெருவருமரக்கர்மூப்பாளுயிராவெய்யகூற்றும்
பெரிதுடனடுக்ககொள்ளப்பிறந்தனரொருங்குமன்றே. (௯௪)

இதுமுதல்-௫-செய்யுள் பிதாவினிடத்துத்தன் குணம் வெளிப்படுத்தல்.

பிறந்தநீயர்பெருந்தகைதாண்மல
ரிறைஞ்சியையமற்றேழ்பெருநதிவமுஞ்
சிறந்ததீபபசிதீர்தரவுண்குமோ
கறஙகுமோரேழ்கடலுங்குடித்துமோ. (௯௫)

மருவாதியவெற்பம்மனைகளா
வரீவாரததொடாடுதுமோசுடர்த்
தாரகைக்குலமெல்லாந்தடக்கையால்
வாரிவாரியெம்வாயிடைப்பெய்துமோ. (௯௬)

காலநாகங்களெட்டொடுகோமூரற்
காலநாகமுகலக்கிமுதற்றிசா
பாலருக்ரமபாழ்செய்துமோவிழிப்
பாலனுகமவெணபந்தெனக்கோடுமோ. (௯௭)

அரிதனைமலைத்துமோவழலொலைததுமோ
தருமனையொறுததுமோதருவாககோறுமோ
வருணனைப்படுததுமோவளிகெடுததுமோ
விருந்திதேய்த்துமோவீசற்சாய்த்துமோ. (௯௮)

இதுமுதல்-௨செயயுள் பிதாபுத்திரரால் மனநொந்து விடைகொடுததல்.

எந்தைகுற்றேவலொன்றெமக்குச்சொல்கெனக்
கந்தநாண்மலரினேனகாலமன்றியிக்
கொந்தலரோதியாக்கூடலாலிவர்
வந்தனரிவணெனமனததிலெண்ணினான். (௯௯)

எண்ணியகமலயோனியெறுழ்வலிவரைத்தடந்தோட்,
கண்ணழற்புதல்வர்தம்மைக்கண்மலர்பரப்பிநோக்கி,
விண்ணகடணவுகோட்டுவிந்தத்திவிருமினென்றான்,
புண்ணுறுவாட்கையாரப்பொருப்பின்மேற்றெக்கிருந்தார். ()

இதுமுதல்-எ-செய்யுள் அசுரர்கள் அரசாட்சி கூறல்.

விண்முழுதளிக்குநூறுவேள்வியங்கடவுளாதி,
யெண்மருமிரியப்போரினேற்றவர்பணிந்துதந்த,
வொண்மணிக்குப்பைசெயபொனுறுசினக்களிறுவாமான்,
றிண்மணிப்பொலந்தேர்மூன்றுந்திறைகள்பெற்றினிதிருந்தார்.

தடையிலாதுலகமெல்லாந்தமதுபேராணைசெல்லக்
கடவுளரியக்கர்பூதர்கருடர்கந்தருவர்நாகர்
மிடலுடையசுராசித்தர்விஞ்சையர்கின்னரோச
ரடிதொழுதேவல்கேட்பவரக்கராண்டரசிருந்தார். (௪௨)

பார்சடைமுனிவர்நோன்மைப்பல்லுகக்கவுள்புடைத்தார்
மடவரன்மகளிர்கற்பின்வாயிடைமண்ணடித்தார்
வடுவிலந்தணர்யாகத்தைமரபொழிந்திடவுதைத்தார்
கடவுளர்சிறப்பையெல்லாங்காட்டிடைபுகத்துரந்தார். (௪௩)

கடிகையொன்றினிலோர்வைகற்கடனெலாங்கடிதியற்றிச்
சடைகுலைந்தாடவோடித்தனித்தனியரக்கர்பாற்போய்க்
கெடலருஞ்செல்வமேனமேற்கிளர்கெனவாயின்வாழ்த்தி
மடனறுங்காட்சியையர்வைகலுந்திரிபவன்றே. (௪௪)

அவரவர்செவ்விநோக்கியவரவர்வயிற்போய்வேந்தன்
சிவனடிவணங்குமாபோற்சேணிடைவணங்கியெனன
தவறியனேற்றிநம்மைத்தழல்படச்சிவப்பரோவென்
றுவமனில்வெருக்கொடுந்தீயுள்சுடவொடுங்கிநிற்பான். (௪௫)

தனித்தனியரக்கர்கேட்டுத்தமைவிடுமளவும்யாழும்
வனப்பமைமிடறுமொன்றாய்மனங்கொளப்பாடிபாடிக்
கனைத்துவண்டிமிர்தார்ச்சேடிகாவலரயர்வுயிர்க்கத்
தினைத்துணைப்பொழுதுமின்றித்திரிபவன்மிடறுகம்மி ()

பூத்தொசிபொலங்கொம்பன்னபோதரிநெடுங்கட்டெய்வக்
கூத்தியர்பாட்டினானுங்கூத்தினும்புணர்ச்சியானுந்
தீத்தொழிலவர்கைபட்டுத்தீர்ப்பரும்வருத்தங்கொண்டார்
காத்திரிசிறுகுரங்கின்கைப்பட்டமாலைபோல. (௪௭)

இந்திரன் அசுரரிடுக்கம் அயனுக்குரைத்தல்.

இவ்வகையும்பர்துன்பமெய்தவாளரக்கர்வாழத்
தெவ்வடுகுலிசவைவேற்றேவர்கோனொருநாட்கஞ்ச
செவ்வலரமர்ந்தபுத்தேடிருவடியடைந்துபோற்றி
வெவ்வலியரக்கர்தந்தமிகுதுயரனைத்துஞ்சொன்னான். (௪௮)

இதுமுதல்-௨-செய்யுள் அசுரரைக்கொல்ல அனுமதிகொடுத்தல்

கேட்டலுங்கமலத்தண்ணல்கிளர்ந்தெழுவடவையென்ன
வாட்டிறற்புதல்வர்தம்மேன்மாற்றருஞ்சீற்றங்கொண்டான்
ஈருட்டலராயகல்விண்ணோர்துயர்கெடவுக்கிரப்பேர்ச்
சேட்டிளஞ்சிங்கவேறசிற்றதினெழுந்தன்றே. (௪௯)

அன்னவன்றன்னைநோக்கியருந்திறலரக்கர்தம்மை
முன்னவனொறுநெஞ்சின்முன்னலதுனைவிற்போந்து
றன்னுயிரவைவெளவிவானவர்க்காததியெனறு
துணரிமான்றேர்தெய்வசசுடாப்படைகொடுததுவிட்டான். ()

இதுமுதல்-௪-செய்யுள் உக்கிரன் அமருக்கேகல்.

தந்தைதாய்மறைமலர்த்தாடலையினல்வணங்கிப்பூதது
பிரந்திராதியாகளேதுதவீர்ஞ்சடைமுனிவர்வாழ்தத
வெந்திறலரிமான்றேரில்விணடொடுமுதய்ததுசசி
வநதெழுபரிதியெனனவேறினனவலவனுயததான். (௫௧)

தன்னிடையிருக்குந்தேவர்தமக்கிடர்பலவியற்றுங்
கொன்னவில்படையரக்கர்குழுவினுககிடங்கொடுத்த
மின்னுடைமுகிறேயகோட்டுவிந்ததோடமர்குறித்துப்
பொன்னகமவருதலபோலபபொருப்பினையடுததததேர் (௫௨)

தூற்றிதழ்க்கமலக்கோயிலூன்மகள்கணவன்மைந்த
னாற்றல்சால்பொலந்தேரீரகுமலக்குளையரியொழுங்கு [ம்
மேதாற்றமிக்குயர்ந்தசெமபொற்சுடாசெய்மால்வரையீர்ந்தெய்து
பாற்றிரையெறியுந்தெய்வப்படுபுனற்கங்கைபோலும. (௫௩)

ஆயிரமரிமான்பூண்டவரவத்தேர்க்காலிற்றோன்றி
மீயுயருலகமெலலாமவிழுங்கியதுகளினீட்டம
பாயொளிமணிசெய்மாடப்பசுமபொனீனுலகமெல்லா
மாயிருநெடுநீர்சூழ்ந்தமண்ணுலகாக்கிற்றன்றே. (௫௪)

வேறு.

இதுமுதல்-௪-செய்யுள ஒற்றர்கள் தூதுரைத்தல்.

சுரும்பிமிர்தும்பையந்தொடையலுக்கிரன்
வருந்திறமனைத்தையுமவழாமலொற்றிய
வருஞ்செயலொற்றர்களாடல்வாட்படைக்
கருங்கழலரக்கர்பாற்காவினோடினர். (௫௫)

கடிதடிவணங்கினர்கறைகொள்வேலினீர
முடியுடையமரர்போய்முறையிட்டார்களாற்
றடமலர்நூன்மைதயோர்தனயற்றந்தனை
மிடலுடையவனைநும்மேல்விட்டானரோ. (௩௬)

பீடுடையவன்பெயர்பேசிலுக்கிர
ஞுடகவளையுறவாடுந்தோளினு
னீடியசினமெனுநெருப்புநெஞ்சினன்
பாடிமிழ்கழலினன்பரிதிவேலினுன. (௩எ)

கந்தடுபுகர்முகக்களிற்றின்வெம்பகைப்
பந்திபூண்டீர்க்குமோர்பைமபொற்றேரின
னந்தரத்தவாகுழாமனைத்துஞ்சூழ்தர
வந்தனனிவணெனவகுத்துக்கூறினர். (௩அ)

வேறு.

இதுமுதல்-எ-செய்யுள் அசுரர்கள் பராக்கிரமமுஞ
சேனையும கூறல்.

சொல்லியவொற்றர்மாற்றஞ்செவிப்புலந்துன்னுமுன்ன
மெல்லையில்சினத்தீயுண்ணினறெழுந்தெனக்கணசிவந்த
வில்லுறழ்புருவநெற்றிமேற்சென்றவிதழ்துடித்த
பல்லிதழ்கறித்தவாளேர்பகைஞர்கட்குடறுடித்த. (௩௯)

இளையவனொருவனமமேலெழுந்தனனமருக்கென்று
லெளியவர்காமலாதிவ்விருநிலத்தியாவனொன்று
துளிமுகிலுருமினக்குததொடியுடைமுன்கைகௌவிக்
குளிறுறுங்கடலினர்த்துக்கொமமெனவெழுந்தாரன்றே. (௪0)

மணங்கமழ்தும்பைவேய்ந்துமருங்குடைவாளசைத்திட்
டிணங்கியகோதைகட்டியெறுழ்விரற்புட்டிலிட்டு
வணங்கியவரிவில்லேந்திவடிக்கணைத்தூணிதாங்கிக்
கணங்கொளுற்படையிறேமிக்கதுமெனநிலத்திழிந்தார். (௪௧)

வேறு.

விண்ணுரிஞ்சுயர்விந்தமால்வரைவேந்துதன்கணரக்கர்பா
ணண்ணுமவன்றுணையாகவிட்டநடக்குமால்வரைபோல்வன
கண்ணகன்றிவாபாழியொத்தகறங்குமாழியசாரதி
யெண்ணமேயுருவாயமாவினவெங்குமோடுவதேர்களே. (௪௨)

பிளிறொலியிடியாப்பெருமதமழையாப்பிறைக்கோட்டி
னொளிறணிமினலாவுய்த்திடுபாகேயுறுகாலாத
தளிதருபுயலாயினநிழலசுளிவதறுகணணை
வளாபனைபுணாகையினகறையடியமதயானை. (௯௩)

மண்ணுமழல்வானீன்றியோர்வங்கூழ்கொடுகமலத்
தண்ணுமலரோனைறந்தனதணாயிற்செலன்முனிவ
கண்ணுடரும்வேகத்தினகதியைந்தினசெம்பொற்
பண்ணூர்ந்தனநுணாவாயபல்பகைவென்றனகுதிரை. (௯௪)

அசிபிளந்த்வடுவிளங்குமாரமாயமார்பர்செந்
தசைப்பொதிந்தவுடன்முனிந்துதாவில்கீர்த்தியாக்கைமே
னசைபுரிந்தகுமரர்நெஞ்சுஞாட்புவேணடிவாடினர்
விசயமங்கைகுடியிருந்தவேலர்கோலவீரரே. (௯௫)

இதுமுதல்-ரு-செய்யுள் அசுரர்கள் உக்கிரனை
வளைந்து கொள்ளல்

இனையவாகியநாற்பெரும்படையினோடெரிகால்
சினவுவேற்படையுருமிடித்தன்னசொற்றீயோர்
புனையும்வார்கழலுக்கிரன்றனக்கெதிர்புகுந்தார்
கனலியானபதமுதலியதூளியாற்கரப்ப. (௯௬)

அண்டரண்டாதமபடைத்துகட்படலமவிண்ணளவு
மணடிமேலெழுந்தமருலகனைத்தையுமறைத்துக்
கொணடபேரொளிகெடுத்ததோகுடிவழியவர்க்கவ்
வெணடகுங்குடிக்குணமவரலபுதுமையோவெண்ணின். (௯௭)

பிடிகளார்த்தனவார்த்தனபிறைமருப்பொருத்தல்
கொடிகளார்த்தனவார்த்தனகொய்யுளைப்புரவி
துடிகளார்த்தனவார்த்தனதுளைபடுவளைக
ளிடிகளார்த்தனவார்த்தனபல்லியமெவையும். (௯௮)

ஆழியேழுமொன்றுயெழுந்தன்னவாளரக்கர்ச்
சூழும்வெம்படைத்தொகுதியுமெரிவிழிச்சுடர்வேற்
பாழியுக்கிரன்றனிமையும்பார்த்துளமபதைத்தா
ரேழைவிண்ணவரென்கொலோவிளைவதென்றெண்ணி. (௯௯)

தோமரம்பரசெழுவுமுற்கரத்தொடுசுடர்வா
ளுமழுத்தலைபிணடிபாலங்கதைதகைவே
ணேமிவசிரமுதலியபடைகொடுநிருதர்
மாமலர்த்தவிசுறையிறைபுதல்வனைவளைந்தார். ௱

இதுமுதல்-௩-செய்யுள் உக்கிரன வலிமையும் அசுரர்கள் அழிவுகாலமுங்கூறல்.

வளைதல்கண்டெக்குக்கிரனவரிசிலைவணக்கித்
தளாவிலொண்குணமொலிபடத்தெறித்தனன்சமரம்
விளையநின்றதாரவ்வொலிக்குடைந்ததுவிசும்பிற்
குளிறுதீயுருமேற்றினுக்குடையராகுழுப்போல். (௭௧)

அலகையீட்டங்களுணவுபெற்றனமெனவாட
விலகுவாட்படையரக்கராருயிருணவேககற்
றுலையுநாமவேறகூற்றத்தினவேணவாவொழியப்
பலசிலீமுகமெய்தனனொருதொடைப்படுத்தி. (௭௨)

எய்தவம்பிணிற்சுடுதலாற்றேனினமிரியுஞ்
செய்தியாமெனவிரிந்ததுதாசியச்செய்தி
னைதயங்குவிற்றிவாந்தகனெனபலனைகண்டு
மொய்தழைந்ததோளுக்கிரற்கேகிரந்தனன்மொழிவான். (௭௩)

அசுரர்கள் தங்கள் வல்லமையை உக்கிரனுக்குரைத்தல்.

அண்டகோடிகளடுக்குபோராற்றலம்பலர்யாங்
கொண்டதோள்வலியில்லைநீதமியையெங்குற்றாய்
தொண்டர்தமபொருட்டேபமொடிவ்வாறமர்தொடுத்தே
பணடையூழ்வழியிறக்கவந்தாயெனப்பகர்ந்தான். (௭௪)

உக்கிரன் மறுமொழிகூறல்.

மாற்றமங்குதுகேட்டலுமுக்கிரனமடவோ
யாற்றலில்புலியொணறிலுககாற்றன்மான்கணங்க
டோற்றலகணடிலைபோலுநீயிதுநிற்கதுனைவி
னேற்றருஞசமருழததிநீவல்லையேயெனறான். (௭௫)

இதுமுதல்-௩௩-செய்யுள் போர்ச்சிறப்பு

என்றவாசகங்கேட்டவனெரிபடக்கொதித்துத்
தனறவாவலிவில்வளைஇச்சரம்பலதொடுத்தான்
குனறவாம்புயத்துக்கிரனெய்தவைகுறைத்துத்
துன்றவாயிரங்கோடிதொடுத்தவனுடறுளைத்தான். (௭௬)

குருதிபாய்ந்திழிபுடம்பினனனையன்மேற்கோல்கள்
வரையின்மேற்சொரிமழையெனச்சொரிந்தனன்மற்றப்
பொருசினைக்குலமபட்டகாலையுமதேபோன்ற
பரிதிவேலவனவனசிலையிருதுணிபடுத்தான். (௭௭)

மற்றுமோர்சிலைவளைத்தவனைநார்கணைதொடுப்ப
வெற்றிவேளசிலைகுழையவீரதொருகணைவிடுத்தான்
கொற்றவாட்படைநிருதனுருயிரையக்கொடுங்கோ
லறறநோககுவெங்கூற்றினுக்கருத்தியதன்றே. (௭௮)

அவனிறத்தலுஞ்சயோத்துங்கனென்னுமோரரக்கன்
கனைவாமபரிதம்தர்கடாய்பபோமுகங்கலந்து
தலைருஞசிலைவளைததனைசரமபரமபரையாப்
புவனமயாவையுமபடைத்தவனபுதல்வனமேற்றொடுத்தான். ()

ஐயனங்கவையறுத்தவனடற்சிலைபிடித்த
கையறுமபடியடுகணைவிடுததனனகயவனை
மெய்யொடிண்கதையாலெறிந்தானதைமுருக்கிச்
செய்யகோறொடுத்தண்ணலங்கவனுயிர்செகுத்தான். (௮௦)

அக்கணத்துநீலாங்கனுமடுதிறலரக்க
னுககிரதனிவீரனுடெதிர்ந்தனனுருத்துத்
தொகைவெங்கணைமுறைமுறைதொடுத்தவைதொலைத்துச்
சக்கரப்படையொன்றுவிட்டானுளநதருக்கி. (௮௧)

நீண்டதண்டினாலாழியைநெடுந்தகையடித்தான்
மீண்டுசென்றவன்சென்னிவீழ்த்தியததுவிசையான்
மாணடுபோகுமுழுற்றதேனபருவலாபடைகள்
வேணடுமோதனதுபடையடாதுகொல்வினைவின். (௮௨)

அலகைபூண்டதேர்ச்சமரகேசரியெனுமரக்கன்
மலரினுனமகனறனையொருகடிகையில்வானோர்
குலமனுங்கலெங்குனெனசசூளபலகூறிப்
புலவுநாறுவெங்கணைமழைபொழிந்தெதிர்புகுந்தான். (௮௩)

வீரனவ்வெலாநிலம்படவீழ்த்தினன்வினையோன
மாரியிற்பலசொரிந்தனனவனவைமாற்றிக்
கூர்முகக்கணைபலதொடுத்ததுக்கிரனைகொடிஞ்சித்
தேருருண்டிரண்டியோசனைபின்னிடச்செய்தான். (௮௪)

சேவகன்றடந்தேரினைமுன்னுறச்செலுத்தி
மேவலன்கொள்பேய்த்தேரதுவெனில்வாய்ப்பேய்த்தேர்
வீவதாமெனவீதரக்கணைபலதொடுத்தான
றேவரார்த்தனரரக்கரோடினர்களெண்டிசையும் (௮௫)

தேரழிந்தெனக்கனல்படச்சீறுபுசண்ட
மாருதமபுகுந்தெனப்புகுந்தாளிதந்தேரவாவிப்
போரசெயுக்கிரன்றோணமிசைதத்தண்டிறற்புடைத்தான்
வீரனக்கணமரக்கனைவெட்டிமண்வீழ்த்தான. (அசு)

ஆயவேலையிலெரிசினந்தலைக்கொளாவழற்கட்
சீயமன்னவன்முடங்குளைமடங்கலந்திணடேர்
காயழறபடையரக்கர்தந்தானையுட்கடவிப்
போயதிரத்தனன்மான்குழாத்தகவயிற்புலிபோல். (அஎ)

அதிர்த்தவவ்வொலியாலுருமேற்றிலுக்கரவம்
பதைக்குமாறெனநிலத்திடைப்பற்பலர்பதைத்தார்
சிதைக்குமூழிவெங்காலின்முற்றூளையந்திரளபோ
லெதிரதுநின்றவர்சிலாதிசைதொறும்பலரிரிந்தார். (அஅ)

வேறு.

பாழித்திரள்புயவெற்றிசெய்பீடையுக்கிரவுரவோ
னூழிப்பொலிதேரிற்செறியாளித்திரளகாணுத்
தாழ்கைப்புகர்முகமிக்கிழிதானக்கவுணெநல்
வேழக்கணமிரிவுற்றனவெருவித்திசைதோறும். (அகூ)

துரகம்பலமிதிபட்டனதொடையென்புகளொடிய
விரதம்பலசிதைபட்டனவெரிசிந்துறுகணிசா
சாரும்பலாதுகள்பட்டனாதழல்வெமபடையுடனே
காடமபொழிமதகுஞ்சரகணமோடியவழியில் (கூ0)

அக்காலையொரடல்வேலனெரிலுண்டவனென்பான்
புக்கான்மலரிறைவன்றருபுதல்வன்முனமவிளாவிற்
கைக்கார்முகம்வளைதததேயகணைமாரிசொரிந்தான்
மைக்கார்கடைநாளிறபொழிமழைபோன்மெனவன்றே. (கூக)

அரவக்கழலடலுக்கிரனவைமுற்றையுமழியா
விரைமைக்குழல்விசயத்திருவிழையப்பிணம்விட்டா
னூரவுத்திரையெரிக்கடலுருவத்தவனுருடேர்
துரகத்தொடுதுவசத்தொடுதுகளபட்டதுதுனைவில் (கூஉ)

தேரிற்றலுமவன்மற்றொருதேர்புககொருகோடி
வார்வைததலையம்புக்கிரன்வையத்தரிபலவுஞ்
சோரக்கடிதேய்தானுறுதூவற்கணைபலதூய்த்
தார்மறட,யனமபோயெர்சாபத்தையொடித்தான். (கூா)

சிலையிறறலுமவன்மிக்கெழுசீற்றத்தினனாகிக்
கொலையிறகொடுங்கூற்றனனதொகூவாட்படைகொண்டு
நிலனுற்றெதிர்வரவுகவிரனெடுந்தேர்விடுதெரிகால்
புலவுச்சுடர்வாள்கொண்டெதிர்புலிபபோத்தெனப்புகுந்தான்.

பலகைதிண்டோளொலிபடப்புடைத்தன
ரிலகுமின்வாள்விதிர்த்திருவர்வீரரும்
கலிகெழுமிறுதிகாள்வளியிற்கொட்புறு
மலையினவட்டணைமுறைவருதன்மேயினார். (௯௫)

உறுவலிப்பலகையுளுருவொடுங்கின்
றெறிபடைதடுதெதிரொறிவர்சூளபல
வறைகுவருருமெனவதிர்ப்பாதம்முனே
முறைமுறைவியப்பர்கண்முடிவிலாற்றலார். (௯௬)

இன்னணம்பொலங்கழலிலக்குடைத்
தன்னிகாசாமியுந்தகுவாவேந்தனு
மென்னவாளடுசமரியற்றினாரோ
மின்னுவாள்போழ்ந்தபுண்மிடைந்தமெய்யினார் (௯௭)

ஒருவரிலொருவர்மிக்குடற்றும்போர்வயி
னெரிசினந்தலைக்கொளீஇயிலங்குவாளினாற்
கரியவனசெய்பவன்கையிற்கேடக
மிருதுணிபடுதலினேங்கவின்னுளோர். (௯௮)

அங்கணத்தூழிநாளனலிற்சீறின
னுக்கிரன்செய்யவனுடலமெம்பிரான்
மிக்கொளிர்வேலினால்வெற்புபோழ்ந்தெனக்
கைக்கதிர்வாளினாற்கடிதுபோழ்ந்திட்டான். (௯௯)

போழ்ந்தவவ்வேலையிற்புலவர்பூமழை
யீழ்ந்ததுசிசரவெள்ளமோடிற்றுற
றாழ்ந்தனராயினுந்தானைகாவலர்
சூழ்ந்ததம்மானதாற்றொக்குமுன்னின்றார். (௧00)

நிறறவுமுக்கிரனிருதர்தங்குல
மிற்றிடமுடித்துமென்றெண்ணித்தங்கைதபாற்
பெற்றவுக்கிரத்தினைப்பேணிவிட்டனன்
மற்றதவ்வரக்கனைவதைத்தன்மேயிற்றே. (௧0௧)

6

கொட்டும்பதலைகள்கோடுகளூதஞ்சிலபேய்கள்
கட்டும்புண்ணீரோரிகளிற்றூற்சிலபேய்கண்
முட்டும்யானைமொய்தலையூடேசிலபேய்க
ளொட்டுங்கையாலிரதமுருட்டுஞ்சிலபேய்கள். (௧௧௮)

பொங்குதீப்பசிபோக்கியபேய்க்கண
ஙகைகொட்டியுமாடியும்பாடியுந்
தங்களுக்கினமாய்த்தமைச்சூழ்தர
வெங்குமாடினவெண்ணில்கவந்தமே. (௧௧௯)

நிறைசெழுங்குருதிப்புனனீண்டகைப்
பிறையிகழ்ந்தகோட்டியானைப்பிணமெலா
மெறிதரங்கத்திருங்கடலுய்த்ததா
லுறுதிமிங்கிலமுண்டுகளிக்கவே. (௧௨௦)

காமர்தாமரைகாம்பிலபொற்குடை
யாமைதோற்பரமைங்கதிமாக்களின்
சாமரைகுலஞ்சைவல்மாக்கறை
காமநீணதிநன்றுசிறந்ததே. (௧௨௧)

சிறைவிரித்தகல்சேணினெருங்கிய
பறவைவாய்க்கொள்பசுங்குடர்நால்வது
விறன்மகட்குவிதானம்விரித்துமே
னறுமலர்த்தொடைநாற்றியதொத்ததே. (௧௨௨)

காகநாய்நரிபாறுகழுகினம்
பேய்களென்றிவற்றார்ப்புப்பெருகியே
வேகவெழுமிடைந்தபறந்தலை
பாகசாதனற்கும்பயஞ்செய்யுமே. (௧௨௩)

இதுமுதல் ௯௯-செய்யுள் கதை.

இன்னசெங்களத்தெல்லையிகந்துபோய்த்
துன்னும்வானவரொத்தினர்சூழ்வரப்
பொன்னினாடுபுகுந்தடலுக்கிரன்
றன்னைசேவடித்தாமரைதாழ்ந்தெழா. (௧௨௪)

எந்தைநீபணித்தாங்கவர்யாரையு
நந்துவித்தனனென்னவங்கான்முகன்
மைந்தர்மாண்டதுயரான்மனங்கொதித்
துந்துசீற்றத்தினுக்கிரற்பார்த்தனன். (௧௨௫)

பார்த்தகாலைப்பரிதிவேலுக்கிரன்
போர்த்தநால்வாய்ப்பொருகளிறற்றுரித்
தீர்த்தவார்சடைச்செம்மலவிழித்தநாட்
டத்தலைநாகணையானெனப்பொன்றினான். (௧௨௬)

பொன்றல்கண்டவன்புத்திரர்யாவையுங்
கொன்றுநின்றகொடுமையுமன்றியிங்
கின்றமைந்தனையும்முயிர்நீக்கினே
னென்றுநெஞ்சதெழுந்துயரெய்தினான். (௧௨௭)

அக்கடுந்துயரோர்வகையாறிய
செக்கர்மென்மலரோனுளந்தேறபு
மக்களின்மையுமக்கட்கொலையினு
மிக்கபாவமுந்தீர்த்திடல்வேண்டியே. (௧௨௮)

அண்ணருமைமனைத்தினுமேலதா
வெண்ணுதென்கயிலைப்பொருப்பெய்துய்ய
புண்ணியப்புனலாடிப்புரிசடைக்
கண்ணுதற்பிரான்கண்டுவணங்கினான். (௧௨௯)

பின்புதென்கயிலாயப்பெருவரை
பொன்பரந்தொளிபொங்குயர்நீலவெற்
பென்பவற்றினிடையிருந்தேவினைத்
துனபநீக்குநன்னோன்புதுடங்கினான். (௧௩௦)

பொறிகளைந்தையும்புல்லாதுளத்தினைக்
கறையிடற்றிறைகாலிலடக்கிவாக்
கிறைவிநோன்பினுக்கேற்றனசெய்துதன்
குறிவழிப்படக்கூர்தவமாற்றினான். (௧௩௧)

அரியநோன்பிற்கருள்செயல்வேண்டினன்
கருணையேயுருவாயனங்கண்ணுதல்
வரதனவ்வுழிமால்விடையூர்திமேற்
சுரிகருங்குழலோடெதிர்தோன்றினான். (௧௩௨)

தோன்றல்காண்டலுந்துண்ணெனவேயெழுந்
தான்றமெய்ப்புளகத்தனருவிநீர்
கான்றகண்ணன்கரைந்துகுநெஞ்சினான்
றேன்றயங்கலர்ச்சேவடிதாழ்ந்திட்டான். (௧௩௩)

எழுந்துகைதலையேற்றிமுகிழ்த்துநாத
தழும்பவேதநின்றண்ணிலவெண்மதிக
கொழுந்தணிந்தவிற்குன்றினனென்னைநீ
விழைந்ததென்னவிரிஞ்சிவிளம்புவான். (கஙச)

கருணைவள்ளல்யான்காலம்விசாரியா
தரிமதர்க்கணரிவைதோடோய்தலான்
முரணுமாற்றலர்முப்பதினாயிர
ருத்ரரூழிநெருப்பெனத்தோன்றினார். (கஙரு)

அன்னர்யாவரும்விந்தத்தடைந்திருந்
தின்னல்செய்தனரிவ்வுலகுக்கெலா
மன்னும்வானவர்மற்றச்செயலெலாந்
துன்னியென்னொடுசொல்லியிரங்கினார். (கஙசு)

அந்தவேலையழல்படுவெஞ்சினம்
வந்ததென்வயின்மற்றதனாலொரு
மைந்தனுக்கிரனென்பவன்வந்தியான
றந்தவேவறலைக்கொடுபோகியே. (கஙஎ)

விந்தமால்வரைவெய்யரைக்கொன்றவன்
வந்துநின்றன்மக்களிறத்தலா
னொந்தசிந்தையினோக்கினன்பாவியேன்
வெந்தொழிந்தனன்மற்றவ்விடலையே. (கஙஅ)

முக்கணல்லறவூர்த்திமற்றுதலான்
மக்களின்மையுமக்கட்கொலையுமா
மிக்கபாவம்விளைந்தனவுற்றவை
யொக்கர்வேணியதீர்த்திடல்வேண்டினேன். (கஙகூ)

என்றுவேதனியம்பலுமெம்பிரான்
றென்றிருக்கையிலாயச்சிகரநீ
நன்றுகண்டனையாதலினான்முக
கொன்றபாதகங்கொன்றனைமன்றவே. (கச0)

நமதுதென்கயிலாயநகத்துயர்
சிமயம்யாவர்கண்டாரவர்தீவினை
கமலனுந்தன்கணக்கிர்காண்டருர்
திமிரமென்னச்சிதையுஞ்சிதையுமே. (கசக)

எனவிஸ்சத்துமற்றெந்தைபினுஞ்சொலுந
தனையன்வேணடுதியாயிற்சராசரம
வனையுநான்முகமாசிமகத்துநாட்
கனலிகீழ்பாாகடற்படுகாலையில். (கசஉ)

அந்தண்பொன்முகரிப்புனலாடியிந
நதொளிச்சிவலிங்கத்தைநண்ணியே
முந்துநூற்றெருபெட்டாகுமுறைவலம
வநதிறைஞசலுமற்றத்துணைசெயா. (கசங)

ஐநதெழுதலைதயுமத்துணையோதியே
மைந்தநீமறுமாசிமகததினகா
ரிந்தநல்விரதத்தையியற்றினற்
சிநதும்வல்வினைசசேயைப்பெறுதியால். (கசச)

பிரமநின்னள்வன்றிதிப்பெற்றியே
திரிதலின்றிவணசெயதவர்யாரரு
மருமகப்பேறடைவரெனசசொலிக
கருணைவள்ளல்கரந்தனனென்பவே. (கசரு)

விரதமவ்வகைவேதியனாற்றலும்
பொருவின்ஞானயோகத்திற்புராரிதன்
னருளினாற்பேறறிவுடையோர்மகன்
வரிநெடுங்கணுமங்கைகட்டோன்றினா. (கசசு)

மல்லன்மைந்தனைவாணியு
மல்லிமென்மலரையனு
மெல்லெனுச்சிவிருமபிமோந
தெல்லையின்மகிழ்வெய்தினா. (கசஎ)

அரிவைபாகனுமவ்வழித்
தெரியவந்துசிறந்ததா
மரையினனபெறுமைந்தனுக்
கிரிபுவென்பெயரிட்டனன. (கசஅ)

அணியுமாடரவானவற்
றிணையின்மாமறையீறுசொல்
புணர்தனதொருபூரண
முணருமெய்யுணர்வுதவினான். (கசகூ)

எந்தையேயினையிளையவ
னந்தைதாயடிதாழ்ந்தன
னிந்தையின்மகிழ்செய்தவ
னந்திடும்விடைதான்பெறு. (௧௫௰)

வளமுறும்யாறுநல்வளாபுரம்
புனிதநல்லிடம்போயிராச
சனகருமியர்தங்களுக
கனகமெய்யுணர்வருளினன். (௧௫௰௧)

மனநகோடாமனைவானவ
னணங்கராவணியண்ணருள்
வனங்கிருண்ணிடையாணியே
டிணங்குதன்னுலகெய்தினன். (௧௫௰௨)

பகவன்வாழுமிப்பதிமிகப்
புகழும்புண்ணியப்பூமியு
மிகவுயர்ந்ததால்வேந்திது
முகமனென்றுநீமுன்னலை. (௧௫௰௩)

என்றுருக்கரநெய்திறை
கன்றுகூறலுநாமவேற்
குன்றனன்மகிழ்கொண்டவ
றன்றுணைக்கழறாழ்ந்தனன். (௧௫௰௪)

ஐயவின்னுநின்னருளினன்
மையில்வாரணவனத்திறை
செய்யகாதைகள்செப்பென
வெய்யவேலவன்வேண்டினன். (௧௫௰௫)

ஆதிநான்முகன்கதையறைந்திட்டோமினி
யோதுதுஞ்சிலந்திபாம்பொருத்தலின்கதை
யாதவமன்னமார்க்கினிதுகேளென
மாதவவடிவருள்வள்ளல்கூறுவான். (௧௫௰௬)

நான்முகச்சருக்கமுற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம்-௨௩௩௪.

சீகாளத்திச்சருக்கம்.

இதுமுதல் ௯-செய்யுள் சிலந்திப்பூச்சியின் கதை.

மணியிமைக்குமார்பவெழுவாயுகத்திலொருசிலம்பி
புணருமுதற்பிறப்புணர்வாற்பொன்முகரிப்புனன்மூழ்கி
யிணையிறிருக்கயிலாயத்திறையைவழிபடவெண்ணித்
தணிவிலன்பிற்கோயிறன்வாய்த்தந்துவினாற்சமைத்தன்றே.

மாமதிலுங்கோபுரமுமண்டபமுமாளிகையுந்
தோமில்கருப்பெயர்த்தலமுஞ்சூளிகையுமுதலாய
காமர்திருக்கோயிலெலாங்களிச்சுரும்புவிளையாடுந்
தேமலர்த்தாரகன்மார்பசெய்ததாற்சிறுசிலந்தி. (௨)

இருந்தோர்தினையளவேனுமிளைப்பாறப்பொழுதின்றிப்
பரிந்தொழிந்தவிடமெல்லாம்பண்டுபோலிழைத்து
வருந்திநெடுநாளாகவழுவாதுபயிலுநாட்
சுருங்கலிலாவதனன்புசோதித்தற்கெம்பெருமான். (௩)

முன்னெரியுந்திருவிளக்கைமுழங்கிமேலெழச்செய்தான்
மென்னூலின்றிருக்கோயில்வெந்தொழிந்தொருகோடியிற்
பொன்னோடைமால்யானைப்புகழ்வேந்தவதுகண்டு
தன்னாவியிழந்ததுபோற்றரைப்பட்டதச்சிலந்தி. (௪)

அன்னோவித்திருக்கோயிலழல்பற்றியவிந்ததுதான்
முன்னாளில்யானாற்றுமுடிவிறீவினைச்செயலோ
வென்னாவிக்கொருதுணையாமெம்பிரான்றனக்கிந்த
புன்னூலின்றிருக்கோயில்பொருந்தாமையோவறியேன். (௫)

ஆயிரநாளுடல்வருந்தியரையிருளுந்துயிலாது
வாயினூல்வயிற்றிருந்து வளர்நூல்கள்பலவிழைத்துத்
தீயினாலழிந்திடற்கோசெய்தேனித்திருக்கோயி
லுயனையான்றிருவருளுந்தமியேன்பாலிவ்வளவோ. (௬)

என்றுபலதவலிரங்கியெம்பெருமானமர்கோயில்
பொன்றியதுகண்டுமுயிர்போக்காமைபொல்லாதென்
றொன்றியவன்புடைச்சிலந்தியொளிவிளக்கின்வீழ்ந்திறப்
லென்றெழுந்ததிதுகண்டானடியர்துயர்பொறுக்கறியான். (௭)

வெளிநின்றுதிருக்கையால்விளக்கில்விழாவகைவிலக்கி
யளவின்றியெழுகம்பாலன்புடையசிலந்திநீ
யுளமொன்றுவேட்கையினைபுனைதருதுநாமென்று
ஞொளிநின்றநின்னடிக்கீழுறுவிப்பாயென்றதே. (அ)

மறையிறுநன்குணர்ந்துமாதவத்தின்றுறைநின்ற
கறைதீர்ந்தபெரியவர்க்குங்கிடையாதகாற்கமலத்
தறவாழியந்தணன்றானமர்வித்தான்மற்றவன்றன்
குறையாதவருட்பெருமையாவரோகூறவல்லார். (கூ)

நூலாசிரியர். இதுசிலந்தியின்
கதைகடும்பணி
மதவெறுமபியின்
கதைவிளம்புதும். (௰)

இதுமுதல் கூ-செய்யுள் யானையும் பாம்பும் பூசித்துவருந்தல்.

அரவொன்றிரண்டாமுகத்தீற்றிலருமாமணிகளகொடுவந்து
விரியும்புகழ்த்தென்கயிலைமணாவிமலற்பூசித்தொழுகிடவவ்
வரதன்றன்னைப்பூசிப்பவனாபோனெடுங்கைப்பிறைக்கோட்டு
மூரண்வெங்களிறொன்றடைந்ததவண்மூன்றுமுகத்தினொடக்
கததே. (கக)

முழங்குதிரைப்பொன்முகரிநீர்மூழ்கிக்கையாற்புனன்முகந்து
குழர்தைமதியமுடித்தபிராற்குறுகிப்பாம்புபுனைந்தமணி
விழுந்துசிதறத்தள்ளியந்நீர்விழைவினோட்டிக்கூவிளத்தின்
செழுமபல்லவங்கள்கொடுவந்துசென்னிமேலிட்டேகிற்றால். ( )

மறுநாளிரவியெழும்பொழுதுவந்துபாம்புதிருமுடியி, [றி
னுறுகூவிளத்தின்பசுந்தழைகண்டொளிகான்மணிகள்விழச்சித
யிறையோன்முடியினிலைக்குப்பையயேற்றினார்மற்றியார்கொல்
வறியேனன்றேவெனவிரங்கியமலற்பூசித்தகன்றதுவே. [லோ

பின்னேநெடுங்கைக்களிறடைந்துபெருமான்முடியிற்பன்மணி
டென்றுயிரின்றிருமுடிமேலிட்டபசுமென்றளிரகற்றிக் [கண்
கொன்னேபலகல்லிட்டுவைத்தகொடியர்யாரோவறிகிலே
னன்றேவன்றேவெனவிரங்கியகற்பூசித்தகன்றதுவே. (கச)

மற்றைஞான்றுபாம்புவந்துவரதன்முடிமேற்பசுந்தழைக
ளுற்றவாறுகாண்டலுமேயுருமேறுண்டதெனக்கலங்கிச்
சற்றுமெண்ணுதொளிர்மணிகடள்ளிப்பெருமான்முடிமேலென்
பற்றலாரோயிதுசெய்தார்பாவியேன்மேற்பகைமையினால். (கரு)

இதுசெய்தகனருர்தமைக்காணினிலங்குகடுமுள்ளெயிறமுந்தக்
கதழ்வெஞ்சினததாலுறக்கவ்விக்கவ்வியாவிதுடியேனோ
வதுலன்றனகிப்பிழைசெய்துமாவாவுய்ந்துபோயினமோ
முதல்வன்றனக்கீதுடம்பாடோவெனப்பற்பலவுமொழிந்திரங்கி.

நாளையெல்லாங்காண்டுமெனநம்பிரானைப்பூசித்துக்
காளமகன்றனொருத்தல்வந்துகடவுண்முடிமேற்கற்கள்கண்டு
நீள்ஞ்சனவெற்பெனவீழ்ந்துநிலத்துநெடுங்கையுறவடித்து
மூளுந்துயராலலைபுரட்டுமுந்நீரொன்னவரற்றியதே (௧௭)

எந்தாய்நினக்குததிருவுளமோவிதுபன்னிறத்த கற்கடமைச்
செந்தாமரையுநகுவளையுமென்செழுங்கூவிளத்தின்றளிருமா
நந்தாச்சுடரோகொண்டனையோநறுமாமலருஞ்செழுந்தளிரு
மந்தோவகற்றிக்கற்கடமையையாயார்ஙனபொறுததிருந்தாய். ()

ஆவாவிறையும்பகைவர்பாலாறுற்றனையாரினியெனக்கு
மேவார்தமையுங்காண்கிலேனவினையேனென்றுபலவிரங்கித்
தாவாப்பகையைநாளைநான்சாய்த்தலொன்றுசாதலொன்றென்
றோவாவன்பிற்பிராற்பூசித்துவாப்போயிற்றுற்றன்னுழையே. ()

இதுமுதல் எ-செய்யுள் இரவுக்குறி.

பிறங்குசெஙகதிர்மண்டலமத்தமாம்பெயரிற்
சிறந்தமால்வரைமருங்கடைதரலினச்சிலம்பிற்
செறிந்தசெம்மணிசமேசயொளிபாய்ந்தெனச்சிவந்து
கறங்கலைக்குடகடற்குளித்தனனெளிகரப்ப (௨௦)

விரவுமேற்கடல்செங்கடலாகவெ்ற்பேறிப்
பரிதிவானவன்விழுதலுந்துளும்பிமேற்பரந்த
குருதியேயிதுவெனக்குடகடல்கிழிதரெழுந்த
வெரிமடங்கலந்தீயெனவெழுந்ததுசெக்கா. (௨௧)

துணைவரைப்பிரிந்துறையிளந்தோகையர்முகமு
மணம்விரிந்தசெந்தாமரைமலர்களுமொதத
கணவரைட்புணர்மடந்தையர்கருநெடுங்கண்ணு
மணிமலர்ச்செழுங்குவளையுமொத்தனவன்றே. (௨௨)

இரவிநாயகனிறத்தலுஞ்செய்யமெல்லிதழிற்
கருமைகூரிதிகழ்மழைக்கட்செழுங்கமல
வரிவையன்னமுநீத்தணிவண்டினமகற்றி
புருவொடுங்கினள்கட்புனலிடையருதொழுக்கி. (௨௩

அண்டர்காடுதோய்செக்கர்மால்யானையினழகு
கொண்டவொற்றைவெண்மருப்பெனவெழுபிறைக்கொழுந்தை
வெண்டிரைத்தடங்குளையங்கண்மலர்விழித்தநக
கண்டுவெப்பொடுமுகிழ்த்தனதாமரைக்கைகள. (உ௪)

மீனினந்திகழ்நீணிறவானமிவ்விரிநீர்
ஞாலத்திறுந்தனதுபோரானையேடத்தும்
கோனில்வேந்தனுக்கிரவெனுமொருவன்மேலவிரித்த
நீணிறத்தவெண்முத்தணிமேற்கட்டிகர்க்கும. (உ௫)

சாலுநல்லருட்சங்கரன்றிருவடிதரியா
மாலுநெஞ்செனவிருண்டதுமலர்தலைவான
மாலுமண்புடைத்துணைபிரிந்தவருமாதலத்த
தோலுநாகமுமன்றிமற்றுயிரெலாந்துயின்ற. (உ௬)

யானையும் பாம்பும் இரவில் நித்திரையின்றி உருத்தல்.

உண்ணுநூறுமாருயிரினுமகாதலித்தொழும்
பெண்ணின்போகமுமறந்துநமபெரும்பகைபெயர்க்கும்
வண்ணமிவ்விருள்புலர்வதெப்போதெனமனத்தி
லெண்ணியெண்ணிநொந்திருந்தவவ்விடத்திலவ்விரண்டும். (

இதுமுதல் ௪-செய்யுள் பகற்குறி.

உலகமெங்குமோர்திகிரியையுருட்டுபுவிளக்கு
மிலகுசேயொளிமன்னவன்வருதலையெழிற்பூத்
தலைபவாரணவொற்றராலுணர்ந்துளநசெருக்கு
நிலைகுலைந்ததுகருமைமகூர்நீடிருட்குறுமபு. (உ௮)

அடர்திரைக்கடற்றலைமகன்சென்னியிலணிந்த
சுடர்விரிந்தொளிர்செம்மணிமுடியெனத்தொன்னீர்க
கடலெலாஞ்செழுந்துகிர்க்கொடிபடர்ந்தெனக்கதிர்கள
படரவந்தெழுந்தனறுசேயொளியிளம்பரிதி. (உ௯)

வரைக்குலத்தருமுத்தெறிமறிதிரைக்கடலின்
முளைத்தசேயொளிஞாயிறுமணிநிறமுகுத்த
விளைத்தநுண்ணிடைத்திருமகளொளிபுலைக்கட்
டிளைக்குமார்பிடைக்கவுத்துவமணியினைச்சிவணும். (௩௰)

தூங்குபேராசைமாறுவுறசுடர்த்தலைவன்றன்னை
நீங்கலின்வாட்டமுற்றுநின்றசெங்கமலவல்லி
வீங்கெழில்சிறந்துவாட்டம்வீடியுள்ளலர்ந்துவாழப்
பூங்கதிர்க்கைகளாரப்புல்லிமெல்லெனத்தைவந்தான். (௩௧)

பாம்பு தனது பகைவனைக்காணச் சிவலிங்கத்தின் முடியில் ஒளிந்திருந்தமை.

இன்னணமச்செஞ்ஞாயிறெழுவதன்முன்னமெய்தித்
தன்னமர்கடவுட்பூசைதனக்கிகல்செய்வார்க்காண
வுன்னியோர்சிற்றருங்கொண்டுமோபதிமுடிமேலிட்ட
மென்னறுந்துணரிற்புக்குவெவ்வரவொளித்ததன்றே. (௬௨)

யானை தான் பூசித்த நிர்மாலியம் அவ்வாறிருக்கக்களிப்படைந்து பூசைக்கு ஆரம்பித்தமை.

ஒருத்தலுமவ்வாறெண்ணியொய்யெனவெய்தியண்ண
றிருத்தகுமுடிமேலிட்டதேமலர்தளிர்களிட்டாங்
கிருத்தல்கண்டுள்ளந்தண்ணென்னனறெம்பிரானெனப்பூசைக்குக்
கருத்துவந்தானகொலென்றகளையிலாப்பெருவகைமூழ்கி. (௬௩)

இதுமுதல்-௭-செய்யுள் பாம்புமியானையும் முத்தியடைந்தமை.

பின்னருச்சனைசெய்வான்போய்ப்பிறங்குபொன்முகரியென்னு
நன்னதிப்புனன்முழுக்குந்தனிவிரைந்தெய்தியையன்
றன்னெழின்முடியிற்போதுந்தளிருந்தன்கையாற்றள்ளப்
பன்னகமேந்துசீறிப்பனைக்கையின்புழைபுக்கன்றே. (௬௪)

விடமொடுங்கெயிற்றுவெய்யவியாளமத்தகம்புகுந்து
குடையுமம்மதத்தநால்வாய்க்குஞ்சரமூழிநாளி
லிடியெனப்பிளிறியோடியின்புனன்மொண்டுமொண்டு
கடிவிசைவீசிவீசிக்கையயர்ந்ததன்பின்மாதோ. (௬௫)

நிலத்திடைக்கையடித்துத்திண்மைசெழுங்குருதிசோர
வுலத்தென மத்தகத்தையுரிஞ்சியுமனன்றாய்க்கோட்டுப்
பிலத்துறுவேர்மரங்களபெயர்த்திடத்தலையிற்பாய்ந்துங்
குலக்கடுவெகுளிநாகந்துடைத்தறீராமதன்றால். (௬௬)

நம்முடைப்பகையுங்கொன்றநாமுமிங்கிறந்துமென்று
மும்மதக்களிநல்யானைமுனைறுபுவெகுளிபொங்கிக்
கொம்மெனப்பின்பெயர்ந்துகுழனெடுங்கைமுடக்கி
யம்மலைபோற்படுஞாலமதிர்தரப்பாய்ந்ததன்றே. (௬௭)

பாய்தருமுழக்கங்கேட்டுப்பண்ணவர்மனந்துண்ணென்றார்
தாதுறுபூவுங்காயுமுகுத்தனதருக்களெல்லாஞ்
சீதநீர்நதியெல்லாஞ்சிதறினபறவையீட்ட
மீதெழுந்தும்பர்தாருவியன்சினைபுக்கவன்றே. (௬௮)

முழையிடையிருந்துநோற்குமுனிவருநனிமருண்டார்
குழன்மொழிமடவாரஞ்சிக்கொண்டதம்புலவிநீங்கி
யிழைபுணர்நுசுப்புவாட்டுமிளமுலைமுகடழுந்தத்
தழுவுநல்விஞ்சைவேந்தர்தணிப்பருமகிழ்ச்சிகொண்டார். (௩௯)

தாளவொண்மணிகள்சிந்தத்தலைபிளந்தும்பல்வீழ்ந்த
தாவுமெய்நுறுங்கிற்றங்கணழறிரித்தன்னவேணிப்
பெரியவன்றேவியோடும்பெருந்திறல்விடைமேற்றோன்றிப்
பொருவிறன்னுருவநல்கிப்புரிந்ததுடன்கொண்டுசென்றான். (௪௰)

இத்தலத்திற்கு ஸ்ரீகாளத்தியென்னும் பேர்பெற்ற காரணம்.

பாயலைநெடுநீர்வேணிப்பண்ணவன்கயிலாயக்குச
ஸ்ரீயொடுகாளமத்தியெனும்பெயர்ச்சிலந்திபாம்பு
மாயிருங்களிறிம்மூன்றும்பரகதிபெற்றவாற்று
லாயதுஸ்ரீகாளத்தியெனும்பெயரன்றுதொட்டே. (௪௧)

வேறு.

என்னமதியங்குலவுமீர்ஞ்சடைமறைத்தோன்
சொன்னவகைகேட்டுமகிழ்தூங்கியடல்வெள்வேன்
மன்னவனருட்கடலின்மாணடிபணிந்தா
னின்னுமொருநற்கதையிசைத்தருள்கவென்றே. (௪௨)

வேறு

ஓதினஞ்சிலந்திபாம்பொருத்தலின்கதை
காதுவிலாவிட்டுவன்கதைவிளம்புதும்
யாதவமனமமர்ந்தினிதுகேளென
மாதவமுடையருள்வள்ளல்கூறுவான். (௪௩)

இச்சருக்கம் ௯-ம் கருணைப்பிரகாசசுவாமிகள் அருளிச்செய்தது.

ஸ்ரீகாளத்திச்சருக்கமுற்றிற்று.

ஆகச்சருக்கம் ௯-க்கு கூடிய திருவிருத்தம் -௪௭௭.

௨
சிவசண்முகன்றுணை.

சிவப்பிரகாசசுவாமிகள்

அருளிச்செய்தது.

கண்ணப்பச்சருக்கம்.

நாட்டுச்சிறப்பு.

மதியின்மானிளங்கன்றினைவரிசிலைக்குறவர்க்
குதலைமென்மொழிப்பேதையர்பச்சிளங்கொடிப்புல்
பதுமமென்கையானீட்டுபுபரிவுடனழைக்கும
புதுமைகொண்டவெற்புடைத்ததுபோத்தப்பிநாடு. (௧)

இதுமுதல் ௫-செய்யுள் நகரச்சிறப்பு.

நாவலத்திருநாட்டசீறூர்களிற்றலைமை
மேவிநீணறுஞ்சந்தனநிரைத்துவெண்கவரி
மாவின்மென்மயிர்கற்றைவேய்சிற்றில்கள்வயங்கி
யோவில்சீருடுப்பூரெனக்குறிச்சியொன்றுண்டால். (௨)

வேடர்மங்கையர்முன்றிலினின்றபூவேங்கை
யாடுகொம்பரிற்றொடுத்தபூந்தொட்டிலினமர்ந்த
தேடரும்பசுங்குழவிதாலாட்டுசெவ்வழியின்
பாடல்கேட்டுமாமயிலுறங்குவயலைப்பக்கம். (௩)

இரும்பிற்செய்தனதிண்புயத்திறவுளர்மைந்தர்
விரும்பப்பின்றிரிந்திளம்புலிகற்குமால்வீரம்
பெருங்கைச்செம்புகர்முகத்திளம்பிடியினம்பிணைபோற்
கருங்கட்செய்யவாய்க்குறத்தியரணிநடைகற்கும். (௪)

வென்றிக்குஞ்சரமத்தகமுத்தமும்வேயிற்
பன்றிக்கோட்டிடைவருமொளிமுத்தமும்பரப்பி
முன்றிற்பற்பலசிற்றில்கள்செய்யுமாண்முனியாக்
குன்றிச்செம்மணியணியுடைப்பேதையர்குலமே. (௫)

நெடியசந்தனக்காற்கரிமருப்பிதணின்று
கடிகொள்பைந்தினைகவர்பசுங்கிளியினங்கடியு
மடநல்லாரிசைகேட்டலுமாடகநல்யாழ்
தடவல்விட்டுவிச்சாதரர்செவித்துணைதாழ்ப்பார். (௬)

இது முதல் ௬-செய்யுள்-நாகனுந் தத்தையும் மகவின்மையால் வருந்துதல்.

இனையபற்பலபெருவளமெய்துமவ்வூரிற்
குனியுநோன்சிலைக்குறவர்தங்குஞ்சிதோய்கழற்கால்
வனசராதிபனாகனென்பானிகல்வாட்கண்
மனைவிதத்தையென்பாளொடுவாழ்ந்தினிதிருந்தான். (௭)

வாழுநாளின்மென்மழலையஞ்சொன்மகவின்மைத்
தாழ்வினானனிமனங்கவன்றிறவுளர்தலைவன்
வீழிவாய்க்கயலரிமதர்நெடுங்கணேய்மென்றோ
ளேழைநுண்ணிடைமனைவியோடின்னணமெண்ணும். (௮)

கண்ணில்யாக்கையுந்திங்களில்கங்குலுங்கண்போ
லண்ணன்மந்திரியில்லரசாட்சியுமருளி
றிண்ணெனெஞ்சமும்புலவரிலவையுமொண்டீம்பால்
வண்ணவாயிளமக்களில்வாழ்வுமொப்பாமால். (௯)

சேறளைந்தமென்சீறடித்தளிரோடுதீம்பாற்
சோறளைந்தகைத்தாமரையோடுசெந்துகிர்வா
யூறுநீர்நனைமார்பினோடிளமகாருந்தி
யேறுமின்பமுள்ளதனையேயுடம்பெனவிசைப்பார். (௧௦

அரிகொள்பொன்புனைகிண்கிணிதண்டையோடணிந்த
தருணமென்றளிரச்சீறடித்தளர்நடைச்சிறுவர்
மருவுறுதசெவ்வாம்பல்வாய்மழலையாரமுதம்
பருகிலாச்செவிபாவையின்செவியெனப்படுமால். (௧௧)

இம்மையின்பேறுமறுமையினின்பமென்றிரண்டு
மம்மென்மைந்தரையில்லவர்க்கில்லைமற்றதனு
லெம்மையாளுடைமுருகவேளடிமலரிறைஞ்சிச்
செம்மைநன்மகற்பெறுகுவமெனச்சிந்தைசெய்தான். (௧௨)

இது முதல் ௪-செய்யுள் முருகக்கடவுளுக்குச் சிறப்புச்செய்து குழந்தைக்கு வரம்பெற்றமை.

சிந்தைசெய்தவன்வளைபகவெறிசுடர்ச்செவ்வே
லெந்தைவாழ்வதற்கேற்றதோர்சினகரமியற்றி
நந்துபூசனைநடத்துபுநடிக்குமாமயிலும்
வெந்திறற்கொழுஞ்சூட்டுவாரணங்களும்விடுத்தான். (௧௩)

இரலைதொண்டகந்துடிமுதற்பறையொலியீண்டத்
திருவிழாவயர்ந்திலங்குசெங்காந்தளர்ந்தெரிய
லுருவவேலனைக்கூயகன்களனணியுறுத்து
வெருவருந்தகைவெறியயர்வித்தனன்விழைவாள். (௧௪)

கடிகொளவ்வெறியாட்டிடையாவருங்காணச்
சுடர்செய்வேற்படைக்குரிசிலவ்வேலன்மேற்றோன்றி
யொடிவிலன்பொடுசெய்தவிச்சிறப்பினுக்குவந்தேம
படியெலாம்புகழ்மகற்றருகுவமெனப்பகர்ந்தான். (௧௫)

பகர்ந்தசொல்லமுதந்துணைச்செவிகளாற்பருகி
யுகந்தமாமகிழ்வெய்தியதத்தையுமுவகை
மிகுந்தநாகனுந்திருவடிமலர்மிசைவீழ்ந்து
புகழ்ந்துநின்றனர்மறைந்தனனருட்கடற்புனிதன். (௧௬)

தத்தை-கருப்பமடைந்தமை.

பின்னரவ்வெறியாட்டாளன்பெறப்பெருஞ்சிறப்புச்செய்து
துன்னிநின்றகலாச்சுற்றத்தொகைக்கெலாமகிழ்ச்சிசெய்து
தன்னமர்மனையுந்தானுந்தளிர்த்துளமினிதிருந்தா
ளன்னமன்னவள்சின்னாளிலருட்பெறற்கருப்பமுற்றாள். (௧௭)

இது முதல் ௨-செய்யுள் கருப்பக்குறி.

உண்டுகொலென்னுமையமொழிந்ததுமருங்குல்கோங்கின்
வண்டுறுமுகுளமென்னவணமுலைமுகங்கறுத்த
பண்டுவமைக்குடைந்தபசியவேய்க்குலமுவப்பத்
துண்டவெண்மதிநுதற்குத்தோட்டுணைமெலிந்தவன்றே. (௧௮)

மகவுடன்வயிற்றிருந்துவளர்புகழ்பரந்ததென்ன
மிகவுடல்விளர்த்ததுண்டிவெறுப்புவந்ததுபுளிங்கூ
ழனமர்ந்துண்ணும்வேட்கையடைந்ததுநடையோய்ந்தன்று
தகைமலர்மென்பூங்கோதைதானபெருஞ்சுமையாயிற்றால் (௧௯)

புதல்வன் பிறந்தமை.

இன்னவாறுவயாநலிவெய்திய
கன்னலின்மொழிக்காரிகைபெற்றனள்
மன்னுதங்குலமாசுதுடைத்திடும்
பொன்னினன்னபுதல்வனையென்பவே. (௨௰)

நூலாசிரியர்.

பெறலருஞ்சேய்பிறந்தெனக்கானவ
ரிறைமகிழ்ச்சியிருங்கடன்மூழ்கினன்
பொறையுயிர்த்தவப்பொற்றொடியெய்திய
வுறுமகிழ்ச்சியுரைப்பவர்யாவரோ. (உக)

நாகன் முருகக்கடவுளுக்கு சிறப்புசெய்து எண்ணெய்விழா நடாத்துதல்.

நண்ணுமோகையினாகன்பெருஞ்சிறப்
பண்ணல்வேற்படையையனுக்காற்றினன்
பெண்ணுமாணும்பெருமகிழ்வெய்தலா
னெண்ணெயாட்டணிவியவங்குநிகழ்ந்ததே. (உஉ)

குழந்தையை நீராட்டித் தொட்டிலேற்றுதல்.

மணியினைமண்ணுறுத்தாங்குவாசவான்புனலாட்டிப்
பணிகொள்குவிமுலையிலிற்றூம்பால்பெய்துநிலந்தேய்த்த
வணிதிலகஞ்சிறுநுதலிலணிந்துமுலைப்பாலூட்டி
மணியில்காப்பருப்பினியவெழிற்றொட்டிலேற்றினர். (உ௩)

நாகன் குழந்தைக்கு நாமகரணஞ்செய்தமை.

பூங்குழல்வேனெடுங்கண்ணாள்புனலாட்டிப்புனைந்துதர
வாங்குசிலைமறவர்கோன்மணிமகனைத்தடக்கையாற்
றாங்குபுதிண்ணென்றிருந்ததன்மையாற்றிண்ணனெனத்
தேங்கியபேருவகையொடுந்திருநாமஞ்சாத்தினான். (உ௪)

திண்ணனார் வளர்ச்சிகூறல்.

திண்வளருங்கரிமருப்பாற்செய்தசைபூந்தொட்டிலின்மேல்
விண்வளரும்புனிற்றுநிலாவெண்மதியின்வளர்மைந்தன்
றண்வளரும்பாலாழித்தரங்கமிசைநாகணையிற்
கண்வளருந்துழாயலங்கற்கதிர்மணிவண்ணனைப்போலும். ()

இதுமுதல் ரு-செய்யுள் திண்ணனார் விளையாட்டயர்தல்.

மலர்மாருதம்புகுந்தமடுக்கமலமெனநீரிற்
கலைகெழுமாமதியமெனக்கவின்கொடிருமுகமசைய
விலவிதழ்வாயமுதொழுகவெழின்மார்பமிசையெடுத்துச்
சிலைமறவர்குலதிலகஞ்செங்கீரையாடிற்றே. (உ௬)

தருணமதிநிலத்தினிடைத்தவழ்வதெனத்தவழ்ந்து
பொருதிரைவார்கடலாடைப்புவிமகள்செய்புண்ணியத்தாற்
றிருவடிமாமலர்சுமப்பச்சேர்த்திளமென்னடைபயின்றான்
குருதிவடியிலங்கிலைவேற்குகனருளாற்பெறுமைந்தன். (௨௭)

குன்றிவடமணிதயங்கக்கொடுவரிவள்ளுகிர்க்கோவை
நன்றுகழுத்தினிலிலங்கநனந்தலைச்சிறாருழுழுது
மொன்றுசிறாரொடுசிறுதேருருட்டியும்பேதையரிழைத்த
துன்றுமணிச்சிற்றில்லந்துடைததும்விளையாட்டயர்ந்தான். ()

ஆரநாரின்றிண்கயிற்றாலமைச்சிறுகோல்வளைத்தவில்லுங்
கூர்வாய்முண்ணுனிபதித்தகோற்கோலுங்கைக்கொண்டு
கார்மேனிமைந்தரொடுகான்புகுந்துகொடுவிலங்கி
னேர்வாய்மென்குருளைபலவெய்தல்செய்தான்விளையாட்டால்.

வாமிளமான்கன்றுகளும்வள்ளுகிர்நோன்றாட்புலியின்
கோமளநற்குருளைகளுங்குடாவடியின்குட்டிகளுந்
தாமிழைத்தமுற்றவததாற்சவரர்குலதிபன்பயந்த
மாமகனார்கைப்பட்டுவளர்ந்தவற்றிற்களவில்லை. (௩௦)

இதுமுதல்-௨-செய்யுள் பிதாதிண்ணனாருக்கு வில்வித்தை பழக்குதல்

இவ்வகையவிளையாட்டோடிளமைந்தனொருநாட்
கைவவலியசிலைவிஞ்சைகற்பிக்கும்பருவம்வரத்
தெவ்வடுதோட்குன்றவர்கோன்றேயத்துமறவரெலா
மவ்வழிவந்துறக்கூட்டியடர்சிலையின்விழாநடத்தி. (௩௧)

பின்புசிலையாசாற்குப்பெருஞ்சிறப்புச்செய்தடிக
ளன்பழையகுடிநிறுத்திவ்விளையோற்குச்சிலைக்கல்வி
யன்பினொடுகொடுக்கவென்றனதற்கிசைதொல்லாசிரிய
னன்பகலில்வரன்முறையேகற்சிலைகைப்பிடிப்பித்தான். (௩௨)

இதுமுதல் ௨-செய்யுள் திண்ணனை அர்ச்சுனனென்று பொருள்கொள்க.

முற்பிறப்பிற்பல்பெரும்போர்முடித்தசிலைவிஞ்சையெலா
மற்பழுத்தகுலவுத்தோள்வனசரர்தம்பெருமாற்கு
விற்பிடித்தகாலத்தேவிளங்கியதஞ்சனம்விழியிற்
பொற்பவிட்டபொழுதேகீழ்ப்பொருள்வைப்புக்காண்பதும்போல.

கொள்வலிச்சிலையின்விஞ்சைகுறைவறநிரம்பிக்காளை
முள்ளெயிற்றரவுயர்த்தோன்முரட்படைமுழுதுங்கொன்ற
வெள்வயப்புரவித்திண்டேர்விசயனைவேட்டெக்குலத்தி
னுள்ளவதரித்தான்கொல்லென்றுரைதரவொழுகுநாளில். (௩௪)

நாகன் குறிப்பறிந்து திண்ணனார் வேடர்களோடு
வேட்டைக்குச் செல்லல்.

சேட்டிளஞ்சிங்கமன்னசெம்மலைத்தந்தைகன்னி
வேட்டமாடுவித்தலாற்றவிழைந்தனனதனைநன்கு
கூட்டிடவனதெய்வங்கள்கொள்பலிகொடுப்பவுன்னிக்
கோட்டுறுவரிவில்வேடர்குழுவொடுவனத்திற்புக்கான். (௩௫)

இதுமுதல் ௯-செய்யுள் புனலாடல்.

புக்கவன்குழைசிலைப்புளிஞர்யாரையு
மைக்கருங்கயல்புரைவரட்கண்ணாரொடு
தொக்கிருஞ்சுனைப்புனறோய்ந்துவம்மெனா
வக்கணந்தானுநீராடப்போயினான். (௩௬)

குரைகடலினுமக்குறியமாதவன்
பருகினும்பருகுமென்றஞ்சிப்பாழிமால்
வரையரண்புகுந்தெனவயங்குபூஞ்சுனை
தெரிவையரொடுமறச்செல்வனெய்தினான். (௩௭)

ஒலிவளைக்கையினாருற்றபோதிரி
பலவிதப்பறவையின்பறையின்காற்றினான்
மலிசுனைக்குவளைகளசைதன்மாதர்கண்
ணலிபகைக்குடனனிநடுங்கல்போலுமே. (௩௮)

மற்றவர்புகுதலின்மணங்கொள்பூவினுட்
டுற்றவண்டிரிதராறாயநீர்ச்சுனை
யற்றைநாள்வரையும்புக்காடுவார்ப்பெரு
துற்றநீர்பழிவிடுத்தோடல்போலுமே. (௩௯)

வேறு.

செய்யதாமரைத்தேமலரன்னலா
ணையவாண்முகத்தோடுறவாடின
மொய்யரும்புகண்மூத்தந்துயலவரும்
வெய்யகொங்கைவிருந்தெதிர்கொண்டவே. (௪௰)

வேறு.

தாமரைமுகத்தர்குவளையங்கண்ணர்சைவலக்கூந்தலர்வள்ளைக்
காமருகுழையரன்னமென்னடையர்கமலநீள்வளையமென்றோளர்
னேமியம்பறவைக்குவிமுலைத்தடத்தர்நிறையிதழாம்பலம்வாய
ராமடமகளிர்நீரைவிட்டகலாதகனமர்ந்தாடினாரன்றே. (௪௧)

இவ்வுழிமூழ்கிவேறிடத்தெழூஉலென்னைநீர்காண்கெனமூழ்கி,
யவ்வைகையெழுந்தசிற்றிடைப்பெருந்தோளணியிழையளகவாண
முகத்தைச், சைவலத்தருகுமலர்ந்தசெங்கமலத்தனியலரென
மனத்தெண்ணிக், கொவ்வைவாய்மகளிரெழுந்திலளென்றகுளிர்
புனற்பரப்பெலாம்பார்ப்பார். (௪௨

வேறு.

முரிதிரைப்புனன்மூழ்கியெழுதரு
மரிமதர்க்கணுளங்கலுழ்வாண்முக
மினாதிரைக்கடலின்கண்ணெழுதல்செய்
விரிகதிர்க்கலைவெண்மதியொத்ததே. (௪௩

அன்னமென்னவந்தீம்புனலாடிய
பொன்னினன்னபொறிசுணங்கம்முலைக்
கன்னலின்மொழியார்கரையேறினார்
துன்னுபைந்தழைத்தூசுடுத்தாரரோ. (௪௪)

இதுமுதல் அ-செய்யுள் பூக்கொய்தல்.

அங்குநின்றகலங்கயற்கண்ணினார்
பங்குல்கண்படுமாமலர்ச்சோலைபுட்
பொங்குமோகையிற்போய்க்கடவுட்கலர்
கொங்குநாண்மலர்கொய்யத்தொடங்கினார். (௪௫)

தம்மைமஞ்ஞைதழைசிறைமென்குயி
லம்மென்பூவைகிளியென்றறைந்திடன்
மெய்ம்மையாகவிளங்கிழைபார்வினா
விம்முபூந்தருமீமிசையேறினார். (௪௬)

கொங்குதங்கியகோங்கலர்கொய்புமோர்
மங்கைகொம்பின்மறைந்துநின்றாளெழில்
பொங்குகொம்முலைபூமுகிழாமென
வங்கைகொண்டுதொட்டன்மையின்வெள்கினாள். (௪௭)

கிராதர்தங்குலக்கிஞ்சுகவாய்மலர்
விராயவோதியாவேங்கைமேனின்றனர்
குராவலாமற்குடைந்தளிபாடுபூம்
பராரைவேங்கையும்பாவைகளபூதெதன. (௪௮)

மையகண்ணியோர்மங்கையொராடவன்
கையடிக்கவின்காணியமாதுநீ
செய்யவிச்சினைத்தேமலரொட்டுபு
கொய்யவல்லைகொலென்றலுங்கூசினாள். (௪௯)

வீவிலாற்றலோர்மீளியொருநடை
யோவமன்னானுயர்சினைப்பூப்பெறத்
தாவல்கண்டதைத்தாழ்வித்தனனவ
ளாவியன்னவளாய்மலர்சிந்தினாள். (௫௰)

மாதர்தம்மடிவைத்தலிற்பற்பல
வீததைந்தவிதமறிந்தாரல
ரீதசோகநாமேறியபின்மிகப்
போதுகொண்டபுதுமையென்னென்றனர். (௫௧)

வடுவகிர்க்கணாற்றம்மொடுமாறுகொள்
படியினுவிடம்பார்த்துவளைந்தெனக்
கடிகொள்வண்டினங்கண்மணங்கமழ
துடிகொணுண்ணிடைதோகையர்ச்சூழ்ந்தவே. (௫௨)

இதுமுதல் ரு-செய்யுள் திண்ணன் தெய்வத்திற்கு
பூசை நடாத்துதல்.

தாதளைந்தளிதாழிசைபாடுதண்
போதுகொய்தபுதுத்தளிர்மேனியார்
காதலன்பிற்கணவரொடெய்தினார்
தீதுதீர்க்குமத்தெய்வநிலயமே. (௫௩)

கந்தமாருக்கடிமலர்ப்பைஞ்சுனை
யந்தணீர்படிந்தவ்வுழியெய்தினான்
மந்தராசலமென்னவளர்ந்ததோ
ணந்துபேரிசைநாகன்கிராதர்கோன். (௫௪)

விரிமலர்த்தொடைகளானும்விளங்குவெண்கவரியானும்
வெருவருதெய்வம்வாழுமவீழுடைவிலங்குநீள்கோட்
டிருள்படத்தழைந்தகோளியெழில்பெறவணிந்துபூசை
புரிபவற்கூவிப்பூசைபுரிவித்தான்வரிவினாகன். (௫௫)

கானகமுழுதும்வாசங்கமழ்தரக்குக்குலத்தி
னீனறுமபுகையெழுப்பிநெடுநிலங்குருதிபாய
நானெடுஞ்செவியகோட்டநண்ணியதிரிமருப்பி
னூனமொன்றுறுமில்லாவுயர்விடைபலபடுத்தான். (௫௬)

தேன்பழங்கிழங்குதொப்பிசெறியமையரிசியட்ட
வான்பதந்தினையின்மாவைவனைதகின்வாலரிசிநன்மா
வான்பயம்பெய்தமைத்தால்சிதேக்கிலையிறபெய்து
கான்பயில்கடவுட்கேற்றிக்களித்தனன்றேவராளன். (௫௭)

இதுமுதல் ௭-செய்யுள் கள்ளுண்டல்.

மறவமெல்லணங்கனுநம்வனதெய்வுப்பராய்வணங்கி
முறையறிதேவராளனமுழுவிடைக்குருதிதோய்செந
நிறமுறுசேடைசாதநெறறியர்தெய்வமுண்ட
வுறுசுவையுண்டியெலலாமுண்டுளங்களித்தாரன்றே. (௫௮)

வெடிகுரற்சிலைகைச்செங்கண்வேடரும்பவளச்செவ்வாய்த
தடமலர்க்கருங்கணுருந்தசுமப்னுணிறைத்துவைதத
வடிகொளகட்டேறலங்கைமடகருபுநிறையவுணடா
ருடைநடைசொற்கள்சோரவொருவர்மேலொருவர்வீழ்ந்தார் (௫௯)

சிற்றிடையொருத்திதைத்தநுங்கிலைத்தேறலேந்தி
மற்றதனகந்தோனறுந்தனமதிமுகநோக்கியுண்டாள
கற்றையங்கதிரவெண்டிங்கள்களவொடென்வயிறுபுக்கின்
றிற்றதுநிலவுநம்மூரகினியிலையுணமையென்றாள். (௬௰)

களிதருதேறலுண்டுகளித்தியேற்பரிதிச்செல்வ
விளிவினின்வெம்மையாறிவெண்ணிலாத்திங்கள்போலக்
குளிர்கதிர்பெறுவையீவல்கொள்கெனப்பிழியலேந்தி
யிளிமொழியொருத்திவானத்தியல்சுடரழைத்துநின்றாள் (௬௧)

செறிதொடியொருததியுண்டதேம்பிழிமயக்கந்தன்னாற்
பிறனொருவனைத்தன்காதற்பிரியருங்கொழுநனென்றே
யிறுகிளமுலையழுந்தவிறுகுறத்தழுவினாளக்
கறைகெழுவேலினானக்கள்ளினைப்பலபுகழ்ந்தான். (௬௨)

கருங்கணாளொருத்திதன்வாய்க்கடைவழிநுரைவேட்டெய்துஞ்
சுரும்பினைவளைகளார்ப்பத்தோன்றியங்கையாலோச்சி
விரும்புநின்பெண்டிர்பாற்போய்விம்மவாய்பருகென்றாடி
வருந்தலைமகனோடிவைதல்போல்வைதுநின்றாள். (௬௩)

மணங்கமழ்மலர்துதைந்தவஞ்சியங்கொடியினைத்தன்
வணங்கிடையவளென்றுன்பூவாயைத்தேனொழுகலஞ்சி
யணங்குநீதிறந்திடாயேலளியனேனுய்வனோவென
றுணங்கியமனத்தாற்றூழாவொருமகன்களிப்புமிக்கான். (௬௪)

ஊசலாடல்

உண்கடுங்கண்மயக்கமொழிந்தபிற்கணவராட்டப்
பண்படுகிளவிநல்லார்படாமுலைவடம்பிணங்கக்
கண்கொளலருநுசுப்புக்கவன்றழநுதல்வியர்ப்ப
விண்பொருசினையவாலினவீழூசலாடினாரால். (௬௫)

மறவர்கள் மறத்தியரிடத்தில் இன்பநுகர்தல்

பொரிமலரனையபுன்கம்புதுநிழற்புளினந்தோறும்
விரிகதிர்ச்செஞ்ஞாயிற்றின்வெயில்புகாப்பொதும்பர்தோறும்
தருமிடையடுக்கந்தோறுமதமாலநீளரங்கந்தோறும்
வரிசிலைமறவர்செவ்வாய்மறத்தியர்போகமுண்டார். (௬௬)

சிரமபரிகாரஞ் செய்தல்.

மீமிசைநின்றசைந்துவிழுமணியருவிபார்த்துங்
காமருமணிக்கலாபக்களிமயிலாடல்கண்டுந்
தேமலர்வனத்துலாயுஞ்சிலம்பெதிர்கூயழைத்து
மாமதிமுகத்தினார்தமமகிழ்நரோடாடினாரே. (௬௭)

திண்ணனார் தன்னூருக்கு வந்தமை.

இன்னணமெங்குமாடியெய்தியசிலைவல்லாரு
யின்னிடையழுதிரங்கவீங்கியகுவவுக்கொங்கைப்
பொன்னனார்தாமுஞ்சூழ்ந்துபோதரவனத்தினீங்கித்
தன்னமருடுப்பூர்புக்கானடைக்கையால்யானையன்னான். (௬௮)

இதுமுதல் ௨-செய்யுள் நாகன் திண்ணனை ஆசீர்வதித்து வேட்டையாட அனுமதி கொடுத்தல்.

மற்றைநான்றருகழைத்துமைந்தனையையகேட்டி
யிற்றைநாண்முதலாநீயேயிறவுளர்க்கிறைவனாகிப்
பற்றலர்முனைமுருக்கிப்பகைப்புலங்கவர்ந்துகொற்றம்
பெற்றுமாவேட்டையாடிப்பெரிதுவாழ்ந்திருத்தியென்றே. (௬௯

வழிவழிவந்தவெற்றிவரிசிலைகொடுத்துக்
கழிபெருங்காதறன்னாற்கன்னவிறோணொழுங்கத்
தழுவிநங்கடவுட்செவ்வேடன்னருடுணையாச்சென்று
மழவிடைகன்னிவேட்டம்வாய்த்துடன்வருகவென்றான். (௭௰)

திண்ணனூர் பிதாவையும் தாயையும் வணங்க தாய் மகிழ்ச்சியடைந்தமை.

என்றதன்றாதைபொற்றாளிறைஞ்சுபுவிடைகொண்டன்னை
தன்றிருவடிபணிந்தான்றாவெனைப்பெற்றதாயே
மன்றலங்களிறேயிங்குவருகெனவெடுத்துப்புல்லிக்
குன்றுறழ்முலைப்பால்சோரக்குழைந்துநெஞ்சுச்சிமோந்தாள்.()

தாய் திண்ணனை ஆசிர்வதித்து விபூதிசாத்தி வேட்டைக்கு அனுப்புதல்.

போகுகானெறிகளெல்லாம்புதுமலர்த்தண்ணென்சோலை
யாகவேபுகுந்துவேட்டமாடிமுட்கிழியுமின்றிச்
சேகுநோன்சிலையாரோடுந்திரும்புககண்ணேறின்றி
மேகமேயனையாயென்றுவெண்பொடிசாத்தினாள். (எஉ)

இதுமுதல்-உ-செய்யுள் வேட்டைக்குரியவடிவுகொள்ளல்.

தாயடிமறித்துந்தாழ்ந்துதரும்விடைகொண்டுநீங்கி
மேயநீணிறங்கொள்கச்சைவிசித்துடைவாளும்யாத்திட்
டாயிளந்தளிர்தொடுத்தவலங்கலங்கண்ணிவேய்ந்து
மாயவன்றொடுதோறொட்டுவரிசிலையெடுத்துக்கொண்டான்.

மலர்தலைபுலகில்யார்க்கும்வணங்கிலாக்கொடுமரத்தைக்
குலவரையனையதோளான்குணங்கொளீஇவணங்குவித்தான்
வலிகெழுசிலைகுழைக்கும்வன்மைவான்குடிப்பிறந்தோர்
சிலர்கொடுமரமவணக்கஞ்செயலிறும்பூதுகொல்லோ. (எச)

இதுமுதல் ௰௪-செய்யுள் வேட்டைச்சிறப்பு.

இருமதுகுரவர்கேளாவீண்டியமயிர்பொடிப்பத்
தருமிசைப்பறவையெல்லாந்தனித்தனிவெருவியோட
வெருள்கொடுவிலங்குநீட்டம்வேறுவேறிரிதல்செய்ய
வரைபொருதோளினானறைவந்துகானொலிசெய்தானால். (எரு)

வில்லினரம்பினார்வெவ்வெடிபடுகுரலர்காலிற்
செல்பவர்மின்னுவாளர்செறிமழைமேகமன்னார்
கொல்லடிபிடிதுரத்துகுத்துவெட்டெறியெய்யென்னுஞ்
சொல்லினர்தணியாச்சீற்றத்துப்பினர்சூழச்சென்றான். (எசு)

கணைபிறகொழியவோடுங்கதிப்பினகொடுங்கூர்ம்பல்ல
தணிவருசினத்தவேட்டந்தனித்தனியாடவல்ல
வணியெயிற்றழவெஞ்சீற்றத்தரியின்மேல்விடினுஞ்செல்வ
பிணிதொடர்பாசத்தோடுபெருவலிநாய்கள்சென்ற. (எஎ)

வலத்தினுமிடத்துமுன்னும்பின்னருமாறிமாறிக்
கொலைத்தொழிற்சுருள்வாணிணைக்கொடுஞ்செவிஞமலிசெல்ல
வுலப்பில்போராற்றல்வேடரொடுவினைதுவலைக்கணணி
யிலைச்சியவேடர்வேந்தன்வேட்டயங்காடுபுக்கான். (எஅ)

பலபலவிலங்கினீட்டம்பயிலிடமறிந்துசுற்றும்
வலிவலைசூழ்ந்துசேணில்வழியொதுக்கியபின்வேடர்
கலிகெழுதுடிகள்பம்பைகங்குரலிரலையாதி
யொலியெழுவித்துமாக்களுறுவலைபுகத்துரந்தார். (எ௯)

புக்கபிற்றும்புக்குப்புகுவழியொடியெறிந்து
மிக்கவல்லுழுவைகேழன்மிடைமயிர்க்கரடிமுன்னாத்
தொக்கபல்விலங்கின்பார்வைசூழ்வலைப்பரப்புள்விட்டார்
மைக்கருஞ்சிலைக்கைவேடர்வயின்வயின்மறைந்துநின்றார். ()

விட்டபார்வையின்விளிவினாலவண்
கிட்டிவந்தமான்கிளையெலாமுடன்
பட்டுவீழ்தரப்பகழிதூவினார்
மட்டிலாவலிவல்வில்வேடரோ. (அக)

காலிற்செல்லுநாய்க்கணந்தடுத்தலாற்
சாலச்சீறுபுதடையுட்பட்டமா
நீலக்குன்றெனுங்கார்களிற்றினம்
வேலிற்குத்தினார்சிலவர்வேடரோ. (அஉ)

மிடைசெடியிடைமறைமறவர்கள்விடுகணையுடலுருவப்
படுதலுமயலுறுகொடுவரிபாய்தந்ததென்றதனைச்
சுடுதழலடுவெகுளியினொடுதொடாகுடர்சரிதரவெண்
டடமுனைவளர்பிறையெயிறுறத்தாக்கியதொருகருமா. (அங)

பரியனைமரங்ளைமறைவரிபடுசிலைமுரணுரவோர்
பொருவினைசரமுருவியவுடல்பொருவருமொருகருமா
வெரிபுனைதருபெருவெகுளியொடெய்கணைவழிபோயவ்
விருடருமரமுரிதரவுருமெனத்தாக்கியதன்றே. (அச)

எழுவுடனெழின்முழவிழிவுசெய்தெழுபெருவலிகெழுதோண்
முழுமறவரினெழுகியகணைமுழுகியவுடலுழுவை
வழைகுழைகழைவிழைநிழலிடுமழைதவழ்மலையதிரத்
தழைசெவிமழவழுவைகள்விழத்தாக்கியதுறுவிசையால். (அரு)

வெய்யவர்குலமுய்யவைகவருமெய்யருள்பெறுதிண்ண
னையமிறுணைமொய்வலிசெழுமையவில்லவசில்லர்
மையொடுநிகர்மெய்யுருவியலையுறுமுனைமுள்ளை
யெய்புதறினவொய்யெனவெதிரெய்யடுகணையென்ன. (௮௬)

கனைமாமழையிடிபோலதிரகுவாய்மணையாமா
வினையாவலியுடைமாகளிறெழுவாய்வனம்வாழ்மா
வனைவார்கழன்மதயானைகண்மலைவார்விடுவார்கோன்
முனைவாளிகளுடன்மூழ்கலின்முளவாயினமாதோ. (௮௭)

திண்ணனார்வேடர்களோடுதனதூருக்குவந்தமை.

இவ்வகைபலவிலங்கினீட்டமுநூழிலாட்டித்
தெவ்வடுவரிசிலைக்கைத்திண்ணனமாவேட்டமுற்றிக்
கௌவைகொள்கானநீங்கிக்கடுந்திறன்மறவரோடு
மெவ்வமிறனதூர்புக்கானின்றவாகுவகைபொங்க. (௮௮)

இதுமுதல்(௫௮)செய்யுள்கதை.

பின்னரும்பலகால்வேட்டம்பெருவழிக்கானையாடி
யன்னையுமத்தனுங்கண்டகமகிழ்பூப்பவைகிக்
கொன்னுனைப்பகழிவேடர்குலததொடும்வாழ்த்தவோர்நாட்
டன்னுளம்வேட்டமூக்கச்சரமபுகாவனம்புகுந்தான். (௮௯)

புகுந்தவன்கானமெங்கும்புக்குலாய்மிகவிளைத்து
மிகுந்தழைமிடைமரத்தில்மென்னிழறனிதுயின்றான்
முகுந்தனைவாளியாக்கிமுரணினரரணம்வேவ
நகுந்தனிமுதல்வனன்னான்கனவிடைநண்ணினானே. (௯0)

பூசியதிருவெண்ணீறும்புலியதளுடையுஞ்செக்கர்
கூசுபொன்சடையுங்கொண்டகோலத்தோடெதிர்நின்றான்று
மேசுதவிலாதமைந்தவிவ்வளாவடமூலத்திற்
காசில்பொன்முகரியாற்றங்கரையிலோரிலிங்கமுண்டால். (௯௧)

அதுதுயரனைத்தும்வீட்டியரும்பெறலின்பநல்கு
மதவலியவைதநீசென்றுவணங்குதியென்றுரைத்துக்
கதுமெனமறைந்தானங்கேகண்விழித்திறும்பூதெய்தி
யெதிரில்பேராற்றலான்றிக்கெங்கணுநோக்கிநின்றான். (௯௨)

ஆயகாலையில்வில்வேடரார்ப்பினாலெழுந்துகான்சூழ்
போயவல்வலைபரிந்துபொருகடுங்காலிற்பொங்கி
மாயிருங்கேழலொன்றுமலைபுகப்போதல்கண்டான்
காயழல்வெகுளியான்பின்கையில்வில்லொடுதுரந்தான். (௯௩)

துரந்துபின்செல்லச்செல்லத் துணைவிற்போயெறுழியாற்கீ
ழிருந்தருளிலிங்கத்தின்பாலெய்தலுமறைந்ததண்ணல்
வரம்பில்விம்மிதத்தனாகிமற்றிதுமறைந்ததென்னோ
தெரிந்திலமென்றுநினைந்தான்சிவலிங்கமிருத்தல்கண்டான். (௯௪)

காண்டலுங்கடவுளார்தங்கருணைநோக்கினிதுபெற்று
மாண்டகுமிரதந்தோய்ந்தவல்லிரும்புருவமாறி
யீண்டொளிகெழுபொன்னாவதென்னமுற்குணங்கண்மாறி
யாண்டகையிறைவன்றன்பாலன்பொருவடிவமானான். (௯௫)

நாள்பலபிரிந்திருந்துநண்ணியசிறுசதங்கைத்
தாளிளமகனைக்கண்டதாயெனத்தாழாதோடி
நீளெழுவனையதோள்கணெருங்குறத்தழுவிமோந்து
வாளழலரக்கினன்னமனத்தினான்முத்தங்கொண்டான். (௯௬)

செய்யகண்ணீரரும்பச்செறிமயிர்பொடிப்பவாதன்
கையகப்பட்டதெய்வக்கதிர்விடுமணியினாயேற்
கையன்வந்தகப்பட்டானென்றணியெயிறிலங்கநக்கு
மெய்யெலாமெய்யன்பாயவிடலைமற்றின்னசொல்வான் (௯௭)

யானையும்புலியுமெண்குமாளியுமுளவுங்கூர்ங்கோட்
டேனமுந்திரியுங்காட்டுளெந்தைநீதுணையுமின்றிக்
கூனல்விற்றடக்கைவேடர்குலமெனவிருப்பதென்னே
யூணுணவுனக்கியாவருண்கெனத்தருவாரந்தோ. (௯௮)

தேனொடுதினையின்பிண்டிதீம்பழங்காய்கிழங்கு
மானொடுமுயலெய்கேழல்வல்லுடும்பழுங்கிவற்றி
னூணுணவென்றிவ்வெல்லாமுதவுவல்யானேநல்ல
கானவர்துணையுண்டெம்மூர்க்காண்டிவாவென்றுநின்றான். ()

சாமிநீதனியேயீண்டுத்தங்குதறரித்தலாற்றே
னேமகல்லுடுப்பூர்க்கின்னேயென்னொடுவருதல்வேண்டும்
நீமனமிரங்காயெந்தாயெனப்பலநிகழ்த்தினானக்
கார்மழையனையானற்புக்கடலினுக்கெல்லையுண்டோ. (௧௦௦)

மறுமொழியிறைவனொன்றும்வழங்கலனிருப்பமீளி
யிறைதிருவுளத்தினெண்ணமிவ்வயினிருத்தல்போலுஞ்
சிறியனேனினியித்தெய்வசிகாமணிதன்னைநீங்கி
லுறுவனோவுயிரினோடென்றுரைத்தனனின்றானங்கே. (௧௦௧)

அண்ணறன்முடியிற்றாய்நீராட்டுபுமுருகுவிம்மூத்
தண்ணுறுமலர்மாலாரத்தளிர்சூட்டியிருத்தல்காணூஉப்
பண்ணவன்றனக்கீதேற்றபணியெனத்தேறியுள்ள
மண்ணெழுவனையதோளான்மற்றதுகடைப்பிடித்தான். (௧௦௨)

பின்புவேட்டுவர்தங்கோமான்பெரும்பகலாயிற்றன்றோ
வென்பெருந்துணையாய்நின்றவிறைவனூர்மிகப்பசித்தா
ரின்சுவையூன்கொணர்ந்திங்கிடல்வேண்டுமென்னநீங்கிற்
றொன்சினவிலங்கினீட்டங்குறுகியென்செயுமோகெட்டேன். ()

என்றுசாலவுமிரங்கியெரிபசிமிகாதமுன்னஞ்
சென்றொருகணத்துட்கொண்டுதிரும்புவலெனத்துணிந்து
குன்றிடையெனக்குவாய்த்தகுலமணிவிளக்கேயெந்தா
யுன்றழற்பசிதணிப்பவுறுசுவையிறைச்சிகோண்டே. (௧௦௪)

உழுந்துருள்பொழுதின்மீள்வேனொருகணமேனுந்தாழேன்
வழங்குறுகொடுவிலங்குவருமெனவஞ்சேலைய
வெழுந்துமேல்வந்ததாயினென்னைஓயாய்யெனக்கூவென்று
குழைந்தவிற்றடக்கைகூப்பிக்குறவர்கோனரிதினீங்கி. (௧௦௫)

கடிக்கடிமனையுணின்றகன்றகல்புனிற்றாப்போல
வடிக்கடிதிரும்பிநின்றேயையர்தந்தனிமைக்கேங்கி
வடிக்கடியம்புபட்டுமழைமுகிலெனக்கிடக்குங்
கொடிக்கடிவேட்டைக்கானங்கிளர்கடுங்காலிற்சென்றான். (௧௦௬)

கொழுந்தசைமோழலொன்றுகுறவர்கோன்றனேயேந்தி
முழங்கலையெறியுநன்னீர்முகரியின்றீரஞ்சார்ந்தோர்
செழுந்தருநிழலின்வைத்துத்தீயரணியினாலாக்கி
யெழுந்துறுமயிர்கடிந்தவ்வெறழியையவாளினீர்ந்தான். (௧௦௭)

ஈர்ந்துசெந்தசையுட்சாலவின்சுவையுடையவெல்லாந்
தேர்ந்துவேறெடுத்தெடுத்துத்தேக்கிலையதனுட்பெய்து
கூர்ந்தவாயம்பிற்கோத்துக்கொந்தழல்பதத்திற்காய்ச்சி
யார்ந்தபேரன்பன்வாய்ப்பெய்தருஞ்சுவைபார்க்கலுற்றான். ()

பல்லினான்மெல்லமெல்லப்பன்முறையதுக்கிப்பார்த்து
நல்லனவிறைச்சியெல்லாங்கலையிறேக்கிலையிற்றைத்த
கல்லையுள்வாங்கிவைத்துக்கழிசுவையிலாதவெல்லாம்
வல்லைவெள்ளிடையுமிழ்ந்தான்வருபவக்கடலுமிழ்ந்தான். ()

பூந்தளிரோடுகொய்தபுதுமலர்தலையிற்பெய்து
தாந்திரவிதியின்றூட்டுந்தண்புனல்வாய்முகந்து
தீந்தசையமுதுபெய்ததேக்கிலைத்தளிகையோர்கை [ன்.
யேந்தியம்பொடுவில்லோர்கையெடுத்துவல்விரைவிற்போந்தா

என்னுருயிர்க்குத்துணையாவாளொரிவெம்பசியாலிளைத்தாரோ
வென்றேகொடியவிலங்கினத்தாலச்சுற்றாரோவெனப்பதைத்துத்
தன்னுதாவிற்பார்ப்பருந்தத்தாழாதோடும்பறவையென
முன்னுமனமும்பின்னாகமுதல்வன்றன்பாலோடினான். (௧௧௧)

சென்றுகுறுகியெம்பெருமான்றீயோன்வரவுதாழ்த்தலினாற்
கன்றுபசியால்வருந்தினையேயென்றுகரைந்துதிருமுடிமேற்
றன்றுதளிருஞ்செழுமபோதுந்தொடுதோலடியான்மாற்றிவா
யொன்றுநீராற்பிரானுடலோடுளங்குளிரவாட்டினான். (௧௧௨)

ஆட்டித்தலையிலிருந்தகம்ழலருந்தளிருமெடுத்திறைஞ்சிச் [த
சூட்டித்திருமுன்னிலைக்கலத்திற்றூயவிறைச்சிப்போனகம்வை
தீட்டற்கரியபெரும்பொருளேயெந்தாயுண்கென்றினியசொலி
யூட்டிப்பிரியாதருகுநின்றானுவகைக்கடற்குக்கரைகாணான். ( )

காலமங்கதில்வேடர்தந்தலைவனைக்காணார்
சாலவச்சுறீஇக்காடெலாந்தேடியத்தடங்கோட்
டாலமூலத்தினிருந்தருளண்ணறன்னருகு
நீலமால்வரைநின்றெனநிற்பவற்கண்டார். (௧௧௪)

அருகுசென்றடைந்தையநீயெங்களையகன்றிப்
பெரியமால்வரையடைந்ததென்பிழைத்தனங்கொல்லோ
பரிதிவானவனண்பகல்கடந்தனன்பசித்தாய்
முருகவிவ்வுழிநிற்பதென்வருகெனமொழிந்தார். (௧௧௫)

கரைந்தசொற்கெலாமெதிர்மொழிகொடாமையிற்கவன்று
பெருந்தகாயுனக்கெங்கண்மேன்முனிவென்கொல்பேசாய்
வருந்திநீயிவண்வந்தமையறிந்திலம்வள்ளா
லிரங்குவார்கழனின்னடியறியவென்றிசைத்தார். (௧௧௬)

மற்றதற்குமொன்றுரைத்திலனிற்பவம்மறவர்
கொற்றவில்லுடைக்குரிசினீயுளத்திலென்கொண்டாய்
சற்றுமெம்மிடத்தன்பிலையாயினைதலைவ
குற்றமெவ்வயிற்கண்டதுண்டேற்பிறகூறாய். (௧௧௭)

என்றுபற்பலதிறத்தினாலுரைக்கவுமிளையோ
னொன்றும்வாய்திறந்தானலனோவியம்போலக்
குணறவில்லியைநோக்கிநின்றானவர்குறித்து
மன்றவெஞ்சினமன்றிதுவெனவெனமருண்டார். (௧௧௮)

இங்குநின்றவிதெய்வதமிவணிடத்தேறித
தங்கிநின்றதோவெனகொலோவறிகிலந்தமியே
மஙகுநமமொடுவருபவனலனிவனந்தோ
நவகடொல்குலததலைவனாகற்கென்னுரைப்போம் (௧௧௯)

தத்தையாகியதத்தையந்தேமொழிதனையன்
மதயானைபோலென்மகனெங்கெனின்மறுசொ
லெத்திறத்தினாற்சொல்லுதுமெனப்பலவிரங்கி
யெய்ததுநின்றனாவசிககவோருபாயமுமில்லார். (௧௨௦)

குழைகருநோன்சிலைநாகனோடிசமெயல்கூறி
யழைத்துவநதனமெனிலவனெத்திறததானும்
பிழைக்குமாறியற்றுவனெனத்துணிந்தனர்பெயர்ந்தார்
தழைத்தலைப்புலானாறும்வாய்ச்செய்யகட்சவரா (௧௨௧)

இதுமுதல்(உ)செய்யுள்இரவுக்குறி.

அன்னகாலையிலாயிரங்கதிர்ச்சுடரரசன்
மன்னுதிண்ணனன்பப்புறத்துலகெலாம்வழங்கப்
பன்னுவேமெனப்போதல்போற்குடதிசைப்பராரைச
செனனிவான்றொடுமலைமறைந்தானிருள்செறிய. (௧௨௨)

அரவுமிழ்ந்தசெம்மணிக்கணமிமைத்தலினலரி
யிரைதிரைக்கடன்மூழ்கியுங்கங்குலங்கில்லை
யிருள்கெடச்சுடர்விரிதருவிலைவரம்பில்லா
வுருவமாமணிபலவுளவிடத்திரவுணடோ. (௧௨௩)

அண்ணலைக்கொடுவிலங்கினங்குறுகுதலஞ்சி
வெண்ணுதிக்கணைதொடுத்தகூன்வில்லொடுமறந்தும்
கண்ணிமைத்திலனாகியேவைகறைகாறு
மண்ணெழுப்புரைதோளனின்றானிறைமருங்கு. (௧௨௪)

அன்பரன்பினுக்ககப்படுபேரருளாழிக்
கின்பமூன்றிருவமுதமாக்கியவுளதெண்ணி
வன்பெருஞ்சிலைத்தடக்கையான்வைகறைப்போது
பொன்பரந்தொளிர்மால்வரைச்சாரலிற்போந்தான, (௧௨௫)

சூரியனுதித்தல்.

வீட்டவாவுடையார்க்கருடருமொருவிமல
னட்டமாகியதான்கொளபுண்ணூற்றிடுநம்பி
மேவட்டமாடுதல்காணியவிரும்பிவந்தென்னக்
கோட்டவார்திரைக்கடலெழுந்தான்சுடர்க்கோமான் (௧௨௬)

இதுமுதல்(௫)செய்யுள்சிவகோசாரியார்மகிமைகூறல்.

பொங்குவெஞ்சினப்புண்கமழ்வாளுகிர்ச
சிங்கமன்னனசெயனிற்கமற்றினிக
கங்கைவாரசடைக்கண்ணுதருண்முத
றங்குநெஞ்சத்தவன்செயல்சாற்றுவாம். (௧௨௭)

அருளுமானுப்பொறையுமறிவொடு
தெருளுநோனபுஞ்சிவனிடத்தன்பினோ
டிருளிற்றீரவாவின்மைபுங்கல்வியு
மருளின்மெய்ம்மையுமாணுருவாயினான். (௧௨௮)

வெறுப்பில்சந்தனமெய்யெலாம்பூசினின்
றிறப்பவின்பமியற்றுநர்தங்களுங்
கறுதமெழுந்தெதிராயழற்பெயதுதன்
புறுத்துவார்களுமொதவுளத்தினன். (௧௨௯)

நீடுமகார்க்குழனீளறிவாள்விழி
வாடுஞ்சிற்றிடைமாதர்கள்புல்லினு
நாடுந்தன்னுளந்தாயெனநணணுவா
னோடும்பொன்னுமொருங்காநோக்குவான். (௧௩௦)

ஈசனார்தம்மிணையடித்தாமரைப்
பூசைசெய்தொழிலாப்பூண்டுசெய்திடு
மாசைமேல்கொண்டருமனத்தான்சிவ
கோசனென்னுங்குணப்பெருங்குன்றனான். (௧௩௧)

இதுமுதல்(௨)செய்யுள்சிவகோசாரியார்பூசைக்குச்செல்லல்,

இரவிவந்தெழுமுன்னமெழுந்துபோய்
முரிதிரைப்புனன்மூழ்கிவிதிமுறை
வினைசெய்போதொடுமென்புனலுங்கொடு
புரிசடைப்பிராற்பூசிப்பமெய்தினான். (௧௩௨)

தலைமிசைத்திருமஞ்சனந்தாங்குபு
மலர்பெய்கூடையுமேந்துபுவலக்கினை
விலகுமணணறனைஞுமமவிளமபுபு
புலவனையன்றிருமுனபுபோயினான். (௧௯௩)

இதுமுதல்(௩)செய்யுள்சிவபெருமானுக்குமுன்சிந்தியவைக
ளைக்கண்டுசிவகோசாரியாரமனநொந்துவருந்துதல்.

தேன்குலதொடுசெவ்வழிவண்டுளர்
கான்கடுக்கையங்கண்ணியன்முன்பெலா
மூன்கிடத்தல்கண்டுளநடுங்கியே
தான்குறித்தயலோடினன்றாழ்விலான். (௧௯௪)

மேவார்வந்தடிபணியும்விண்ணோர்கண்முடிமணிக
ளோவாதுகிடந்தொளிருமுடையபிரான்றிருமுன்ன
ராவாவிக்கொடும்பாவமார்செய்தாரிதுசெய்யத
தேவாதிதேவனார்திருவுள்ளமிசைந்தாரோ. (௧௯௫)

கொல்லாமையறியாமைக்குணமாகக்கொண்டொழுகும்
பொல்லாதசிலைவேடப்புலைஞரோயிதுசெய்வா
ரொல்லாதசெயலிதையன்புடையோர்கள்கண்டக்கா
னில்லாமலிறந்திடுவர்நிற்கின்றேன்கொடுவினையேன். (௧௯௬)

இதுமுதல்(௪)செய்யுள்ஆலயத்தைக்கோமயத்தால்சுத்தி
செய்துபூசைமுடித்தல்.

என்றுபலபலகூறியிணையிலானழுதிரங்கிக்
கன்றுமிடற்றிறைபூசாகாலமிகத்தாழ்க்கநா
னின்றதனாற்பயனென்னேயெனநினைந்துபுலவெல்லாந்
துன்றுமலகாலகலத்துடைத்தாப்பிரோதெளித்தான். (௧௯௭)

பின்னரடைந்தலைபுரட்டும்பெருந்தீர்த்தம்படிந்தாடிச்
சொன்னமறைமந்திரத்தாற்றூய்தன்மைகடிந்ததற்பின்
மன்னுமுருத்திரசமகநமகத்தால்வானவர்கோன்
சென்னிமிசைப்புனலாட்டித்திருமலர்கொண்டருச்சித்தான். ()

முன்னர்நின்றுகைதலைமேன்முகிழ்த்திருகண்ணீர்பாயத்
துன்னியமெய்ம்மயிர்பொடிப்பச்சுடுதழல்வாய்ப்பட்டவரக்
கென்னமனநனியுருகியிளகமிகநாத்தழும்ப
மன்னுமனனெடுசோமமறைக்கீதம்பாடினான். (௧௯௯)

பற்பலகால்வலஞ்செய்துபணிந்தரிதுநீங்கிப்போய்ச்
சிற்பரனடிமறவாச்சிந்தையன்றன்னிடத்தடைந்தான்
முற்பகலவேடர்கணோற்றமுழுதுணபாலவதரித்த
விறபுகொர்மழையனனவிடலைசெயல்விளம்புவாம். (௧௪௰)

இதுமுதல்(௨)செய்யுள்திண்ணனார்வேட்டையாடிச்
சிவபெருமானைமுன்போற்பூசித்ததுநீங்காதுநின்றமை.

எழுவினங்கவற்றதோளானேறுகாற்பன்றிசெல்லும்
வழியறிந்தொளிநின்றெய்துமான்றுயிலிடனறிந்து
குழைநெடுஞ்சிலையிற்பூட்டுகோலுடலுருவவெய்து
முழுவலன்புடையானமுன்போலுறுசுவையமுதமைத்தான்.

பின்புகோற்றேனிரம்பப்பெய்துகொண்டிறைபசிக்கு
மென்பதாற்றான்றொடுத்தவேவெனவிரைவினோடி
முன்புபோற்பூசைமுற்றிமுனிவிலின்னமுதருத்தி
பன்பினாற்கடலினன்னானருகுநீங்காதுநின்றான். (௧௪௨)

திண்ணனார்செய்தியைநாகனுந்தந்தையுந்தெரிந்துவசப்படுத்
தற்குமுடியாதுநீங்கினமை.

அந்தவேலையில்வில்லோராலருமபெறற்புதல்வன்செய்தி
தந்தையுந்தாயுங்கேட்டுத்தணிப்பருங்கலுழ்ச்சிகொண்டு
வந்துபற்பலதிறத்தால்வசிப்பவுமவசமாகானைச்
சிந்தைநொந்தினியென்னென்றுசென்றனாமகனிற்றீர்ந்தே.

திண்ணனார்தாய்தந்தையர்வந்தமையறியாதுசிவபெருமா
னிடத்தில்அன்புசெலுத்தியிருந்தமை.

அன்னவரடைந்தவாறுமகன்றதுமறியாதண்ண
றன்னொடுபிணித்தநெஞ்சிற்சவரர்கோன்பகற்போதெல்லாங்
கொன்னவில்விலங்கினீட்டங்கொன்றிறைக்கமுதருத்தித்
துன்னிருட்காலந்துஞ்சான்றொண்டுசெய்தொழுகாநிற்ப ()

சிவகோசாரியார்முன்போலூனைக்கண்டஞ்சிசுத்திசெய்து
பூசித்துத்துன்பத்திலாழ்ந்தமை

வழுவறுமுனியும்வந்துவைகலுந்திருமுனூன்கண்
டழுதழுதிரங்கியேங்கியகற்றுபுபுனிதஞ்செய்து
பழுதிடையவற்பூசித்துமனந்துயர்க்கடலினாழ்த்தி
யொழுகிடமற்றவன்பாலுறுதுயரொழித்தல்வேண்டி. (௧௪௫)

இதுமுதல்(அ)செய்யுள்சிவபெருமான்ஐந்தாநாளிரவில்
சிவகோசாரியார்க்குத்திண்ணனார்பெருமைகூறல.

கங்குலைந்தாவதன்கண்கனவிடைத்திருக்காளத்திச்
சங்கரனவந்துசொல்லுந்தவத்துறைபயின்றமேலோ
யிங்குநீநம்முன்கண்டவிறைச்சியென்றினையல்வாழி
யங்கதுநாமருந்துமரும்பெறலமுதங்கண்டாய். (கசகூ)

அதுநமக்கிடுவோன்செய்தியறைகுதுமம்மதெய்வ
நதிபலபடிந்துநோற்றநவையிலறங்களசெய்தும்
விதிபுறங்கண்டுபெற்றமெல்லெழின்மகன்மேற்றாய்க்குப்
புதியவன்பெனைத்தனைத்தப்புண்ணியற்கென்மேலன்பு. (கசஎ)

மற்றவன்செருப்புக்காலான்மணங்கமழ்நமதுசென்னி
யுற்றபூமாற்றுங்காலத்துடம்பெலாமயிர்பொடிப்பச
சிற்றிளமகன்பூங்கையாற்றிருமுலைவருடப்பெற்ற
பெற்றதாயென்னநெஞ்சமபெரிதுருகுமாலன்ப. (கசஅ)

ஐந்தடர்முனிவநம்மேலவனுமிழ்கின்றதியாற்றுட்
டந்தநீராயினன்றேதாழ்சடைமுனிவராட்டு
நந்துமந்திரநன்னீரினனியினிதெனலாமுண்ணின்
றுந்திமேலெழுந்துபொங்கியொழுகியபேரன்பாமால். (கசகூ

வெள்ளுகிருழுவைநோன்றாண்மாதவக்கிழவன்முன்னோ
ரொள்ளியவாழ்த்துநாமமோராயிரமுரைத்துச்சாத்தும
கள்ளவிழ்மலரினன்னான்கழுத்துறவலைந்துசூட்டு
மென்றாறுமயிர்கள்சூழ்ந்தவீர்ம்மலரெமக்குநல்ல. (கருO)

இந்திரன்முதலோர்செம்பொனெரிமணிக்கலத்திலேந்து
மந்தரவரையினாழிமதித்தவாரமுதமெல்லா
முந்துதன்வாய்ப்பெய்தாய்ந்தமுழுச்சுவைச்சூட்டிறைச்சி
வெந்திறற்றந்தபின்னர்வேம்பொடுகவுமான. (கருக)

ஏசுதலிலாவறத்தோயெமக்கவனெம்முனின்று
மாசில்பேரன்பினோடுவாய்திறந்துரைக்குஞ்சொற்போ
லாசகலறிவின்மிக்கவைம்புலப்பகைவர்பாடுங்
காசறுசாமவேதகானமுமினியதன்றே. (கருஉ)

அவன்மனநமக்குக்கோயிலவனுரைபலவுமோத்தா
மவன்முயற்றொழில்களெல்லாமறத்தொழிலையமில்லை
யவனியிற்காட்டுகின்றுமன்பனீநாளையேவந்
தவனறியாதவண்ணமயலொளித்திருத்தியென்றான். (கருங)

இது முதல்(௧௧)செய்யுள் ஆறுநாள் சிவபூசையின் கதை.

இன்னணபலவுங்கூறி யினித்துயரொழிதியென்று
பொன்னிறம்பழுத்தகொன்றைப் புதுநறுங்கண்ணிவேய்ந்த
சென்னியந்தணன்மறைந்தான் சிவகோசமுனியெழுந்து
முன்னவன்கருணையாற்சொன் மொழிநினைந்ததிசயித்தே. ()

ஞாயிறுகுணதுகுன்றநண்ணுதன் முன்னமேபோய்ப்
பாயலைமுகரிநன்னீர்ப் படிந்துநித்தியமரப்பி
யாயிரம்பெயரினான்றனருச்சனை முடித்துமற்றத்
தூயநல்லிலிங்கத்தின்பின் றோன்றிடாதொளித்திருந்தான். ()

முனிவருமுன்னம்வேட்ட முன்னுபுசென்றவென்றிக்
குனிசிலைமறவர்த்தாங்குங் கோமகன்வேட்டமாடிப்
புனிதனுக்கமுதங்கொண்டு பொருகெனமீண்டானங்கட்
பனிதருதுன்பங்காட்டுமயற் பலநிமித்தங்கண்டான். (௧௫௬)

வழியிடைநிமித்தமென்ன மற்றியான்கண்டவெல்லாம்
பழிபடுநிமித்தமென்னைப் பாங்குஞ்சோர்குருதிகாட்டும்
கழிசுவையமுதமுதங் கண்மணியுயிரெனக்கா
மழகனெம்பெருமானென்னுற் றனன்கொலோவறிதறேற்றேன்.

எனமனங்கலங்கியொய்யென் றெறுழ்வலிக்காளைசெல்லச்
சினவிடைவலனுயர்த்த செக்கரீர்ஞ்சடைநுதற்கட்
புனிதன்மற்றவனன்பெல்லாம் புண்ணியமுனிக்குக்காட்ட
நினைபுதன்வலக்கண்செம்புண் ணீருறநின்றான்கண்டான். ()

காண்டலும்வாய்நீர்சிந்தக் கையிலூன்சிதறவம்புங்
கோண்டருசிலையும்வீழக் குஞ்சிப்பூவிறையவாட்ட
நாண்டொடரற்றகாலை நாடகப்பாவைபோலத்
தூண்டருதடந்தோட்காளை துண்ணெனநிலத்துவீழ்ந்தான். ()

நெடும்பொழுதுள்ளுயிர்ப்புநின் றுயிருலந்தாரென்னக்
கிடந்துபின்னையாறெய்தக் கெடுநினைவடைந்தெழுந்தே
யொடுங்கலிறுயரானெஞ்ச முண்ணப்பட்டுருமேறுண்ட
மடங்கலேறென்னநம்பி வாய்விட்டான்கண்ணீர்வார. (௧௬௰)

முழுவலித்தடக்கையாற்றன் முகமெலாங்குருதிபொங்கி
யொழுகியவடித்துக்கொண்டா னுறுகண்ணீரவெள்ளம்போர்த்த
வெழில்கனிமார்பும்வீங்க வெற்றினான்றலைவிளக்கக்
கழிதுயர்க்கடலினாழ்ந்தான் கல்லோடுமோதினானால். (௧௬௧)

ஓடுவன்மீள்வன்வீழ்வ னுருள்குவனெழுந்து விம்ம
னீடுவனேதோவென்பனெட்டுயிர்ப்பெறிவனெஞ்சம்
வாடுவன்பொங்கிப்பொங்கி வாய்விடுமுகத்தைக்கையான்
மூடுவனழுவன்கைகண்மோதுவனுறக்களோடே. (கசுஉ)

எவரெயிலெந்தையார்க்கிங்கிதுவந்ததெனக்கொன்றோராம்
வெவ்வலியழற்சீற்றத்துக்கெட்டயாரோவனறி
யிவ்வரைவிலங்கின்றோபாதெனவறிந்தற்றறமேற
னவ்வுறுதெய்வத்தைக்காணிலாவிகூடடுணகிலேன்றே. (கசுங)

பலவிடையெனக்கூவாய்த்தபகதாபணிசெப்பொ
னிலகொளிக்குன்றோடெயாக்கரேயப்பிரானினைகணாபுண்ணீர
கலுழ்தரற்கேமனெகால்போக்காரனைநதிருகைவ்சறறு
பலாகிலையென்கொலென்றுநாவிசோரந்ருதுசென்றான். ()

கையினிற்றுடைத்துகாண்பல்சாற்றேலுசறவிராதாக
கையனைதழுவிக்கொண்டாலைத்ரெனேமோதெல்லாம்
பையவனைவிலக்குப்பட்டைப்பசலைப்பீந்துகந்து
பெய்யிற்றுய்த்ருவென்றபெயர்ந்தனன்மருந்துகொய்ய. (கசுரு)

காளையாயபுகுந்துசென்றுகண்டனவெல்லாம்கொய்து
கூடுலவான்சிலைநகைக்கொடோக்காமகனான்லைவிறம்போந்து
வேனிலாற்காய்ந்ததேவிளவிழியிடைப்பெய்தானேசோரி
தஞ்னிலாவண்ணங்கண்டானற்லையனேபறுவிசோர்ந்தான். ()

யானினியிதற்கென்செய்யேனென்னவெண்ணிநிற்பவனுக்
கூனிடல்வெண்ணெனாமுறைகணோநோந்தகணோற்றுங்கி
மானவன்றடங்கணிட்டானமாறுசெனறனபமலிதுக்
கானவாபெருமான்றனகணோககணையிடந்திட்டானல். (கசுஎ)

இடந்ததன்கண்ணையன்னவிழைகண்ணிலப்பச்சோரி
மடந்தையோர்பாகர்செங்கேமாறநின்றதனைக்கண்டா
னடங்கருமகிழ்ச்சியெனுமாழ்கடலதனுட்டாழ்ந்து
முடங்குளமடங்கலனானமுழவுதம்தாள்கொட்டியார்த்தான்.

ஓடினான்றிசைகளெல்லாமுடம்பெலாங்குலுங்கநக்கான்
பாடினான்வாயில்வந்தபடியெலாங்கைகள்கொட்டி
யாடினான்றுள்ளித்துள்ளியாரவாரித்தானின்று
நாடினான்செய்தசெய்கைநன்றுநன்றெனவியந்தான். (கசுகூ)

இன்னணமுகமைவெள்ளத்திடையவனுலாவும்வேலை
முன்னவன்பின்னுமன்னோன்முதிர்ந்தபேரன்புகாட்டச்
செந்நிறக்குருதிமற்றைத்திருவிழியிலுஞ்சோரவித்தா
னன்னதுமைந்தனார்வவாகலிகுடித்ததன்றே. (கஎ௦)

எரிகிரியத்துணின்றுமேறுபுதுறக்கம்புக்கா
னொருவன்மற்றதனுட்பின்னுமவீழ்ந்தெனவுவகைமாறிக்
கரையிலாத்துன்பவெள்ளக்கடலினுளழுந்தியேங்கி
வரைபுரைதோளான்பின்னுமருந்துடைமையிறநெளிந்தான். ()

இன்னுமோர்கண்ணெனக்குண்டாதலினிதற்கஞ்சேனென்
றன்னதுகளைந்தகாலையயாகண்ணறிதற்காகத்
தன்னொருசெருப்புக்காலைத்தம்பிரான்கண்ணிலூன்றிப்
பின்னம்பகணைகண்வைத்தானபிரானதுபொருக்கலாற்றான். ()

திண்ணனார்க்குக்கண்ணப்பனென்னுநாமகரணம்பெற்றமை.

மறைமொழிபிறந்ததம்வாய்மலர்திறந்தருட்பேராழி
யிறைவர்கண்ணப்பநிற்கவென்னுநாமொழிந்துகொண்டே
கறையணற்கங்கணத்தகையினாற்பிடித்தாசெங்கை
யுறுநறைப்பொலம்பூமாரியும்பாமண்புதையப்பெய்தார். (கஎரு)

கண்ணப்பனையனாசிவபெருமானைவணங்கசிவகோசாரியா
ருமவணங்கினமை.

குன்றவர்பெருமான்கையிற்கூர்ங்கணைவிட்டெறிந்து
கன்றிளமடமானேந்துங்கணனுதலடிப்பூங்கஞ்சந
தன்றலைமிசைபுனைந்தானசைவவைதிகனிறுமபூ
தொன்றியவுளத்தனாகியொருதனிமுதல்வைறருழ்ந்தான். (கஎ௪)

சிவபெருமான்அவ்விருவரையுந்திருவுருவிற்
கலந்துகொணடமை

மைதிகழ்மணிமிடற்றுவார்சடையெம்பிரானக்
கைதவமிலாமிக்ககருணைபங்கண்ணனேகி
மெய்த்தழனவெணின்றுவிரிவறமனமொடுக்கிச்
செய்தவர்தமக்குங்கிட்டாத்திருவுருக்கலந்துகொண்டான் ()

நூலாசிரியர்.

அற்றைநாண்முதலாவையமண்ணல்கண்ணப்பனென்று
சொற்றதேபெயராச்சொல்லுஞ்சுடர்மதிக்காந்தம்வேடர்
சிற்றிடைநலார்முகத்தைத்திங்களெனவெருழக்குந்தெண்ணீ
ருற்றருவிகளாய்த்தாழுமுயர்மலைகாவலற்கே. (கஎசு)

ஏன்னத்திங்கள்வேணிமறைத்தவிறைவான்றேய்
சென்னிக்குணறுவாழ்நர்களசோமான்செயல்கூற
மன்னுட்களிகொண்டையவடித்தாமலாசூடிப்
பணைறகினியதோரகதையினுமபகர்கென்றுன். (௧௭௭)

தீதறவுணாத்தனருசிலைவல்கண்ணப்பன்
காதைநகக்ரனர்கதைவிளம்புதும்
யாதவமனையாந்தினிதுகேளென
மாதவவடிவருள்வள்ளல்கூறுவான். (௧௭அ)

கண்ணப்பச்சருக்க முற்றிற்று.
ஆகதிருவிருத்தம்-௯௫௫.

நக்கீரச்சருக்கம்.

இது முதல்(உ0) செய்யுள் பாண்டிநாட்டுச்சிறப்பு.

அமுதுறழ்தமிழொண்முத்தமைமசந்தனமெல்வாசங்
கமழ்தளிர்தென்றலென்றுகளையருமபொருள்படாம [த்
விமிழ்கடல்வைப்பெலாந்தோணதெண்பொருள்படுநாடெள்ளி
தமிழ்முதல்பிறக்குநாடாய்த்தயங்குமாற்பாண்டிநாடு. (௧)

மலை

தன்கால்சுமக்குமுறுப்பிலான்றனேவலராணிலைகலங்கிப்
பொன்காறிதலைமுலைமடவார்ப்பொருத்துதுணையாமாநிலத்து
வன்காறரியாதுழல்வானைதலையாற்சுமக்குமலையைநகு
மின்கார்மழைதோய்முடிமலயவிலங்கலுடைத்தத்திருநாடு.

(இ-ள்) தன்காலினுற்சுமக்கப்பட்ட அனங்கனுகிய மன்மதனது-பாணமாகியமலாகளாற்றமதுநிலைகலங்கியசுந்தரமூர்த்திநாயனை - பொன்னொளியைவீசுகின்றதேமல்படர்ந்ததனங்களையுடைய பரவைநாச்சியார் சங்கிலிநாச்சியாரொன்னு மிருவரிடத்தும்-சேர்க்குந்தூதாக-பெரியபூமியின்கண்வலியகால்தங்காமலுழன்றவராகியசிவபெருமானை - முடியினுற்சுமக்கின்றகைலைமலையைப்பழிக்கும்-மின்னலையுடையகரியமேகங்கள்புடிகின்றசிகரத்தையுடையபொதியமலையைஅப்பாண்டிநாடுடையது-எ-று. (உ)

நதி.

வானோர்முதஞ்சாபத்தான்மண்ணிற்புனலாயொழுகியது
தானோநிலத்தினியல்பாற்றன்றன்மைதிரியாவரயபெற்ற
மானீரோமற்றிதுவென்னமதுரங்குடிகொண்டெஞ்ஞான்று
மானுதொழுகும்பொருநையாற்றரசுமுடைத்தத்திருநாடு. (௩)

குறிஞ்சிநிலச்சிறப்பு.

கறங்குபன்மணியருவிகையததுளியொடுகலந்து
நிறங்கொண்மாமணிசேணிடைச்சிதறிடநெடுங்கைப்
பிறங்குவெண்பிறைகளேகோட்டியானைகண்மதப்பெருநீ
ரிறங்குமாமுகத்தேதற்பனகுறிஞ்சியினிடங்கள். (௪)

இதுமுதல் (௩) செய்யுள் முல்லைநிலச்சிறப்பு.

கொன்றைபூத்ததுழைதன்னிடங்கொண்டுகூர்ங்கோட்டு
வென்றியேறுபெற்றண்டைத்தாங்குபுவியா
தென்றும்யாறுதன்றலைக்கொடுமுககணைம்மிறைபோற்
றுன்றுபல்பசுச்சேரிடமாய்முல்லைதோன்றும். (௫)

குழலினோசையுந்தயிர்கடையொலியுங்கொல்லேறு
தழுவுமாரப்புமணிமாமணியரவமுந்தண்ணென்
செழுமலர்கொன்றைபடுசுரும்பிசையுமவெஞ்சினத்த
மழவிடைக்குலம்வாய்விடுமுழக்கமுமாரு. (௬)

போர்விடைக்குலமுயர்ந்தெழுபுற்றுமண்சிதறக்
கூர்மருப்பினாற்குத்துபுதுகளேழக்குளம்பா
லாழறசினததொடுநிலநதொட்டிமிலசைய
ழரிவாய்விடுமுழக்கம்விண்ணேற்றொடுமுரணும். (௭)

இதுமுதல் (௫) செய்யுள் மருதநிலச்சிறப்பு.

தாமரைகுவளையாம்பல்சங்குசைவலமீனன்ன
மாமைவண்டாமனைபகன்றல்கமுகமென்றவைநிறைந்து
காமருமருதமாதாகவினுறப்பமைப்போனவ்வத்
தோமினமாதிரிகையெல்லாந்தொகுத்தோரிடத்தையொக்கும்.

அன்னமங்கலாரணிநடைகற்கவேட்டனையர்
பின்னுமுன்றுழன்றடிசிவந்தும்பெருமையினான்
மன்னுமெய்விளர்ததுபெறவனத்தினுட்பதும
மென்னுமாதனத்திடையிருந்திருந்தவமியற்றும். (௯)

கழனியுட்புகுந்துறுவலிப்பகட்டினேர்கடவி
யுழுநரோதையால்வெரீஇயெழுந்தும்பரிற்பறக்கு
மழகின்மென்சிறையோதிமத்தணிசிறையடித்த
லொழுகுவான்கங்கைவெண்டிரையெறிந்திடலொக்கும். (௧௦)

சேல்களுண்டகடார்த்தியமென்சிறைச்செய்ய
காலவோதிமஞ்சிறுதிரையசைக்குமென்கமலக்
கோலநாண்மலர்ச்சேக்கையிற்பெடைதழீஇக்கொண்டு
சாலும்வண்டிசைகேட்டுறங்குவமலர்த்தடங்கள். (௧௧)

மாமலர்க்கணையோன்சிலையாயுயிர்வருத்து
தீமையின்பயனுறலெனமள்ளரறசெய்ய
காமர்தீங்கருமபாலையாடப்பங்கவ்வை
தாமயற்கணெற்போர்கடாவிடுமொலிதாழ்க்கும். (௧௨)

யாமுழத்தியர்காற்கிணையாயிழிபெய்தத்
தாமுலைததடமிடறவெருங்கிகாததுயர்தருசுகுச்
சாமுருக்குதுமெனத்தெங்கினகாய்விழததாகஙிக்
காமாநாகிளய்கழுகொடிப்பனவராற்கணங்கள். (௧௩)

வரைகளொப்பனபோரொழுக்கியபுரிவளாயி
னருவியொப்பனசுற்றுபாகம்புனைநயனைசூழ்
கருமுகிற்குலமொப்பனதீங்கழைகருமபின
றிளைவற்றினைச்சூழ்ந்தகாடொப்பனசெறிந்து. (௧௪)

நிரந்தமஞ்சள்கள்வாழையின்குலைதொடுநெடிய
வரம்பைபாளைவாய்கமுகெழிற்குலையினையடுக்கு
முரிஞ்சுமற்றவைசெய்ஞ்ஞெறகுலையையவ்வுயாநத
குருமலைபநெட்டிலைததாழைதலைகுழுகிற்குலத்தை. (௧௫)

கருந்திண்கோட்டனகுவிமுலைசசெய்யகட்காரா
னிருந்தண்பன்மலரிலஞ்சிபுண்பேய்ததிடுமிளைஞர்
பெருந்தண்மாம்பழமெறிகருடபின்குணில்பிறங்கு
சுருப்புணடாமனாததடததுவிழ்ந்தனக்குழாந்துரக்கும். (௧௬)

நெய்தனிலச்சிறப்பு.

குளிர்கொண்முத்தொடுமுகையிறசெய்சிற்றிலிற்குழிசி
வளையுமிப்பியுங்கொண்டனத்தாவிமேல்வயங்கு
மொளிகொள்செந்துகிர்ப்பாவையையிருத்திமற்றுள்ளங்
களிகொள்பேதையராடுவபுன்னையங்கானல். (௧௭)

இதுமுதல்(௩)செய்யுளதிணைமயக்கம்.

ஒழுகுதீம்புனற்கொழுங்கயலொடுவரால்கொடுத்துக்
கழியுநுண்ணிடைக்கொடிச்சியர்கொடிச்சியர்கையிற்
பழுதிலின்சுவைக்குறிஞ்சித்தேன்சுடர்கெழுபசும்பொற்
குழைகடந்தகட்கடைச்சியர்கடைச்சியர்கொள்வார். (௧௮)

முருங்கெயிற்றியரெயிற்றியர்கருங்குழன்முல்லை
யரும்புவிழ்ந்தபூமுடிப்பர்களணிமுலைபாகும்
பெருங்குடத்தியர்குடத்தியர்பிறங்குகோங்கரும்பு
விரிந்தபூவினுட்பொற்றுகள்பூசுவர்மெய்யில். (௧௯)

கொம்பரொத்தசிற்றிடையுழத்தியர்கள்கட்கொண்டு
பம்பரத்தியலாடவர்மனம்படப்பரந்த
சம்பரத்தியமுலைப்பரத்தியர்தளர்மருங்கு
லம்பரத்தியர்பரத்தியர்விலைமுத்தமளப்பார். (௨௰)

இதுமுதல் (௭)செய்யுள்மதுரைமாநகரின்சிறப்பு.

இன்னதன்மையவளங்கெழுபாண்டிநாடென்னு
மன்னமன்னவடிருமுகமண்டலமாகி
மன்னும்விண்ணவர்பொன்னகரத்தினைமறக்கும்
பொன்னினன்மணிமாமதின்மதுரையம்புரமே. (௨௧)

தேடிநான்முகன்செங்கண்மால்காண்கிலான்றிங்கள்
சூடினனடியார்மனத்தான்மறைத்தொகுதி
பாடினனருளாலறுபத்துநாலாட
லாடினனதிலெனினதன்பெருமையாரறைவார். (௨௨)

வைகைநதியும்-கிருதமாலைநதியும்.

மொய்வம்பார்மலர்மிகநனிபோர்த்திசைமுழுதுஞ்
செய்வண்டார்த்திடவொழுகுறும்வைகைவிண்செல்லு
மைவந்தாடொளிர்மணிசெய்பொன்மாடமாமதுரை
தெய்வஞ்சாத்தியபன்மலர்மாலையிற்றிகழும். (௨௩)

நிலைபெயர்ந்தயல்செல்கலாத்தாரகைநிரையி
னிலகிவம்பல்ரிவையியங்காவகையென்னென்
றலகில்விம்மிதமுறச்செயுமந்தரத்தகடு
தலையுரிஞ்சுயர்கோபுரத்துறுசுடர்ச்சாலம். (௨௪)

அங்கண்மாடத்தின்மேற்பயின்மடந்தையரனம்வான்
கங்கையங்கமலத்திரள்வளையவூண்கருதிப்
பொங்குமாசையிற்புகவதிலுறுமனமிலைக
டங்கடொல்குலமன்மையிற்றனித்தனியிரியும். (௨௫)

மெலிநுசுப்பினர்களிமயின்மாடத்தின்மேற்றந்
நலிபகைப்பெரும்பாம்புகள்வைகலுநடுங்க
வுலவலாலிருசுடர்களுநனியுளமுவந்து
மலிபொன்மாடத்திற்றமகதிர்வேறுருவழங்கும். (௨௬)

விண்டொடர்ந்தவேரங்கடம்மேற்புறத்தாடும்
பண்டருங்குதலைப்பசுங்கிளிகடம்பணைததோட்
டொண்டைவாயினர்விழைதலிற்பிடித்திடத்தொடரும்
வண்டுடில்பூங்கண்ணிவிஞ்சையர்சூழ்தரவயங்கும். (௨௭)

விண்ணகட்டினைத்தொடுமுடியேறுதல்வேட்ட
வெண்ணிறப்புருப்பறந்தருகேசெலவிளங்கு
மண்ணுறாதநியசெம்மமணிவேரமாமலரி
னெண்ணிறத்தனங்கேதடழற்றுனுவையொக்கும். (உஅ)

நெடியவெண்சுதைமாடத்தின்விரிந்தவெண்ணிலவுங்
கடவுள்வான்கங்கைவெள்ளமும்வேற்றுமைகாணப்
படுகலாமையிற்கங்கைவேட்டெய்தியபரிதி
வடிவமென்சிறைப்புட்களோடன்னங்கண்மருளும். (உ௯)

இருவிசும்புதோய்மாடமேற்சுருங்கையிலிருந்து
திருவிளங்குமாநகரணிபார்த்திடுஞ்செய்ய
வரிநெடுங்கணார்தோட்கிளிகொததலின்வளர்ந்த
வுருவிளங்கமுகின்குலைசெழும்பழமுதிர்க்கும். (௩0)

இதுமுதல்(௰உ)செய்யுள்வங்கியசூடாமணியென்னும்
பாண்டியராசன்சிறப்பு.

இனையவாம்பெருவளம்பலசிறந்தவவ்விணையி
லனகமாநகர்வெண்குடைச்செய்யகோலரசன்
புனிதவானவன்றலைக்கொளத்திங்களம்புத்தே
டனதுதொல்குலவிளக்கமோர்வழுதியைந்தாரான். (௩௧)

நடுக்குஞ்சரதனமாமுடிநாகத்திறைவனவாழ்
வெடுக்குஞ்சரவணமைந்தனொடிணைவான்முகப்புகர
மூடுக்குஞ்சரமலையான்மலையுறழ்தேர்பலவுடையான்
றொடுக்குஞ்சரமழையாற்பகைசுடுதீப்பலவவித்தான்.

(இ-ள்) கூட்டமாகிய அரதனங்களைப்பதித்தபெரியமுடியை யுடையவிண்ணுலகத்திற்கிறைவனாகிய இந்திரனுடையவாழ்வுக ளனைத்தையுங்காத்தருளியமுருகக்கடவுளோடொப்பவன்-முகத் திலே புள்ளிகளாகிய நக்ஷத்திரங்களைப்பெற்ற யானைமலையையு டையவன்-மலைகளையொத்தபற்பலவாகியதேர்களையுடையவன்- பிரயோகிக்கப்படுகின்ற பாணங்களாகிய மழையினால் பலபகைக ளாகியசுடுகின்றநெருப்பைத்தணித்தவன், எ-று (௩௨)

வளையாகத்தான்வளர்தோளான்செவ்
வளையாகத்தான்மதிபோல்குடையா
னரிமானனையாரணியேந்தல்பெரு
வரிமானனையாரலர்மாலையினான்.

(இ-ள்) மலையைப்போலும்வளராநின்றபுயங்களையுடையவன் - உத்தமவிலக்கணமாகியசிவந்தமூன்றுவரியையுடையமார்பையுடையவன் - சிங்கவேறுபோன்ற அரசர்களுக்கு அழகியதலைவன் - வண்டுகள்மயக்கத்தை விளைக்குமதேனைப்பெற்றுஉண்கின்றமலர்களாற்றொடுக்கப்பட்டமாலையையுடையவன.எ-று. (கங)

மாமாலைவண்டுபண்ணின்வகைபாடுந்துழாய்மாலை
மாமாலைவணங்கநிமதில்களொருமூன்றுமெய்த
காமாரியீகைப்பூங்கழனமறவாக்கருத்தினனீங
காமாரியீகைப்பூங்கரதலத்தான்கடற்படையான்.

(இ-ள்) கரியவண்டுகள்ஒழுங்குபெறநின்றுபண்ணின்விகற்பங்களைப்பாடுகின்றதுளசிமாலையையணிந்தபெருமைபொருந்தியவிட்டுணுமூர்த்தியை அம்பாகச்செய்துஒருமும்மதில்களையுமழித்தசிவபெருமானது பொன்மயமாகியமலர்போலுந்திருவடிகளைமறவாதஉள்ளத்தையுடையவன் - (கைமாறுகருதாது)நீக்கமின்றிப்பொழிகின்றமேகத்தையொத்த கொடையையுடையபொலிவாகியகைத்தலத்தையுடையவன்-சமுத்திரம்போலுமசேனைகளையுடையவன்-எ-று. (கச)

புயவலி-நாவு-மார்பு.

ஆடலந்திருவொடுநிலமகள்விளையாடு
நீடுசெய்குன்றமாந்தடந்தோளினனிலவும்
பாடனங்கையாடரங்கமாநாவினன்பதும
வீடுநண்ணிடமடந்தையத்தாணியாமார்பன். (கரு)

மறையவர்க்குத்தானம.

கலசயோனியாமுனிவரன்குடித்தவக்கார்கோ
ளலைபெரும்புனன்மறிந்தும்விட்டானென்பரதுபொய்
புலமையந்தணர்பெறத்தருபொருளொடப்பொன்மா
மலையனான்பொழிதானநீர்நிறைந்தன்றுமன்றே. (கசு)

பொய்புகல்தல்-ஒருபொருளை ஏற்றல்

திரைநெடுங்கடற்றானையவ்விரசர்கோனசெந்நா
வரிநெடுங்கணார்புலவியாற்பொய்ம்மையுமறியும்
பெரியவந்தணர்மந்திரசேடையாற்பிறங்கு
மெரிமணிப்பொலந்தொடிக்கைகளேற்றலுமறியும். (கஎ)

கீர்த்தி

உலவிலண்டமாம்புதாருநூற்றிருந்தொழுகு
மலரிஞோன்வனைபொற்குடநிறைந்துமேல்வழியப்
புலவராமெகினக்குழாநனிதவப்புரியு
நிலவுதன்பெருப்புகழெனும்பாலினைநிறைத்தான். (கஅ)

பிரதாபம்ஆஞ்ஞாவும்பிரகாசம்

திசையகன்கடலிடத்தறந்துகிர்க்கொடிசேண்டோய்
வரைகளுக்கொளிர்செந்நிறத்தாதுமாதிரத்தெண்
கரிகளுக்கெழிற்சிந்தூரமாகுமக்கழற்கா
லரசாதயபிராணனைதடறன்றென்றெளியன்றே (௩௯)

கொலை

வெற்றிவேற்படையவன்பிரதாபமாம்வெய்யோ
னுற்றவார்திரைப்பெரும்புனற்குவலயமுவப்ப
மற்றவன்றரியாரவசையிருளொடுவெயங்கும்
பற்றுநீக்கதிர்ச்சுடரொடுமெறுதலைப்பட்டு (௪0)

தனதுஆளுகையின்எல்லை.

இத்தகைப்பெரும்பெயர்முடிவேந்தர்கோனிலங்கு
சித்திலத்தனிகைவிசையானிலமெலாநிழற்றி
மெய்த்தசெய்யகோறடையறநடாய்த்திசைமேவு
மத்தவாரணமுகங்களிற்கயற்பொறிவரைந்து. (௪௧)

வேற்றரசர்திறையளித்தல்.

குருமணிக்குவால்பொற்குவைவிலையிலபூண்குவவு
முரணமணிப்பொலந்தோத்திரணபனதீனுமுந்தும்
பரியணிக்குழாம்பிறைமருப்பீரங்கவுட்பரூஉததா,
ளருவரைக்களிற்றினததிறையரசர்களளக்க. (௪௨)

இதுமுதல்(௯)செய்யுள்மந்திரிகள்-சங்கப்புலவர்கள்சிறப்பு.

வெளிறினுண்புலமந்திரிக்கிளையொடுமேவி
யளவில்போகந்துய்த்தினிதுவீற்றிருந்தனனந்நா
ளணிதிரைக்கடலுலகெலாந்தமபுகழ்நிறீஇய
தளர்வில்கேள்விநக்கீரனார்முதலியசான்றோர். (௪௩)

அன்பொண்ணியவெண்ணியாங்கநிலையளிக்கும்
பின்புதாழ்சடைப்பெருந்தகையருளினாற்பெற்ற
பொன்பிறங்கியதெய்வதப்பலகைதாம்புலமை
வன்பறிந்திடந்தரவதிலிருந்துளமகிழ்ந்து. (௪௪)

யாக்கைபெற்றவர்க்குறுதியாமறம்பொருளின்பம்
போக்கினுண்பொருளரிலறப்புதுமொழிபுணர்த்துத்
தாக்கினம்பலபலபுனைந்தெறிகிரைசருட்டு
மாக்கருங்கடலுலகிடைத்தமிழினைவளர்த்தே. (௪௫)

சிவபெருமான்சங்கப்புலவருள் ஒருவராயமர்ந்தமை.

வெள்ளைத்தாமரைச்செல்வி தன்பெண்மையைவிடுத்திட்
டெள்ளற்பாடிலாவுருவெடுத்தெனமுடியேந்துமப்
பிள்ளைப்பான்மதியானறமிழொருவனாப்பெருஞ்சீர்
வள்ளற்பாண்டியற்காருயிர்த்துணைவராய்வாழ்ந்தார். (௪௬)

இதுமுதல்(௪)செய்யுள்கதை.

இன்னவாறவர்வாழுநாளோர்பகலெரிகான்
மின்னுவாட்படைச்சேல்வலனுயர்த்ததார்வேந்தன்
பொன்னின்மாடத்தின்மேனிலைக்குழையடர்பூங்க
ணன்னமன்னவளோடினிதேறினனமர்ந்தான். (௪௭)

ஆயகாலையின்மந்தமாருதத்தொடுமெரிக்கண்
வேயைவென்றதோளணங்கின்வார்குழன்மணம்வீசச்
சேயனன்குவிமுகிழ்முலைச்செய்யவாய்த்தேவி
மாயிருங்குழலின்மணமாமெனமதித்தான். (௪௮)

மதித்தகாவலனதுமனங்கொண்டுதன்மனத்திற்
றதைத்தநுண்பொருடரவொருசெய்யுள்செய்புலவ
ரிதைக்கொள்கென்றுபொன்னாயிரமொருகிழியியற்றி
யதைப்பொற்சங்கமண்டபத்தின்முற்றூக்கினனன்றே. (௪௯)

புலவர்யாவருந்தாங்கண்டவாறுபாப்புனைந்து
தலைவன்முன்புபோய்ச்சாற்றியவனைத்தையுந்தண்டார்
மலைகொடோளினன்மறுத்தலின்வறிதகன்றனரவ்
விலகுபொற்கிழியிருந்ததங்கறுப்பவரின்றி. (௫௰)

இதுமுதல்(௭)செய்யுள்பஞ்சகாலச்சிறப்பு.

காலமங்கதிலுரோணியிற்கரியவன்புகுத
வாலவெவ்வரவெடுத்தவிருவாவினுமழன்று
கோலவெஞ்சுடர்தண்சுடரிரண்டுமவாய்க்கொள்ள
ஞாலமைந்தனும்வெள்ளியுமிகல்படநடந்தார். (௫௧)

காலைதண்பனிசொரிதலுநண்பகற்கால
னீலவான்புதைமுகிலனமபெய்வபோனின்று
மாலைதோன்றுமுன்மலர்தலைவான்கழுவியது
போலுநீங்கலுநிகழ்ந்தனமழைவளம்போன்ற. (௫௨)

பெயல்வறந்தபைங்கூழெலாம்பீளொடுகரிந்த
பயம்வறந்தனமரங்களுமலைகளும்பனிநீர்க்
கயம்வறந்தனகள்ளியுமவெண்ணையுங்கதிரின்
வெயிலின்வெந்துதம்பசுமைபோயுலர்ந்தனமிகவும். (௫௩)

உண்பதின்பனநனிமிகக்குறைந்தனவொருங்கு
வெண்கலங்களுமவெள்ளியுஞ்செம்பொனும்விளங்கு
மண்கொளொனபதுவகையநன்மணிகளுமலிந்த
வெண்பதம்பெறலரியதாயிற்றுமன்யார்க்கும். (௫௪)

நீடுந்தீப்பசியாற்குடர்கொளுந்தியநிலத்தோ
ராடுந்தின்கலாவடகுதின்றனர்நிலனகழ்ந்து
வாடும்பல்வகைக்கந்தமுந்தின்றனர்மக்கள்
காடுந்துன்றமுநிரம்பினர்தினபனகருதி. (௫௫)

சிறுவர்கையுணாதாயர்தாம்பறித்தனர்தின்றார்
முறுகுதீப்பசிபொறுக்கலாற்மக்களுண்முதலா
வுறுபசுந்தசையாவையுந்தின்றனருலந்த
தறைபழஞ்சொலைப்புதுக்கினர்மானமாண்பற்றார். (௫௬)

வழியெங்கும்பிணமிடறுமிவ்வார்கடற்கப்பாற்
பொழிலினகணனுமுற்றுலாயதுநாற்றநீள்போழ்வாய்
முழையெங்கூறறுயிருண்டறவெறுத்ததுமுள்வாய்க்
கழுதுங்காக்கையும்பலியுநரிகளுங்களித்த. (௫௭)

இதுமுதல்(௩)செய்யுள்கதை.

சிலர்பிழைத்தவவ்வற்கடத்திறையையர்ச்சிக்குந்
தலைமைபெற்றவன்றருமியென்பவனுடறளர்ந்திங்
கிலையுயிராககரணினிநடந்தெதத்திசையேனு
மலிவிலைத்துநாடெய்துவனெனமனம்வலித்தான். (௫௮)

கோயில்சென்றடைந்தருட்பெருங்கடலினைக்குறுகித்
தாயிலன்புடையாயிஙனுறிலினிச்சாவேன்
றேயமுய்வதற்கேற்றதுபுகுந்துநீஇச்செழுமை
யாயபின்பிவணடைகுவலெனத்தொழுதழுதான். (௫௯)

குழவியந்திங்கள்வேணிக்குரிசின்மற்றதனைக்கேளா
வழுதகந்துழையல்வாழியன்பவொன்றறைவல்கேட்டி
வழுதிதூக்கினனேர்பாத்தன்மனங்கொளவுரைத்தோர்க்கென்று
[illegible]யதாயிரம்பொன்சங்கக்கிளர்மணிமண்டபத்தே. (௬௰)

அங்கதையிப்பாவேந்தற்கறைந்தனைபெறுதியென்று
நொங்குதேர்வாழ்க்கையென்னுங்கோதிறாககீந்துவிட்டான்
பொங்கியகளிப்பினனும்போய்தொடாயமுதந்தன்னைத்
திங்களவெண்குடையினன்றன்செவிப்புலத்தூற்றினனல். ()

மற்றதுகேட்டுத்திங்கண்மருகன்றனினைந்தவண்ணந்
சொற்றவிளினிதுவந்துசொகுசங்கத்தவாபாற்போயிப்
பொற்றபாட்டிசைவியென்றனபொருக்கெனத்தருமிசென்று
கற்றவரவைமுனசொனனனகவிகள்கேட்டலுமுவந்தார். (கூஉ)

ஆங்கவர்தம்முட்கீரனருமபெறற்கல்விச்செல்வத்
தோங்கியசருக்கினவிவ்வுரைத்தபாக்குற்றமென்றான்
றாங்கியவுரைகசிங்கிததருமிதானறனைவிற்போந்து
தேங்கமழ்கடுக்கைவேணிசசெலவஞ்ஞடதனைச்சொன்னன். ()

கேட்டலுமங்கையற்கட்கிளியுறழ்கிளவிபங்கன்
பாட்டியற்புலனாகிபபா லர்தமபாற்போயெங்
கோட்டமில்கவிக்கக்குற்றங்கூறினரியாவென்று
னட்டியபுகழ்நக்கீரனனைததருமிச்சொனனன். (கூஈ)

சொல்லலுங்குற்றமியாதுசொல்லெனநெடுங்கணல்லார்
சில்லிருக்குழற்குநாற்றஞ்செயறகையறிபாகையுணடோ
வில்லதுகூறல்லன்றறிதுகுற்றமென்றனனணன்
மல்லல்விண்மகளிர்கூந்தனயணமியல்பனறேவென்றான். ()

என்றலுமரமபையர்க்குமிருங்குழனறியநாற்ற
மின்றெனவுரைததானைபனிறைவியெனறலகமேத்துங்
குன்றிறைபயந்தசெல்விகூந்தலெற்றெனறனகீரன்
றன்றனித்தருக்காலமைதனதுகூந்தலுமறறென்றான். (கூஞ)

எற்றினனெற்றிககண்ணுமெரிமருள்சடையுங்காட்ட
மாற்றருமருட்சியாண்கணமடிவெலாங்காட்டினனுஞ் [ண்டாங்
சாற்றியசெய்புளகுற்றஞ்சடைகொண்டுவெருட்டல்வே[வான்.
தோற்றிலனிதனுக்கெனறன்றொலைவிலான்வெகுண்டுசொல்

எம்மொடுமுரணிவான்றேயிமயமால்வரைப்பூங்கொம்பின்
மைம்மலிமறைசொல்லானுமணங்கமழ்குழல்பழித்த
செம்மைகொளறிவிலாய்நீதீர்ப்பருங்குட்டநோய்கொண்
டிம்மையிலலைகவென்றனிறப்பநக்கீரனஞ்சி. (கூஅ)

நக்கீரச்சருக்கம்.

முழுமெய்ம்பனித்திரங்கிமுருகலர்கமலம்வென்ற
கழலடிவீழ்ந்திறைஞ்சிக்கருணையங்கடலேயெந்தா
யிழிபுடைநாயினனேனிலங்கறிவிலாதுசெய்த
பிழைபொறுத்தருளிச்சாபப்பிணிகெடவருளவாயென்றான். ()

என்றலுங்கருணைவள்ளலெரிசினந்தணிந்துகீர
னென்றநீகயிலைகாணிற்றீருமிக்கொடுநோயென்று
குன்றுறழ்புரிசைவிண்டோய்கோயிலிற்புகுந்தொளித்தான்
றென்றலம்பொதியவெற்பிறென்னனர்கோனதிசயித்தான ()

இதுமுதல் (௰ரு) செய்யுள்பஞ்சகாலத்தெளிவும்
நக்கீரர்சங்கத்தினின்றுநீங்கிக்கைலைக்கேகுதல்.

பொற்குவைதருமியேற்றுப்பொலிந்தினிதிருந்தானவெய்ய
வறங்கடந்தீரநெடுமழைவளஞ்சுரந்ததப்பாற
சிற்குணநக்கீரசாபத்தீப்பிணியுடலம்போர்ப்ப
நற்கவினிகந்துகீரநாவலன்சிந்தைசெய்வான். (௭௧)

விரணிரையழுகினைந்துவீழ்ந்துகால்குறையாமுன்ன
மிருகையுமவிரல்குறைந்திட்டெரிபுகுதுபபொய்வாமு
னுருவினுண்புழுக்கள்சோரவொழுகுசீநாறச்சேணில
வருதல்கண்டவருமிழ்ந்துவழிவிலகினாசெலலாமுன. (௭௨)

பலப்பலநாடிறந்துபடரொளிக்கயிலையென்று
முலப்பில்குன்றெய்தியிந்நோயொழிக்குவமெனத்துணிந்தான
விலக்கருநண்பினோரைவிட்டகறற்குநெஞ்சங்
கலக்கமுற்றழுதிரங்கிக்கரையிலபேரருளாழ்ந்தான். (௭௩)

தடையில்பேரறிஞாதமமைந்தனித்தனிவிளித்துநமமோ
டுடனுறைவாழ்வுநீங்குமொருபெருமபாவியேனை
மடனறுநமரங்காணீமறவனமினென்றுதன்மெய்ப்
படுபிணிநோக்கிமாயமபட்டசழுவாதுநின்றான. (௭௪)

நாவலரதையறிந்துநண்ணிமாபிறுகப்புல்லி
யோவில்கண்ணருவிபாயவுளங்குழைந்தழுதுநல்லோய்
மேவருநின்னைநீத்துவெறுவியமிருப்பநின்ற
வாவல்வல்வினையுளார்யாமல்லதிவ்வுலகத்தியாரோ. (௭௫)

என்றனாிரங்கமேலோனெதிர்தழீஇத்தழுவியாறிக்
குன்றனீர்சிறியற்காகக்குழைந்தழறமியேனசெல்வல்
பொனறலினட்பினுக்குப்புணாவொடுபழகல்வேண்டா
நின்றநல்லுணர்சசிதானேநிறைக்குமெனறுணாநதநலவீர (௭௬)

என்றுபஃறிறத்தாற்கூறியிணையிலானரிதினீங்கிச்
சென்றனன்புலவர்கண்ணுஞ்சிந்தையுந்தொடர்ந்துசெல்லத்
தன்றிரைக்கையான்மோதித்தான்றியங்குலையுதிர்க்கு
மன்றலம்புதுநீர்வைகைவடகரைகடந்துமன்றே. (எஎ)

என்றினிமதுரைகாண்பேமெப்பகல்சவுந்தரேசன்
றன்றிருவடிகள்காண்பேந்தாயையென்ஞான்றுகாண்பேம்
வென்றிவேற்றருமவேந்தாவேந்தனையென்றுகாண்பே [ம்.
மொன்றுயிர்த்துணையாஞ்சங்கத்துறவையெப்பொழுதுகாண்பே

நுணங்குமாணறிவின்மிக்கநூல்வலார்மறப்பர்கொல்லோ
வணங்குதீர்த்தானைமன்னர்மணிமுடியுழுகழற்கா
லணங்குடையரிமான்றுப்பினரசர்கோனிளையான்கொல்லோ
விணங்குநூற்புலவர்நாற்பானெழுவரொன்றுரைக்குங்கொல்லோ.

இனித்தமிழினிமையாவர்க்கெடுத்திசைத்திடுவமென்றே
யெவனப்பலபலவுமெண்ணியினைந்துநெஞ்சுறமிறந்து
புனற்றிருநாடுபுக்குப்பொருப்பிரைப்பெண்ணைநாடு
தனைக்கடந்தந்தண்பாலித்தண்ணடைகண்டுசென்றான். (அ௦)

அரவணைச்செல்வன்வாழுமந்தமிழ்நிலத்தினெல்லைத்
திருமலைகண்டுகண்டோர்செறிவினைத்தொடரறுக்கும்
பெருவரைகண்டிறைஞ்சிப்பிறங்குவெள்ளருவிதாழும்
பொருவருமேமகூடப்பொருப்பினையினிதுகண்டான். (அக)

அருணெடுங்கடலாநந்தியடிகள்வந்தவதரித்து
முரணுறுசமணர்குறும்புமுருக்குபுசைவமென்னுந்
திருநிலமுழுதுமாண்டுசெல்வமோடினிதிருந்த
பொருவில்கல்யாணமென்னும்பொன்மதினகரங்கண்டான். ( )

உடையபெயர்பலதேயங்களொருபொழுதிருந்தவ்வூர்பின்
னொருபொழுதிராமற்சென்றேயொளிவளைமணிகொழிக்கு
மிரைதிரைக்கங்கையாடியிறந்தவர்பிறவாவின்பந்
தருதிருநகரிறைஞ்சித்தடவரைநாடுபுக்கான். (அ௩)

கண்ணுதறிருக்கேதாரங்கண்டுதண்பனிபுதைத்த
விண்ணகடணவுகோட்டுவியனெடுங்குன்றத்தாறவ்
வெண்ணநாருளாறுப்போற்றலாற்சென்றனனேற்
பண்ணவர்தமக்குஞ்சேறற்பாலவோவாபனிமாக்குன்றம். (அ௪

மடங்கலென்குழுறைபன்றிவாரணமுளவுள்ளிட்ட
கொடுஞ்சினமாசழங்குகுணறழ்குசெறிமுட்காடு
முடையபுறபிணிரோருந்தவுள்ளங்காவெள்ளென்பாகக்
கடந்துசெல்வழிக்கண்டானுற்கடல்புரைதடமொன்றம்பா. ()

இதுமுதல்(எ)செய்யுள் தடாகத்தின்சிறப்பு.
இச்செய்புள(ச்) முறையேநான்குவருணத்தார்க்குஞ்சிலேடை.

சிறந்தவாங்கலைவிளங்கிதெளிநருவொழுகச்செவ்வாய்ச்
செறிந்தசெந்தாமரைத்தண்டேடமலர்மாலைதாங்கிப்
பிறந்தநாட்டொடங்கியாளுப்பிறங்குநன்னீர்புணர்ந்திட்
டறந்தவாமறைவலாளரிலையததடந்தான்மன்றோ. (அசு)

மண்டவாரணத்தோடரசியலோதியந்திரிவளப்பெரிதமைந்
தே, யீணடியேயெழுந்துவந்தமேவலர்தமமினங்லைதளாந்திடவ
லைத்துக், காண்டகவிளங்கியுயிர்த்தொகைபுரந்துகளியளியுளாந
றுந்தண்டார்த், தூண்டருதடந்தோட்புலவுவேற்றடக்கைச்சட
ர்முடிவேந்தாபோற்றோனறும். (அஎ)

வளரிளவலையவெள்ளியும்பொருட்டுமாசறுசெம்பொனுந்
தும்பி, யுளர்கமழ்பதுமப்பதுமராகமுந்தேனுறநறுநீலநீலமுமம
டச,சிளவடையொளிசெய்மரகதமணியுமெங்கிழற்காறகொழுந்
துகிரு, மொளிகிளாவளைவெண்டாமரையணியுமுடைமையின்
வணிகரோயொக்கும். (அஅ)

பூமிமங்கையைப்பொற்புறத்திப்பல
வேமவன்னந்தருமோவளமபெருக்
காயர்பூவிளைவித்தலினக்கயந்
தோமில்பின்னவர்போன்மெனதோன்றுமே. (அகூ)

இரதினைக்கம்பளத்திற்குந்தடாகத்திற்குஞ்சிலேடை.
வெளியசெய்யகரியவொள்வீபொருட்
டிளையபாசடையென்றிவைதுன்னிய
தெளிபுனறடஞ்செய்யவடானம
ரொளிகொள்சித்திரக்கம்படலமொக்குமே. (கூ0)

சாலவூடியதன்பெடைமீன்கொளற்
காலுமொண்சிரல்வீழொலியர்சுற
மாலுமன்னமவ்வச்சமேவாயிலாக
கோலமென்சிறகாற்றழீஇக்கொள்ளுமே.

மைத்தவண்டிசைவண்சிறைப்புள்ளிசை
தத்துபஃறவளைக்குரல்சங்கொலி
முத்தவெண்மருப்பியானைநீமொள்கலி
யித்திறத்தினார்ப்பெனறுமுடைத்தரோ. (௯௨)

இதுமுதல்(௫)செய்யுள்ஆலவிருட்சத்தின்சிறப்பு.

பொருவிலாவகன்பூந்தடத்தின்கரை
மரகதக்குவட்டொப்பதுவான்றிசை
விரிவளருமவியன்சினைதூன்றும்வீழ்த்
திரளதோராற்றிருமாணிகர்க்குமால். (௯௩)

காற்றழங்குகழற்கமலத்திறற்
சாற்றுமீரேழ்தலமுமளந்தவவ்
வாற்றன்மாயனறிதுயில்கொள்ளுதற்
கேற்றபைந்தளிரீட்டமுடைத்தரோ. (௯௪)

திசையினின்றதெற்றுசினவாரண
மசைதடக்கையினான்முரித்தாழற்
பசிகெடத்தினும்பாசிலைமென்சினை
யொசிவினீள்பணைக்கோடியுடையதால் (௯௫)

தூங்குவீழ்நுனித்தொத்திவருமுலை
வாங்குநுண்ணிடைச்சூரமாதர்தாங்
தூங்குமூசலினுழித்தடமுடி
யோங்குவெற்பிலுதைந்துதைந்தாடுவார். (௯௬)

வேட்டுமெய்குளிர்மென்னிழனின்றமாத்
தாட்டடக்கைத்தழைசெவியானைமேற்
கோட்டினமபொற்குடம்புரைசெங்கனி
கூட்டுணும்புட்குலங்களுதிர்க்குமே. (௯௭)

இவ்விருட்சத்தின்மகிமை.

நீரில்வீழ்ந்தனநீர்பயின்மீன்களாம்
பாரில்வீழ்ந்தபறவைகளாங்கதிர்த
தேரின்மேற்செல்சினைப்பஃறலையரா
வூரில்வேருன்றுயராவிலையெலாம். (௯௮)

இதுமுதல்(௯௯)செய்யுள்கதை.

அனையவாற்கீழருந்தமிழ்நாவலன்
பனனமர்ந்துவதிந்தனனுங்கொரு
சினையினீங்கிலைபாதிதிரைப்புன
னனையவீழ்ந்ததுநன்புனற்றீரமே. (௯௯)

வீழ்ந்த தூபறவையுமீனுமாகியங்
காழ்ந்திடிபுனலினுமகன்கரைக்கணுஞ்
சூழ்ந்திடுமுலகினுந்துறவின்பாலினூ
தாழ்ந்திடுமனமெனதத்மமிலீர்ததவே. (௧௦௦)

அனையதோர்புதுமைகண்டதிசயத்தனுப்த்
தனியொருதானவண்டரித்துவைகிறு
ணிலைவறுகுறுமுனியிலக்கணம்பெறப்
புனைதருமிலக்கியப்புலவர்சிங்கமே. (௧௦௧)

இதுமுதல்(௩)செய்யுள்பூதத்தின்வலிமை.

பரிதியந்தகன்றனைப்பயந்தபின்னர்ல்
லிருணுகர்ந்தனையவனிளவலாமெனக
கருவிருந்தின்றனகாட்சித்தாகிய
வொருபெருமபூதமங்குடன்றுவந்ததே. (௧௦௨)

வாரியைவயிற்றுறும்வடனையோடொரு
பாரியவுருவுசெய்தென்னப்பார்மிசைக
காரினையிடியொடுகவர்ந்துபங்கய
னொருருவமைதெனவுருவமிககதே. (௧௦௩)

இருளறியாதவல்லிரவியும்பெறு
தெருளறியாதவாணவமுந்தீர்தலின்
மருளறியாதஓர்சிவமுமானவே
யருளறியாததனகமெஞ்ஞான்றுமே. (௧௦௪)

அடுதிறலுடையவப்பூதமாயிடை
வடநிழலமர்தரும்வளளற்கீரனை
நடைதளருழையிளநகன்றுநசசியோர்
கொடுவரிகவாந்தெனக்கொணடுசென்றதே. (௧௦௫)

இதுமுதல்(௨)செய்யுள்குகையின்இருள்விசேடம்.

ஆங்கொருமலைமுழையவிர்சடைப்பிரான்
பூங்கழலடிநிழல்பொருந்தினோர்தமை
நீங்கியவாணவசததிங்த்தமா
யீங்குறுமெனநனியிருளொடொன்றுமால். (௧௦௬)

பகலிடைமெலிதலும்பரந்தவல்லிடை
மிகுதலுமிலையிருள்வெற்பினம்முழை
பகிழ்வுசெய்வாழ்விணுமவறுமையின்கணுந்
தகுதியாமனமொருதன்மைததாதல்போல். (௧௦௭)

உண்ணிறையிருண் முழையொன்றில்பத்து நா
றெண்ணூறுதொகையராயிருந்துளோருட
னண்ணலைபுள்புகவடைத்துப்பூதநீர்க்
கண்ணியவுளமொடுகயத்திற்போயிற்றே. (௧௦௮)

போயினகாலையிற்புலவனோடெண்
மேயினரினைவுறீஇ விளம்பன்மேயினோர்
நீயிவண்வருதலாற்குறைநிரம்பியே
யாயிரமெனுங்கணிதத்தராயினோம். (௧௦௯)

இனிபுயிர்செகுத்துநம்யாக்கையால்வயிற்
றனலினையவிக்குமாங்கதுவென்றுள்ளுடை
நினைவொடுமுனைத்தனர்நிரம்புதங்கணல்
வினைவழிபுலவன்வந்தமைவிளங்கிலார். (௧௧௦)

கீரனங்கவர்மொழிகேட்டுமாழ்கில
னாரஞரொய்தலுமார்வமெய்தலு
மோருடலியற்கையென்றுள்ளியாங்குளார்
பேரிடர்கற்றுமோர்பெற்றியெண்ணினன். (௧௧௧)

வேறு.

வரைபுணர்குறிஞ்சிமன்னன்வரைபகவெறிந்தசெவ்வேண் [த்
டிருகலரலங்கூற்றிண்டோண்முருகனென்றவன்பொற்றண்டை
திருவடிமலரிறைஞ்சிற்றீவினைச்செல்லன்முற்றும்
பரிதியங்கடவுட்கண்டபனியெனவகன்றுபோமால். (௧௧௨)

ஆறிருதடந்தோளண்ணலாறெழுத்தினையுமோதில்
வேறொருபிணிபோமென்கைவியப்பதோபிறவியென்னு
மாறருமறுநோயுமாறிவேதாகமங்கள்
கூறருமினபவீட்டிற்குடிபுகுந்திருப்பரன்றே. (௧௧௩)

ஓம்பெரும்பூதவாயினகப்படுமுயிரைமீட்டுச்
செம்பொனஞ்சிறுசதங்கைத்திருவடிநிழலில்வைக்கு
நம்பிநங்குமரவேட்கின்றாளொருசிறுபூதத்தா
லிம்பரிக்குறுநோய்தீர்த்தலெளிதலாலரியதன்றே. ()

இன்னனநினைந்துகீரனிலங்கிலைநெடுவேற்செம்மல்
பன்னிருசெவியுமாரப்பருகமுதாகிப்போதி
லுன்னரியவுன்னியாங்கிங்குதவுவதாகிப்பாவுண்
மென்னவரவங்காதிற்றிருமுருகாற்றுப்படைமொழிந்தான். (௧௧௫)

பொன்னவிர்சுணங்குபூத்தபுணர்முலைக்கருங்கண்வள்ளி
கன்னலுமமுதுந்தேனுமனைக்குமின்னீஞ்சொன்மாற்றித்
தன்னிகர்பலவாங்கூறுந்தமிழ்செவிதாழ்த்துக்கேளா
வந்நிலையனையகளிப்புற்றறுமுகமபடைத்தகோமான். (௧௧௬)

ஞாயின்மலிதிருமால்வீழ்ந்துதனுக்கெனவெழுந்துநிற்ப
வெயின்மணியுமிழாடகக்குவைநிமிர்ந்தோடவோடு
மயின்மிசையிலையிறகொன்றுமவளரிளம்பரிதிப்புத்தே
ளியன்மலியுருவந்தோன்றவிவர்ந்தறுமுகமிலங்க· (௧௧௭)

பன்னிருகரத்துந்தோன்றும்பன்னிருமலைகள்போலு
மின்னவிர்குழைகடாழ்ந்துவிளங்குறுகவுட்டுணைதோட்
பொன்னரிமாலைதாழப்பொலங்கழல்புனைந்துவந்தென
சென்னியின்மலர்ந்தகஞ்சந்திகழ்தரவந்துதோன்றி. (௧௧௮)

பூதநாதனுக்கங்காமப்புலவனைப்பூதநூன்றோங்
காதலானனுகம்போதோர்கதையினுலகிலண்ட
மோதிருமனைவேமோதிமுடிதகர்த்தலைவிட்ட
மேதையாம்புலவரேனும்விடுத்தனன்முழையுளோரை. (௧௧௯)

பாரிடம்விழுங்கப்பட்டபலரையும்வாய்திறந்திங்
கோரிடம்விடுப்பாந்தவொத்தவணிருந்தோரெல்லாம்
போரிடமலைவேல்போற்றப்புலவனையடுத்தவாறுற்
கீரிடமெனும்பராரைகன்முழைநின்றும்போந்தார். (௧௨௦)

பெரியவர்சங்கமெய்தப்பெற்றிடவன்மையென்ன
வுரைசெயப்பட்டவெற்றுமொன்றுமெய்தாததில்லை
புரைதருமவினைகடம்முட்போயுகாவினையுமற்றே
வரையுரழ்ந்துவவுதிண்டோண்மழைமதயானைவேந்தே (௧௨௧)

மணிமுடியரசர்வாழ்வுமக்கட்பேறுதிகல்கிப்
பிணிமிடிபகையிரிக்கணபேயினுக்கவுகள்ளர்
பணிவிடமொழிக்குமாற்றப்படைமொழிபுலவர்சிங்க
மணிகிளரலங்கற்றிண்டோளறுமுகற்றெழுதுசொல்வான். ()

அடியனேன்செருக்காலயமாலவாயமலனென்றன்
வடிவேலங்கைமின்நோய்வரப்புகன்றனையானஞ்சிக்
கொடியனேன்பிழைபொறுத்தாட்கோடியெனறனனீதின்று
கடிவிலாக்கயிலைகாணினென்றனகருணைவள்ளல் (௧௨௩)

ஆதலாற்கயிலைகாண்பானடைந்திவணிருந்தகாலைப்
பூதமாரஞரிழைப்பப்போற்றினோர்க்குதவிசெய்யும்
வேதநாயகநீயென்பால்விழுமமிங்கிணைந்துந்தீர்த்தாய்
சோதிமாகயிலைகாட்டித்தொலைத்தருளபிணியுமென்றான். ()

செந்தமிழாளியின்னசெப்பலுங்கருணைகூர்ந்து
கந்தவேடிசைபுணர்த்திக்கயிலையென்றுலகோயி
லெங்கைகூறுமையாளின்றிலங்குதென்கயிலையானு
முந்துநோய்தீருமென்றுமுன்னினனிதனைசெய்தான். (௧௨௫)

கழைபொருதிரைநீர்ப்பொய்கைகாட்டியொன்றிதன்கண்மூழ்கில
விளைபடுகொன்றைவேணிவெற்பினைக்காண்டையென்றன
வரைபகவெறிந்தவேன்மணிமருளகலாபமஞ்ஞைஞக
குழைகழலறுமுகத்தெங்குடிமுழுதாளுங்கோமான். (௧௨௬)

தன்றலையானடந்ததாய்க்கலாற்கயிலைக்குன்ற
மின்றிருதாளாலெய்தறனக்கெளிதோவல்யானே
கன்றுபிறங்கசிங்கங்கருணையாற்பணித்தவாறு
நன்றெனவுளங்கொண்டங்கணல்லிசைப்புலவனென்பான். ()

முருகனைத்தொழுதுசென்றுமூழ்கினனத்தடத்தி
லிருவினைக்குறும்புகொல்லுமிலங்குதென்கயிலைதோன்றப்
பொருதிரைக்கங்கைநாணும்பொனமுகரியினெழுந்தான
சுரர்கண்மொய்த்தலர்பூமாரிசொரிந்தனர்விசும்புபோர்ப்ப. ()

அருந்தமிழ்ப்புலவன்பொன்னையாற்றிலிட்டொருகுளத்திற்
பொருந்துவித்தவண்பயந்தபுதல்வனோர்புலனைறன்னோத
திருந்துறக்குளத்தின்மூழ்கச்செய்தொருநதியின்வந்து
விளைந்தெழப்புரிந்ததன்மைவியந்திடப்பட்டதன்றே. (௧௨௯)

தாழ்ந்தபொன்முகரிதன்னைச்சார்தலாற்றணந்ததென்ன
வாழ்ந்ததென்கயிலைதன்னைக்காண்கையான்மாய்ந்ததென்னச்
சூழ்ந்ததன்மேனிமாநோய்தொலைந்தெழுந்ததன்மேல்வேலை
வீழ்ந்தவெங்கதிர்குளித்துவேலையூடெழுந்ததென்ன. (௧௩௰)

மாசறுமணியைமாசுதீர்தரமண்ணியாங்குத்
தேசுறுமுருகனுகித்ததிருந்துபொன்முகரிமூழ்கி
யாசறுகவிதொடுத்தவரும்பொருளெதிர்ந்தான்போற்கண்
கூசுறுமொளிகொண்மேனிக்குமரன்றனையெதிர்ந்தான். ()

நெஞ்சக்குளமன்பெனும்புனலாணிறைந்துகடைவிட்டெனவிழி
விஞ்சக்கரங்கடலைகூப்பிவிளங்குதிருக்காளத்திமலை [நீ
நஞ்சக்கரியமிடற்றமுதைஞானக்கொழுந்தைத்தொழுதிறைஞ்சி
யஞ்சக்கரமுமனத்தெண்ணியமையாவன்புமயமாகி. (௧௯௨)

கயிலைவேறுகாளத்திவேறென்றெண்ணுங்கருத்திலனுய்க்
கயிலைபாதிகாளத்திபாதியாகக்கலந்துறழ்ந்து
மயிலில்கரும்பாமொழிபாகன்மகிழவெணபாவந்தாதி
மயிலில்வருவோன்பேரருளால்வந்தபுலவன்பாடினன். (௧௯௩)

பாடும்புலவன்றனக்கொருதான்பரிசுகொடுப்பத்திருவுளங்கொண்
டாடும்பெருமானெதிர்நின்றேயறைதிவேண்டிற்றெனவுடம்பு
கூடும்பிணியிங்கொழித்தவருட்குணறேயென்றும்போறிவை
மூடும்பிணியுங்களைந்துனதுமுளரித்தாட்கீழிருத்தென்றான். ()

நக்கீரர்முத்திபெற்றமை.

அந்தமாதியிலாக்கயிலையமர்ந்தபெருமானந்தாதிச்
சந்தமாலைப்புலவனதுசத்திபாதத்துயர்ச்சியாற்
பந்தபாசமறமாற்றிப்பனறியுருவாய்க்காண்பதற்கு
வந்தமாலுமறியாதமலர்த்தாணிழலிலிருத்தினன். (௧௯௫)

என்றுதிருக்காளத்தியலையெழுந்தஞானச்செழுஞ்சுடரிற
சென்றுபுகுந்தகீரனார்செய்தியினைத்தங்கையிளமான
கன்றுகரந்தபரன்கூறக்கழறகால்வேந்தன்கதையினுறு [தான்.
மொன்றுகருணைப்பெருங்கடலேயுரையாயடியேற்கெனத்தாழ்ந்

தீதறுகவிஞரன்செயலுரைத்தனங்
கோதையர்கயிலைசோகொளகைகூறுதும்
யாதவமனனமார்ந்தினிதுகேளென
மாதவமுடிவருள்வள்ளல்கூறுவான். (௧௯௭)

நக்கீரச்சருக்கம் முற்றிற்று-

ஆகத்திருவிருத்தம்-௭௯௨.

சிவப்பிரகாசசுவாமிகள் திருவடிவாழ்க.

உ

சிவசண்முகன்றுணை.

வேலையசுவாமிகள்

அருளிச்செய்தது.

கன்னியர்ச்சருக்கம்.

காப்பு.

பின்னவனு முன்னவனும்பேசுகதைசிரப்பத்
தன்னையிகர்காளத்தி தன்னில்வாழ் — முன்னவவென்
னெஞ்சந்தியங்காமனீயென்னுளத்திருந்தே
யஞ்சந்தியானையருள்.

இச்செய்யுள் - அவையடக்கம்.

கல்வியற்புலவராகுநவையறுகாட்சியுளளோர்
சொல்லியதொடாபிறேனுடென்சொற்குறைக்கவியுமேவுஞ்
செல்வி தன்னிடத்தோகூராச்சேயிழைபடாகல்லாரு
மெல்லிதழ்க்கமலப்போதின்மேவுபுல்லியுமேபோன்று. (உ)

திருவாலவாய்ச்சிறப்பு.

மல்லன்ஞாலமோர்முடிமிசைக்கிடத்தலைமறந்த
தொல்லைநாகமொன்றழுகியசொக்கனாருளா
வெல்லைகாணியசூழ்கிடந்தனையவிஞ்சியினமே
லல்லுலாமதிதவழ்திருவாலவாயதன்கண். [2] (௩)

இது முதல்(எ)செய்யுள்பரத்தையர்வீதி.

திங்கள்வான்குடைக்கீழுலகாணையிற்செலுத்துந்
துங்கமாமதனறறவெனும்பகைகெடத்துரப்பான்
றங்குபாசறையெனவுலகாயதசமய
மெங்களவாழ்பதயெனக்கணிகையர்மறுகிலங்கும். (௪)

சிற்றரும்புபோரும்புநாண்மலரொடுசெம்மல்
பெற்றிருந்தடமெனப்பருவங்களாற்பேத
முற்றிருந்தெரிவையரொடுபேரிளம்பெண்ணை
முற்றிடுங்களிவண்டினுடைவர்குழாமொய்க்கும். (௫)

வீதியாயிடையரசிளங்குமரர்தம்மேழை
மாதராரிளமுலையெழிலிரவலில்வாங்கக்
காதலானம்மனங்கனீர்ந்துசோம்பொடுதலைக்கடைமுன்
சேர்தலாற்பெயர்துங்கலென்றலகுரைசெய்யும். (௬)

கரியநீலவொண்கட்பொதுமாதரைக்கண்ணுற்
றரியமாதவவேடமவிட்டணைந்தவரனேக
ருரியமாநிதியனைத்துமீந்திரபபதற்குன்னிப்
பரியுமாதவவேடமுற்றகன்றவர்பலரே. (௭)

பரிந்தவாடலர்பொன்னெலாமொருங்ககப்படுக்கப்
பொருந்துபார்வைபோலுறுப்பெலாஞ்செய்யபொன்புனைந்துட்
காந்துமான்விழிநோககுனர்பொற்படாங்கரக்குங்
குரும்பைமாமுலைமடநதையர்குழாததினுறசிறக்கும். (௮)

பொன்னுளார்பெறுகுவர்கழைக்கரும்பிடைப்பூந்தே
னென்னவாடகமிலாரகலைத்தண்மதியேந்துஞ்
சென்னிமால்வரைவிடாகத்தமைந்தபைந்தேன்போ
லந்நலார்தமைப்பெறுகிலர்நோக்கிநெஞ்சழிவார். (௯)

தெளித்தவொண்கலைப்பொருளினைத்தெளிதரச்சிந்தை
களிததுவந்த[illegible]தியளவுறைந்துமேற்காட்டா
தொளித்திடுங்குருபரனெனவிளங்குமொள்ளிழையா
ரளித்திடும்பொருளளவறிந்தன்புசெய்குவரால். (௰)

இதுமுதல்(௩)செய்யுள மாணிக்கவல்லிசிறப்பு.

உரைத்தகைதகெருமுலைவிலைமாதருளொருத்தி
நிரைத்தமுத்தவெண்ணகைததுவரவாய்க்கருநீலம்
வருததுமைக்கண்மாணிக்கவல்லிப்பெயர்மாது
திருத்தமிக்கபெண்ணரசெனவுலகவாஞ்சிறப்பாள் (௧௧)

கொங்கைமாந்தியாசைபோன்றவளிடைகொடுப்போர்
தங்கண்மீதுசெய்பன்புபோனறவளிளந்தளிர்க்கைக்
சங்குதல்வார்குழற்கயன்மருட்டரிமழைக்கருங்கட்
டிங்கள்வாணமுகப்புளவாய்மடந்தையர்திலகம். (௧௨)

குனித்தவிற்றிறலரசிளங்குமரராங்குடத்தை
யணிச்சமெல்லடிககுவியிளமுலையவளழகாந்
தனிக்கயிற்றினிறபூட்டிவிட்டனுதினந்தாழ்ந்த
மனக்கிணற்றினிறபொருட்சலமவறந்திடமுகப்பாள். (௧௩)

மாணிக்கவல்லிகருப்பமடைந்தமை.

இனையளாகியமாணிக்கவல்லிபுண்ணியநல்
வினையினாலிளமுலைமுகங்கறுப்பமெய்விளர்ப்ப
நினைவெலாமறதெழுகுறிநல்லனநிகழத
தனையவாலினியனையிலாக்கருப்பமுட்டரித்தாள். (௧௪)

நூலாசிரியர்.

தீமைக்கொலைசெய்வாளிரதந்திண்டச்செம்பொனுயதுபோற்
காமக்கிழத்திமெய்ஞ்ஞானக்கருப்பமடைந்ததன்மையாற்
றூய்மைக்குணத்தியாயினுடெல்லமரபோரொல்லோரு
மேமப்பதஞ்சென்றடைவொனிவிடானின்பம்பெறலரிதே. ()

இதுமுதல் (உ) செய்யுள் உயர்வுடையோர்கள்குழந்தைகளியல்பு கண்டுமனமகிழ்ந்தமை.

செல்வமாதுங்கலைமாதுஞ்சிவமெய்ஞ்ஞானமாதரா
யல்லறீரவிருநிலத்திலடைந்தாரொன்னமாணிக்க
நல்விபூத்தவிரட்டைமணிமலரோயெனவேதாகமங்கள்
சொல்லுஞானமலையாமற்சொல்வானிவண்வந்தனவென்ன. ()

உலகமுவப்பமதனவேளுள்ளத்தருக்குநிலைகுலையக் [குந்
கலகவிழிச்செங்குமுதவாய்க்கழையென்ரேட்டைபைங்கொடியருக்
திலகநுதற்பெண்மகவிரண்டுசெல்லறீரப்பயந்துவந்தான்
குலகுமரற்பூத்தெடுத்தவொருகொற்றவேந்தன்மனையவள்போல்

இதுமுதல் (உ) செய்யுள்குழந்தைகளைவளர்த்தமை.

அழகின்முளைபோன்றேரியலாவமைந்துசமைவுற்றொரு
ருதவக், குழவியிரண்டுபெயர்தாண்முன்கொள்ளைத்தவத்தின்பய
ஞலென், றிழையமுகிழ்மென்முலைபகர்வாரொல்லாம்வியப்பமணி
கொடிதான், விழைவினிருகணமணியுப்போல்விழுமந்துடை
த்துஙனிபுரந்தாள். (கஅ

நாமங்குறியின்றுயர்ந்தசிவஞானமுடையோர்தமைக்கண்டு
காமமபுரிந்ததாறுணிக்கவிழ்தல்போலச்சாய்ந்தமுலை
தாமங்கமழுங்குழன்மடவாடழுவியூட்டிவளர்த்தனளாற்
பூமங்கையுமாணவாவுமெழிற்புதுமென்முளைகளிரண்டையுமே

பேதைப்பருவநீங்கிப்பெதும்பைப்பருவமடைந்தமை.

மெள்ளக்கவிழ்ந்துநிலத்திருந்துவிலங்கித்தவழ்ந்துநடந்தோடிப்
பிள்ளைப்பிறைபோல்வளருமிவர்பேதைப்பருவங்கடந்துமகி
ழெள்ளத்தமைப்போலொன்றுபடுமிளமென்முலைகண்மார்பின்
றூதங், கொள்ளப்பெதும்பைப்பருவமுறீஇக்குழலுமவிழமுடி
கண்டால். (௩௦

இதுமுதல் எ செய்யுள் மாணிக்கவல்லி பெண்கள் பருவங்கண்டு
சயனக்கிரகமலங்கரித்தல்.

கண்டுசெம்மணிவல்லிகவிரிதழ்க
கண்டுமென்மொழியார்கலவித்தொழில்
கண்டுகொண்டதுகற்குமுபாயமுட
கண்டுநெஞ்சங்களித்திதுசெய்குவாள். (௨௧)

அண்ணலங்கழையம்புகக்குழீஇப்
பெண்ணினலவர்பெய்வளைமேகலை
வண்ணமென்றுகினமானங்கழன்றரு
பண்ணுகென்றுபணிபவராகவும். (௨௨)

கலைகவர்ந்திடுகண்ணன்மரச்சினைத்
தலையிவாந்துறதனைதயலாகையினு
மலையினுற்றநசமயத்தமறைத்துமா
நிலைதளர்ந்தவணிற்பவராகவும். (௨௩)

செங்கையொன்றுசெழுந்தரளப்பெருங்
கொங்கையொன்றகக்குழைப்பவொருகையான்
மங்கைதன்புறமபுல்லினன்வாயமு
தங்கருந்துறுமாணடகையாகவும். (௨௪)

மாறில்காதலனவந்திசைவண்டின
மேறுநான்மலர்த்தாணமுனிறைஞ்சவும்
வேறுமாதைவிரும்பினையென்றுளரு
சீறியேகுந்திருநதிழையாகவும். (௨௫)

இருந்துநின்றுகிடந்துமெதிர்தழீஇப்
பரந்தமென்மலரப்பஞ்சணைப்பள்ளியிற
குரும்பைமென்முலைக்கோதையர்தங்களைப்
பொருந்துமாறுபுணாபவராகவும். (௨௬)

ஓவியங்களொளிர்மணிமாளிகை
மேவுறும்படிதான்வரைவித்தனள்
காவியங்கட்கதிர்மணிப்பூண்முலை
வாவியம்புயவாண்முகவல்லியே. (௨௭)

இதுமுதல்(௨)செய்யுள்சங்கீதம்பயில்வித்தல்.

தோகைமாமயிறூவைசப்பருமுதற்
போகவோசைபயிற்றுறுபுட்களும்
பாகலாமொழிப்பாவையர்கற்பன
வாகயாழ்முதலாயவுமீட்டினாள். (௨௮)

காமக்கல்வியுங்கானத்திறங்களும்
வாமச்செய்மணிவல்லிபயிற்றினு
ளீமத்தாடியிடத்தெழுமண்பினைச்
[illegible]த்துள்ளநற்சிந்தைமகளிரை. (௨௯)

நூலாசிரியர்.

இன்னவாறுபயிற்றினுமேந்திழைக்
கன்னியார்வறுங்காமமயின்றிலர்
துன்னுபேரிருளோடுசுடரென்
றன்னையாவர்பயிற்றிடத்தக்கவர்.

பெண்களுக்குச்சிவபெருமான்ஞானநிலை
யுணர்வின்றுணர்த்தியது.

சிந்தைநின்றுசிவபெருமான்சிவ
தந்திரப்பெயர்த்தக்கவபரமும்
பந்தபாசம்பரியும்பரமுமா
மூந்துஞானமுழுதுமளித்தனன். (௩௧)

இதுமுதல்(௫)செய்யுள்பெண்களதுஇயற்கைக்குணம்.

கண்ணிற்காண்பனகேட்பகருத்தினி
லெண்ணப்பட்டனயாவுஞ்சிவமென
நண்ணப்பட்டனர்நங்கையர்மாயையாற்
பண்ணப்பட்டபலவுமெதிர்ந்திலார். (௩௨)

தேடித்தேடித்திசைதொறுமெய்ச்சிவ
வேடத்தார்தம்விழியெதிரப்பெறிற்
பாடிப்பாடிப்பரவிப்பதமலர்
சூடிச்சூடித்தொழுஞ்செயன்மிக்குளார். (௩௩)

விழியறிந்திலவேட்கைக்குறிப்பினை
மொழியறிந்திலவஞ்சமொழியினைப்
பழியறிந்திலநெஞ்சம்பவநடை
வழியறிந்திலமற்றவர்கால்களே. (௩௪)

ஊமையாவருலகுரைக்கங்கண
ரூமவாய்மையினு டகளாகுவர்
காமியாவர்கிருணைக்கடலினுக்
ஆமையாகுவரைந்துமடக்கலால். (௩௫)

பேதைபாவர்பெருமையையாகிய
மாதராரிவ்வுலகவழக்கினி
லாதியாமையறியுமறிவினி
லேதுபேரின்பமென்னவோங்குவார். (௩௬)

இதுமுதல்(௪)செய்யுள்நக்கீரதேவர்காளத்திக்குசென்றுகைலை
பாதிகாளத்திபாதியந்தாதிகூறிமுத்தியடைந்தமையையடி
யார்களாற்கேள்வியுற்றுத்தாங்களுங்காளத்தியைத்
தரிசிக்கக்கவலையுற்றிருந்தமை.

மங்கைமாரிவர்தங்கள்வளநகர்ச்
சங்கமேவுதமிழ்ப்பெருநாவலன்
றிங்கள்வேணிதன்றென்கயிலாயமுற்
றங்குஞானவந்தாதியறைந்ததும். (௩௭)

காதலார்திருக்காளத்திவாழ்பரஞ்
சோதியோடுகலந்ததுந்தொண்டராற்
கீதவாய்மொழிக்கன்னியர்கேட்டுளத்
தோதொறுந்தவுவகையுற்றாரரோ. (௩

சென்றுவானுயர்தென்கயிலாயம்யா
மென்றுகாண்குவமென்னுங்கருத்தொடு
நின்றுஞானவந்தாதிநியமமா
மன்றநாடொறுமங்கையரோதுவார். (௩௯)

கண்ணிற்காணுமக்கண்ணப்பனுறொண
வண்ணத்தோகையர்காளத்திமால்கொடங்
குண்ணப்பூசவுடுப்பநினைகலா
வெண்ணத்தாற்பித்தளைவுற்றிருந்தனர். (௪0)

இதுமுதல்(௧௫)செய்யுள்தாய்புத்திபோதித்தல்.

சாதிநீதிதணந்ததுமாதுமை
பாதிபாலுறுபற்றுமறிந்தனை
காதிமாதரைக்கள்ளுணிகள்ளுணர்க்
கோதுமாறெனவோதுதன்மேயினாள். (௪௧)

தாளுழவர்கொல்லையொருதண்மழைபொழிந்த
வேளையதுகண்டுவிதைவிதைத்திடுதலேபோற்
காளையர்கள்வந்துகவிகாலைபொருள்கொள்ளீர்
நாளைவருமோவிளமைநங்கைமிர்நுமக்கே. (௪௨)

என்றுவளர்வீர்முலைகளென்பெறுவிர்சீ
ரொன்றுபயில்வீர்கலைகளொண்டிசைகள்கற்பீ
ரொன்றுதவுவீரெனவிருந்துகவல்வுறறேற
வென்றுதவுவீருதவியவ்வளவதேயோ. (௪௩)

சீரிளைஞர்மார்புபொருசெய்கையறியாநும்
பாரமுலையீசையிலிபாணிலையபொன்னும
பேரளவையையஞ்சுமொருபேதைபெறநூலும்
வீரமறுபேடிகையில்வேலுமிகவாமால். (௪௪)

காணிலுனைவாழுமுயிர்கண்டிலனெனிற்போ
மாணையுனதென்றுவிழியாறுறவொழுகி
நீணிதிகொளாடவனைநேயமருவிக்கு
மாணறிவிலாதொருமரப்பொறிநிகர்த்தீர். (௪௫)

வந்துசருவுற்றெனதுவாயிடைமண்ணிட்டீ
ருந்துறவுநிதமழகுமுற்றையுமழித்தீர்
மைந்தனைமயக்கியவர்மாநிதிகவர்ந்து
தந்துமையளித்ததுதனக்குறுதிசெய்யீர். (௪௬)

மந்திரமருந்துமணிமற்றுமுளவாய
வெந்திபெனப்படுமிவற்றுளமடுத்து
மைந்தர்பொருள்வவ்விவருமாதவர்தமக்குந்
தந்தியதளாடையர்தமக்குமுதவாதோ. (௪௭)

செல்வமுறுநாளுறவுசெல்லலுறவாழா
நல்குரவின்வந்துகிளைநண்ணுமவரோபோ
லொல்குறுமருங்குலுறவொண்முலைவிழுந்தாற்
கல்விமடவீரிளைஞர்காமுறுவரோதான். (௪௮)

ஓரழகிலாதவருமொள்ளணியணிந்து
கூரழகுசெய்துசிலர்கொள்ளமயல்செய்வார்
பேரழகினுலகுபித்திலாதல்செய்து
நீரழகிலார்களெனநிற்பதறிவன்றே. (௪௯)

இல்லைபிழையாயினுமியைத்தொர்பிழைதன்னைச்
சொல்லியனையாதெதிர்துனித்தழுதுதைத்து
மெல்லுணவொழிந்துசிலர்வேண்டுறவிருந்து
நல்லிளைஞர்கொள்ளமடவஞ்சயர்களிப்பார். (௫௦)

ஆடவர்முன்னாடையையவிழ்த்தனருந்தும்
கூடுமுலைதூசொடுகுலுங்குறநடந்து
நாடகநடித்துமிசைநலனபயின்றும
வீடலரிதாயமயல்வேலையுளமிழ்ப்பார். (௫௧)

மாளரியசெல்வமதனைந்தனொனுங்கோழு
நீளுமுகிரய்க்குசமுறுத்தினாங்றுத்தித
சோளெனுமிருநதொடாதொடக்கிநமொல்லா
நாளும்வளர்கொங்கையெனுநற்றறிபிணிப்பார். (௫௨)

என்றினையதன்றருமமாப்பபலவிசைக்குங்
கனறுமொழியாவுமொர்கவிழ்த்தகுடமீது
நின்றுபொழிமையமுகிலினீனைநிலாமற்
சென்றொழியமாசுதபுசிக்கையுரைப்பார். (௫௩)

இதுமுதல் ௬ செய்யுள்பெணகள்தாய்க்குக் கூறல்.

மின்னினமாயுடம்பினைவளர்த்தலேவேண்டியே
யன்னைநீவிழுங்கியண்ணுத்தல்செய்தலா
வினனல்கூர்நீரயப்புக்கிளைக்குந்தீவினை
தன்னையாஞ்செய்திடச்சாற்றலாகுமோ (௫௪)

இப்பியிற்பிறந்தமுத்திப்பிக்கெண்செபு
மெய்ப்படுமணியவர்தம்மைமேவியே
யப்பரிசுன்றனக்கியாமுமாயினந்
துப்புறழ்சடிலமெய்ச்சோதிசேர்துமே. (௫௫)

சந்திரமௌலியையனைழத்துத்தந்தரு
ளந்திருவெழுசெழுத்தறையுமெங்களவாய்
நந்தரும்வினையுடைநரரையுய்த்திடு
மந்திரமறைதிலமறப்புற்றேனுமே. (௫௬)

ஆயிரங்கலனுடம்பினைத்தூந்தாங்கினு
மாயிருமபொறையலால்ருவதுணடுகொ
ளுபகனவிழிமணியொனறொர்நாளுடன
மீயணிந்திடில்வினையாவும்வீயுமே. (௫௭)

புழுகுசெஞ்சாந்திலைபுனைந்துபுன்மல
மொழுகுமொன்பானறுளையுடமடையெனா
யழகுசெய்திடின்மலமகலுமோபரன்
முழுகுவெண்ணீறிடின்முற்றுமாயுமே. (௫௮)

இளம்பிறைதவழ்முடியிறையிருக்குமெம்
முளம்புகுமோவுணர்வொழிக்குங்காமநோய்
துளங்கொளிவளர்செழுஞ்சுடரிலங்குறும்
வளங்கெழுமனைபுகவல்லதோவிருள். (௫௯)

தத்துவமகன்றதோர்தனியிடத்தினிற்
பைத்தலையரவணிபதியைப்புல்லிய
மெய்த்துறுமின்பினைவிடயவின்பினை
பொய்த்தழிமனிதரைப்புணர்ந்துகொள்வமோ. (௬௦)

சங்கரதருமமேசார்ந்துளோமினி
யுங்குலதருமமுற்றொழுகுவேங்கொலோ
வெங்களியானையைவிருப்பியேறுந
ரிங்கொருகரமிவர்ந்திடநினைப்பரோ. (௬௧)

இம்மையுமறுமையுமின்பநல்குறூஉங்
கொம்மைவெம்முலையொருகூறநபோற்றுவே
மும்மைவெந்துயர்பெறுமூடவேந்தரைப்
பொய்ம்மையப்பொருளினூற்புகழ்வமோசொலாய். (௬௨)

உணுஞ்சுவையமுதையுமுயர்வொழித்திடும்
பிணம்படுமுடம்பினைப்பேணித்தீதொழி
லிணங்குபுகிரிதருமிழுதைமாந்தரைப்
பணிந்திடின்மக்களிற்பதடியெனபரால். (௬௩)

திருந்தறமிளமையிற்செயாமலாடவர்ப்
பொருந்தினைநிலையறுபொருளையீட்டிரூ
குரங்கெனவுடலமுட்கூனுநாவினிற
புரிந்திடுசெயலெதுபுகறியெய்கட்கே. (௬௪)

உள்ளுறவிலாவெளியுறவுசெய்துதான்
றெள்ளுறுமிளையாதந்திருவெலாங்கவர்ந்
தெள்ளுறநகினுமிடுசெலால்வெறுங்
கள்ளரிற்கொடியவர்கணிகைமாதரோ. (௬௫)

நடிக்குறுமுங்கள்பொய்ந்நாடகத்தினை
வடிக்குறுமொழியினைமறத்தியுங்கள்வெங்
குடிக்குணமருவிலங்குடம்பையொன்றில்வாழ்
கொடிக்குலம்பயிலுமோகோகிலங்களோ. (௬௬)

இதுமுதல்(௨)செய்யுள்பெண்களுளாய்க்குத்தாய்வருந்திக்கூறல்.

என்றினையனபலவிகழ்ந்துகூறலுந்
தன்றளர்மூலையெனத்தலைவளைந்துதாழ்
புன்றொழிலன்னைதன்புந்திவெந்துயா
நின்றிடமகளிரைச்சிறிககூறுவாள. (௬௭)

வந்தியுமாயிலேன்மக்கட்பேற்றினாற்
சிந்தைநன்மகிழ்வுறாஉந்திருவுமாயிலேன்
முந்துநல்வினைப்பயன்முற்றினோரலாற்
றந்தம்புதல்வராலுதவிசார்வரோ. (௬௮)

தாய்பெண்களைத்தீயவழியிற்புகுத்தமுயன்றமை.

மந்திரமருந்துநன்மணிகளாலிவர்
சிந்தையைதெளிவுறதெருட்டிக்காமமேற்
புந்தியைமீட்டுமாபொருடராமலே
செந்திருவனையவர்ச்சேர்கவென்றனள் (௬௯)

பெண்கள்தாய்கருத்தறிந்துகவலையுற்றிருந்தமை.

அன்னைதன்கருத்தினையறிந்துஞானமாக்
கன்னியவொன்றுதென்கயிலைகாணகுது
மென்னவவ்வுழியிருந்தெண்ணிநைந்தனர்
பன்னகவாயிடைப்பட்டதேரைபோல். (௭௦)

இதுமுதல்(௩)செய்யுள்திருட்டுச்சந்நியாசிகள்பெண்களை
இதங்கூறிவீட்டினின்றும்வெளிப்படுத்தினமை.

அனையதோர்காலத்தோதியரிவையர்திருக்காளத்தி
நினைவொடுமீன்றுட்டப்பிரிங்குவானிருந்தவாறு
வினைமிகுமிருவர்கள்வர்விளங்குறவறிந்திட்டன்றோர்
புனையிழைகவருஞ்சூழ்ச்சியிதுவெனப்புந்திசெய்து. (௭௧)

நான்மறைபரவுமீசனற்றவவேடம்புக்குப்
பான்மறைவிடமுமின்றீமபழமறைபுழுவுஞ்செய்ய
வூன்மறைதுணடிற்பொன்னுமவிலங்கினமுயிரசெகுப்பான்
கான்மறைமறவருமபோற்கள்வர்தாமறைந்துசென்று. (௭௨)

கன்னியரமர்ந்தவில்லிற்காளத்திகாக்கநும்மை
யென்னுநன்மொழியோடெய்தவாய்மொழிகேட்டசேய்போற்
பன்னருமுவகைபூசதுப்பசுமபொன்மாளிகையினுய்த்துத்
தன்னிகர்சிறப்புச்செய்துதையலர்சாற்றலுற்றார். (௭௩)

யாண்டுளீர்யாண்டுச்செல்வீரடிகணீரியம்புமென்ன
வேண்டினர்வேண்டியாங்குவிளைந்தருள்பரனிடங்கள்
காண்டாவுலகிற்சூழ்வோங்காளத்திகாணுடவேட்கை
பூண்டனஞ்செல்கின்றோமெனவென்றனர்பொருளவிழைந்தார் ( )

என்றலுமடியில்வீழாயாங்களுங்கயிலைகாண்பா
னின்றனமெமைநும்மோடுநீவிர்கொண்டேகுவீரோ
லொன்றொருகைம்மாறுண்டோவுமக்கெனவுரைப்பவன்னோர்
நன்றெனவுளங்களித்தருணமங்கையர்க்குச்சொல்வார். (௭௫)

கதிர்மணிவிளக்கலாமற்கனல்கெழுமொருவிளக்குப்
புதிதுறுபனையிற்சென்றுபுகினுமெய்வெதுப்பிநீங்கு
மதிறந்தன்மடவீர்புக்குவருந்துநர்விழியினன்றி
யெதிர்புனலறுசுரத்தையெங்ஙனநடக்கவல்லீர். (௭௬)

அன்றியுமுலகங்கூறுமவ்வொழிதனையுநம்மை
முன்றவப்பனைதத்துமாற்றிமுற்றியபயனாலின்றுள்
கன்றிவினையிழந்தாய்போற்றிலங்குமெண்பதையுமஞ்சி
நின்றனமினனுமொன்றுநிகழ்த்துவதுளதுகேண்மின். (௭௭)

காளத்திகாணப்பெற்றகண்களேகண்களென்றுங்
காளத்திநகரிற்சேருங்கால்களேகால்களென்றுங்
காளத்திபுகுங்கருத்தேகருத்தென்றுங்கயிலைநாமக்
காளத்திபுகழுநாவேநாவெனறுங்கற்றோர்சொல்வர். (௭௮)

நாவடிவொடுசென்றெய்தநண்ணுதென்கயிலைப்போக்கை
யொருவர்தம்மாடலின்கணுணாப்பினுங்கயிலைசோரா
விரவுதம்மாடலாலச்செலவினைவிலக்கினோரு
மிரவியுமதியும்வாழுளிருப்பாவெங்கியமெய்தி. (௭௯)

ஆதலாலன்னைமீர்நும்மணிகிளர்திருக்காளத்திக்
காதல்கூர்செலவிங்கெம்மாற்கடிந்திடப்படுவதன்றென்
றோதினாரவர்மனத்தோடுணைத்திலவெனினுமச்சொன்
மாதராதமக்குநன்குவாய்மையாவாய்த்ததன்றே. (௮௰)

அனையவர்மொழிகேட்டப்பொனணியிழைமகளிர்முக்கட்
கனியினையடையப்பெற்றாற்கதிரிளம்பரிதிமுன்னர்ப்
பனிநிகருடலம்யாதுபடினுமென்னுலகமெல்லா
மினையொன்றிகழிலென்மற்றிகழ்ந்திலர்புகழ்ந்தாலென்கொல். ( )

எம்மையெவ்வகையினானுமிறைவன்றென்கயிலைசேர்ப்பா
னும்மையின்றிரங்கினேமென்றுரைவொதிரிறைநூச
வம்மறவர்களைன்றெனானுவனையறியாமலவ்வில்
வமயினையபின்னொனைரூராமகிழ்ந்துளமிருவொதாரும். (௮௨)

இருவர்தங்கிழலும்போன்றவிருவர்குற்றேறவன்மாதர்
பொருவருமவுளஞ்சுமந்துபோதரக்கள்வாதம்பா
லனாயிருள்யாமத்தெய்தியதரிடையிருகாததநிற்
பாவையின்முகடடெழுந்தபரிதியானவனைக்கண்டார். (௮௩)

இதுமுதல்(௰)செய்யுள்யாத்திரைபோதல்

வெயின்முதிராவுமேகிவியன்பதியொன்றிற்றங்கிக்
கயன்மலிவிழியார்சின்னாள்செலவொருநகரநீரால்
வயன்மலிசெந்நெலோங்கிவளர்வளநாடுகண்ணுற்
றயன்மலிதலங்களிற்புக்கமலனையணங்கியேகி. (௮௪)

காவிரியொழுகுவல்லிகால்களொரீண்கிளையநற்றின்
மேவியசிறுகால்காம்புவிளைவயறங்கீர்கள்போன்ற
பூவிரியிளந்தண்சோலைப்புகழ்வளநாட்டினுக்கோர்
கோவெனவிளங்காநின்றகுடந்தைமாநகரங்கண்டார். (௮௫)

பன்னிருப்பருவத்தோர்காற்பவந்தெறுகங்கையெய்துந்
தன்னிகாதடங்கோறற்குச்சார்வினையிலரோயாயும
பொன்னனையவர்தாழ்ந்திப்புராரியைபயிடங்கடோறுஞ்
சென்னியின்வணங்கிவைகிச்சென்றனர்தில்லைநோக்கி. (௮௬)

பிறைதவழ்மவுலியெம்மான்பிறபதிகளும்வணங்கி
மறுவறுமதிமுகத்துமங்கைநல்லவரடைந்து
குறைவறுபரமானந்தக்கோதில்செந்தேனடிக்கப்
பெறுநகரொல்லையிற்றூழ்ந்தெய்தினாபெரிதுவந்து. (௮௭)

கேலையிற்சுருதியார்க்கும்வீதியைவலஞ்சூழ்ந்தேகி
யாலயத்தெதிர்வணங்கியணிவலம்புரிவுற்றால
மூலநற்பொருளேயதகிமும்முறைவணங்கிச்சென்று
மாலயற்கரியானுமெனறெதிர்சென்றுபுக்கார். (௮௮)

வேறு.

சிறப்புலியுங்கோட்புலியுஞ்செழுமலர்தூயார்ச்சனையேசெய்யாநின்ற, வறப்புலிபுங்கண்டுகொளும்பெருமானைக்கண்டுமிகுமன்பாலோடி, மறப்புலியினதண்மருங்கினசைததருளும்பெருங்கருணைவள்ளால்யாங்கள், பெறப்புலியூர்மன்றினடம்புரிந்தாயென்றிறைஞ்சியுளமபெரிதுவந்தார். (௮௯)

பெண்படைத்த வொருபாகனைத்தொழுது டகவமுதப்பே
ணிந்தாகனள், கண்படைத்தபயன்பெறக்கண்டுவந்துமீண்டங்க
ணிர்ப்பளித்துச்சென்றோர், பண்படைத்தமொழிமடவாரிருந்தசிவ
கங்கையிற்படிந்தாணிநில், ஒண்படைத்தவரவணிவோற்றொ
ழுதுடலாடுதற்குவழிக்கொண்டாரால். (௬௰)

இந்திரனையருசிமுனைப்புக்கொளித்துங்கிடந்தமலையிறுஞ்சு
ருமீன், சந்தருகுமுட்புதையவடிப்பமகபதிவயிரவாட்டாக்கெ
னறு, சிந்தைகலவுறவெழுந்துசெந்துகிர்கண்டுதிரமெனத்திய
ங்கிமூழ்கு, முந்துதிணைவாரிதிகண்டதினமூழ்கிமகளிரயகிழ்வுற்
றுமீண்டு. (௬௧)

தில்லைநகர்மணிமன்றத் தெய்ப்பெருமான்றனைமறித்துஞ்செ
ன்றுதாழ்ந்து, முல்லைநகைமடமாதாதெண்கயிலைகாணுமவாமுந்
தவப்பாற், செல்லமிடைகருங்காட்டிலுடன்போதுகள்வரஞர்
செய்யாவண்ணந், தொல்லைமறைபுகழ்பரமனருளினாற்பலர்வந்
தருழ்வரன்றே. (௬௨)

இதுமுதல்(௨)செய்யுள்பெண்கள்சந்நியாசிகளின்இடையூறுக்கு
த்தப்பிசிவபெருமானுதவியால்காளகிரியென்னுந
தலத்தைச்சார்ந்தமை.

கங்குறொறுந்தங்குமிடங்களில்வந்துமாதவராய்க்கலந்துசூழ்
வன், சங்கரனின்னணமாதருட்பகைஞராந்தவராற்றப்பியேகி,
மங்கையுமைதவம்புரியுங்காஞ்சியா நகரிறையைவணங்கியேத்
தித, திங்கண்முடியமர்ந்ததிருக்காளகிரிகண்டுவந்துசென்றுசே
ர்ந்தார். (௬௩)

சுந்தரமுடலுயிர்பெறச்செய்தருணதிப் புனன்மூழ்கித்தூய
நெஞ்சச், சித்தகணந்தொழுதேத்துமருட்சித்திகேணடிசென்று
தாழ்ந்து, புத்தியொடுமுத்திதருசிவலிங்கந்தனைவணங்கிப்புறத்து
நந்து, மெய்த்தவொருபுராணிதனையத்தலத்தின்பெருமையெலா
ம்வினவிநின்றார். (௬௪)

இதுமுதல்(௨௪)-செய்யுட்களால் புராணிகர் பெண்களுக்குக்
காளகிரித்தலத்தின் வரலாறுகூறல்.

வினவிநின்றவிளங்கிழைமாதரை
மனமகிழ்ந்துமறையவனோக்கியே
வனைதருமபுகழித்தலமானமியந்
தனையியம்புவலியானெனச்சாற்றினன். (௬௫)

முன்னைநாளுழுழவில்வாலிதான்
றனையிலிங்கமித்தண்கயத்தின்கணா
மனனுறும்படிவைத்தருச்சித்தனன்
பனைனருந்துதிபாடினனாடினன். (௯௬)

முடித்தருச்சனைமுன்பெனப்பெட்டகத்
தெடுத்திருத்திடவெண்ணிப்போந்தன
னடுத்தவத்தலைசந்திலறுத்தலாற்
பிடித்தெடுத்தனன்போதத்திருக்கையினும். (௯௭)

பின்னுமெற்றைத்தெய்யர்க்கிலன்றனனொரு
டன்னையன்றித்தனிதம்தார்தாருமரைப்பு
மனையின்றவளியுமைசைக்கரி
தெனனினைமயனையாவரைசப்பவா. (௯௮)

கண்டவெவிகலங்குபுவாலித்ற்
றண்டனான்மதிவேணியர்க்குற்றவன்
கொண்டகோலிறருளித்துகைபுனறிசின்
றண்டகூடமளவுநிமிர்ந்தனை. (௯௯)

இன்னவாறியகெடுப்பவும்மதிலன்
முன்னமாதுமுலைதழும்புற்றருண
மன்னனமேனியில்வாற்றழும்புறற்று
பின்னர்வால்விட்டெழாததுபேசினான், (௧௦௦)

வேறு.

நீயேகருணைநினைந்துவந்தாலன்றியுனைப்
பேயேனவலிதிறம்பெறுதறகெளிமையேயோ
தாயேநினமேனிதழும்புபடத்தீங்கிழைத்தேன்
றீயேனென்செய்வேனெனசெய்வேனெனறுள்ளுடைந்து. (௧௦௧)

ஆராவிளமகவையன்னைகருங்காட்டிடு
மேவாவருளால்விடுத்ததகைபோலக்
காவாதடியேனைக்கைவிட்டிவணிருந்தாய்
தேவாதிதேவயான்செய்தபிழையுளதோ. (௧௦௨)

என்னுயிர்நீயென்றனைநீயென்னுடையவாழ்வுநீ
யனையுநீயத்தனுநீயாரிய்குறவெனகுப்
பொன்னனையவேணிப்பொருப்பேயருட்கடலே
நின்னையலதாவிலலாதுநீலலாதே. (௧௦௩)

என்றபலமுறையுமேத்தியவனிரப்பக்
கொன்றைமலர்புனையுங்கூத்தபிரானெதிர்தா
னின்றுமணிபுனையிந்நீர்த்தடத்தின்காட்டிருப்பை
நன்றுமனம்விழைந்தோதாமெனறிதுபுகன்றான். (௧௦௪)

உள்ளமதிலென்றுமுவந்திருந்துநின்பூசை
கொள்ளுமியல்பேங்குழைந்திடேலென்றுரைத்துந்
துள்ளுமிளமான்சுமந்ததிருக்கையுடைய
தெள்ளமுதமனையான்சிவலிங்கத்துற்றொளித்தான். (௧௦௫)

வேறு.

கங்கையாறுதன்முடிமிசைக்கரந்துகொண்டதிலோ
ரங்கைநீர்சொரிபவர்க்குமேலுலகினையளிக்கும
பொங்குநீரநசையாளிபாதத்தடங்களைபொருந்தி
யங்கேழாவுளமறிந்தனனவாலியெனபவனே. (௧௦௬)

ஈசனுமொனைவிடுத்தனனிருந்ததித்தடத்தி
னாசையாலலதிலையிதையழிப்பலெனறதிர்த்து
மேசுலாமதிசெழ்பெருங்குமிரஞ்சிலையபொன
றேசிலாமிகுவீரனங்கெடுத்தெறிந்திட்டான். (௧௦௭)

எடுத்துவாலியென்பவன்பெருவலியினுலிட்ட
அடுக்கல்வீழ்தலுந்தடத்தினிலெழுந்தபேரரவம்
பிடிக்குமாறுபினறொடர்ந்தெனவெழுந்தொருபிரமன்
படைக்குமண்முடியளவுமுற்றனதுளிபலவும. (௧௦௮)

சென்றுவான்மிசைநண்ணியுடம்பெலாந்தெறிப்ப
நின்றுவான்முகில்கீழுறநீர்சொரிகின்ற
தன்றிமேல்வரப்பெயவதுமுளதுகொலறியே
மென்றுவானவரியாவருமருண்டனரிருந்து. (௧௦௯)

விலங்குவீழ்ந்தனபுட்பறந்தோடினவிசும்பிற்
கலங்கிவிண்ணையர்திசைதொறுமிரிந்தனர்கடிதி
லிலங்குமாமணியருவிகள்சிதறினவெங்கு
குலுங்குபாதபமலருதிர்ந்தனகுலைகுலைந்தே (௧௧௦)

மருந்துமாமலையுள்ளனசிதர்ந்திடமண்ணி
லருந்தைநோயினர்புண்ணினாவுவினைநோய்தீர்ந்
தொருங்குவாழ்ந்தனர்மரித்தவருயிர்பெறீஇயுய்ந்தார்
கருந்தூழுப்பினர்காளையராயினர்மன்றோ. (௧௧௧)

இனையவாறதுவீழ்தலும்வாலிமுன்னெடுத்த
புனிதன்வாழ்வதினைநெற்குமாகநியதாய்ப்பொங்கி
யனையவாலிவெற்பிழைத்ததீங்கரசனுக்கறையு
மனைவிஞேடல்போலோடியதிரைத்துமுந்நீரில். (௧௧௨)

வாலிதூர்த்திடப்புகுந்தொராறியற்றினன்வாலி
பாலவபாதியன்றிருவருளுற்றிடப்பட்டான்
மேவுதீத்தொழில்வழியினுநன்மையாமவிலங்கி
ருவினற்றொழில்வழியினுந்தீமைசார்தருமால். (௧௧௩)

மண்டுநீர்த்தடமாறதாய்முற்றியவண்ணங்
கண்டுவாலியெம்பிரானைகருததிதுவெனிற்கருதிக்
கொண்டுநான்செய்தெனவெனயனைவருலைவுற்
றண்டர்நாயகன்றனைப்பணிந்தேகினனன்றே. (௧௧௪)

இந்தநீர்முழுகுநர்பவக்கடற்கரையேறி
வந்துவீடடைகுவருண்மையுண்மையவ்வாலி
தந்தமாநதியிதுபெருமறையெலாந்தளரு
நிந்தைமாவினையறகுநீவடிவமாநெருப்பு. (௧௧௫)

வாலிநாதனைக்கண்டொருநாளடிவணங்கி
னூலினுலொழிவுரைத்திடப்படாதனநூறு
மூலமாகியபாதகமாயினுமுருக்கிச்
சூலபாணிதனுலகடைநின்பமேதுய்ப்பார். (௧௧௬)

கயிலைபோலவிம்மலைமிசைக்கண்ணுதற்கடவுள்
சயிலமாதொடுகணங்களோதொடுப்பவாழ்தருவன்
பயிலுமாதவாசிததர்வித்தியாதரர்பலரு
மயலிலாவிதனமருங்குவிட்டகன்றிடார்யன்றே. (௧௧௭)

இத்தலத்தியம்பிதுனைவர்சனனியம்ப
கிதகிலத்திருநகைநடனமானெனக்குக்
கைத்தலத்தலர்கொண்டடிவணங்கினர்கண்ணுற்
முத்தலைப்படையொருவனைப்பெறாந்தவர்முறைபோல். (௧௧௮)

இதுமுதல் ௨ செய்யுள் இரவுக்குறி.

சிலையங்கிறபூட்டைப்படைநான்றமிழ
மேலெழுந்துசெங்கின்றதோருடனெமேலே
வேலைவெவ்வகதிரமிழ்ந்தறமுருகிவிண்ணின்
பாலெழுந்ததுவிரிதிருலகெலாம்பரப்பி (௧௧௯)

குளிர்செய்கின்றசெவ்வந்திமாலையைத்தலைக்கொண்டு
களிசெய்கங்குலம்பெண்வரவால்முன்கண்ட
வொளிசெய்நயனையிறைஞ்சினர்சென்றகமொன்றிற்
றெளிசெயநெஞ்சகமங்கையர்தங்கினாசிறந்து. (௧௨௰)

சூரியனுதித்தல்.

திருந்துமாடகமுகரியென்கின்றகட்செவியின்
விரிந்தவேலையமபடத்திடையிருளெலாம்விழுங்கிப்
பொருந்துமாமணியென்னவந்தெழுந்தநபுட்க
ளருந்துவாரிசமலர்முகமலர்ந்திடவலரி. (௧௨௧)

இதுமுதல்(௰)செய்யுள்கதை.

மாயைமாயிருள்கழிந்துநின்றிலகுகண்மாத
ராயகாலையிலெழுந்துகாளத்தியையடுக்கு
நேயமோடுசென்றணையொருபதியிடைநின்று
போயினார்மற்றைஞான்றுமெதனகயிலையைப்பொருந்த. (௧௨௨)

இனிநகர்குறுகிற்றப்பாலிலைநமக்கிடனிக்காட்டிற்
றனியதரிடையிம்மாதர்தமையெலாமுயிர்செகுத்துப்
புனையிழைகவர்துமென்றுபொதிந்துமுன்வைத்தபொல்லா
நினைவினைவெளிப்படுத்துநின்றனாதொடாந்தகள்வர். (௧௨௩)

கொடியவர்நிலைகண்டுள்ளங்குலைகுலைந்தினையாணம்மை
முடிவுசெய்வதனுக்கின்னோர்முயன்றனரென்னமூதாள
கடிகமழ்மலர்த்தணசோலைக்காளத்தியண்ணல்காப்பன
விடுபவனல்லனெங்காய்வெருவனீவெருவலென்றாள். (௧௨௪)

துணையிலையென்றுதீயர்துணிந்துசெல்பொழுதிறேனென்றுத
துணையெனுந்திருக்காளத்திநாதன்றலைக்கண்டநவலார
பணமலியரவின்வாயிற்பட்டமென்றேறனைபோலக
கணைபுனைகள்வர்கைப்பட்டிருப்பினுமக்கவன்றாரல்லர். (௧௨௫)

அரவின்வாய்த்தேரைதன்னையகற்றிநின்றளிப்பான்போலக
கரவரினின்றநீக்கிக்கன்னியாதம்மைக்காக்கத்
திருவுளங்கொண்டுமிக்கதென்கயிலாயத்தெம்மான்
விரைவொடுமலாகொயதொண்டாவேடமுற்றடைந்தானன்றே.

கன்னியர்பொருளவிழைந்தகள்ளவேடத்தரந்த
கன்னியாதமைவிழைந்தகள்ளவேடத்தற்கண்டு
தன்னியர்தம்மைவிட்டுக்கதுமெனவிரிந்துபோனார்
கன்னியாருகுவந்தான்கறைமிடறொளித்துநின்றான். (௧௨௭)

மாதவவடிவங்கொண்டுவந்தருள்வள்ளறன்னை
யாதுலர்க்கியவைப்பையெதிர்ந்தெனவெதிர்ந்துபோற்றிப்
பாதபங்கயமிறைஞ்சிபபரிவொடுநிற்பவையன
கோதையீரெங்குவந்தீர்கூறுமினெனனச்சொல்வார். (கஉஅ)

திங்கள்வெண்கண்ணிவேய்ந்தசெஞ்சடைச்சினைமாந்த
மங்குறோய்மதிலுடுத்தமதுரைமாநகர்வந்தின்றோ
கங்கைசூடிறைவன்வாழுங்காளத்திநகரிற்சென்ற
புங்கனைவிடுபபோமெனறுவுறுதியாமொழிமொழிந்தார். (கஉகூ)

ஆதலினடிச்சியேமின்னருடனடைந்தேமிங்ஙன்
றீதிழைத்தெகமைபபொலங்கொண்டேகிடச்செறிந்தகாலைப்
பூதரவில்லிக்கன்புபொருந்துநீரிவண்வந்தெய்தப்
போதலுமவர்பயந்தேபோயினராயவென்றார். (கஙo)

மாதர்சொல்வினவிககள்ளவடிவுடைவள்ளலாருங்
கோதையீருமைக்காளத்திகொணர்ந்துபோய்விடுதுமென்றுப்
பாதபங்கயமவருத்திப்பார்மகடவத்தினாலே
யேதமிலவரைக்கொண்டேயேகினரெமபிரானார் (கஙக)

இதுமுதல் (கூ) செய்யுள் சிவபெருமான்பெண்களோடுகாளத்திக்
கிச்செல்லுகையில்வழியிலுள்ளசோலைவளங்கூறல்.

அதரிடையவர்நடக்கவவ்வனத்தருக்களெல்லா
முதிருமன்புடையர்போலமுகிழ்பெறுநகையவாகித்
ததைமலர்க்கண்ணீர்மல்கத்தாழ்ந்துபூப்பதத்திற்பெய்து
மதகரிபுடைபுனைந்தவளளலபானின்றவன்றே. (கஙஉ)

புன்னைமாயவன்போன்றனபூததொளிர்
கன்னிகாரங்கடுத்தகமலனை
மன்னுபூவைமகபதியொததன
வென்னையாளிறைசெல்லுமிடத்தினே. (கஙங)

கரியவின்குயில்காகளமார்த்தன
வரியநன்மயிலாடவரிக்கணம
பிரியமோடிசைபெட்பவிசைத்தன
கரியதாடைக்கடவுளைக்கண்டரோ. (கஙச)

நாவலூர்வருநம்பியோர்நாரிபா
லேவவேகியவெந்தையிவணிரு
பூவைமாருடன்போந்தனன்காணென்று
தாவிலாக்கிளிதன்பெடைக்கோதுமால. (கஙரு)

சோலைக்குயபெண்ணுக்குஞ்சிலேடை

மாந்தளிரடிபாதாகமர் றதன்மேகேகணையான
சோமசெழிற்கொங்கைகோங்காவிளைகரங்காந்தள்காட்டப்
பூந்துகிலமணைவாடைபுனைந்துபொற்புடைகாமரா து
சேர்ந்தளிசிதறிப்புதது யசிறபபொடேணிநதுனனாள. (௧௩௬)

வெள்ளில்பூங்கொன்றையாதனிவிளாமலர்மெய்கைசேவல்
வள்ளிலைமருதிரத்திரைகைபுனனுநாவல்
கள்ளவிழ்மலாக்குருந்துகானசபூமகடாபுகோளி
யுள்ளவெவ்வனதிறலசனேறமயாப்பிறெணகயிலைக்குற்றான். ()

இதுமுதல்(௬)செய்யுள்கதை

புரத்தயலடைந்தெயபெயமான்பொனனனர் தம்மைநோக்கி
வரக்கிரியிதுவேவெள்ளிமலையது தாக்கைவெற்பு
பருத்தமயமலைதானீலப்பருப்பதமணிரோறு
தெரிததபொனமுகரியீதுசிறந்திடும்பூரதீரத்தம். (௧௩௮)

என்றமற்றளவுங்கூறியிறைமறைந்தேகநின்ற
பொனறிசழ்மணியாருமபொன்னளைததிசைகணோக்கி
யினறிவணவிடுத்துச்சென்றானிறையெனததெளிந்துசால
நன்றநன்றெமக்கிரங்கினனுகியதென்றுவைந்தார். (௧௩௯)

தமிழ்சினு மினியமூவரருந்தமிழுவந்தவெம்மான்
கமழ்சலையமமைகுழிக்காளதநாகரிணினறு
தமிழசங்கமமா யங்குந்தார்தமமருட்பெருக்காலென்று
குமிழ்செறிதடங்கணல்லார்குறைவிலாவியப்பமுற்றார். (௧௪0)

மாமணிபெற்றிழந்தவறிஞனுமநதைக்கையாற்
பூமலேற்றவறிவீழ்ததபுநதியிலவனுநதேனு
மேவமாரகறபசுதரையெய்தியும்பயனைகொளாத
தீமைகொள்பவருமொததோமெனறுபின்மனந்தெளிந்தார். ()

அருட்பெருவாரியாயவண்ணலார்தாமிவ்வூரிற்
பொருட்பொருட்பெறவுணாத்திப்போயினர்நமக்கென்றுழ்வெண்
றிருட்செறிமிடற்றோன்றமமுனனெய்தியதெண்ணியவணி
மருட்கொடுமபிறவிநீக்குமாறில்பொனமுகரியுற்றார். (௧௪௨)

சிதநீர்மூழ்கிப்பின்னர்த்திருவெண்ணீறணிந்துகால
நாதாகணமணிபுனைந்துநவினறிறையஞ்செழுத்துங்
கோதிலவந்தாதிதன்னைகொள்கையினேசிச்செனறார்
மாதொருபாகனறனபானமறிவிழிமடநல்லாரே. (௧௪௩)

கவிப்பொலிகைகயிலார்க்குக்களிப்பொருநகைகொண்டெய்த
வுளத்திலானந்தமுற்றியுடலொளியுடன்விளங்கக்
களத்தினஞ்சடையவெம்மானைச்சந்நிதிகடிசடைந்தா
ளைப்பருமனையினூலேயாடினர்பாடினரால். (௧௪௪)

அன்னவர்தமக்கவ்வண்ணலவ்விலிங்கத்தின்கண்ணே
தனதொருபாகமுற்றசங்கரியுடன்விளங்கி
யுன்னருமொளியிரண்டாவொன்றுபட்டிருக்கக்கண்டு
கன்னியரடைந்தவனைபையிற்றெனக்கூறலாமோ. (௧௪௫)

வையகமுழுதுமுள்ளமாமணியொளிக்கும்பச்சைத்
துய்யநன்மரகதத்தின்சோதியுளளவைக்குமேலாம்
பொய்யில்காரணமாய்த்தேதோன்றுமப்புநலறுமவடிவைநோக்கித்
தையலரிருவருந்தாழ்ந்தெழுந்தொளிதவமுனைனின்றா. (௧௪௬)

சிவபெருமான்பெண்களை உட்கொண்டு முத்தியளித்தமை.

நின்றிடுமணங்களைத்திருமலனருளினாலே
தனதணிமொளியினூடேசயமகிடத்தானுட்கொண்டான்
பொன்றிகழ்மணிமாபுள்ளபுகைகவென்முதலோர்போற்றக்
கன்றணிகரதலைமன்னைக்கன்மகனுணவன்றே. (௧௪௭)

பினவந்ததாதிமார்கள்பெணகளைத்தேடுதல்.

இறையொளியுருவடக்கியிலிங்கவல்வடிவாயுற்றான்
பிறைநுதற்றையலார்தம்பின்வருந்தாதிமார்கள்
கறைமிடற்றிறைவன்பாற்போயகன்னியர்வந்தாரில்லை
யுறைவிடமெமவென்றெண்ணியெய்யெனத்துருவினால். ()

இதுமுதல்(உ)செய்யுள்சிவபெருமான்தாதியர்க்கு
அசரீரியளித்தல்

ஏசறுசிடமுநாடியெங்கணுநாடிநாடிக்
காசணியல்தலாணாய்க்காணாடிலோமெனக்கலங்கத்
கேசரதொலியன்றோர்கன்கிடைக்கணர்முத்திநீவிர்
பாசமதகற்றிலிங்கம்பதிட்டியுமவர்களபேரால். (௧௪௯)

என்னவிண்வாணிகூறவெழின்மடவார்போயுற்றுப்
பின்னிரண்டிலிங்கநாட்டிப்பெய்ரளையினர்பேரிட்டார்
கன்னிலவேந்தவென்றுநவின்றுசங்கமரிருப்ப
வந்நிலைபாதவன்றுனதிசயமுடன்களித்தான். (௧௫௦)

ஒளிமணிப்பொலம்பூண்மார்பனுெப்பில்சங்கமனைத்தாழ்ந்திங்
களிபெறுமடிகளினனுமடியனேனுய்யுமாற்றான்
முளிபுதறசிலந்திமுன்னமுறபிறப்புணர்தனுமென்னக
களிபெறமனததானெற்றிககண்கரந்தவணியம்புமா. (௩௫௧)

கோதையர்கதைநலங்கூறிருமினி
யேதமிலுலண்டின்முறகதையியம்புதும
யாதவனனமாநதினிதுகேளென
மாதவவடியருளவளளல்கூறுவான். (௩௫௨)

கன்னியர்ச்சருக்கம் முற்றிறறு.

ஆகததிரு,விருததம் - ௩௫௪.

சிலந்திமுதலியவற்றுக்கதைச்சருக்கம்.

இதுமுதல்(௯)செய்யுள்சிலந்திப்பூசியினபூர்வகதை.

தணணநதாமரைசாாநதுறைநான்முக
னணணறுநதோற்றநவிற்றியிருக்கவும்
விணணினமேவகிலத்தொழில்வீறளான
கண்ணில்வநதிகொதல்செய்கான்முனா. (௧)

ஈற்றமாதவவூறனெனப்பெயர்
பெற்றவன்னயனுேடுமுரணுபு
சற்றுமெண்ணிலனுய்ச்சகந்தந்திடச்
செற்றமோடயன்சிந்தையிலெண்ணினுன். (௨)

அன்னவூர்தியழைத்ததறிந்தவன்
முன்னாவந்துறமுற்றவெகுணடுநீ
சின்னநூல்செய்சிலந்தியதாகென
வின்னலெய்தினனேத்தியிறைஞ்சினுன். (௩)

கமலநான்முகன்கண்டுவெருவலீ
விமலன்மேவியவேழனத்திடை
யமலுமவில்லனத்திலடைந்தகி
லமைமவிலாவுலண்டாயவண்மைகியே. (௪)

தேவதேவனைத்தென்கயிலாயனை
யாவலோடுமருச்சித்தருங்கதி
மேவுவாயெனவெண்ணிறவாணியை
நாவின்வைத்திடுநான்முகன்கூறினான். (ரு)

அனையபான்மையினன்றேன்சிலமயிலாயத்
தனைநிகாத்திடுசற்பரனபூசையால்
வினையகற்றுபுவீடடைந்தானொரு
வனைநிகாக்குமருந்தவனோதினான. (௬)

இதுமுதல்(௰௪)செய்யுள திருக்கைலாயச்சிறப்பு.

பாம்பின்முற்பிறப்போதுதும்பார்த்திப
வேமபலோடினிக்கேளெனறிறைசொல்வான்
கூடம்பிலாதகொடுமுடிகொண்டுயர்ந்
தோமபுபூதமுடைத்தங்கயிலையே. (எ)

வேறு.

பதியெனப்படுமிறைபண்டுகொண்டிடு
மதிசயசத்துவமகனறுயர்ந்தொளி
கதுவிடநினறிடுகாட்சியென்னவு
மதிபலகோடியோர்வடிவுறநிற்றனையும். (அ)

ஔவொளிதேங்கியேவொப்பிலாதொளிர்
வெள்ளியதுருவெனவிளங்கிதோனறுமா
வெள்ளவிலிருநதவரிதயத்தெய்தியே
வள்ளலோடிருந்திடும்வளங்கொளமலை. (௯)

ஆழிபங்கிரியினையங்கையிட்டுயர்
பாழிமாமேருவைப்பறித்துமார்பணிந்
தாழியோரகணமெனவுன்னுவெங்கணஞ்
சூழ்தருங்கயிலையைத்துன்னுகாவலாய். (௧0)

நதிபலகோடிகணெண்ணுானெண்ணுநர்
பதிபலகோடிகளபாங்கருற்றிடு
மதிசயவனங்களுமனந்தகோடியாம்
புதுமதிமிலைந்தவன்பொற்றைமீதரோ. (௧௧)

கற்பகமரங்களுங்காமவல்லியும்
பொற்புறுபுதாகளும்புணர்ந்தடைந்தவ
நற்பவமுதலியவோட்டுமென்றிடில்
வெற்பதுவளந்தனைவிளம்பவேண்டுமோ. (௧௨)

கள்ளிடைச்சிறுபுராணுமன்னதைக்
களைவிழ்க்கமலர்நடவுளகூறிட
வெள்ளைதவிலையெனப்போலுமேழையா
ருள்ளினுமவைசயலாலுயர்வுண்டாகுமோ. (௧௩)

அப்பெருமபுரமதுவாதனத்திரு
வோப்பில்பொனவொளியாலுருற்றமாடங்க
டிப்பியமதில்கள்செய்குன்றுகே ·புர
மிபபடிதொகையளவின்றியாங்குமால். (௧௪)

அன்னதினமேணெம்பிரா·றுக்காலய
மின்னதன்மையெனதெனவொருங்கூறலா
துன்னதவுயர்ச்சியாவொப்பிலாமாபலி
தன்றெம்மையைந்தொளிதங்கியோங்குமால். (௧௫)

அதின்மறைமுடிவெனாலன்பருள்ளென
விதுவுருவிதுகுணமெனதெனைத ·ன
மதுமலர்க்குழலுமையருளைமன்னனை·ம
பதியெனவியமபவும்பட்டிருப்பனால். (௧௬)

அவ்வுழியமரருமருங்கணங்களுந்
திவவியமுனிவருஞ்சிறந்தபூசரு
மெவ்வமில்சருடருமியககாநாகரும்
பவமதாவெனபடர்ந்துபோற்றுவார். (௧௭)

இதுமுதல்(௯)செய்யுள்பாயிரபூர்வகதை

ஒன்றொருதினந்தனிலொப்பிலாதவ
னன்றிகொளரியனைநாணவெண்ணியே
தன்றிருமேனியிற்சாததுமாடைகள
குன்றலிலணிபெறப்புனைந்துகொண்டபின. (௧௮)

ஆயிரமணிமுடியனந்தனேமுறை
மாயிருமபணிபணியாகவைகிடக்
காய்பெருமகாமநோய்கனற்றநாளனே
ராயணிமகளிராபாலடைந்துவைகினன். (௧௯)

வாளணியானையும்மனந்துவள்ளலுங்
காளனைக்காண்கிலன்கருதுமேலையி
னீள்பெருமகாமநோய்நெஞ்சிற்கொண்டுபோ
யாளணிமகளிர்பாலடைந்ததன்மையை. (௨௦)

வேறு.

உயிர்த்தொகையனைத்துமுற்றவொருவனுமுணர்ந்தழைத்துச்
செயிர்த்திலனகாயநோயாற்சிந்தனைகலங்கிச்சென்றாய்
கயப்பெயரடவிமேவிக்காளத்தியப்பாவென்று
பெயர்த்துமாறருளினிதிலேபிறைமுடிக்கடவுள்கூறும். (௨௧)

தென்கயிலாயந்தன்னிற்செறிந்துபாம்புருவாய்நீதான்
கொன்பயிலிலிங்கந்தனைக்குறுகியர்ச்சிக்குநாளி
லன்படைநெடுமால்யானையதுவும்பூசிக்கவெய்து
முன்புநீமுயன்றகொல்லமுடிந்துபின்முத்திசேர்வீர். (௨௨)

எனப்புகன்றிறைவனோரொரூழ்வலிப்பாந்தளேகி
வனத்திலுறையாந்தயானைதனைத்தடைப்பாம்பாயிற்றன்
மனத்துயரொடுகொடுங்காமமாற்றிடவல்லார்க்கன்றி
யுனற்கருமபிறவிசதுண்டமொழித்திடற்கெளிதுகொல்லோ ( )

இதுமுதல் ௮ செய்யுள்யானையின்பூர்வகதை.

ஆனைமுற்பிறப்புக்கூறிலண்ணலார்கயிலாயத்தின்
மேனைதனயகளுந்தாமும்வீற்றிருந்தருளவுள்ளி
வீனமில்கணத்துளத்திடலும்பெயாததலைவனுற்றி
யானிறைதனபாலேகவிடுகெனவாயில்காப்போர். (௨௪)

வேறு.

பவளமேனியிற்பாவவிருடெறுந்
தவளநீறணிசங்கரனைநற்பன
றவளுநுண்ணிடைத்தொகையுந்தானுமா
யுவளகந்தனிலுற்றிருந்தானரோ. (௨௫)

அங்கணேகலடாதுனக்கையநீ
யிங்கணில்லெனவின்மொழிகூறவுந்
துங்கமேவுகணேசன்றனுங்கெனச்
சங்கரன்னுறுதானநடந்தனன். (௨௬)

நடந்தகாலைநகமகள்சீறியிங்
கடைந்தவத்திநீயதியாதென்றனன்
மிடைந்தவூழைவிலக்குநருண்டுகொ
லுடையபுநானெனவுத்தமனறியே. (௨௭)

ஆபகாலயருங்கணநாதனும்
பாயவெம்பயமெய்திப்பரமனே
டாயைவந்தனையாற்றியருளினாற்
பேயனேனசெய்பிழைபொறுபவீனோ. (௨௮)

நொந்துவெண்மணலைவிறைவனார்
தந்திமாவனத்தருந்திபுருவெய்த
தந்தவெல்லையமாதருநாளகளின்
முந்தியோர்பணிமுத்திலிங்கத்தினை. (௨௯)

அன்புகொண்டருச்சித்திடுமவ்வயின
டன்புரீபுமருச்சித்துப்பேதியா
வினபமாகத்தியேகுவீர்போவென
மின்பிறங்கியவேணிவிளம்பினன. (௩௰)

ஆனதாலவ்வருங்கணநாதனு
மானையாகியருச்சித்தடைந்தனன்
மானமுத்தியெனமகிழ்ந்தோதினன்
வானநாடுவணங்குமகேசனே (௩௧)

இதுமுதல் ௩௭ செய்யுள் கண்ணப்பநாயனார் அர்ச்சனையினைய
துமசிவபெருமான்றன தாணையால்மாமிசநிவேதனஞ்செய்து
பூசித்துமுத்திபடைவாயென்றதுமுணர்க.

திண்ணனார்முற்பிறப்பினிச்செப்புதும
வண்ணங்வலவகேட்டுமகிழெனுப்
பண்ணவாமொழிபபாவையொர்பாகனு
முண்ணிலாவருள்கொண்டவனேதுவர். (௩௨)

பாண்டுமைந்தருட்பார்த்தன்பகைஞர்மேற
றூண்டிவென்றிடச்சூர்ப்பகைத்தாதையை
வேண்டியோர்கணைவாங்குதுமவெய்தென
மாண்டவிந்திரநீலமலையினமேல். (௩௩)

உற்றோர்கல்லிடமொன்றில்வதிந்ததில்
வற்றிலாப்புனலாடிமடியுடுத
தெற்றைஞானறமிடுந்திருநீறுமெய்
முற்றுமேவப்புனைந்துமுடிவினே. (௩௪)

அக்கமாமணியன்பிற்றரித்தபின்
முக்கணன்முனுவோதிமுறையினின்
மிக்கவேறிடத்தெய்திவிழைந்ததிற
றக்கவாதனமொன்றிற்றரித்தரோ. (௩௫)

இயங்கும்வாயுவிடம்வலமெய்திடா
துயங்கவேந்நொடியுளளோட்டியே
வியங்கொளாறிடமேற்றலைமீச்செல
வயங்குமவ்வொளியினமனமாற்றினான். (௫௬)

இந்தவாறங்கிருந்துதனஞ்சய
னந்திலாததவமாற்றிநனுகிட
முந்துநாளினமூகாசுரனெனபவன்
வந்துபன்றிவடிவொடுவைகினான. (௫௭)

அனையகானிலருநதவர்யாவரு
மினையவேயவவெறாழியியறறலான்
மனநடுங்கிடதிநதனரவனது
பினையுமோர்பகற்பேதுறவந்ததால். (௫௮)

நீலமாமலைநிகர்த்தவுயிர்பெறீஇக்
[illegible]யெனவுந
காலனவவுருக்கொணடுகடந்திடை
சாலவேதிரிநதெனனவுநதகத்து. (௫௯)

வெந்நரிஞ்சிடும்விண்ணினைமுகட்டினைத
துன்னுயிர்ப்பிறருளங்குலைகிரியெலா
மின்னகேழலெறூழ்வலிமாறறிடப்
பொன்னைநோசடைப்புங்கவனமுன்னினான். (௬௦)

அருட்பெருங்கடலாகியமாந்தவ
னிருட்செறிநதமிடறறினுருவெடா
மருட்கொடுமபிணிமாறறுமலரடி
பொருட்பெறுந்தொடுதோலொடுபொற்புற. (௬௧)

அரைதனிற்றுகிலொன்றைத்தன்னதிற்
புரையிலாமற்புலியதளவீக்கியோர்
சுரிகைதோனறிடவார்த்துத்துகளிலா
மருமமீதுகவடியமாலையும. (௬௨)

குன்றிவேய்ந்திடுகோதையுந்தோளன
வன்றிமேவவணிநதுகளமிசைத
துன்றுசங்கமணியுநதுலங்கிட
நன்றிபெற்றசிகழிகலமபெற. (௬௩)

ஆத்திகொன்றையணையொருவர்மலே
சாத்தியோர்சதுரத்துகிறழ்ந்திட
வேதமணணெலெழில்புனைந்தங்கையின்
மூத்தமூங்கினமுனியுமபிடித்தனன். (௪

மண்டிருத்தமணிக்கணைமன்னிடும்
பண்டிலாவொருதுணிபரித்துவெந்
நண்டர்நாயகனமபுவலக்கரங்
கொண்டுகோலமிவ்வாறுகொண்டானரோ. (௪

இமையமீன்றருளன்னையுமெம்பிரான
சமையும்வேடவடிவுதனக்குநே
ரமைவுபெற்றிட்டதற்கிசைபாகவே
யிமைபொருங்குமுனனெய்தினனெனபவே. (௪

இயன்றகோலமிருவருமெய்தியே
முயன்றுமுன்னைன்முன்செலகமயிலை
வியன்றகாளிலவிரைந்துபினபோயினள
பயனறுபாமேசனபணிப்பவே. (௪

இத்திறத்தினிறைவனக்கேழலை
யத்திரத்தினைகணிலஞ்சாயத்திடச்
சித்தமீதுனிச்செனறிடக்கணடவம்
தத்தனுமொதிரார்த்தங்கடைந்ததே. (௪

மாலெடுத்தவொறுழிவடிவன
கோலமுறறிடக்காபமிலாதரன்
சாலவாயகிலன்றுனெனருலீலையா
னெலவெயதனனினையேயொன்றிலல். (௪

கைகொளுங்கணைவந்துபடுதலும
பெய்புமாமுகிலலனனப்பெரிதுக
யையனோவெரிஇயாரனுப்பனறிதா
னெய்யெனுமறிந்தோடியொளித்ததே. (௫

ஒப்பிலாதவனேனமயக்கேழலைத்
தப்புறாமற்றொடாகரச்சாய்ந்தது
வெய்ப்பிலீதருணிவரிடத்தெய்த
வொப்பவோடினனொய்யெனயாருமே. (௫

மெய்வெயர்த்துவிசயனிருங்கழி
யையர்யாருமடையவனெழிஇக்
கைவில்லேந்திக்கணைதொடுபோயினான்
சைபமாமெனச்சாரந்தவெற்றிமேல (௫௨)

செய்யகோலம்விழிகள்சிவந்திட
வெய்யிலனையமயிரெங்குநிமிர்ந்தெழ
வையமீதிடிவந்தெனவந்திட
மையில்வீரன்கடைமையினேர்ந்தனன். (௫௩)

எங்கிவில்விளைவல்லகணைதொடுத்
தோங்கிவீழ்தரவெய்தனனென்னலா
ரோங்கியோடவிருஞ்சமாமுறநிமிர்ந்
தீங்கிலாதவிசயனதிறலினான். (௫௪)

பன்றிவீழப்பரமனுமங்குநான்
கொன்றனன்சிலைதவெனறுரைகூறலு
முன்றன்வாளியுருவுவதோவிதை
நன்றுகூறினைநறியிலவேடனே. (௫௫)

நான்விடுத்திடுமெய்புகணுகவுங்
கானடுத்தகணெதொழில்வேட்டுவ
வூனமுற்றிடுமுன்றுரையாடினை
கூனல்விறகொடுபோவுனதுநிசியில். (௫௬)

என்றுமாதவம்புரிந்திடுமவிசயனுமிறைவனுமிகலெய்தி
னன்றுயிராமாதிருந்திடுசெறுவினைநாரியினைகொளீக்கசிச் [காலேக்
சென்றமோதினரிருவருஞ்செருச்செயத்தனஞ்சயனது [ன. ()
குன்றவில்லிதனமுடிமிசைததாககினனகுழகனுமதுகொண்டா

லகனைத்தையுமாக்கிடுமொருவனுமோதிமமமெய்தி
பலகிறநதுளநாளெலாநதேடியுமறிவதற்கரிதாகி
யிலகுறுநதிருமுடியினிமேலேற்றனன்விற்றழும்பினையென்று
னலமுறுமமடியவர்கருகெளியவனவிற்றிலம்முகன்றனே. ()

மீண்டுமெற்றெழுழில் விளைத்தனர்விமலனும் விசயனும்விளையாட்
டாற், பாண்டுமைந்தனும பாலனைக்கிரீடியைப்பரியொடுகலமா
கத், தீண்டியாடினனசிவனருட்செயலினையாரேதெரிகிற்பார்,
ராணடுதன்னுருககாட்டினனமராருமாகரமெனமாதோ. (௫௯)

ருக்கணெம்பிரான்முதல்வியுந்தானுமாய்முரிவெள் விடையேறி
சங்கரததரிமுதலிபதேவர்கடணிததனிபுகழ்த்தேதத [ச
மிகபேரருட்டலைமையினிற்பதைவிசயனுமிகக்கண்டா
ணகணததிலவன்செயலிதுவெனவறைந்திடவார்வல்லார் (௬௰)

மெய்நடுங்கினன்வெயர்த்தனனயர்த்தனன் மிக்கவன்புளநீங்கிச, செய்யகண்வழிபாய்ந்தனவானந்தச்செழுமபுனலாறெுக்க, வையமேல்விழுந தெழுந்தனன் மயஙகின னுயங்கினன்மனந்தேறி, யையனேயடியேனபிழைபொறுப்பதுன்னருளினுக்கணியென் றனீ. ()

கார்முகவுழவன்சொன்னகட்டுரையனைத்துங்கேட்டுக்
கூர்முகவயில்வேற்பிள்ளைகூறியதொத்ததஞ்சேல்
பார்முகவரசவேண்டுமபரிசுசொற்றருதுமென்று
வார்மிகுகொன்றைவேய்ந்தவண்ணலாரருளிச்செய்தார். ()

வேறு.

பத்தியிற்பணிந்துபின்பாண்டுமைந்தனு
மெத்தவெம்பவததிறன்மிகவுநொநதன
னததநின்னருளினாலடியனேனுய்ய
முததியையருளெனமுதல்வன்கூறிடும். (௬௩)

வாங்குவிற்றடக்கையாய்வாரிசூழ்நிலத்
தோங்கியபுரைகளுரையொறுக்குமாற்றினாற்
றீங்கறுகணைபெறசசிந்தைசெய்தநீ
யோஙகியதவமிகவுஞற்றினைகிறாய். (௬௪)

முன்னியபகழிநீகோடிமுன்னெனத்
தன்னினர்சங்கரன்றனளித்தமை
யின்னல்செய்வேடனென்றிகழ்ந்துகூறினை
யன்னதால்வேட்டுவவரசனாகியே. (௬௫)

தென்றிசைக்கயிலையைச்சென்றுசேர்ந்துநீ
குன்றவிலன்புருக்கொண்டுநம்மய
நன்றிகொளிலிங்கபூசனைநற்பத்தியா
லொன்றையுமுணரந்திடாதுவந்துசெய்தரோ. (௬௬)

கோலமேமுதலியவிலஙகுகொன்றுநீ
சாலவேதசையமுதருத்திச்சாருநா
ளேலவேமுத்தியுமீதுமபோவேன்று
நீலமார்களத்திறைநீங்கினனரோ. (௬௭)

அன்னதன்மையினருச்சுனனும்வேடனாய்
முன்னவன்பூசனைமுயன்றுசெய்துபின்
கன்னிபங்குடையகாளத்திநாதனார்
தன்னருளாலுயர்முத்திசார்ந்தனன் (௬௮)

இப்புராணத்துள்ளகதையைவிடசங்கமர்சொல்லயாதவராசனை
மனதிறகொண்டமை.

கட்செவிப்பணிகொள்காளத்திநாதனா
ருட்செறிகருணையாலொப்பில்சங்கமக்
கட்செறிவடிவொடுகெழுறுமிக்கதை
புட்செறிவேலிறைபுநதிதாங்கினான். (௬௯)

இதுமுதல் உ-செய்யுள்-யாதவராசன் விடசங்கமனை வணங்க
அவர் காளத்தியில் ஆலயங்கட்டுவிக்கும்படி
அநுக்கிரகித்து மறைந்தமை.

என்னையோர்பொருளெனவெண்ணியெம்பிரா
னன்னைபோலருளினாலருளிச்செய்தனை
முன்னையான்முயறவமுளவென்றிறை
பொன்னைநேர்சேவடிபுனைந்துசென்னிமேல். (௭௰)

கைபிணைதெதிருநின்றகாலையின்
மைமிடற்றிறையமர்மாசில்காளத்தி
யெய்தியப்பிறைமுடிக்கியன்றகோயின்முன்
செய்வியென்றியம்பியதேவனபோயினான. (௭௧)

நூலாசிரியர்.

மறைந்திடமன்னவன்மண்ணிற்றாழ்ந்தெழுந்
தலைறநதிடவரியவாமதிசயத்துடன
பிறந்திடுபயன்மிகப்பேசியினபமே
நிறைந்தனனவன்செயனிகழ்த்தற்பாலதோ (௭௨)

இதுமுதல்-உ-செய்யுள் யாதவராசன்தனக்குக்கலந்திருத்துந்
தொழிலையுடையபெண்ணை தாயாக வணங்கிப் பெருஞ்செலவத
தைநல்கிப்பணிவிடையைநீக்கினமை.

தென்பெருங்கயிலைற்றேவனேயிவண்
மன்பெருஞ்சங்கமவடிவந்தாங்கினா
னென்பதையுணர்ந்திடுமிறைவன்சாலவுங்
கொன்புனைதவமுளகொம்பைக்கும்பிடா. (௭௩)

ஆடையுமணிகளும்புனைந்துநல்கினான்
றேடருமன்னைநீசெல்வமோடுநீறு
நீடியபணியினைநீக்கென்றோதினா
னாடகமலையனைவருந்தவத்தினான். (௭௪)

இதுமுதல்-௰-செய்யுள் அரசனநால்வகைச்சேனைகளுடன
சென்றுகோயிலும பட்டினமும செய்வித்தமை

எல்லையில்களிப்புடனெழுந்துமற்றைநாள்
வல்லையிற்சேனைகள்வருகவென்றனன்
வில்லயிற்றோமரம்விரைவிற்றுங்கியே
பல்லியமுழங்கிடப்பரந்தசேனையே. (௭௫)

சிவிகையிலேறினன்செல்வமன்னவன்
கவிகையும்பிச்சமுங்கதலிவாக்கமுஞ்
சவிதிகழாதவன்றனைமறைத்தன
புவியுயிர்மன்னவன்போதுமெல்லையில். (௭௬)

வேறு.

மேருவொத்துவிளங்கிடுதேர்களுங்
காரையொத்தகடுந்திறல்யானையும்
பாரைமுற்றிடும்வாசிப்பரிகளும்
வீரர்யாவரும்வேலைசென்றென. (௭௭)

எழுந்துசென்றிடவேந்தலுமேகிவான்
குழைந்தவெண்பிறைசூடுங்குழகனு
ரொழுங்கினஞானமலருமையோடுவாழ்
தழைந்தசோலைத்தணிநகர்சார்ந்தனன். (௭௮)

பாசவேரையறுக்கும்பராபரன்
வாசமாமிடம்வந்துவணங்கினா
னேசநெஞ்சனிகரிறலத்திடை
யேசிலாவிடத்தெய்தியிருந்தனன். (௭௯)

பொன்பெய்மாரியனையபுரவலன்
மின்செய்செஞ்சடைவேதியன்மேவிடக்
மன்செயுங்கருவிற்கணாமண்டப
முன்செய்மண்டபமுற்றுமியற்றினான். (௮௰)

அருளுமம்பிகைக்கோயிலுமைங்கரத்
தொருபரஞ்சுடருற்றிடுமாலயங்
குருபரன்குகன்செவ்வேள்குமரன்றன்
னரிவைமாரொடமருநிலயமும். (௮௧)

வேறு.

மாலயனிரவியிந்துவயிரவன்றுர்க்கைசண்டி
கோலமாநந்தியின்னோகோயில்களபிறவுமாற்றிப்
பாலினோங்கெயிலேகமபமபலியிமெடீடனுசெய்து
தூலமாமிலிங்கமெனனுநதுகளில்கோபுரமுயாகங்: (௬௨)

வையகவையங்கொண்டவானவன்றனக்குநதேருநு
சையமாமிகளுக்கேற்றசயந்தனமபிள்ளையார்க்கு
மையறுமிரதமெங்கள்வளளிநாயகற்குசசேர்சால்
செய்யபொற்சகடனுசண்டிசேர்சிறுதேருஞுசெய்தான்." ()

உநதியையொதுக்கியூருமொப்பிலதெனவியற்றிச
செநதிருவமரங்காடிநதெருவொடுதேருலாவு
யநதமில்வளமுடைததாமயீதியுமணியினுக்கி
யிந்திரநகருநாணவியறறினனிணேயிலாதான. (௬௪)

சிவபெருமானுக்குநித்தியம்நைமித்தியம-விசேஷம்எனை
மூன்றுறுபபுநகுறைவறநடததி அரசு செலுததி
முததியடைந்தமை.

நித்தியநைமித்யத்தானிகழ்தருபூசையாற்றி
யததனுககணிவிழாவுமன்புடனியற்றிமிக்க
பததிசெய்யாதவனருளபரிவொடுமுலகமாண்டு
முததியங்கயிலையிற்போய்முதலுடனயீறறிருந்தான். (௬௫)

நூற்பயன்.

இணையதாகியதென்கயிலாயமவாழிறைபெரும்புராணத்தை
மனமகிழ்நதுநனறோதினர்கேட்டவர்மாறில்வணபொருளசொன்
மனயுமைநதருமாநிதிவளதமொடுமொநிலநதனில்வாழ்நது [னோா
தனைநிகர்ததிடுமிறைவனவாழ்கயிலையிற்சார்ந்தினிதிருப்பாரால்.

வாழ்த்து.

வையகமுழுதும்வாழ்கமாதரும்மாரிபெய்க
செயயகோலரசன்செய்கதிருவறஞ்செய்வோரோங்க
தையலோர்பாகனனபர்தாணியினமிகவுமோஙக
வையனுகமநூல்கூறுமருந்தவாவாழ்கமிக்கே. (௬௭)

சிலந்திமுதலியமுற்கதைச்சருக்கமுற்றிற்று.

ஆகச்சருக்கம்-௰, கூடியதிருவிருததம்-௧௦௬௧.

வேலையசுவாமிகள் திருவடி வாழ்க.

முதலாவதுவிடசங்கமச்சருக்கம்(௪-வது செய்யுள்)
இவை அச்சில் தவறிவிட்டது.

பொருபெருந்திரையகழிசூழ்பொன்னெயில்வட்டம்
வரிகருங்கடலுலகினில்விழைபொருளனைத்தும
பெரிதுதுன்றியவொருபருமரக்கலமபெயரா
தொருவயதிலுணிற்பதுண்டேலதையொக்கும். (௪)

யாதவன்னவாவணக்கம்.

கதியிலிபொற்கல்லாலின்கீழ்வதிந்தகண்ணுதற்கு
மதிதவழ்பொற்கோபுரமுமணிமதிலுமண்டபமு
முதுசுடாமாமாளிகையுமுதலாயமற்றெவையும்
விதிமுறையேயமைத்தளித்தயாதவவேந்தனைப்பணிவாம்.

இப்புராணத்துள் நக்கீரச்சருக்கம் (௬௧)-வது செய்யுளிற் சுட்டியகொங்குதேர் வாழ்க்கையென்னும்பாசுரமாவன

கொங்குதேர்வாழ்க்கையஞ்சிறைத்தும்பி
காமஞ்செப்பாதுகண்டதுமொழிமோ
பயிலியதுகெழீஇயநட்பின்
மயிலியற்செறியெயிற்றரிவைகூந்தலி
னறியவுமுளவோநீயறியும்பூவே.

(௱௫)-வது செய்யுளிற் சுட்டிய முருகாற்றுப்படையென்றது திருமுருகாற்றுப்படையேயாம். இப்பிரபந்தம் திருப்பரங்குன்றத்தில் செய்து முடித்திருந்ததை இங்ஙனம் பாராயணஞ்செய்தனரென்று பொருள்கொள்க இவ்வரலாற்றை இதனடியிற்கண்டிருக்கும். நிரம்பவழகியதேசிகரால் அருளிச்செய்த திருப்பரங்கிரிப்புராணம. ஒன்பதாவதுநக்கீரச்சருக்கத்திற்கண்டுகொள்க, (நக்கீரச்சருக்கம்)

பற்பலதமிழ்களில்வழங்கும்பான்மையும்
பொற்பரங்கிரிக்குகன்புரிந்தலீலையு
நற்புவிவழங்கியநலமுங்கொண்டியா
மற்புதமெழுங்கதையறைகுவாமரோ. (௧)

ஊற்றிருந்ததேனருவியொழுகியபூந்துணர்ச்சோலையுடுத்தகூடல், வீற்றிருந்தோனூற்பதுடனொன்பதெனும்புலவருக்குள்விமலவசேர, வாற்றல்பெறுநக்கீரன்றமிழ்க்கடலையளந்து கொண்டவறிவின்மிக்கான், கீற்றெழுந்தமதிச்சடையானுடன்வாதுகூறியறுங்கீர்த்திகொண்டான். (௨)

பின்னமலனுபதேசஞ்செவிபுகட்டியறிவுமிகப்பெருகிச்சீர்த்தி பன்னியிறைக்கன்புபுரிசிலமுளான்பரங்கிரியிற்படர்ந்துநீத்தந் தன்னிகரிலெழுந்தவொருசரவணப்பூந்தடங்குடைந்துதனதுநீதி மன்னியமக்கடன்கழித்தேயஞ்செழுத்தையேற்றியபின்மதுரை சேரவான். (௩)

புங்கவர்களிருள்கிழித்தமணிபதிந்தகோபுரங்கள்பொலிந்த கூடலங்கயற்கண்பாகனன்றிமானிடரில்மாறனன்றியகிலந்த னூட், டுங்கமெழுந்தமிழ்மாலைதொடுப்பதில்லையென்றுகொண்டா னதுயரேனும், வெங்கொடுமைவருங்காலமறிகுவரோகுமரனருண்மேவிலார்கள். (௪)

இத்தகைய கீரனிசைத் தமிழ்மாலை செய்திலனென்றிதயத் தெண்ணிக், கொததிருந்தகடம்பணிந்தோன்பக்கமுறைந்நாரதனைக்குறித்துநோக்க, வததகைமையறிந்தவனுநக்கீரன்வருசமையமறையச்செவ்வேள், மொய்த்தவிறலுக்கிரனண்டாபரணன்றனையழைத்துமொழிவதானான். (௫)

நம்படையாமெழுங்குருதிகொப்பளிக்கும்வடிவேலைநாமே யூன்றி, யம்புவியிலமைத்தசரவணப்பொய்கைகலியுகததிலவனி காணச், செம்பதும மாயிரந்தோடுடுத்திலகுமபுனிதநீரசேர்வான் கீரன், வெம்புமொரு குறைநயேற்றிமாமலையிற்சிறைபுகுததிமே வுகென்றான். (௬)

அப்பணிதஞ்சிரத்தேந்தியப்பணிவோனருள் குமரனருளை யெண்ணுச், செப்பரியநக்கீரன்சரவணப்பூந்தடங்குடைந்துதிரு நீறிட்டுக், கப்பெழுந்ததிருவரசினீழலிலேமருவுபஞ்சாக்கரவெண் பாறை, யொப்பரியதலனிருந்தே யஞ்செழுத்தை யுருவியற்றியு றைந்தகாலை. (௭)

திருவரசி னிலைச்சருகுதெண்ணீரில்விழுப்பொழுதுசேல தாகும், பொருகரையில்விழும்பொழுதுபறவையாமென்றுரைக்கும் நூலதேர்ந்து, மரமுடியிற் சருகதனைகிள்ளியிடவங்குமிங்குமருவிவீழப், பரியகயலொருபுறமும்பறவையுருவொருபுறமும்ப தைப்பககண்டான். (௮)

அன்றுசிறிதஃறிணைகள் பட்டபெரும்பாடுகண்டேயகததுண்முன்னிக், கன்றிமிகநைந்திரங்கிக்கையுகிராற்கிள்ளியிடக்கயலுமபுள்ளுங், குன்றியுடல் புரண்டுபுரண்டலங்காந்துவாய்பிளந்துருகிககிப், பொன்றிடுங்காற் கண்மூடித்துடித்தயர்ந்துகுப் புறவேபுலாந்ததம்மா. (௯)

அக்கணத்திலுக்கிரனண்டாபரணன்பற்கடித்தேயழன்றுசீறிக், கக்குநஞ்சுவருவிதவழ்கடம்பனுறைபரங்கிரியிற்கடியபாவமிக்கொலையாமபாதகஞ்செய்தனையென்றுவெண்ணறைந்துபெருகப்பற்றிப், புக்கபெருமலையின்மேற்குகையடைத்துப்பாறைகொண்டுபுதைத்தானமன்றே (௰)

அந்தநாளரியதமிழ்தெரிபுலவனெட்டியித்தேயயர்ந்துவிம்மிச சிந்தைமிகநைந்துநைந்துமுகஞ்சுழிததுக்கண்பனிததுததேம்பித்தேம்பி, வந்துசிலநாள்கழியமனத்துறுதிபடநினைததான்மயிலிலேறுங், கந்தனுக்குத் தமிழ்சூட்டாக்காரணமீதென்றுமனக்கருத்துட்கொண்டான். (௧௧)

சுவையூறுந் தமிழ்மாலை யுலகமென வெடுத்தோதித்தொன்னூலேறறி, னுவலியதுகிழவோனேயெனக்கூறநெடுங்காலநோனபுகோடி, புவியிலிளததறிவரியகுமரவேள்வணகனவுபொருந்தத்தோறறி, யவனிதனிற்கிழவனெனவரச்சிறிதுநாளாமென்றறைந்துபோனான். (௧௨)

அப்பொழுதுநக்கீரன்றமிழ்மாலையிலையோவென்றறைந்துசூட்டச். செப்பரிய குடமுனிவாக் குபதேசஞ்செலுத்துமொருசெஞ்சொலாளி,யிப்பொருப்பிலடையாளங்கலியுகத்தோர்கண்டிடவேவெலறியப்பாறை, யொப்பறநேரேகிழித்தஙகிருபிளவாய்ப்பிளநதிடவேயுவப்பின்வந்தான். (௧௩)

அந்தரதுந்துமியொலிக்கமன்றலம்பூமழைபொழியவயனேனோர்கள், வந்துவந்துகரங்கூப்பியிருபாலும்வளைந்துடுப்பமகிழ்ந்துதெய்வத் தநதியொருபாலிருப்பவுக்கிரனண்டாபரணனசாரந்துலாவக், கொந்தவிழ்தார பெறுவீரர்சூழ்நதுவர மயிலில்வருங்கோலஙகண்டான. (௧௪)

குதலைமொழியினித்தினித்துப்புறப்படுத்தக்குறுமூரல்கொண்டவாயு, மதியமெனவமுதொழுகுமலர்முகமுமருளொழுகிவழிந்தகண்ணுஞ், சததளமொத்திமையவர்கண்முடியுழுததழும்பிருந்ததணடைக்காலும, பதியவருவடிவழகையிருவிழிக்குவிருந்தளிததுப்பணிந்துநின்றான. (௧௫)

அக்கணத்துநக்கீரனதிசயித்துத்தலைதுளக்கியருளானந்தங், கக்கியகண்பனிக்கவுடல்மயிர்க்கூச்சுப் புளகமொடுகம்பஞ்சேர, மிக்ககதிர்கோடியர்களொளிவிரிததமதிக் குளிர்மெய்விளங்குஞ்செவ்வேள், தக்கவிருபதம்பணிந்துமும்மைவலஞ்சூழ்ந்துபுகழ்சாற்றுவானால் (௧௬)

வேறு.

பணிவரையின்மகளுதவவுண்டருளுஞ் செங்கனிவாய்ப்பாலாபோற்றி, குனிசிலைவேள்மிகநாணவடிவழகுகொண்டருளுங்குமராபோற்றி, வினையமெழுசூர்கிளையைவேரறுக்கவுளத்திலவைத்தவிருத்தாபோற்றி, முனிவருளங்கனியமிகவாங்குலவுபரங்கிரியினமுருகாபோற்றி (௧௭)

கருதரியவாறு முகங்கொண்டருள நிறைந்தவருட்கடலேபோற்றி, திரைமருவுங்கலவங்களுஞ்சோரவுயிர்ச்சரக்கையிடுஞ்செட்டிபோற்றி, விரிதருவானகுஞ்சரத்தைக்கண்ணியிட்டுபிடித்தவெழில்வேடாபோற்றி, குருதியெழும்வேலேந்திவாங்குலவுபரங்கிரியிற்குமராபோற்றி. (௧௮)

வேறு.

நஞ்சுபோலெழுநமன்வருமந்நாளுன்றன்
கஞ்சமாம்பதமிரண்டுமூன்றியகருத்தேனு
லஞ்சுமாறுசெய்யாவகையேழையையளிப்பாய்
மஞ்சுமெட்டிடவளர்பரங்கிரிக்குகபோற்றி. (௧௯)

வேறு.

அப்பொழுதுகூறுமிரும்பனுவலுக்குமகிழ்ந்தனமென்றருளிச்செவ்வேள், செப்புவரங்கேணமதியென்றனாதிடவேயஞ்சலித்துத்திருந்துஞால, மொப்பிலிளையோனெனவேயுனையுரைக்கவேண்டுமியானுரைத்தமாலை, தப்பறவேதுதித்திடுவோர்விருப்புதவவேண்டுமெனத்தாழ்ந்துநின்றான். (௨௰)

அவ்வரந்தந்தருளியபின்வெள்ளடிவலைகொழித்ததிரையதிருங்கங்கை, யுய்வகையானபோய்மூழ்கவிடைதருகியெனக்குமரனுவப்பினோக்கிப், யிவ்வலகைகொடுமுடித்தென்பாற்கங்கையழைப்பனையபிநோக்கிற், செவ்வியலற்புதம்விளைக்கப்பஞ்சவனானதேளிபுலாத்திரியுமென்றான் (௨௧)

அக்காலையெனையாண்டவண்ணன்மறைந்திடலுமனனுளைமுன்னி, மிக்காயவனுக்குமியிடத்தொருசாரகங்கைவரவிளைந்ததெண்ணீ, ரெக்காலுங்கலியுகத்துமற்புதமாந்தேளியுலாமெழிலைநோக்கிப், பொய்க்கானபவந்தெறுநீர்குடைந்துமுருகனைப்போற்றிப்புலவன்போனான். (௨௨)

இத்தகையபுலவனென்றுஞ்சரவணப்பூந்தடங்குடைந்து மெழிற்செவவேளாம், வித்தகனபாதமபணிந்துகூடல்வதிந்திற றிலேவீடுபெற்று, னததகைமையருள்வரததாற்குமரனிளையோ னெனவேயறையுஞாலம், புத்தமுதமெனப்பழிச்சுமபுலவனிரு ந்தகைமையெமமாறபுகலற்பாறறே. (௨௫)

வேறு

மட்டுவிரியுங்குழலுமையைவள்ளன்மணக்கவருவித்துங் குட்டிவிதியைச்சிறைபுகுததியகிலமபயககக்கோலுவிததும பிட்டமதிபோலெயிறுடையபெருஞ்சூருடன்கேளவிந்துவிட நட்டவினமபோறகலாதவுணருணமைபலவுநன்குறைததும. ()

கட்டுக்கடமபனமனக்குறிப்பைககளிக்கமுயன்றுவருவித் துஞ், சிட்டர்பரவும்பரங்கிரியினசிறப்புமொழிந்தெணடிசைவி ரிதது, மெட்டுமகதவிசையமுதமிட்டுசெசவியைக்குளிர்விதது ம, வட்டவுலகிற்கனத்தவர்பான்மகிழுந்தொண்டுபலவிளைததும.

இனையபலவாஞ்செயன்முடிததோனிருதாண்மலரொன்மு டிசுமக்கப், புனையுந்திருநாரடனைமகிழ்பொங்கிவிழியின்கருணைத ந்து, தனதுபக்கத்திருக்கவரந்தந்தானடியாாகளெளியசெவவே, ணினையுந்தொருமற்புதமெனக்கேநிறைக்குமுலகோர்க்கெதுவா ேமா. (௨௬)

நக்கீரச்சருக்கம் முற்றுப்பெற்றது.

(௩௫௰௫)-வது செய்யுளிற் சுட்டியகைலைபாதி காளத்திபாதி யந்தாதியுமதுரையில்சங்கத்திலிருக்கும்பொழுதேபாடியதெ ன்றுபொருள்கொள்க இதனை இதனடியிற்கண்டிருக்கும் (திரு விளையாடற்புராணம்) ஐம்பத்தொன்றாவது கீரனைக்கரை யேற் றியபடலம் (௰௫) ௰௪) செய்யுட்களாலுணர்க,

போதையாருலகமீன்றபுனிதையார்பாஞானப்பூங்
கோதையாகுழற்குத்தீங்குகூறியகொடியநாவின
தீதைபாரபொறுப்பரோயோவரன்றிதிருக்காளத்திக்
காதையார்குழையினாக்காளததிகைலையென்று. (௧௫)

எடுத்தசொன்மாறிமாறியிசையநேரிசைவெண்பாவாற்
றொடுத்தவந்தாதிசாத்ததுணைசசெவிமடுததுநோவந்
தடுததவன்கையைப்பற்றியகனகரையேற்றினாதாள்
கொடுததெழுபிறவிவேலைக்கொடுங்கரையேறவல்லார் ()

மேற்கூறிய அந்தாதியை பதினோராந்திருமுறையிற் கண்டு கொள்க.

சாலிவாகன சகாப்தம் ௧௮௨௬-க்கு குரோதி௵ ஆவணிமீ ௨௮௳ சோமவாரம் திதி-கிருத்திகை நக்ஷத்திரம்-சித்திரை-யோகம்-சித்தயோகம் இவைகள் கூடிய சுபதினத்தில், துறைமங்கலம், கருணைபிரகாசசுவாமிகள், சிவப்பிரகாசசுவாமிகள், வேலையசுவாமிகள், இம்மூவர்களாலும் திருவாய்மலர்ந்தருளிய திருக்காளத்திப் புராணத்தை திருப்பரங்குன்றம் அ. ரு. நாராயணசரணரால் தஞ்சை ஸ்ரீகிருஷ்ணவிலாசபிரஸில்பதிப்பிக்கப்பட்டது. இப்புத்தகத்தின் ஊதியம் திருப்பரங்குன்றம் சுப்பிரமணிய சுவாமிக்கு ஷெயூர் இராமலிங்கசரணரால் நடத்திவரும் கட்டளைப்பாத்திர நிவேதனத்திற்கு உபயோகிக்கப்படும்.

பெரியநாயகியம்மை துணை.

பிழை திருத்தம்.

பக்கம்	பாட்டு	வரி.	பிழை	திருத்தம்.
௨௮	௪௧	௨	பட்டு	பட்ட
௩௯	௧௫	௧௩	திருடி	திருவடி
௪௪	௭௧	௪	கோல்	கொல்
௪௮	௯௯	௪	தாழ்தான்	தாழ்ந்தான்
௫௰	௧௩	௪	உருத்து	உறுத்து
௬௰	௪௯	௩	தோட்டா	தோட்டலாலங்
௭௨	௨௭	௧	தொழும்	தொழுகும்
௮௰	௭௭	௩	யெயிற்றழ	யெயிற்றழல்
௯௰	௱௧௨	௧	நீயோன்	நீயேன்
௯௮	௱௭௨	௪	பொருக்க	பொறுக்க
௱௰	௪௨	௧	மனி	மணி